

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

new Bistering : 88-1824 __ 10st 10st 10st kins

15 w. i. 5

BIBLIOTHECA HISTORICA SUEO-GOTHICA;

Eller

FÖRTEKNING

Uppå

Så väl trykte, som handskrifne Böcker, Tractater och Skrifter, hvilka handla om

Svenska Historien,

Eller dārutinnan kunna gifva Ljus;

Med

Critiska och Historiska Anmärkningar:

λ£

CARL GUST. WARMHOLTZ,

FÖRSTA DELEN,
Som innehåller de Böcker och Skrifter, hvilka rörs
SVERIGES GEOGRAPHIE.

STOCKHOLM.

Trykt hos Anders Jac. Nordstrom, 1782.

258846. 2. / Digitized by Google

Quis reprehendet nostrum Otium, qui in eo non modo nosmet ipsos hebescere & languere nolumus, sed etiam, at plurimis prosimus, nitimur? CLCERO, Academ. Quast. IV: 6.

FÖRFATTARENS FÖRETAL.

På Lånder och Riken låra finnas i Europa, som icke ega et Historiskt Bibliothek, jag menar någon mer eller mindre utförlig Förtekning på sådane Böcker och Skrifter, som handla om deras Historia, eller dårutinnan kunna gifvaljus.

Et dylikt Arbete ofver *Danmark* och *Norrige* har Nic. Petr. Sibbern 1) lemar

1) Slotts-Predikant i Glückstad. Hans Bibliotheca Historica Dano - Norvegica år tr. i Hamburg 1716, in 8:0. Supplementa & Accessiones ad Ejus Biblioth. Dano-Norveg. har Holstein-Gottorpiske Cancelleren E. J. von Westphalen, efter Författarens Handskrift, inryckt uti sin stora Samling, kallad Monumenta inedita Rerum Germanicarum &c. T. IV, col. 1532 följ.

Kållorne til Danska och Norrska Historien upråknar också, tillika med de förnåmste desse Folkslags Historie-Scribenter, Pet. Fr. Suhm,

FORETAL.

nat Almanheten i hander; Joh. Moller 2) ofver Schleswig och Holstein; Burch. Ad. Sellius 3) ofver Ryssland; en Anonyme 4) ofver Listand; Sam. Joach. Hoppius 5) och

uti fine 37 Tanker om de Vanskeligheder, som 35 mæde ved at skrive den gamle Danske og 35 Norske Historiess; hvilken Athandling år tr. uti Kiæbenhavnske Selskabs Skrifter, IX Del, st. 1-50.

2) Rector Scholæ i Flensburg, hvarost han assed 1725. Han har gjort sig genom åtskillige nyttige Skrifter i den lårda verlden kånd. Hit horer enkannerligen hans Isagoge ad Historiam Chersoness Cimbricæ, Hamb. 1691, 1692, in 8:0, hvartil 1699 lades et nytt Foretal, då den, tillika med Bartholini Bok de Scriptis Danorum, och Joh. Schefferi Svecia Literata, bågge med Mollers Anmärkningar, gass ut under Titel: Bibliotheca Septentrionis eruditi, 2 Voll. in 8:0.

3) Tondera-Cimbro-Danus, Præc. in Seminario Mandræ S. Alexandri Nevensis prope Petropolin, tom han kallar sig framtöre sit Schediasma liter. de Scriptoribus qui Historiam politico-eccleji siicam Rossiæ Scriptis illustrarunt, Revaliæ, 1736, in 8:0. Hela Förtekningen består allenalt af 38 sidor, och fordrar nu mera ansenlige rilökningar.

4) Abhandlung von Livldndischen Geschichtschreibern, Riga 1772, in 8:0. Boken tilägnas den för sin Ländom bekante Borgmästaren i Dorpat, Frieder. Conrad Gadebusch. Se Greifsw. Neue Crit. Nachrichten, IX B. 1773, p. 63,64.

5) S. J. Hoppii Schediosma de Scriptoribus Histo-

FORETAL.

och Dav. Braun 6) ofver Polen och Preussiebenbürgen &c. Tyska Riket saknar annu et sådant almånt Historiskt Bibliothek: Mich. Hertius 8) bragte sin Biblio-

riæ Polonicæ tryktes första gången, såsom en Disputation, i Dantzig, 1707, in 4:0, pp. 136; och andra gången, cum Gabr. Groddeckii & Valent. Schlieffii Annotationibus, i Leipzig, framfor I Tomen af Joan. Dlucosst, s. Longs-NI Historia Polonica, 1711, in fol. Schliessii Anmarkningar stå framför II Tomen.

6) De Scriptorum Polonia & Prussia Historicorum, Politic rum & ICtorum, typis impressorum & manuscriptorum, in Bibliotheca Brauniana collectorum, virtutibus & vitiis, Catalogus & Judicium. Coloniæ (Elbingæ) 1723, in 4:0, och

med et nytt Titelblad, i Dantzig, 1739.

7) Catalogus Scriptorum, qui res Hungariæ, Tranfilvaniæ, Valachiæ, Moldaviæ, Croatiæ, Dalmatia, vicinarumque Regionum & Provinciarum illustrant, & in Bibliotheca Mart. Schmeizelii adservantur. Halæ 1744, in 8:0. Et fullståndigare Verk 1 samma amne hade Författaren utarbetat; men det har icke blifvit trykt: se Bibl. Histor. Struvio-Buder. p. 1475.

8) Bibliotheca Germanica, sive Notitia Scriptorum rerum Germanicarum, quatuor partibus absoluta, Erf. 1679, in fol. Hvarpå foljde: Germaniæ gloriofa, seu Bibliotheca Germanica, editionis repetitæ Sciagraphia, operi ampliori præmissa. Lips. 1693, in 4:0. Jämnfor Biblioth. Histor.

Struvio-Buder. p. 654 folj.

theca Germanica icke til stånd; åmnet var för vidstråkt, och Författaren lemnades utan understod. Samma ode hade Joh. Ge. Eccards 9) och Joh. Henr. Heubels 10) Forflager; och Chr. Gottl. Buder 11) uti sin Bibliotheca Scriptorum gerum Germanicarum upråknar inga andra Scribenter, ån sådane, som i almånhet handla om Tyska Rikets Historia. Dock likvål ersåttes, til en del, denna faknad, genom de Historiske Bibliotheker öfver åtikilliga Tyska Rikets Lånder och Ståder i fynnerher, som andre lårde Mån utarbetat. Jag nåmner hår allenast Dan. Eberh. Baring 12), Ge. Andr. Sept. von

9) Unmassgeblicher Vorschlag, wie eine Bibliothec'der Teutschen Geschicht - Bucher verfertiget werden folle', - entworffen von einem aufrichtigen Tentschen, 1705, in 8:0. Skriften recenseras vidlyftigt uti W. E. Tentzells Curieuse Bibliothec, 1706, p. 451.

10) Jo. Molleri Cimbria Literata, T. I, p. 253.

11) Chr. Gottl. Buderi Bibliotheca Scriptorum rerum Germanicarum easdem universim illustrautium står framför Burch. Gotth. STRUVII Corpus Histor. Germanica, Jena, 1730, in fol. och intager 154 sidor', Registret oberåknat.

12) Succincta Notitia Scriptorum rerum Brunsvicenfium ac Luncburgenfium, quotquot hactenus innotuerunt & in lucem editi funt &c. Hannoveræ, 1729, in 8:0. År allenalt er Foriok, och

foljaktligen et ofulkomligt arbete.

Praun 13) och Ant. Ulr. Erath 14) öfver Hertigdömerne Braunschweig och Lüneburg; Jo. Heinr. Pratje 15) öfver Hertigdömet Verden; Jo. H. Lucanus 16) öfver Förstend. Halberstadt; Ge. Gottsr. Küster 17) öfver Brandenburg; Christ. Rungius 18) öfver Schlessen; Ge. Choh.)(3

- 13) Herr von Praun, Vice Cancetter vid Braunschw. Wolfenbüttelska Hosvet, låt för ogen råkning, och til enskilt behos, första gången trycska sin Bibliotheea Bransvico-Luneburgensis, 1741, in 8:0; livilken Uplaga, ester D. Clements intygande, Biblioth. de livres rares, T. V, pag. 277 och 278, år oåndeligen sålfynt. Andra Upl. gafs ut i Wolfenbüttel 1744, in 8:0.
- 14) A. U. Erath Bibliotheca Brunsvico Luneburgenfis står framför hans Conspetius Histor. Brunsvico-Luneburgica, Brunsw. 1745, in fol. p. 1-115.
- 15) Uti Altes und Neues aus den Herzogth. Bremen u. Verden, 1 B. p. 81-152, Stade 1769, in 8:0.
- 16) Titela &: Historische Bibliothek vom Fürstenthum Holberstadt, oder Verzeichniss der den Altern und neuern Zustand dieses Landes betressenden Schriften. 1 Th. Halberstadt, 1778, in 8:0.
- 17) Bibliotheca Historica Brandenburgica, Scriptores rerum Brandenburgicarum, maxime Marthicarum, exhibens, in suas Classes distributa & duplici Indice instructa, Vratislav. 1743, in 8:0. Et Supplement skal sedan tilkommit; men det har jag icke sedt.
- ab) Christe Rungir, Prorectoris quondam & Prof.

Kreisig 19) och Burch Gotth. Struve 20) öfver Sachsiska Lånderne; Sam. Grosfer 21) och Joh. Bened. Carpzov 22) öfver Lausnitz; Joh. Jac. Moser 23) och Joh.

Gymnasii M. Magdalenæi, Notitia Historicorum, & Historica gentis Silesiaca. Vratislav. 1775, in 8:0. Denna Fortekning går ej långre ån til 1747, och omtalas med beröm i Götting. Auseig.

1776, n. 79, p. 668.

19) Historische Bibliothes von Ober-Sachsen, und einigen angranzenden Landern, nach allen Theilen der Historie gesamlet, in gehörige Ordnung gebracht, und mit nöthigen Registern versehen.

Dreid. u. Leipz. 1732, in 8:0. En ny och mycket rilökt Uplaga är tr. Leipz. u. Görlitz, 1749, in 8:0.

20) Bibliotheca Saxonica, Scriptores rerum Saxonicarum, Misnensium, Thuringicarum & reliquarum Provinciarum exhibens, inspersis scholiis utilibas, accuratisque indicibus illustrata. Halæ Magdeb. 1736, in 8:0. Struve siges for mye-

ket hafva nytjat Kreisigs Arbete.

21) Nathricht von denen vornehmsten Scribenten zur Ober-und Nieder-Lausitzischen Historie, läses uti Foretalet til Sam. GRossens Lausitzische Merkwürdigkeiten, Leipz. u. Budissin, 1714, in fol.

22) Se Joh. B. Carpzovs Ehren-Tempel der Ober-Laufitz, Leipz. u. Budislin, 1719, in fol. pag.

350-380.

23) Bibliotheca Scriptorum de rebus Suevicis: oder Kurtze Nachricht von mehr als tausend gedruckten und ungedruckten Schriften, welche Schwaben gantz, oder zum Theil, angehen; står un

FORETAL.

Joh. Reinhard Wegelin 24) ôfver Schwaben; Joan. Nic. de Vogel 25). ôfver Ofterrikiske Lånderne i Tyskland; Ge. Chr. Joannis 26) ôfver Bayern och Pfaltz; X 4 Chr.

Mart. Causii Schwäbische Chronik, hvilken Bok Moser lätit trycka i Frankfurt 1733, in sol. uti II Tom. p. 1-95.

- 24) Syndicus i Lindau. Sin Bibliotheca Scriptorum rer. Suevicar. har han styckevis gifvit: ut: et Stycke står framför hvart och et Band af hans Thefaurus rerum Suenicarum, hvarmad början gjordes 1756. Om af denna Samling stere än IV Volumes in fol. utkommit, år mig obekant.
- 25) Första Delen af detta Arbete har följande Titel: "Joan. Nic. de Vogel Specimen Biblio"thecæ Germaniæ Austriacæ, s. Notitia Scripto"rum rerum Austriacarum quotquot Austri in"noruerunt, Opus posthumum, Pars I. Geogra—phica. Recensuit, digessir, supplementis indici—pusque necessaris auxie Leopoldus Gruber——ucurante Josepho Wendt de Wendtenthal, Vien—næ 1779", in 8:0 maj. Se Büsching, Wöchentl. Nachr. 1780, p. 68, och Götting. Anzeig. 1780, n. 38.
- 26) Prafatio de Scriptoribus ad Historiam remque Palatinam nosceudam facientibus; framsor Dan. Parei Historia Bavarico-Palatina, som Joannis låtit uplägga i Franks. 1717, in 4:0, p. 1-148. Förbåtringar och Tilökningar har han inrykt uti sina Miscellanea Histor. Palat. Frsti 1725, in 4:0, p. 197-218.

Chr. Schoettgen 27) ofver Pommern; Hindr Nettelbladt 28) ofver Meklenburg &c.

Gottl Em. Haller 29) har man at tac-

27) Alter und Neuer Pommerland, oder gesamlete Nachrichten von verschiedenen zur Pommerischen Historie gehörigen Stücken, I-V'St. Stargärd, 1721-1727, in 8:0. Förste Artikeln i Hvardera Stycket vinnehåller en Förtekning på Skrifter, hörande til Pommerska: Historien.

DAHNERT uri en periodisk Skrist, Pommerfeke Bibliothek kullad, som utkern i Greisswald 1750-1756, 5 Voll. in 4:0, och hvilken innefattar många både artiga och nyttiga Esterrättelser, rögande i synnerhet Svenska Pommern.

His horer ock a en Afhandling af Thom.

History Gade Busch, med Titel: über, die Gefehiehte von Pommern. Greifsw. 1771, in 40.

joeh und hault en kallorne til Pommerika Histonem namngifvas och underfokas.

- 28) Succinsta Notitia Scriptorum, tum editorum, tum unecdotorum Pucatus Megapolitani Historiam literariam, ecclesiassicam, politicam, Jusque civile, seudale, ecclesiasticum & publicum illustrantium atque explicantium, secundum materiarum argumenta disposità. Rostoch. 1745, in 4:0.

29) En Son af den store Lakaren Alb. Haller.

I Del. af hans Versilch eines tritischen Verzeichnisses aller Schriften, welche die Schweitz betreffen, utkom i Betn, 1759, in 8:0. II D. söljde 1762, III D. 1763, IV D. 1764, V D. 1766, VI D. 1770.

ka för en critik Förtekning på Skrifter, fom röra Historien af Schweitzerland; och uti Jo. Alb. Fabritii Conspectus the sauri literarii Italiæ 30) får man igen Förtekningar på Skrifter, hörande til Italienska Historien, neml. sådane söm åro uti årskilliga stora Samlingar sammantrykte. Venetianiske Håsdateknare i synnerhet lårer man kånna af det lårda Företal, hvarmed Kesserl. Historiegraphen, Apostolo Zeno, beledsagat Samlingen under Titel: Istorici delle cose Veneviane 31). Fransyski Historie - Scribenterne upråkna And. du Chesne 32) och Jac. le

30) Hamb. 1730, och med er nytt Titefblad, ibid. 1749, in 8:0.

31) Tr. i Venedig 1718-1722, X Voll. in 40.

32) Bibliotheque des Autheurs, qui ont escrit l'Hifloire & Topographie de la France, divisés en
deux parties, selon l'ordre des tems & des matieres, seconde Edition revent & augmentée de
plus de deux ceus Historiens, à Paris, 1627, in
8:0. Lis om denna Bok D. Clement, Biblioth.
des Livres rares, T. VII, p. 13.

Jag bor ej heller har forbiga: Andre Du Chesne Series, Austorum omnism, qui de Francorum Historia & de rebus Prancists; tum acclefiasticis, tum sepulacibus, ab exordio Regni ad nostra asque tempora seripserunt &c. Paris. 1633. item 1635 in fol. omtr. uti Jo. Alb. Fabricii Isugoge in notitiam Scriptor. Historia Gallica. Hamb. 1708, in 80, it. 1.

Long 33); en del Nederlândska, Adr. Pars 34); de Engelska, Skotska och Irlândska, Wilh Nicolson 35); de Portugisiska

33) Bibliotheque Historique de la France, contenant le Catalogue de tous les Ouvrages, tant imprimés, que manuscrits, qui traitent de l'Hi-· stoire de ce Roiaume, ou qui y ont rapport. Avec des Notes critiques & historiques. à Paris, . 1719, in fal. Om Clement, l. c. p. 54, dâruti har ratt: "que la Bibliotheque Historique du P. le Long est un monde au prix de celle d'An-"dré du Cheine", sa galler numera samma omdome em senare Uplagan af, le Longs Arbete, i jamnforelle med den forsta. Denna nya Uplaga, tilokt med flere tusende nye Artiklar, utom andra rattelser och förbättringar, har Parlaments-Radet i Dijon, Hr. de Fontette foranstaltat och låtit trycka i Paris 1768-71, in fol. 4 Voll. Den femte lofvades färdig til d. 1 Jul. 1777. En stor sakned for mig år, at jag icke haft tilfälle förskaffa mig denna Uplaga.

34) Index Batavicus, of Namrol van de Batavise en Hollandse Schryvers, van Jul. Cesar af, tot dese Tyden toe. Met Kopere asbeeldsels. Leiden, 1701, in 40. Närmare underrättelse om denna Bok, des innehåll och värde, meddelar Prosp. Marchand, Diction, Historique, Art. Bibliotheques Belgiques, Rem. A. T. I, p. 99.

35) Biskop i Carlisle. Desse tre Historiske Bibliotheker tryktes forst hvardera, en eller annan gång, sårskilt; de åre sedermera uplagde tilsammans i et Band, under Tirel: The English, Scotch and Irish Historical Libraries, giving a fiska, Telles da Sylva 36) och Franc. Xav. d'Oliveyra 37); de Spanska, Gerh. Ern. von Franckenau 38) o. s. v. I Sverige har man hårtils icke varit betånkt på at låta et sådant Verk i dags-

ljuset framtråda: man har endera åtnojt

fig

fhort View and Character of most of our Historious, either in print or manuscript. With an Account of our Records, Law-Books, Coins and other Matters, serviceable to the Undertakers of a General History of England. London, 1736,

is fol.

Sadane Auctorer i synnerhet, som beskrifvit Stora Britannien och Irland, med underliggande Landskaper, upräknas i en Bok, som såt foljande Titel: Anecdotes of British Topography, or an historical Account of what has been done for illustrating the Topographical Antiquities of Great Britain and Ireland, Lond. 1768, in 40. Se, om detta Arbetes beskaffenhet och vårde, The eritical Review, 1768, Dec. p. 422, 1769, Jan. p. 12.

36) En Fortekning på de fornamste Portugifiske Historie - Scribenter ftår framför hans Historia da Academia Real da Historia Portugueza, Tom.

I. Lisboa occid. 1727, in 4:0.

37) Memoires historiques de Portugal. à la Haye, 1743, in 12:0, 2 Voll. T. I. Chap. XIII, p. 338-384. T. II. Chap. XIII p. 305-384.

28) Bibliotheca Hispanica historico-genealogico-heraldica, Lipf. 1724, in 4:0. Författaren hade, för et bevaka Konungens i Danmark angeligenheter, lange villate i Spanien.

fig med det fom Utlanningar, hvilka forfactor almanna historiska Bibliotheker, formått astadkomme 39), eller hållit til go-39) Sasom Burch, Gotth. Struvius, Lenglet du Fresnoy Christ Gryphius ach Joh. Hübner. Struvii Bibliotheca Historica tryktes forsta gangen 1705 in 8:0; nyaste Uplagan, och hvilken jag afven nytjat, har sfoljande Titel: Bibliotheca historica seletta, in suas classes distributa, cujus primas lineas duxit B. G. Struvius, emendavit. & copiose locupletavit Chr. Gottl. Budep. Jense 1740 in 8:0 maj. 2 Voll. Lenglet du Fresnoy gaf ut sin Methode pour tutier l'histoire, - avec un Catalogue des nrincipaux, Historiens, i Paris 1713, in 12:0, 2 Voll. Flere Editioner upräknar Mer Michaut Memoires pour servir à l'Histoire de la Vie de Mr l'A Lenglet du Fresnoy, Londres (Paris) 1.1.1761, in 12:0.1p. 63-80. Jag har berjent mig af Parifer-Uplagan; 1795, in 404 4 Voll, hvaralltil 1740 kommittet Supplement, 12 Voll. Gryphii Apparatus, J. Dissettatio isagogica de Scriptoribus Historiam Seculi XVII illustranti-Juc, Lipl 1710, in 8:0; tryktes efter Forfat-... terens dod, och sträcker fig. fasom Titeln jutmyfar, allenast til sådane Scribenter, som uplyla Historien af XVII Seculum. Af annan helkaffenhet är Joh. Hübners Hamburgische Bibliotheca Historica, uti X Centurier, Leipz. 1715-1729, in 12:0; ty mi den beskrifvas allehanda åldre och nyare historiska Rocker och Skrifter, hvaribland åtskillige fom apga ne Sverige; hvarfore jag den ock; på et och anhat stalle, uti mis Arbete ellegeres.

do, dels med det man kunnat samla utur Jo Schefferi och And. Ant. von Stiernmans Bibliographier 40), dels med några små strödde Förtekningar, som hos os, vid vissa tilsållen, utgisvits 41). Qm

40) Jag menar den forres Svecia Literata, och den fenares Bibliotheca Sveo-Gothica och Aboa Literata.

41) Af sådane strödde Fortekningar har jag mig

följende bekange:

Scriptores ex gente Sueo-Gothica, qui vel de Regno Sveciæ in genere, vel aliqua ejus provincia, urbe, aut loco memorabili, in specie, vel de antiquitatibus & rebus Suecorum aliqua ediderunt opujeula. År et Bihang til (Rich. von der Hard T) Holmia Literata, II Upl. 1707, in

4:0, p. 109-126.

En Förtekning på Skrifter ang. Lapland, des Invånares Språk, Seder, m. m. har Amanuenfis Historiographi, Sam. Loenbom, bisogat den af honom til tryck befordrade Joh. Tornwei Beskrifning öfver Tornå och Kemi Lappmarker, Stockh. 1772, in 8:0... Et litet Supplement dertil låses vid slutet af Företalet til de Två Beråttelser om Lapparnes Omvåndelse &c. som samma Lænbom gisvit ut, Stockh. 1773, in 8:0.

Af Nils Hufvudson Dar har man en Anvisning til Bücker och Skrifter, hvarmed Jo. Loccenii Antiquitates Sueo-Gothicæ rattas och förökas må, som står vid slutet af denna Bokens Ösversatning på Svenska, under Titel: Svenska och Göthiska gamla Handlingar, Stockh. 1728, in 8:0. en eller annan ålskare af Fåderneslanders Historia samlat ymnigare Forråd, ende-

ra

Samma N. H. Dal har också på Svenska ofversat J. Schefferi Memorabilia Suetica Gentis, och kallat den Svenska Folkets Åreminne, Sthm 1733, in 8:0. Uti Inledningen, fom han tillagt, uprāknas nāgre vāre fornāmste Historici. Bigge desse Fortekningar aro oredige och otilråcklige.

Sagor, som i Sverige åro vordne trykte, forrin BIOERNER gaf ut fina Nordiska Kampadater, upråknar han i Foretalet til detta Verk,

Stockh. 1737, in fol. s. 31-33.

Atskillige Scribenter, som beskrifvit Kon. Gustaf d. I Regering, namugifver D. Ol. CELsius, i Foretalet til I Tom. af sin Historia ofver denne Konung, tr. i Stockh. 1746, in 8:0.

En Fortekning på Bocker och Skrifter, horande til Kon. Eric XIV Historia, lar von Stiernman, uti Företalet til Er. Jöransion Tegels Kon. Eric XIV Historia, hvilken v. Stiernman til tryck befordrat,

Stockh. 1745, in 4:0.

Samma methode har han foljt, så vål uti Foretalet til Ægid. Girs's, Kon. Johan III Kronika, Stockh. 1745, in 4:0, som uti Forespråket til Kon. Sigismunds och Kon. Carl IX Hiftorier, sammanskrifne af Jon. Werwing, och likaledes af v. Stiernman utgifne, Ibid, 1746, in 4:0, 2 Voll.

Vid Matrikeln öfver Svea Rikes Ridderskap och Adel, den han låt utkomma 1754, 1755, in 4:0, finnes en Fortekning, uppå ia vål hand-

FÖRETAL.

ra til et fullståndigt Svenskt Historiskt Bibliothek, eller någon del dåraf 42), lårer

skrifne, som trykte Böcker och Skrifter, hvaraf han sig vid detta Arbetets förfärdigande betient.

En Fortekning på Panegyriska Tal ofver Drottn. Christina, har Hofrådet ARCKENHOLTZ låtit trycka, Memoires conc. Christine, Amst.

1751, in 4:0, T. II emot flutet.

Uti Foretalet til Kon. Carl XII Historia, numngifver och criticerar D. Nordberg Au-& Borer, som beskrifvit denne Konungs Lesverne och Bedrifter.

Document-Samlingar, som i Sverige utkommit, upråknar S. Loenbom, uti I St. af sit Historiska Archivum, Sthm. 1774, in 8:0.

Af ingen betydenhet år det, som en Utlånning, Zach. Goetze, Rector i Osnabrüg, under Titel: Suecus & Suecia, insört uti et Programma: Excerptorum, sive locorum communium, Specimen II, Osnabrugi 1710, in 4:0. Deremot sörtjenar Pastor Joh. Erichson beröm sör åtskillige sådane Förtekningar, som han tid efter annan i Hamb. Lårda Tidningarne låtit inrycka, och åt hvilka jag trott ej mindre böra lemna et ställe uti mit Histor. Bibliotheks V Bok, ibland Scriptores Historiæ Literariæ, ån åt von Nettelblas Conspessus Scriptorum rerum Svio-Gothicarum, Cederhamns Catalog. Dissertationum &c.

42) Sådan Samling har Archi-Bisk. D. Erk BEN-ZELIUS, hast under hånder; och skal den ånnu vara i behåll hos Sonen, Biskopen i Strengnås,

FORETAL.

rer assigten dårmed förnåmligast hasva varit, at fullgöra sin egen vetgirighet.

Uti

D.Carl Jesper Benzelius; men, ester des dod, komma til Bibliotheket i Linksping. Titeln is: Notitia Austorum qui scripsere Historiam Sueciae civilem, ecclesiasticam, literariam & naturalem: item: eorum qui de nummis & genealogicis commentati sunt &c.

Et Arbete som BIORNER sammanskrifvir och kallat: Historia eritica Scriptorum Svio-Gothicoram, in quo Scripta Erici Olai, Jo. Magni, Jo. Messenii, Schesseri, Verelii, Oernhielmii, Rudbeckii &c. recensentur & dijudicantur, torde sinnas hos hans Arsvingar. Uti Förtekningen på hans Skrister, som åtsöljer des Lesvernes-beskrifning, hos Rathlef, Geschichte jetzleb. Gelehrten, 5 Th. p. 152, såges det vål vara trykt 1740, in 40; men at det icke så sörhåller sig, sårer ej tarsva bevis.

Uti Sv. Mercur. 1757, Aug. s. 203, berättas, at Prof. J. C. Dåhnert i Greisswald tagit sig före at utarbeta er Verk, under namn: Historisch-critische Einleitung in die Geschichtschreiber der Nordischen Reiche, und besonders Schweden; hvilket skulle tryckas i samma sormat som des Tyska Ösversätning af von Dalins S. R. Historia. Om der skedt, är mig obekant; men tvislar derpå.

En våsentelig förlust för Almanheten vore, om Canc. Rådets Magni von CBLSE Bibliotheca Critica Historicorum Patriæ icke skulle, til hela sin vidd, och efter den Conspessus, som jag deras sett, i dagsljuset framtada. Hvad man der-

FORETAL.

Uti lika affigt har också jag begynt, samt i många år fortsatt mina Samlingar, til des jag anteligen hunnit bringa dem i det skick, hvaruti de nu finnas. Framfor all annan Ordning, har jag trott mig bora valja den systematiska, sasom den redigaste och til åmnet båst låmpeliga. erhaller darigenom den forman, at, under sina vissa Afdelningar, på et stålle finna upråknade alla de Skrifter, som ôfver hvar och en färskild Materie kommit til Forfattarens kunskap. Denna Method. har Le Long, uti sit Bibliotheque bistorique de la France nytjat; och hans Plan har jag sokt, så mycket det sig gora låtit, at efterfolja.

Verket år fordelt i Fem Bocker, hvaraf den Forsta innefattar vissa Stycken, dem jag ansett såsom Almänna Forberedelser til Svenska Historien. Hit hora I Sveriges Geographie; 2 des Naturliga b

af har at förvånta, gifver det Prof nogsamt tilkånna, som Gjörwell inrykt uti Första St. af Kgl. Bibliothekets Handlingar, och lärer ännu närmare skönjas, när den Afdelningen, som sägea nu snart skola lämna pressen, utkommer.

Uti trängre gränfor inskränkte sig framledne Landshöfdingen, Frih. Dan. TILAS; hvilkens Bibliotheca Topographica Svecia, med någre slere des esterlemnade Handskrifter, ester des dåd lårer kommit til Kgl. Bibliotheket.

Digitized by Google

FÖRETAL.

Historia; och 3 alt det som gemenligen plägar inbegripas under namn af Antiquitates Sueo-Gothica. Uti det, som rörer Geographien, har jag söljt den af Tuneld vedertagne Ordning; och uti nägre speciele Delar af Sveriges Natural-Historia hasva von Linné och Wallerius

varit mine Vågledare.

Uti Andra Boken upråknas de Skrifter och Handlingar, som höra til Svenska Kyrko-Historien; och uti den Tredet, de som angå den Politiske, det år Konungarnes och Regenternas Historia, alt intil Kon. Adolph Friedrichs död, år 1771. Tidråkningen har jag allestådes lagt til grund, samt på det nogaste iakttagit, följandes i den delen Riks-Historiographen Wilde. För de åldste Tider i Konunga-Historien, har jag allenast utsat Seculum; men sedermera Artalen: och på det de så mycket båtre måtte salla i ögonen, åro de ösverst på hvarje sida, eller i brådden anteknade. Ja, i de nyare Tider, har jag, til at sörekomma al oreda, observerat ånda til Dag och Datum. FJERDE Boken, som handlar om Sveriges Regering och Stats-Försatningar,

FJERDE Boken, som handlar om Sveriges Regering och Stats-Försatningar, har kostat mig måsta mödan at bringa i en stådad Ordning. Alt hvad, som utur trykta, med slere dels egna, dels af andra mig. benåget meddelda handskrisna

Sam-

FORETAL.

Samlingar, i et så vidstråckt åmne kunnat sammanhåmtas, har jag troget anfört; men som jag icke varit så lycklig at vinna Tiltråde til Riksens Archivum, vågar jag ej utgifva denna Delen af mit Arbete för så fullståndig, som de öfrige: den går ej heller långre, ån til år 1771. Femte och sista Boken innefattar

Bokliga Konsters och Lårdoms-Historien i Sverige. Et kort Begrep af hela Verkets Innehåll, at på en gång öfverses, följer på Foretalet, och vid slutet skal et Register

bifogas på alla Forfattares Namn.

Icke allenast Svenska Scribenter, utan också Utlånningar, som skrifvit om Svenska Saker, eller uplysa vissa Tidhvars eller Håndelser uti vår Historia, hasva fått rum i detta Bibliothek. Jag har ej heller dårisrån utessutit Disputationer, Orationer och panegyriska Tal, samt allahanda små Afhandlingar och Anmårkningar, som endera blifvit fårskilt trykte, eller sinnas uti en eller annan Samling intagne: man får esomostast dår igen någon mårkvårdig omståndighet, som på annat stålle förgåsves sökes. Utan betånkande har jag också uptagit Deductioner, Beråttelser, Satyriska, Forsvars- och andra Skrister, som sråmmande Magter, dels under påstående Krig emot Sverige, dels vid andra tilsållen, låtit utgå, af orba

Digitized by Google.

FÖRETAL.

fak, at alt sådant icke ringa bidrager til Historiska Sanningens utletande och bekråstande.

Titlarne på alla de Bocker och Skrifter, som kommit mig under ogonen, åro på det nogaste afikrifne. Utom Formatet och Årtalet, har jag åsven utsat Stållets och Boktryckarens Namn, jåmte Arkens, Bladens eller Sidornes Antal; men vid sådane Skrifter, som jag sjelf icke haft tilfalle at se, har jag alleguerat de Auctorer, eller Bok-Cataloguer, hvarutur Titlarne aro lante; och så ofta det ankommer på handíkrifne Tractater och Handlingar, har jag namngifvit de Stållen, hvarest de, in Originali, elier i Afskrift, aro forvarade. Nar nagon Bok blifvit fålfynt, en eller flere gånger omtrykt, eller på annat Språk öfversatt, har jag det anmårkt, samt tillika gif-vit vid handen, hvarest den sinnes vara recenserad. Afvenså, når någon Controvers sig yppat, har jag med sorgsållighet upråknat alla dårtil horande Skrifter, i den ordning de utkommit. Anonymorum och Pseudonymorum ratta Namn utsättas i görligaste måtto. Uti mina Omdömen har jag nytjat en anståndig Frihet; och når jag ansörer andra lårde Måns Ytranden, sker det gemenligen med deras egna ord. An-

FÖRETAL?

Anmärkningarne följa straxt på Titeln af Boken, til hvilken de hôra; de åro stundom mer, stundom mindre vidlyftige, alt som amnet det fordrat. Vid en god del Documenter, publique Handlingar och små Skrifter, har jag intet hast at påminna. Kanske, at af desse senare någre torde vara anforde, fom utan kånbar saknad hade kunnat uteslutas, och i den glómska, i hvilken de hvila, qvarlemnas; men så lårer uti et sådant Arbete, som detta, ofverslod snarare vinna ursägt, ån sparsamhet: man kan jt gå dem forbi, tillika med alt annat, som til afventyrs torde anses for vara af mindre betydenher.

Alla Artiklar åro numererade hela Verket igenom; men, som sedan Manuscriptet 1776 var renskrifvet, slere nya Artiklar tilkommit, så åro de, hvar på sit stålle, under den Numer uptagne, efter hvilken de bordt så sit stålle, om jag förr hast mig dem bekante, med tillågning af en Bokstaf, som utmårker deras råtta ordning. Prof visar sig straxt i början

af Verket.

Ehuru jag mig ombeslitat, samt hast både moda och kostnad osparde, sor at bringa detta Arbete til den grad af sulkomlighet, som det under mina hånder kan ernå, tvissar jag likvål icke, at ju b 2 hvar-

 $\mathsf{Digitized} \ \mathsf{by} \ Google$

FÖRETAL.

hvarjehanda fel och misstag sig insmygt. Fördenskul skal jag ej underlåta, så vida Gud behagar förlåna lif och hålsa, detsamma, ån vidare at supplera, öka och förbåtra.

Christinebolm, d. 1 Jul. 1782.

CARL GUST. WARMHOLTZ.

KORT

Digitized by Google

KORT BEGREP

af detta

HISTORISKA BIBLIOTHEKS

INNEHALL.

FÖRSTA BOKEN.

ALMÄNNA FÖRBEREDELSER TIL SVENSKA HISTORIEN.

I Cap.

Sveriges Geographie.

- && I. Aldre och nyare Chartor ofver de Tre Nordiske Riken i gemen, och öfver Sverige i synnerhet.
 - C. 1. Aldre tiders Chartor ofver de Nordiske Riken, n. 1-14.

§. 2. Nyare tiders Chartor, n. 15-47.

- 9. 3. Nyere almanna Chartor ofver Sveriges Rike i synnerhet, n. 48-58.
- Sell. II. Particuliere Chartor ofver Sveriges Landskaper.
 - 6. 1. Chartor ofver Sverige for sig sjelft, n. 59-95.

S. 2. — ofver Gothaland, n. 96-142.
S. 3. — ofver Norrland och Lapmarkerne, n. 143 - 158.

§. 4. ____ ofver Finland, n. 159-177.

- Seft. III. Geographiska Beskrifningar öfver Sverige.
 - S. I. De Nordiske Landers, i synnerhet Sveriges, gamla Geographie, n. 178-185.
 - \$. 2. Sveriges nyare Geographie, n. 186-228.

SeSt.

Innehåll.

- Sect. IV. Beskrifningar om Resor uti Sveriges Rike och des sårskilda Landskaper.
 - S. I. Vágvisare genom Sverige, n. 229-237.
 - S. 2. Beskrifningar om Resor uti Sverige, n. 238-269.
 - S. 3. Beskrifningar om Resor uti några Sveriges sårskilda Landskaper, n. 261-290.
- Sect. V. Geographiska, Topographiska, Historiika och Oeconomiska Beskrifningar öfver Sveriges Landskaper och Städer.

(a) Svea Rikes Landskaper och Ståder.

- §. 1. Upland, n. 291-366.
- §. 2. Sodermanland, n. 367-392.
- 6. 3. Nerike, n. 393-397.
- 4. Wastmanland, n. 398-414.
- 5. 5. Dalarne, n. 415-428.
 - (b) Gotha Rikes Landskaper och Städer.
- §. 1. Ostergothland, n. 429-455. §. 2. Småland, n. 456-495.
- S. 3. Oland, n. 496-499.
- §. 4. Gothland, n. 500-512.
- S. 5. Wastergothland, n. 513-551.
- §. 6. Warmeland, n. 552-559.
- 6. 7. Dahl, n. 560, 561.
- 6. 8. Bohus-Lan, n. 562 · 569.
- S. 9. Skåne, n. 570-608.
- §. 10. Halland, n. 609-612.
- \$. 11. Blekinge, n. 613-621.
 - (c) Norrlands Landskaper och Ståder.
- §. 1. Norrland i gemen, n. 622-632.
- 9. 2. Gastrikland, n. 633-636.
 - §. 3. Helfingland, n. 637-657.
 - §. 4. Medelpad, n. 657 (a)-663.
 - §. 5. Jamtland, n. 664-672.
 - 4. 6. Hárjedalen, n. 673-676.
- §. 7. Angermanland, n. 677-686.
- §. 8. Wasterbotten, n. 687-697.
 - (d) Svenska Lapland, n. 698-741.
 - (e) Finlands Landskaper och Ståder.

ģ. I.

INNEHÅLL.

L. I. Finland i gemen, n. 742-779.

5. 2. Abo-och Björneborgs-Lan, n. 780-801.

3. Aland, n. 802-805.

4. Osterbotten, n. 806-835:

5. Tavastland, n. 836-842.

6. Nyland, n. 843-849.

7. Savolax, Kymenegårds-Lån och Carelen, n. 850-854-

II Cap.

Sveriges Natural - Historia.

- Sect. I. Om de Nordiske Lånders, och i synnerhet Sveriges förmoner, i anseende til Belägenheten, Climatet, Jordmonen, Inbyggarnes Snille &c. n. 855-901.
- Seft. II. Förrekninger och Beskrifninger ösver Djur, som finnes i Sverige, n. 902-921.
- Sect. III. Förtekningar och Belkrifningar öfver Gräs, Örter, Tråd, m. m. fom våxa i Sverige och ätskillige des Landskaper, n. 922-980.
- Sect. IV. Beskrifningar öfver Bergarter, Mineralier och Metaller: item om Bergverk och Bruk; famt om Mineral-vatten och Hålso-Brunnar i Sverige.
 - 5. 1. Beskrifningar ofver Bergarter, Mineralier &c., n. 981-1098.
 - S. 2. ofver Mineral-vatten och Halso-Brunnar, n. 1099-1132.
- Sell. V. Berättelfer om åtskilliga physicaliska Håndelser.
 - S. 1. Om Solens Up- och Nedgang, Norriken, Alke-dunder, Jordbafninger &c. n. 1133-1152.
 - Om Vatnets stigande och fallande, samt om några mårkvårdiga Strömmar och Sjöar, n. 1153-1194.
 - §. 3. Om Sjukdomar och Pestilentia, n. 1195-1210. b 5 \$. 4.

Innehåll.

S. 4. Om Truldom och allahanda Vidskepélser 1211 - 1228.

III Cap.

- Om de Nordiske Landers, i synnerhet Sveriges Alder, forsta Inbyggare och atskilliga Namn.
- Sect. I. Om Sveriges Alder, des forsta Inbyggesre, och deras Ursprung, n. 1229-1247.

Sect. II. Om Sveriges åtskillige Namn.

S. I. Auctorer, som handla i gemen om Sveriges atskilliga Namn, n. 1248-1251.

S. 2. Atlantica, n. 1252-1259.

S. 3. Insula Hyperboreorum, n. 1260-1263.

S. 4. Scythia, n. 1264-1269.

S. 5. Basilia & Balthia, n. 1270, 1271. S. 6. Manheimia & Gotunbeimia, n. 1272-1280.

S. 7. Scandia & Scandinavia, n. 1281-1284.

S. 8. Thule, n. 1285-1288.

6. 9. Svecia, eller Sverige, n. 1289, 1290.

IV Cap.

Om Svea-Gothiska Folkets Migrationer och nya Saten i frammande Lander.

Sect. I. Om Svea-Gothiska Folkets Migrationer i gemen, n. 1291-1301.

Sect. II. Om Cimmerierne och Cimbrerne, n. 1302-1308.

Sect. III. Om Amazonerne, n. 1309-1313.

Sect. IV. Om Gotherne.

S. 1. Om Gothernes Ursprung och harkomst, n. 1314-1332.

S. 2. Samlinger af Grækiska och Latinska Scribenter, angående Gothernes Bedrifter utrikes, n. 1333-1338.

S. 3. Om Gotherne i Dacien, Thracien, Pannonien Moesien och Italien, n. 1339-1366.

S. 4.

INNEHÅLL.

- §, 4. Om Götherne i Gallien och Spanien, n. 1367-1380-
- Sel. V. Om Longobarderne, n. 1381-1392.
- Sect. VI. Om Vandalerne, n. 1393-1396.
- Sect. VII. Om Hunnerne, n. 1397-1402.
- Sect. VIII. Om Norrmannerne, n. 1403-1405.
- Sect. IX. Om Varegerne, n. 1406-1412.
- &A. X. Om Askmannerne, n. 1413.

V Cap.

- On de Svears och Göthers Religion, Gudaldra under Hedendomen, Dygder, Seder, Lefnadsfdtt, m. m.
- L Scribenter, som handla i gemen om de Svears och Göthers Religion, Dygder, Seder och Lesnads-sätt, n. 1414-1423.
- Seft. II. Om de Svears och Göthers Religion och Gudalåra.
 - § 1. Om deras Religion och Gudalára, n. 1424-
 - \$ 2. Tiderákning och Fester, n. 1478-1505.
- Sell. III. Om de Svears och Göthers Dygder, Seder, Lefnads-lätt &c.
 - \$. 1. Om deres Dygder, n. 1506-1510.
 - \$ 2. Vishet och Lardom. Se B. V. C. III.
 - \$ 3. Lefnads-sätt och Nårings-säpg, n. 1511-1564.
 - S. 4. Krigsvåsende, n. 1565-1580. S. 5. — Klådbonad, Prydnader, Prakt, Se-
 - 5. Klådbonad, Prydnader, Prakt, Seder vid Bröllop, Barnsöl, Gåstebud, Begrafniagar, n. 1581-1622.
 - 6. Monumenta Runica, n. 1623-1631.

INNEHALL'

Andra Boken.

SVENSKA KYRKO-HISTORIEN.

I Cap.

Om den Christna Religionens borjan, fortplantande oc. åtskillige Öden i Sverige, n. 1632-1659.

II Cap.

Om Helgon i Sverige och deras Lefverne.

Sect L Scribenter, som i almänhet handla om Helgon i Sverige, n. 1660-1663.

Sect. II. Helgons och Martyrers i Sverige Lefvernes - Beskrifningar i Alphabetisk Ordning, n. 1664-1740.

III Cap.

Concilier och Synoder i Påfvedömet, n. 1741-1758.

IV Cap.

Antiquitates Ecclefiaftica, och Svenska Kyrko-Handlingar.

Sect. I. Om Kyrko-handlingar i gemen, n. 1759. 1760.

Scot. II. Kyrko-Lagar, Kyrko-Ordningar, num. 1761-1770.

Sect. III. Libri rituales Ecclesia Suecana, n. 1771-1809.

Sea. IV. Enskilda Kyrko-Handlingar.

S. 1. De Locis sacris, n. 1810-1817. S. 2. De Personis Ecclesiasticis, eorumque muniis, dignitatibus &c. n. 1818-1824.

S. 3. De Temporibus facris, n. 1825-1835.
S. 4. De Actibus facris, n. 1836-1859.

V Cap.

INNEHÅLL

V Cap.

Det Andeliga Ständet, ifrån dlare Tider intil Reformationen gifne Privilegier och Förmoner, n. 1860-1869.

VI Cap.

Sistems Historia och deras Biskopars Chrönikor och Lesvernes-beskrifningar.

Sel. I. Förtekningar på Svea och Götha Rikets Bilkopar, item Bilkops-Chrönikor, n. 1870-1875.

&a. II. Upsala Stift.

4. 1. Stiftets Historia, n. 1876-1880.

\$ 2. Kyrkor i Upsala Stift, n. 1881, 1882.

\$ 3. Upfala Stifts Biskops-Lingder och Chronikor,

n. 1883-1887.

Påfvifka Bifk, och Archi-Bifk, n.

1888-1902. 5.5. Evengeliske Archi-Biskoper, n.

1903-1954. 6. ______ Domprofter och öfrige Prefterfkap, n. 1955, 1956.

Sell. III. Linkopings Stift.

L. Stiftets Historia, n. 1957.

§. 2. Kyrkor i Linkop. Stift, n. 1958.

\$ 3. Linkop. Stifts Bilkops - Langder och Chronikor, n. 1959-1961.

5 6. Domprostar och ösriga Prästerskap, n. 1989-1991.

Sea. IV. Scara Stift.

§ 1. Stiftets Historia, n. 1992-1994.

\$ 2. Kyrkor i Scara Stift, n. 1995.

3. Scara Stifts Bifkops - Langder och Chronikor, 1996, 1997.

S. 4.

Innehåll

S. 4. Scara Stifts Pafviska Biskopar, n. 1998-2002.
S. 5. Evangel. Biskopar, n. 2003-2024.

Se&. V. Strengnås Stift.

S. 1. Stiftets Historia, n. 2015-2017.

§. 2. Kyrkor i Strengnas Stift, n. 2018,

S. 3. Strengnás Stifts Evangel. Biskopar, n. 2019 2031.

Se&t. VI. Westeras Stift.

S. 1. Stiftets Historia, n. 2032.

- S. 2. Kyrkor i Westerus Stift, n. 2033-2037.
- 3. 3. Biskops-Langder och Chronikor, n. 2038.

§. 4. Påfvilka Bilkopar, n. 2039-2041. §. 5. Evangel. Bilkopar, n. 2042-2062.

S. 6. Domprostarne och det öfriga Presterskapet, n. 2063, 2064.

Sea. VII. Wagijo Stift.

. S. 1. Kyrkor i Wagsjo Stift, n. 2065.

2. Biskops - Langder och Chronikor, n. 2066,
 2067.

S. 3. Pafviska Biskopar, n. 2068.

§. 4. Evangel. Biskopar, n. 2009 2077.

§. 5. Domprostarne och det öfriga Presterskapet, n. 2078.

Seft. VIII. Åbo Stift.

S. 1. Stiftets Hiftoria, n. 2079-2083.

§. 2. Kyrkor i Abo Stift, n. 2084.

§. 3. Biskops - Långder och Chronikor, n. 2085-2087-

S. 4. Pafviska Biskopar, n. 2088.

§. 5. Evangel. Biskopar, n. 2089.2099.

Selt. IX. Lunds Stift.

S. 1. Stiftets Historia, n. 2100-2104.

§. 2. Kyrkor i Lunds Stift, n. 2105-2109.

- §. 3. Biskops Langder och Chronikor, n. 2110-
- Påfvifka Bifkop. och Archi-Bifkopar, n. 2114-2123.

§. 5. Evangel. Bitkopar, n. 2124-2137.

§. 6.

INNEHALL.

\$ 6. Domprofter och det öfrige Presterskapet, n. 2138, 2139.

Sect. X. Wiborgs, nu Borgo Stift.

¶ 1. Biskopar i Wiborg, n. 2140-2147.

\$ 2. Bilkopar i Borgo, n. 2148-2151.

Seft XI. Gotheborgs Srift.

\$ 1. Superintendenter i Götheborg, n. 2152-2154.

\$. 2. Bilkoper ibid. n. 2155-2168.

Seft, XII. Calmar Stift.

L. Superintendenter i Calmar, n. 2169 2172.

\$ 2. Bilkoper ibid. n. 2173 2177.

Seft. XIII. Carlstads Stift.

5. 1. Stiftets Historia, n. 2178.

\$ 2. Superintend. i Carlstad, n. 2179-2181.

Seft. XIV. Hernosands Stift.

Superintendenter, n. 2182-2192.

Sed. XV. Gothlands Stift.

5. I. Kyrkor på Gothland, n. 2193.

🖫 2. Förtekn. på Superintend. n. 2194.

\$ 3. Svenska Superintendenter, n. 2195.

VII Cap.

Kloster och Kloster-folk i Sverige.

Sect. I. Scriptores generales, n. 2196-2200.

Sell. II. Scriptore's speciales.

1. Benedictiner, n. 2201, 2202.

2. Cluniscenser.

3. Ciffercienser, n. 2203 · 2224. 4. Franciscaner, n. 2225 · 2231.

5. Dominicaner, n. 2232.

§ 6. Fraires Ord. S. Johannis Hospital. Hierosolymit. n. 2253.

🕽 7. Eremita S. Antonii.

\$ 8. Carthusian-Munkar, n. 2234.

9 Carmeliter.

10. Augustin-Munkar.

Innehåle

§. 11. Ordo S. Salvatoris: Brigittiner - Orden, 2235-2264.

S. 12. Confraternitates, Gillen, n. 2265, 2266.

Sect. III. Om Testamenten, Gåsvor, Donationer &c. til Kyrkor och Kloster, samt om Klostergodsens Reduction, n. 2267-2270.

VIII Cap.

Om Religionens Reformation i Sverige,

Se&. I. Evangeliska Lårans antagande, n. 2271-2295.

Sect. II. Concilier och Synoder efter Reformat. n. 2296 - 2317.

Sect. III. Religions-Stadgar, n. 2318, 2319.

Sect. IV. Jubelfester, som i Sverige blisvit sirade.

§. 1. Jubelfest til åminnnelse af Reformation 1617 och 1717, n. 2320-2322.

S. 2. Jubelfest öfver Evongel. Lárans antagande i Sverige 1621 och 1721, n. 2323-2333.

S. 3. Jubelfest til aminnelse af Concil. Upsal. 1693, n. 2334-2347.

S. 4. Jubelfest ofver Augsburg. Confess. 1730, n. 2348-2352.

Sest. V. Svenska Kyrkors inrättande i främmande Länder, n. 2353-2363.

Sell. VI. Historia Controversiarum Ecclesia Suecana.

S. 1. Stridigheter med de Pafviske, n. 2364-2380.

\$. 2. ____ de Reformerte, n. 2381-2398.

\$. 3. _____ Svårmare, Villo-andar, &c. n. 2399-2438.

Sect. VII. Det andeliga Ständers, efter Reformation, undfängne Privilegier, Förmoner och Rättigheter, n. 2439-2445.

TRE-

INNEHALL.

TREDJE BOKEN.

SVERIGES POLITISKA HISTORIA.

I Cap.

Förberedelser och almänna Inledningar til Svenska Konunga - Historien.

Sect. I. Förberedelfer och almanna Inledningar, n. 2446-2462.

Sect. II. Sveriges Konungars Chronologie, n. 2463-2492.

II Cap.

Sveriges Konungars Historia i gemen, n. 2493-2546.

III Cap.

Sveriges Konungars Hiftoria i synnerhet.

- Sect. I. Attefådernes och Öfver-Drottarnes Historia af Jotuna-Släkten, före Chr. Fód. n. 2547.
- Sect. II. Öfver Drottarnes och Konungarnes Historia af Inglingska Åtten, ifrån Odin til Ingel Illrada, år efter Christi Födelse 650, n. 2548-2582.
- Sect. III. Brodraskipts-Konungarnes Historia af Ifvarska och Lodbrokska Atten, ifrån Isvar Vidfarne, Konung i Sverige och Danmark, til Erik Emundson och Erik Amundson år 1069, n. 2583-2616.
- Sect. IV. Konungarnes Historia af Stenchilska Åtten, ifrån Stenchil til Ragvald Knaphöfding, år 1135, n. 2617-2621.
- Sect. V. De ômsom regerande Konungars Historia utaf Sverchers och den Hel. Eriks Ått, ir från

Innehåll.

från Svercher Kolston til Erik Lespe, år 1250. n. 2622-2635.

Sect. VI. Regenternes och Konungarnes Historia af Birgerska och Folkungska Arten, ifrån Birger Jarl, til Håkan Magnusson, år 1363.

S. I. Birger Jarl til Bielbo och hans Son, Kon. Waldemar til år 1277, n. 2636-2648.

§. 2. Magnus Birgerson (Ladulis) til ir 1290, 2649-2657.

§ 3. Birger Magnusson, til år 1318, n. 2658-2671.

S. 4. Magnus Smek, med fira bagge Soner Erik och Hakan, til år 1363, n. 2672-2696.

Sect. VII. De utlåndske Konungars i Sverige, famt inlåndske Regenters Historia, til Calmare Unionens uphäsvande, ifrån Albrecht af Meklenburg, til Christiern II, år 1521.

S. 1. Albrecht af Meklenb. til 1389, n. 2697-2711.

S. 2. Margareta, til 1412, n. 2712-2727.

S. 3. Erik af Pommern, til 1429, n. 2728-2754-

9. 4. Carl Knutsson, Riks - Forstandare, 1436 til 1441, n. 2755-2763.

S. 5. Christopher af Bayern, til 1448, n. 2764-2775.

& 6. Carl Knutsson, Konung til 1457, n. 2776-S. 7. Christiern of Oldenburg, til 1464, n. 2802-

2815.

S. 8. Carl Knutsson, Konung til 1470, n. 2816-**2**831.

S. 9. Sten Sture Gustafsson, Riks-Forst. til 1497, n. 2832-2882.

§. 10. Johan II, til 1501, n. 2883-2897.

S. 11. Sten Sture Gustafsson, Riks-Forst- til 1503, n. 2898-2904.

S. 12. Svante Sture Nilsson, Riks-Forst. til 1512, n. 2905-2929.

S. 13. Sten Sture Svantesson, Riks-Forst. til 1520, n. 2030-2043.

S. 14. Christiern II, til 1521, n. 2944-2962.

Innehålt.

- Sea. VIII. Konungarnes Historia af Wasiska Huier, ifrån Gusta: Eriksson til Drotn. Christina. år 1654-
 - 1. Gustaf Eriksson, ifrån 1521 til 1560, n. 2963-3054.

6. 2. Erik d. XIV, affatt 1568, lefde til 1577, n. 3055-3166. **§.** 3. Johan III, til 1592, n. 3167-3224.

§. 4 S gisinund, affatt 1599, lefde til 1632, n.

\$225-3305. \$. 5. Carl d. IX, til 16-1, n. 3306-3439.

5. 6. Guftef .dolph, til 1632, n. 343,-3894.

5. 7. Christina, abdicerude 54, lefde til 1689, n. 3895-4470.

Sed. IX. Konungarnes Hiltoria af Pfalziska Huset, itran Kon. Carl Gustaf, til Dr. Ulrica Eleonora, år 1720.

S. 1. Carl X Gustaf, ifrån 1654 til 1660, n. 4471. 4844-

§ 2. Carl d. XI, til 1697, n. 4845-5206.

§. 3. Carl d. XII, til 1713, n. 5207-5962.

S. 4. Ulrica Eleonora, til 1720, lefde til 1741, n. 5963-1031-

Sect. X. Kon. Fridrichs Historia af Hessiska Hufet, til 1751, n. 6032-6279.

Sect. XI. Kon. Adolph Fridrichs Historia of Holstenska Huset, til 1771, n. 6280-6505.

IV Cap.

Atte-Långder för Konunga-Husen.

- (a) Scriptores generales, n. 6506-6513.
- (b) Seriptores speciales, n. 6514-6690.

Innehåll.

FJERDE BOKEN.

SVERIGES REGERING och STATS-FÖRFATNINGAR, BLLER ALMÅNNA RÅTTS HISTORIA.

I Cap.

Beskrifningar ösver Sveriges Stat, n. 6691 - 6721.

II Cap.

Sveriges Regerings-sátt; Konungarnes Rátt til Kronan, Mag Myndighet, Höghets-Tekn, m. m.

Sect. I. Om Sveriges Regering, Konunga - Val, Uphojelse på Thronen, Magt, Myndighet, n. 6722-6746.

Sect. II. Förlåkringar, Arf-Föreningar, Testamenten, Regerings-Former ifrån K. Gustaf d. I Tid, intil 1680, n. 6747-6814.

Se&. III. ()m Stats-Forandringen, under K. Carl

d. XI, år 1680, n. 6815-6839.

Se&. IV. Om Stats-Förändringen, efter K. Carl d. XII Dod, 1719, 1720, n. 6840-6859.

Sect. V. Successions - Handlingar 1742, 1743, 1751, n. 6860-6869.

Sect. VI. Sveriges Konungars Höghets-Tekn.

S. 1. Rikets Vapen, n. 6870-6889.

S. 2. Konunga-Valdets Tekn och Infignier, n. 6890.

S. 3. Konungarnes Titler, n. 6891-6894.

\$. 4. Konungarnes Rang och Företrade framför andra Magter, n. 6895-6897.

§ 5. Kongl. Svenska Riddare-Orden, n. 6898-6923.

S. 6. Konungarnes Hof-Stat, n. 6924.

Sect. VII. Om Furstendomen i Sverige, och Furstelig Råt ighet, n. 6925-6934.

III Cap.

Innehålm

III Cap.

Riksens Standers Förpliktelser, Privilegier och Rättigheter.

Sect. I. Om Riksens Stånder i gemen, n. 6935.

Sect. II. Om Svea Rikes Ridderskap och Adel.

§. 1. Om Sveníka Adelns Uphof och Framgång; famt om Jarlar, Hersor, Grefver, Friherrar, Ridders- och Frälsemån, n. 6937-6958.

\$. 2. Ridderskapets och Adelns Vapen, n. 6959-

S. 3. Matriklar öfver Ridderskapet och Adeln, samt Introduction, Såte m. m. på Ridderhuset, n. 6,66-6987.

§ 4. Greflige, Friherrlige och Adelige Slägters Genealogier och Attar-Tal.

(a) Scriptores generales, n. 6988-6997. (b) ——— speciales, n. 6998-7056.

§. 5. Ridderskapets och Adelns Privilegier, n. 7057-7062.

6. Om Wadftena Adeliga Jungfru-Stift, n. 7063-7065.

Sect. III. Om Praste-Stander. Se B. II. C. V; ooh C. VII. Sect. VII.

Sell. IV. Om Borgare-Ståndet.

Sect, V. Om Bonde-Ständer, n. 7066.

IV. Cap.

Riksens Stånders almänna Möten och Sammankomster.

§. 1. Riksdags-Ordninger och Reglementer angående Riksdagsmans Val, n. 7067-7083.

5. 2. Landtmarikalkarnes Historia, n. 7084, 7085. 3. Instructioner for atskillige Riks. Stand. Depus

tationer, n. 7086. S. 4. Riksdags-Handlingar och Beslut.

(a)Sam

Innehåll.

(a) Samlingar af fådane Handlingar, n. 7087-7089.
(b) Riksdag. Handlingar, ifrån 1734 til 1770, n. 7090-7210.

V Cap.

Om Sveriges Rikes Råd, faint Kongl. Maj:s och Riksens höga Collegier.

Sect. I. Om Sveriges Rikes Råd.

 Förtekningar på Sv. Rikes Råd, ifrån áldre intil nårvarande Tid, n. 7211-7218.

S. 2. Sv. Rikes Råds Perforalier och Lefvernes Beikrifningar i Alphabet. Ordning, n. 7219-7513.

Sect. II. Om Kongl. Mij:s och Riksens Collegier.

S. I. Kongl. Hof-Ratterne.

(a) Sven Hofek tt, n. 7514-7518-

(b) Gotha Hof-Ratt, n. 7519-7522.

(c) Abo Hof-Ratt, n. 7523-7529. S. 2. Krigs-Collegium, n. 7530-7540.

S. 3. Ammiralitets-Collegium, n. 7541-7545.

\$. 4. Cancellie ______ n. 7546-7551.

S. 5. Kammar ______ n. 7552-7606.
S. 6. Stats-Contoiret, n. 700?-7612.

\$ 7. Bergs - Collegium, n. 7613-7615.

§ 8. Commerce _____ n. 7616-7648.

S. 9. Kammar-Revision, n. 7549, 7650.

Sect. III. Om högre och lågre Ambetsmån i Riker.

§. 1. Instructioner for hogre och lagre Ambetsman, n. 7051-7662.

S. 2. Ferrekninger på högre och lagre Ambetsman,

n. 7663-7670. \$. 3. Högre och lägre Åmbetsmåns Personalier och

Lefvernes-Beikrifningar.

(a) Samlingar af fadane Lefvernes-Beskrifningar, n. 7671-7674.

(b) Ambetsmans Lefvernes-Belkrifningar, i Alph. Ordning, n. 7675-7884

VI Cap.

INNEHALL

VI Cap.

Om Ceremonialen.

- Se& I. Scribenter som i almänhet handla om Ceremonialen, n 7885-7887.
- Se&, II. Skrifter rorande Svenska Ceremonialen i fynnerhet.
 - Sv. Konungars Hof-och Cammar Ceremonisl,
 n. 7889-7889.
 - § 2. Resolutioner, Reglementen och Förordningar angående Rangen, n. 7890-7900.
 - §. 3. Beråttelser om Konungars och Furstars solenne Intåg, Reception hos fråmmande Magter, personlige Sammankomster, m. m. n. 7901-7934.
 - §. 4. Ceremonial vid frammende Ministrars bemotande och emottagande, n. 7935-7948.
 - S. R lationer om Kongl. Svenske Ministrars Reception, publique Intag, och Audiencer vid fråmmande Hof, n. 7949-7966.
 - 5. 6. Relationer om det, fom i anseende til Ceremonialen vid Congresser, få ock vid Freds-och andra solenne Træstaters underskrifvande, edeliga bekräftande &c. blisvit i akt tagit, n. 7967-7986.
 - S. 7. Cancellie-Ceremonialen, n. 7987-7990-S. S. Ceremonial vid Riksdagar, n. 7991-7994-
 - y. 9. ——— vid Förklarande til Thronföljare, Majorennitet, Tilträde af Regementet, eller Nedläggande af Regering, n. 7995-8001.
 - §. 10. Ceremonial vid Kroningar och Smorjelse-Aeter, n. 8002-8020.
 - §. 11. ——— vid Hyllningar, n. 8021-8035.
 - 5. 12. Sveriges Konungars Erics gata, n. 8036, 8037.
 - 13. Ceremonial vid Kongl. Trolofninger, Giftermal och Bilager, n. 803 -3044.
 - §. 14. ——— vid Kongl. Barndop och Kyrkogång, n. 8045-8047.
 - 5. 15. vid Kongl, Bilattningar och Begrafningar, n. 8048-8076.

\$. 16.

Digitized by Google

Innehåll.

§. 16. Ceremonial vid frammande Riddare-Ordens emottagande och återsändande, n. 8077-8084.

\$. 17. ____ vid atskillige Fester, n. 8085-

VII Cap.

Om Sveriges beskrifna Lagar, aldre och nyare.

Sest. I. Historien om Sveriges Lagar, n. 8122-

Scet. II. Sveriges Landskapers Logar, n. 8130-

Sect. III. Christophorianiske eller Lands-Lagen, n. 8145-8150.

Selt. IV. Stads-Lagen, n. 8151-8158.

Sect. V. Nya Lagen, n. 8159 8165.

Sect. VI. Kyrko-Lagen. Se B. II. C. IV. S. II.

Selt. VII. Krigs-Lagen, n. 8166-8171.

Sect. VIII. Sjo-Lagen, n. 8172-8177.

Sect, IX. Samlingar af Forordningar, Kongl. Bref, Resolutioner m. m. i sårskilte mål, n. 8178-8186.

Sect. X. Utdrag utur Placater, Förordningar, Påbud &c. item Register och Förtekningar, n. 8187-8196.

VIII Cap.

Om Sveriges Stats-interesse, i anseende til frammande Magter.

Sect. I. Scribenter, som i almanhet handla om Svoriges Stats-interesse &c. n. 8197-8203.

Sect. II. Negotiationer och Underhandlingar med fråmmande Magter, n. 8204-8526.

Sest. III. Hiltorien om Freds-Foibunds-och andra Trastater, slutne med frammande Magter,

1. 8527-8535.

Selt,

Innehåll.

- Sect. IV. Samlingar af Stats-Skrifter, Tractater och almänna Handlingar, n. 8536-8550.
- Sest. V. Chronologisk Förtekning på Förbunds-Freds- Stillestånds-Handels- och andre Trastater, slutne med fråmmande Magter, ifrån XVI Sec. intil nårvarande Tid.
 - 5. 1. Tractater med Danmark, n. 8551-8601.
 - \$- 2. —— med Ryssland, n. 8602-8629.
 - \$. 3. med Pålen och Curland, n. 8630-8649-
 - 5- 4. —— med Preussen, n. 8650-8654.
 - S. 5. med Tyska Riket.
 - A. med Kejsaren och Tyska Riket, n. 8655-8677.
 - B. med åtskillige T. R. Chur-Furster, n. 8678-8710.
 - C. ___ med åtskillige T. R. Furstar och Stånder samfålt, n. 8711-8722.
 - D. ____ med åtskillige T. R. Furster, Andelige och Verldslige, fårskile, n. 8723-8757.
 - E. ___ med åtskilliga Tyska, Fria-Riks-och andra Ståder, n. 8758-8783.
 - 5. 6. med Nederlanderne, n. 8784-8809.
 - S. 7. med Stora Britannien, n. 8810-8831.
 - S. 8. --- med Frankrike, n. 8832-8856.
 - §. 9. --- med Spanien, n. 8857.
 - §. 10. med Portugal, n. 8858.
 - S. 11. med Konungen af Bagge Sicilierne, n. 8859.
 - §. 12. med Fursten af Siebenbürgen, n. 8860-8863-
 - \$.13. med Ottomanniska Porten, n. 8864, 8865.
 - §. 14. ——— med Republikerne Alger, Tunis och Tripolis, n. 8866-8868.

IX Cap.

Innehåll

IX Cap.

Miscellanea Historica: Samlingar af Konunga- och andra Bref, Stadgar, Refolutioner, Documenter Handlingar, Anmarkningar &c. aldre och nyare, rorande Suea-Rikes Historia, eller des Regering och Stats-Förfatningar.

Sect. I. Handskrifne Samlingar, n. 8869-8884. Sect. II. Trykte Samlingar, n. 3885-8906.

FEMTE BOKEN.

BOKLIGA KONSTERS och LARDOMS HISTORIA.

I Cap.

Om Svenska Folkets Snille, Bijelse och Skicklighet til Bokliga Konster, n. 8907-8913.

II Cap.

Om Svenska Språket, des Uphof, Alder, åtskilliga Öden, m. m.

Sect. I. Om Gotniska Spraket.

S. 1. Des Uphof, Alder &c. n. 8914-9922. S. 2. Om Ulphilanisa Språket (Lingun Codie. ar-

gentei), n. 8923-3932.

§. 3. Om Gothiska Språkets gemenskap och ofverenskommelse n.ed åtikillige andra Språk. n. 8933-8040

S. 4. Om Gothilka Sprukets formoner, bruk och

nytta, n. 8955-8958.

Sc II. Om Runorne, deras Alder, Uphof, Bruk och Undergång, n. 8959-8981.

Sect. III. Om nu brukliga Svenskan, med des Dialecter, samt om Finska och Lapska Språken.

ģ. I.

INNEHÅLL.

5. I. Om nu bruklige Svenskan, n. 8982-8997.

§ 2. Om Finika Spraket, n. 8998-9003.

5. 3. Om Lapíka Spraket, n. 9004-9009.

III Cap.

On Lardoms och Vetenskapers Öden i Sverige.

Sed. I. Scriptores generales, n. 9010-9033.

Sed. II. — particulares, n. 9034-9106.

Stel III. Lårda Journaler och Månadsskrifter, n. 9107-9118.

IV Cap.

Scholars, Gymnasiers och Academiers Historia i Sverige.

Sect. I. Scholars och Gymnasiers Historia, n. 9119-9148.

Sell. II. Academiernas Historia.

§. 1. Upsala Academie, n. 9149-9212.

\$ 2. Abo ——— n. 9213-9226.

5. 3. Lunds — n. 9227-9248.

V Cap.

Om Kungl. Svenska Vetenskaps-och Vitterhets-Academierne, m. m.

§. 1. Kongl. Vetenikaps-Societeten i Upsala, n. 9249, 9250.

 2. Kongl. Vetenikaps Academien i Stockholm, n. 9251-9253.

§. 3. Kongl. Sv. Vitterhets - Academien, n. 925 ;- 9256.

 4. Kongl. Målare och Bildhuggare Academien, n. 9257.

§. 5. Kongl. Sveníka Patriotiíka Sálíkapet, n. 9258, 9259.

VΪ

Innehäll.

VI Cap.

Om Bibliotheker, Mynt - Cabineter, Naturalie- och Konst-Kamrar i Sverige.

Sect. I. Bibliotheker, n. 9260-9285.

Selt. II. Mynt-Cabineter, n. 9286-9290.

Sect. III. Naturalie-och Konst-Kamrar, n. 9291-9299.

VII Cap.

Larde och berömde Svenske Mans och Fruntimers Lefvernes - beskrifningar.

Sect. I. Samlingar af lårde Svenske Måns Lefvernes-beskrifningar, n. 9300-9302.

Sect. II. Larde Mans Lesvernes - beskrifningar, i Alphabetisk Ordning, n. 9303-9702.

Sect. III Svenska Lårda Fruntimer.

9723-9741.

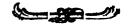
S. 1. Scripsores generales, n. 9703, 9704. S. 2. Sv. Larde Fruntimers Lefvernes-belkrifninger. n. 9705-9712.

VIII Cap.

Boktryckeriets Historia i Sverige,

Sect. I. Boktryckeriets Hiltoria, n. 9713-9722. Sect. II. Om Censur-Verket, Trycktrihet &c. n.

Sect. III. Om salsynte, samt i Sverige forbydne Böcker, n. 9742.

UTGIFVARENS FORETAL

Almänna öfverlämna Början af et Verk, som blisvit des Omsorg updraget, at af Tryc-

ket utgifva.

Herr FÖRFATTAREN har tilbragt et lärdt och långvarigt Lugn på fin Sätesgård Christinekolm, icke långt ifrån Nyköping och uti Södermanland belägen; har där famlat et så utvalt och icke mindre talrikt Bibliothek, at få Enskylte i Sverige kunna upvisa et Bokförråd, som öfverträffade det Warmholtzska, aldeles ingen, enär frågan är om Böcker i Historien och Critiken; där har ock Herr Hof-Rådet WARM-HOLTZ utarbetat en Historisk och Critisk Förtekning på alla Skribenter och Handlingar, som angd eller uplysa Svenska Historien, samt til hans kännedom kommit. Hr Hof-Rådets Refor utomlands, famt Brefväxling med in och utlänske Lärde, hafva, i samband med förenämnde Bibliothek, fatt Herr Författaren i den lyckliga Belägenhet, at fulborda nyssnämnde Verk.

Hr Författaren har tagit Pat. Jac. LE Longs Bibliotheque Historique de la France til et Mönster för denna sin Bibliotheca Historica Sveo-Gothica. Hvilketdera Verket är det fullständigaste, kan Underteknad icke säga; men hvad han med sull visshet kan säga, och hvar, som behagar jämnsöra, måste erkänna, är det, at. Herr Hof - Rådet Warmholtz med mera Granskning, samt med vida större Omständelighet, beskrifvit Källorna til Svenska Historien, än le Long gjort med dem för den Fransyska. Då detta är sagt, är tillika medgisvet, at intet Lands Historie-Skrilenter ännu blis-

Digitized by Google

UTGIFVARENS

blifvit af någon, efter de bästa critiska Reglor, så beskrifne, som Sveriges Hästeteknare och Handlingar nu äro det. Hvad Tid, hvad Möda, hvad Kostnad sådant medfört, dömes dock bäst af en Kännare; äsven som Nyttan intages lika oselbart af alla dem, som i detta Verk behösva antingen en Ledstång vid någon Historias försattande, eller Uplysning i något Svenska Historien och Statsförsatningen vidrörande Mål.

31

i i

THE REST

Om Verket säledes å ena sidan är at anse, fom en förträffelig Bibliotheks-Catalog, fom en ypperlig Prydnad för alle Bok-Salar, fom en oumgängelig Hufvudbok för alle Bibliotheks-Samlare i Sverige, samt för alle Svenske Histo. rie-Skribenter; sa äger det å andra sidan icke mindre en stor Brukbarhet äfven så för Rikets andelige som verldslige Collegier samt högre Ämbetsmän. När man löper igenom föregående Innehall af detta Bibliothek, så inser man ock utan möda, at i detsamma finnes en den tilförlåteligaste och omständeligaste Esterrättelse om SVEA RIKES Kyrko-Lagar och Kyrko-Ordningar, Liturgier och Kyrko-Bocker, Prafte-Stand och des Privilegier, Religions-Stadgar, Regerings. Sátt, Konunga-Magt, Konunga-Försákringar, Arf-Föreningar, Riks-Dagar och Riks - Stander, samt Dessas gemensama och särskilta Privilegier, Riksdags-Ordningar, Rikets Råd och Collegier med deras Instructioner, Ceremonialer inom Kongl. Hofvet och vid alla offenteliga Tilfällen, dldre och nyare Layar, så för Riket i gemen, som för sårskilte Landskaper, samt for Staderne, Armeen och Flottan, Freder, Stillestand, Förbund och Handels-Tractater med srämmande Magter: detta alt ifrån de äldste Tider, dels intil Hans nu varande

FÖRETAL.

de Kongl. Maj:ts Anträde til Regeringen år 1771, dels til Regements - Förändringen af år 1772; alt stält efter Tiden och Sakernas Eeskassenhet. Piognandet af detta Innehåll utvisar därjamte en den största Ordning uti Ämnenas Stälning och Fördelning, så at man utan ringaste möda sår alt igen, som sökes. Kongl. Hof - kätter och Collegier, Consistorier, Landshösdinge-Ämbeten, högre Domstolar vinna fördenskul utur detta Verk en icke mindre sör dem nyttig Anvisning på de sör dem nödige Källorne, än det sör Bok-kännaren, Försattaren och Granskaren är aldeles oumbärligt *); äsven som biographen, hvilken sinner här öfveralt Esterrättelter, ledande til Kännedomen af slere 1000 Svenske, dels Fråsse-dels Ofråsse-Ätter*.

Hela HANDSKRIFTEN är färdig, med ren och prydlig Penna alt igenom fullföljd, och finnes inbunden förvarad uti Upfostrings-Sälskapets

*) En den ypperste Kannare af Lardoms-Historien, som någon tid varit til, Hr Abbé Rive i Paris, har i synnerhet yrkat på Vårdet och Nyttan af Bok-kannedomen, åsven i des nyl. eller i Jun. sistl. utgisne Prospectus (Paris, 12) til des under utgisning varande: Essai sur l'Art de verisser l'Age des Miniatures, hvar det sid. 58 och 59 heter: l'Histoire Bibliographique est d'une très grande Importance. Son objet est la Veriste; & elle est la moitié du chemin, qui conduit à une Dostrine parsaire: hvilket Casp. Thurmannus i sin Bibliotheca Academica (Halle 1700, 4) åsven erkanner, då han sid. 126 säger: Notitia Librorum est Dimidium Studiorum; & maxima Eruditionis Pars, exactam Librorum habere Cognitionem.

Dom han til den åndan rådföser fig dels med Verkets hela Innebåll, dels med Registren til hvarje Del; så skola ock de för honom nödige Tilgångar straxt visa sig.

UTGIFVARENS

pets Bibliothek, hvars yppersta Prydnad detta Manuscript ock ofelbart utgör. Underteknad som, uti en oafbruten Följd af 26 år, haft den för sig så oskattbara Förmånen af Herr Hof-Rådets Bekantskap, och tilskrifver billigtvis samme vittre Herre icke allenast en stor del af sin Hug för Lärdoms-Historien, utan ock den Uplysning och de Reglor af Granskning och Smak, hvarmed samma Vetenskap bör odlas. har således isrån längre Tid tilbaka fölit detta Verks Författande, samt dymedelst alt närmare lärt inse des stora Varde och Nytta. Länge hyste han den Önskan, at så se det af Trycket utgifvet, länge fant han dock des Försattare mindre hugad för des Utlämnande i Almänhetens hand; änteligen var han nog lycklig, at härtil erhålla et önskat Tilstånd. Det vans äfven i en Tid, då Herr Hof-Rådet bragt fit Verk tik den Fullständighet, som var för honom möjelig, och hvarom des eget Företal berättar, i en Tid, då ock Underteknad var närmast i Belägenhet, at kunna åtaga fig et fådant Verks Utgifvande.

Första Delen af detta Bibliothek, och som handlar om alla de Böcker och Skrifter, som angå Sveriges Geographie, lägges nu härmedelst i det Svenska Almännas hand. Des Inrättning och Beskassenhet utvisar hela Verkets; och när man nu håller denna Verkställighet emot Innehållet, så upkommer billigtvis, hos hvar Kännare, Lärd och Patriot, den Önskan, at et dylikt Nationen både upplysande och hedrande Verk måtte hos oss sullständigt kunna se dagen. Sådant önskar icke mindre Ut-

FÖRETAL.

Utgisvaren; och då hela Handskristen nu är i des ägo, så skal ock icke ifrån hans sida nägot saknas, som kan bidraga til detta Verks utgisvande af Trycket; också skal Andra Delen, som beskrisver alla utkomna Arbeten, rörande Fäderneslandets NATURAL-HISTORIA, med sörsa til Bok-pressen aslämnas.

Men ehuru man, af Kärlek för det Almänna och Vetenskapen, åtagit sig Förlaget af et så stort Verk, som detta, och sökt framlägga det i Trycket med en emot des Innehåll svarande Vardighet; så har man dock ej vågat sig, i anseende til Kostnadens Betydlighet, at af detsamma göra en stor Uplaga, utan i det narmaste inskränkt densamma, efter det antal Köpare, man förmodar, skola sig til detta Verks ägande anmäla. Fördenskul behagade alla de-Kännare och Älskare af Sveriges Historia och Stats-förfatning, som åstunda detta Arbete, ju förr des häldre antekna sig ibland Subscribenterne; ty det aflutes icke Del-vis, for at icke skingra Exemplaren af en liten Uplaga, Förlagshuset til känbaraste skada, och äsven sjelfve Köparen til ingen förmån, som icke kan vara belåten med defecte Delar af et Verk, hvars hela Värde och Brukbarhet består i des Fullständighet. Skulle Subscribenternes antal öfverskrida de hittils trykte Exemplarens, blir det Utgifvarens både stora och kära Hikt, at omtrycka denne Del och öka Uplagan af de föl-De Respective Medborgares Nomn, hvilka medelst Subscriptioner befordra detta Verk i dagsljuset, blifva ock med skyldig Erkänsla trykte framför Andre och följande Delarne af Verket, alt efter som de sig anmäla; och på det

UTGIFVARENS

det äsven Förskotts-summan icke må blisva på något sätt betungande, så ösverlåtes icke allenast hvar färdig Del ester et det billigaste Prenumerations-pris, eller ester i ss specie Arket, utan ock emottages icke högre Prenumeration på de följande Delarne än med 16 ss på hvardera. Tilskottet betalas, ester sörenämnde Beräknings-sätt, då Delen särdig utlämnas. Detta rörer Verkets Bruk och Utgisning sör Sverige.

Så snart Kungörelsen om detta Verks Innehåll och Utgifning blef genom Tidningarne bekant, yttrade icke allenast utlänske Journalister *), utan ock ypperlige Kännare af Lärdomsoch Stats-Historien, genom Bref til Utgifvaren o, en på goda skäl grundad Åstundan, at detta Verk antingen hade af början blifvit utgifvit på et mer almänt Språk, sålom Latin eller Fransyska, eller at det nu efteråt på etdera blefve öfversatt, såsom et Verk, hvilket lärer Europa at känna et Rike, som i des Öden haft en så stor del, och hvilket aldrig skulle kunna faknas uti något offenteligt Bibliotek, men väl med begärlighet anskastas i många enskylta Łokförråder. Då nu sjelsva Verket snart kommer at läggas desse och sleg vittre Utlänningar under ögonen, fördublas ock ofelbart denna deras Önskan; och då jag redan emottagit, och

*) Se i synnerhet H. storische Lieteratur, Aret, 1781, s. 571. och Aret 1782. s. 87.

af den på sin lårda Resa stadde Franske Antiquarien Hr de Villoison, dat. Weimer d. 4 Jul. 1782; Hof-Rådet och Histor. I rosesson Hr Meuske i Erlangen, dat. Dårstedes d. 28 Jun. 1782, hvilken Granskare nu ock som båst utgisver Struvii Bibliotheca Historica; och Hist. Protesiorn samt Bibliothecarien Hr Koch i Strasburg, dat. Dårst. dag 1782.

FÖRETAL.

och fäledes än vidare lärerunfå Mäns Anmärkningar, hvilkas Omdöme jag högeligen ärar, få kan jag icke heller dölja den innerliga Åhåga, af hvilken jag drifves, at äfven gagna det Utlänska Almänna med detta Verk, uti et för dem almännare Språk; men hvad jag i dylikt fall kan uträtta, står dock til Framtiden och Omständigheterne.

Hvad jag nu vidare har at tillägga, är det, at när Herr Författaren i dewa Verk hänviser Läsaren, vid några Handskrifters eller Böckers nā:mare Kannedom, antingen til Kongl. Antiquitets - Archivum, eller til fina Samlingar, såsom i dem förvarade, så bör man, i anseende til timade Förändringar, sedan Herr Hof-Rådets Verk var i det närmaste sullbordat, i förra rumet nu mera tänka på Kongl. Bibliotheket och Riks - Archivum, hvilka sedan år 1780 blisvit ägare, det förra af alla fören. Archivs trykta Böcker och skrifna Handlingar, så vida de rörde Fornåldern och Medeltiden, det senare af Acta Publica, Genealogica och Heraldica *); och vid det senare föra sig til minnes, det Underteknad varit så lycklig, at äsven år 1780, genom Handel tilvinna sig hela den Delen af Herr Hof-Rådets Bibliotek, som rörde Svenska Historien, nämligen tryckta Böcker, Handskrifter och Kopparstycken **), en Samling, hvil-ken är den fullständigaste uti denne Lärdomsgren, som än i något vare sig offentligt eller enskylt Bokförråd finnes, och nu blifvit förbunden med Upfostrings - Salskapets Bibliotek, hvars förnämste Del den ock otvisvelagtigt utgör.

Det är ock i detta Sålskars Namn, eller så d 2 vi-

^{*)} Se Upfostrings - Selfkapets Tidningar At 1781, f. 3.

29) Se samma Tidningar, Ar 1781, f. 11.

Digitized by Google

UTGIFVARENS FÖRETAL...

vida det äfven har Svenska Historien til sit Föremål, som detta Verk nu utgifves och vidare utgår. Underteknad har, för at upfylla sin plikt och det Almännas Väntan, gerna åtagit fig den mödan och kostnaden at befordra Ar-beten i dagsljuset, som utvidga och fästa vår Kunskap om Fäderneslandet, och kan visserligen icke härå lämna ojäfagtigare Vedermälen af både yppersta Förtroende å ena samt skyldigaste åtlydnad å den andra sidan, än då han nu til en början och på en gång framlägger tre hithörande Arbeten under det Svenska Almännas ögon, nämligen detta Herr Hof-Rådet WARMHOLTZS Historiska Bibliotek, et Svenskt Bullarium af Herr Cancellie - Rådet och Riks-Historiographen von CELSE, och et Historiskt Minne öfver Prof. Joh. Schefferus af Hr Prof. FANT, och at han, jämte de begge förstn. Verkens fortsättande, tillika trycker på Fjerde Delen af Hr Cancellie-Rådet LAGERBRINGS Svea Rikes Historia, stora Verket, och på Sjette, aldeles omarbetade, Uplagan af Herr Assessoren Tunelds Geographie ösver Sverige.

Svara mina År, mina Vilkor, emot min innerliga Åstundan, at vara det Almänna uti Uplysnings-vägen något gagnelig, så skal icke jag törtröttas at härmed fortfara. Sälskapets Föremål är icke ringa; tvärtom det är af högsta Vigt och Nödvändighet: jag har fördenskul ifrån början anbefalt des Framgång och Bestånd i Försynens Hand; jag har gjort en beständig Redo för des årliga Göromål inför en Svensk Almänhet: således arbetar jag med Förtröstan och et godt Samvete. Mera har jag intet på detta stället, at säga. Stockholm, d. 14 Aug. 1782.

CARL CHRISTOFFER GJÖRWELL Kongl. Bibliothecarie.

BIBLIOTHE CA HISTORICA

SVEO-GOTHICA.

Första Boken.

Almanna Forberedelser til Svenska Historien

Cap. I.
Sweriges Geographie.

Sect. I.

Aldre och Nyare Chartor öfver de Tre Nordiske Riken i gemen, och öfver Sverige i synnerhet ...

§. 1.

Aldre Tiders Chartor ofver de Tre Nordiske Riken

1. Regiones Septentrionales, ad mentem B. I. C. I. Claudii PTOLEMEI delineatæ. Sy. Geogr. Bibl. H. S. G. Del. I. A Claud. Charter.

•) De fläfte af desle Chartor intaga et Ark, vanligt Atlasformat. B. I. C. 1. Sv. Geogr.

. Claud. Ptolemæus, kallad Pelusiensis efter sirt, Fodelse - ort, samt Alexandrinus efter Staden dar han vistades i Egypten, florerade i andra Sec. e. C. F. Til hans Geographiska Beskrifning skal en-, vid namn Agathodæmon, som såges hafva lefvat i femte Sec., hafva forfärdigat Chartor, hvilka likvål icke mera ård til. Nicol. Donis, en Benedictiner - Munk, foretog sig samma Arbete, vid pass år 1470, och hans Chartor finnas vid de ålsta Uplagor af Prolemæi Verk på Latin. larde Man hafva arbetat i samma amne; men alla deraș Nordiska Chartor synas mera vara inrăttade efter andras gissningar, an efter Ptolemæi. den beromde Gerh. Mercator, som år 1584 (icke 1504, som Of. Dir. Faggot låger, i sit forsta Tal om Sv. Landtmdt. och Geogr. p. 6) utgaf Ptolemæi Geographie på Latin, dårutinnan var lyckligare, at han inrattade var Nords Charta narmare efter Ptolemæi Beskrifning, så går den likvål långt ifrån Ortens sanskyldiga skapnad.

Gerh. Schöning, fom, i sin "Ashandling om de "gamle Grækers og Romeres Kundíkab om de Nor-"diske Lande", uti IX Del. af Kibbenhavnske Selskabs Skrifter, åfven storklarar Prolemæi Beskrifnung öfver desse Lånder, åberopar sig p. 311 en , I anledning dåraf, af honom forfattad Charta, hvilken han for Sålskapet framlagt. Om den blifvit alman gjord, vet jag ej; atminstone finnes hon icke i det exemplar af bem. Sälskaps Skrifter, som jag har for ogonen. Om denna Char-"ta fåger Forfattaren sjelf: "Man seer iblandt andet "heraf, hvor meget de Gamles Begreb om vor , herat, hvor meget de Gamles Begreb om vor Norden har viget af fra Tingenes rette, eller i "det minste nu værende Beskaffenhed, og hvor "aldeles de folgelig maa tage Feyl, som ville doem-"me

me om de Gamles Mening i de Ting, efter den Be-B. I. C. r. "liggenhed og Strækning, som Landene nu har"&c. Sv. Geogr.

Om Prolemæus', och des Geographiska Arbe-Chartor.)
te, lås J. A. Fabricii Biblioth. Graca, L. IV.
C. 14, p. 412, men i fynnerhet Ge. Mart.
RAIDELII Comment. crit. liter. de Cl. Ptolemæi
Geographia, ejusq. Codicibus tam Mftis, quam
typis expressis. Norimb. 1737, in 4:10.

2. Antiquæ Germaniæ Septentrionalis Descriptio, auctore *Philip*. Cluverio.

Denna Charta har Cluverius inråttat efter C. C. TACITI Beskrifning öfver Germanien. Hon står uti hans Germania antiqua, Lugd. Bat. 1616, in fol. i början af 3: dje Boken. Ol. Rudbeck menar, Atlant. T. I, C. 24, at om Cluverius fölgt Tacitum åt, som han bordt, så hade han rått råkat på Sverige och många Land, som han ingenstådes tör sätta i sin Tasta.

Geographiska Anmarkningar til en Cluverii Charta ofver Europa, så vida den angår Nordiske Lånderne, låses hos Goransson, S. R. Kon. Hist. p. 392.

Uti Casp. Danckwerths Landes-Beschreibung der Hertzogthümer Schleswig u. Holstein, 1650, in fol. finnes också en Charta, med Titul: Germania Antiqua Septentrional. Hon år copierad ester Cluverii, men större och redigare.

3. Atlantica, five Sveonia: auctore Olao x Rudbeck.

Charta på 2 Ark. Hon står i Atlantican, Tomen I, p. 152, och skiljer i figuren föga ifrån Burei Charta, hvarom hår nedanföre; men år in-A 2

Digitized by Google

BIBLIOTHECA HISTORICA

B. I. C. 1.
Sv. Geogr.
flag, som finnas upråknade på Atlanticans Titulblad, och åndock flere, hasva på Chartan sina rum.

4. Veteris Orbis Arctoi Typus.

Uti Suec. Ant. & Hod. T. I, Tab. 5. Orternes Namn aro pasatte ester Norrska och Islandska Sagorne.

5. Charta ôfver de Nordiske Riken i âldre Tider.

Står uti G. Schönings Norges Riges Historie, I D. Soro, 1771, in 4:0. Se Götting, An2eig. 1773, n. 112, p. 961.

5 (a). Facies Trium Regnorum Borealium Europæ, ad normam veterum Scriptorum expressa, a G. Schöning, A. 1777.

Denna Charta horer til I Del. af Snorre Sturlesons Heimskringla, Kopenh. Upl. 1777, in fol.

6. La gran Penisola della Scandia, Madre d'innumerabili Esserciti e Regali Famiglie per tutta l'Europa diffuse.

Denna Charta hörer til Gr. Eman. THESAURO Bok: Del Regno d'Italia sotto i Barbari, Turin 1664, in fol. Hon står jåmvål i Utdraget af detta Verk, på Svenska, Stockh. 1747, in fol. och år vorden hår i Sverige omstucken, samt med några Orters och Ståders Namn tilokt, som intet stå uti Italienska Uplagan.

7. Ta-

7. Tabula moderna Norbegie & Gottie. B. I. C. 1.

Sv. Geogr.

Hon fås igen uti en fålfynt Uplaga af Ptole-Chartor.

mæi Geographie, på Latin, utgifven af Jac. Essler

och Ge. Ubelin, samt tr. i Strasburg, hos Jo.

Schottus, 1513, in fol. maj.

En dylik Charta följer med Uplagorne af Ptolemzi Geographie, tr. i Strasburg 1522 och 1525, famt i Lyon 1535 och 1542.

8. Tabula continens Chersonesum Schondiam, Regna autem potissima Nordvegiam, Sueciam, Gothiam, Finlandiam, Gentem Lapponas: auctore Jac. ZIEGLERO.

Hon horer til denna Forfattares Descriptio Schondiæ, Argent. 1532 och 1536, in fol. hvarom mera hår nedanföre; och år lika så ofulkomlig, samt åger intet mera liknelse med sjelsva Orzen, ån den nåst söregående.

9. Tabula Septentrionalium Terrarum, auctore Olao MAGNO, Gotho Lincopensi. Venet. 1539.

Om denna Charta heter det hos Simlerus, Biblioth. p. 531. "Ol. Magnus, Goth. Lincop., edindit Tabulam amplissimam septentrional. terrarum, & mirabilium rerum, tum in ipsis, tum in circumjacente Oceano contentarum, cum variis animantium siguris, impressam Venetiis, a. 1539, una cum libello Germanico, in quo duabus chartis, omnia breviter, que in Tabula depicta sunt, explicantur. Nam rerum ipsa Tabula inscriptiones Latinæ sere sunt." Forfattaren spelt, emot slutet af Foretalet til sin Hist. de Gentib. Septentrional.,

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Chartor. kallar henne: "Descriptionem s. Chartam aquilo"narium Regionum, quam, Tabulas Ptolemæi am"pliando, obiter delineaverat." Foren: Tyska Beskrifning, ofver denna Charta, ågde framl. Kongl.
Danska Etats-Rådet Langebek; och hon finnes under följande Titul upteknad, Biblioth. Langebekiana, Hasn. 1776, in 8:0, p. 164. "Auslegung der
"neuen Mappen, von den alten Göttenreich und
"andern Norlendern, durch Ol. Magnum. Ve"ned. 1539, in 4:to."

Ö. D. Faggot menar, at det år samma Charta, som, under Titul: Scandianæ Insulæ Index, sinnes uti Joh. Magni Historia, Romæ 1554, in sol. och med påskrist: Regnor. aquilonar. Descriptio, uti Olai Magni Historia, Romæ 1555 (icke 1539, som Faggot såger), in sol. Om denna Gharta såger han: "Man skulle hoppas, at en Svensk, och dernate såver sit en lård Man, skulle hasva gifvit ut en Charnta öfver sit Fådernesland, som ågde någorlunda pliknelse med sjelsva Orten; men om man skulle med upmårksama ögon, utan instrumenter och måtning, bara resa vårt Land igenom, och allemast efter ögne-mått och berättelser tekna af des plage, så borde en sådan aftekning blisva långt pbåttre, ån berörde Charta."

10. Septentrionales Regiones, auctore Sebast. Münstero.

Uti des Cosmographie, tr. i Basel 1544, och sedan slere gånger. Denna Charta är söga båttre än Olai Magni, skönt man budit til, at någorlunda råtta och förbåtra henne i de senare Uplagor.

- 11. Regionum Septentrionalium Typus, B. I. C. 1. a Levino Algort. Antverp. ap. Girard. Ju-Charrer.
- 12. Regiones Septentrionales, a FRANcisco, Monacho Mechlinensi. Antverp. ap. Sylvestr. a Parisiis.

Bågge Chartorne namngifver Abrah. Ortelius uti Catalogo auctor. Tabular. geograph. som står framföre hans Theatr. Orbis Terrar. Ansverp. 1573 in fol.

13. Regiones Septentrionales, anthore T. H. W. 1567.

"Denna Charta förvaras på Kgl. Biblioteket "i Upsala. Circulus arsticus stryker på henne "30 mil vid pass Norr om Upsala, i stållet för "det han bör dragas nåstan 7 mil Norr om Tor"neå. Östersjön år på henne alt för smal emet "Bothniska Viken, som med jämngående Strån"der drages rått Söder och Norr, ånda til 77 "gr. polh." Faggots första Tal, p. 6. Han lägger til: "At det vore ogjörligit til veta, at "denna Ritning skulle afbilda vår Nord, om "icke derå stode någre Svenske namn." Af samma beskassenhet åro de slåste hårtils upråknade Chartor.

14. Septentrionalium Regionum Descriptio, per Abrab. ORTELIUM.

Uti denna Försattares Theatr. Orbis Terrar. Antverp. 1573 in fol. Densamma med årtal 1579.

A 4

14 (a).

B.I. C. 1. 14(a). Septentrional. Regionum, Svetiæ 5 Sv. Geogr. Gothiæ, Norvegiæ, Daniæ &c. Tabula, per Charrer. Joh. Bussemecher. Colon. Agrip. 1594-

§. 2.

Nyare Tiders almanna Chartor ôfver de Nordishe Riken.

15. Nativus Sveciæ adjacentiumq. Regnorum Typus, auct. Adriano Veno Aure-110. Amít. ap. Jodoc. Hondium, 1613.

Denna Charta står uti Gerh. MERCATORIS Atlas, som Jodoc. och Henr. Hondius slere gånger uplagt. Hon står också uti Joh. I. PONTANI Hist. rer. Danicar. Amst, 1631, in fol. Faggot menar, at om ej några Svenska Namn stodo på denna Charta, så kunde man åndå se, at Austoren hade hår årnat asbilda Sverige, hvad sjelfva siguren angår.

At en âldre Charta, an denna, af Hondius varit utgifven, slutar jag deraf: "at Danske Com-"missarierne på Motet vid Flackebeck, år 1601, "sig besvårade öfver et Land-kort, som för få "år fedan var utgånget af en vid namn Hondius, ,,uti hvilker någre Ståder, fom ligga i Norrige, "voro målade, som de lågo i Sverige; proteste-"rade derfore, at sådant icke skulle komma nå-"gon tid Norges Crona til forfång, eller præ-"judicio. Hvartil Svenske Commissarierne sva-"rade, at de Landtaflan aldrig tilforene sedt ,,hade, eller nagot visst utaf, utan som Rikerne voro med Rå och Ror, "gammal háfd, uppå deras egendom afskil-"de, så måste det ock, efter Stetinska Fordra"draget, dårvid blifva." Chartan, som hår nåm-B.I.C, I. nes, tror jag vara enahanda med den, som, un-Sv. Geogr. der titul: Suscia & Norvegia, sinnes uti en Chartor. Fransysk Uplaga af Gerh. Mercatoris Atlas, utgifven af Jodocus Hondius, Amst. 1609, in sol. Med Chartan följer en kort Beskrifning ofver begge desse Riken, p. 79, 80.

16. Orbis Arctoi, imprimisque amplisfimi Regni Sveciæ Tabula, auctore *Andr.* Burro. Holmiæ, Trauthman sculps. & excud. 1626.

Til denna Charta, bestående af 6 a., låt Bureus trycka en kort geographisk Beskrifning, på Latin, at håstas kring sjelfva Chartan: denna Beskrifning utgass jåmvål sårskilt. Kopparplåtarne, skont något notte, voro 1749 ånnu i behåll, hos Fru Cogel, på Kron-Apotheket i Stockholm.

Burei Charta år otaligt många gånger, och i åtskillig storlek, af Piscator, Blaeu, Janssonius, de Witt, Dankerts, Bussemecher, Sanson, Mortier, Allard, Visscher och slere Geographer vorden ascopierad: ja man kan i sanning såga, at nåstan alla Chartor, som i XVII Sec. östver Sverige utfärdades, inter annat åro, ån Copier af denna Burei Charta. Jåmnsör Faggots första Tal, p. 11. följ.

Om Andr. Bureus, född 1571, död 1646, se Stiernmans Bibl. Sveo-Goth. T. II, p. 514 (546) och des Adels-Matrikel I D. p. 266.

17. Tabula exactissima Regnorum Sueciæ & Noryegiæ, nec non Maris universi. A 5 oriB. I. C. 1-orientalis &c. ab Andr. Bureo in luceras. Sv. Geogr. edita, & Gustavo Adolpho dedicata a Nic. Johannide Piscatore. Amst.

År en Copia af Burei Charta på r a. stuckers af Abr. Goos 1630. Faggot låger, at Piscator åfven afcopierat Burei Charta, på 6 a., men ders har jag eljest ingenstådes funnit citerad.

18. Sueciæ, Daniæ & Norvegiæ Tabula, juxta Archetypum Andr. Burei de Boo.

Append. Catal. Biblioth. M. A. Wilckens. Hamb. 1760 in 8:0 p. 94.

19. Suecia, Dania, Norvegia. Amít. Blaeu.

Denna Charta står i Blaeuernes Atlas af år x6;8. Beskrifningen, som medföljer, år också Burei arbete, dock med några tillågningar utur M. Wexionii Epitome Descript. Sueciæ.

Eljest år at mårka, det alla Blaeuernes Svenska Chartor åre efter Burei Ritningar gjorde, hvilka lemnades dem at införas uti deras stora Atlas. Faggot p. 16.

20. Suecia, Norvegia & Dania. Amít. Jansfonius.

Denna Charta står i I Tom. af Janssonii Atlas, Amst. 1649, och år vorden afcopierad af Henr. Hondius.

Beskrifningen vid Janssonii Svenska Chartor ar et Utdrag af Burei Descript. orbis arstoi.

21. Scan-

21. Scandinavia, per Nicol. Sanson. B. I. C. 1. Sv. Geogr. Paris. 1647.

Också med Fransysk Titul 1669.

21 (a). Svecia, Dania & Norvegia, per Mart. Zeilerum. 1656.

Liten Charta, hörande til et af des topograph. Arbeten.

22. Sueciæ, Norvegiæ & Daniæ nova Tabula.

Uti Moses PITT The English Atlas. Lond. 1680. Vol. I.

23. Scandinavia, ex Tabulis Mich. Kåuffer.

Append. Catal. Bibl. M. A. Wilckens, p. 93.

- 24. Accuratissima Regnor. Sueciæ, Daniæ & Norvegiæ Tabula, per Just. Danckert. Amst. 1682.
 - 25. Scandinavia, per G. Valck. Amst.
 - 25 (a). Exactissima totius Scandinaviæ Tabula, per Nic. Visscher. Amst.
- 26. La Scandinavie, par Guil. SANSON. Paris. 2 a.

Denna Charta ar copierad af Jaillot, i Paris, item af Schenck och Mortier, i Amst. 1 a. samt af Joh. Hoffman i Nürnberg, 2 a.

27. Scan-

B. I. C. 1. 27. Scandinavia septentrionalis & meri-Sv. Geogr. dionalis. Amst. Fr. de WITT. Lugd. Bat. Van der Aa, item Amst. Covens et Mortier. 2 a.

Också flere gånger omstucken, på 1 a.

× 28. Arctoi Orbis Tabula geographica.

Uti Succ. ant. & hod. T. I. n. 6. Uti denna Charta blef Rikets skepelse mycket båttrad, genom det understöd, som Gr. Dahlberg ågde af Svenska Landtmåteriet.

29. Les Couronnes du Nord, par Guil. de l'Islr. Paris, 1706, 2 a.

Denna Charta år gjord efter en Baron Carl Gripenhielms ritning, hvilken man funnit utvåg at utur Landtmåteri-Contoiret utpracticera, och i Frankrike afcopiera. Faggot p. 34. Hon vardt straxt efterstucken i Amsterdam af P. Schenck, och år sedan många gånger å nyo vorden afcopierad.

- 30. Les Royaumes du Nord, par N. de Fer. Paris.
- 31. Les Royaumes de Suede & Dannemarc, par J. B. Nolin. Paris.

En Charta ofver de tre Nordiske Riken af de Tillemont & J. B. Nolin, Paris, 1691, har jag funnit upteknad Biblioth. Daneschold. Hasn. 1732, in 4:0, p. 379.

32. Nouvelle Carte de la Scandinavie, ou des Etats du Nord, dressée sur les Observations des meilleurs Geographes, avec avec les Armes des Provinces de la Suede B. I. C. 1. & des Tables très-instructives.

Sv. Geogr.

Chartor.

Uti Atlas historique, Amst 1720 och 1735. Tom. IV.

33. Carte la plus nouvelle de la Scandinavie, augmentée suivant Guil de l'Isle & autres observations plus nouvelles. Amst. Regn. & Jos. Ottens.

Öfverst uti ena hörnet står en liten Charta ösver Island.

34. A new Map of Denmark and Sweden, by Herm. Moll. Lond. Charta på 2 a.

Berömmes af Jo. Klefecker, Cura Geogr.

P. 130.

35. Sueciæ, Daniæ & Norvegiæ Regnum, per M. Seuter. Aug. Vind.

36. Scandinavia, ex Tabulis J. B. Homanni. Norimb.

Flere ginger omstucken.

36 (a). Scandinavia, complectens Sueciæ, Daniæ & Norvegiæ regna, ex novistimis subsidis delineata, & ad leges projectionis stereographicæ legitime reducta ab Aug. Gottlob BOEHMIO. Norimb. cura Homannior. Heredum, 1776.

Denna Charta ofverträffar, i vissa afseenden, de âldre Chartor ofver Scandinavien; men år intet mindre ån fri från sel: et af de våsenreliChartor. .

B. I. C. 1. teligaste år den oriktiga Grånseskilnad emellan Sv. Geogr. Svenska och Ryska Finland, i hvilken likvål Åboska Freds-tractaten astadkommit en markelig forandring. Se mera uti Büschings Wöchentl. Nachrichten 1776, n. 17, p. 144.

> 37. Charta, som visar Sträckningen så väl af Land-ryggen, som Fjåll-ryggen, same Riks-gransen imellan Sverige och Norrige, ifrån deras borjan tils de alla råkas i Ruteoch Skars-Fjällen.

> Charta, som visar Sträckningen &c. for den - delen, som de, iftan Rute-Fjallet til Halde-Fjallen, måst åro i följe med hvarannan.

> Charta, som visar Sträckningen, så vål af Land-och Fjällryggarne, sedan de i Halde-Fjållen skiljas åt, som norra delen af Riks-- Gransen, imellan Sverige och Norrige, 1771.

> Desse Chartor, hvardera på z a. författade af Nils MARELIUS, Prem. Ingenieur vid K. Landtmat. Contoiret, hora til des Afhandling om Gransen imellan Sverige och Norrige, uti K. Vet. Acad. Handl. 1771, 1772.

- 38. Pas Caart van de Ost-Zee, door Wilh. J. Blauw. Amst. 1622.
- 39. Tabula Hydrographica Maris Balthici. Amst. Janssonius.

Uti Janssonii Atlas, T. V. Amst. 1650.

40. Pas/- Caart van de Ost-Zee. Amst. Doncker. 1664.

41. Car-

41. Carte de la Mer Baltique, conte-B.I.C. r. nant les bancs, isles & côtes, comprises en-Sv. Geogretre l'Isle de Zelande & l'extremité du Gol-Charsor. fe de Finlande. - Carte de la Mer de Dannemarc & des Entrées dans la Mer Baltique. — Carte du Detroit du Sond.

Dessa tre Chartor, hvardera på 2 a., stå uti le Neptune François, utgifven forst i Paris, sedermera år 1693 i Amsterdam.

42. Generale en verschyde Speciale Pas-Kaarten van de geheele Oost-Zee ende het Schagerrack, - voreerst uyt de Aenmerkingen van den Vice - Admirael Werner van ROSENFELDT, - als mede voorts uyt verscheyde eigene opgemaekte speciale hydrographische Kaarten te saemen getrocken by Peter GEDDA, Capit. en Direct. der Stuurlieden en Piloten S. K. M. van Sweden, Amst. 1694.

Denna Sio-Atlas består af: To Chartor.

En Sjo-Atlas ofver Öster-Sjon, sammansat af Svenska och andra Chartor, 12 til antalet, utgafs på Ryska, uppå Czar Peter I befalning, i S. Petersb. 1714. En ny Uplaga, filokt med trenne Chartor, kom ut afven darstades 1723. År 1738 foranstaltade Ryska Ammiralitets - Collegium tredje Uplagan af samma Atlas, hyaraf likvål allenast 1 Delen, bestående af 17 Chartor, utkommit. Under Kejsarinnan. Elifabeths Regering, har Vet. Academien i S. Petersburg sysselsatt sig med et dylikt arbete, hvarB.I.C. 1. hvaraf 26 Chartor voro fändige är 1761, ment ännu icke utgifne. Saml. Rusj. Geschichte, VI B. Chartor.

P. 50, 64, 79, 103.

43. Pas-Kaert over de geheele Ost-Zee, door Christoff MIDDAGTEN, Schout by Nagt ter Admiralit. van Friesland. Amst. Hasebroek. 2 a.

Ofverst til vånster står en Pas-Kaertje van de Noord - Bodem.

- 44. Nieuwe Pas-Kaert van de geheele Ost-Zee en Nooftze Schipvaart. Amst. van Keulen.
- 45. Nieuwe wassende Graade Pas-Kaert van de geheele Ost-Zee, opgestelt door Nic. de Vries. Amst. van Keulen.

Bägge Chartorne berömmer J. Klesecker Cu. ræ Geogr. p. 129.

46. Charta ofver Ofter-Sjon och Belt, af N. STRÖMCRONA, 1737.

Lots - Direct. Strömeronas Sjö-Kort åga stora sel i Orternes Longitud och Latitud. Faggot p. 54. Likvål åro de i S. Petersburg esterstukne och intagne uti den sista därstådes utgisne Sjö-Atlas.

47. Grad-Charta ofver Ofter-Sjön, Kattegat och Skagerak, af Jonas Hahn. Stockh. (1750) 2 a.

6. 3. 7

Nyare allmanna Chartor offer Sveriges - Chartor. Rike i synnerhet.

B.I. C.I.

48. Regnum Suecia. Amft. Blacu. Uti Blaeuernes Atlas, af år 1662.

49. Suecia. Amít. J. Janssonius.

50. Sueciæ Regnum, per Nic. Sanson.

51. Regni Succiæ Tab. generalis, per Frid. de Witt.

A nyo utgifven med en Index Alphabet.

52. La Suede; par Nic. Sanson. Paris.

53. Regnum Sueciæ, Weigel Append. Catal. Bibl. M. A. Wilckens, p. 97.

54. Carre des Etats de la Couronne de Suede, avec des Remarques & des Tables.

Jamte tvenne särskilte Chartor ofver Norra och Sodra delen af Sverige, uti Atlan Hiftorique, Amst. 1720 och 7735 p. T. IV. araU

55. Regni Sveciæ Tabula generalis, edita a. J. B. Homanno.

Flere ganger utgifven, samt copierad af M. Seuter T Augsburg. 1111. I

56. Nieuwe Kaart van het Koninckryk Zweden. Amít. Tirion.

Bibl. H. S., G. Del. 1.

Hon

B. J. C. I. 68. Väg-Charta öfver Stockholms-med Sv.Geogr. Svartíjó-Län; och Södertörn, utgifven är 1772 af Jac. Joh. Gyllenborg, Gr. Landsh. och Ridd. Sammandragen af Gabr. Benj.; WEST-MAN, Com. Landtm.

Foljer med Wagvisaren genom Stockh:s Hef-dinged. 1772, in 4:to. Se n. 234.

69. Lacus Meleri inter Stockholmiam & Upfaliam delineatio. Auct. Ol. Rudbeck.

Denna sällsynta Charta finnes i några Exernplar af Hervarar Saga, med Ol. Verelii Uttolkning och Noter. Ups. 1672 in fol. och hörer til sidd. 62, 78, 79, 83 i nämnde Bok.

70. Charta ofver Mälaren, utgifven af K. Landtmåt. Cont. igenom fac. Norden-creutz. Stockh. 1739, 1 ½ a.

Denna Charta har fâtt en oriktig stâllning åt vastra åndan af Sjön, emedan man litat på de Gamlas utsatte Pol-högder för Arboga, Köping &c. hvilka voro oriktige. Faggot, p. 61.

71. Charta, som visar belågenheten af de Öster-Sjöns och Mälarens Vikar, som gå nårmast til hvarandra, samt af Landet deremellan och Vattudragen som falla åt hvardera Sjön. ½ 2.

Hon horer til Nils Maret 11. Tal om Millarens Utlopp, Stockh. 1771, in 8:0.

72. Char.

- 72. Charte der Upländischen Scheeren, B. I. C. I. mit der Situation und Gegend umb Stock-Chartor. holm: von J. B. Homan,
- 73. Delineatio Civitatis Stockholmiensis per Sigism. Vogellum, Amst. ap. Hug. Allardt.

Under Chartan läses en Beskrifning ösver Stockholms Stad, med Tit. Origo & Descriptio Civitat. Stockholmiens. på Latin och Svenska. Stiernman, Bibl. S. G. T. II. p. 763.

- 74 Plan de Stockholm, par, Fr. de Witt. Amst. 4 a.
- 75. Svea Rikes Hufvud-Stad Stock-holm, med des Situation och Grundritning, förfärdigad 1701.
- 76. Accurater Grundrils und Prospect der Hauptstadt Stockholm, von J. B. Homan. Nürnberg.
- 77. Holmia, celeberrima metropolis Regni Sueciæ, per M. Seuter. Aug. Vindel.
- 78. General Charta öfver Stockholm, med Malmarne, upfatt af *Petr.* Till Eus, Stads-Ingenieur, 1733, 11½ a.
- 79. Charta öfver Stockholms Stads Belägenhet.

Hon är utgifven af Berjenterne vid Kgl. Landtmåt. Contgiret,

30. Char-

P. I.C. I. 80. Charta ofver Stockholm, med des Sv. Geogr. Malmar och Forståder.

Utgifven 1751 af G. BIURMAN, Betjent vid K. Landtmåt. Cont. På sidan stå Stockholms Brand-signaler.

81. Charta öfver Stockholms Stad, tillika med en del af Förstäderne Norr- och Söder - Malm, utgifven 1771, af Jon. Bro-LIN, Ingénieur i K. Landtmåt. Cont.

Så kallade *Prospetter* gås hår förbi. En Samling af åldre och nyare sådane Vuer öfver Stockholms Stad, dels sårskilt utgifne, dele tagne utur åtskillige tryckte Böcker, förvaras uti Magistratens Bibliothek dårstådes.

82. Charta ofver Postvågen emellan Stockholm och Åbo. $\frac{\pi}{2}$ a.

Uri J. Goranssons S. R. Kon. Hift. och Åtatartal, p. 252.

83. Celeberrimæ Insulæ Biörko geometrica delineatio, per Carol. GRIPENHIELM.

Vid Biorkoa-Ratten, utgisven af J. Hadorph, Stockh. 1687, in fol,

34. Delineatio géometrica Insulæ & Sedis Regiæ veterum Gothorum Biôrkô, hodiernam ejus faciem & constitutionem exhibens.

Uti Sves. ant. & hod. T. I, n. 69.

85. Charta ofver Upsala Stad, utgisven ar 1779, as Jon. Broun.

86. Char-

86. Charta öfver Södermanland, utgif-B. I. C. 1.

Even af K. Landtmåt. Cont. (1743).

Chartor.

87. Rese-Charta ofver Södermanlands Hösdingedome, utgisven af Gr. Nils Bielke, Landshösdinge i Södermanland och renoverad af G. WAHLSTRÖM, 1765.

Hon år stucken af Åkerman i Upsala, och kunde i synnerher vara af mycken nytta för Lånets Inbyggare, om hon vore mindre felaktig, i anseende så vål til Vågarne, som Allmänningarne,

88. Geogr. Charta ofver Sela O, uti Sodermanland och Selebo Hårad, utgifven af E. Humbla 1771.

Hon följer med hans Disput. de Insula Sela Suderm. Ups. 1771, in 4:0.

88 (a), Charta ofver Sjon Hielmaren. Uti K. Vet. Acad. Handl, 1775, II Quart.

89. Charta ofver Nerike, utgifven af K. Landtmåt. Cont. (1745),

90. Charta öfver Wastmanland och Fierdhundra, utgisven af K. Landtmät. Cont. (1742).

91. Dalecarlia & Westmannia, Amst. Blaeu.

Efterstucken i Amst. af Janssonius så vål, som Schenck och Valck.

92. Dalecarlia, edita a Nic. Visscher. Amst.

B 4 93. Geogr.

B. T. C.I. 93. Geogr. Charta ofver Dalarne, form Sv. Geogr. tillika inbegriper Stora Kopparbergs Hof-dingedome, 1762.

Hon horer til A. A. Hülphers Dagbok ofver en Resa igenom de under St. Kopparb. Höfdinged. lydande Ldn, Westeras 1762, in 8:0.

94. Geogr. Charta ofver Tuna Sochn, bade ofvan och nedan Bron, belägen uti Kopparbergs Höfdingedome och Ofter-Dalarne, författad 1648.

Hon foljer med M. A. Sahlstedts Stora Tune Minne, Stockh. 1743; in fol.

94 (a). Charta ofver Folkarna Sokn, afmåt år 1652 af framl. Landtmåtaren Jonas Arfuldson.

Hon hörer til Gust. Christiernins Disput. om denna Sokn, upteknad här nedanföre n. 424. Samma är 1652 har ock Landtmätaren Göran Halstenson törsattat en Charta ösver en Del af Grytnås och Folkärna Soknar, hvaraf et Utdrag, gjort 1757 af Joh. Brandberg, är sogat til J. R. Schulze Disp. de Prædio Ornas; se n. 423.

95. Sjön Silian med Orsa och Åhls Siögarne, samt Kyrkor och Byar derom liggande, uti St. Kopparb, Hösdinged. och Öster-Dalarne belägen: af Jac. Torslund, 1729.

Liten Charta, horande til Ol. Siljestroms Disput. de Lacu Siljan, Ups. 1730, in 4:0.

§. 2. Chartor ófver Gótha Land.

BI.. C.1s Sv.Geogra Chartor.

96. Gothia. Amst. Blaeu. Copierad af Janssonius, Just. och Corn. Danckert, samt P. Schenck, i Amst.

97. Regnum Gothiz. Amst. Fr. de Witt.

Å nyo utgifven af Covens & Mortier, i Amst. J. Klefecker Cura geogr. p 136.

97 (a). Södra Delen af Sverige: af Nils + MARELIUS, 1778.

Uppå denna Charta åro utsatte, så vål Landryggen, hvarifrån Vatnen begynna at falla, antingen åt Östersjön, eller åt Vesterhasver, som Sidoryggarne, som omsluta de Vatnen, hvilka falla i Målaren, Wenern och Wettern, eller deras Vatn-drag m. m. Hårpå tyckes Büsehing icke hasva gifvit akt, Wöchentl. Nachr. 1779, n. 7.

98. Ostrogothia, a Nic. Sanson. Paris. Med Fransylk Titul och Artalet 1666.

98 (a). Charta ofver Oftergöthland, eller Linkopings Höfdingedome, samt de Härader uti Jönköpings och Calmare Höfdingedomen, som höra til Linköpings Biskops-Stist:
utgifven år 1779 af Nils Makelius.

99. Land - Kort ofver Motala Stroms Lopp, alt ifrån Wåttern intil Bråviken.

Uti M. G. Blocks Anmarkn. ofver Motala Ströms fladnande, Stockh. 1708, in 4:0; och wi P. W. Lithzenii Dissert. de Norgopia, Ups. 1742, in 4:0.

B 5 100. Char-

B. L. C. I. 100. Charta öfver Upstaden Linkoping.
Sv. Geogr. item ofver Stapelstaden Söderköping: af Jozz.

Brolin, 1769.

101. Charta ofver Sjo- och Stapelfladen Norrköping: af Denfamma, f. å.

Copierad af Forfattaren, på halft ark, til deras tjenst, som 1769 bivistade Riksdagen i-Norrköping.

102. Charta ofver Upstaden Wadstena, item ofver Upstaden Skeninge, af Denfannia, s. å.

> 103. Charta ofver Halltorps och Woxtorps Socknar uti Calmar Höfdingdome.

Liten Charta, horande til Beskrifningen ofver desse Soknar, uti Kgl. Vet. Academiens Handlingar, 1767.

104. Utdrag af Geogr. Chartan ôfver Tweta Hårad, belågit i Jonkopings Hôfdingedome.

Uti Kgl. Vet. Acad. Handl, 1760.

105. Tabula Comitatus Wisingsburgensis, a Sigism. Vogelio sculpta.

Denna Charta innefattas uti Braheska Stam-Trådet, som står uti Örnewinges Geneal. Brahea, Holm. 1647, in fol.

106. Charta öfver Öland.

Liten: uti C. Linnæi Öldnd. oth Gottl. Refa, Stockholm 1745, in 8:0.

107. Char-

107. Charta ofver Gothland, af J. Hus-B. I. C. a. Sv. Geogr. man.

Bibl. Ofteniana, Hafn. 1764, in 8:0, p. 360.

108. Charta ofver Gothland.

Liten: uti nyssnämnde C. Linnzi Refa.

109. Westrogothia. Amst. Janssonius.

110. Westrogothia, a Nic. Sanson. Paris.

Med Fransysk Titul och årtalet 1666.

111. Charta öfver Weners utlopp, med en dehl af Gótha Elf, fórbi Trollhättan, til Lugnvatnet, inemot Åkerström. 2 a.

Charta ofver Trollhattan i Götha Elf,

med des Slussar. Stockh. 1750.

På denna Chartan år Trollhåtte - Strömen föreståld i des förra så vål, som tilårnade stånd, och vid det senare, med des Slussar och Fördämningar. Jämnför J. Jennings Tal om Trollhåtta Slussbyggnads Öden, hållit för K. Vet. Academien, Stockh, 1761, in 8:0.

112. Charta ofver Gotha - Elfs och Trollhättans Belägenhet.

- - ofver Trollhätte - Slussyerk, efter

gamla och nya desseinen,

- - ôfver Slussarne vid Carlsgraf och Akerström.

Desse tre Chartor hora tilsamman och åre utgifne 1770, af Ingen. Ol. ÅRRE.

113. Char-

B. I. C. L. Sv. Geogt. Chartor.

113. Charta, som visar Belägenheten af de Sibar och Strömmar, hvilka til Segelfartens inrättande imellan Götheborg vid Vesterhafvet til Norrköping eller Söderköping vid Öster- Sibn äro tjenande, som af de förnämsta Vattudrag, hvilka isrån sidorna uti dem infalla: försattad vid K. Landtmät. Cont. i Stockh. år 1774 af Nils Marelius.

Til denna Charta horer en sårskilt trykt Beskrifning, in 8:0, 1 a.

114. Charta ofver Sjön Wenern, i stod af Astronom. Observationer och Måtningar, gjorde på Isen: författad vid K. Landtmär. Cont. i Stockh år 1773, af Nils Marelius.

Medföljer en färskilt Beskrifning, in 8:0, 1 a.

115. DeKust van Noorwegen of't Land van Noord Oosten, van de Lange Sond tot Gottenburg, van Gerh. van Keulen. Amst.

116. Sjó-Charta ófver Cattegat, af P. Elvius.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1748, p. 296.

117. Charta ofver Elfsborgs, eller Wenersborgs Hofdingedome, utgifven är 1781 af Kgl. Landtmåt. Contoiret.

Wenersborgs Höfdingedome fördelas i 6 Fögderier: 4 af Wester-Göthland, och 2 på Dahls-Land.

117 (a). Char-

117 (a). Charta ofver Wahne Harad uti B. I. C. I. Wester - Gothland och Elssborgs Hosdinge-Chartor.

Hon horer til A. O. Carlanders Disput. de Gentis Vanorum priscis & hodiernis in W. G. sedibus, Ab. 1747, in 4:0.

118. Charta öfver Skaraborgs eller Mariestads Hösdingedöme, uti Westergöthland. Utgifven år 1780, af Nils Marelius.

Skaraborgs Höfdingedöme består af Wadsbo, Höjentorps, Wartofra, Skara och Leckö Fögderier.

Alla Öfver-Inspect Marelii Chartor fortjena

berom.

118 (a). Utdrag af Chartan ofver Skaraborgs-Län, i fynnerhet at visa belägenheten af Hall- och Hunneberg, samt Kinne-Kulle.

Liten Charta, uti K. Vet. Acad. Handl. 1768.

119. Charta offver Kinne-Härad och Kinne-Fierding, 1740.

Hon horer til S. J. Digelii Dissert. de Husaby, Ups. 1740, in 4.10.

120. Charta ofver Wadsbo-Härad uti Wester-Göthland och Skaraborgs Hösdingedome.

Uti C. F. Bergmans Oceon. Beskrifning ofver Wadsbo Hdrad, Upl. 1759, in 40.

121. Char-

-1111.

B.I. C. I. 121. Charta ofver Städerne Carlstad Sv. Geogr. Christinehamn och Philipstad, af Jon. Bro-LIN, 1770.

122. Carte du Gouvernement de Bahus, par N. Sanson, 1668.

Boendermaaker, Atlas, p. 21.

- 123. Tractus Norvegiæ Svecicus, Præfecturam Bahusiæ finitimæque Daliæ Provinciæ partem sistens; exhibitus a J. B. Homanno. Norimb. 1729.
- 124. Caarte van Baahus, Marstrand en Gottenborg.

På denna Charta åro också Bohus-Slott och Götheborgs Stad i Grundritning aftagne.

125. Delineatio Præfecturæ Bahusiensis, per N. Knarë.

Denna Charta horer til Pr. Oedmans Bohus-Lans Bestrifning, Stockh. 1746, in 8:0.

126. Gothia meridionalis, a Nic. SAM-

Lårer vara samma Charra, som med Titul:
"Sud-Gothlande & les Baijs circonvoisins, par
Sanson, Paris 1656". år upteknad i Bibl. Daneschöld. Hafn. 1732, in 4:0.

Nic. Visscher. ... Amst.

128. Sca-

128. Scaniæ, Blekingiæ & Hallandiæ B. I. C. I. Descriptio, per Fr. de WITT. Amst. Sv. Geogr.

129. Charta öfver Skåne, Halland och Blekingen, af J. Hulman. 1677.

Bibl. Oftenian. p. 360.

130. Accuratissima Delineatio Scaniæ, Hallandiæ & Blekingiæ, una cum adjacena Regionibus, a. 1716. Hasn. ap. H. E. Pauli.

J. Klefecker Cara geogr. p. 136.

131. Gothia australis, Provincias Scaniam, Hallandiam & Blekingiam complectens, exhibita a J. B. Homanno. Norimb.

Copierad af M. Seuter, i Augspurg.

132. Scania, vulgo Schoonen. Amst. Blaeu.

+1663 -

Denna Charta står i Blaeuernes Atlas af år 1665, och innehåller inter mera ån Skåne-Lander; men Beskrifningen, som medföljer, jinnes fattar både Skåne, Halland och Blekingen, med Öarne i Öster-Sjön.

Efterstucken ar denna Charta af Janssonius.

133. Scania, per Corn. Danckert. Amst. Copierad af Vitsscher, Allardt, Valck och Schenck.

134. Nova & accurata Scaniæ & maxima partis Zelandiæ Tabula. Amít. ap Coyens & Mortier.

J. Klefecker Curu geograph, p. 136.

135. Char-

B. I. C. I. Sv. Geogr. Charsor. 135. Charta ofver Hertigdomet Skåne. Liten, uti C. Linnzi Skånska Resa. Stock h. 1751, in 8:0.

.

136. Charta ofver Skane, utgifven af K. Landmat. Contoiret (1752).

×

137. Charta öfver Malmohus Hofdingedome uti Skåne, af J. L. GILLBERG.

Uti des Beskrifn, ofver Malmohus-Lan. Lund 1765, in 8:0.

138. Charta öfver Christianstads Höfdingedöme uti Skåne, af Densamma.

Uti des Beskrifning ofver Christianstads - Lass, Lund, 1767, in 8:0.

41063.

139. Accurate Vorstellung der berühmten Meer-Enge zwischen der Nord- und Ost-See, der Sund genant, edirt von J. B. Homan.

140. Infula Hyena, fen Venusia. Amst. G. Blaeu.

Bibl. Daneschold. p. 379.

141. Hallandia, per N. Visscher. Amst.

1.1.1442. Ducatus Hallandiæ Tabula.

Uti Jac.: Richards sons Hallandia aut. & hod. Stockh. 1752, in fol.

§. 3. ′

Chartor ofver Norrland och Lappmarkerit. 143. Norlandiæ Regiones. Amft. Bleau. 144. Nor-

144. Norlandia, s. Regni Sueciæ pro. B. I. C. 1. priæ pars Septentrionalis, auct. Fr. de W 1 T T. Charrer.

Charrer.

145. Helfingia, Medelpadia, Angermannia &c. Paris, Sanson, 1666.

Densamma med Fransysk Titul.

146. Helfingia, a Nic. Sanson.

147. Geogr. Charta öfver Delsbo Sokn, uti Hälfinglands Norra Contract och Wester-Norrlands Höstdingdöme.

Uti Lenæi *Delsboa illustr*. på Svenska. Stockh. 1764, in 8:0.

148. Afritning öfver Jerlso Sokns Belägenhet (i Helfingland).

Liten Charta, horande til P. Schisslers Befkrifn. ofver Jerlso Sokn. Stockh. 1753, in 8:0.

149. Geogr. Charta öfver Wester-Norrlands Lån, eller Ångermanland, Medelpad och
Jemtland, tillika med Åsele Lapmark. Utgifven af P. A. Örnsköld, Frih. Landsh. och
Rid. samt sammandragen och försattad af Joh.
Törnsten, Extraord. Landtmåt. 1771.

Den lilla Chartan öfver Ångermanland, som följer med 4 St. af A. A. Hülphers Saml. **
til en Beskrifn. öfver Norrland, Westerås, 1780, in 8:0, har Ingen. Er. CALVAGEN af denna större sammandragit.

150. Geogr.

Digitized by Google

B. I. C. 1. 150. Geogr. Charta ofver Medelpad, Sv. Geogr. utgifven af Landshofdingen P. A. Ornskold, Chartor. forfattad af Er. CALWAGEN, 1769.

Denna Charta, af Forfattaren sammandragen på ½ a. foljer med 1 St. af A. A. Hülphers Saml. til en Beskrifn. ofver Norrland, Stockh.

1771, in S:0.

Den stora Chattan grundar sig på Astronom. Observationer ösver Ortens Polhögder, samt på gjorde Måtningar, och år ganska accurat. På henne år åsven utlagt en del af de tilgrånsarde Provincier, Helsingland, Hårjedalen, Jåmtland och Ångermanland.

151. Charta ofver Jämtland. Uti Kgl. Vet. Accd. Handl. 1763.

152. Charta öfver Jåmtland.

Liten; följer med 2 St. af A. A. Hülphers Saml. til en Beskrifn. ösver Norrland, Westerås, 1775, in 8:0.

153. Charta ôfver en del af Ångermanna-Elfven, med någre Fjäll, belägne i Åhsele Lapmark, 1741.

Liten Charta, horande til A. Ehrenmalms Resa igenom W. Norrland, &c. Stockh. 1743, in 8:0.

154. Lapponia. Amst. Blacu. Esterstucken af Janssonius.

155. Lap-

155. Lapponia orientalis & occidenta. B. I.C. I. Sv. Geogi. lis, per Nic. Sanson, 1666, 2 a. Charsor. Ocklå med Frans. Titul.

156. Suecicæ Lapponiæ & Norvegicæ Tabula, per Fr. de WITT. Amst. ap. P. Mortier.

Append. Catal. Bibl. M. A. Wilckens, p. 96.

157. Carte de la Lapponie, par le P. A. LUBIN.

Liten: hon horer til hans Frans. Öfversåtning af Joh. Schefferi Loponia, Paris 1678, in 4:to.

158. Carte de la Lapponie Suedoise.

Af samma storlek, som den nåst foregående, uti Atlas Historique, T. IV.

\$. 4. Chartor ôfver Finland.

159. Finlandia. Amst. Blaeu.

Denna Charta, stucken efter Burei Ritning, år råtta Originalet, och de som Janssonius, Danckert, Sanson, Visscher, Valck & Schenck, med slere, utgisvit, söga annat ån Copier.

- 160. Finlandia, a Fr. de WITT auda & correcta. Amst. ap. P. Mortier.
 - 161. Magnus Ducatus Finlandia.

• Uti

B.I.C.I. Uti M. PITT The British Atlas. 1680. Sv. Geogr. Vel. I.

162. Magnus Ducatus Finlandis. Aug. Vind. per M. Seuter.

163. Nieuwe Aftekning van de Finlandsche Golf of Bodem, door Abrah. MAAS, tot S. Petersb. voorders in't licht gebrache door J. van Keulen. Amst. 2 a.

164. Charta geogr. continens Limites, qui pacti sunt inter Imp. Russicum & Regnum Suec.cum, pace Neostadiensi.

Hon ar utgisven i S. Petersb. 1722. Saml. Russ. Geschichte, VI B. p. 62.

165. Magnus Ducatus Finlandiæ. Petro-poli.

Denna Charta har Vetensk. Acad. i S. Petersb. gifvit ut, tillika med åtskilliga andra Special- och Topographiske Chartor öfver Finland och Carelen. Saml. Russ. Gesch. ib. p. 85.

166. Regiones ad Sinum Finnicum, delineatæ Holmiæ 1742.

Denna Charta år utgifven af Betjenterne vid K. Landtmåt. Contoiret.

166 (a). Wage - Charta of Ver Finland och Norrland.

Hôrer til G. Biurmans Wdgvisare &c. Stockh. 1743, 8. Se n. 231. Omstucken, med utmår-kandet af Gåstgisvare-gårdarne.

167. Thea-

- 167. Theatre de la Guerre en Finlande, B. I. C. 1. pour l'intelligence des mouvemens des Trou-Sv. Geogr, pes Suedoises & Moscovites, par Mr LE Chartor. Rouge. Paris, 1742.
- 168. Sinus Finnicus, per Tob. MAYERUM, curantibus Homannian. hæredibus. Norimb. 1751, 2 a.

Om denna Charta se Saml. Russ. Gesch. VI B. p. 92. Tobias Mayer var Prof. i Göttingen.

169. Mappa Hydrograph. exhibens Sinum Finnicum: eller Hydrogr. Charta öfver Finska Viken, sammandragen och til en Scala reducerad af A. ÅKERMAN. Upsala, 1768, 22.

En Ryski Charta ofver Finska Viken, efter Adjuncten Jac. Schmidts Tekning, har S. Petersb. Academien gifvit ut, på 2 a. Hon kommer i det måsta ofverens med Åkermans Charta, undantagandes at denna år inråttad för Sjöfarande, men den andra en Land-Charta. Se Büschings Wöchents. Nachr. 1773, 12 St. D. 24.

Uti samma sårda Veckobsad, 1780, 1 St. p. 8 beskrisver Büsching en i S. Petersburg ntgisven Sjö-Charta ösver Finska Viken, med Titul: "Tabula hydrographica Sinus Finnici, ex mappis excellentissimor, virosum Nogajew, & Lubras, ad normam novissimarum observationum astronomicarum concinnata a Juc. "Schmibio. Petrop, 1777". 2 a.

C 3 170. Muni-

170. Munimenta & Castella Sinus Fin-Sv. Geogr. nici. Norimb. ap. Homan. hæred. 1750. 171. Charta ofver Åland.

Liten; uti C. Tarnstroms Diss. de Alandia. Ups. 1739, in 4:to.

172. Tabella Geogr. Cajaniæ, Comit. P. Brahe Baronatus.

Liten Charta, stucken i forra Seculo.

173 Cajanie, ou Bothnie orientale, par Nic. Sanson, 1669.

174. Geogr. Charta ofver Laihela Sochn, uti Ofterbotn och Korssholms Län.

Uti Kgl. Vet. Acad. Handl. 1758.

175. Savolax & Kexholm, par Nic. Sanson, 1669.

176. La Carelie & l'Ingrie, par Sanson, 1666.

177. Ingria & Carelia.

Denna Charta har Vet. Acad. i S. Petersburg gifvit ut.

177 (a). Ingermanniæ s. Ingriæ novissima Tabula, Norimb. ap. Homan. hæred. . 1734.

ELYNCHANNE !

Sect. III.

B. I. C. 1. Sv. Geogr.

Geographiska Beskrifningar öfver Sverige, Geogr. Be-6. I.

De Nordiska · Landers, i synnerhet Sveriges gamla Geographie.

178. De Nordiska Lånders åldsta Jordoch Land-Beskrifning: af Jac. WILDE.

Uti des Forberedelse fil Anmdrkningarne ofver S. v. Pufendorfs Inledning, §. 53 folj. Stockh. 1738, in 4:0; hvilken Bok också år på Latin ofversatt, och hår nedanfore nårmare kommer

at belkrifvas.

.

Författaren följer val Rudbeck; men aldenstund denna, uti sin Atlantica, eller gamla Nordiska Geographie, mastendels forbytt vår Svenska och det gamla samt stora Swithiod, seendes icke så noga på Tiden och Förandringarna som daruti forelupit; så har Wilde, som han fager, jamkat henne efter Chronologien, och utletat de fornamste Forandrings-epoquer, som kunde tjena til uplysning uti Geographien, enkannerligen uti den egentl. så kallade historiska och politiska, angående våra Nordiska Lånders och Rikens, bebyggande, samt af - och tiltagande.

178 (a). Scandinaviam veterum, Differtatione geographica, eruditis ad placidum examen publice præbent Pr. M. Martin Ro-SENFELD & Resp. Erasm. Pegau, in quarto. Wittenb. 1680, 2 a.

En

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Geogr. Befkrifu. En ganska sållsynt Afhandling; men hvilken också rått vål kan umbåras.

179. Gerb. Schönings Afhandling om de gamle Grækers og Romeres rette Begreb og Kundíkab om de Nordiíke Lande, færdeles om den af dem faa kaldte Scandinavia.

Står uti Kioebenhaunske Selskabs Skrifter,

IX Del. 1765, in 4:to, p. 151-360.

Denna Afhandling år delt i VI Capitel. Det första handlar om den Kunskap, som de Græker och Romare ågde om vår Nord, söre och vid Christi Födelse; det andra, til och med det semte, om deras Kunskap om desse Länder, efter Christi Födelse, och det til sölje af Pomp. Melæ, Plinii, Taciti och Ptolemæi Beråttelser. Det sjette innehåller Anmärkningar ösver någre gamle Skribenter, som dels i de söregående Capitel icke åro nåmde, dels hår nårmare uplysas.

Författarens Flit, Insigt och Beläsenher blisva altid berömvärde, skönt man i slere stycken icke vore med honom af enahanda mening. At han mycket viker från våre Lårde, som arbetat i samma Åmne, år lått at begripa.

Schoenings Afhandling har Prof. Schlözer lagt til grund uti en Undersökning, som han i samma ämne anstält, och hvilken urgör Förberedelsen til des Allgemeine Nordische Geschichte, eller XXXI Delen af Allgemeine Welthistorie, Halle 1771 in 4:to (Se hår nedansöre n. 2538). Dock viker Schlözer oftast isrån sin Ledare, förkastar hans meningar, rätter elles vederlägger honom. Resultatet af denna Undersök-

fökning läses uti J. C. Gatterers Histor. Jour B. I. C. 1. mal, IV Th. p. 55 sölj. Men at Schoening Sv. Geogr. Sunnit sig af Schlözers bemötande sörolämpad, Geogr. Bekan inhämtas af en Skrift med Titul: Sigurd krift. Sigurd skrift. Sigurd skrift.

179 (a). Geth. Schoenings Afhandling angaaende hvad Begreb og Kundskab man har havt om de Nordiske Lande, efter Ptolemæi og indtil de saa kaldte midlere Tider.

Uti Kioebenhavnske Selskabs Skrifter, X Del. p. 206-248.

Det lilla, som uti detta Tidehvars om de Nordiske Lånder sinnes, hos en Julius Orator, en Aethicus, en Orosius, en Avienus, en Martianus Capella &c. år af ringa betydenhet, och, til större delen, taget af åldre, i synnerhet Grekiske Jordbeskrisvare.

180. C. CORNELII TACITI de Situ, Moribus ac Populis Germaniæ Libellus.

Af detta Taciti Arbete finnas ganska många Uplagor, så vål sårskilt trykte, som tilsamman med de andra denne Skribentens ösverblesna historiska Verk. En ibland de nyaste och båsta Uplagor af C. C. TACITI Opera år den, som Jac. Gronovius gisvit ut i Utrecht 1721, 2 Voll. in 4:0. Uti denna Edition står Beskrifningen ösver Germanien, Tom. II, P. 371.

Hon

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Geogr. Befkrifn. Hon är också aftrykt framför Phil. Czuverit Germania antiqua, Lugd. Bat. 1616, in fol. råtrad af Cluverius sjels; och på ded hans Förbåttringar så mycket mer måtte falla i ögonen, har man i bredd med denna satt Lipsii Uplaga af samma Taciti Arbete. Herm. Conringius låt utgå Taciti Germania, med sit Företal, år 1635, och ytterligare, med Anmårkningar, i Helmstådt, 1652 in 4:0; hvilken Bok å nyo uplades 1689.

Andra lårda Mån i Tylkland hafva jämvål ofver Taciti Germania skrifvit Commentarier; hvaribland nyssnåmde Cluverii Verk utan tvifvel år den största och vidlöftigaste. aldre, sasom Althameri, Jodoci Willichii, Henr. Glareani &c. har Sim. Schardius lamnar rum bland sina Scriptores rerum Germanicarum, Gieffen, 1673, in fol. Tom. I. De stafte aro mycket oredige samt upfylde med Gissninger, i synnerhet hvad Nordiska Lånderne vidkommer: dock fortjena, ibland de nyare, Casp. Kirchmajers, Jo. Christ. Vetters, Justi Christoph, Dithmari Arbeten at med beröm ihogkommas. Den senares nyaste Uplaga af Taciti Germania, Frsti ad Oder. 1749, in 8:0, innefattar, forutan hans egne, Conringii, Lacarii och Leibnitii Anmarkningar ofver famme Auctor. Hit kunna jamval raknas: Jac. Caroli Speneri Notitia Germaniæ antiquæ, Halæ Magdeb. 1717, in 4:0. Val. Ern. LaE-. SCHERI Rationarium Populorum Germania veteris, fom står uti en Samling med Titul; Ana-. lesta ex omni meliorum Literarum genere -- Societatis Caritatis & Scientiar. Laipz. 1730, in 4:0, P. II. p. 385. 30. Heinr. Steffens Geschichte der

der alten Bewohner Teutschlands, Zelle 1752, B. I. C. I. in 8:0; och C. U. GRUPEN Origines Ger-Geogr. Bemanix, oder das diteste Teutschland, I und II skrifn.

Th. Lemgo, 1764, 1766, in 4:0.

Som den åldre Rudbeck derom var ôfvertygad, at utaf alla, som Sveriges Rike, vid Christi tid, hafva beskrifvit, ingen gor det båttre, än Tacitus uti sin Germania; ty soretog han sig, Atlant. Tom. I. C. XXIV honom at sorklara, och vidare ljus gisva af andra Skribenter, som nåst sore Tacitus, i hans tid, och nåst ester honom lesvat: hvarjämte han, på slera stållen, råttar och vederlägger Cluverium, hvilken ofta tagit miste i sina Gisningar om vår Nords Inbyggare.

De nyaste Osversattningar af Taciti Germania, som jag har mig bekante, åro: på Tyska, den som joh. Theod. Jablonski gisvit ut, i Berlin, 1724, in 8:0, med korta Anmårkningar: på Fransyska, den af l'Abbé de la Bleterie, i I Tom. af des Traduction de quelques Ouvrages de Tacite. Paris, 1755, in 12:0, 2 Voll.: på Engelska, den som står i IV Tom. af Tacitus Works, translated by Thom. Gor-

don, Lond. 1737, in 8:0.

C. Corn. Tacitus florerade i 1:sta Seculo ester Christi Fodelse. Han var en de Romares Procurator i Nederländerne; och under Kejsar Nerva, A. U. C. 850, hedrades han med Romerska Borgmåstare - Vårdigheten. Hans Beskrifning om Germånnerne och deras Seder år tagen, dels af sin tids, dels af åldre Esterrättelser, som han sått, medan han ånnu var i Nederlånderne; men som icke aktid åro lika redige och tilsförlåtlige.

Om

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Geogr. Refkrifn. Om Taciti Person och Skrister handla vidlystigt Mart. Hanckius de Romanar. rer. Scriptoribus; Jo. Alb. Fabricius, Biblioth. Lat. Bayle Dission. hist. & crit. Thom. Gordon och l'Abbè de la Bleterie l. l. c. c. och slere. Huruvida man kan såtta tro til des Geographiska Beskrisning ösver Germanien, derom tvista Prosessoren i Köpenhamn Jo. Pet. Anchersen uti sin Dissert. de Scientia Fideque Taciti geographica & historica in Germania, och Hannoverska Historiographen, Chr. Ludv. Scheidius uti Företalet til den af honom år 1750 utgisne Eccardi Tractat de Origine Germanorum.

Erici Malmogii Dissertatio de Thule, ubi Arctoi orbis Geographia ex C. C. Tacito & C. Plinio S. ubertim declaratur; in 8:0. Stockh. 1648, pp. 18.

År egentligen senare Delen af den hår nedanföre n. 1285 anreknade Disputation: qua statuitur Thulen esse Scandiam.

181. Ad excutienda C. Corn. Taciti de Suionibus & Fennis judicia chorographico-historica, Præparatio brevis, Pr. El. Frondin, publico eruditor. examini proposita a Joh. J. Amnel; in 4:0. Upsal, 1740, p. 1-34.

C. Corn. Taciti de Suionibus & Fennis judicia chorographico-historica, altera Dissertatione excusa a Joh. Amnel atque Edw. Amnel; in 4:0, ibid. 1741, p. 35 - 54.

For-

Författaren har icke bragt detta Arbete B. I. C. 1.

Sv., Geogr.,

Geogr., Be-

182. Sigfr. PORTHAN Dissert. hist. skrifn. (I. II. III.) de Germania magna; in quarto. Abox, 1764, pp. 78.

Larda Tidn. 1765, n. 95.

Auctor visar, at Donau - stromen varit Germaniæ födra Grans, och Weichsel-strömen i Öster den som åtskilt Tyskland ifrån Sarmatien. Emot Norden, har Ocean blifvit af Tacitus, Mela och Ptolemæus hållen för des Grans; och detta Haf trodde de vara upfylt med årskillige Oar, af hvilka Scandinavien var den storsta. Däraf foljer, at de jamval raknat Sverige, Danmark och Norrige inom Germaniæ magnæ Grånsor; hvarbsver slere åldre och nyare lårde Måns meningar anföras. Frågan om Finska Folkslagen kunna råknas för Germaner? befvaras med nej. Slutligen visas, at Odin varit Stiftere til Germaniæ magnæ Rike, och at af Sedernas likhet hos Svenskar och Tyskar tydligen skonjas kan, at de både aro af enahanda uprinnelle, neml. Scythisk.

183. Chorographia Scandinaviæ, sive Descriptio vetustissima Regionum & Populorum aquilonarium, Sueciæ, Daniæ & Norvegiæ, per venerabilem virum Adamum, Bremensis Ecclessæ Canonicum, anno MLXII nempe ante DXL claborata; nunc vero a Joh. Messenio, in patriæ emolumentum & ornamentum, sideliter revisa, atq. separatim ab

B. I. C. 1. ab ejusd. Auctoris Chronico Ecclesiastico pu-Sv. Geogr. blicata, in 8:0. Holmiæ, Reusnerus, 1615-Geogr. Beskrifn. Messenii Foretal består af 6, och Adami Bre-

Messenii Foretal består af 6, och Adami Bremens. Chorographia af 44 sidor. Följer: Chorographia Scandiæ, f. Scandinaviæ, ex Erasmi Mich. Læti, Dani, Rerum Danicarum Opere

poëtico desumpta, 3 \frac{1}{2} fid.

Når And. S. Vellejus, år 1579, första gången låt trycka Adami Kyrko-historia, ågde han om denne Mannens Beskrifning öfver de Nordiske Riken ingen kunskap. Erpold. Lindenbrogius var den förste, som gaf ut detta Stycker, ester en Handskrift uti Henr. Ranzovii Bibliothek. I de följande Uplagor år det på sit behöriga ställe inrykt: det står också uti Steph. Joh. Stephanii Sylloga Scriptor. de Regno Dania. Lugd. Bat. Elzevir, 1629, in 16:0.

Eadem Suetice: Mester Adams, Canikens i Bremen, för 640 år sedan, försattade Beskrifning om Sverige, Danmark och Norige. Til thes belägenhet och art, samt thes Folks forna Seder och Gudstjenst: försvenskad af Joh. Fr. Peringskiöld, in 4:0. Stockholm, Horrn, 1718. 46 sidor utom Företalet.

Vid denna Öfversåtning saknas icke eller E. M. Læti *Chorographia*, hvilken hår låses både på Latin och Svensk Vers.

Orâtt sâger J. A. Fabricius Bibl. Lat. med. Et inf. atat. T. I, p. 17, och 'ester honom Dav. Clement, Bibl. cur. hist. Et crit. T. I. p. 47, at Peringskiold helt och hållet ofversatt

versatt Adami Kyrkohistoria: hans upsät, som B. I. C. I. här ses, gick ej längre, än at lemna sina Lands-Sv.Geogr. mån det Srycket i hånder, hvaruti de tre Nor-Geogr. Rediske Riken beskrifvas.

Adamus, Canik i Bremen, florerade inemot fluter af XI Seculo. Han hade famlat om vår Nord så mycken kunskap, som den tiden stod at erhållas: se mera om honom hår nedansöre B. II. C. 1. n. 1637.

184. Jo. Phil. MURRAY Descriptio terrarum Septentrionalium sæculis IX, X, XI, ex idea Adami Bremensis aliorumq. Scriptorum Germanicorum istius ævi.

Denna lårda och vackra Afhandling står uti Novis Commentariis Soc. Reg. Scient. Gotting. T. I. p. 126-172; och et utförligt Utdrag läses i Götting. Anzeig. 1769, p. 1305-1312, 1770, p. 849-855.

Om Landskapernas delning i Sverige, uti XIII Sec. talar Snorre Sturleson, i Kon. Olof Haraldsons Saga, Cap. 76; hvarmed VII Cap. i I Del. af Lagerbrings S. R. Historia bor jamforas, som handlar om Svea Rikes forna Granfor, Lander och Tilhorigheter.

185. Schondia, auctore Jacobo ZIE-

GLERO, Landav. Bavaro.

Denna Beskrifning år trykt tilsamman med några andra samme lårde Mans Geographiska Arbeten, under följande Titul: "Terræ "Sanctæ, quam Palæstinam nominant, Syriæ, "Arabiæ, Ægypti & Schondiæ doctissima De-"scriptio, una cum singulis Tabulis earundem regioB. I. C. 1. Sv.Geogr. Geogr. Beskrifn. "GLERO. Landavo-Bavaro, Holmiæ plane re"GLERO. Landavo-Bavaro, Holmiæ plane re"giæ urbis calamitosissima clades ab eodem de"scripta &c. Argentorati, apud Wendel. Rihe"lium, 1536, mense Septembri", in fol. 142
Blad, utom Registret, 8 st. Chartor och Förtekning på Tryckfelen. Beskrifningen öfver
Schondia står fol. 85-108.

Denna Uplaga af Ziegleri Arbete har jag til hands; en aldre, af ar 1532, hvilkens Titul borjar med orden: quæ intus continentur, Syria ad Ptolemai Operis rationem &c. beskrifves i Baumgartens Nachrichten von einer Hall. Ribl. II Th. p. 298. Vid jamforandet har jag funnit, at bagge Editionerne, hvad antilet af Bladen angår, åro aldeles lika, ånda til och med Missräkningen fol. 103, hvarest Berättelsen om Kon. Christiern begynner. Atta st. Chartor finnas &fven i senare Uplagan; men Peter Schoffers urlägt for trycklättet, excusatio, ager har icke rum; i stället har man tillagt: Wolfg. WEISSENBURGII Descriptio Terræ Sancia, som icke står i 1.532 års Uplaga; hvarpå söljer Index in Palæstinam J. Z. och sluteligen: Index Locorum Bibliæ.

Joh. Wolfius, som år 1575 och sedermera år 1583 låt uplägga Alb. Krantzii Chron. Regnor. Aquilonar. bågge gångerne i Franks. in sol. låt åsven bisoga Ziegleri Schondin. Dan. Gerdes, Florileg. hist. erit. libror. rarior. och ester honom Fr. G. Freytag, Analest. literar. p. 1114, citera Jac. Ziegleri Liber de regionibus Septentrionalibus & Moluccis Insulis, som somodel. år en senare Uplaga af hans Schondia, med en tilokning om Moluckiska Oarne.

Be Et Utdrag af Ziegleri Schondia, låses if I.C. t. Joh. Boëmi Omnium Gentium mores, leges, Sv. Geogr. Pitus &c. Antwerp. exædib. Jo. Steelsii, 1537, frifn. in 8:0. Fol. 141. b. - 149. a.

Under namnet Schondia inbegriper Zieglerus äfven Grönland, Island, som efter hans mening skal vara Thule, Hitland och Fårö. At denna Beskrifning, sedan man i Geographien och slere Vetenskaper får mera ljus, icke kan anses hvarken för fulständig eller tilförsätlig, är sätt at begripa; hurudane de Esterrättelser varir, som Försattaren, under sit vistande i Rom, af Joh. Magnus erhållit, med hvilken han säger sig hasva plägat förtroligt omgånge, lemnas därhån,

At Zieglerus någon tid varit Professor Mar theseos i Upsala, pastar Messenius, Sucopentaprot. C. XVI. p. 85, och efter honom J. Schefferus, Suec. liter. p. 2733 men nar och huru långe fåges icke. Han afled i Beyern .1549. Hans Skrifter upraknar Simlerus, Biblioth. p. 326; des Elogium kan lasas un Eloges des Hommes Savans de Mr de Thou, gar Ant. Teissier, Utr. 1696, in 12:0, T. I. p. 20; des Schondia beskrifves korteligen Hamb. Beytragi 1743, p. 249 i wich en Afhandling: de Vita & Scriptis Jac. Ziegleri, forfattad af J. G. SCHEL-HORN, står uti denna lårda Mannens Amæninitat. Histor. Ecclesiast. & Liter. T. II. Krf. & Lips. 1738, in 8:0, p. 210-286; hvartil han sedan lage några Anmårkningar, som stå uti hans Ergoetzlichkeiten aus der Kirchen-hiflorie und Literatur, II B. Ulm 1763, in 8:0, P. 727-734. Hans mening år, at de, som på-. sta, det Zieglegus varit Professor i Upsala, ej Bibl. H. S. G. Del. I.

B.I. C.I. mindre fara ville, an de som beråtta, at sara sv. Geogr. suteligen antagit Calvini Lara.

Geogr. Be-skrifn.

§. 2.

Sveriges nyare Geographie.

186. Joannis Magni Sueciæ 1. Suecniæ regni Descriptio.

L'asse uti Foretalet til des Historia de omnibus Gothorum Sveonumque Regibus &c. Romæ 1554, in fol. Se har nedansore n. 2498.

Olai MAGNI, Gothi, Historia de Gentibus Septentrionalibus, earumq. diversis statibus, conditionibus, moribus, ritibus &c. in fol. Roma 1555.

Detta Arbete, som nog långe varit i mycket anseende, och ånnu icke blisvit aldeles onyttigt, nåmnes hår allenast; utförligen beskrisves det B. I. C. V. Sect. 1, n. 1414.

187. Sebast. Mûnster Beschreibung des Konigreichs Schweden.

Uti des Cosmographie, som trycktes första gången på Tyska, i Basel 1544, med Dedication til Kon. Gustaf I. Detta Arbete ösverstate Försattaren sjelf, samma år, på Latin, och rilegnade det Kejs. Carl V. Sedermera år det mångsaldiga gånger, dels af Münsterus sjelf, dels igenom andras föranstaltande, åter uplagt, icke allenast på Tyska och Latin, utan ock på Fransuska och Italienska, med ansenliga både Förbättringar, Tilläggningar och Förändringar.

Uri

Uti en Latinsk Uplaga, som jag åger och B. I. C. I. hålles för en af de basta, Bastl. ap. Henr. Petri, Sv. Geogr. m. Martio, 1559, in fol. står Beskrifningen Geogr. Betöfver Götha-Rike, L. IV. p. 830-832, och krifn. den ösver Sverige Finland med inbegripet, p. 836 847. Framför den förra låses et Bret, utan datum, från den, uti Kon. Gustaf I:s tid, mycket ansedde Georg Norrman, i hvilket han losvar sånda Münsterus, til sin Beskrifning ösver Sverige, tjenlige Esterrättelser. Til äsventyrs torde han ock hasva försattat den hår inrykte Beskrifningen ötver Götha-Rike; ty i Bresvet herer det: "Quod vero ad complenmam Sueciæ nostræ historiam a me requiris, "operam dabo, ut quaq. prima occasione nasta, "ad Doctorem Josephum, nepotem tuum, paulo "plenius quam nunc possum, ordine perseribams".

Beskrisningen öfver Sverige börjar med et Bref, som Münsterus, in Januario 1550, til-Skritvit Kon. Gustaf, och hvaruti han aflägger underdanig Tacklagelle for den Skank, han fat af Konungen for sin Tyska Dedication; men beklagar fig dårjåmte, at han från Sverige icke erhallit de E terrattelser, om hvilka hin hide gjort sig forhoppning. Sedan han talt om sit Arbete i allmanhet, den moda han darpa auvåndt, och de formåner som Latinska Uplagan ager framfor den Tyska, sager han: "Scripsi, , femel aut bis in Sueciam pro Stockholmie, ,totius regni primariæ urbis genuina effigie, sed, , quod dolens refero, nihil impetravi. - Sol-"licitaveram quoque pro diligentiori Suecici "regni descriptione, & spes aliqua jam affulse-"rat consequendi hoc desiderium, verum nesoio "quod obstiterit, quo minus quod volui obtinuerim.

B. I. C. I. Sv. Geogr. Gergr. Be"Aut literæ meæ in tam prolixo itinere sunt "interceptæ, aut quod missum est simili periculo "obnoxium suit". Om sin Beskrisnings Trovårdighet och de Kållor han nyttjat, yttrar han sig sålunda: "Quæ de slorentissimo tuæ Majestantis regno hic scribo, ex recentioribus Scriptoribus, maxime autem ex Krantzio, Zieglero "& Olao Magno desumpsi. Quædam etiam conram a side dignis viris accepi. Quare si hic "in uno aut altero loco est peccatum, Tua Majestas id meæ imputet temeritati aut oscitantiæ. Nihil enim chartis illevi, nisi quod ab "aliis accepi" &c.

Ehuru man nu för tiden tyckes såtta nog ringa vårde på Münsteri Cosmographie, har den likvål långe ågt allmånt bisall och förtroende; så at ock vid Rägångens utstakande i Lapland, mellan Sverige och Danmark, år 1599, Danska Commissarien sig den åberopade; men sick af de Svenske til svars, at Münsterus aldrig varit på någon Rågång i Lapland. Se v. Dalins Svea Rik. Hist. III D. 2 B. s. 441,

not. (x).

Sebast. Münsterus dödde af Pesten, i Basel, år 1552.

188. Oratio ligata Geographica de inclytissimi Regni Succiæ amplitudine, invictissima potentia & fertilitate, Pragæ habita ab Andr. Berg, in 4:0. Holmiæ, Reusner. 1616.

Forfattaren nämner Stiernman, Bibl. Sv. Goth. T. II, p. 317.

189. De

189. De Regno & Regibus Sueciæ: B. I. C. 1. Sv. Geogr. auctore Petro Berrio. Geogr. Be

Uti des Commentarii rerum Germanicarumskrifu.

L.II. C. XV; af hvilken Bok jag åger Am-

sterdamska Uplagan 1635, in 12:0.

P. Bertii Lefverne belkrifver Niceron, Memoires, T. XXXI. p. 83. Wilde, Alman. Ratt. Hift. 1 D. f. 77 (not.) kallar honom en lård Man och flark Historicus.

190. MSC. Cosmi von Simmern Beschreibung des Königreichs Schweden.

Forfattaren, fodd i Colberg, var Kejs. Matthiæ Hof-Fiscal i Breslau. Han foretog sig, at sammanskrisva en Cosmographie, hvarpå han ock i flere år arbetade: den år icke trykt, uran finnes allenast i Handskrift uti något Bibliotek i Tyskland.

Om Verkets Beskaffenhet se Fr. Wokenii Beytrag zur Pommerischen Historie, Leipz. 1732, in 4:0; hvarest p. 228-234 et Urdrag lases af Beskrifningen öfver Sverige, Forfattaren hade vid pals år 1616 personligen varit. hår i Riket; men det anförde profvet år mer ån tilråckeligt for at se, at åtminstone vi, for vår del, ingen orfak hafva dårmed vara illa tilfreds, at detta Cosmographiska Arbete icke fått skåda dagsljuset.]åmf. J. C. Dåhnerts Pommersche Bibliothek, II B. 6 St. p. 206 folj.

191. Orbis Arctoi, imprimisque Regni Sueciæ nova & accurata Descriptio, autore Andrea Bureo, Sueco, edita Witteberge, D 3 anno B. I. C. I. anno 1631, typis hæred, Christ. Tham, Sv. Geogr. Be. 111 24:0, pp. 153.

/krifn. Detta år den hår ofvanföre. n:0 16. om.

Detra år den hår ofvanföre, n:o 16, omtalte Geographiska Beskrifning, som Bureus gaf ut 1626, at håstas kring hans Charta öfver Sverige med tilgrånsande Lånder; och hvilken då straxt också sårskilt tryktes, i Stockholm, in 12:0,

Samma Beskrifning, dock med uteslutande af det som angår Danmark och Norrige, är omtrykt uti Henr. So TERI Suecia, som år en af de så kallade Elzevirers Republiquer, trykt i Leyden 1631 och 1633, in 16:0.

192 Description de la Suede, par Pierre D'AVITY, Seigr de Montmartin.

Hon står i III Tom, af des Description generale de l'Univers. Paris 1637, in fol. 4 Voll. Boken tryktes första gången i Paris 1616, med Titul: Etats & Empires du Monde par D. T. U. Y. och år sedermera trenne gånger å nyo uplagd, neml. först 1637, sedan 1643 med Tilökningar af Fr. Ranchin, och slutel. 1660 å nyo ösversedd, tilökt och förbåttrad af J. B. de Rocolles. Se le Long, Bibl. hist. de la France n. 146, och S. J. Baumgartens Nachr. von merkwärd. Büchern, XXII St. p. 314.

193. Discours de l'Etat & Couronne de Suede, divisé en dix Chapitres, cinq geographiques & cinq historiques. Fait par E. G. T. P. D. L. D. J. in 8:0; au Mans, chez Gervais Olivier, 1633, pp. 152.

Feugles

Lengler du Fresnoy, Supplem. de la Me-B. I. C. 1. thode pour étudier l'Hist. P. II. p. 210, Sv. Geogr. namngifver Författaren, Eustache Gault, Geogr. Be-Prêtre de l'Oratoire, och sedermera Biskop i krisn. Marfeille.

Af denna nog falfynta Bok ager jag tvenne Uplagor, trykte, den ena au Mans, hos Gervais Olivier, den andra i Paris, af Augustin Courbé, begge 1633, in 8:0. Denna senare har foljande Titul: Discours de l'Etat & Couronne "de Suede, divisée en deux Parties, la premiere contenant une Description geographique près particuliere de toutes les Provinces qui "en dependent, la seconde un Abregé de l'Histoire de tous les Rois de Suede jusqu'à prenene". Konungens Privilegium for Augustin Courbé ar utsardat d. 19 Maj 1633. Uti alt det öfriga, ånda til fidornas antal, stämma begge Uplagorne fulkomligen ofverens, fastan trycket år olika.

Annu en Uplaga har jag sedt: "Discours & "Histoire de l'Estat & Couronne de Suede. — "Seconde Edition, reveuë, corrigée & augmenntée. Au Mans, chés Hierosme Olivier"; 1656, in 8:0, pp. 152. Dock ar Boken icke hel och hållen omtrykt, utan allenast Titulbladet, med et kort Foreral af Forläggaren, Hierosme Olivier, i hvilket med några ord namnes om Dr. Christinas Abdication, Kon. Carl Gustafs Uphojelse på Thronen och des första Polika Fålttog: alt det öfriga år lemnar oforandrat; sa at denna Uplaga och den au Mans, ches Gervais Olivier, 1633, ofvannamude skil-

nader undantagne, år en och densamma,

B.I. C. 1. Sv.Geogr. Geogr. Beskrifn. Boken torde i sin tid varit begärlig; nu består förnämsta värdet däruti, at hon icke oftaförekommer.

194. Phil. CLUVERII Descriptio geographica Suedia.

Se des Introductio in universam Geograp! iam > hvilken Bok ofta är vorden omitykt. Nyaste Uplagan är den, som Bruzen la Martinière föranskaltat, Amsterd. 1729, in 4:0.

195. De Regno Sueciæ, auctore Phil. Brietio, S. J.

Denna Beskrifning, med tvenne små Chartor, står uti des Paralela Geographiæ veteris & novæ, Paris. 1648, in 4:0, i Il Tomen.

Brietii Arbere, ehuru han det icke bragt til flut, berömmes af flere lårde Mån: det råknas ock ibland fålfynte. Böcker; se Vogt, Catal. libror. rar. p. 144, och D. Clement, Bibl. cur. hift. & crit. T. V. p. 233.

+3=loition Um/6**52-15**-\$

.[

196. Neue Beschreibung der Königreiche Schweden und Gothen, auch des
Groß-Fürstenthums Finland, ein und zugehöriger Landschafften, und derselben führnehmsten Stätt und Plätze: alles mit sonderem Fleiß aus den alten und neuen Scribenten
und erlangten Berichten, kürzlich zusammengebracht durch Martin. Zeilerum; in
8:0. Ulm, 1647, item 1650.

Senare

Senate Uplagan af år 1650, dedicerad til B. I. C. r. Herr Alex Erskein, består af 208 sidor, utom Geogr. Be-

Företal och Register.

På Latin har Boken fått följande Titul: fkrifu. "Regnorum Sueciæ, Gothiæ, Magnique Duca-"rus Finlandiæ, ut & Livoniæ, Bremensis Du-,, catus, partis Pomerania ad Suecos pertinenntis & Urbis Wismariæ, Descriptio nova, ico-" nibus præcipuar. civitat. adornata". Amstelod. Valkenier, 1656, in 12:0; pp. 783 (777) fine Denna Uplaga innehåller långt Ded. & Ind. mera ån den Tylka, i hvilken ingen ting finnes om Lifland, Bremen och Pommera. Utom des aro Kopparstick tillagde, hvilka, ehuru de utan affaknad kunde vara borta, likvål tjena til någon prydnad. Efter Lenglet du Fresnoys beråttelse, Methode pour etudier l'Hist. T. IV, p. 285, skal Zeileri Arbete, på Latin, sedan år 1652 vara i Amsterdam af trycket utkommet.

Mart. Zeilerus, Ephorus Gymnasii i Ulm, har sammanskrifvit åtskilliga Bocker; men var en mycket lättrogen Man. Han lefde til år 1661.

197. Mich. O. WEXIONII Chorographia Sueciæ, Gothiæ, Fenningiæque & fubjectarum provinciarum;

Uti des Epitome Descriptionis Suecia, Abox 1650, in 8:0; hvilken Bok på et annat stålle nårmare kommer at beskrifvas.

197 (a). Gust. Adolphi Gotzigero-DII Encomium Sueciæ, in fol. Holmiæ 1647.

Holm.

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Holm. Literat. 1707, in 450, p. 113.

Geogr. Be-

198. Regni Sueciæ Elogia: quæ-in-Acad.
quæ Dorpati Livonor. est, - d. 20 Dec. 1649
publice pro concione enarrabat Dan. Petri
Terserus; in 4:0. Dorp. L. 1650, 6 a.

Uti dem Tal beskrifves kortl. Sveriges Rike med underliggande Landskaper.

199. Sueciæ Elogia, - quæ in-Acad. Dorpat. - Oratione folemni, d. 20 Dec. a. 1651, pro concione enarrabat Dan. Olai Morgonstierna; in 4:0. Dorp. L. 1651. 2 a.

Författaren tyckes hafva föresatt sig, at med annu mera korthet af handla derta Amne an Terserus gjort.

200. Lucæ de LINDA Descriptio Regni Succiæ.

Uti des Descriptia Orbis & omnium ejus Rerumpubl. hvilken Bok oftast blisvis uplagd. Jag äger en Edition, tr. i Amsterd. 1665, in 8:0.

Auctoren, Staden Dantzigs Secreterare, affed

201. MSC. Joh. Loccinii Descriptio totius Regni Sueciæ Geographico-Historica, facta justu Caroli XI.

En Afskrift ägde v. Stiernman; sa Faggots första Tal, s. 71. Et ställe därutur läses i Ups. Tidn. 1778, s. 144.

Mån

Mån detta Arbete icke är den Beskrifning, B.I. C.i. eller åtminstone et Utkast därtil, som skulle Sv. Geogr. låggas til Gr. Dahlbergs Svecia ant. & hod.? Geogr. Be-Ty genom Bref af d. 28 Martii 1661 sick skrifu. Loccenius Kongl. Maj:ts befallning, at författa och göra Descriptionem på then Topographia, som Dahlberg låter utgåd. I Förtekningarne på Loccenii Skrister, hos Schesser och Moller, år det icke uptaget.

202. Descriptio florentissimi Regni Sueo-Gothici, in modum Orationis consignata & proclamata publice in Acad. Carol. d. 19 Dec. a. 1670, a Laur. WATTER-HAMN, in 4:0. Lond. Goth. 7 3 a.

Författaren, adlad år 1688, med namnet RIDDERMARCE, lefde til år 1730. Se mera om honom i v. Stiernmans Adels-Matrikel, II Del, f. 831.

203. MSC. Laurent. PRYTZ korta Histor. Beskrifvelse om Sverige, så vål til des belågenhet, ålder, åtskilliga namn, hårkomst, des forna och närvarande fördelning och gränfor, samt hedna och christna Gudstjenst m.m.

I Friherrl, Rålambíka Bibliotheket, på Högíjő.

204, Jean Bapt. D'AUDIFFRET Description Geographique de la Suede.

Uti des Histoire & Giographie ancienne & moderne; Paris 1691, in 410, och Amsterd. 1694, in 12:0; et berömvärdt, fast ofulkomligt Arbete.

Fór-

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Geogr. Befkrifn. Författaren var Konungens i Frankrike Minister vid åtskilliga Italienska Hof, och Autelvid Lotringska Hofvet: han dödde 1739.

205. Deliciæ sive Amænitates Regnorum Sueciæ, Gothiæ Magnique Ducatus Finlandiæ, aliarumque a Suecis occupatarum Provinciarum. Ubi horum origo, antiquitas, incrementa, situs & locorum distantia, mores, regimen politicum, cæteraque scitu ac conspectu digna describuntur. Cum iconibus & ichnographiis urbium & indice rerum accurato. Tomi II. in 12:0. Lugd. Bat. Du Vivié & Severinus, 1706, 2 Voll.

Författaren kallar sig Rutgerus HERMANI-DES, en mera bekant än berömd Professor Historiarum i Francker. I Tom. består af 528, II Tom. af 607 sidor. Tassorne åro 20 til antalet.

Uti Hamb. Biblioth. Historica, Cent. I. n. 57 namngisves et denna Mannens Arbete med Titul: Peninsulanum Regnum Sueciae, Harderov. 1666, in 12:0. Lenglet du Fresnoy, Methods &c. T. IV. p. 286, ansörer en Uplaga, tr. i Amsterd. 1671. Förmodel. är det enahanda med de så kallade Deliciae, och en och samma Bok, under en annan Titul, samt med någon tilökning. Andra Tomen i min Uplaga innehåller en histor. Beråttelse om Svenska Kriget i Tyskland, til inemot K. Gust. Adolphs död, samt en Beskrifning ösver Pemmern, Wismar, Bremen, m. m.

Lenglet du Fresnoy rojer sin okunnighet i B. I. C. I. Svenska saker, når han påstår l. c. T. II. p. Sv. Geogr. 317: "que la description, que Rutg. Hermanides Geogr. Bean, a faite de la Suede, sussit pour en avoir une skrifn. "juste idée".

206. Des Königreichs Schweden kurtze Beschreibung, wie dasselbe in seinen Gräntzen und Anmerkungen begriffen, was darinnen für Provincien und Landschaften, stehende und sliessende Wasser, Städte und Vestungen, Commercien und Hanthierungen sich besinden. — Alles aus glaubwürdigen Gründen und Zeugnissen von Anfang bis auf unsere Zeiten in richtiger Ordnung abgefasset, und bis auf das Jahr 1694 continuiret. in 8:0. Strasburg, Nagel. 1715. 56 sidor.

Tiruln år vidlyftig, och Boken en af de eländigaste i det åmnet, som kommit mig under ögonen. Obegripligt år, huru hon kunnat å nyo upläggas 1715.

207. Svecia Antiqua & Hodierna. To-4 mi III. in fol.

Detta Verk, hvartil Fålt-Marskalken och Kongl. Rådet, Gr. Eric DAHLBERG, var Uphofsman, består af idel Kopparstick, förestållande alla Ståder i Sverige, samt Kongt. Slott och Lustgårdar, förnåma Herrars Hus, så vål i Ståderne, som på Landet, jämte åtskilliga Antiquiteter och andra Minnesmårken. Det år fördelt i Trenne Tomer, hvilka dock åro af olika storlek och beqvåndigen kunna bindas i et

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Geogr. Beskrifn.

Band. I Tomen innehåller 150, II Tomen 77, och III Tomen 126 Kopparstick, dels på hela, dels på halfva ark, förfårdigade af tåmligen goda Måstare, på Konungarnes Carl XI och Carl XII bekostnad, och under Gr. Dahlbergs egen upsigt och direction.

Assigten var val icke i borjan, at detta Verk skulle almant forsaljas, utan fast mera at darmed begåfva fråmmande Magter, deras Såndebud, samt vittre och lårde Mån: i anseende hvartil, i de 20 forsta aren af detta Seculo, et complet Exemplar af Sueciæ-Verket skattades for en stor raritet; men sedan det, jamte flere på Kongl. hekostnad rrykte Bocker, var kommet under Rikiens Ständers Contoirs Dispofition kunde man darstades, i flera ar, endera til ringa pris kopa, eller ock, i afrakning på Krono-fordringar, erhålla Exemplar; hvaraf en och annan particulier, som hade tilsfälle affâtta dem utrikes, val vetat at betjena fig. Den for andring, from Riksens Standers Contoir undergick 1765, medforde, i anseende til Sueciæ-Verkets forfåljande, ingen annan åndring, ån den, at det nu, anskont til hogre pris, forsåldes i Riksgålds - Contoiret. Men vid Riksdagen 1770 gjordes dermed den Forfattning, dan et vilbt antal Exemplar blifvit til K. Cancellie-Collegium ofverlemnat, at, likmatigt Ver-· kets forsta Uphofemans affigt, til presenter efter handen anvandas, skulle de ofrige Exem-. plaren, jamte Kopparplätarne, til understod for Kongl. Biblioteket anflås, och under Bibliothecariernes vard och sorvalming ställas, i mâtto, at de âga frihet, Aftrycken, for Biblio. tekets råkning, ofter handen, antingen at forſālja,

flijs, eller genom byte utländska Verk och B. I. C. r.
Böcker införskassa; hvilket Riksens Ständers Sv. Geogr.
Beslut i Ostob. månad fören. år kom til verk-Geogr. Besställighet. Priset är nu upsatt til 150 Dal. K:mt. som Koppar-plätarne et par gånger blisvit reparerade, söka Kämnare äldsta Astrycken.

Öfverstödigt lärer vara päminna, at åtskillige Ritningar i detta Verk, i synnerhet hvad Adelens Sätesgårdar vidkommer, äro til en del, eller ock helt och håller, blotta Projecter, som aldrig kommit til verkställighet, samt at många Ståder, Kyrkor, publique och private Bygnader, i nyare tider sätt et helt annat utseende, än de hade vid slutet af förra Seculo.

En Geographisk, Topographisk och Historisk Beskrifning skulle atfolja Ropparsticken. Den första, som sick befallning at författa en sadan Beskrifning, var den beromde 30h. Loc-CENIUS; se har ofvanfore n. 201. Den andra, som dårvid lade handen, var Historiographus Regni Claud. Arrhenius OERN-HIELM, hvilkens påbegynta Arbete, i egenhåndig Handskrift, annu ar i behåll uti Antiquitets-Archivo, och med Titul: Suecla antiqua & nova f. Descriptio Regni Suecia. Efter Forfattarens Plan skulle Verket fordelas i VI Bocker, och I Boken, eller Pars generalis, bollå af XII Capitel, i foljande ordning: " Lih. I. nde Sueciæ Gothizque Regnis generatim. "Cap. I. de vocabulo situque Sueciæ & Gothiæ. "Cap. II. de Celi Solique qualitatibus. Cap. III. "de primis Sueciæ Gothiæque habitatoribus, at-"que unde illi in has oras concesserint. Cap. IV. "de Suedici Gothicique Regnorum vetustate. Cap. V. de Gentis utriusque moribus arque instiB. 1. C.1. Sv.Geogr. Geogr. Bcskrifn.

"institutis priscis hodiernisque. Cap. VI. de "Religione Svennum Gothorumque antiquissi-"ma, & prima, ævi succedentis, propioris, pro-"ximi, hodiernique. Cap. VII. de cultu Sapien-"tiæ, Linguæ, Litteris & Scriptura Sveonum "Gothorumque veteri. Cap. VIII. de Rebus "gestis ævi prisci recentiorisque. Cap. IX. de "Migrationibus Gentis & variis olim in alias "Orbis partes deductis Coloniis. Cap. X. .de nantiquis genuinisque Regnorum Sueciz ac Go-"thiæ Infignibus. Cap. XI. de Divisione Regni "totius in partes majores universim. Cap. XII. "de partium majorum in minores Divisione, "quarum descriptiones pe uliaribus dein libris "tradendæ". Utaf hela Verket aro allepast de VII forsta Capitlen i Forsta Boken utatbetade. Vidare har Oernhielm icke hunnit. Foga lik-. nelse var fordenskul, at detta påbegynta och · således ofullkomliga Arbete, någon gång genom tryck, skulle blisva allmant: sådant har likvål håndt, och finnes det inrykt uti Frih. Chr. von NETTELBLA "Greinir "Gaumlu Saugum, Laugum og Ithrotter, "Nachlese von alten und neuen, fremden und "eigenen, einheimischen und ausländischen Ab-"handlungen, Anmerkungen &c. III St. gedr. , nauf dem Brunckeberg (Frankf.) 1765", in 4:0, N. IV, p. 173-296. Det tryckte kommer aldeles ofverens med Originalet i Antiquitets-Archivo, undantagandes, at V, VI och VII Capitlen icke stå i samma ordning, som uti Handskriften.

Efter Oernhielms dod, åtog sig Historiographus Regni, Petr. LAGERLÖF, at författa en ny Beskrifning, den man var sinnad at gifva ut på fyra Språk, neml. Latin, Svenska, Fran-B. I. C. 1. syska och Tyska, som et Pros-ark på Titul-Sv. Geogr. Belår i behåll. Latinska Tituln ljuder sålunda: skrisn. "Svecia Antiqua & Hodierna, s. Regnorum Svenciæ ac Gothiæ adtributarumque Provinciarum "nova & accurata Descriptio, adjunctis æneis, choro-atque topographicis Tabulis. — Tom. I". Holmiæ, Burchardi, s. a.

Sedan Döden ock å budit Lagerlöf lågga ned pennan, fortsattes Arbetet af des Estertrådare i Tjensten, Olof Hermelin. Åtta och tjugu Ark af den förras Arbete åro ock verkligen trykte, in fol. i Burchardiska Tryckeriet; men allenast på Svenska och Latin, i tvenne Columner. Ester sidornas antal får man icke råtta sig; ty sid. 105 år et fel begånger, som gör at pagineringen sedan blisver oriktig. Kriget, som upkom år 1700, gjorde at detta Verk lemnades ofulkomligt, och at arken, som redan voro trykte, skingrades, någre så Exemplar undantagne, dem en Man i Stockholm, ester mera ån 40 års sörlopp, håndelse-vis ösverkom ech, båst han kunde, försålde.

Emedan dessa Arken nu mera åro nog sålsynte, vil jag hår införa Titlarna på Capitlen,
så många som sinnas, på det man någorlunda
må kunna se hvad Plan, senare Försattaren vidtagit, samt jämföra dem med Oernhielms.
"I Cap. Om några dessa Nordiska Lånders
"gamla Namn, som uti de Romerska och Gre"kiska Skrifter sinnas vara förmålte, och sörst
"om Namnet Scandinavia, samt Öresund. II Cap.
"Om namnet Baltia, des Ursprung och Be"mårkelse. III Cap. Om namnet Basilia. IV Cap.
Bibl. H. S. G. Del. 1.

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Geogr. Beskrifn.

"Om Pytheæ Mashliensis Resa til desse Nordi-", ska Orter, och hans Berättelsers trovårdig-.. het, samt om det i gamla tider namnkunniga "Landet Thules ratta belägenhet, namns betydelse och ursprung. V Cap. Hvarest förmåles "orsakerne, hvarfore de Gamle hafva kallat "detta Landet en Ö, och somlige jamval ment, , at det vore fordelt i flere Oar. VI Cap. Om "det inlandska ordet Sverige, samt det Latin-" ska Suecia. VII Cap. Om Svea - Rikes forna noch for tiden varande Granse-skilnader, samt .. om des mårkeliga Vidd och Inbyggares Myc-"kenhet. VIII Cap. Om Landets fruktbarhet "och andra förmoner. IX Cap. Om Öster-"fions Namn, Ursprung, Formoner och Herr-"ikap. X Cap. Huru lange deren Lander haf-"ver varit bebodt, och om des Invånares for-,, sta inkomst. XI Cap. innehållande Bevis, at "Sven - och Gotha - Riket är det åldsta Konunga-"Såtet i hela Europa".

Ofver-Direct, Faggot, i sit forsta Tal om Sv. Landtmát. f. 72, beråttar, at Riksens Stånder sedermera anmodat Hr Wilde, samt Hr v. Stiernman, at fullfolja detta Arbete; men at de, for andra hinder skull, ej velat åtaga sig detsamma. "Anteligen, säger han, behagade "framl. Arke-Bilkopen Doct. Erie Benzelius "år 1740 taga på sig detta goromål; men hans "altfor tidiga franfalle har gjort ofs en forglig " saknad af et sådant denna vittra Mannens Ar-"bere". Jamfor Benzelii Bref til Er. Cederbourg, i Gotheb. Veckobladet, 1765, n. 8. At jamval Nils Husvuds. Dal haft i befallning, at utarbeta en Belkrifning ôfver Sueciæ-Verket, synes af den Instruction, som honom i den affigt

figt blifvit lemnad, och ånnu år i behåll uti B. I. C. I. Antiquitets - Archivo. Et Prof. And. Spoles Sv. Geogr. Bref til Gr. Dalberg, angående åtskilligt, tje-Geogr. Benande til uplysning vid Sveciæ-Verker, dat. Up-skrifu. fala d. 18 Jan. 1691, låses uti Stockh. Maguzin, 1780, Jun. s. 352-358. Om de handskrifne Samlingar i detta åmne, som förvaras uti Riksens Archivo, åger jag ingen tilsörlåtlig kunskap.

En Kopparstickare i Amsterdam, Petr. Schenck, har copierat 20 Tastor ur Sveciæ-Verket, dock i mindre format, neml. hvardera på halst ark i längden, och gifvit ut dem under Titul: "Icones Prætoriorum ac Villarum, variorumque publicorum Regis Sueciæ Ædisiciorum, quas—Carolo XII.—offert & inscribit Petr. Schenck, Sculptor, Amstelods. Denna lilla Samling år

hos ofs icke allman.

En dylik Samling lårer den vara, som jag med Titul: "Abris Schwedischer Schlösser, Lustgärten &c. bey Jac. MILLER, in Augsburg", funnit upteknad i Biblioth. Ofteniana; Hasn. 1764, in 8:0, p. 361, och Biblioth. Seveliana, ibid. (1779) in 8:0, P. II. p. 235.

Annu har jag sedt 8 Kopparstick, förestållande S. Catharinæ Kyrka, med några publica och privata Hus i Stockholm, copierade i mindre format ester lika många Tassor i Sveciæ-Verket, at håstas kring en Vue af Stockholms Stad, stucken i början af detta Seculo.

Slutl. anmärkes, at en och annan Ålskare af Fäderneslandets Historia och Antiquiteter företagit sig, at, för enskilt nöje och nytta, medelst samlande af äldre och nyare, så vål Handritningar, som Kopparstick, öka och supplera

Digitized by Google

B. J. C. 1. Sv.Geogr. Geogr. Re-Jkrifn. plera Sveciæ-Verket. Den vidstråktaste och prågtigaste Samling i det åmnet, som jag har mig bekant, ågde Landshösd. Baron Tilas, och år nu i Konungens enskilta Bibliotek; en annan fans hos Canc. Råd. Berch, som nu förvaras i K. Antiq. Archivo; mit bemödande i den delen har ej eller varit aldeles såfångt.

208. Das eröfnete Königreich Schweden, worinnen vorgestellet wird des gantzen Landes Situation, Fürstenthümer, Ströhme, und andere Geographische Curiositæten, in 8:0. Magdeburg, Müller (4), 62 sidor.

Boken år på enfaldigt vis inråttad efter Frågor och Svar. Uppå en få kort, fom ofulkomlig, Geogr. Beskrifning följer, fåsom Auctoren det kallar, en angenåm Notice om alla Sveriges Curiositæter, och sist en Förtekning på Konungarne, alt isrån Magog, til och med Carl XII. Talet (4) på Titulbladet betyder förmodl. 1704, eller året når Boken blisvit trykt.

209. Historisch-Politisch- und Geographische Beschreibung des Königreichs Schweden, nach dem alten und jetzigen Staat eingerichtet, und in zwei Theile verfasset, in 8:0. Regensp. Zeidel, 1707. item Regensp. und Leipz. Riegel, 1708.

Försattaren namngisves Biblioth. Rinckiana, Lips. 1747, in 8:0, p. 348, neml. en Rådman i Regensburg, med namn Goelgel, som långe skal vistats i Sverige.

Andra

Andra Uplagan åger framför den första, som B. I. C.1. år et år åldre, ingen annan förmån, ån den, Sv. Geogr. at man tillagt 21 Taslor, förestållande, utom Geogr. Be-Ståderne Stockholm, Riga och Revel, åtskilligas krifu. Kongl. och andra Lust-Slott. Desse Taslor, de 3 första undantagne, åro copierade utur Svecia ant & hod. eller råttare, efter Kopparstickaren Schencks Copier i Amsterdam.

210. Om Svea Rikes gamla Namn, famt âldre och nyare Indelning.

Lases en kort Berattolse, i de, år 1723, in 8.0 på Svenska trykte Relationes Curiosæ, n. 32-34.

211. Tafla ofver Konungariket Sverige, in forma pat. Stockh. och Upf. 1 a.

Hon innefattar, förutan en kort Geogr. Beskrifning, en Förtekning på Riksens Collegier, Bilkops - Stiften, Landshöfdingdömen, m. m.

212. Job. Hübners, J. U. L. Geogr. Beschreibung des Königreichs Schweden.

Uti denna Forfattares Vollständige Geographie, Hamb. 1730, item 1733, 3 Voll. in 8:0.

213. Dissert. Acad. Apologet. nonnullis positionibus ratione & historia suffultis, ineptos errores & calumnias, quibus Jo. Hübnerus, J. U. L. in Geographia recens edita Sueciam proscindere aggressus est, impugnans atque discutiens; quam candidosum examini sistunt, Pr. Sveno Gudm. STRON-L.

B.I. C. I. WALL, nec non Resp. Gust. Ruder, in 4:0. Sv. Geogr. Gryphisw. Hæpsner 1731, pp. 56.

Sold Fish.

Geogr. Be.

Arish.

Eadem: Suetice: Histor. och Polit. An-

Eadem Suetice: Histor. och Polit. Anmärkningar öfver the saker, som i Sveriges Beskrifning af utländske Scribenter, antingen aldeles nekas, eller ock salskelsgen berättade varda, i anledning af the uti D. Joh. Hübners, hin yngres, Geographie besintlige Vilsarelser: then studerande Ungdomen och androm til tjenst och vålment underrättelse på egen bekostnad utgisne af Sv. Gudm. Strömwall; in 8:0. Stockh. Paulssen, 1736, 159 sidor utom Dedicat. och Företal.

Hübner har vål i andra Uplagan af fin Geographie, hvad Sverige angår, åndrat och lindrat åtskilligt; men så år Arbetet åndå lika felaktigt och ofullkomligt.

Mag. Strömwall, flutel. Kyrkoherde i Odenfjö, Wägfjö Stift, lefde til 1751.

Lars SALVII Beskrifning ofver Sverige. I Tom.

Se frambattre, n. 294.

214. Inledning til Geographien ofver Sverige, upståld af *Eric* Tuneld; in 8:0. Stockholm, Nystrom, 1741. 472 sidor, utom Dedicat. Gratulat. m. m.

Tidn. om the Lárdas Arbeten, 1742, s. 1.
Omtrykt år denna så oumbärliga, som vål författade, Bok 1746, 1757, 1762, 1773; hvarje gång med Tilokningar och Förbättringar. Tryck och Pap-

Papper gifva sista Uplagan et slått utseende; men B. I. C. s. des invårtes Vårde uphöjes genom nya Råttelser Sv. Geogr. och Tillåggningar, jemte Förtekningen på de, så Geogr. Res vål trykte, som handskrifne Böcker och Hand-skrifne, lingar, som blisvit nyttjade vid detta Arbetes sörfattande. Författaren har nu lagt sista handen vid en ny el. Sjette Uplaga, som, enligt Upgisten i Upsoftr. Sålsk. Tidningar, 1781, n. 67 och 74, uti Omståndelighet och Brukbarhet kommer, at vida ösvertråssa de sörra Uplagorne.

Några små Fel råttas i Ldrda Tidn. 1765, n. 53. 1770, n. 62. Råttelser och Förbåttringar i Finlands Geographie, åro inrykte i Tidmingarne, utgisns af et Sdiskap i Åba, 1771, n. 3, 16, 17; 1772, n. 14, 15, 25, 26. Påminnelser vid senaste Uplagan (1773 års) kunna låsas uti Tidn. utgisne i Upsala 1774, n. 12, 13; 1775, n. 13, 14. Författaren år Pet. Jac. Hjelm, Ausc. i Kgl. Bergs-Collegio.

Densamma, på Tyska. Allgemeine Physicalisch, Historisch und Moralische Geographie des Königreichs Schweden; auf Befehl der hohen Reichs-Stände ausgearbeitet von Erich Tuneldh; in 8:0. Hamb. und Leipz. Grund und Holle 1749.

Boken, vårdslöst trykt, består af 496 sidor, et kort Utdrag oberåknat. Ösversåttaren år M. Carl Ernest Klein, först Legations-Präst vid Kgl. Majts Beskickning til Spanska Hosvet, sedermera Pastor i Abtshagen i Pommern, död 1761. Han ville likvål icke kånnas vid, hvarken den konstiga Titeln eller sista arket.

E 4

215. Ant.

ł

P. I. C. 1. 215. Ant. Fr. Buschings Geogr. Be-Sv. Geogr. Schreibung des Königreichs Schweden. Skrifn.

Uti denna Forfattares: Neue Erdbeschreibung, 1 Th. Hamb. 1754, in 8:0, f. 287-468, eller sjunde Upl. tilokt och forbattrad, ibid.

1777, in 8:0, f. 418 614.

En Engelsk Öfversätning af detta Arbete år trykt i London, och en Hollandsk i Utrecht; sc Gitting. Anzeigen, 1760, n. 109. I Züllichau, nu mera i Strasburg, utgifves, efter nyaste Uplagan, en Fransysk Osversätning, hvarmed borjan gjordes 1767.

Büschings Geographie fortjenar så vål i almanhet, som hvad Sverige i synnerhet vidkommer, utmärkt berom. Han har nytjat de tilforlåtligaste Källor; och man finner hos ho-nom Efterrättelser, som inom os sjelfve för

detta icke voro så almant bekante.

Et stort antal nyare utländske Geographer kunde hår anföras, som i storre eller mindre Verk, bland andra Europeiska Riken och Lånder, beskrisvit vårt Fådernesland; men som de fleste foga annat gjort, an skrifvit af den ena den andra, och oftast okat fel med fel, ty går man dem med stillatigande forbi.

216: Nils MARELII Afhandling om Land- och Fjäll-ryggarne, samt Gränsen emellan Sverige och Norrige.

. I Kel. Vetensk. Acad. Handl. 1771, I Qu. f. 1-14, II Qu. f. 95-114, III Qu. f. 175-192, 1772, I Qu. s. 3-16. Författaren, som år Premier Ingenieur vid Kgl. Landtmåt. Contoiret, toiret, har tillagt trenne Chartor: se har of-B.I. C. 1. vanfore n. 37.

På Tyska låses den senare Ashandlingen, Geogr. Beeller om Grånsen emellan Sverige och Norrige, Skrifn. uti J. H. Schlegels Samml. zur Dan. Gesch. 1 B. 3 St. s. 3-28.

217. De Incrementis Regni Suedici & præcipuis Provinciarum Fatis, Exercit. Acad. quod, sub moderamine Ol. Celsii, publico examini submittit Abrah. WAHLMAN, in 8:0. Upsal. 1707. pp. 110.

Uti I Cap. handlar Författaren i korthet om de Göthers och Svears tapperhet, Rikets åldsta Fördelning, des Regerings-sått och Konunga-Titul; Cap, II beskrifver de mot Öster belägne Landskaper, Finland, Lisland, Kurland; Cap. III handlar om de under Svenska Kronan lydande Lånder i Tyska Riket: Cap. IV om Stridighererne emellan Sverige och Danmark, rörande Skåne, Halland, Blekingen och Gothland: och Cap. V om de mot Norrige grånsande Landskaper, Wermeland, Jemtland &c. Til slut nåmnes med några ord Svenska Nybygget Pensylvanien i Norra America.

217 (a). MSC. Job. HADORPHII Förtekning på gamla Konungs-gårdar och Slott, som ännu sinnas i Riket.

I Friherrl. Rålambíka Bibl. på Högfjö.

218. Svio-Gothia Munita, eller Hiftor. Fortekning på Borgar, Fåstningar, Slott, Kongshus och Kongsgårdar, som forna ti-E s der B. I. C. 1. der hafva varit, och ån til en del åro uti Sv. Geogr. Svea och Götha Riken; utu Svenska Hiftorier och Handlingar sammansökt och med nödvåndigt Register försedd, them vetgirigom til nöge, och kanske någon nytto,
inrättat år 1743, af AmintOR; in 8:0.
Stockh. Salvius, 1744. 214 sidor, Företal
och Register oberåknade.

Författaren år Doct. Andr. Olai RHYZE-LIUS, Bilkop i Linkoping.

219. Förtekning på gamla Slott och Fåstningar i Sverige.

I Er. Ekholms Krit. och Hist. Handlingar. II Saml. s. 189. Hår namngisvas tre Slott. som Bisk. Rhyzelius ej omrört; lås likvål Påminnelsen, III Saml. s. 204.

220. MSC. Olai Petri Nericii Fôrtekning på de förnämsta Städer och Klöster i Riket: författad år 1550.

Handskr. ågde v. Stiernman; se Faggots I Tal om Sv. Landtmát. s. 70.

221. Mich. O. WEXIONIUS de Urbibus & Oppidis Imperii Sueo-Gothici.

Uti des Epitome Descript. Sueciæ, L. VII.

221 (a). Samling til korta Beskrifningar öfver Svenska Ståder. i Flocken om Ståderne i Westmanland. Af Abrab. Abrison Hülphers, in 8:0. Westerås 1778, 108 sidor

Ador utom Dedication, Foretal och Gra-B. I. C. 1. Sv. Geogr. tulation. Geogr. Beskrifn.

Upf. Tidn. 1778, f. 347.

222. Sueopentaprotopolis, seu Exegesis + de quinque primariis & antiquiss. Suecorum Gothorumq. Emporiis, Ubsalia, Sigtonia, Scara, Birca & Stockholmia. Ex pervetustis regni monimentis nunc concinnata & priscæ conformiter veritati, in gratiam Svecanæ vetustatis amantium, publicæ potestati, a Joh. Messenio, P. D. & P. C. Profesioreq. Ubsal. consecrata; in 8:0. Holmia, Reusner, 1611. pp. 109.

Hamb. Bibl. Hift. Cent. IV. p. 43. Boken har Henr. Hammerus ofversatt på Svenska: Stockh. 1612, och flere gånger,+

in 8:0.

223. Dissert. de Origine Urbium antiquarum Svio-Gothiæ: Pr. Sv. Bring, Resp. Job. C. BÖCKMAN; in 4:0. Lond. Goth. 1751. pp. 24.

Ståderne, hvilkas uprinnelse undersökes, aro: Upsala, Sigtuna, Telje, Bjorko, Skara, Helfingborg och Lund.

224. MSC. Olai HERMELINI Hecatompolis.

Hår beskrifvas, på Latinsk vers, samteliga Svea och Gotha Rikens Ståder. Forfattarens egenhändiga Utkast ägde for detta R. R. Gr. Bark, B. I. C. 1. Sv.Googr. Geogr. Beskrifn. Bark; se N. H. Dals Bester. ofver Bords s. 6, hvarest et ställe derutur ansöres. Sedermera har v. Stiernman deraf blisvit ågare; men icke efterkommit det löste han gör, Adels-Matribel, II D. s. 1021, at denna Handskrift med det första i dagsljuset utgisva.

225. Differt. Mare Balticum breviter exhibens. Pr. H. Valerius, Resp. Ol. J. Broman; in 8:0. Upsal. 1703. pp. 48

Jansfor Ihre, Glossar. S. G. under Ordet Balt, T. I, col. 146, och C. U. Grupen Observatio de mari Baltico, uti des: "Origines Germaniæ, oder das älteste Teutschland" &c. P. I. Observ. X p. 373-384, Lemgo, 1764, in 4:to.

226. Joh. Manssons grundade Underrättelse om Farvattnen i Öster-Sjön; in 4:0. Stockh. Meurer, 1644.

Boken år flere gånger uplagd; nyaste och båsta Editionen år den, som Capit. Lieut. vid Amiralit. Jonas Hahn, gisvit ut, år 1748, med ansenliga Tilökningar, tr. i Stockh. hus Salvius in 4:0. Hon år också ösversatt både på Tyska och Danska.

Förf. var Ålderstyrman, det år Lots-Directeur och Capit. af Kongl. Ammiralit. i Stockholm. Han omkom 1658 i et Sjö-slag mot de Danska: se J. Hahns Företal til J. M. Uplisvade Aska.

227. Dis-

227. Dissert. de Pharis. Pr. El. Steu-B. I. C. 1. chius. Resp. Nicol. Hasselbom; in 8:0. Sv. Googr. Geogr. Be-Upsal. 1722. pp. 64.

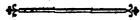
Fyrbåkarne i Östersjön beskrifvas p. 25 főlj. En Beråttelse om de uti Sverige varande Fyroch Kånnings-Båkar, låses i Sv. Samlingarne, II St. Westerås, 1764, in 8 o. s. 46-51.

228. Dissert philos. de Fretis, imprimis autem Freto Herculeo vero. Pr. A. Stobæus, Resp. Joh. Sundius; in 4:0. Lond. Goth. 1692. pp. 72.

Författaren bestyrker med slere skäl, den aldre Rudbecks mening, som med Freto Her-

culeo forstår Oresund.

Jämför: "Kil. STOBEI Progr. inaug. quo ad Solennia Magisterialia Philos. in Univ. Carolina, ipsis Id. Maji a. 1738 celebranda, Senat. Populusq. Acad. &c. invitantur, & simul quædam de Hercule disputantur. Lond. G. 1738, in fol. hvilket Programma vål hade förtjent et ställe uti Försattarens Opuscula, når de 1752 i Dantzig sammantryktes.

Sect. IV.

Beskrifningar om Refor uti Sveriges Rike och des färskildte Landskaper.

§. 1.

Vagvisare genom Sverige.

229. Vågvisare genom Sveriges Rike och thes underliggande Provincier, med bifogat

B. I. C. 1. fogat Antiquiteter och merkvårdig Eftersyra Sv. Geogr. uppå hvar ort, för dem Resandom, til nogæ efterrättelse uppå sine stadde Resor. Uprättad – af Pet. Olof WARNMARCK, Reg. Pastor vick R. Enke - Drotn. Lif-Reg. til Håst.

År et Stycke af denna Författares Svenskæ Ulysses, eller en nyttig Rese-Bok &c. Götheb. Hageman, 1709, in 12:0 obl. Uppå en Samling af Böner och Psalmer, följer Vägvisaren, jämte Krögare- och Gästgifv. Ordn. af d. 29 Aug. 1664.

230. Vägvisare ifrån Stockholm til åtskillige Orter i Sverige, Finland och Skåne.

Han följde med Mathes. Prof. i Lund, Dan. Menlös's Almanachor, 1734 och följ. åren, tr. i Stockholm hos Nyström, in 12:0. Slutet tillade Prof. Liedbeck, i sin Almanach för år 1746.

231. Vågvisare til och ifrån alla Städer och namnkunnige Orter uti Svea och Götha Riken, samt Storfurstendömet Finland, jemte tvenne uti koppar stuckne Våg-Chartor, ester skedde Våg-mätningar, uprättad af Georg Biurman, in 8:0. Stockh. 1743.

Omtrykt ibid. 1757 och 1768 in 8:0. Sista Uplagan, i verket mycket förbåttrad, består af 111 sidor, utom Titul-arket, Registren m. m. Anmärkningar vid denna Uplaga äro införde uti Upsala Tidningar 1774, n. 36-39.

Forf. Ingenieur vid K. Landtmäteri-Contoi-

ret, lefde til 1755.

232. Geogr.

232. Geogr. Tabell och Vågvisare of B. I. C. 1. ver Svea- och Götha-Rike, samt Stor-För-Refor. stendomet Finland; in fol. Stockh. K. Fin-ska Boktr. 1765. 2 a.

Lárda Tidn. 1766, n. 5. Fórfattarens namn år Bengt Holmén.

233. Schwedischer und Teutscher Wegweiser, dessen I Theil zeiget denen nach Schweden gehenden Passagieren, die vornehmsten Wege dieses Königreichs. Der II Th. zeiget die vornehmsten Wege in Teutschland. Der III handelt von der Müntze, dem Gewicht &c. Zusammengetragen von Dan. Joch. VAT-KY: in 12:0. obl. Strals. Meders Erben, 1703. 1 Alph. 9 a.

Nova Liter. Mar. Balth. 1704, p. 72.

234. Vågvisare genom Stockholms Hôfdingedôme: med Kgl. Maj:ts allernåd. Privil. utgifven år 1772; in 4:0. Stockh. Wennberg och Nordström; 136 sidor.

Medföljer den under n. 68 - - anteknade Väg-Chartan.

235. Vågvisare genom Södermanlands Hösdingedöme; in 8:0. Nyköping (Kgl. Tr.) 1763. 21 Blad.

Man har tillagt en i koppar stucken Tabel, innehållande Utråkning på Skjuts-penningarne.

Omtrykt år denne Vågvisare 1768, in 8:0, 26 Blad, med Tilokningar och den under n. 87 anforde Rese-Chartan ofver Sodermanland. B. I. C. 1. 236. Differt. de Mensuris Intervallo-Sv. Geogr. rum antiquis cum Sueticis collatis. P. I. II. Refor. Auct. & Resp. Ol. Elvio, in 8:0. Upsal. 1713. pp. 54.

237. Afhandling om Landsvågar, under Prof. C. B. Trozelii inseende framgisven af And. NYMAN; in 4:0. Lund 1766. 37 sidor.

Š. 2.

Beskrifningar om Resor uti Sverige.

238. Periplus OTHERI & WULFSTA-NI, ab Aelfredo Magno descriptus.

Other var från Halgoland i Norrige, och Wulfstan en Englåndare. Den förre hade seglat til
ytterst i Norden; både hade de ösversarit hela Östersjön. Deras Berättelser lämnade de ät Kon.
Aestred den Store, i England, som regerade
i IX Sec. och han har sjelf upteknat dem uti
Företalet til sin Ösversätning af Orosii Historia.
De finnas trykte på Anglo-Sachsiska och Latin,
ibland Appendices ad Hist. vitæ Aestredi M. a

joh. Spelman H. Fil. conseript. Oxon. 1678,
in fol. p. 205 seq.

Andr. Bullæus, som år 1723 i Köpenhamn låt trycka Arii Schedæ, seu libellum de Islandia, låt också vid samma tilfälle, under en vidlystig. Titel, och med Anmårkningar, å nyo uplägga Others och Wulfstans Periolus, också på inglo-Sachsiska och Latin, 28 sidor, in 40, Titeln, Föret och Regist. med inberåknade: se Baumgartens Nachr, von merkwird, Büchern, XXIII St.

XXIII St. p. 437. Bussai Noter uplysa icke B. I. C. r. alt, som mårkvårdigt år i desse Sjösarares Be. Sv. Geogr. rattelser; mera aktning förtjenar Pros. Mur. Resor. rays "Abhandlung über die Seereisen des Others und Wulssans im IX Jahrhundert, wie sie vom Könige Ælfred dem Grossen selbst beschrieben worden"; den han uplåst för K. Vet. Sälskapet i Göttingen, och hvaraf et Utdrag står i Götting. Anzeig. 1765, p. 625 och 761.

For den måst granskade Uplaga, af Others och Wulfstans Periplus, hålles den, som står i Ælfreds A. S. Öfversåttning af Orosii Historia, utgifven af Daines Barrington, Lond. 1773, in 8:0 maj.

På A. S. och Latin har den ock fått et ställe bland Jac. L.ANGEBEK Scriptores Rer. Daniear. medii ævi, Tom. II. Hafniæ 1773, in fol. n. XLVIII. p. 106-123. Utgisvaren har tillagt Prolegomena och Anmärkningar.

239. Viaggio e Naufragio di *Piero* Quirino, nella Norvegia e Suetia, fatto l'anno 1431.

Uti Raccolta de Viaggi di Ramusio, Vol. II.. p. 200. Venet. 1583, in fol.

På Tyska låses den uti Hier. Megisert Septentrio Nov-Antiquus, oder die Neue Nord-Welt, Leipz. 1613, in 8:0; och uti Neu-entdecktes Norden, oder gründliche und wahrhasste Reise-Beschreibung aller mitterndchtigen und Nordwarts gelegenen Lander &c. von F. M. Frs. u. Leipz. 1728, in 8:0, p. 135 sölj. På Bibl. H. S. G. Del. 1. F. Danska B. I. C. 1. Danska står den uti Trondhiemske Selskabs Skrif-Sv. Geogr., ter, II Del. p. 95 följ.

Resor.

240. Nicol. WIMMANNI Navigationis Maris Arctoi, id est, Balthici & Sinus Codani Descriptio; in 8:0. Basil. Isengrinius, 1550.

Tituln år tagen utur Bibl. Bunaviana, T. II. p. 62. Lips. 1753, in 4:to.

241. Augustini L. B. de Morsberg & Beffort, Ord. Melitens. Equit. Itinera in Daniam, Norvegiam & Sueciam....

Boken, skrifven på Tyska, citerar N. P. Sibbern, *Bibl. List. Dan. Norveg.* p. 120. Hamb. & Lips. 1716, in 8:0.

242. Caroli OGERII Ephemerides, five Iter Danicum, Suecicum, Polonicum, cum esset in Comitatu Illustr. Claud. Memmii, Comit. Avauxii ad Septentrionis Reges Extraord. Leg. Accedunt Nicol. Borbonii ad eundem Legatum Epistolæ hactenus ineditæ; in 8:0. Lutet. Paris. Le Petit, 1656. pp. 532. except. præmiss. pp. 35.

En nog fålsynt Bok: se Vogt, Catal. Libror. rar. p. 501. Freytag, Analest. liter. p. 639. Janozki, Nachr. von denen in der Zalusk. Bibl. sich besindl. rar. Poln. Buch. II Th. p. 207.

Forfattaren var Secreterare hos Grefve d'Avaux; Kon. i Frankrike Ambassadeur til Danmark, Sverige och Polen, åren 1634 och 1635. Han asled 1654; och Brodren, François Ogier, år egentl. den, som til tryck befordrat denna B. I. C. 14 Dag - Bok eller Rese-beskrifning.

La Relation de ce voyage est curieuse & bien Resor.
ecrite, sager Bayle, Dist. hist. & crit. Art.
ULEPELD. Huru vida man i Danmark och
Polen var nögd med Ogiers berättelser, lemnas
därhän; men til följe af en Anmärkning i
Palmskiöldska Handskristerne, som föres til år
1673, och hvarvid Gr. Bengt Oxenstierna citeras, ansågs i Sverige "Ogerii Iter Svecicum
"stör et offenteligt Pasquil på hela Svenska Nantionen, Hosvet och manga redeliga Svenske
"Herrar och Mån; hvadan Hr Biornklo, då
"han var 1663 i Frankrike, anhölt at hon

"måtte upbrånnas".

Et så hårdt omdome torde Boken vål icke sörtjena; men det år visst, at Försattaren, förledd af den höga tanka, han hyser om sin Nation, oftast emot andra Folkslag visar sig obillig och ogen; at hans berättelser icke altid åro grundade, eller pålitelige; at han med mycken frihet, icke sållan på blotta rykten, sig utlåter om slere den tiden lesvande höga Herrar, deras Seder, Lesnadssått, m. m. och at han inter tilsålle sörsummar, at med ohyggeliga penseldrag afmåla vårt Pråsterskap. Den, som har lust at se, huru Bayle roar sig åt det, som Ogier sörsåljer de intontinentia Ecclesiasticorum in Suecia, och de sölgder han dåraf drager, kan låsa i des Dist. hist. Er erit. Artikeln ter matt (Dan.) T. II. p. 395.

Ogiers Resa, så vida den rörer Danmark, har Kgl. Danska Historiographen J. H. Schlegel öfversatt på Tyska, och lätit trycka uti II B. af sit periodiska Arbete, kallat: Samlung

B. I. C. I. Sv. Geogr. Refor.

zur Ddnischen Geschichte, Münzkentniss &c. Kopenh. 1774, 8:0. Uti sit Företal anmärker han, at Ogiers Dagbok, som förut varit mycket sälsynt, nu mera oftare sörekommer, sedan den sör någre år tilbaka blisvit, som man menar, i Hamburg omtrykt, dock utan at man på något sätt låtit sörmärka detta vara en ny Uplaga, på det Boken, så mycket dyrare, och til lika pris med Original-Uplagan, måtte kunna försäljas.

Vore någon tjent med en stympad, och icke sållan oriktig, Svensk Ösversättning af Ogiers Iter Suecicum, eller det Stycket af denna Dagbok, som i synnerhet angår Sverige; så så en sådan igen uti Stockholms Magazin, 1780,

Febr. Mart. f. 73-127.

243. Les Voyages de Mr PAYEN, Lieut. Général de Meaux, in 12:0. Paris, Loyson, 1667. pp. 160.

Sådan år i korthet Tituln på en Bok, hvilken, så litet som hon det förtjenar, dock slere resor år vorden uplagd; neml. två gånger i Paris, 1667, den senare gången med Tilokningar, 181 sidor, Dedic. Reg. m.m. oberåknade. Tredje Uplagan utgass i Amsterdam, af Pierre le Grand, 1668 in 12:0, 228 sidor, utom Ded. m. m. Hon tryktes sedermera, först i Frankfurt, och dårpå i Lion, 1681, under Titul: Les Voyages åun Homme de Qualité &c. Uti dessa Uplagor har man supprimerat så vål Försattarens namn, som des Dedic. och Företal. En Italiensk Ösversättning, "Viaggi d'un huomo qualissicato, tradotti då Giul. Ces. Laurenti", år trykt i Turin 1685, in 12:0.

Pairo

Ovisst år, om Försattaren någonsin sedt et B. I.C. 1. enda af de Riken och Lånder, som han såger Sv. Geogr. sig hasva genomrest: åtminstone har han utan Resor. möda, och utan at göra et steg utur sin Studer-kammare, kunnat sörsatta Rese-beskrisningen ösver Sverige, som icke intager mer ån någre och 20 til 30 sidor: emedan det måsta år afskrisvet ur Ogerii Iter Suecicum, utan at denna Bok någonstådes namngisves. Såsom prof på des tilsörlåtelighet, kan följande stålle tjena: "Les premieres villes du Royaume (de "Suede) sont Yenekopin, Linkopin, Norkopin, "Nykopin, Telg, Upsalle, Sylsberge, Coperberge, "qui toutes ensemble ne valent pas Vaugirard & "Montmartre".

244. Memoires de Suede, par Mr Aubery Du MAURIER.

Uti denne Forfattares: "Memoires de Ham-"bourg, de Lubeck & de Holstein, de Danne-"mark, de Suede & de Pologne", p. 182-263, La Haye :737, in 8:0.

Aubery du Maurier, mycket kånd af sina Memoires pour servir à l'Histoire de Hollande, var i Sverige år 1637; så at jämt et Seculum var förslutet, når Sone-Sonen, Maltheser-Riddaren, Louis Leonor Alphonse Dorvaulx du Maurier, låt trycka desse Rese-anmärkningar, efter Fader-Fadrens egenhåndiga Manuscript. Oriktigheter förekomma hår slere; men dårjämte åtskillige artiga particularitetet.

245, Petri Dan. HUETII Iter Sue-cicum.

Donna

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Refor. Denna lilla Rese-beskrisning läses med nöje, icke sör esterrättelsernes, utan sör Poësiens skuld. En särskild Uplaga, af är 1662, citerar Bayle, Dist. hist. & erit. Art. Blondel (Fr). Tilsamman med de ösrige denne lärde Biskops poëriska Arbeten, är hon stere gänger uplagd, sä väl i Frankrike, som i Holland. Uti den Edition jag äger, och som har söljande Titul: "Pet. Dan. Huetii & Cl. Fr. Fraguerii Carminas, Paris 1729, in 12:0, står den sörras ster Svecicum, p. 100-111. Hon låses jämväl vid slutet af: "Huetiana, ou Pensées diverses de Mr Huet", Amst. 1723, in 12:0.

Huet reste til Sverige med sin Landsman Sam. Bochart, som 1652 af Drotn. Christina inkallades; men vistades där ej längre, än vid pass tre månader. Se "P. D. Huetii Commentar. de rebus ad eum pertinentibus". L. II. p. 71-115, och Arckenholtz, Mem. conc. la R. Christ.

T. I. p. 251,

246. Ludov. Henr. Lomenti, Briennæ Comitis, Regi a Confilis, Actibus & Epistolis, Itinerarium. Paristis, typis Cramosianis, 1660, in 12:0, pp. 39.

--- Itinerarium. Editio altera, auctior & emendatior. Curante Car. Patin, D. M. P. Parisiis, apud Cl. Cramoisy & Joan, du Bray, 1662, in 8:0. pp. 96 & 22,

Begge Uplagorne raknas med ratta bland salfynta Bocker: se Bayeri Memor. hist. erit. sibr. rar. p. 99. Vogt Catal. sibr. rar. p. 416, Freytag, Analest. siter. p. 539.

Ehuru

Ehuru Uplagan af 1662 vida ofverträffar den B. I. C. 1. af 1660, fokes likval denna af Kannare, en Sv. Geogr. kannerligen for et ställe, som i den andra år Resor. utesluret. Skilnaden vil jag beskrifva med Bayles ord, Dict. hift. & crit. Art. BLONDEL (Fr.) T. I. p. 579. "La premiere edition est "de l'an 1660. La seconde sut procurée par "Charles Patin, deux ans après, & contient 96 "pages in 8:0, sans compter plusieurs Vers la-, "rins, que les plus excellents Poëtes compose-, rent à la louange du jeune Seigneur, qui avoit "fair ce voyage. Mais si d'un côté, on ajouta "beaucoup de choses à la seconde Edition, on "en retrancha, de l'autre, un endroit fort fin-"gulier. C'est celui, où l'auteur raconte, qu'en ntraversant à cheval les forets de Vestro-Go-"thie, ils l'arrêtèrent un peu à Lincope, pour "y contempler une Colonne de pierre,, où il "y avoit un trou, destiné à des ulages, qu'on ne "peut exprimer honnêtement en François, voici "donc le Latin: Vestro-Gothicis sylvis equitan-"tes inducti, Lincopiæ, ab loci religionem non "omittenda, tantillum substituus, ibi cippus lapi-"deus, pertusus, explorandæ maritorum membrofitati, qui pares foramini approbantur, impares "excluduntur connubiali toro; inde matrimonia ,aut stant aut cadunt pro modulo peculii. "La preface de la seconde edition nous apprend, "pourquoi on supprima cet endroit: Unum te moneo., huic editioni, cui nihil deeft , voluisse "Lomenium aliquid deesse, quod scilicet in Vesfiro-Gothicis fulvis, per errabunda vestigia, mo-"rofæ viæ pellendis tædiis, juveniliter lusgrat, "sapientiorem atatem & pudorem suppressisse".

F 4

Senare

F. I. C. I.
Sv. Geogr. P

Senare Uplagan är prydd med Försattarens
Portrait; och man har tillagt en Geogr. Charta
öfver des Resor, med en Index Geographicus,
af Nic. Sanson och et Kopparstick, föreställande
Lapparnes Hushällning. Jämnsör, men rätta
Aneedoten i Ups. Tidn. 1778, s. 112; lås också Anmärkn. ibid. s. 142 följ.

Grefve de Prienne ankom til Stockholm d. 5 Sept. 1654, och hade med fig i följe den berömde Mathematicus och Architecten Fr. Rlondel: de uppehöllo fig där til Febr. månad 1655, då de fortsatte Resan, Norr omkring, til Lisland och Polen.

247. MSC. D. Gerh. STALHOFS Itinerarium Suecia. Tom. II.

Original-Handskriften ägde C. R. von Stiernman. Se des Adels - Matrikel, II Del. s. 857.

248. Viaggio Settentrionale, fatto e deferitto dal - Sig:r D. Francesco Negri da Ravenna. Opera postuma dato alla luce da gli Heredi del sudetto; in 4:0. In Padova, 1700, nella Stamperia del Seminario. Con licenza de'Superiori, pp. 207, utom Fóret. Reg. och 17 illa gjorde Kopparstick.

Denna hos ofs ganska salsynta Rese-beskrifning består af VHI Bres. Uti det forsta, p. 1-46, handlar Forsattaren om Lapland; i det andra, p. 46-115 beskrifver han Sverige, af et och annat stälse ser man, at han varie dår vid pass 1664. Tredje Bresver, p. 116-136, innehåller en Beskrifning ösver sättet at sänga SkåSkälar; och uti det fjerde, p. 137-148, om B.I. C. 1. talas Svalorne, samt deras hemvist på Sjö-botn, Refer. vintern öfver, m. m. Femte Brefvet, p. 149-161, afhandlar des Resa til Norrige, som åfven uptager det sjette, p. 162-179, och sjunde, p. 180-190. Uti det åttonde, p. 101-207, beskrifves Finmarken och Nord-Cap, Hvalfilken, samt des Fångst: hvarmed Refan flutas.

Forut gå tvenne Foretal, det ena af Forfattaren sjelf, jamte några Anmarkningar ofver Olaus Magnus; det andra af Utgifvaren, Gio. Franc. Vistoli, i hvilket beråttas, at Franc. Negri var fodd i Ravenna, at han, några månader for sin dod, med detta sit Arbete rest til Padua, for at lagga det under pressen, och sedan han med Boktryckaren kommit ofverens, rest tilbaka til sin Fodelse-ort, hvarest han aflidit d. 27 Dec. 1698, uti en ålder af 75 år.

Vår Verelius har kånt denna Italienare, under den tid han vistades i Sverige: han kallar honom en lård Man från Ravenna, hvartil han lägger följande omständigheter: - - "Dein-"de, locorum, hominum & linguæ ignarus, so-"lus iter in ultimam Lapponiam pedibus su-"scepit. Et Holmiam postea reversus, plus se adelectationis & voluptatis ex eo itinere cepisse "fignificavit, quam ex cæteris omnibus, quæ per pleraque Europæ regna confecerat. Navigavit postea in Islandiam, ut mihi rehtum est, inde nin Italiam fedux; per alios me salutari jussit". Hervarar Saga, Anmark. til XV Cap. p. 154. Uti sin Resebeskrifning namner Negri ingen ting om Island; hvilket han fakerligen gjort, em han varit dår.

Ol.

.B. I. C. 1. Sv. Geogr. Refor.

Ol. Cellius, Oreades Helfing. rediviv. p.-38, beråttar, at Jo. Schefferus underhallit Brefvaxling med en lård Jesuit i Rom, Franc. de Nigris; men om denna Jesuit och ofvannåmnde Franc. Negri, eller Franc. de Nigris, Curatus, som han kallas under sit Portrait, framför Nordlandska Resan, aro en och samma Man, ôfverlemnar jag åt andra at utreda. Om förest. Resebeskrifning se vidare Samlaren, Del. 1, £ 73.

249. Voyage de Suede.

Uti Le Voyageur d'Europe, par Mr Jouvin, Paris 1672, in 12:0, 5 Voll. ven så oriktig, som den nåst påföljande.

250. Voyage historique de la Suede, , contenant ce qu'il y a de plus remarquable dans ce Royaume.

Uti Voyages historiques de l'Europe (par Claude Jordan), hvilken Bok nagre ganger ar vorden uplagd i Paris, emot slutet af forra och i borjanaf detta Seculo. Uplagan, som jag har til hands, år tr. i Amsterdam, 1718, in 12:0, 8 Voll.

251. Voyage de Suede, par Mr de REGNARD.

Uti Oeuvres de Mr de REGNARD, T. I. Paris, 1742, in 12:0, 4 Voll.

Regnard besökte Sverige 1681. Hans Be-rättelser åro intet mindre ån pålitelige; något båttre år Resan, til Lapmarken, hvarom hår nedanfore.

Regnards Lefverne lafes hos Niceron, Memoires, T. XXI. p. 128.

252. Re-

252. Remarks on the Government of fe-B. i. C. 1. veral Parts of Germany, Denmark, Sweden, Sw. Geogr. Hamburgh, Lubeck and Hanfeatic Towns &c. Refor. Together with a List of the most considerable Cities in Europe and the Number of Houses in each City. By W:m Ker, Esq. late Confult for the English Nation at Amsterdam. Printed in Amsterd. A.D. 1688. Reprinted at London 1727, in 8:0, pp. 160.

Anmarkningarne rorande Sverige stå p. 131-148, och hafva intet stort at innebåra. Den tiden voro uti Stockholm, efter Försattarens råkning, 6480 Hus, et antal, som med skål kan dragas i tvisvelsmål.

253. Travels through Flanders, Holland, Germany, Sweden and Denmark, containing an Account of what is most remarkable in those Countries, written by an English Gentleman; in 8:0. London, printed for Randal Taylor, 1693.

Biblioth. Bunav. T. II. p. 55:

En ny Uplaga lärer den vara, som under samma Titul, dock med årtal 1725; sinnes upteknad i Biblioth. Selestissima, det år Fortekning på Hr von Schönbergs Bibliothek, Amst. 1743, in 8:0, T. II. p. 237.

254. Job. Frid. LEOPOLD, M. D. Relatio Epistolica de Itinere suo Svecico, nuper facto, ad excellentiss. & celeberr. virum, D. Joh. Woodward, M. D. in 8:0, Londini 1720, item 1727. pp. 111. c. figg.

.

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Refor. Bibl. Angloise, T. VII, p. 418. Asta Eruditor. Lips. 1721. p. 249.

Forfattarens fornamsta assigt vid denna Resa var, at besöka Svenska Bergwerken. Han var född i Lübeck 1676, bles 1700 Med. Doctor i Basel, och assed i sin Födelse-ort 1711.

Jo. Mollerus beråttar, Cimbr. Liter. T. I. p. 342, at D. Magn. Bromell lofvat på Svenska öfverfätta denna Resebeskrifning. Om det skedt, vet jag icke; men tryckt har denna Ösversätning aldrig blisvit.

255. Travels through Sweden and Lapland, by Aubry de la MOTRAYE.

Uti denna Fórfattares: "Travels through Europe, Asia and into Part of Africa". Lond. 1723, in fol. 2 Voll. hvilken Bok jámvál ár trykt på Fransyska i Haag, 1727, infol. 2 Voll.

Engelska Uplagan recenseras, ester des sanskylliga vårde, i Bibl. Angloije, T. XII. P. I. p. 87.

Försattaren var södd i Frankrike; men hade i många år vistats i England: en olård Man, hvilkens Beråttelser, ostast grundade på lösa rykten, icke åga nog tilsörlådighet. Under Kon. Carl XII:s vistande i Turkiet, blef han dår bekant med åtskillige Svenska Herrar, samt en och annan gång brukad som Courier. Man sinner fördenskul i hans Rese-beskrisning åtskilligt, som rörer så vål bem. Konungs Person, som Svenska Sakerne i gemen, intil Konung Fredrics uphöjelse på Thronen.

De la Motraye afled i Paris 1743, i en âlder af 69 ar.

256.Re-

256. Relation d'un Voyage de Hollande B. I. C., èn Suede, contenue en quelques Lettres de Sv. Geogr. l'Auteur du Misantrope.

Försattaren år Juste van Effen, en Hollandare, som genom åtskilliga vackra, så vål egna Skrister, som Ösversåtningar, gjort sig i den lårda Verlden kånd. Han var i Sverige 1719 med Landgr. Carl af Hessen-Philipsthal. Beråttelsen om Resan år trykt vid slutet af en Vecko-skrist, kallad: Le Misantrope, 2:dra Upl. Haag, 1726, in 12:0, 2 Voll. och sedermera uri Les Ocuves de Mr van Effen, T. II. Amst. 1742, in 1210, 4 Voll, Försattaren lefde til 1735; se Biblioth. Françoise, T. XXV, P. I, p. 138.

256(a). (Auszug) aus einem Schwedischen Reise-Journale.

Står uti en Samling med Titul: "Neue Mifcellanien, historischen, politischen, moralischen, auch sonst verschiedenen Innhalts, IV Stück, Leipzig, Jacobæer, 1777", in 8:0, p. 695-726, och tilegnas Riks-Gresven Rochus Fried. von Lynar. Denne Herren, stadd på sina Resor, besökte Sverige 1731, dit han, efter några års förlopp, återkom, såsom Kongl. Dansk Minister.

Uti Utdraget af des Rese-Journal låsas åtskillige Particularia, rorande K. Carl XII, K. Friedrich, Drotn. Ulrica Eleonora, slera af Herrar Riksens Råd m. m. Skada, at det år & kort.

257. Jour-

B.I. C.I. 257. Journal d'un Voyage au Nord, en Sy. Geogr. 1736 & 1737, par Mr Outhier, Prêtre du Diocese de Besançon, Corresp. de l'Acad.Roy. des Sciences, in 4:0. Paris, Piget & Durand, 1744; item: Amsterdam, 1746, in 12:0. avec Figg.

Bibl. Raisonnée, T. XXV, P. II, p. 279.
Outhier, en Pråstman, var i följe med Kgl.
Franska Vetensk. Acad. Ledamöter, som 1736
skickades til Torneå, för at dår anstålla under-

fokning om Jordens Figur.

Astronomiska Observationerne, som utgöra största delen af denna Dagbok, höra icke til mit ämne; men om Anmärkningarne, som Författaren eljest upteknat, under sin Resa til och genom Sverige, tror jag med skäl kunna säga, at derutur framlyser intet mindre enfaldighet än okunnighet i Saker, som dageligen komma under ögonen.

258. Die Leitungen des Höchsten nach seinem Rath auf den Reisen durch Europa, Asia und Africa. I-V Th. Aus eigener Erfahrung beschrieben, und auf vieles Verlangen dem Druck übergeben von M. Stephan Schultz, vormaligen zwanzigsährigen reisenden Mitarbeiter bey dem Callenbergischen Instituto Judaico, jetzigen Prediger bey S. Ulrich in Halle und Director der besagten Anstalt. in 8:0. Halle, Hemmerde, 1771-1775. 5 Voll.

Büsching, Wöchentl. Nachr. 1775, p. 293-Författaren, en redelig, vålmenande och nitisk, men något besynnerlig Man, var i Sverige rige 1745. Hvad han dår fedt och förfarit, om B.I. C.I. talar han Del. 1, Cap. 10, p. 277-298. Det Sv. Geogr. förtjenar föga upmärklamhet, år ock til en del Resor. oriktigt.

259. Lettres fur la Suede.

Uti Le Voyageur François, ou la Connoisfance de l'ancien & du nouveau Monde, mis au jour par M. l'Abbé Delaporte. T. XXI. Paris,

1776, in 12:0. p. 258-460.

Fransyska Resebeskrisvaren genomvandrar, utan at gå utur sin kammare, alla Riken och Lånder, både i den gamla och nya Verlden, tilågnandes sig alt det, som hos andra Skribenter i detta ämne sinnes upteknat, hvilket han sedan omarbetar, och på sit sätt för Almänheten framlägger i Bref til et Fruntimer; mindre angelägen om at tilsförlåtligen underrätta, än at roa och förnöja Låsaren.

Brefven angående Sverige foregifvas vara skrifne i Jul. månad 1756. De innehålla en så kort, som felaktig och ofulståndig geographisk Beskrifning ofver detta Rike; et Sammandrag af Svenska Historien, ifrån de åldste intil nårvarande tider, lika så beskaffat, ehuru det sättes på råkning af en Maitre d'Histoire, som Staden Nykoping såges underhålla; en Berårrelse om den så kallade Conspiration af år 1756 m. m. Följer et Utkast til en Svensk Lårdoms-Historia: det tilågnas en Bibliothecarius i Upsala, den Forfattaren behagat kalla Polus, och hvilken for honom skal hafva framvist de mårkvårdigaste Böcker i Svenska Literaturen. Ibland dem upråknas flere, som visserligen icke förtjente at nåmnas, och andre, dem man så mycket mindre lårer kunna főka

B. I. C. I. Sv. Geogr. Refor. söka i Upsala Bibliotek, som de aldrig varit til. Oformodat år, at Sebastien de Reutlingen varit Boktryckare i Sverige, och derifrån, midt uti XVI Sec., slyttat til Frankrike. Mindre felaktige åro Beråttelserne om Sveriges Regeringssätt, Bergverk, Handel och de i senare tider gjorde Inråtningar. En Kånnare har icke svärt före at se, hvarisrån Försattaren hämtat sina Esterrättelser, samt huru långt hans Förråd stråkt sig.

L'Abbé Delaporte, fodd 1718, har lefvat

til d. 19 Dec. 1779.

259 (a). Upsalia.

Under denna Titul beskrisver den genom sina ståndiga Resor så vål, som hvarjehanda Åsventyr, nogsamt bekante Lord BALTIMORE, den sista af det namnet, sin Resa til Sverige, år 1769.

Hela Resebeskrifningen består af 156 Latinska Hexametrer, med en prosaisk Ösversätning på Engelska och Fransyska, och intager andra rumet uti en liten Samling af Poëtiska Skrifter, som bem. Lord, på egen bekostnad, dock utan at nåmna hvarest, eller af hvem, låtit trycka med Titul: "Gaudia Poëtica. Composed in Latin, English and French, in the Year, 1769". in 4:0, 68 sidd. jämte 3 Koppst. hvaraf det sista föreståller en Vue i Upsala Stad.

Denna lilla Bok, tilegnad Hr von Linné, fom hålfas för Ter Maximus och Totius Europæ Oraculum, år ganska sålsynt, och endast derföre ansöres hon hår; ty eljest förtjena hvarken Resebeskrifningen til Sverige, eller Försattarens öfriga Poësier, mycken aktning. Fransyska Öfver-

versätningen är högst eländig. Lord Baltimore B. L. C.'1.
afled i Neapel d. 4 Sept. 1771.

Sv. Geogr.

Refor.

260. Travels through Holland, Flanders, Germany, Denmark, Sweden, Lapland, Russia, the Ukraine and Poland, in the Years 1768, 1769 and 1770. By Joseph Marshall, Eiq. in 810. London, Almon, 1772, 3 Voll.

Critical Review, Vol. XXXIII, p. 303-310,

och p. 355-360.

Ratteligen paminnes, Gitting. Anzeigen, 1773, p. 933, at Hr Marthall, med mycken moda, men ringa nytta, i Sverige besökt slere icke almant kande Landskaper. Hans Berätteller aro til storre delen opålitelige, eller aldeles falska, och Namnen oftast så forvände, at man dom icke igenkanner. I Sverige, fåger han, gilves val, ibland de fornamare, flere larde och sprakkunnige Man; men forgafves foker man dar en Poët, Malare, Bildthuggare, eller Musikant. Om Akerbruket tyckes han i synnerhet hafva solt, at så vål hår, som annorstådes, göra sig underrattad; men ombjeligen kan von Linné for honom hafva berattat, at for icke manga år tilbaka intet Hvete våxt i Sverige, och at han til detta Sådes-flagets ymnigare cultur det masta bidragit.

Sådan, som denna Rese-beskrifning år, hasva likvål Tyskarne varit angelågne om, at så den på sit Språk ösversatt. Denna Ösversåtning år trykt i Danzig 1773-1775, 3 Voll. in 8:0. Se Büsching, Wöchentl. Nachr. 1774, 1775, och

Neueste Crit. Nachr. 1775, p. 213. Bibl. H. S. G. Del. 1. G

Εn

B. I. C. I. Sv. Geogr.

Refor.

En annan an mindre palitelig Engelsk Resebeskrifning til de Nordiske Lånder, namngifver Rüsching, l. c. 1775, p. 297. Tiruln år: "Na"than. WRAXALL Curfory Remarks made in ,,a' Tour through the Nordern Parts of Europe, "particularly Copenhagen, Stockholm and Pe-"tersburg". London, 1775, in 8:0, hvilken Hok också år på Tyska öfversatt. Büsching, 1776, n. 4. N. Crit. Nachr. f. å. p. 19. Gjórwells Allm. Bibl. 1776, p. 53. Annu en refande Engelsman, med namn J. WILLIAMS, som 1770 varit i Syerige, har jag lårt kånna af tEsprit des Journaux, 1778, Maj, p. 68 folj. Hans Resa har strakt sig genom de Forente Nederlanderne, Danmark, Sverige, Kylsland och Polen, hvilka Lånders Regerings-fått, Population, Lagskipning, Handel och nårvarande Tilstånd han vidlyftigt beskrifvit i et Verk, bestående af 2 Band in 4:0. Ehuru kort, i anscende til det som rorer Sverige, FranskalJournalistens Recension år, så ser man dock, at Hr Williams om Sveriges dåvarande Tillfånd icke haft redigt begrep, utan ofta milstagit sig, hvaraf handt, at han påbordat Allmanheten flere ogrundade Berättelser. Boken finnes likval vara på Tyska ölversatt, och tr. i Leipzig, 1779, 1780, in 8:0, 2 Voll. samt på Franjufka. Paris, 1779, in 12:0. 4 Voll. Den forra Ofversätningen har jog sedt: recensered är den af en i Nordiska Historien väl bevondrad Man, uti Neueste Crit. Nachr. 1780, n. 33.

Ater en Resebeskrifning genom Sverige, nyare, men icke rikhaltigare an de foregaende. Forfattaren ar en Lottringare, le Chevalier de CHAMPIGNY, for detta Ofverste i Saxisk tjenst, tjenst, men som nu satt sig ned i London. Han B. I. C. 1. kom ifrån S. Petersburg til Sverige i Febr. må- Sv. Geogra Relebeskrifningen år forfattad i Refor, Brefvåxling imellan en resande Herre med sin Fru, och deras Slägtingar i England. Så fort Författaren reser, skrifver och trycker han. Brefven, rorande Sverige, stå uti et så kallat: Supplement pour servir de Continuation aux Lettres Angloises, Tome II, tr. i Frankfurt, på Auctorens bekostnad, 1775, in 8:0. Intagen for Sverige, har samme Forfattare också lemnat Almanheten i hander en: "Histoire abregée de Suede, depuis les Rois de la Maison de Vasa jusqu'au premier de l'année 1776. Amsterdam, aux depens de l'Auteures, 1776, in 4:0, 220 sidd, en Bok, den man rått så vål kan vara forutan, som den omtalte Resebeskrifningen; narmare beskrifves den i Bibl. des Sciences & des Beaux-Arts, Tom. XLV, P. I, p. 261 följ.

§. 3.

Beskrisningar om Resor i några Sveriges sårskildta Landskaper.

261. Caroli LINNEI, M. D. Oratio, qua Peregrinationum intra Patriam afferitur Necessitas, habita Upsaliæ - 1741 - quum Medicinæ Professionem Reg. & Ord. susciperet.

Derta Tal intager första rumet utt en Samling af åtskillige til Natural-Historien hörande små Tractater af Linnæus, Browallius och Gesner, tr. i Leyden 1743, in 8:0. Se Nouv. Bibliotheque, Tom, XVI, p. 268. Omtr. år det

Digitized by Carons St.

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Refor. uti Car. LINNEI Amoenit. Academ. T. II, p. 408-429. Holm. 1751, in 8:0.

262. Dissert. de Emolumento ex Itinere per Provincias Patrix instituto. P. I. Pr. J. Browallius, Resp. Petr. Bonsporff, in 4:0. Abox, 1744, pp. 17.

263. Jac. FAGGOTS Tankar om Fåderneslandets kånning och beskrifvande.

Uti Kgl. Sv. Vetensk. Acad. Handlingar, 1741, p. 1-28.

264. Bref til N** med Svar på des Förfrågan, hvad vid et Landskaps Beskrifning bör iakttagas, in 8:0. Stockh. Hesselberg, 1762. 19 sidd.

Af en Satyrisk penna; qvikt, nog träffande.

265. Dag-Bok öfver en, ifrån Stockholm, igenom åtskilliga Rikets Landskaper, gjord Resa, år 1749, Stockholm, Salvius, 1749, in 8:0. 106 sidd. med K:st.

Ldrda Tidn. 1750, n. 2, 3.

Författaren är Öfver-Intend. Bar. Carl Håre LEMAN. Ibland åtskilliga goda och nyttiga Anmärkningar, rörande Landbruk och Hushållning, basva dock någre opålitelige Berättelser, samt Observationer af mindre vårde tillika med inslutit; men också var detta et Försök til en sådan Dagbok.

På Tyska år denna Dagbok trykt i Leipzig, på Kiesewetters bekostnad, 1751, in 8:0, 144 sidd. Med denna Ösversåtning följer en Char-

Lipsiy 1764

Digitized by Google

Charta ofver Trollhottan, som icke sår i Sven-B.I.C. 1. Sv. Geogr. Ika Uplagan.

Refor.

266. Carl HARLEMANS Bref til Prefidenten Grefve Carl Fredr. Piper, in 8:0. 4 Stockh. Salvius, 1751, 235 fidd. med Koppft.

Ldrda Tidn, 1751, n. 60, 61. Cotting.

Zeit. von gel. Sachen, 1752, n. 54. Utanskriften på Brefven tjenar til Titulblad for Boken. De innehålla en Beskrifning ofver en Resa igenom åtskillige Rikets Landskaper,

som Bar. Hårleman förråttat 1750. Arbetet år icke fritt från misstag; men ofvertraffar vida Forfattarens år 1740 utfårdade Dag - Bok. Et markvärdigt ställe är det, hvareft, genom en nog riktig uträkning, vises, at ... i Sverige och Finland icke funnos ofver 2 millioner Menniskor. Tolf år senare, eller 1763. utgjorde likvål Folkmångden, som Riket, efter vårt Tabell-verk, då ågde, et antal af in alles 2,446394 Menniskor. Se S. Rabbes. Tal om Folkmangden &c. Stockh. 1771, in 8.0, f. 104.

267. Fortfattning af Ofver-Intend. Bar. Carl HARLEMANS Bref til Presid. Gr. Carl Fr. Piper, in 8:0. Stockh. Salvius, 1753, 34 sidd med Koppst.

Lárda Tidn. 1753, n. 47.

Baron Harleman affed d. 9 Febr. 1753. Svågern, då varande Gen. Majoren, sedermera Svea-Rikes Råd m. m. Gr. Hans Hindr. von - Lieven, har gifvit ut dessa Bref, samt tillagt et Foretal.

268. Dag-

B.I. C. 1. 268. Dag-Bok. Trykt i Stockholm, Sv. Geogr. och finnes hos Gottfr. Kiesewetter, in 8:0 (1751) 77 sidd.

Öfver-Intend. Baron Härleman har lätit trycka denna Dag-Bok, som Kgl. Vet. Acad. Secreterare, Pehr Elvius, hällit, under en 1748 til och ifrån Trollhättan anstäld Resa. Elvius dödde d. 27 Sept. 1749.

269. And. Gust. BARCHEI Bref til Utgifvaren af Allmanna Tidningarne, rörande des inrikes Resa.

Uti Nya Alm. Tidning. 1773, n. 79, 82, 83, 84. Resan anstâltes genom Upland, Westmanland och Nerike, til sölje af Kongl. Vet. Acad. Instruction, som kan låsas i Alm. Tidn. 1772, n. 149. Fortsättningen, under Titul:, Utdrag af den Beråttelse, som A. G. Barchæus isrån Götheborg insåndt til Kongl. Vet. Academien, ang. des inrikes Resa för år 1773%, står uti Samlaren, Del. II. n. 30. Del. VI. n. 86, 88. Denna senare Resa gick genom södra Delen af Riket. Husvud-åndamålet dårvid var, at samla underråttelser uti Landthushållningen.

270. MSC. Andr. JULINI Jun. Suderm. Resa til Bergwerken i Wastmanland och Dalarne, med de unga Herrar Falkenbergar, år 1662.

Denna Resebeskrifning kånner jag icke vidare, ån at dårutur en "Beråttelse om Nya "Kopparbergs Grufvas Upfinnelse", år införd i Sv. Fatburen, WIII Opn. s. 116-118. Af par andra

andra stållen, s. 134 följ. synes, at denna Resa B. I. C. 1. stråckt sig öfver Westergöthland, Halland, Skå-Sv.Geogr. ne och Seland.

Om And. Julinus se O. A. Knos Historiola liter. Poëtar. V. G. Latinor. P. I, p. 26, nota (r).

271. Reise durch einige Schwedische Bergwercke, verrichtet und beschrieben von Job. Chr. Dan. Schrebern, der Arzneygel. Doctorn.

Uti "D. Dan. Gottfr. SCHREBERS Neue "Samlung verschiedener in die Cameral-Wissen-"schaften einschlagender Abhandlungen und Ur-"kunden", I Th. p. 42-146. Bützow u. Wismar, 1762, In 8:0.

Den yngre Schreber, som förråttat denna Resa, ifrån Aug. til Oct. månad 1760, hade förut någon tid studerat i Upsala: hans Berättelser anles icke för aldeles tilsörlåtelige.

272. Voyages Metallurgiques, ou Recherches & Observations sur les Mines & Forges de Fer, la Fabrication de l'Acier, celle du Fer blanc, & plusieurs Mines de Charbon, saites depuis l'année 1757 jusques & compris 1769, en Allemagne, Suede, Norwege, Angleterre & Ecosle; suivies d'un Memoire sur la Circulation de l'Air dans les Mines, & d'une Notice de la Jurisprudence des Mines de Charbon dans le Pais de Liege &c. Avec Figures: par seu Mr (Gabriel) Jars, de l'Acad. R. des Sc. de Paris, & publiées par Mr G. de Jars, Corresp. de l'Acad. R. des Sc. de l'aris: in 4:0. Lyon, 1774, PP. 448.

Denna

B. I. C. I. Sv. Geogr. Refor.

Denna Bok får hår et ställe, i anseende til Försattarens Resa til Sverige 1767, i assigt at besöka de sönnämste Järngrusvor och särnbruk. Han dog 1769, och utur hans esterlemnade Handskrifter har Brodren gisvit ut denna metallurgiska Resa.

Boken recenseras i Gotting. Anzeig. 1775 v. n. 139; hvilken Recension, i Svensk Öfver-staning, låses uti Gjörwells Alman. Bibl. 1776,

D. 1, f. 23-28, och f. 56-59.

Jars metallurgiska Resa har D. Carl Abrah. Gerhard öfversatt på Tyska, och tillagt Anmärkningar: hans Öfversätning är trykt i Berlin, 1777, in 8:0, 2 Voll. Se Stockh. Ldrda

Tidn. 1777, n 79.

Uti Andra Delen af detta Verk, tr. i Paris 1780, XXVIII och 612 sidd. in 4:to, förekommer jämväl åtskilligt, rörande Svenska Bergverken, sasom en Beskrifning, 1) ösver Adelsors Guldgrusva, ester Swab och Colliander, hvilkens Afhandling (n. 1088) här sinnes på Fransyska ösversatt; 2) ösver Hellesors, Segersors och i synnerhet Salbergs Silsver-grusvor. Se Götting. Anzeig. 1781, n. 82.

273. Dagbok öfver en Resa igenom de under Stora Kopparbergs Hösdingedöme lydande Län och Dalarne, år 1757, af Abrah. Abrs. Hülphers, in 8:0. Westerås, Horrn, 1762; 656 sidor utom Ded. Föret. m. m. och en liten geogr. Charta.

Lárda Tidn. 1763, n. 21. Gótting. Anzeig. 1764, p. 571.

274. MSC.

274. MSC. Jeh. BROWALLII Reie-B. I. C.I. Belkrifning ofver Oftra och Wältra Dalarne, Refor. famt Nordenfiällska Norriget.

Denna Resebeskrifning, hvaraf Handskriften fermodel ånnu år i behåll hos Bisk. Browallii Arivingar, eiterar Faggot med berom, uti sit fersta Tal om Sv. Landtmdt. s. 72. Jamnsor I. ohmans Arboga Känning, s. 211.

275. MSC. Musæ itinerantes per Ostro-Gothiam, mense Aug. 1697, in 8:0, 4 a.

Denna lilla Resebeskrifning hade K. Danska E:ats-Rådet Langebek öfverkommit i Sverige: efter hans död låt Hr Ass. Brand inropa den

på auction, och år nu dåraf ågare.

Något nytt, mindre allmånt bekant, eller utförligit bör hår icke fökas; Skriffättet allenaft utgör des enda vårde. Hvem Författaren varit vet jug icke; och fjelf gifver han fig icke vidare tilkånna, ån at han, fåfom Informator, för unga Baronerne Rosenhane, fölgt med dem på en Resa ifrån Såtesgården Torp i Södermanland til Linköping och dåromkring.

275(a). Mag. Bened. M. Morins, för detta Rectors vid Trivial-Skolan och Notaries vid Dom-Capitlet i Calmar, Öländska Resebeskrifning, med sina lärda Anmärkningar. En nössam poetisk Tankelek. Trykt i Calmar, hos Magnus Petersson, år 1780. Exemplaret kostar 9 ss 6 rst. men 16 R:dr och 32 ss utfästes i belöning til den, som hos Förläggaren kan upvisa något Exemplar, hvil-

B. 1. C. 1. hvilket icke finnes mårkt hår under med hans Sv. Geogr. påtrykte Sigill, som föreställer den uphögde Koppar - ormen med Öfverskrift: ADSPECTUS LEVABIT, in 4:0.

Sådant år Titulbladet framför denna poetiska Rese-beskrifning. På Baksidan låses Innehållet,

fom år kortel. detta:

"1) Undersökes, om Öland stådse varit en "Ö, eller sörr hångt ihop med Småland? Det "förra nekas, det senare bejakas, samt bevises "med många skål utaf Landets och Folkets Art, "Beskaffenhet och Monumenter, m. m. 2) Gif"ves vid handen en Underrättelse om Invånar"nes Maner och Klådedrågter, Landets Betjente,
"hvad slags Såd hår våxer, hvad slags Fisk hår
"fångas, och förnåmste Antiquiteter".

Följer Utgifvarens och Förläggarens, Consist. Notariens i Calmar, And. Lissmans, Företal, uti hvilker Försattarens Lesverne, med en Förtekning på des Skrister, år det mårkvårdigaste: han asled 1728. Trycksel upråknas til en ansenlig mångd, och så långt gå Præmissa, tilsam. I a. Sjelsva Resebeskrifningen, försattad 1712 och delt i X Capp! intager 67 sidd. Under Texten stå de så kallade lårda Anmårkningarne, af hvarjehanda innehåll.

276. Carl LINNEI Ólándíka och Gothländíka Resa, på Riks. Högl. Stånders besallning förrättad år 1741. Med Anmarkningar uti Oeconomien, Natural - Historien, Antiquiteter: med åtskilliga Figurer; in 8:0, Stockh. och Ups. Kiesewetter, 1745. 344 sidd. utom Dedic Foret: och Keg.

Lârda Tidn. 1746', n. 3, 4. Bibl. Raisonnée, B. I. C. 1. T. XXXVI, P. II, p. 291.

En Tysk Öfversätning af denna Resa är tr. Resor. i Halle hos J. J. Curt, 1764, in 8:0, 1 Alph. 3 a.

277. Carl LINNEI Wäst-Gotha Resa, på Riksens Höglost. Stånders befallning förrättad år 1746. Med Anmärkningar uti Oeconomien, Naturkunnigheten, Antiquiteter, Invånarnes Seder och Lesnadssätt: med tilhörige Figurer, in 8:0. Stockh. Salvius, 1747, 284 sidd. Dedic. Föret. och Reg. oberäknade.

Larda Tidn. 1747, n. 20. Bibl. Raisonnée, T. XXXIX, P. II, p. 267.

278. Pehr Kalms Wälf-Götha och Bahusländska Resa, förrättad år 1742. Med Anmärkningar uti Historia naturali, Physique, Medicine, Oeconomie, Antiquiteter &c. jämte nödige Figurer, in 8:0. Stockh. Salvius, 1746. 304 fidd. utom Dedic. Föret. och Register.

Lárd. Tidn. 1746, n. 34. Författuren, Oecon. Prof. i Åbo m. m. læfde til 1779.

279. Carl LINNEI Skånska Resa, på höga Öfverhetens befalning, förrättad år 1749. Med Rön och Anmårkningar uti Occonomien, Naturalier, Antiquiteter, Seder, Lesnads-sätt; med tilhörige Figurer, in 8:0. Stockh. Salvius, 1751, 434 sidd. förutan Ded. Föret. Reg. och Tillägn.

Larda

B. I. C. I. Sv. Geogr. Refor.

Ldrda Tidn. 1751, n. 24. Gátting. Zeit. von gel. Sachen 1752, n. 44. Bibl. Raisonnée, T. XLVII, P. II, p. 388.

På Tyska år denna Besa ösversatt af Carl Ernst Klein, och tr. i Leipzig, på Kiesewetters Förlag, 1756, in 8:0. Götting. Anzeig. 1757. p. 21.

280. Nils Wessmans Berättelse om sin Resa genom Blekingen och Skåne, til undersökande af desse Provincers Antiquiteter och Historia, uti Bref til Försattaren af den Svenska Mercurius.

Uti Sv. Mercur. III Årg. IV Del. f. 1310-1317. Brefvet år dat. Stockh. d. 2 Maj 1758.

281. Urb. HIERNES Beskrifning af sin Resa från Stockholm, genom Upland, Gestrike- och Helsingland, til Herjedalen, Norige och Jemtland, dådan til Medelpad och Ångermanland, sedan genom Helsingland, samma vågen hem igen, 1685.

Uti Gjörwells Nya Sv. Bibliothek, I B. sen. Del, s. 233-259, s. 267-276. Stockh 1762, in 8:0.

282. Berättelse om en Resa til Helsingland, förråttad af Nils Reinh. BROCMAN, Assessor i K. Ant. Archivo, år 1763.

Uti Sv. Magazinet, 1766, Aug. f. 551-562. Oct. f. 718-731.

283. Jemt-

285. Jemtlands Oeconomika Belkrif-Bil. C. r. ning, eller Känning, i akt tagen på en Resu Resor. om sommaren 1749, af John Otto Hag-ström, M.D. in 80. Stockh. Merckell, 1751, 208 sidd. utom Foret.

Lårda Tidn. 1752, n. 4.

284. Arwid EHRENMALMS Resa igenom Wäster-Norrland til Ahsele Lapmark, anstäld uti Julii månad 1741, med en Geogr. Charta, astagen vid samma tilsälle, in 8:0. Stockh. Kgl. Tryck. 1743, 144 sidd.

På Tyska år denna Resa trykt, milika med Högströms Beskrifn, öfver de til Sveriges Krono lydande Lapmarker, i Köpenhamp 1748, in 8.0., Se hår nedansöre, n. 712. Se också n. 731., 285. Voyage de Laponie, par Mr. de, REGNARD.

Uti Leen Quives de Mn: de Ragnard, T. In Paris 1742, in 12:0. 4 Voll.

Regnard och hans Rese-Kamerater stadnade icke långt från Juckar-Jersus, hvarest de til åminnesse, semnade följande Inscripcion, hvilken ånnu år at se i Kyrkan därstådes, inskuren i trå.

Galha nos genuit, vidit nos Africa, Gangein & Haufinus, Europunque lustravinus omnent; 213 Cashbus & variis acti terroque marique, 193 119 Hic tandem stetimus, nobis ubi defuit Orlis.

DE FEREOURT. DE CORETRON. REGNARD.
Anno 1081. die 22 Augusti.

286. Olai

S (3) (2)

B. I. C. I. 286. Olai RUDBECKII rim Sv. Geogr. molad, sive Lapponia Illustrata & Iter per Refor. Uplandiam, Gestriciam, Helsingiam, Medelpadiam, Angermanniam, Bothniam, tam occipation of the state of dentalem & huic annexam Laponiam Lulensem, quam septemtrionalem, cum Laponia Torniensi, & orientalem; item Finlandiam, Alandiam &c. adcurate exponens singularum quidem regionum situm & incolarum ingenium, inprimis autem Laponum cum habitum corporis, tum animi indolem, quin & religionem, mores, linguam, conversandi rationem, primamque originem. Atque simul tradens animalium, herbasum & minerarum diversitatem, montium quoque & sylvarum, lacuum, paludum, fluviorum atque catarractarum naturam & amœnitatem. Nec non pro re nata, quæ ex antiquitatibus eruditioneque reliqua elegantiore feitu jucunda funt, nec prorreliqua elegantiore icitu jucunda iunt, nec prorfus indigna, subinde inspergens. Opus certis
libris partibusque distinctum. Cui ad calcem Glossarium Laponicum accedit, cum Inscriptione: Lapo Hebraizans in Septentrione.
Figuris æneis, ligneisque undique ornatum,
& propriis impensis editum Upsalæ, anno salutis per Christum reparatæ 1701, qui nobis est secularis. In 4:0.

Boken, tr. på Latin och Svenska, består af 79 fidd. Dedicationen til K. Carl XII och Företalet, begge på Vers, oberåknade.

Refan

Refan foretogs 1695 på K. Carl XI:s befall-B. I. C. I. ning; och af Beskrifningen är intet mera, än Sv. Geogredenna Första Delen, utkommit, innehållande Refor. Refan genom Upland. "Plenam hujus Itineris "Historiam ipse (Rudbeekius) duodecim Voluminibus Latina Suethicaque lingua contexuit. "Sed quæ plura alia, hunc quoque Rudbeckiani "ingenii fætum; intercepit feralis incendii injumine, prima tantum parte, sed quæ discendi cumpidum lectorem in ipsis fere carceribus & ad "Uplandiæ terminos destituit, jam superstite" &c. J. Ihre Land. Funebr. O. Rudb. p. 31. Ups. 1741, in 4:0.

En artig Recension af denna Bok lases uti Nouvelles de la Rep. des Lettres, par J. Bernard, Sept. 1703, Art. III. : Mindre satyrisk år den, som står uti Ast. Erudisor. Lips. 1703,

P. 285.

Observationes ad Lapponiæ illustratæ partem primam, af en onamd, men lard och i Orientaliska Språken val bevandrad Man, äger jag i MS. De äro skrifne med Canc. Råder Christ. v. Staudes hand, på ungesär 4 ½ sidd. in 40. dock anser jag honom icke för Försattaren; ty denna slags Litterature var icke hans verk; utan tros snarare, at desse Anmärkningar slutit utur var lärde Nortmans penna. Omdömet om Rudbecks Arbete lyder sålunda: "Descriptione Lapponiæ illustratæ in universum pro nobis sententiam dicet hodiernus Archiepiscopus Upsaliensis D. "Benzelius, qui Hist. Eccl. p 30 satetur: eum "esse scriptorum communem morbum, in gratiom starum nationum origines suas ab antiquissimis temporibus arcessere velle, instituto non malo, sed

-Tomilly

B. I. C. I. Sv. Geogr. Refor, sosed aliquanto prasidenter vimis, dum omnes lancunas explere conauture &c...

287, Reise-Beschreibung von Lapland und Bothnien, worinnen nicht nur von des Landes Art, Winter und Sommer, Nordlicht, oder Nordschein, Mineralien, Gewächsen, Thieren, wie auch der Einwohner Beschaffenheit, Religion, Gouvernement, Kausmanschaft, Wohnungen, Jagden, und andern denckwürdigen Dingen, aus selbsteigenen Augenschein und Erfahrung, durch einige Figuren gezeiget, sondern auch die dahin, und wieder von dar zuruckgenommene Reise, ordentlich dargeleget wird, von Joh. Gerh. Scheller, h. t. Past. zu Hermstedt und Stober, in 8:e. Jena, Cröker, 1727.

Til at beskrifva alt det som på Titelbladet upråknas, har Forfittaren, slutel. Pastor i Sachsen-Weimariska, icke behost mera ån sem och

et halft ark.

Boken tryktes första gången i Jena 1713.

Nyaste Uplagan har Försattarens Son, G. D

F. Scheller belörgt och låtit trycka, tockså i

Home 1748 Jena, på 1740-talet: se Asta Histor. Eccles. XII.

B. p. 1979 uti Anmarka.

288. MSC. Jonas MELDERCREUTZ Berättelse om des Resa til Tornes, i följe med Franska Vetensk. Acad. Ledamöter, år 1736.

Denna

Denna Beråttelse sinnes, både på Svenska och B. I. C. 1. Fransyska, i åtskillige private Samlingar.

Sv. Geogr.

Resor.

289. Relation de Laponie, par quelques habiles Mathematiciens François, qui font allés dans le Nord, pour y faire des Observations, datée du 20 Sept. 1736 &c.

Uti Bibl. German. T. XXXVIII, p. 98-105.

290. Relation d'un Voyage fait dans la Laponie Septentrionale, pour trouver un ancien monument, par Mr de MAUPERTUIS:

Uti Hist. de l'Acad. des Sciences & Belles Lettres de Berlin, 1747, p. 432-445; och mi les Oeuvres de Mr de Maupertuis, Dresde 1752, in 4:0; item Lyon 1756, in 3:0, 4-Volla-Stenen, som hår beskrifves, och hvaraf Lapparne göra stort våsende, står på et Berg, Windso, utmed Sjon Keyma. Er. Brunnius, i

fin Disput. de Urbe Torna, p. 25, namner pågot om denne Sten, i anledning af Hadorphs beråttelse i Palmsköldske Samlingarne.

Sect. V.

Geographilka, Topographilka, Historiska och Oeconomilka Beskriftningar, öfver Sveriges Landskaper och Städer.

(A)

Svea Rikes Landskaper och Ståder.

Bibl. H. S. G. Del, I.

H

§. I.

B. I. C. I. Sy. Geogr. Upland.

§. 1.

UPLAND.

291. Encomium Uplandiæ, provinciæ laudatissimæ, ex Cathedra celebratum — d. 1 i Mart. a. 1632. — ab Erico Joh. 6chrode ro. in 4:0. Ubsal. Esch. Matthiæ, 1633. pl. $3\frac{1}{2}$.

292. Uplandiæ Elogia, quæ — Oratione solenni, d. 21 Dec. a. 1650, publice — pro concione enarrabat Andr. Erici Litonius. in 4:0. Dorp. Liv. Vogelius, 1651. pl. 5.

Job. PERINGSKIÖLD Monumenta Uplandica.

Hela Tituln kommer nedanföre at utfättas; hit höra egenteligen de fyra första Capitlen, fom handla om Üpland, des Belägenhet, Vapn, Landets Fördelning, Lagman och Landshöfa dingar i Üpland m. m.

Hit horer ocks 1 Boken i v. Stiernmans Svea och Gotha Hofdinga-Minne, Stockh, 1745, in 4:0, f. 1-96.

293. Schediasma Acad. de Uplandia, Pr. Ok Celsius, Resp. Jac. Sekentus; in 40. Upsal. Werner, 1720, pp. 33.

Ejusd. Dissert. Pars II, in 4:0. Ibid. 1722, pp. 34.

Asia Liter. Spec. 1721, p. 175.

294 Be-

294. Beskrifning öfver Sveriget, I To-B. I.C. n. men, om Upland, af Lars Salvius. in Sv.Geogr. 8:0. Stockh. Horrns Enka 1741. 370 fidd. Upland. Dedic. Föret. Reg. m. m. oberåkn.

Tidn. om de Ldrdas Arbet. 1742, s. 62. Försattarens upsät var, at säta en dylik Beskrifning följa med hvarje Provincie-Charta, som ester R. Sränders förordnande af Landmät. Contoiret skulle utgisvas. Fortsätningen af detaarbete kunde ej förmodas, sedan Austoren lagt sig på Boktryckeri och Bokhandel: han afled 1773.

295. Encomiasticon til then namnkunnige Staden Stockholm; hvilken uti Sveriges Rike är then första: — med Svenska Rijm beprydd af Francisc. D. HALMEO Nericio. in 2:0. Upsal. 1634.

Er exemplar af denna lilla fålfynta Skrift finnes uti Gymnasii Bibliotheker i Linkoping.

- 296. Orazio in laudem Stockholmiæ, Sveonum Metropolis & Sedis regiæ. In Univers. Ubsal. proclamata d. S. Thomæ a. 1636, ab Alberto Claudio. in 4:0. Holmiæ, typis Meurerianis, pl. 3.
- 297. Oratio de Regni Suecici Metropo-1. Stockholmia, quam in — Acad. Ubsal. d. 9 Dec. a. 1638 memoriter recitavit Isancus Petri CLARMANNUS. in 4:0. Holmiz, H. Czsar, pl. 21.

H 2 298. Christ.

B.I.C. 1. 298. Christ. HEIDENREICH Rosa Sue-Sv. Geogr. tica, sive Præconium anagrammaticum Hol-Upland. mense. in 8:0. Holmiæ, 1641. Ejusd Anagrammat. Morum Holmens. Decades. in 8:0. Ibid. 1641.

299. Oratio de nobilissima Sveonum civitate Stockholmia, quam in — Acad. quæ Ubsaliæ est, d. 24 Jun. a. 1665 publice pronunciabat Georg. M. WAEST. in fol. Holm. Meurer, pl. 5½.

300. Declamatio in laudem Holmiz — publice & memoriter recitata, 21 Nov. a. 1669 — a Job. HESLING. in 4:0. Abox, Hansonius, pl. 2.

501. (Gust. Lithou) Encomium Stockholmiz, Urbis primariz Regni Svio-Gothici.

Lof-Qvåde öfver Svea Rikes Hufvud-Stad Stockholm. in fol. maj. Stockh. Ny-ström, 1749. 2 ark.

Lithou hade låtit fors in desse Verser uti Ldrda Tidn. 1747, n. 44, och Fiu Hedv. Charl. Nordenstycht sin Svenska Ösversätning, ibid. n. 49. Dock åro i osvann. prägtiga Uplaga fyra rader tillagde: måsta rumer intaga Namnen at Magistrats-personerne med Borgerskapets 48 Aldste, til hvilka Försataren dedicerar sit Los-Qvåde. Fru Nordenstychts Ösversätning står hir gent emot Latinen. En annan Ösversätning, på Sv. Heroisk vers, af Andr. Nicander, låses i Ldrda Tidn. 1761, n. 29.

302. Disser-

502. Dissert. Hist. Polit. de Originibus B. 1. C. 1. & Incrementis Stockholmianis. Pr. A. Nor-Sv. Geogr. copensis, Resp. Joseph. P. Wallin. in 8:0. Upland. Upsal. 1685, pp. 84.

Hvad Grundel menar, når han såger om denna Disputation - - "elaborata licet & typis
, excesa, ob nonnullas easque gravissimas causas
"publicæ luci est denegata", förstår jag icke, i
synnerhet som han råtteligen tillsgger: "nec in
"illa quid reperitur præter generaliora & qæ
"scripturientis oculos tantum palparunt", se Grundels Disput. de Stocklosmia, i Företalet. Likvål har Hr Sam. J Alnander derat tagit sig anledning, at lånna åt Wallins Ashandling et ställe
ibland de i Sverige sörbudne Böcker: Hist. Libror. prosibitor. in Svecia, P. 1, p. 26.

303. Dissert. de Initiis Stockholmiz: Pr. Fab. Toerner, Resp. Eric. Carlgrund. in 8:0. Upsal. 1706, pp. 55.

304. Dissert. Epistolaris de Stockholmiz antique situ, nomine & legib s, ad Triumviros generosos, doctos & celebres, D. Joh. Rosenstolpe, Reg. Svion. Dicasterii Consiliarium, D. Car. H. Wattrang, Reg. Cameræ Consiliar. D. Laur. Ehrenstam, Reg. Svion. Dicast. Assessor. Fautores suos optimos, adornata ab Er. Jul. BIOERNER, Reg. Antiqq. Translat. in 4:0 Stockh. Schneider, 1731, pp. 20.

Denna Ashandling var Försattaren sinnad, med ansenliga Tilokningar, å nyo ar uplägga H 3 B. I; C. 1, Sv. Geogr. Upland. låta; se Hamb. Berichte 1737, p. 694; men det har icke skedt.

305. MSC. Stockholms Stads Privilegier. in fol. 220 fidd.

Den åldsta af desse med god och låslig styl copierade Handlingar år af år 1423, och den sidsta af år 1676, ösver hvilka främst i Boken sinnes et Register. Handskriften, teknad I 2, förvaras i Ant. Archivo,

306. Kongl. Maj;ts Forordning ofver Stockholms Stads Styrelse. Dat. d. 12 Dec. 1672, in 4:0. Stockh. Wankiif, 1673, 4 a.

307. MSC. En lustigh och trowårdigh Krönika om Stockholm, som år på thenna tid Sweriges Rikes namnkunniga Husvudstadh, med Swenska Rim beskrefven: någre Personers Slåchteregister, som därisrån gammal hårkomst hasve, och i VIII Bökker begrepen af Joh. Messenio.

Handskriften forvaras i Riks-Archivo, och en Copia i A t. Archivo; var redan år 1637 fårdig at tryckas; Se Stiernmans Bibl. Sveo-Goth. T. II, p. 142. Jämnför Sv. Brings Saml. of dtskill. Hands. Del. 1, sid. 11.

308. Descriptio Stockholmiz.

Se Georg. BRAUNII & Franc. HOGEN-BERGII Theatrum Urbium, Colon. 1572-1593; in fol. maj. T. IV, p. 38.

309. B.

309. B. IVERSENS Entwurff der Ko-B. I. C.1. nigl. Residence - Stadt Stockholm, in 8:0. Upland. Upland.

Fortekn, på Kimn. Eric Ströms Bibliothek, Stockh. 1749, in 8:0, sid. 207. Bibl. Langebekiana, Hain. 1776, in 8:0, p. 382.

310. MSC. Ofver-Stathallarens (Frih.) Schering ROSENHANES Relation om Stockholms Slotts och Stads Tilstånd, intil år 1663, in fol.

Et Exemplar af denna mårkvårdiga Relation förvaras bland Öfver Ståth. Ambetets Handlingar i Srockholm; et annat åger Kgl. Bibliothecar, Gjörwell. Detta senare har tilhort Bar. J. Burenskold, som år 1710 förestod Ösver-Ståthållare-syslan.

Sjelfva Relationen intager vid pels 48, fidd. och är stäld fåsom Bref til Kongl. Maj:t, i hvilket Forfatturen gor redo for fin Tjenft, famt visar huru han den forvaligt. Berättelsen zielrorer i fynnerher Stockholms Slotts-bygnad och Stat, Stadens och Lorgerskapets regering, Ambetens besättande och omväxling, Borgmästarnes examen, Stadens Lonings stat, antal af Inbyggare, Hus och Gårdar. Foljer, om Barnt husen, Kyrkor, Scholar: vidare, om Politie-Ordningen, Borgerskapets hantering och nåring, Handelens tilftånd, Kopmans-Compagnier, Handrverkare, Stadens inkomster, Borgerskapets monstring, Execution i criminel-mål, Öfver-Stathallarens upsteende ofver Tullar, Accisen och andra Kronans Rättigheter, m. m. Altsammans bestyrkes med authentique Bevis och H 4 HandE. I. C. 1. Sv. Googr. Upland.

Handlingar, sasom Bilagor, 63 fil antalet, och af hvilke någre så åro trykte: de utgöra inemot 600 paginer. At specificera dem alla, vore för vidlystigt; jag anmärker allenast söljande. Den första år Drotn. Christinas Fullmagt för Frih. Rosenhane på Ösver-Ståthållare-Åmbetet af år 1652. At Bilagan n. 16 kan inhåmtas: at enligt sista Mantals-skrifningen, år 1663. Folk-numern i Staden och på Malmarne icke steg högre ån til 14953 personer. N. 17 utvisar, at Hus och Gårdar voro 3784. N. 27 handlar om Gymnasii tilstånd i Stockholm för denna tid &c.

År 1775 började Kgl. Bibliothecarien Gjörwell at styckevis låta trycka denna Relation, uti et af sina periodiska arbeten, kallat: Adressen, Stockh. hos Nordström, in 4:0. Uti desse Blad förekomma också andra Underrättelser och Handlingar, rörande Stockholms Stad.

311. Dissert. Acad. de Stockholmia, urbe Svio-Gothorum principe. P. I. Pr. L. Arrhenius, Resp. Adolph. Joh. GRUNDEL. in 4:0. Upsal. 1724, p. 1-48.

Ejusd. Dissert. P. II, in 4:0. Ibid. 1725, P. 49-70.

Asta Liter. Suec. 1725, p. 44.

Vid slutet af II Delen utsätter Försattaren innehålle af de ännu återstående Capitel; han har likvål icke sulfölgt sit arbete, och, sedan han lämnat. Academien, kanske intet vidare tänkt derpå.

312. Den

312. Den nu för tiden florerande vidt-B.I. C.I. berömde Kongl. Residence-Staden Stock-Sv. Geogr. holm, eller: en sulkomlig Förtekning på al-Upland. la Kongl. Maj. och Cronans höga Embetsmån, samt förnäme och ansenlige med ringare Betjente, hvilka der uti värckelige Beställningar stadde äro, med andra befintelige Stånds-personer; samt loss. Magistraten och hederlige Betjente, som under Stadsens Jurisdiction sortera m. m. Korteligen försattat och upsat af And. Joach. v. Henel, Major. in 8:0. Stockh. Horrn, 1728, 261 sidd. utom Dedic. Föret. och Avertissem.

Tituln utvilar, at man hår intet bor soka annat, ån et blott Namn-Register.

Författaren, slutel. Commendant på Malmö Slott, asled 1744. Se v. Stiernmans Adels-Matrikel, II Del. s. 1282.

Sådana Namn-Register förnyas nu årligen, sedan K. Vetensk. Academien i Stockholm, med år 1761, börjar gifva ut den så kallade Stockholms Stads Calender, innehållande, jemte "Hi"storiska mårkeliga Håndelser, som sig i Stockmolm tildragit, en Förtekning på Åmbetsmån "och Betjåning vid de i Stockholm varande, "Kongl. Collegier och andra publique Verk, af "Civil-Militair- och Kyrko-Staterne". Denne Calender tryckes in 12:0.

313. Det i Flor stående Stockholm, eller korteligen författad Beskrifning öfver den nu för tiden vidt berömde Kongl. SvenH s ska

3. i. c. r. ska Residence-Husvud-och Handels-Staden Sv. Geogr. Stockholm, alt isrån des begynnelse, intil Upland.

Nårvarande tid, utur åtskilliga trovårdiga Historie-Böcker och gamla Monumenter, med slit och mycken moda sammandragen, samt dem, som ålskare äro af Historier och Antiquitæter, til tjenst utgisven af Joh. Georg Rudling. in 8:0. Stockh. Horrn, 1731.

366 sidd. Dedicat. Föret. och Reg. obe-räknade.

Supplement til det i Flor stående Stockholm, eller grundelig Tilåkning på then under sörestående Titul, af thetta Värkets Auctore, a. 1731 utgisne Historiska Beskrifning öfver thenna vidtberömda Kongl, Svenska Residence- och Husvud - Staden Stockholm. — Utgisven af Joh. Georg Rüdling. in 8:0. Stockh. Horrn, 1740. 672 siddatom pramissa och Registren.

Verket år vidlystigt nog; men icke desta mindre hvarken grundeligt, fullståndigt faller påliteligt. Författaren lånder likvål til heden, at han, såsom Utlånning, med den insigt och förmåga han ågde, præsterat det som tils datum ingen Svensk Man sig åtagit, neml. at låmna Allmånheten i hånder en så detaillerad Beskrifning ösver Svea Rikes Husvudstad, som denna år

Joh. Georg Rüdling, född i Leipzig, var Tylk Scholæ-måstare i Stockholm, hvarest han assed 1741, Underskristen af Dedicationerne framframför Supplementet, tjenar til bevis af hans B. i. C. L. sv. Geogr.

Upland.

314. Stockholms Stads Historia, författad af de äldste och trovärdigste Antiquiteters Håsder. in 8:0. Stockh. Wennberg, på egen bekostnad, 1775. 59 sidd.

Kan tjena for gemene man: mot utarbetningen svara tryck och papper.

315. Intrades-Tal, om Stockholm för 200 år sen, och Stockholm nu för tiden, i anseende til Handel och Vetenskaper, sårdeles den Medicinska, hållit för K. Vet. Academien, d. 20 Aug. 1758, och esteråt med Anmärkningar tilökt, af Pet. Jon. Bergius, Med. Doct. in 8:0. Stockh. Salvius, 1758. 270 sidd.

Ldrda Tids. 1759, p. 4, 5, Sv. Mercur, 1759, Japuar. sid. 68,

En Ashandling "om Stockholms Stads Tilvåxt "i Folkrikhet, ifrån år 1721 til och med 1766, "af Secr. P. Wargentin", låses i K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1769, I Quart. sid. 3-12. Lågg hårtil: "Edv. Fr. Runebergs Ashandming om Stockholms Stads Tilvdxt och Astagan"det", ibid. 1775, III Quart. sid. 221-236.

Utur Tabell-verket for de sist forslutte 10 åren, isrån och med 1764, intages, at Medeltalet af samtelige Invånare bestigit sig til 70,042 personer; men af de södda til 2455, och af de döda til vid pass 3241; så at då 25 Barn tilfödas, afgå 35 personer; en dödlighet, som vi-

B. I. C. 1.
Sv. Geogr.

Proportionen af de årl. dödas antal til de föddas uti stora Ståder.

316. Dissert. Acad. de Monte Brunconis, vulgo Brunkeberg. Pr. M. Asp, Resp. Jon. Bang, Ol. Fel. in 4:0, Upsal. 1732. p. 1-56.

Dissert. ex Historia patriæ, de Monte Brunconis, vulgo Brunkeberg, altera. Pr. Jon. Bang, Resp. El. Mascov. in 4.0, Rostochii 1734, p. 57-81.

317. MSC. En kort Relation om Kongsholmen, huru han tilfórene varit námnd, sedan utdelt, hásdat och populerat, och når han detta namnet såt hasver, ensaldeligen sattat af And. BIOERN, fordom Mynt-Inspect. A. 1689.

Uti Frih. Râlambska Bibliotheket på Hog-

1jo, och flerestådes.

"Rongl. Maj:s Förordning och Friiheet för "allahanda Handtvärckare, som sig på Munc-"kelågret (Kongsholmen) vid Residentz-Staden, "nedersättia willja", publicerades d. 30 Martii 1672, och är tryckt både pa Svenska och Tyska, in 4:0. Desse Privilegier consirmerades d. 12 April 1676. Se v Stiernmans Saml. af Com. Stadgar, D. IV, s. 153.

318. Kongsholms-Minne, eller Beskrifning om Kongsholmen, den våstra Forstaden af Kongl. Residence-Staden Stockholm, des des forna och nu varande Tilständ, fördelt B.I.C. 1. i trenne Böcker. Til almän tjenst, i oskyl-Sv. Geogr. digt nöje sammanskrefven af O. J. Gjob-Upland. Ding, Scholemäst. vid Ulr. Eleon. Församling. in 4:0. Stockh. Nyström, 1754. 160 sidd. förutan Dedicat. Föret. m. m. jenute en topogr. Charta, på 1 a.

Larda Tidn. 1754. n. 89. Stockh. Hiflar.

Bibl. p. 147.

Boken hade blifvit mindre vidlyftig, om Förfartaren sparat Psalm-Boken, samt utellutit öfverstödiga Åro-Titlar, osmakelige Elogier, jemte slere små omståndigheter, som ingenting uplysa.

Såsom Supplement, har Försattaren sedermera, och når Hvalsvet i Kongsholms-Kyrkan var färdigt, gilvit ut et ark på Rijm, in 4:0.

319. MSC. Job. PERINGSKIÖLD, Stockholms Stads Stora Kyrka, til sit sorna Tilstånd, Chorer och Altarer; med des gamla Bref och Instichtning, 1709.

Upfattes på Pastoris, D. Ifers begåran. Beskrifningen om Kyrkans fordna, eller nu varande utseende, år mycket kort; men Fundations-Bresven modosamt ihopletade. Originalet, vid Kyrkans Handlingar en Copia i Frih.
Rålambska Bibliotheket på Hogsjo, och Conceptet behållit i Ant. Archivo.

En Fortekning ofver alla dem, som, alt sedan Reformations riden, varit Pastores vid Stor-Kyrko-Forsanlingen i Stockholm, af A. A. Hülbers, år tr. vid dess Lyckonskan til D. HerB.I. C. 1. Herweghr, då han flyttade från Westerås til Sv. Geogr. Stockholm, 1771, in 40, och uti Larda Tidn. Upland. 1771, n. 45:

Jo. Chr. STRICKER, Specim. Acad. Fata Templi Riddarholmensis sistens.

Se har nedanfore L. II. C. VIII. Sect. II. §. 4. n. 2229.

Joran Nordberg, S. Clarz-Minne. Se ibid. n. 2230.

320. Dissert histor de Templo & Paroecia S. Jacobi. P. I. Pr. C. F. Georgii, Resp. Freder. L. WITTING. in 4:0. Upsal. 1763.

Ejusd. Dissert. Part. II. Parțicula L in 4:0. ibid. 1767.

Hvad som Försattaren i desse Disputationer på Latin framgisvit, det har han, på åtskillige Församlings-boers åstundan, ösversat på Svenska, och med ansenliga Tilökningar, samt många Bilagor, under söljande Titul, låmmat allmånheten i hånder:

321. S. Jacobs-Minne, eller historisk Berättelse om S. Jacobs och Johannis Församling i Stockholm. Försattad och utgisven af Fredr. L. WITTING, Scholm. vid S. Johan. Förre Stycket. Med bisogad Charta ofver Församlingen, samt både Kyrkornes Prospect och Grund-Ritningar. in 4:0. Stockh. Wenn.

Wennberg och Nordström, 1771, 248 sidd. B. I. C. I. zv. Geogr. ztom Dedicat. Föret. m. m. Upland.

Ldrda Tidn. 1771. n. 55-57-

322. MSC. Magni Pontini Beråttelse om S. Johans Capell, Kyrkogård och nårboende Församling.

Citeras af v. Stiernman, i Förtekn. på Handskrifterne vid slutet af Adels-Matrikeln. Witting, i sit S. Jacobs-Minne, har nytjat denna Berättelsen; se s. 24 folj.

323. Utdrag af en til Riksdagsmånnerne från Finland, vid sidsta Riksdag (1769) afgifven Berättelse om Finska Nationelle Kyrkan i Stockholm, med någon tillåggning.

Uti Tidn. utg. of et Sdllfkap i Åbo 1771, n. 15, 16.

324. Historisk Berättelse om det forna + namnkunniga Riddar S. Jörans Hospital, och det sedan uprättade Drotninghuset, til des början, tilväxt och nu varande tilstånd.

Författad af Eric S. Ruda, och tr. bakom des "Högmässo-Predikan, på i Adv. Sond. 1765, "om Förbindelsen Lärare och Ähörare emellan, pat Förkunna Guds Rike". Stockh. Stolpe, 1766, in 4:0, tillam. 11\frac{1}{2} a.

Larda Tidn. 1766, n. 63.

325. Belkrifning (Förtekning) på de uti Arlenalen i Stockholm befinteliga förnannin markvärdiga Saker.

Står

B. I. C. I. Sv: Geogr. Upland. Står i Sv. Fatburen, IV Opn. n. 14.

326. Åtskillige Brand-skador, som Stockholms Stad öfvergåt:

Upråknar Petr. GRÖNDAL, Kyrkoh. i Skeptuna och Lunda, i Föret. til den af honom, ifrån Tyskan, på Svenska öfversatte D. B. Schuppii Predikan: Tank theruppå Hamburg, Stockh. 1735. in 8:0.

327. Wâd-elds-minne ôfver then olyc-kelige Elden i Stockholm, som upkom i S. Claræ Församling, och genom then starcka Nordan-stormen geck öfver Riddare-sjerden til Södermalm, then 8 Junii 1751. som ock ôfver then Elden, hvilken yppade sig samma dag och åter then 10 och 1 i följ. på Östra Malmen, eller Ladugårdslandet, upteknat (på Rim) af O. J. Gjönding. in 4:6. Stockh. Salvius (1751) 32 sidd.

328. Aminnelse af S. Mariæ Magdalenæ Brand uti Stockholm, den 19 Jul. 1759 (på Rim) med Historiska Anmarkningar. in 4:0. Stockh. Hesselberg, 1 ark.

S. Mar. Magdal. nya Kyrkas Invigning skedde Pingsta dagen 1763: nåsta dagen derpå, hölt Nådårs-Predikanten Carl J. Wallin en Högmåsso Predikan, som sedermera tryktes i Stockh. hos Hesselberg, in 4:0, 31 sidd. och hvilken sörtjenar at anmärkas i anseende til Historiska Anmarkningarne, Kyrkans Privilegier och andra Bilagor, lagor, som Utgisvaren, Scholemastaren Jacob B. I. C. 1. Sweden, tillagt.

Upland,

329. Exercit. Acad. de Waxholmia. P. I. Pr. C. F. Georgii, Resp. Joh. Enewall, Joh. Fil. in 4:0. Upsal. 1762.

Larda Tidn. 1762, n. 90.

330. MSC. Antiquitates & Inscriptiones parœciæ templique Wermdæensis.

Citeras af v. Stiernman, Adels-Matrik. II. Del. f. 815.

- 331. Dissert. phys. Græs-æam representans. Pr. Laur. Roberg, Resp. Adam Wer-Ner. in 4:0. Ups. 1727, pp. 22.
- 332. Dissert. Acad. Roslagiam levi penicillo delineans. Pr. Nic. Celsius, Resp. Laur. Sepelius. in 8:0. Upsaliæ, 1721, pp. 46.
- 333. Oesthammar, oppidum Roslagiæ, Specimine historico delineatum. Pr. El. Frondin, Resp. Eric J. Amnell. in 4:0. Upsal. 1741. pp. 27.

334. Specim. Acad. de Piscatura Harengorum in Roslagia. Pr. El. Frondin, Resp. Nic. Humble. in 4:0. Upsal. 1745. pp. 26.

335. Relation om Siåle-Fiskerie i Rc-flagen.

Bibl. H. S. G. Del. 1.

Uti

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Upland.

- | -

Uti Urb. Hiærnes den korta Anledn. besvarad och förklarad, s. 101 - 106.

336. Tal, om Målarens Utlopp, med Geographiska och Historiska Anmärkningar, hållit för K. Wet. Academien, vid Præsidii nedläggande, d. 30 Jan. 1771, af Nils Marelius, Premier-Ingenieur vid K. Landtmåt. Cont. in 8:0. Stockh. Salvius, 1771. 36 sidd.

Ldrda Tidn. 1771, n. 21, 22. Chartan, som medföljer, år hår osvansöre, under n. 71 anteknad.

337. Beråttelse om then gamla Handels Staden Biorko.

Lases i Foretalet til Biorkoa-Ratten, (utgifven af Joh. Hadorph) Stockh. 1687. in fol.

338. Exercit. Acad. de Birca. P. I. Pr. Fab. Torner, Resp. Job. MEHMER. in 8:0. Upsal. 1727. pp. 49.

Senare Delen ar icke utkommen.

Öfverlefvor efter hiörkö Stad, afritade uti Hadorphs Föret. til *Biörköa-Rátten* och Rudbecks *Atlantica*, Tab. VII, åro ånnu i behåld uti Ant. Archivo.

Bernsten, som Målaren upkastar på stranden vid Biorko, namner Scheffer, uti et Bres til N. Heinsius, i P. Burmanni Sylloge Epistol. T. V. P. 93.

339. Dissert. de Situ Bircæ, in Svio:

gothia emporii nobilissimi, quam exhibent B.I. C. 1. Eric. Gotlin & Olav. Wallquist. in 40. Upland. Upsal. 1775. pp. 37.

Sedan Författaren granskat och med hvarannan jämnsört de äldre Scribenters Berättelser,
blisver Slutmeningen denna: "Si in summam col"ligantur, quæ uberiori verborum copia hacte"nus dicta sunt, invenies illa, quæ exteri Scri"ptores nobis tradiderunt, commode explicari
"posse, si in animum induxerimus, Biream sitam.
"suisse, ubi nunc Stockholmia, proprie sie dicta,
"& portui obversa, posita est, arque circa slu"vium Norrstrom coloniam Siptunensem penates
"suos collocasse, utramque vero separasse insu"slam Stockholm dictam, hodie Helige Ands Hol"men, quæ ubi munimentis sirmata variisque æ"dusciis exornata eminere incepit, seterarum me"moriam sensim sensimque abolevit".

- 340. De Antiquitatibus Insulæ Ferring, censis, nunc stricte Swartstolandet dicta, Dissert. Histor. Pr. Ol. O. Celsius, Resp. Joh. Er. Arenius. in 4:0. Holmiæ, Salvius, 1751. pp. 48.
- 341. Fårentuna Håradz Runestenar, nemligen Loso, Fårengzoo (som nu kallas Swartsiölandet), Akeroo, Munsoo, Alshoo, af Job. Hadorphius. in fol. Stockh. Wankif, 1680.

En liten ganska fälfynt Samling.

342. MSC: Mart. L. Aschanei Be-I 2 rätB. I. C. I. råttelse om Sigtuna Stadh och Landet derSv. Geogr. omkring: deruti beskrifves först Stadsens heUpland. la omgång, rund, vidd, långd, bredd, efter sielsva ögonskenliga varelsen; 2. Sigtuna Landet, Habors Slott, grafven Drumban, qvarnar, Stadsens Förståder, vårner,
strömmar, bommar, vånnegarn, broar, fårjor, hampner, Sigtuna nyckel; 3. Stadsens
innandome, lägenhet och tilstånd, fordomdags och nu varande (1612).

I Antiqu. Archivo, efter Stiernman, Ribl. Suco-Goth. T. II. p. 217. och i Friherri. Rålambíka Bibliotheket. Aschaneus var en slår Antiquarius, ensadig och låttrogen; des i MS. efterlemnade arbeten förtjena knapt at ihågkommas.

343. Georg. WALLIN, Fil. Sigtuna stans & cadens (Dissertat. Acad. VI.) in 4:0. Upsal. Werner, 1729-1732. pl. 27.

Ordningen, som Försattaren fölgt, upgisves i Företalet med följande ord: --- "Annales "urbis Sigtunensis in quatuor ætates dispescere "visum suit. Prima extendens se ab ipsa sun"datione usque ad conversionem ejus ad sidem "Christianam, annos complectitur 830. Secun"da, a primordiis Christianismi ad urbis exci"dium per Ruthenos, annorum est 357. Ter"tia ab excidio & qualicunque urbis restirutione
"ad tempora Resormationis sub Rege Gustavo I,
"annorum sere 333. Quarta inde ad hæc.no"stra tempora procurrit annosque continet 209".

344. Then ferste Boken of Sven och Go-

Gotha Minnings-Merken uthi Uplandz for B. I. C. I. Sv. Googt. Ita Del Thiundaland, fordom med gamla Upland, Runor, eller annan nyare skrift, på Stenar och Berg kring Landet, eller vid förnåma Måns Lågerstållen i Kyrkior antecknade; yttermera med sliit aftagne och korteligen beskrefne af Kongl. Secret. och Antiquar. Jab. Peringskiolid.

Monumentorum Sveo-Gothicorum Liber I. Uplandiæ partem primariam Thiundiam continens, cum Antiquitatibus ac Inferiptionibus, quæ cippis & rupibus, vel Tumbis incilæ passim reperiuntur; justa delineatione brevique commentario illustrata, opera &c. in fol. Stockholm. sumtib. Regis impressit O, Enæus, 1710, pp. 306.

Boken, trykt i tvenne Columner, år dedicerad til Kon, Carl XII.

Peringskiölds upsät var at genom trycket utgifva våre äldre och nyare Minnings-märken, med ritningar och en utförlig Beskrifning: hans arbete skulle sträcka sig öfver samtelige Sveriges Landskaper, och i den assigt hade han i slere är gjort ansenliga Samlingar. Desse äro, til en del, ännu i behäld uti Antiquit, Archivo, och hasva osta af en och annan blisvit nytjade, utan at man dervid ihågkommit Peringskiöld.

En Inledning til Svea- och Gotha Minningsmårken skulle förutgå, och början til aftryckandet gjordes med 2 ark, som innehålla en del af I Cap. handlande om Svea och Gotha Folkets Nor-I 3 B. I. C.t. Sv. Geogr, Upland diska Attland, des Beldgenhet och forna Namn. Bredvid Svenskan står Latinska Versionen.

Hvad de handskrifne Samlinger anbeträffer, så hestå de af 10 Convolutor, öfver hvilka i senare tider et Register år författat, på det man så mycket låttare må sinna, hvad Annotationer och afritningar uti hvart och et Convolut kunna vara inlagde. De åro i ordning söljande.

- 1. Introductio ad Monumenta Sveo-Gothica, f. Miscellanea varia.
- 2. Monumenta per Thiundiam (år et Supplement til der trykta).
- 3. - - per Atthundiam.
- 4. - per Freedhundriam, Wessmanniam
 & Dalecarliam.
- 5. - per Gestriciam, Helsingiam, Medelpadiam, Jemtlandiam, Finlandiam & Lapponiam.
- 6. - per Sudermanniam, Nericiam & Wermelandiam.
- 7. - per Ofrogothiam.
- 8. - per Smalandiam, Osland. & Goth-
- 9. --- per Westrogothiam, Daliam, Scaniam, Hallandiam, Blekingiam.
- 10. Stockholmia.

345. Monumenta Ullerakerensia, cum Upsalia nova illustrata; eller: Ullerakers Haradz Minnings-Merken, med Nya Upsala, uti Uplands första del Thiundaland, anteknade af Kongl. Secreter. och Antiquar. Johan Peringskiold. in fol. Stockh. med med Kongl. omkolin. hos J. L. Horrn, 1719. B. I. C. 1. Sv. Geogr. 352 fidor med Figg. i Kop. och Träftick. Upland.

Acta Liter. Suec. 1720, p. 1.

Uti Dedicat, til Dr. Ulrica Eleonora, beråttas orfakerne, hvarföre denna delen af Peringskiölds Arbete år trykt på Svenska allena, utan Latinsk uttolkning.

- 346. Exegesis de antiquissima Svionum Metropoli Upsalia, quam ad priscæ veritatis analogiam pervetustis regni monumentis declaratam obiter concinnavit Laur. Fornellus (Carm, Elegiac.) in 4:0. Upsal. 1630.
- 347. Brevis præcipuarum quarundam rerum, ante & post nostram Ubsaliam conditam, gestarum Oratio, quam A. 1650 m. Febr. publice pronuntiabat Adolph. A. Menschewer. in fol. Ubsal. Esch. Matthiæ. pp. 29.
- 348. Joan. Schefferi, Argentorat, Upsalia. Cujus occasione plurima in religione, sacris, festis, regum electionibus, creationibus magistratuum, concessionibus dignitatum, funerationibus & similibus, olim per Septentrionem & vicinos Germanos, Gallos, Britannos, omnemque pæne Occidentem usurpata, explicantur, locique bene multi veterum aliorumque auctorum emendantur atque illustrantur. in 8:0. Upsaliæ, Curio, 1666, pp. 406, except. pramiss.

B. I. C. 1. Sv.Geogr. Upland.

Boken, trykt for inemot hundride är feden, borjar efterhanden blifva fällynt. Scheffer var finnad låta trycka henne å nyo med anfenliga tilokninger, ie des Suet. Liter. p. 299; men det kom ej dertil. Uti Kongl. Bibliotheket i Stockholm fants år 1726 et exemplar, i hvilket Forfattaren hade anteknat åtskilligt; som skulle inforas i den tilåmnade nya Uplagan. En af-ikrift af desse tillåggningar finnes uti mit exemplar, hvilket for detta tilhort Holstenska Etats-Rådet, Sam. von Triewald, och hvarvid han gjort foljande anmärkning: "In margine & sche-"dis notata quæ vides B. L. funt Supplemennta, quæ quondam suo exemplari adscripserat "B. Schefferus, ut secundæ editioni aliquando "inservirent. Illa descripsi ex ejus autographo, "quod servat Bibliotheca Regia, cujus copiam "mihi benevole fecit ejus Custos, nobiliss, Assesfor Prenner. Holmiæ, die 20 Aug. 1726". S. T. Et annat exemplar af denna Bok, med annu flere och vidlyfrigare tillaggningar, andringar och förbättringar, allesammans skrifne med Scheffers egen hand, förvaras uti Antiquit. Archivo, som det for några år sedan inlost.

Detta Scheffers arbete gaf anledning til en i vår Lårdome-Historia märkvärdig Stridighet, och hvarom en kort Berättelse, försattad af Herr Joh. Erichson, kan låsas uti Hamb. vermischte Bibliothek, Vol. II, P. 1, p. 153-158. En annan Berättelse hårom står uti Sv. Mercurius, Mart. 1758, s. 1048 följ. Jämför Ihres Föreral til des Upsalia illustrata, hvarom hår nedansöre. De stridande Parter voro, å ena sidan Scheffer, å andra Ol. Verelius. Den förre på-

pistod, at Upsala Afgusta-Tempel hade varit be- B. I. C. 1. liger på den ort, där nu nya Upfala är; defsutom Sv. Geogr. fkrifver han stadens namn, på Latin, Upfalia. Upland. Verelius var af annan mening, få vål hvad Stadens och gamla Templets belägenhet angår, som beräffande namnet, hvilket han trodde bora skrifvas Upfala eller Upfala. Verelius borjade attaquen uti sina Anmarkninger til Hervarar Sagu, Upf. 1672, in fol. dock utan at namna Scheffer. Denne forsvarade sig uti sina Noter til Incerti Scriptoris Sueci breve Chronicon de Archiepiscopis & Sacerdotib. teter. Eccles. Upsaliensts, Upsal. 1673, in 8:0. Verelius upsatte deremot, famma år. Austarium notarum in Hervarar Saga; men det tryktes ej forrån år 1677. Se Er. Benzelii Prolegomena ad Monument. vet. Eccles. Sueo - Goth. p. XI. Skrifterne, som sedermera à ômse sidor vaxlades, aro i ordning foljande:

349. Joan. Scheffert Argent. de situ & vocabulo Upsaliæ, ad Regni Sveciæ Senatorem, &c. illustriss. excellentissimumque Dominum, D. Gustavum Adolphum de la Gardie, Comitem in Lacko & Arensburg — Epistola defensoria. in 8:0. Holm. Wankif, pp. 79.

Detta Bref år daterat Upsala d. 27 Mart. 1677. Försattaren slutar det med desse ord: "Leges ergo, cum a gravioribus & ad publi, cum pertinentibus voles aliquando requiescere, "animumque reficere lassum atque oblectare le-"vioribus. Vere dico levioribus. Saabit enim, "Regnum Sueciæ per Numinis Divini gratiam,

B.I.C. 1. Sv. Geogr. Upland. "Regis maximi labores indefessos, Procerumque "curam jugem & sollicitudinem, tamessi alii Up"salam, alii Upsaliam scribent; alii Upsaliam su"siste quondam, ubi nunc est pagus Gambla Up"sala, alii, ubi oppidum sic nominatum credent.
"Quia tamen non hoc agitur, sed per hoc cer"tamen quæritur longe aliud, quod sacile intel"ligunt, qui res Upsalienses paulo propius per"spectas cognitasque habent, memet ipsum uti"que deserre non debui". &c.

350. Olai VERELII Notæ in Epistolam defensoriam Clariss. Viri, D. Joan. Schefferi, Argent. de situ & vocabulo Upsaliæ, A. 1677 mense Julio scriptæ, & per Professores binos ipsi oblatæ. in fol. Upsalæ, Curio, 1681. pp 20.

Detta Svar var redan fårdigt in Julio 1677; men kunde icke tryckas, emedan R. Cancell. Gr. Magn. Gabr. de la Gardie, genom Bref til Consist. Acad. i Upsala, af d. 17 Maji 1677, hade forbudit all vidare trykt Skriftvåxling Parterne emellan: Brefvet år trykt uti Tidningarne utgisne i Upsala, 1775, n. 42. Verelius lat fordenskul lesverera sit Svar skrifvit i Schessers hånder, hvilken likvål vedersakade taga det emot, ne, fi legerem, compulsus solenni distorum acrimonia, responsionem cogerer parare, som han ijelf låger på et stålle. Sodan Scheffer år 1670 med doden afgåt, låt Verelius anteligen trycka denna Skrift, med en Epistola ad Lectorem, dåruti orsaken til des utgifvande anfores. Men emot denna Skrift urkom et skarpt Kongl..Bref, dat. Stockh. d. 27 Sept. 1681, daruti Scheffers flit flit och arbeten mycket berömmas, och publi-B. K. C. 1. cerandet af fören. Verelii Scriptum strängeligen Sv. Geogr. förbjudes, vid Konungens onåd, alla Exempla-Upland. rens confiscation, och 1000 Daler S. m. vite.

Domprobsten i Wägsio, And. Gæding, beråttar uti et Bref til Nils Husvudson Dal, skrifvit d. 21 Jan. 1725, och hvilket år inryckt i Sv. Mercurius, Aug. 1757, at Schessers Arsvingar förmådt, genom Gresve Lindschiold, at Verelii Scriptum blisvit förbudit, men att det sedermera ångrat Gr. Lindschiold. Exemplaren förseglades, och bragtes i Consistorii Archivum. Större delen gingo förlorade i branden 1702; de så öfrige lågo sequestrerade intil år 1721, då de, ester Riksens Ständers besalning, til sörsäljning utlämnades. Skristen år nu sör tiden nog sälsynt.

351. Annotationes ex Scriptis Karoli, Episcopi Arosiensis, excerptæ. Ex MSC. membraneo vetusto nunc primum in lucem prolatæ. in fol. pl. 1.

Detta Document, hvarigenom Verelii mening på det krastigaste bestyrkes, hade han sådt af Ol. Rudbeck. Det tryktes år 1678 tvenne gånger, med Verelii Foretal och några Anmarkningar. Det står också uti Er. Benzelii Monum. vet. p. 20, 21. Verelii Foretal och Noter låsas p. 177 seq.

352. Joan. Schefferi, Argent. de excerptis Annotationibus ex Scriptis Caroli, Episcopi Arosiensis, per adversarios ex pres-

B.I. C. 1. pressum Judicium. in 8:0. Holmiz, Keyler, Sv. Geogr., 1678. pp. 71.

Scheffer pastar har, at Documenter, som Verelius producerat, år falskt och updiktat; hvarofver den lednare blef få forbittrad, at han var finnad statima Scheffer for ratta, som han sjelf tilftar, Nota in Epift. defenf. J. Scheff. p. ult. med foljande ord: "Destinabam - de injuria "ista, in Judicio ipsum convenire; sed aliud mox "suadebant aspera & funesta patriz tempora, ,,quod privatarum Injuriarum meminisse imporntunum omnino tunc effet, cum de salute publi-"ca omnes eramus foliciti anxiique. Fata inte-"rim Schefferum vivis eximerunt, minique fa-"cultatem ademerunt, ista via satisfactionem ab "ipso exigendi. Et dolorem meum non parum "levabat, quod scirent hic omnes mala ipsum causa "contra me niti. Postquam vero Epistolam su-"am desensoriam, Judiciumque istud in pluri-"bus Germaniæ locis ipsum divulgasse cognovi, ,ut apud exteros, quibus ego ne nomine qui-"dem antea notus, imposturæ infamia innotesce-, rem, animi ambiguus hærebam, ad quod in-"nocentiæ scutum porissimum respicerem. "famam meam nil mali meritam tam indigne "vapulare non pomi non ægre ferre; & Judi-"cium illud ad hilancem, ipso mortuo, revoca-"re, quid aliis videretur, nisi cum umbris ejus "contendere"? &c.

Hvarken Peringskiold eller Er. Benzelius hafva dragit i rvisvelsmål Documentets riktighet: se denna sednares Monum. vet. Proleg. p. X seq. Ester des berättelse, skal det af elden vara förtårt i Upsala Branden 1702; i Sv. Mercur. åter, Mart. Marte 1758, f. 1951, tros at det ânnu âr iB. I. C. n. behâld, och at det lâren forvares i Ant. Ar- Sy. Geogr. chivo.

Caroli Lundii Ytrande om gamla Upsalas belägenhet kan läsas Notæ ad Leges Upland. Upsal 1700, in fol. p. 167-179.

353. Upsalia illustrata (Dissertationes VIII), Pr. Job. Ihre habitæ. Upsal. 1769-1772, in 4:0, pp. 1144.

Larda Tidn. 1773. n. 86, 89. 91.

Innehåller de Tillåggningar, Åndringar och Förbättringar, som Scheffer var sinnad införa uti en ny Uplaga af sin Upsalia. Utgifvaren, Canc. Rådet Ihre, sar följt Exemplaret, som tilhörer Ant. Archivum (se n. 348,), och bifogat egne Anmärkningar, jemte et Företal, handlande om Förloppet af Stridigheterne imellan Scheffer och Verelius.

354. MSC. Claudii Arrhenii Orn-BIELM Dissertatio de Urbe Upsaliensi.

Citeras i Jo. Westii Dissert, de Erico Olai Historico, Upsal. 1751, in 4:0, p. 7. Eljest år bekant, at Örnhielm försvarade enahanda mening med Schesser, hvaremot Rudbeck var Verelü medhållare.

355. MSC. Colloquium inter Rufum & Crassium, Studiosos, de vero Situ veteris Upsaliz.

Detta Samtal, skrisvet på Svenska, tilågnas Presessora Fabian Terrara i Upsala. Rusus förB. I. C. I. Sv. Geogr.
Upland.

försvarar Schesseri, och Crassus Verelii mening: den förres Argumenter bestyrkas med nya skål. Afskrister sinnas hos slere Samlare.

356. MSC. Petri DIJKMANS kort Anmärkning om Namnet Upsala, til des ursprung och betydelse, jämväl huru det sä väl uti Svenskan, som Latinska Tahle-lyndet är fordom brukat: jämte nägra Frägor och Omständigheter af des estertänkande, utur forna Monumenter och Sagor &c. 1708.

Uti Friherrl. Rålambika Bibliothequet. Afven dårstådes förvaras också i handikrift samme Författares: "Philologiska Anmärkningar om "och öfver liva-namnen Sala, Upsala, Onsala, Hurg, "Hamrom" m. m. hvilka Anmärkningar, ösversatta på Tyska, åro trykte i Ohr. Nettelbladt Schwed. Bibliothec, II St. p. 203-226.

357. Om Sveriges gamla Ordning, famt Staden Upsala: item, om thet nya Upsala, Sigtuna och Stockholm.

Lases i de år 1723 på Svenska trykte Relationes euriosæ n. 35-37, och år af ripga berydenher.

358. Upsala Sedes Regum Septentrionalium prima: quam, Pr. Fab. Törner, publico examini submittit Laur. Lang Lorentsson. in 4:0. Upsal. 1730, pp. 32.

Forfattaren, en akta Rudbeckian, pastar: "Ari"lanticam, h. e. Gothos, sive Scandianos, mes
"tropoli non caruisse, & Upsaliam inde ab anti-

"stiquissimo avo Regum suisse sedem; quum ab. B. I. C. 1.
"surdum sit cogitare, Reges potentissima gentis Sv. Geogre,
"sine domicilio suisse".

Upland.

359. (Joh. EENBERGS) Kort Berättelfe af de mårkvärdigaste Saker, som för de
fråmmande åre at bese och förnimma uti Upsala Stad och nåst omgrånsande Orter. Utur,
de förnämsta Svenske Antiquarier sammandragen, med dertil nödtorstige Figurer, som
sårskilt en Relation om sidsta Branden. in
12:0. obl. Upsala, 1704, 236 sidd. utom Dedicat. och Föret.

Alfa Eruditor. Lips. 1704, p. 337.

Relation om Branden intager 53 sidor, och har följande sårskilta Titul: "En utförlig Relation om den grufveliga Eldzvåda och Skada, "som sig tildrog med Upsala Stad, d. 16 Maii "åhr 1702, då nåstan hela den delen på Wårstra sidan om Åån, och åsven snart hålssten "på Wåstra sidan, med alla Kyrkior, Kongl. "Slottet, en Academia, Hospitalet och private "Huus, större och smårre, til tre sårdedelar af "Staden, innom 14. Timars tid, neder i askan "lades. Upsala, 1703".

Forfatturen, Moral. Professor i Upsala, lesde

til d. 15 Maji 1709.

360. Utkast til Beskrifning om Upsala. I Delen, om Upsala Stad, dess åldre och nyare Öden, samt sörnämsta Mårkvårdigheter, sörsattad af Joh. B. Busser, Histor. och Moral. Lector i Linkop. På Bokh. J. C. HolmB. I. C. 1. Holmbergs bekostnad utgisven och med mån-Sy, Geogr, ga Kopparst. försedd. Upsala, Edman, 1773, Upland. in 8:0, 276 sidd. utom Dedic. Reg. m. m.

> Ldrda Tidn. 1773, n. 55-57. Tidn. utg. i Upsala 1773, n. 46-48.

— II Delen, om Upsala Academie, des âldre och nyare Öden, samt förnämsta Märkvärdigheter. Utgisven af J. B. Busser &c. Upsala, Edman, 1769, in 8:0, 158 sidd. Ded. Reg. m. m. oberäkn.

Larda Tidn. 1771, n. 10, 13-15. Gátting. Anzeig. 1773, p. 322.

361. Kort Berättelse om Upsala Slotts begynnelse och oden: ofverlämnad til Hans Kongl. Höghet (Adolph Fredrich) d. 14 Sept. 1745, af Olof Celsius, V. Bibl. Ups. in 8:0. Upsala. 1 ark.

Hon försattedes i största hast, och som allenast et litet antal exemplar astryktes, är hon nu mera mycket sälsynt.

362. Horologium Astronomicum Upfaliense, cujus artificiosissima structura, analysis & usus ad carminis heroici proprietatem ita adornatur, exponitur ac recensetur, ut insigniora, eaque difficiliora, quæ a Poetis in Astronomicis tractari consueverunt, Poeseos studiosis in conspectum veniant & inclarescant. Auct. Laur. Fornello. in 4:0. Upsal. 1630.

Om detta Urverk och des oden, lås Sam. B.I. C. 1. Klingenstiernas Aminnelse-Tal ofver Christoph. Sv. Geogr. Polhem, Stockh. 1753, in 8:0, p. 9, 10. Upland.

363. Dissert. Hist. de Almar-Stäk, Uplandiæ olim munitissima Arce. Pr. Ol. Celfius, Resp. Olav. Er. Berg. in 4:0. Upsal. 1750, pp. 48.

364. Exercit. Acad. de Fierdhundria. Pr. P. Elvius, Resp. Joh. Arenius. in 2:0. Upfal. 1717, pp. 125.

365. Dissertat. Acad. de Enekopia, Fierdhundriæ Urbe, P. I & P. I Continuat. + Pr. J. Ihre, Resp. Dan. ENEBOM. in 4:0. Upsal. 1745, 1746, pp. 96.

Det har gådt med detta, som med flere dylike Acad. Arbeten, neml, at det icke blifvit bragt til flut.

366. Dissert. de Arce Örbyensi. Pr. C. F. Georgii, Resp. Joh. HIERPE. in 4:0. Upsal. 1757, pp. 22.

6. 2.

SÖDERMANLAND.

367. Erici WIBERG Sudermanniæ Panegyricus. in 4:0. Upfal. 1638.

568. Oratio, continens Sudermanniæ laudem ac delineationem, quam - in R. Aboênsi Acad. d. 24 Mart. a. 1661 - pro Bibl. H. S. G. Del. I. conB.I.C.I. concione enarrabat Elias A. Hult. in 4:0. Sv. Geogr. Abox, Hansonius, pl. 2.

369. Oratiuncula, complettens breviter Sudermanniæ descriptionem, ejusque vera dignaque repræsentans encomia, - quam - in Acad. Aboensi, d. 15 Maji a. 1664, - publice pronunciavit - Gustav. Erici Bro-BERGH, in 4:0. pl. 2.

370. Underrättelse om Landskapet Sodermanland, författad af E. B.

Står i et Calendarium af S. Fuhrman, for år 1677, tr. i Strengnås hos Asp. Se Björnstiernas Fortekn. på Sv. Calendar. sid. 27.

371. Exercit. Acad. de Sudermannia. P. I. Pr. L. Hydrén, Resp. Eric Lundstróm. in 4:0. Upfal. 1747.

Ejusd. Dissert. P. II. in 4:0, ibid. 1749. PP. 79.

Larda Tidn. 1749, n. 66.

Forfattaren har lämnat sit arbete ofulkomligit

372. MSC. Job. Peringskiold Monumenta Sudermannica.

Denna Samling, bestående af VII små Tomer in 4:0, forvaras i Ant. Archivo. Innehåller Afritningar på Runstenar, så vål i Kungadomer som Lifgedinger, gjorde, under Hadorphs inseende, af J. Peringskiold, aren 1684, 85, 26.

Digitized by Google

86, jemte åtskillige Kyrkor, samt Likstenar i B. I. C. r. Strengnås Domkyrka och annorstådes.

Södermid.

373. Södermanlands Lands-Stat: jemte Förtekning på Hemmantalen, Matlagen och Mantalen i detta Höfdingedome. in 8:0. (Nykop. Kgl. Tr.) 1762. 1½ a.

Af detta Utdrag, författat efter 1760 års Jordebok och 1761 års Mantals-Långder, låt då varande Landshöfd. Gr. Nils Bielke trycka et litet antal exemplar, til enskilt bruk.

Hemmantalen i Sodermanland stiga til 3338,

Matlagen til 13105, Mantalen til 38106.

Landshöfdingar, Lagman m. m. i Södermanland, upraknar v. Stiernman, Höfdinga-Minne, II Bok. f. 97 · 145.

374. Underdånig Rapport om Nykopings Höfdingedöme. in 4:0. ½ a.

År dat. d. 28 Maji 1771, och underskrifven af Landshöfdinge-Åmbetet. Innehåller en summarisk Esterrättelse om Landets Indelning, Styrsel och Hushåldning, Kyrkio- och Schol-våsende, Militaire, Hemmantal, Folkmångd m. m. jemte er Utdrag ösver alla Kronans, så vål behållne, som disponerade Råntor. Hemman upgifvas hår til et antal af 3325\frac{1}{4}, Mantaleskrifne voro 1769, 43138 personer, och hela Folkhopen s. å. 86057.

Onskeligit vore, at man ôfver hvart och et Lån i Riket hade en dylik Esterrättelse; dock

borde den icke hållas hemlig.

375. Utdrag af Landshôfd. Bar. och K 2 RidB.I. C. 1. Riddarens Pehr Abrah. Örnskölds unSv.Geogr. derdåniga Riksdags-Relation, rörande Hemsödermild. mans håfdande til Åker och Ång, ÖdesHemman, Gräsgålder &c. uti Södermanland. På Höglofl. Kammar-OeconomieDeputations befallning, utgifvit på Kgl. Bokhandl. Carl Askergrens bekostnad. in 8:0.
Stockh. Wennberg och Nordström, 1772,
32 sidd.

376. Utkast til Landa-Minne af Södermanland. in 4:0. (Nyköping, 1764).

Det år upsat af Bisk. i Strengnås, D. Jac. SERENIUS, at utdelas bland de Studerande af Södermanlands Nation, som kunde vara hågade uti Acad. Ashandlingar beskrifva detta Hössdingedömets Hårader, Soknar, Ståder m. m. hvilket söretagande både dåvarande Landshösd. Gr. Nils Bielke, samt sören. Biskop utlosvade, at på alt sått bestråmja och understödja.

377. Salom. L. ENEBERG Oratio, celebris Emporii Nycopensis encomium adumbrans. in 4:0. Aboæ 1660. pl. 3½.

Stiernman, Aboa Liter. p. 56.

378. Joh. Sundler Dissert. Acad. III de Nycopia, metropoli Sudermanniæ. in 4:0. Upsal. 1735-1739. pp. 180.

Doden hindrade Forfattaren ifrån at fulfolja och sluta detta arbete.

379. Om

379. Om Nyköpings Stads namn, ål-B.I. C. 1. der och belägenhet; jemte Konunga-Bref och Sv. Geogr. andra allmånna Handlingar, tjenande til up-Södermild. lysning af Stadens Historia.

Nykép. Vekoblad 1764, n. 4. til slut. Ásven dårstådes 1765, n. 2-6 låses en Berättelse om Nyköpings och de öfrige Södermanlands Hospitaler och Fattighus.

380. MSC. Kongl. Bref, Resolutioner och Privilegier, rorande Nykopings Stad (istån år 1414 til år 1765). in fol.

De åro afskrisne utur de i Riksens Archivo besintelige Handlingar: Samlingen åger Rådmannen och Fabriqueuren i Nyköping J. G. Lenning. Åtskillige af desse Bres och Resolutioner åro trykte i bemålte Nyköpings Vakoblad, för år 1764.

381. Nycopiæ Flos atque Cinis, s. Oratio querula in admirandam fortunæ varietatem, quam inclyta Sudermanniæ metropolis, Nycopia, subiit, dum in medio flore constituta, horrendo spectaculo, d. 1 Julii a. 1665 in cineres redigeretur. Habita Ups. d. 28 Mart. a. 1666, a Petro Andr. Julino. in fol. Upsal. Curio. pl. 8.

Om denna Brand, se A. O. Rhyzelii Brontologia, p. 76, 77, och et J. Stiernhöks Bref, af d. 7 Jul. 1665, som står i Gjörwells Sv. Bibliothek, II Del. Stockholm 1758, in 4:0. p. 179.

K 3 381. (a) Mo-

B. I. C. 1. 381 (a). Monumento sacro, quò susv. Geogr. nestissimum ac infelicissimum Urbis Nycoscaermila pensis incendium, posteritati pie recolendum
relinquirur, pauca hæc addidit And. Bergius, Consul. Nycop. reg. in 4:0. pl. 1.

Foljer med Joh. O. Luths Predikan, hållen d. 7 Jul. 1665, som var siunde dagen ester Branden, och trykt i Stockh. 1668, in 4:0.

382. Dissert. de Territorio Hœleboensi Sudermanniæ, P. I. Pr. C. F. Georgii, Resp. Laur. Dan. Brannius. in 4.0. Upsal, 1769.

Förgåfves lårer: man vänta på Fortlåtningen af detta Arbete. Uti et Bref från Canc. Rådet af Sotberg, til Kongl. Bibliothecarien Gjörwell, skrifvet d. 4 Sept. 1778, och trykt uti Collett, Gjörwell. D. I. St. 3, förekommer, fid. 273 följ, et och annat, som kan tjena vid en Beskrifning om Hölö Sokn.

383. Blacksta och Wasbro Socknars Beskritning, författad år 1748, och tilökt 1759, af deras då varande Kyrkoherde Lars Hallman.

Uti Nykôp, Vekoblad 1765, n. 7-46, Beskrifningen år afkortad och mycket utessutet: Forfattaren var redan dod når hon utgafs,

384. Differt, Acad, de Parœcia Duncker eique annexa Lilla Malma. Pr. C. F. Georgii, Resp. Joh. Dan. FALCKMAN; in 4:0. Upsal. 1769. pp. 44.

385. En

385. En kort Beskrifning om Grips-B. I. C. 1. holms Slott, som innefattar des åtskilliga söråndringar ifrån sit sörsta til nårvarande tid, så långt som Svenska Historien, publique Handlingar och tilsförlåtelige Vitnesbörd gifver anledning. Med bisogad Förtekning på de Contresaits af Kejsare, Konungar, Drotningar &c. — med åtskillige Schillerier som therstädes sinnas, — jemte ösver högsbem. Personer, sammandragne Historike, Chronologiske och Genealogiske Anmärkningar (af Carl Fredr. Liungman). in 8:0. Stockh. Nyström, 1755. 135 sidd.

Författaren är Slotskamererare på Gripsholms Slott; och des Arbete mer et Inventarium på gamla Målningar, än en Historisk Afhandling.

Uti Kongl. Biblioth. på Drotningholm, forevaras foljande Handskrift: "Recueil des Portraits anciens, qui se trouvent au Chateau de "Gripsholm. Dedié à S. A. R. Louise Ulrique, "Princesse de Suede, par C. G. Tessin. Stockh. "le 24 Dec. 1747", in fol.

386. MSC. De antiquitate Civitatis Strengnensis.

Uti Ant. Archivo, Fascic. Miscellanegr. D. 24, in 4:0, n. 5.

387. MSC. Thet gamla och nya Strengnäs, beskrifvit af Lars Hallman, Kyrkoh. Wi Blacksta och Wasbro. in fol.

Et vidlyftigt Arbete, delt i 20 Capitel Ef-K 4 ter B, I. C. 1. Sv, Geogr, Sodermila, ter Auctorens dod är Handskriften inlämnad til Consistorium i Strengnäs,

388. Specim. Histor. de Strengnesia, Urbe Sudermanniæ. P. I. Pr. C. F. Georgii, Resp. Jahan. GRAFFMAN. in 4:0. Upsal. 1768.

Försattaren har, så längt han gådt, nytjat Kyrkoh. Hallmans handskr. Arbete.

389. Specim. Histor. de Insula Sela Sudermanniæ. P. I. Pr. C. F. Georgii, Resp. Eric. Humbla. in 4:0. Upsal. 1771.

Lårer icke eller blifvit fortfat,

389 (a). Respublica Glacialis, in 12:0. Stockholmiæ, typis Nicol. Wankijf, 1681. pp. 52.

Af Forfattarens Foretal, kan så vål innehållet af denna lilla salsynta Tractat inhamtas, som anledningen jag har at den hår uptaga: "In ru-"sticis delectationibus habetur piscatio, & rus co-"lentium interest scire, quo ordine, modo, ju-"re, piscandum sit. Quod delectabit igitur & ,quod proderit, invenietis in hac relatione, "quam vobis offero; ideoque potissimum com-"posui, ne industria & æquitas rusticorum im-"primis habitantium paræciam Nashulta territorii "Rekare australis in Sudermannia vos & poste-"ritatem lateret. Stockholm. 1650. G. R". Uppå detta Forctal foljer Joh. Loccenii Ytrande ofver Arbetet, uti Bref til Forfattaren, skrifvit i Upfala d. 28 Febr. 1670. Bågge desse Styr.

Stycken åro bortlåmnadeAtti nya Uplagan af Respu- B. I. C. t. blica Clacialis, som står uti Joh. Chphi MAR-Sv. Geogr. TINI The saurus Dissertationum, 'I. I. P. I. p. 1-21. Sodermild. Norimb. 1763, in 8:0. Fragar man nu efter Forfattaren, lå svarar jag, at det år Presid. i Dorpts Hofratt, Frib. Guftaf Rosenhane; ty dels gifva Initial-bokstáfverne under Foretalet sådant nog tydeligen tilkånna, dels bestyrka iadant med deras intygande, Canc. Råd. von Stande, uti en egenhandig Annotation framför mit Exemplar, och Canc. Råd. von Stiernman, Anonymor. Cent. I, p. 22, jamnfort med emendandis, vid slutet af Foret. til Cent. II, hvartil kommer, at som Frih. Gust. Rosenhane var &gare af Såteriet Haneberg i Ndshulta Sokn, han ofta hade tilfalle både at deltaga och sjelf bivista Vinter-fisket på Nåshulta-ijon. De gissningar torde altia forfalla, som om Forfattaren af oftanamnde Bok lasa i Abo Tidningar, 1776; p. 23.

390. Dissert, Acad. de Parœcia Brænkyrka, Tærneæ Meridionalis in Sudermannia; P. I, II. Pr. C. F. Georgii, Resp. 30. Wilh. Brannius. in 4:0, Upsal. 1769, 1770. pp. 28.

Lard. Tidn. 1771, n. 23, 24.

391. Kyrkoh. Nathan. STADINS Berättelse om Wålinge Sokn.

I Sv. Mercur. Jun. 1760, p. 300 - 310.

392. Österhanninge Sokns Antiquiteter, sammanskrifne år 1668, af Andr. Ar-K 5 vidi B.L.C. 1. vidi STRENGNENSI, Pastor i Österhan-Sv. Geogr. ninge. Nerike.

I Gjörwells Sv. Bibliothek, II Del, Stockh, 1758, in 4:0, s. 131-137.

392 (a). MSC. Antiquitates Sorundenses,

Alt det som jag om denna Handskrift har mig bekant, år, at den i Dagligt Allehanda 1780, n. 20, efterfrågas: den skal, för slere år tilbakars, i Stockholm genom Auction blifvit försåld.

S. 3. Nerike.

393. Lust und Nutz der Provintz und Landschaft Nerikia in Schweden. Gedr. zu Westeräs, mit Capitels druck, durch Peter Wald, im Jahr 1639. in 4:0. 1\frac{1}{2} a.

Denna på Tyska Rijm försattade Skrist, år dedicerad til Herr Gustaf Leyenhoust (Leyonhus vud), Carsten Ottern och Hans Meinigk, af Försattaren Dionys. Fischer, Schnebergens Misnico, M. Ch. C. och förer på Titulbladet et stort Vapen af et grönt Fålt, och deruti en Barre af Silsver, med 3 bandvis stälde Rudor, ofvanpå Hjelmen tvenne Byssels-horn, af blått och Silsver våxelvis, och deremellan en upråtstående Ruda.

Densamma med Titul; "Dionysii France in Schweden". in 4:0.

Utan

Usan Ort, Årtal, Boktryckares namn, förom-B. I. C. 1. nämnde Vapen eller Dedication. Et exemplar af Sv. Geogra förra Uplagan, ågde Landshöfd. Frih. Tilas, och Nerike. et af den senare sinnes i Palmsk. Samlingarne i Upsala: begge Uplagorne åro lika sällsynte.

Scheffer, Suec. Lit. p. 286, kallar Forfatta-

ren Medico-Chirurgum.

394. Dissert, de Nericia. Pr. Ol. Celsus, Resp. Job. Gust. Hallman, Gostassson, in 8:0. Upsal. 1725. pp. 28.

Hallman var finnad vidare utföra detta ämne i et Verk under Titul; Nerike thet nya, gamla, ôfra och underjordiska, se Föret. til den af honom år 1732 utgisne Eliss Eriks-dotter &c. Han asled 1757, utan at hasva fullgjort sit löste. Tuneld har likvål nytjat hans Samlingar.

Landshöfdingar och Lagman i Nerike upråknas i v. Stiernmans Höfdinga-Minne, III Bo-

ken, s. 145-170.

395, MSC. Kort Beskrifning ofver Orebro Stad, upsat uti Orebro Magistrats namn, af Olof E. Salin, Borgm. i Orebro, d. 31 Dec. 1737. 10 a.

Infåndes til dåvarande Landshöfd. Frih, Erik Wrangel, at vidare tjena til befordran af Lars Salvii upfåt, at låta uplågga en Beskrifning öfver Sverige, hvaraf likvål ej mera ån första Tomen utkommit; se hår ofvansöre n. 294.

Trykt år numera Borgin. Salins Beskrisning ofver Orebro Stad, uti Vecko-Tidningen, som därstådes utkom år 1777. Se N:0 10 sölj.

Atven

B. I. C. I. By. Googn Netike. Åfven dårstådes N. 27 följ. år inrykt en Förtekning på en del Kongl. Resolutioner och Privilegier för Örebro Stad, hvartil Originalerne åro i en vid Rådstusvan förvarad Foliant inhåstade. Första Documentet år: "K. Carl Knuts"sons Stadsåstelse-Bref på K. Christophers år "1446 gifne Förbud, at nyttja Frimarknades i "Örebro, — om S. Hindrics dag i Winteren. "Gifvit Stockh. d. 27 Dec. 1454".

Vidare förekomma i bemålte Vecko-Tidning N. 36 följ. Monumenta Templi Orebroensis, bestående af Epitaphier och Inscriptioner på Graftenar m. m.

396. Dissert. Hist. Topogr. de Arce regia Oerebroensi, Pr. J. Ihre, Resp. Jo. Fr. BAGGE. in 4:0. Upsal. 1769, pp. 25.

Örsbro Slott, sådant som det nu år, til des utseende fram åt Borggården, med Grundritningar uppå nedersta och mellan-våningen, år stucket i Koppar, på 3 Blad.

397. Beskrifning ofver Kräcklinge Sokn, i Nerike, af G. Hedin.

Står i K. Sv. Wet. Acad. Handl. 1754, sid. 109. Beskrifningar öfver åtskillige Soknar i Nerike, som i Handskrift förvaras uti det vid Trivial - Scholan i Örebro inråttade Archivum, upråknas uti Örebro Stads Vecko-Tidning, 1777, p. 14.

5. 4. Wästmanland.

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Wästmanl.

- 398. Elogium Diœcesis Arhossensis, Wesmanniæ & Dalekarliæ laudes, præclara incolarum gesta ac mores continens, recitatum ab Erico A. SALAMONTANO. in 4:0. Upsal. E. Matthiæ, 1636. pl. 3.
- 399. Wesmannia simpliciter adumbrata Oratione Arosiæ, in frequentia synodali, d. 8 Sept. a. 1682; qua Reverendiss.—
 D. Carol. Carlsson Episc. Aros.—maximo cum applausu excepit totus Wesmanniæ Clerus, dicta ab Erico Sahlmonio. in 4:0. Stockh. Wankif, 1682. pl. 7½.
- 400. Beskrifning öfver Wästmanland, med sina Ståder, Hårader och Socknar, af Olof Grau. in 8:0. Westerås, Horrn, 1754.

Neueste Geschichte der Gelehrsamk. in Schwe-

den, 11 St. p. 191.

Boken består af 663 sidor, Dedic. Föret, och Regist. oberåknade, jemte 14 i Koppar stuckna Tastor, förestållandes Kyrkorne uti Ståderne och på Landet, med åtskillige i trå skurne Runstenar.

Larda Tidn. 1755, n. 15. N. 98 låses Svar uppå de i Stockh. Histor. Bibl. II St. s. 145 anförde Anmärkningar vid Graus Arbete.

401. Alfabetiske Utdrag af Salpeter-

B.I. C. 1. fjuderie - Directeurens Hr Olof Graus Be-Sv. Geogr. ikrifning öfver Westmanland, gifne af Fredr. PALMQVIST, Ledamot af K. W. Acad. i Stockh. in 4:0 maj. Stockh. 1758. 2½ a.

Hof-Intend. och Acad. Råntmåst. Pehr Jutins Samlingar om Wdssmanland MSC. råknar Tuneld ibland de Skrister, som han nytjat vid

sin Geographies forfattande.

Om Landshöldingar och Lagmån i Wältmanland och Dalarne, handlar IV Boken i v. Stiernmans Höfdinga-Minne, s. 170-221; och uti Allman. Tidn. 1772, D. II, s. 990, ilär en "Förtekn. på Höfvidsmån, Ståthållare och Lands-"höfdingar i Westerås, upsat af A. A. Hulphers".

402. Oratio, qua disseritur de dignitate & utilitate rei metallicæ, quam ex Wessmannia percipit Regnum Suedicum, habita — 3 Cal. Jul. a. 1648, a Job. Hotstenio, in 4:0. Upsal. E. Matthiæ. pl. 4.

403. Wessmanlands Biorn-och Wargfänge, under Pr. And. Berchs biträde, (i en Acad. Disputation) förestält af And. HILLERSTRÓM. in 8:0. Upsala, 1750. 24 ark.

Larda Tidn. 1750, n. 44.

404. Abrah. A. Hülphers Beskrif-+ ningar om Westmanlands Ståder.

År i Flocken af des "Samling til korta Be"skrifningar öfver Svenska Ståder". Westerås
1778, in 8:0. Se n. 221 (2).

Stå.

Ståderne, som hår beskrifvas, åro Westerås, B. I. C. 1. Arboga, Köping, Sala, Linde och Nora. Westmanl.

404 (a). Laur. WICANDER de Arofia, Urbe Westmanniæ primaria, Dissertat, II. in 8:0. Upsal. 1720, 1722. pp. 153.

Acta Liter. Suet. 1721, p. 228.

"Anmärkningar om Folk-numerns förändrin"gar i Westerås Domkyrko Församling, på 148
"år, af Abrah. Abrahl. Hülphers", läsas uti
K. Wet. Acad. Handl. 1773, IV Quart. s. 349357.

405. Incendium Arosiense, eller en Christelig Påminnelse om then Wådeld, som upkom i Westeråhs then 3 Sept. — A. 1668, och på 12 timars rum then sörnåmbsta Stadsens deel bortbrånde. — Utas D. Reinh. Bakii — Wådelds-Predikningar — sammansattat, och til nårvarande tilsälle — låmpat af Andr. Broding, Dalek. in R. Gymnas. Aros. Eloqu. Lect. in 8:0. Westerås, Hagen, 1670. pp. 88.

Innehåller inga Historiska efterrättelser.

Argentifodinæ ut & urbis Salanæ succincta delineatio, Dissertat. Petri O. Wollent. in 4:0. Upsal. 1725.

Se har nedanfore n. 1079.

406. Fr. Anagrii korta Berättelse om Sala Stad och Orts både sørna och nårvarande Tillstånd.

Lā-

B. I. C. I, Sv. Geogr. Westmanl.

Lases i Dedicationen framfor samma Forfattares: "Tal, hållet i Sala Stads-Kyrka, då Alta-"re-Taflan dårsammastådes invigdes år 1738", och tr. i Upsala hos Ol. Wikblad, utan årtal, in 8:0.

407. Exercit. Acad. de Sala, oppido Westmanniæ, Pr. C. F. Georgii, Resp. Joh. R Aнм, Joh., Fil. in 4:0. Upsal. 1763. pp. 28.

408. Dissert. de Prædio & Parœcia Angson, P. I. II. Pr. C. F. Georgii, Resp. Gust. Flygare. in 4:0. Upsal. 1766, 1767. pp. 26.

Ldrda Tidn. 1766, n. 81. 1767, n. 57.

409. Beskrifning ofver Kioping, en af the âldsta Ståder uti Sviarike, utur gamla Bref, Minningsmercken och Frafagner sammanletad af Joh. Gostaf HALLMAN, Gostafsson. in 8:0. Stockh. Horrn, 1728. 126 sidd. utom Dedic. och Föret.

Asta Liter. Suec. 1729, p. 579. Hvadan Staden Köping fordom blifvit kallad Laglosa Koping, undersöker Er. Ekholm, uti fina Krit. och Histor. Handl. I Saml. Stockh. 1760, in 8:0, s. 80, 81. Lagerbring S. R. Hist. II Del. s. 410 lager, at det ir Enkoping, som blifvit kallad Laglosa Kopung.

Af några gamla Wadstenas Kloster-bref, tror Cancellisten i Antiqu. Archivo, Pehr Hellman, sig kunna gora den Slutsats: "at med Laglosa.

Kå-

Köping förstås uti Svenska Skrifter under hela B. I. C. 1. XV Sec. ingen annan Stad, ån Wadstena i Ö-ster-Göthland; men allenast den delen af samma Stad, som lydde under Klostret, m. m. Denna Anmärkning låses uti Adressen, 1775, in 4:0, n. 20. Er. Ekholms Svar-hårpå och Vederläggning står i Nya Lárda Tidn. 1775, n. 28. Åsven dårstådes, n. 35, sår man igen P. Hellmans Gensvar på Ekholms Critique, samt ibid. n. 42, denne senares Återsvar. Et hithörande Utdrag af et Bref srån Stads-Comministern i Wadstena, Pehr Kylander, år åter uti Adressen insfört, 1776, n. 80.

410. Jac. Simonis Oratio de Arbogia, in 4:0, Abox, 1659.

Stiernman, Aboa Liter. p. 55.

411. Arboga Känning, funnen och upstäld af Jac. Benj. Lohman, in 4:0. Stockh. Nyström, 1737, 224 sidd. Dedic. Gratulat. Föret. och Reg. oberüknade.

Författaren, som kallas S. S. Theol. & Antiqu. Stud. beskrifver Staden til Namn, Belägenhet, Ålder, Vapen och Privilegier; handlar sedan om Arboga Flod, med de dertil hörande Verk, samt Arboga Graf och någre namnkunnige Källor; hvarester han talar om Stadens Kloster och Kyrkor; Slott och Fästningar, eller Borgar; Stadens Styrsel; de därstädes hällne Möten, Sammankomster och Riksdagar; olyckeliga och nöjsamma Håndesser, som sig därstädes tildragit; Innevånarnes Lesnads-frågd, uti hvilken Afdelning någre lärde Måns Lesvernes-be-Bibl. H. S. G. Del. 1.

B.1. C. 1. skrifningar förekomma, jämte Förtekning på deras Skrifter. Sidsta Cap. handlar om Stadens fordna och nuvarande Styrka.

412. Specim. Histor. de Oppido & Paroscia Lindesbergensi. Pr. C. F. Georgii, Resp. Dan. Nohrborg, in 4:0. Upsaliæ 1760. pp. 32.

År också trykt på Svenska, med Titul: "Hi"sstorisk Beskrifning ösver Lindesbergs Stad och
"Sochn, uti et Acad. Snilleprof — år 1760 ut"gifven — samt sedermera ösversat, och med
"någon tilökning försedd, af Dan. Non RBORG". in 8:0. Stocks. Salvius, 1761, 39 sidor, med 1 Kopparst. Larda Tidn. 1761,
n. 99.

413. Dissert. Hist. de Parœcia Norbergensi. Pr. C. F. Georgii, Resp. And. Nohrfors, in 4:0. Upsal. 1758. pp. 24.

414. Dissert. Hist. qua sistitur Nora Westmannorum oppidum. Pr. C. F. Georgii, Resp. Dan. Nohrborg, in 4:0. Ups. 1769. pp. 24.

§. 5.

DALARNE.

415. Zachar. HOLENII Dissert. II de Dalecarlia, in 4:0. Upfal. 1722, 1725. pp. 144.

Acta Liter. Suec. 1727, p. 282.

416. Bre-

- 416. Breves Observationes ad Anti-B.I.C. 1. quitates Dalecarlicas spectantes (Dissert. A-Sv. Geogr. cad.), Pr. And. Gooding, Resp. Georg. Georg. 2 ELIUS, in 8:0. Upsalix, Keyser, 1693. pp. 16.
- 417. MSC. Joh. MESSENII Beråttelfer om någre gamble Sveriges Handlingar, thet år en liten Kronika om the namnkunniga och behiertade Mån i Dalarne, sammalunda och med Sylfbårget, Koparbårget och Järnbårget, thesslikest theras manliga giårningar.

Handskriften förvaras i Riksens Archivo, och en Afskrift i Ant. Archivo: var 1637 på vågen at tryckas; se Stiernmans Bibl. Sveo-Goth. T. II, p. 141.

Messenius k llar detta Arbete Dalarnas och Bergslagens Rijm-Chronika, i Förtekningen på de Skrifter, som han utarbetat under sin arrest på Cajaneborg; och hvilken Prof. Bring låtit trycka, Sami, af åtskill. Handl. 1 Del, sid. 6.

- 418. Dissert de Territorio Cuprimontano & Sæterensi nec non Jarnberia occidentali. Pr. A. Grænwall, Resp. Sam. Resenberg, in 4:0. Upsal. 1734. pp. 67.
- 419. Oratio de clarissima Sveonum civitate Fahluna, quam in Acad. Upsal. 16 Jun. a. 1667 declamabat Nicol. S. Fahlman, in fol. Upsal. Curio. pl. 6.

420. Får-

B. I. C. I. 420. Förening emellan Stora Koppar-Sv. Geogr. bergslagen och Fahlu Stad, af Hans Kongl. Dalarne. Maj. nådigst stadfåstad d. 13 Jan. 1721, in 4:0. Stockh. Horrn. 2 a.

> Denna Forening blef af Riksens Stånder, uppå Fahlu Borgarskaps anhållan, uphåsven, vid Riksdagen 1766. Inrikes Tidn. 1767, n. 81.

Om Fahlu Grusva, se hår nedansöre n.

421. Academisk Afhandling om Stora Kopparbergs Bergs-Frålse, hvilken under Pr. Chr. Berchs inseende, til almånt ompråsvande, framstålles af Carl Jacob Lundström, isrån St. Kopparberget, Kgl. Stip. samt Auscultant i K. Maj:ts och Riksens Bergs-Collegio, in 4:0. Upsala, 1775, 102 sidd.

En vål documenterad Afhandling, i et åmne, fom förut varit litet vidrört.

- 422. Om Såttet, at bruka Åker och Ång vid Stora Kopparberget och omkring Fahlu Stad, som redan någre år uti Upland med nytta varit försökt; men nu efter någras åstundan framgisves af Sam. Schultze, Camererare i Kongl. Bergs-Collegio, in 8:0. Stockh. Salvius (1743). 4 ark.
- 423. Specim. Histor. fistens prædium Ornæs aliaque loca commoratione R. Gustavi

flavi I apud Dalekarlos celebria. Pr. C. F.B. I. C. T. Georgii, Resp. Joh. Reinh. Schultze, Sv. Geogr. in 4:0. Upsal. 1758. pp. 60. c. figg.

Ldrda Tidn. 1759, n. 24, 25. Se har nedanfôre n. 2963 (a).

424. Dissertat. de Præsectura Næsgardensi Dalekarliæ, Pr. J. Hermansson, Resp. Petr. Ugla, in 4:0. Upsal. 1734. pp. 150.

Ejusd. Dissert. Cont. I, Pr. C. F. Georgii, Resp. Sam. UGLA, in 4:0. Upsal. 1768. p. 151-214.

Ldrda Tidn. 1769, n. 101.

Sonen har fortfatt Fadrens Arbete.

Ejusd. Dissert. Cont. II, sistens parœciam Folkårna. Pr. C. F. Georgii, Resp. Gust. Christiernin, in 4:0. Upsaliæ, 1776, p. 215-234.

Ejusd. Dissert. Cont. III, sistens paracciam Grytnås. Pr. C. F. Georgii, Resp. Job. Christoph. Hult, in 4:0. Ups. 1779. P. 235:254.

425. Stora Tuna i Dahlom och Bergom Minnesdome. Thet år: utförlig Beskrifning och Underrättelse om then Ort och Christeliga Församling, som har namn af Stora Tuna, och är belågen i Öster-dahls Bergslagen; — af Magn. Abrah. Sahl-L 3 stedt,

B. I. C.II STEDT, Probst och Kyrkoherde thersamma-Sv. Geogr. stades. in fol. Stockh. Grefing, 1743. Dalarne.

Tituln år så oåndeligen vidlyftig, at jag allenast deraf utsat det vasenteligaste. Boken i stort format, och forsedd med en Land-Charta, består af 220 sidor; Dedicat. Foret. Registret samt Bihanget oberåknade. Detta sednare utgör 13 ark, och innehåller Documenter och Handlingar, tjenande til bevis. Allmänheten har icke fällt om detta Arbete et benäget omdome.

426. Exercit. Acad. de Lacu Siljan. Pr. A. Grænwall, Resp. Ol. Siljestróm Larsson, in 4:0. Upsal. 1730, pp. 38.

Acta Liter. & Scient. Svec. 1736, p. 166.

427. In honorem amplissimæ Suecor. Provinciæ Dalecarliæ, quæ semper antiqua probitate gentis, cultu divino, rerum gestarum gloria & præcipue incomparabilis Herois — Gustavi I — virtute & auspiciis profligando immanem Christierni tyrannidem, enituit. Cum Successorum Augustiss. Familiæ recensione, tum addita serie Ministrorum, qui - parœciam Mohram verbi divini semine per 260 annos in sua usque tempora paverunt, Hoc Carmen reliquit A. D. 1663 fatis concedens Andr. WALLE-NIUS, Past. ejusd. Eccles. in fol. Holmiz, typis Meurerianis, 1664. pl. 4.

År til trycket befordrat af Brodren, Sjó-Caphainen Olof Willman.

428, MSC,

428. MSC. Beråttelse huru de trenne B. I. C. I. Socknar Sårna, Heede och Idre, åre brag-Sv. Geogr. te ifrån Norrige til Sverige.

I Friherrl. Rålambska Ribliotheket på Högsjö; torde vara samma Berättelse, som låses i Sv. Fatburen, IV Opn.

(B)

Gotha Rikes Landskaper och Stader,

5. 1.

ÖSTER-GÖTHLAND.

429. Orat. panegyr. inclytæ Ostro-Gothiæ, proclamata in Synodo d. 4 Cal. Julii a. 1613, a *Jona* Petri Gotho, *in* 4:0, Holmiæ, Meurer.

Jon. Petri Gothus blef Riskop i Linkoping

- 430. Declamatiuncula de Oftro-Gothia, in Acad. Ubsal. a. 1631 habita a Dan. J. KYLANDRO. in 4:0. Ubsal. E. Matthiæ, pl. 4½.
- 431. Ostro-Gothiæ Historia, quam in Acad. Dorpat. d. 13 Aug. 1647, Orations solenni, publice enarrabat Magn. Samuel. Asp, in 4:0. Dorpati, Vogelius, 1647, pl. 6.
 - . 432. Encomium Ostro-Gothiæ, quod L 4 in

B.I. C.I. in Acad. Aboensi die 9 Maji a. 1680 di-Sv. Geogr. vit Petr. Dahlijn, in 4:0. Aboæ. pl. 42.

433. Tal om Östergöthlands Förmoner och Olägenheter, hället för Kgl. Wet. Acad. vid Præsidii nedläggande, d. 28 Oct. 1761, af *Tiburtz* TIBURTIUS, Probst och Kyrkoherde i Wreta Klosters Församl. *in* 8:0. Stockh. Salvius, 1761. 24 sidd.

Larda Tidn. 1761, n. 94.

434. Anmärkningar vid Hushållningen i Östergothland, ytrade för K. Wet. Acad. af Probsten — Tiburt TIBURTIUS, då han hade därstådes sit Inträde d. 12 Junii 1756. in 8:0. Stockh. Salvius, 1756. 24 sidd.

435. Oeconomiska Anmärkningar om Öster-Göthland, af D. Joh. Otto Насstrom, Prov. Med.

Sv. Mercur. 1757, Mart. f. 581-588, och Ldrda Tidn. 1757, n. 26.

436. Enfalliga Anmärkningar om Ost-Giotha Skåre-Boars ofliga Fiske-sått i Ostersjon, under Prof. P. Kalms inseende, som et Acad. prof utgisne af Joh. Enholm E-liasson, I och II Del. in 4:0. Åbo, 1753, 1754. 46 och 28 sidd.

Ldrda Tidn. 1754, n. 61, 62, 77.

Anmarkningar vid denna Disput. lasas ibid. 1755, n. 54.

436. (a).

436 (a). Olai Andrew Slakovii, B. I. C. 1. Gothi, Trihydrogrammaton Ostro-Gothia Sv. Geogr. (Carm. elegiac.) s. l. 1613. Ch. pat. pl. 1. Ost. Gothi.

Det enda trykta Exemplar af denna Skrift, fom man har sig bekant, sinnes uti Upsala Bibliothek, i I Bandet af Palmsköldska Samlingarne om Öster-Göthland. Wattudragen, som celebreras, åro: Motala, Wether och Somman.

437. Tal om Planterings nytta och nödvåndighet, i fynnerhet på Slåtbygden i Östergöthland, hållet inför den studerande Ungdomen af Östgötha Nation, på allmånna Landskapets Sammankomst, d. 31 Mart. 1762, af Med. och Oecon. Studioso Eric. O. Rydbeck, in 8:0. Stockh. Salvius, 1762. 32 sidd.

Ldrda Tidn. 1762, n. 49. Talet år skrifvit på vers.

438. Förtekning på högre och lågre Åmbetsmån vid Lands-Justitiæ-och Jågeri-Staterne, Hall-Råtter, Tull-och Post-Contoir uti Östergöthland, med Wadstena Lån, år 1760.

I Norrkop. Wecko-Tidningar, 1760, n. 30-40.

Om Jarlar och Hertigar i Öster-Göthland, Landshöfdingar, Advocati eller Fogdhar dårsammastådes m.m. handlar V Boken i v. Stiernmans Höfdinga-Minne, s. 221-281.

439. Beskrifning ofver the i Oster-L 5 GothB.I. C.I. Gothland befintelige Ståder, Slott, SokneBv. Geogr. Kyrkor, Soknar, Såterier, Öfver-Officers
Oft. Gothl. Bostållen, Jernbruk och Präftegårdar m. m.

utgifven och til trycket befordrad af Carl

Fredr. Broocnan, in 8:0. Norrköp. Ed
man, 1760.

Larda Tidn. 1760, n. 77, 78.

Boken består af tvenne Delar, af hvilka den förra, Dedicationerne och et kort Företal obetåknade, intager 200, och den sednare 780 sidor. Registret år ganska osuskomligit och illa gjort.

440. Dissert. de Wikia Ostro-Gothica. Pr. M. Asp, Resp. Withelm. Andr. Wennerdahl, in 4:0. Upsaliæ 1733. pp. 54.

Acta Lit. & Scient. Svec. 1739, p. 510.

441. Pentapoligrammaton Ostro-Gothiæ de quinque primariis & vetustissimis Gothorum orientalium Emporiis, Lincopia, Norcopia, Sudercopia, Vasthena & Scheningia, decantatum in patriæ encomion a Joh. Matthe, in 4:0. Holmiæ 1613.

Stiernman, Bibl. Suio-Goth. T. II, p. 221.

442. Jab. MATTHIE Encominition viviantis Norceponis.

Bakom des under Jona Magni hållne Disput. philos. pro gradu. Uplal. 16,17, is 4:0.

Stiern-

Stiernman, ibid. p. 222. Lidén Catalog. B. I. C. 1. Disputat. Sect. I. p. 339. Sv. Geogr. Oft. Goibl.

443. Oratio de celeberrima Ostro-Gothorum urbe Norcopia, quam in Upsal. Atad. publice pronuntiavit *Edvard*. Johan. Holm a. 1635 19 Jun. in 4:0. Holmiæ, Käyser, pl. 2.

444. Laur. ARNERI Incomium celeberr. urbis Norcopiæ, in 4:0. Aboæ, 1664. Stierman, Aboa Liter. p. 65.

445. Petr. Wilh. LITHZENII Disfert. II de Norkopia, urbe Ostro-Gothorum principe. in 40, Upsal. 1742, 1743. pp. 115.

- Arberet år icke bragt til flut.

446. Norrkopings Borjan och åldre Oden. 1, 2 Stycket, in 419 (1760).

Denna Beskrifning öfver Norrköping är författad af Assessor i Ant. Archivo, Nils Reinh. Brocman, död 1770, och införd på första Bladet af Norrköp. Veckoblad, för åren 1758 och 1759. Består af 216 paginerade columner, eller 54 Blad, och är särskilt utgisven under ofvan utsatte Titul, dock utan Årtal, Ställets eller Boktryckarens namn; men på börsta Bladet af Skriften låsas orden: Beråttelse om Norrköpings Ålder och Atskillige Öden. I St. handlar öm Stadens Uprinnelse; II St. om de måst mårkvändige Håndelser sör Kon. Gustaf d. I tid.

447. Norr-

B. I. C. I. 447. Norrkopings Stads Historia. For-Sv. Geogr. sta Tidehvarfvet. in 8:0. Upsala 1770. 52 sidor, forutan Dedicat. m. m.

Larda Tidn. 1770. n. 43.

Under Dedicationen står Författarens Namne Carl G. Broocman. Han var Farbroders-Son til nåst förut nämnde N. R. Brocman, och Extraordinarius i Ant. Archivo. Som han asled kort efter desse ark voro trykte, låra vål de två återstående Tidehvarsven icke utkomma. Det första stråcker sig isrån Stadens anläggning till år 1520; det andra skulle gå til år 1719, och det tredje innesatta den sedan förstutne tiden.

448. Utdrag af Norrköpings Stads Kyrko-böcker, som visar antalet af södda Barn, vigde Brudepar och döda Menniskior, ifrån år 1720 til och med 1755.

I K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1760, f. 156.

449. Annotation ofver Norrkopings Stads Stroms stadnande och slodande tid ester annan, Eldsvådor, som och huru många i Staden dodde af Pesten år 1623, 1710, 1711. Til trycket befordrat, icke Ofogeligen Lempat. in fol. pat. ½ a.

450. Magn. Sam. Sode Rstén, Disfert. II de Sudercopia, in 4:0. Upsal. 1736, 1743. pp. 66.

Åter et afbrutet Arbete.

451. Nashy Socken i Öster-Gothland,

beskrifven år 1755, af Hans Heder-B. l. C. 1.
Sv. Geogr.
Sv. Geogr.
Óft. Gósbl.

I Kgl. Vet. Acad. Handl. 1757, f. 263-304.

452. Gamla Kihls Sockens Minne.

Upsat af Comministern därstädes Jac Reetzius, och tr. i Sv. Archivum, B. 1. s. 129-134.

453. Dissert. de Lincopia. P. I. Pr. M. Asp, Resp. Job. Ryding. in 4:0. Upsal. 1735. pp. 48.

Fortsättningen saknas.

454. Jonæ LAURENII Dissert. II. de Ydria, Oster-Gothiæ Territorio. in 4:0. Upfal. 1736, 1738. pp. 64, 46.

455. Beskrifning ofver Wreta Klosters Socken uti Oster-Gothland, af Probst. TIBURTIUS.

I Kgl. Sv. Vet. Acad. Handl. 1755, s. 188-209, s. 254-273.

455 (a). Tal om Risinge Sokn och thes tilstånd i fordna och nuvarande tider; uti Inspectoris — D. Matthiæ Asps, samt hela Oster-Gotha Nationens närvaro, på Landskaps-Salen uti Upsala, år 1762 hållet af Andr. WANGEL, Studioso Lincop. O. G. in 40. Stockh. Lange. 1764. 16 sidd.

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Småland: §. 2.

Småland.

456. Laur. Er. WALLERII Oratio in laudem Smolandiæ & Ockandiæ. in 4:0. Gryphisw. Albinus, 1618.

Stiernman, Bibl. S. Goth. T. II, p. 338.

457. Petri SLETTO-GIZEI Oratio de Smolandia, Upsaliæ habita d. 2 Junii a. 1633. in 4:0.

Se And. Hallenbergs Programma vid Dom-Probst. D. S. Bålters Likbegångelse 1760, bisogat andra Upl. af den öfver bemålte Dom-Probst hållne Lik-predikan, tr. i Wågsjö 1766, in 4:0.

- 458. De Smalandia Oratio: quam in Acad. Dorpat. d. 11 Jul. a. 1646 publice pro concione enarrabat Jan. Nicolai Bringander. in 4:0. Dorpat. Livon. pl. 3.
- 459. Oratio, Smolandiæ & Oelandiæ breve encomium continens, quam in Strengnensi Gymnasio d. - Mart. a 1647 publice recitavit Ericus Olai. in 4.6.
- 460. Wilh. Petri GRANBERG Oratio, laudem & delineationem Smolandiæ continens. in 4:0. Aboæ 1671. pl. 2.

Stiernman, Aboa Liter. p. 95.

461. MSC. Petri Kellander Oratio

tio de laude Smolandize, habita in Gymna-B. I. C. I. fio Wexionensi, d. XV Aug. 1674.

Sv. Geogr.

Småland.

"Denna Kellander, då Gymnasist, blef seder, mera Probst och Kyrkoh. i Lundby, Göthe, borgs Stift". S. L. Gahm.

- 462. Dissert. Geogr. de Smolandia. Pr. L. Arrhenius, Resp. Joseph. E. Lindahl. in 8:0. Upsal. 1719. pp. 44.
 - J. Lindahl var Kyrkoh. i Grenna, når han afled 1742.
- 463. Dissert. Hist. Polit. de Memorabilibus Smolandiæ. Pr. J. Hermansson, Resp. Sam. Rogberg. in 8:0. Upsaliæ 1721. pp. 72.
- 464. MSC. Archivum Smolandicum: eller Handlingar, hvilka förmodeligen kunna gifva ljus uti Smålåndíka Historien och Antiquiteterne, samlade af Sigfrid Lor. Gлим Persson, Kammarskrifvare uti Kgl. Krigs-Collegio.

Denna Samling består af XVIII Band in 4:0, och innehåller så vål trykte, som handskrifne Acter, Documenter, Skrifter m. m. rörande Smålands Natural, Ecclesiastique, Civil och Politiska Historia.

465. MSC. Petri RUDBECKS Smålandska Antiquiteter.

De citeras nagre ganger i Berattellen "om de ford-

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Småland. "fordna Konungar, Jarlar och Regenter, som re"gerat i Göta Riken, innan de med Sven, el"ler Upsala Riket blesvo förenade". Stockholm
1758. in 8:0. Handskriften såges hasva varit i
R. R. Gr. Gust. Bondes hånder.

I Sam. Rogbergs Beskrifn. om Småland, s. 987, kallas Petr. Rudbeck Regements - Qvarter-måstare, och des Smål. Antiquitæter beråttas vara upfylde med sabelaktige Beråttelser.

466. Dissert. de Regulis & Ducibus Smolandiæ. Pr. C. F. Georgii, Resp. Nic. Petr. Isenberg. in 4:0. Upsaliæ 1761, pp. 20.

Landshöfdingar och Lagmän i Småland upräknas i v. Stiernmans Höfdinga-Minne, VI B. f. 282-376.

467. Georg. Wallin Observatio de etymo urbis Calmar.

. . Uti Aff. Soc. Reg. Sc. Upf. 1743, p. 6-8.

468. Kon. Gustaf Adolphs — Calmare Stad allernådigst förunte Privilegier, af d. 26 April 1620, skrifne på Pergament; men nu, ester högvederbörligit tillstånd, uppå samtel. Borgerskapets i Calmar begäran, til trycket befordrade, af Joh. Lahm Hansson. in 4:0. Calmar, Lindeblad, 1764. 66 sidor.

469. Andr. Svenon. GALLENII Orratio de Calmaria. in 4:0. Aboæ 1658.

Stiernman, Abon Liter. p. 55.

.470 Dis-

470. Dissert. Acad. de Calmaria. Pr. B. I. C. 1. Sv. Geogr. J. Vallerius, Resp. Andr. D. Swebllius. Småland. in 4:0. Upsal. 1717. pp. 52.

Uti Företalet til sin år 1721 i Upsala utgikne Gradual-Disputat. de Zelo Regum S. eo-Gothicor. in convertendis Lappis, utsäktar Försattaren bått han kan, at han icke fulltölgt sit. Arbete om Calmar och losvar göra det vid annat tilfälle; hvilket likvål, så vida mig kunnigt år, icke skedt.

- 471. Specim. Acad. de Arce Calmarienfi, Pr. Andr. Grænwall, Resp. Eric. Catonius. in 4:0. Upsal. 1735. pp 38.
- 472. Oeconomisk Beskrifning ofver Halltorps och Woxtorps Socknar: af Adolph MODEER.

Uti Kgl. Wet. Acad. Handl. 1767, f. 148-157, 180-192, 280-301.

473. Beskrifning öfver Madesiö Socken (Calmare Lån och Södramöre Hårad) af M. Petr. Nåsman.

Kgl. Sv. Wet, Acad. Handl. 1747, f. 126-138.

474. Ålhem Sockens Beskrifning, af And. WIKSTRÖM.

Kgl Wet. Acad. Handl. 1759, f. 252-266.

475. Försök til et Landskaps Beskrifning, uti en Berättelse om Tuna-läns, Ses-Bibl. H. S. G. Del. 1. M ve-

B. I. C. I. vede och Asbolands Häraders Fögderi uti Sv. Geogr. Calmar Höfdingedöme, af Fögderiets Hä-Småland. radsfogde Magnus Gabriel CRÆLIUS, år 1772 in 8:0. Calmar 1774 550 fidd. utom: Dedic. och Föret.

Svar på denna Critique låses ibid. n. 10, och Recensentens Gensvar ibid. n. 12. Se också n. 14.

476. Dissert. Acad. de Wimmerbya, Oppido Smolandiz. Pr. J. Ihre, Resp. Petr. Kastman, Jonz Fil. in 4:0. Upsal. 1747. Pp. 33.

Larda Tidn. 1747, n. 31.

477. Westerwiks Stads Historia och Beskrifning, uti trenne Delar försattad af Henr. Jac. Sivers, S. S. Theol. Doct. Kongl. Hof-Predik. Härads-Probst i Norra Tiust och Kyrkoh. i Tryserum, Hannås och Foglewik. in 8:0. Linköping, Biörkegrens Enka, 1758. 378 sidd. Företal och Register oberåkn.

So. Mercurius, Mart. 1760, s. 334.

478. Historisk Beskrifning om Småsand i gemen, i synnerhet Kronobergs och
Jönköpings Lähner, ifrån åldsta til nårvarande tid, om thes Politie, Natural-Historia,
Bergvärk, Kyrko-Stat, Folkmängd, Hushällning, Kyrkor, Slott och Herregårdar, med
mera minnervärdt, författad af afl. Mag.
Sam.

Sam. ROGBERG, Probst och Kyrkoherde i B.I.C. T. Fröderyd, vidare utförd af asl Mag. Eric Sw. Geo. T. Ruda, Predikant vid Drotninghuset i Stockholm. in 8:0. Carlscrona, Kgl. Ammiralit. Boktr. 1770. 1035 sidd. Utgifvarens D. Joh. Rogbergs Företal och Registret oberäknat.

Larda Tidn. 1771, n. 97, 100, 101.

Arbetet svarar icke emot den fördelakriga tanka man derom hyste, innan det lämnades Allmänheten i händer; och tarfvar många både råttelser, förbättringar och tilökningar.

- 479. Utdrag af Landshofd. och Rid. Adam Job. RAABS Riksdags-Relation, rorande Hemmanshäfden til åker och ång, Ödes-Hemman, Gråsgålder &c. uti Kronobergs Lån. Trykt på Högl. Kammar-Oecon. Deput. Befallning. in 8:0. Stockh. Holmerus, 1772. 8½ a.
- 480. Sam. Kroks Tal om Urshults Pastorats Inbyggares Seder, hållet på Smålåndska Nationens Sammankomst i November månad år 1749, uti Upsala. in 8:0. Stockh. 1768. 48 sidor.
- 481. Commendatio Wexioniz, quam Petr. Acander, Nic. Fil. in Acad. Aboica, prid. Id. Dec. a. 1654, ex memoria recensuit. in 4:0. Abox, Hansonius, 1656. pl. 3½.

M 2 482. Sam.

B.I. C.1. 482. Sam. LINNEI Dissert. II. de Sv. Geogr. Wexionia, Urbe Smolandorum, in 4:0, Småland. Lond. Goth. 1743, 1744. pp. 42.

Författaren, Broder til Arch. och Ridd. Carl v. Linné, år Kyrkoh. i Stenbrohult, Wågfjö Stift.

483. Historisk och Physico-Oeconomisk Beskrifning öfver Bergqvara Gods i Småland: under P. A. Gadds inseende, såfom et Acad. Snille-prof, utgisven af Joh. LINDWALL, Bengtsson. in 4:0. Åbo 1763, 35 sidor.

Ldrda Tidn. 1763, n. 60.

Anmarkningar vid denna Disputation, af v. Stiernman, lass i Nya Sv. Bibl. II B. V St. st. 259: de anga Trolle samilien.

- 484. Dissert. Acad. de Verendia Smolandorum. Pr. A. Celsius, Resp. Erland. Colliander, in 4:0. Upsal. 1743. pp. 24.
- 485. Det Svenska Fruentimrets uråldriga Beröm och Ådelmodighet; eller kort Beråttelse om Wårns Hårads Råtts uphof och begynnelse, af gamla Historier och Antiquiteter förestålt och bevisat, in 8:0. Stockh. Nyström, 1749. 1 ark.

År slere gånger uplagd; och slutel. inrykt i Upsala Tidu. 1774. n. 4-6.

Något hårom kan låsas uti G. Barchæi, under J. Upmark, håldne Disputat. de Fortitudine dine Mulierum, Ups. 1716. in 8.0. Jämför J.B.I.C. 18 F. Peringskiölds Företal til det af honom ur-Sv. Geogragisen Sagobrott &c. 1719, in 4:0, samt de Smelland. fordna Konungar, Jarlar och Regenter, som regerat i Göta Riken &c. s. 13 följ. Lagerbrings omdöme om denna Beråttelse år ganska riktigt, S. R. list. D. II, s. 123.

486. Tankar om Lands - Culturen, i anledning af förefallne Hushållningsmål under någon tids boende i Cronobergs-Låhn, Upwidinge Hårad och Åsheda Sokn; upfatte af Ifraël Lannér, Reg. Coll. Med. Actuar. in 4:0. Stockh. Hesselberg, 1765, 39 sidor.

Lärda Tidn. 1766, n. 13.

487. Physico - Oeconom. Beskrifning offver Mistelahs Socken uti Småland; under Pr. C. B. Trozelii inseende, utgisven af Bengt Nicol. HAGELBERG, in 4:0. Lund, 1766, 20 sidor.

488. Dissert. Histor. Smalandiæ partem specialem adumbrans, de Ottingia Berga (Berga Atting). Pr. S. Bring, Resp. Job. Rogberg Israelsson, in 4:0. Lond. Gothor. 1763. pp. 48.

489. Gust. GASLANDER, om Wälsbo Härad i Småland, Jönköpings Län.

År Forsta Stycket af en' Beskrifning om Svenska Ailmogens Sinnelag, Seder vid de årliga Hog-M 3 tider, R.I. C. 1. Sv. Geogr. Småland, tider, Frierier, Bröllop, Barndop, Begrafningar m. m. hvilket Frans Westerdahl låtit trycka i Stockh. 1774, in 4:0. Se hår nedemtöre n. 1581 (a. Recenserat med critisk penna år det uti Ups. Tidn. 1776, n. 13, 14.

490. Petr. M. NICANDER Oratio in laudibus Junecopiæ, in 4:0. Lond. Svion. 1670.

491. Tal, hållit på Jönkiöpings Rådstufvu 1751 d. 21 Aug. af Borgmåstaren Nils Kellander, då han det honom nådigst anförtrodde Åmbete tilträdde; hvilket
Tal, på Borgerskapets begäran, skrifteligen
til them år utlemnat, och the sedan til
trycket befordrat. Tr. i Jönköping, in
8:0. 19 sidd.

Innehåller åtskilligt om Stadens Öden.

491 (a). Beskrifning om Hakarps Socken i Småland, författad af *Joachim* Stähl, Camercrare i Kgl. Krigs-Collegio, in 8:0. Stockh. Wennberg, 1776. 16 sidor.

492. MSC. Grenna Stads Jubel-Qvåde, uti några — Rijm, til ihågkomst och åminnelse af thess d. 24 Jan. 1652 första grundande, anlåggande och Privilegiers undtående, ytrat den 24 Jan. 1752, och på Grenna Stads Rådhus—framfört af Joh. Hetin Clemensson.

Innehåller en Historisk Beråttelse om Staden. B. I. C. 1.
Sv. Geogr. En Aiskrift åger Hr Gahm. Óland.

493. Jonæ Leonh. HAGLINII Oratio de priscorum quorundam Regum, postea Comitum Brahæorum Sede, sive amœnissima & famigeratissima Insula Wisingiana, in 4:0. Abox, 1675. pl. 23.

494. Oratio, laudes & encomia inclytæ Intulæ Wisingianæ, nec non ejusd. lacus Wetter, simulac incolarum mores, vitæ genus, cum aliis, quæ ibi observatione digna occurrunt, complectens: quam in Acad. Aboensi, d. 7 Maji a. 1682, publice pronunciavit Sveno N. WETTER, Smol. Scholæ Wisingsb, design. Apologista. in 4:0. Abox, Wallius, 1683. pl. 4.

495. Commentarii de Insula Visingiana, Cap. I & II. (Dissert, Acad.) Pr. C. Quensel, Resp. Magn. Oxelgrén, in 8:0. Lond. Scan. 1714. pp. 139.

Forfattaren, slutel. Kyrkoh, i Skårstad, Wag-

stift, lesde til 1750. Angående Wisingso, lås också Dan. Tiselii Beskrifning ofver Sion Watter. Upl. 1723. in 4:0, f. 15 folj.

> 6. 3. ÖLAND.

496. MSC. Jona Haqv. RHEZE-111 Öländíka och Småländíka Samlingar. De M A

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Oland. De förvaras i Ant. Archivo F. c. 1-6. Här förekomma afritningar och beskrifningar på Borgar och Landvärn, Jordhögar, Runstena m. m. item en Förtekning på Hårader, Soknar, Gardar, Siðar, Hamnar, Grunder och Öjar i begge fören. Landskap.

Samlaren, jasom Hafdesokare, namner J.

Thun, in vita Er: Palm/k. p. 65.

Monumenta Runica in Oelandia, jemte gamla Latinska Epitaphier, utur Oelands Kyrkor, fas igen uti bemälte Archivo, ibland Mart. L. Asschanei Samlingar, F. b. 22.

497. Differt. de Oelandia. Pr. P. Elvius, Resp. Nic. O. Wallinus, in 4:0. Upsal. 1703. pp. 86.

Arbetet år delt i tre Sectioner, hvaraf den första år physisk, den andra geographisk och den tredje historisk. Om Landets Försvars-verk talar Försattaren icke; ej eller om Invånarnes Seder vid Bröllop, Begrafningar, m. m. hvilket han, båst han kan, ursåktar.

498. Beskrifning öfver Öland, befynnerligen det Norra Motet, eller Fögderiet; jämte Bihang af åtskillige gamla Konunga-Bref, in 8:0. Upsala, Edman, 1768. 274 sidd. utom Dedic. Föret. och Reg.

Larda Tidn. 1769, n. 10-12.

Försattaren är Lands Camereraren Peter Ånstrand, som öfver 30 är varit Crono-Besallningsman på Öland; död 176 -.

Bihanget, innehållande Konunga-Brefven, har Utgifvaren, Kammarskrifvaren i Kgl. Krigs-Col-

legio,

legio, S. L. Gahm, tillagt: de aro til en del B. I. C. I. tagne utur v. Stiernmans Saml. af Commerce-Sv. Geogr. Stadgar &c. Gossland.

498 (a). Fórsók til en Beskrifning ofver Lot och Alboke Forsamlingar på Öland; af Dan. BRUSENIÚS, Kyrkoh. dårstädes.

Uti K. Wet. Acad. Handl. 1776, 1 Quart.

498 (b) Anmarkningar, angaende Hushållningen på Öland.

Uti Hushalln. Journalen, for Jun. 1779, f. 8 - 12.

499. Constitutio Regis Magni Ladulas, de levandis definiendisque Oelandorum oneribus. A. 1281, 1 Jan.

Uti Aff. Lit. Suec. 1721, p. 222-224.

6. 4. GOTTLAND.

500. CRONICA GUTHILANDORUM. Den Guthilandise Cronica, huòr udi bescriuis, huorledis Guthiland er opsægt oc paafundet, med Indbyggere besett, store oc mectige Forandringer udstaaet, blefuen af fine mectige Heltis oc Infædis gierninger oc driffter ofuer all Verden aabenbaret oc naffnkundiget, it stritbare oc frimodige Folck, contracteret med Konningen aff Suerrig, deris Naboe, omvent til den christelig Troe, aff' M s

Digitized by Google

B.L.C. 1. aff S. Olao, Konning 1 Norrige, ligger til Sv. Geogr. Lindkicebings Biscops Stict. Aff Konning Genland. Waldemar den 4 i Dannemark ofuervundet, deris Friheder frataget, Stappelen forstæret, med huis mere sig hafuer tildraget, under vis tid oc aarstall, saa meget som hafuer værit at samke oc udsæge. Aff Hans Nielsson STRELOW, Guthilender, Sogneprest til Wald oc Houffgren Sogner paa Guthiland. Cum gratia & privilegio S. R. M. in 4:0. Kicebinghaffn, Melch. Martzan, 1633. 404 sidd. utom Dedic. Foretal m. m.

> Författaren följer Nic. Petreji ogrundade mening, hvarom på annat ställe.

Han var den sidsta Danska och första Svenska Superintendent på Gothland, och afled 1656. Vidlyftigen handlar om honom och hans Bok Bisk. Wallin, i fina Gothldndska Samlingar, s. 189 főli.

Författaren är uti de åldsta saker fabelak-"tig", såger Lagerbrug, S. R. Lift. II D. s. 610, n. (2); "men i de nyare ar han til alla "delar så trovårdig, som någon annan, och man "finner at han haft åldre Skrifter at folja .

501. Historisk Berättelse, huruledes Gottland först är upfunnit och besat, så och under Svea Rike ifrån Hedna verld altid lydt och sin Skat giordt (På Göthiska och Sveníka).

> Hon Ir trykt vid flutet af Gothlandz Laghen, up

uplagd af J. Hadorph, Stockh. 1687. in fol. B. I. C. I. Lås Foretalet. Sv. Geogr.

Igenom detta Doeument, kuilkastas aldeles Genland. Petreji och Strelows orimliga hypothese, och fynes klarligen, at Thielva, fom forst uptakt och intagit On Gothland, och des Sonason Guthe, af hvilken bemålte O låges hasva fådt sit namn, varit Gother til harkomsten, men icke Juter; at Gottlånningarne varit sina egna, samt hedniska Afguda-dyrkare, anda til borjan af XI hundrade-talet, då de frivilligt underkastat sig den då varande Svenska Konungen Olof Skotkonung m. m. Se J. Wildes Allmannel. Ratts Hift. C. II, S. 35, f. 349. Jamnfor hans Sveriges beskrisna Lagars grund och uprinnelse &c. s. 26, f. 80, hvarest han vederlägger Holberg, som i fin Dannem. Riges Hift. T. I, p. 441, icher bevisa, genom en Henrici Leonis Stadsastelse på de Handlandes Strand-rattighet, at Gothland den tiden icke lydt under Sverige.

502. Dissert. Hist. de Gothlandia, quondam seudo Sveciæ oblato. Pr. Sv. Bring, Resp. Ifvar. Eilert BARFOTH, in 4:0. Lond. Goth. 1767, pp. 23.

Jamfor Lagerbrings Svea Rikes Historia, ID. f. 313.

503. MSC. D. Haquin Species Beskrifning om Gottland.

Åberopas af Tuneld i Förtekn. framför IV Upl. af fin Geographie; tr. 1762, och torde vara famma. Verk, eller kanske en Del deraf, som i Catal. Libror. qui in Hist. & Antiquit. Patrice B. I. C. I. Sv. Geogr. Gottland. Patriæ sub imp. Caroli XI publicati sunt &c. p. 28, tilågnas Archib. D. Haquin Spegel, och under följande Titul: "Rudera Gothlandica, s. de "priscis Insulæ istius colonis, opibus, munimen"tis, legibus, bellis, cladibus &c. Reliquiæ hi"storicæ ex dispersis hinc inde membranis col"lettæ".

D. Haquin Spegel var Superint. på Gothland, ifrån 1680 til 1685.

504. Sciagraphia Gothlandiæ novo-antiquæ brevissima. Pr. A. Stobæus, Resp. Joh. Gane, in 8:0. Lond. Scan. 1706. pp. 24.

1505. MSC. Petri RONANDER Be-Ikrifning öfver Gottland.

Handíkr. főrvaras i Frih. Rålambíka Bibliotheket, på Högíjö.

Man råknar att Gottland innefattar, på 34 qvadrat mils rymd, 1098 Krono-och Skatte-Hemman: Folkmångden såges föga öfverstiga 25000, hvaraf Qvinno-könet år rådande.

Landshöfdingar, Lagman m. m. på Gottland, upråknar v. Stiernman, i sit Höfdinga-Minne, s. 377-390.

506. Berättelse om Staden Wisbys och Ön Gottlands sona Öden, intil år 1570.

Uti Er. Ekholms krit. och hist. Handl. II Saml. Stockh. 1760. in 8:0, p. 148-160.

507. Dissertat. de Gothlandia, P. I. Pr.

Pr. J. Steuchius, Resp. Joh. Schoumacher, B. I. C. 1. Sv. Geogr. in 4:0. Upsal. 1716. pp. 48. Gonland.

Har icke blisvit fortsatt. Uti denna Del nandlar Försattaren: 1. Om Namnet Gothland, denna Öös belägenhet, fördelning, m. m. 2. Om des första Inbyggare, deras Krig och Förbund: 3. Om Gottlånningarnes Religion: 4. Om Kyrkor och Kloster på Gothland: 5. Om Staden Wisby, med en Beskrifning på de dårstådes slagne Mynt: 6. Om Krigen, förde på Gothland. Sluteligen upråknas Landshöfdingarne öfver Gothland, alt isrån XIV Seculo.

508. Samlingar til Historien om Götha Rikes urgamla och vidtnamnkunniga Ö Gothland, allestädes med slitt upsökte, vid lediga stunder utarbetade, och ester hand til trycket utgisne af Jöran Wallin, S. T. D. tilsörene Superint. på Gothland, nu mera Biskop i Götheborg. in fol. Götheb. Smitt, 1745. 3 ark.

Uti denna Skrift, tilågnad Landshöfdingen, Superintend. och de öfrige, så verldslige, som andelige Åmbetsmån på Gothland, uptåcker Författaren sit förehafvande, at sammanskrifva en utsörlig Historia öfver Gothland: fruktandes likvål, at det torde vara försent sör en 60 års Man, taga sig sådant vidlystigt Verk söre, har han beslutit Styckevis utgisva sina så kallade Samlingar, hvarpå en Förtekning meddelas. De åro inalles 147, och bragte under vissa Titlar, samt i alphabetisk ordning. Fyra af desse Samlingar, utarbetade Auctoren, ester sluten Riksdag,

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Gortland. dag, 1743. Flere lofvar han at utarbeta efter hand, sårdeles om han skulle förspörja, at desse Prodromi vål blesvo upsagne. Vid sluter låfes Asikeds-Bresvet, som D. Wallin tilskrisvit Probstarne och Pastores på Gothland; den 12 Jun. 1745, jemte deras d. 24 Julii s. å. derpå gitne Svar.

Et Latinskt Bref från D. Wallin til den berömde Rector von Seelen i Lübeck, skrifvit i Wisby, d. ½½ Maji 1742; och uti hvilket han af honom begårer en och annan esterrättelse, at nytjas vid sit under hånder hasvande Arbete, låses uti Hamb. Beytrage 1742, p. 436.

509. Gothlandska Samlingar, allestades med sliit upsökre, vid lediga stunder utarbetade, och ester hand til trycket utgisne af Jöran Wallin, S. T. D. Bisk. i Götheborg. I Delen, in 4:0. Stockh. Kgl. Tr. 1747. 274 sidd.

Denne Del innefattar de Fyra Samlingar, som Auctoren, ester sluten Riksdag 1743, utarbeitat, neml. I. Om Roma Kloster; II. Om Gothlands Vapen och Sigiller; III. Om Superintendentema på Gothland; IV. Om gamla Kyrkor i Wisby. Uti nåst sörut ansörde Skristen åro desse Stycken under nn. 117, 54, 130, 134, upragne.

Sedan Fortlåtningen af detta Arbete långe faknats, har ånteligen Författarens Son, Kgl. Hof-Predikanten och Lectoren, Doct. M. G. Wallenstråle låtit II Delen af desse Samlingar få skåda dagsljuset. Den år trykt i Götheborg af L. Wahlström 1776, och består af 202 sidd.

İB

och Innehållet, jämte et kort Företal af Utgif_Sv. Geogr. varen. Hår förekomma följande Samlingar: Gottland. V. Om mindre Atland; VI. Om Gothland utom Gothland; VII. Om Gothlands belägenhet; VIII. Om Solbergs Nunne-Kloster; IX. Om Gothlands afvel och förmoner; X. Om utgående Varor. Se Stockh. Lårda Tidn. 1777, n. 19.

510. Runographia Gothlandica, auctore Georg. WALLIN.

Uti AA. Soc. Reg. Scient. Upfal. 1743, p.

55-80, 1744-1750, P. 120-158.

År också et Stycke af Gothlåndska Samlingarne: i Förtekningen af år 1745 finnes det anteknat under n. 18.

Eljest har ock Wormius, Monum. Dan. L. V, p. 450 sqq. beskrifvit några Gothlåndska Run-stenar, men mycket opåliteligen.

511. Beråttelse om et Urminnes-mårke, hittat på Gothland och Hemse Kyrkogård, år 1767, in 8:0. Stockh. Pfeisser, 1774. 1 ark.

Biskopen D. Lütkeman, uti et Företal, dat. Stockh. d. 3 Maji 1773, namngisver Författaren til denna Berättelse, Con - Reet. vid Wishy Trivial-Schola och Kyrkoh. Magr. Israel Å kerman. Det så kallade Urminnes-märke år en underjordisk Bygnad, af form som en medsöljande Ritning utvisar: hvartil denna Bygnad tjent, vet man ej.

512. Diploma, quo Monachi Wisby-enfes

B. I. C. 1. enses Ordinum S. Dominici & S. Francisci Sv. Geogr. testantur, se vidisse tabulas privilegiorum, quæ Henricus Leo, Dux Bavariæ & Saxoniæ (a. 1163), nec non Comites Holsatiæ, Joannes I & Gerardus I, Incolis Oppidi Wisby & totius Insulæ Godlandiæ (a. 1255) donarunt.

Det år utfårdat a. 1368, och kan låsas hos Lambecius, Rer. Hamb. L. II, p. 78. Edit. J. A. Fabricii, Hamb. 1706, in fol. Se också J. C. H. Dreyer, Specimen Jurispubl. Lubecensis, quo Pasta conventa & Privilegia quibus Lubecæ circa Jus naufragii est prospestum &c. Buzov. & Wismar. I. a. in 4:0 p. CXII. & p. CCLXXXXV.

§. 5.

WASTER-GÖTHLAND.

513. Om gamble Wåst-Gotha Råmår
× ken emellan Sverige och Danmark.

Se Wast-Gotha Lagen, utgisven af Georg Stiernhielm, Stockh. 1663, in fol. p. 98, 99.

I Foretalet visar Utgisvaren, emot Ol. Wormius, icke allenast at W. G. Lagen är authentique, utan ock, at det därvid befintelige Document, ang. Rägången emellan Sverige och Danmark, rätteligen blisvit af Jo. Messenius ansört.

514. Copia af et gammalt Kon. Ingells Synings-Bref, skrifvit med Runska Bokståfver, och a. 1632 verterat af Vidikindi, in 4:0. ½ ark.

Det-

Detta så kallade Synings-Bref, uti hvilket B. s. C. 1. Ingell, man vet ej hvilkendera, kallar sig de vajke Wastothars Konung, har Kämnåren Carl Scherping, sina Landsmån til heder, på trycket låtir uplågga, i Stockholm, d. 4 Dec. 1722. Copian vara lika lydande med en annan vidimerad Copia, som Ösv. Lieut. Gyllenhammar och gamla Lagsföraren And. Torkilson gisvit G. Eldstierna, betygas af denna senare.

515. Gust. Elesténs Beskrifning på trenne Floders uprinnelse i Götha Rike.

Nya Sv. Mercur. Sept. 1762, f. 561-563. Floderne åro Atran, Tidan och Nifan, hvilkas uprinnelse på Riks-Chartan icke år rått utsatt.

- 516. Oratio, amplissimæ regionis Westrogothiæ descriptionem, veraque & digna encomia repræsentans, quam in Acad. Aboensi proclamabat Jacob. P. Chronander, in fol. Aboæ, Wald, 1646. pl. 5½.
- 517. Oratio panegyrica de laudibus Westrogothiæ, habita in Acad. Upsal. d. II Cal. Jul. a. 1646, ab *Erico* Benedicti TRANANDRO, in 4:0. Upsal. E. Marthiæ, pl. 4.
- 518. Om förste Laghman i Wäster-gothland.

Lås W. G. Lagen, f. 96, 97.

519. De antiquis Westro-Gothiæ Le-Bibl. H. S. G. Del. 1. N gi-

X

B.I. C. 1. giferis Dissertatio, quam, Pr. Ol. Rabenio, Sv. Geogr. ad publicum examen desert Car. Gustav. W. Goibh. FRÖLICH, Comes, in 40. Upsal. 1769. pl. 14.

Ldrda Tidn. 1769, n. 38, 39.

519 (a). En kort Afhandling om Allgjotha Ting: under Pr. J. Bilmarks inseende, utgisven och försvarad af Algoth Вјоксквонм, in 4:0. Abo, 1776, 12 sidd.

Allgjötha-Ting skal, efter Försattarens mening, varit et Riks-möte, som blisvit ordenteligen hållet uti Wäster-Göthland, och egenteligen angåt Götha Rikets sårskilta styrsel och des Allmoges angelägenheter, m. m.

520. Regements-Form i Waster-Gothland: dat. Ny-Lodoso, d. 9 April 1540.

Stiernman Saml. of R. D. Befl. T. I, pag. 137.

521. Patent til alt Wäster-Gothland: dat. Stockh. d. 5 Jun. 1540.

Stiernman, Saml. af Com. Stadg: T. I, p. 61.

Det angår egentel. Landsvågarne emellan de
Wåst-Göthiske och Hallåndske Köpståder.

522. MSC. Haraldi Ullenti Hendesapolis Visigothico: eller kort Beskrifning om de 11 Städer i Wåster-Gothland.

Om Forfatteren och des i Handskrift efterlemnade Arbeten, lås Larda Tidn. 1750. n. 76.

Hit

Hit hora ockiå des Descriptio montis Hunne-B. I. C. t. bergensis, och des "Skara Stifts Socken - Regi. Sv. Geogra, "ster; dåruti alla til detta Stift horande For-W. Gothl. "samlingar och Kyrkor efter Alphabeter upråk-"nas, med uttydelse af deras namn, samt andra "mårkvårdigheter".

523. Götheborgs Stifts Stånds- och Hushåldnings - Matrikel, för år 1764, utgifven af Carl Joh. Brag, Bibliothecar. Gymn. Gothob. i St. in 8:0. Götheb. Lange, 1765. 136 sidd. utom Föret.

Larda Tidn. 1766, n. 18.

Gotheborgs Stift innefattar Hallands, samt Gotheborgs och Bohus-Lans Höfdingedömen,

jemte en liten del af Elfsborgs-Lån.

Fortsätningen af Matrikeln saknas; men af samma Försattare låsas i Götheb. Magazinet 1766, n. 29-33: "Anmärkningar öfver den så "kallade Kyrko-Tabell-inrättningen i allmänhet, och derester öfver 1765 års Götheborgska "Stifts-Tabell".

524. Gotheborgs Stads och Stifts-Matrikel, för år 1775, (af Dr. Mart. Ge. WALLENSTRÄLE). in 12:0. Götheb. Wahlström. 60 sidd.

Nya Ldrda Tidn. 1775, f. 99.

525. Specim. Acad. Historiam urbis Gothoburgi breviter exhibens. Pr. Ol. Celfius, Resp. Haqu. E. Setthelius, in 8:0. Upsal. 1715. pp. 24.

En

B. I. C. 1. Sv. Geogr. W. Gotbl. En Oration, som *Peter* Andersson Prytz, til Staden Götheborgs beröm, hållit på Gymnasium dårstådes d. 4 Mart. 1648, citerar Er. Cederbourg, i *Beskrifn. ofver Gotheb*. sid. 18, i Anmärkn. men nämner icke om den blisvit trykt eller ej.

526. Skalde-Qvad om Göthars Stad, vårt Götheborg jag menar, som sig utstråkt, likt grönskand Trå, i tusend sköna grenar. Framröstad och proclamerad på Götheborgs Gymnasium, d. 4 Dec. 1735, af fac. Gabr. Cederbourg, in 4:0. Götheb. Kallmejer. 3 a.

527. En kort Beskrifning ösver den vid Wåstra Hasvet belågna, vålbekanta och mycket berömliga Sio-Handel- och Stapel-Staden Götheborg, utur åtskillige trovårdige Historie-Böcker, gamla Bref, Minnesmärken och andre tilsörlåtelige Bevis, både med nöje och slit sammanletad af Eric Ce-Derbourg, in 4:0. Götheb. Kallmejer, 1739. 231 sidd. Dedic. Föret. m. m. oberåkn.

Författaren var Rådman i Götheborg.

Uti Hist. abregée de la Reformat. des Pays-Bas de Ger. Brandt, la Haye 1726, in 12:0, lâses T. II, p. 296: at K. Gust. Adolph varit hâgad at i Götheborg emottaga en Colonie as Remonstranter srân Holland, och at verkeligen slere begisvit sig dit, samt där erhällit sri Reliligions-öfning m. m. Denna Berättelse torde B. I. C. I. kanske förtjena en nårmare undersökning.

Sv. Geogr.

W. Gotbl.

528. Elds-Bref om Götheborgs olycka, sedan — Gud — hade genom Vådeld, a. 1721 — låtit förbrånna Dom - Kyrkan, Gymnasium m. m. Vålment skrifvit af en under påstående olycka frånvarande Invånare &c. in 4:0. Stockh. Kgl. Tryck. 1722. 2 ark.

År skrifvet på vers.'

529. Er. Gust. Liedbecks Brefom atskilliga i Götheborg — gjorde Inråttningar.

Sv. Mercur. Mart. 1758, f. 1146-1152,

Jul. f. 44-48.

Hela Folk-numern i Götheborg, af Manoch Qvin-kön tilsamman, var i början af år 1766 allenast 10087 personer. Se Inr. Tidn. 1766, n. 17. Götheb. Magaz. 1766, n. 6.

530. Oeconomisk Beskrifning på Fabrikerne uti Götheborg, under inseende af Pr. C. B. Trozelius, til allmån granskning utgifven af Barthold PAULIN, in 4:0. Lund, 1761. 48 sidd.

Lárda Tidn. 1761, n. 57.

531. MSC. Laur. BÖKERS Bref til Ol. Rudbeck, den åldre: dat. Götheborg. d. 30 Jan. 1692.

Afskriften, som under n. D. 85 förvaras uti Ant. Archivo, består af 150 sidd, in 4:0.

N 3 "Főr-

B. I. C. 1. Sv. Geogr. W. Gothl.

"Forfattaien var Secreterare och Rådman i "bem. Stad, och hade af Rudbeck blifvit anmo"dad, at meddela hvad han vifste om åtskill"ga gamla Orters namn omkring Götheborg,
"då ock andra Antiquiteter dår på orten, hvil"ken uplysning Rudbeck då behörde til fin At"lanticas III Del".

532. Afm. O. CARLANDER Dissert. Histor, II de Gentis Vanorum priscis & hodiernis in Westro-Gothia Sedibus, in 4:0. Aboæ 1747, 1748. pp. 104.

Larda Tidn. 1747, n. 36; 1749, n. 49. . Arbetet år icke bragt til slut.

535. Utdrag om några mårkvårdiga Händelser, som sig tildragit i Wassenda Församling (vid Wennersborg) sedan är 1720, af Torstan Wassentus, Comminister dårstådes.

Kel. Sv. Vet. Acad. Handl. 1763, II Qvart.

f. 154-159.

Af samma Försattare, låses en Förtekning på södda och döda i denna Församling, ifrån 1721 til och med 1761, i sören. Handlingar, 1762, IV Qvart. s. 313-321.

558 (a). Kort Beskrifning öfver Bollebygds (Bållebögds) Pastorat, bestående af Bollebygds, Biörktorps och Töllesjös Soknar i Götheborgs Stist (af M. G. WALLENSTRÄLE).

Uti Götheborg/ka Spionen, 1773, h. 29, 30; och

och derutur, uti S. Lænboms Histor. Archi. B. I. C. 1. Sv. Geogr. Vum, VI St. f. 53-58.

W. Goth.

554. Boërosia, urbs per regna Septemtrionis mercatura nobilis. Then uti the Nordiska Riken, for sin Kop-handel, valbekante Boeraas Stad, beskrifven af Nils Husvedsson Dal, in 8:0. Stockh. Laurelii Enkia, 1719. 112 fidd.

Acta Liter. Suet. 1720, p. 47.

535. Kort Oeconomisk Beskrifning ofver Scaraborgs Län.

I Sv. Somlingarne, II St. Westeras, 1764, in 8:0. s. 1-22.

536. Dissertat. Histor. de Wartosta, Westro-Gothiæ Territorio. P. I. Pr. Ol. Celsius, Resp. Thorer. A. Odhelius, in 4:0. Ups. 1750. pp. 24.

Larda Tidn. 1751, n. 5.
Fortsåtningen sårer icke yara utkommen.

536 (a). Folkmångdens förhållande i Larfs Pastorat i W. Göthland, ifrån och med 1749 til och med 1773, upgifyet af Adam Afzelius Arvidsson.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1779, IV Quart.

537. Oeconomisk Beskrifning öfver Wadsbo Hårad uti Wåster-Göthland och Skaraborgs Hösdingedöme, under Pr. A. Berchs
• N 4 in-

B. I.C. 1. inseende, utgisven af Carl Fredr. BERG-Sv. Geogr. MAN, in 4:0. Upsala, 1759. 45 sidd. jem-W. Gotbl. te en Geogr. Charta och 2 Kopparst.

Larda Tidn. 1760, n. 26.

Denna Disputation har sedermera fått et nytt Titelblad, på hvilket icke nåmnes, at det år en Academisk Ashandling.

538. Beskrifning öfver Flistads Förfamling i Wäster-Göthland, Skaraborgs Lähn, Skara Stift och Wadsbo Hårad, författad af Axel Luth, Pr. och Kyrkoh. i Flistad.

Nya Sv. Mercur. 1761, Dec. f. 400 420.

539. Skara, urbs Gothorum vetustisfima, Dissert. Pr. J. Steuchius, Resp. Chriftoph. Rydell, in 8:0. Upsaliæ 1719. pp. 52.

540. Giotha Rikes forna Hufvud-Stad Skara, in flore & cinere, uti welstånd och undergång, beskrifven och uppå Lidkiopingz Stadz stora Rådhus, efter vådelden slychtiga studerande Societeten utur Skara inrymdt, uti en ansenlig myckenhetz af högre och nedrigare, Lekmån och Lärda, närvarelse, then 8 Oct. a. 1719 offenteligen förestelter af M. Sven Wahlberg, Consistorialis, Lect. Hist. & Phil. Moral. in Gymnas. Scarens. in 8:0. Stockh. Biorkmans Enka, 1729, 30 sidd.

541. Axe-

541. Axevall, antiquissima Vester-Go-B. I. C. 1. thiz arx breviter descripta, Dissert. Pr. Joh. W. Gord. Hermansson, Resp. Paul. O. Rhyzelius, in 8:0. Upsal, 1727. p. 34.

542. Specim. Histor. de Husaby Wester-Gothorum, primo Religionis Christianæ Seminario. Pr. El. Frondin, Resp. Sveno J. Digelius, in 4:0. Holmiæ, Momma, 1740. pp. 70. med en Geogr. Charta.

543. Dissert. Acad. de Kinna-Kulle. Pr. J. Esbergius, Resp. Bened. Öster-PLAN, in 8:0. Upsal. Keyser, 1699. pp. 32.

544. Kinna-Kulle aftagen i profil och beskrifven af Job. Svensson Lidholm.

Kgl. Sv. Vet. Acad. Handl. 1747, f. 54-57. ibid. 1776, f. 77-88 låsas: "Anmärkningar of"ver Tråds och Örters våxande på Kinne-Kul"le, i anseende til olika högder och assåtnin"gar, gjorde af Clas Bjerkander".

545. Brevis pervetustæ Westro-Gothorum urbis Lidecopensis Descriptio.

Uti Act. Societ. Reg. Soient. Upf. 1741, p. 116-122.

546. Joh. GILBERS Dissertat. Acad. II de Lidekopia, Westro-Gothiæ urbe, in 4:0. Upsal. 1744, 1746. pp. 115.

Larda Tidn. 1745; n. 1.

N 5

547. Spe-

B.I. C.I. 547. Specim. Acad. de Leckœa, olim sv. Geogr. Episcopali, nunc Regia Wester-Gothiæ Ar-W. Goth. ce. Pr. J. Hermansson, Resp. Axel P. Luth, in 4:0. Upsal 1734. pp. 35:

Sidsta Afdelningen i detta Arbete kunde an-

senligen ökas.

Om Målningarne och Franka Öfverskrifterne, fom nu ses på Lecko, och i senare åren tilkommit, lås Götheb. Magazinet 1761, n. 17, 19, 20, 23.

548. Dissert. Acad. de Mariæstadio, Vester-Gothiæ oppido. Pr. Joh. Upmarck, Resp. Claud. Bahk, in 8:0. Upsal. 1716. Pp. 33.

549. Dissert. Acad. de Mariastadio, Vestrogothia urbe, cum vicina Mariaholmia, Dynastica Sede Provincia Skaraborgensis. P. I & P. I Cont. Pr. Ol. Cessius, Resp. Andr. P. Tidstroem, in 4:0. Holmia, Salvius, 1748, 1752. pp. 82.

Ldrda Tidn. 1752, n. 66. År er Supplement til nåthforeg. Afhandling. Mr And. Phil. Tidtkröm, Phil. Adj. vid K. Acad. i Upfalg, afled 1779.

550. Dissertat. Acad. de arce Ymseborg, Pr. J. Ihre, Resp. Nic. J. Drysén, in 4:0. Upsal. 1755. pp. 32.

Lárda Tidn. 1755, n. 68, 69.

551. Andr. H. FORSSENII Dissert. II.

II. de Schedvia, Westergothiæ urbe, anti-B. I. C. 1. qua S. Helenæ sede, in 4:0. Upsal. 1734, Warmel: 4.

Uti I Cap. handlar Försattaren om Skösde Stad; i det II om nästgränsande Soknar, och i det III om S. Helena: se n. 1712.

§. 6•

Warmeland.

552. Encomium Wermelandiæ, in Reg. Upsal. Acad. ad VI Cal. Dec. a. 1637 — publice recitatum a Jona Laurentii Wismenio, in 4.0. Upsal. Wallius. pl. 2½.

553. De nobili illa Imperii Svio-Gothici Provincia Vermelandia, Disquisitionis Geographico antiquarize tria priora capita. Pr. And. Stobzus, Resp. Laur. KAARBERG, in 4:0. Lond. Goth. 1690. pl. 5\frac{1}{2}.

Fortsåttningen saknas.

554. Dissert, de regno Vermelandiæ ejusque Regibus. Pr. Ol. Celsius, Resp. Joh. Edström, in 8:0. Upfal. 1726. pp. 16.

555. MSC. Erl. HOFSTENS Beskrifning om Warmeland.

Citeras af Tuneld, i Förtekn. framför IV Upl. af des Geogr. zr. 1762.

Forfattaren, Pr. och Kyrkoh. i Philipstad, lefde til 1717.

556. MSC.

B. I. C. 1. 556. MSC. Nils Peraths Belkrif-Sv. Geogr. ning om Warmeland. Warmelid.

Anfôres också af Tuneld, l. c.

556 (a). Om Carlstads Stifts tilvåxt i Folkrikhet, sedan år 1721, af Pehr WAR-GENTIN.

Uti K. Wet. Acad. Handl. 1774, 1. 258-265. Wermeland och Dal hafva, på tretio år, blifvit mycket folkrikare.

557. Wärmeland i sit amne och i sin upodling I. Delen. Beskrifvit af Eman. S. Ekman, Oecon. Adjunct vid Kgl. Acad. i Upsala. Non erimus patriæ indecores: nec vestra seratur sama levis — Virgil. Æneid. in 8:0. Upsala, Kongl. Acad. Tr. 1765. 427 sidd. utom Dedicat. Företal m. m.

Granskning öfver denna I Del, låses i Sv. Mercur. Jun. 1765, s. 419-434. Jämför Lårda Tidn. 1765, n. 76. Förklaring på denna Granskning, har Författaren låtit inrycka i Sv. Magazinet 1766, April, s. 234-245; Maj, s. 317-331.

557 (a) Beskrifning öfver Wårmeland, afdeld i sex Tidehvarf, tvenne under Hedendomen, och lika många under Påfvedömet och Lutherske Tiden; jåmte en kort Inledning om Landets Låge, Namn, Wattudrag, Bergstråckningar, Skogar m. m. utgif-

gifven af Erik Fernow, in 8:0. Gothe-B.I. C. I. borg, Smitt. I och II Afdeln. 1773. III Sv. Geogr. Afdeln. 1779. tilsam. 900 sidd. præmissa Warmelid. och Reg. ober.

Stockh. Lárda Tidn. 1777, n. 32. Upf. Sdlsk. Tidn. 1781, n. 49.

Arbetet år icke bragt til slut, utan återstår ånnu andra Bandet: ovisst år huruvida det kommer at se dagsljuset, hvarom Författaren sjelf misströstar.

558. Fridr. FRYXELLS Bref rorande någre Anmarkningar om Warmeland.

Uti Sv. Magazinet 1766, Mart. s. 151-159.

559. Dissert. de Regione Wermelandorum metallica, olim Wermelands-Berg dicta, & oppido Philipstadio. Pr. C. F. Georgii, Resp. Eric. Fernow, in 4:0. Upsal. 1764. pp. 40.

Sv. Mercur. Febr. 1764, f. 152. Larda Tidn. 1764, n. 16, 17.

559 (a). Dissert. Histor. de Regione metallica Carlskoga. Pr. C. F. Georgii, Resp. Nicol. Gustavi Kjellin, in 4:0. Upsal. 1779. pp. 30.

Stockh. Larda Tidn. 1780, n. 7.

559 (b). Academ. Afhandling om möjeligheten af en Canals anlåggande, igenom Philipstads och Carlskoga Bergslager, til Siön WåB.I. C. 1. Wanern, under Pr. C. Berchs inseende, sor-Sv. Geogr. svarad af Joh. Hindr. af Geijerstam, Dal. in 4:0. Upsala, 1780. 18 sidd. nued en Charta.

> Stockh. Magazin 1780, Dec. f. 785; vid hvilken Recension Chartan också år bifogad.

§. 7. Dat.

on tituit Gunno B. Blutherus Nordeling, in 4:0. Ubsal. E. Matthiæ. pl. 4.

Om Forfattaren, se Stiernman, Bibl. Sueo-Goth. T. II, p. 761.

561. Dissert. Acad. de Dalia, Pr. I. J. Nesselius, Resp. Laur. N. HASSELGREN, in 8:0. Upsal. 1718. pp. 88.

Består af två Afdelningar. Den första år Geographisk, och handlar om detta Landskaps Namn, Belägenhet, Fördelning, Berg, Sjöar, Floder m. m. samt om Staden Åmål och Slottet Dalaborg. Uti Andra, eller Historiska Afdelningen, undersökes når detta Landskap först blisvit bebodt; des åtskillige Öden beskrifvas; des Verldslige och Andelige Styresmån upråknas, jämte de Adelige Slägter och lärde Mån, som derifrån hasva sie ursprung. Til slut, något om Innevånarnes Seder.

. S. 8. Bonus-Lån.

B. L. C. 1. Sv. Geogr. Robus-L.

562. Jens Lauritsson Wolffs Bahus Lehns Beskriffuelse.

Se des Norrigia Illustrata, på Danska, Kiæbenh. 1651, in 4:0, p. 153 leq. Författaren var Bokhandlare. Se ocklå Arent Bernsen Bergens Danmarckis oc Norgis fructbar Herlighed, Kiæbenh. 1656, in 4:0. p. 256.

Hvilketdera år råttare, at skrifva Bohus, eller Bahus? undersökes, men afgöres ej, uti Gótheb: Weckobl. 1765, s. 212.

563. Chorographia Babusiensis, thet ar: Bahus Lans Beskrifning, så til thess natur, art, och beskassenhet, under fred och seigd, i gamla urminnes tider under Danska Regeringen, som til thes nu varande tilstånd, sedan thet kom, genom Freds-Fordrag, under Sveriges Crono, både hvad Inbyggarenas våsende, handel och näring i alla Stånd vidkommer, som ock alla the mårkvärdigheter, man kunnat på alla Orter i hvart Giål utur dystra Morckret upleta och nu i dags-ljuset bringa, ester mångas åstundan, af Joh. Oedman, Past. i Tanum' & Præpos. Wikens. in Bahus. in 8:0. Stockh. Salvius, 1746. 25% ark.

Larda Tidn. 1746, n. 19.

Micrologier, samt oberydelige och obevislige
Beråt-

B. J. C. 1. Berättelser öfverstöda i detta, som Försattarem det kallar, nassan Herculeiska Arbete.

564. Om de få kallade Berg - eller Jåtte-Grytor i Bohus-Län:

Låses P. Kalms Beråttelse, i Kgl. Sv. Vet. Acad. Handl. 1743, s. 122-125. Åsen dårstådes, s. 139-142, står en Beskrifning på et sårdeles slags Ljus, eller Lampor, brukelige uti Bohus-Lån.

565. Om gamla Kongelfs flyttning, och om nya Kongelf.

Gotheb. Magaz. 1766, n. 34, 35.

566. Beskrifning öfver Karreby Pastorat, och samtel. Kyrkoherdarnes Lesverne, från Resormationen, til nårvarande tid; af Adj. Severin Ström.

Gotheb. Magazin 1759, n. 44-48.

567. Beskrifning ofver Frakne Harad. Gotheb. Vekobl. 1765, n. 49, 51, 52, och Götheb. Magaz. 1766, n. 3, 4, 5, 7.

568. Strómstads Historia; af Kyrkoh. Magn. Torén.

Gótheb. Magaz. 1759, n. 17, 18.

569. Kort Beskrifning öfver Ön Tjörn, af J. Gothenius.

Gotheb. Vekobl. 1765, n. 26, 27.

Ş. 9.

§. 9. Skåne. B. I. C. 1. Sv. Geogr. Skåne.

570. De Scania antiqua Dissertat. I. Pr. A. Stobæus. Resp. Jon. P. GIELBERG, in 40. Lond. Goth. 1706. pp. 36.

Fortsätningen saknas.

ľ

571. Exercit. Acad. de Scandia, P. I. Pr. M. Rydelius, Resp. Petr. WANKIF, in 8:0. Lond. Goth. 1720. pp. 56.

Ockla et afbrutet arbete.

572. M. Jonæ Fioræi Flores Antiquitatis Scanicæ, eller enfaldig Samling af the gamla Handlingar om Skåne - lands forna Tilstånd, och Appendix Anti-Arpiana. Götheborg, Lange, 1743, in 8:0. 220 sidd.

Författaren var Pastor i Karleby och Saxtorp, Lunds Stift. Som han, i anledning af sit Tilnamn, fattat tycke för ordet Flores, så brukar han det ock vid hvarje Afdelning af sit Arbete, framvisandes sina Skånska Ålderdoms-Blomster, såsom: "1) radices agentes; 2) jure "sanguinis erumpentes; 3) in tumulis magnatum "crescentes; 4) in campis Scanicis micantes; 5) "veterum Scandianorum sapientiam vindicantes"; och ånteligen "6) initia Christianismi in Scan"dia recepti adumbrantes". Bihanget år stålt emot Pet. Fr. Arpe ICti oråtmåtiga Omdöme om the Scandiska Antiquiterer, i sin Trastat med Titul: "Themis Cimbrica, s. de Cimbrorum Bibl. H. S. G. Del. 1.

B.I. C. 1. Sv. Geogra ,,tar". Hamb. 1737, in 4:0.

573. Beskrivelse over Skaane, ester de i sælge en Kongelig Besalning i aaret 1624 fra hver Proost til D. Olus Worm insendte Esterretninger.

Uti Samlinger til den Danske Historie (utgisne af Samdvig, med P. F. Suhms Företal), B. I. St. 1, p. 97-145. Köpenh. 1779, in 4:0.

Flere Hårader saknas i denna Beskrifning, hvilken altså icke sträcker sig öfver hela Skåne.

573 (a). Joh. Isaac Pontani Descriptio Scaniæ ahtiquæ & hodiernæ.

Se denne Forfattares Descript. Chorograph.

Daniæ, vid slutet af des Histor. rer. Daniear.

Amst. 1631, in fol. p. 669-697.

574. Skaane Stict, aff Arent Berent-X ien Bergen.

Denna Beskrifning öfver Skåne, med Halland och Blekingen, låses uti nåmnde Försattares Danmarckis oc Norigis fructbar Herrlighed, 1 Bok. p. 57-88. En Förtekning på Ståder, Hårader, Soknar &c. i desse Landskap, står p. 205-215.

Konungens Inkomster och Utgister af Skåne, Halland och Blekingen, för år 1602, åro uptagne uti det Kort Overslag på alt Rigens Indtagt och Udgist &c. som står i J. H. Schlegels Saml. zur Danischen Geschichte, I B. 1 St. p. 51 följ.

575. Kurze

575. Kurze Beschreibung der Länder B. I. C. 1. Schonen, Halland und Bleking, nebenst Sk. Geogr. Abris und Beschreibung der fürnehmsten Städte in Schonen, in 8:0. Hamb. Wiering.

Består af 2 ark, med 5 i Koppar stuckne Skan/a Ståder: år någon Avis-Skrisvares Arbere, och tyckes vara utgisvet under påstående Krig imellan Sverige och Danmark, vid pass år 1677.

576. MSC. Magni MATTHIE Civitatum quarundam Scaniæ Descriptio: item, varia adversaria ad Scaniæ illustrationem collecta ab Andr. Sever. Vellejo, in 4:0.

Ibland Handskrift. uti Bibl. Daneschöldiana, Havn. 1732, in 4:0. p. 426.

577. MSC. Alphabet. Tafla, hvaruti aro att finna alla Ståder och Flåckar, Konungs-Gårdar, Konungs-Ladugårdar, Adelige Säterier, Byar och Torp m. m. famt årlige Råntor och Intrader uti Hertigdömet Skåne, författad af Actuar. - - - Тилм, in fol.

Original - Handskriften ågde Kämnåren Er. Ström: se Förtekn. på des Bibliothek, som försåldes i Stockh. 1749, s. 241.

578. Fortegnelse paa det Gods i Skaane, med deris Naffne og deris Indkom, og hvad de gielder, og deris Naffne som eyer dem nu aar 1661.

Sv. Mercurius, Apr. 1760, f. 15-18.
O 2 579. Pro-

B.I. C. 1. 579. Prospecter af åtskillige mårkvår
Sv. Geogr.

dige Bygnader, Såterier och Herregårdar uti

Skåne, som i fordna tider hasva til större

delen varit befåstade med Vallar, Vattugrafvar och Vind-bryggor, och blisvit år

1680 aftagne, ritade och samlade af Ingenieur-Capitaine Burman; men nu til det

Allmånnas tjenst förnyade, och, med Kongl.

Maj. Allernåd. Privilegio, på trycket utgisne, år 1756, af Abrah. Fischer, Adjut.

vid Kgl. Fortis. in fol. 27 ark.

Sv. Mercur. Oct. 1756, f. 248.

Denna Samling kan så långe tjena til Supplement til Gr. Dahlbergs Svecia ant. & hod. til thess de Tekningar och Prospecter, hvilka Conducteuren vid Fortificat. F. G. Feldt, med understöd af publique medel, försårdigat öfver Skånske Herregårdar och Mårkvårdigheter, kunna stickas i Koppar, och til Almanhetens tjenst utgisvas. Se Riksd. Tidn. 1766, n. 184, s. 737; Sv. Magaz. 1766. Febr. s. 68.

580. Dissert. Hist. Fata Scaniæ, provinciæ Svioniæ, exhibens. Pr. Fab. Tærner, Resp. Petr. Schenberg, in 8:0. Ups. 1726. pp. 48.

581. Recess ang. Regementet och en viss Forfattning uti Skåne, Halland och Blekingen, sedan Hans Kgl. Maj:t kommit i Possession af desse Provincier, upråttad i Malmö, d. 18 Sept. 1662.

Stiern-

Stiernman, Saml. af R. D. Befl. T. II, p.B. I. C. I. Sv. Geogr.

Hår fattas Underskrifterne; men icke i et Skåne. handskrifvet Exemplar som jag åger. De til denna Commission förordnade Riks - Råd voro Gust. Bonde, Schering Rosenhane och Gust. Otto Stenbock.

581 (a) Strödde Tankar om Brister i Skånska Hushålningen, och Medel til deras afhjelpande, af And. Jah. Retzius.

Uti Physiograph. Salskapets Handlingar, I D.

I St. n. 1. f. 1-25.

Åfven dårstådes, n. 2. s. 25-31, låsas Öfverstens Rud. STIERNSWÄRDS Anmärkningar vid föregående Tankar.

582. Om Storskifts-delningen i Skåne.

Sv. Mercur. 1758, Mart. f. 1061 - 1066. Nyttan af Ågors låggande i Storskifte, visar S. CAPEL, i en, under Pr. Trozelii inseende, hållen Disput. Lund, 1767, in 4:0.

583. Dissert. de Arena volatili Scanensi, ejusque cohibitione. Pr. E. G. Lidbeck, Resp. Ol. Bring, in 4:0. Lond. G. 1760, pp. 31.

Lard. Tidn. 1761, n. 31, 32.

Anmarkningar i samma amne, af Pr. Lidbeck, lasas i K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1759, s. 133-146. Redan ar 1731 hade Kil. Stobæus, uti Ast. Lit. & Scient. Suec. p. 9-18. latit infora en Afhandling om Skanska Flygfanden.

D 3 584. Dissert.

B. I. C. 1. 584. Dissert. de Silvicultura Scaniæ. Sv. Geogr. Pr. E. G. Lidbeck, Resp. Ebbe Bring, in Skåne. 4:0. Lond. G. 1757 pp. 33.

Larda Tidn. 1761, n. 34. Neueste Gesch.

der Gelehrs. in Schweden, III St. p. 470.

Hinder, som mota Tråd-planteringen på Skånska Slåtten, beskrisver D. Nils Hesslen, uti Plussogr. Sålskapets Handl. I D. 1 St. s. 31-37.

585. Er. Gust. LIDBECKS Berättel-

se om Skånska Plantagerne.

Sv. Mercur. 1756, April, f. 574. 1757, Aug. f. 164. 1758, Nov. f. 151. 1760, Jan. f. 53. 1761, f. 459. På Tyfka låses början i Neue-fte Gesch. & II St. p. 259-270.

"De Utilitate plantationum arborum fructuum-"que in Scania", handlar en, under Prof. Lidbecks inseende, af Ol. HINDBECK, utgisven

Disputation, Lund 1768, in 40.

585 (a). Bref om Plantagerne i Skåne, af E. S. in 8:0. Stockh. Carlbohm 1778. 16 sidd.

Stockh. Lárda Tidn. 1778, n. 51.
Brefven áro daterade Lund d. 31 Jul. och 24 Sept. 1777.

586. Afhandling om Skånska Biskötslen, under Pr. C. B. Trozelii inseende, såsom en Låro- ofning framgisven af Hans Holm. in 4:0. Lund, 1759.

Ldrda Tidn. 1760, n. 100, 101. Silkes-afveln och hvita Mullbårs-tråns planterande, recommenderar Mag:r Lars Forblius SkåSkånelands Inbyggare, uti en Academ. Afhand-B.I.C. 7. ling: de Cultura bombycum & serici, tr. i Lund Sv. Geogr. 1757, in 4:0. Larda Tidn. 1758, n. 34.: Skåne.

586 (a). Monumenta præcipua, quæ in Schania, Hallandia & Blekingia inveniuntur observata, & cum historica brevi enarratione illustrata ab Herm. Chytræo, Wejano. A. C. 1398.

Uti Sv. Brings Monum. Scanenf. Vol. I, p. 278-326.

587. Ol. Wormius de Monumentis Scaniæ.

År tredje Boken i denna beromda Mannens Danicor. Monumentor. Libri VI. Hafn. 1643, in fol. och innehåller en god del af de i Skåne befintelige Runstenar. Se vidare hår nedanföre B. I. C. V. Sect. III. §. 6.

Ol. Wormius, Med. Prof. i Köpenhamn, afled 1654. Hans Lefverne står framför I 'Tom. af des Bref-Samling, på Latin, utgifven i Köpenh. 1751, in 8:0.

588. Utdrag af en Berättelse om tvenne Runstenar, sundne vid — Krageholm i Skåne, Malmöhus-Län och Herrestad Härad &c.

Sv. Magaz. 1766, Febr. f. 67-73.

589. Monumenta Scanensia, quibus varia ad Antiquitates Svio-Gothicas pertinentia capita continentur: Academicis antea Di-O 4 spuB. I. C. I. sputationibus ventilata, nunc in unum col-Sv. Geogr. lecta fasciculum, edidit notisque illustravit Skåne. Sven Bring, Hist. Pros. Reg. & Ord. in 4:0. Lond. Goth. Berling, 1744 - 1748. pp. 326.

Lárda Tidn. 1749, n. 69, 72, 75, 79.

Monumentorum Scanensium Vol. II. in 4:0. ibid. ap. eund. 1748-1751. pp. 273.

De i denna Samling befintelige ganska interessante Handlingar hafva, genom Utgisvarens lårda Anmarkningar, erhållit et fördublat varde.

590. Åldre och nyare Skånska Handlingar, för år 1755, I och II Quartalet, in 4:0. Stockh. Salvius, 1755. 106 sidd.

Stockh. Hift. Bibl. II St. s. 132. Sv. Mercur. Oct. 1755, s. 229. Neueste Geschichte der

Gelehrs. in Schweden, IV St. p. 641.

Af desse Handlingar skulle årl. hvart Quartal et Stycke utkomma. Utgisvaren, Assessoren i Ant. Archivo, Nils Wessman, upbar också Prenumeration för hela första Argången; men bröt af, sedan han gisvit ut desse tvenne Stycken. Företalen har Hr Canc. Rådet Berch skrisvit; de åro, i anseende til deras innehåll, hår nedansöre B. IV. C. V. Sest. II, §. 5. uptagne. Assessoren Nils Wessman assed 1763.

En tilförlatelig Man har heråttat mig, at för detta Kongl. Svenske Agenten i Hamburg, Hr Jac. I CHSELL (se n. 6363.) under sit vistande i Köpenhamn afskrifvit en ansenlig Samling of

of Skånska Handlingar, som blisvit honom ur B. I. C. 1. K. Danska Archivet meddelade; samt at han Sv. Geogr. äsven sörsattat et Skånes Hössinga-Minne. För-Skåne. modeligen åro desse Handskrister ännu i behåld.

591. Historisk, Oeconomisk och Geographisk Beskrifning öfver Malmöhus-Lån,
uti Hertigdömet Skåne. — Framgisven af J.
Lor. GILLBERG, Commissions-Landtmåtare,
in S:o. Lund, Berling, 1765. 283 sidd. jemte en Geogr. Charta.

Sv. Magazin. April, 1766, f. 283.

År en Tæbellarisk Beskrifning öfver detta Lån, mycket detaillerad, men ofulståndig i anseende til Lånets egenteliga Geographie och Oeconomie. Alt det Historiska står i Anmårkaningarne. Boken år vårdslöst tryckt; ej heller berömmes Chartan.

592. Dissert. de Territorio Oxie. Pr. S. Bring, Resp. Ol. A. Barohn, in 4:0. Lond. G. 1754. pp. 36.

Ldrda Tidn. 1754, n. 52, 53, 58.

593. MSC. Malmò Stads Privilegier, in fol. 338 Bl.

Ibland Handskrifterne i Ant. Archivo, B. 90. b. Går ifrån 1303 til 1697.

593 (a). Dissert. Gradual. de Territorio Skyttiano (Skytts Hårad), Pr. Sv. Lagerbring, Resp. Nic. Henr. Lovén. in 4:0. Lundæ 1778. pp. 103.

Os

Skanor,

B. I. C. I. Skanor, Falsterbo och Trelleborg åro belågne sv. Geogr. i detta Hårad, som af Tuneld kallas Skjuts Skåne. Hårad.

- 594. Dissert. Acad. de antiqua Urbe Lund, ejusque pristino splendore, amplitudine & præstantia. Pr. A. Stobæus, Resp. Andr. Gemzæus, in 4:0. Lond. G. 1708. pl. 5.
- 595. Disp. Acad. sistens Oeconomicam Urbis Lund descriptionem. Pr. Gust. Sommelius, Resp. Ol. Bring, in 4:0. Lond. G. 1757, pp. 68.
- 596. Tria antiqua Monumenta Historica Lundensia, e Cod. membran. MSC: to Bibliothecæ publicæ edita & commentariolis ex monumentis ibidem msctis & antiquis maximam partem illustrata (Dissertat. Acad.) Pr. Kil. Stobæus, Resp. Andr. Boström, in 4:0. Lond. G. 1734. pp. 37.

Omtr. ibland Kil. Stobæi Opuscula, Dantisci

1752, in 4:0, p. 35-72.

Innehåller följande Srycken: "1. Brevissima "Chronologia & Series Regum Daniæ Christia"nor. a prima veræ religionis in hoc regno re"ceptione ad Valdemarum. 2. Nomina Episco"por. nostrorum, qui S. Lundensi Ecclesse præ"fuerunt, a tempore Svenonis Magni Regis. 3.
"Nomina Canonicor. nostror. Episcoporum, qui
"per diversas Ecclesias officium Pontificatus ad"ministraverunt".

597. Dissert. Hist. de Numis & Sigillis

lis Lundensibus, Pr. Kil. STOBEUS, Resp. B. I. C. I. Zachar. A. Kihlgrén, in 4:0. Lond. Goth. Skåne.

Också ibland Kil. Stobæi Opuscula, pag. 224-285. Uti denna senare Uplaga år Företalet u-teslutet, och i stållet följande korta Avertissement tillagt: "Monendus est Lector, B. Aucto-, ri nostro, non tantum ipsam materiem hujus, "Dissertationis, verum etiam typos & ornamen-, ta, quibus illustrata est, una cum aliis quibus, "dam non vulgaribus subsidiis, eruditissimo au-, tem D. Kihlgren elaborationem textus deberi".

598. Landscronas Stads Privilegier, af d. 14 Mart. 1663, in 4:0. Kgl. Tryck. De åro tillika utgifne på Tyska.

598 (a). K. Carl d. XI:s Confirmation på Staden Hellingborgs Privilegier. dat. Kongsohr, d. 17 Dec. 1680.

Uti v. Stiernmans Saml. af Com. Stadgar, D. IV, f. 301.

599. Publication ang. the af Hans Kongl. Maj. Staden Landscrona i nåder förunte Privilegier, gifven d. 14 Sept. 1752, in 4:0. \(\frac{1}{2}\) a.

I kraft af desse Privilegier, blisver Staden ifrån sit sørra låge slyttad søder om nuvarande Fåstningen.

600. Dissert. Tractum territorii Lofguddiani, Kullen dictum, adumbrans. Pr. Sv. B.I. C. 1. Sv. Bring, Resp. Petr. Sundius, in 4:0. Sv. Geogr. Lond. G. 1754. pp. 40.

Larda Tidn. 1754, n. 80, 81.

601. Historisk, Oeconomisk och Geographisk Beskrifning öfver Christianstads-Lån uti Hertigdömet Skåne, framgisven af Joh. Lor. GILLBERG, Commiss. Landtmåt. in 8:0. Lund, Berling, 1767. 322 sidd. jemte en Geogr. Charta.

Af samma inrättning och beskaffenhet som Författarens Beskrifning öfver Malmöhus-Län.

Af en Beskrifning om Staden Christianstad, som berättas vara försattad af framt. On budsmannen Såthe (kanske Carl Adolph Såthe) har jag sedt et Prof-blad på ¼ ark in 8:0, innehållande, förutan et kort Företal, Titlarne på de 19 första Capitel, i hvilka denna Beskrifning år indelt: vidare skal intet vara trykt; dock såges Handskriften vara i behåll, förmodeligen någorstådes i Skåne.

602. Differt. Hist. de Territorio Jerrestad. Pr. Sv. Bring, Resp. Joach. Georg. Alsing, in 4:0. Lond. Goth. 1760. pp. 48.

Lärda Tidn. 1760, n. 36.

603. Dissert. Histor. Topogr. de Willandia, Willands Harad, Sect. I, II. Pr. Sv. Bring, Resp. Petr. Munck, in 4:0. Lond. G. 1751, 1752. pp. 74.

Lárda

Ldrda Tidn. 1751, n. 49, 50; 1752, n. B. l. C. 1. Sv. Geogr. Skåne.

604. MSC. Relation om Liungby Gård, des Horn och Pipà, af Hof-Cantzleren, Hr Wilh. Jul. Cover författad, och med egenhåndig Underskrift bekråftad, 1692. in 4:0.

En vacker Copia, med Ritningar, förvaras uti Ant. Archivo, och en dylik ägde Landsh. Frih. Tilas. Se Tuneld, f. 359. Edit. 1762, och nåst förutgående Disput. om Willands Hårad, p. 9 seq.

Omsider har ock Coyets Relation blisvit trykt i Stockholm, hos Nordström, 1775, in 80, 2 a. dock med all möjelig sparsamhet, i anseende så vål til Tryck, som Papper och Correctur, altsamman af såmsta slaget.

En Dansk Ösversätning af denna Berättelse, tr. i Kiopenh. 1774, in 80, sinner jag upteknad i Biblioth. Langebekiana p. 479, och uti Nye krit. Journal, 1774, p. 414.

605. Dissert. de Gothungia, Giónge Hárad, Pr. S. Bring, Resp. Petr. Lovén. in 4:0. Lond. G. 1745. pp. 100.

Fel uti denna Disputation, i synnerhet in Serie Passorum, rattar Pr. Bring i sin Samling. af åtskill. Handl. I Del. s. 95.

606. Beskrifn. på de underjordiske Gångarne uti Bals-berget, eller den så kallade Fläske-Grafven vid Råblöf i Skåne, af *Hans Hindr*. LIEWEN.

Kongl.

B. I. C. 1. Kongl. Sv. Vet. Academ. Handl. 1752, Sv. Geogr. 59 - 61.

606 (a). Specim. Histor. de Monumento Kiwikensi, quod Pr. Sv. Lagerbring, publice ventilandum sistit Andr. Christoph. Forssenius, in 4:0. Lond. Goth. 1780. pp. 31. c. figg. æn.

Detta Monument, beläget i Skåne, Christianstads Hösdingedöme, Målby Sokn, samt nåra vid Hasvet och Kiwiks Fiskeläge, tyckes vara det gamla Graf-stället, som under namn af Penninge Grassven beskrisves hos Tuneld, s. 361 (edit. 1762). Forssenius vill ånteligen tilågna det Romarena, troendes sig derpå se en listig söresställning af en Romersk Triumph. At denna Gisning, sattån med nog c'assisk Lårdom understödd, skulle vinna mångas bisall, derpå kan med skål tvistas.

Namnde Monument omtalas ockia i en Afhandling: Ueber die Kunft der heidnischen Teutschen, som står uti Jo. Ge. Meusels Geschichtforscher, Del. V, n. 1, Halle 1777, 8. ningen, som medföljer, skal K. Danska Etats-Rådet Langebek hafva fåt i Stockholm. den okande Forfattaren på sit satt beskrifvit detta Monument, stannar han p. 53 i foljande mening: ":Diese Vorstellungen konnen das Op-"fer bey der Beerdigung zweyer Seekonige vor-"stellen, und sie find im Geschmack der Bilder nauf den tunderischen Hörnern und andern Al-"terthümern geordnet. Allein die Zeichnung "ist nicht getreu; denn man findet, auf den "übrigen vorbeschriebenen Kunstwerken, weder ..eine

"eine so genaue Einsörmigkeit in Betracht der B. I. C. T. "Eintheilung des Ganzen, noch auch eine so Sv. Geogr. "richtige und edle Aussuhrung einzelner mensch-Halland. "licher Figuren, als auf diesem Grabmahle, "vermöge der Zeichnung, seyn soll.

607. Dissert. Histor. de Cimbrishamnia. Pr. Sv. Bring, Resp. Arvid Holmstrom, in 4:0. Lond. G 1759, pp. 34.

Ldrda Tidn. 1760, n. 32.

608. Kon. Christierns Bref om Staden Luntertuns slytning til Engelholm, och at Cantor i Lund skulle hafva samma råttighet til Engelholms Kyrka, som han tilförene hast til Luntertun. Dat. Köpenh. Severini Dag, år 1516.

S. Brings Saml. af åtskill. Handl. I Del. utan årtal, in 8.0, s. 197-199.

Tuneld fatter Luntertuns eller, som han den kallar, Lunterums Stad, i Blekingen, och såger, at man menar, det Lunterums undergång varit Sölfvitzborgs upkomst: se des Inledn. til Geogr. IV Upl. s. 388.

§. 10. Halland.

609. Differt. Hist. de Hallandia in genere. Pr. S. Bring, Resp. Joh. G. GRIMBECK, in 4:0. Lond. G. 1751. pp. 34.

Larda Tidn. 1752, n. 1.

610. Hal-

Halland.

١

B. I. C. T. 610. Hallandia antiqua & hodierna, Sv. Geogr. thet ar: Hallands, et af Gotha Rikets Landskaper, Historiska Beskrifning, framstållandes ifrån åldsta intil våra tider, thess Belågenhet, Land-hushållning, Inbyggarnes Seder, Krigs-inråttningar, hvad Krig ther varit, Stådernas anlågningar, Handel och Vandel, gamla Minnes-tekn, Run-stenar, hyarje Hårads beskrifning, med hvad theruti förekommer; tjenande til Landets förbåtring, och theraf följande ymniga Nårings-medel; hvarvid fogas Land-Chartor och andra thertil hörande vål stuckne Kopparstycken. Af Jacob Richardsson, Affir vid Kgl. Maj. och Riks. Ant. Archivum, in fol. Stock-holm, Salvius. I Del. 1752. II Del. 1753. 260 fidd.

> Lárda Tidn. 1751, n. 57, 58, 100. Tredje, eller sista Delen fick icke skåda Dagsljuset: Innehåller vet man likvål af Ldrd: Tidn. 1754, n. 13. Lycka var, at Doden ryckte pennan ur handen på Forfattaren, eljest hade Kronan blifvit belastad med annu mera Maculatur. Ass:r Richardson dodde 1759.

610 (a). Betydande Hinder uti Halländska Hushållningen och Botemedel dåremot, af Pehr Osbeck.

Uti Physiograph, Salsk. Handlingar, I D. 1 St. f. 57 • 64.

610 (b). Anmärkningar vid Lax-fi**ket** ţ

sket i Hallandska Strömmarne, af Georg B. I. C. 1.
MARIN.

Blekinge.

· Uti K. Wet. Acad. Handl. 1774, f. 47-52.

611. Anmarkningar om Södra Halland, af Joh. Fischerström.

Uti Kgl. Wet. Acad. Handl. 1761, L. 230-242, f. 258-280.

Et "Utdrag af Hassloss Pastorats i Södra Hal-"land Folk-Tabeller för 25 år, af *Pehr* Os-"BECK", fås igen ibid. 1774, s. 76-81.

612. Staden Warbergs Historia.

Götheb. Magazinet, 1759, n. 25, 26, 32, 33, 34.

§- 11.

BLEKINGE.

613. Exercit. Acad. de Blekingia: Pr. M. Rydelius, Resp. Laur. MUHRBECK, in 8:0. Lond. G. 1719. pp. 36.

Författaren, slutel. Superintend, vid Amiralitetet i Carlscrona, asled 1769.

614. Disquisit. Histor. de Blekingia, Pars generalis. Pr. S. Bring, Resp. Jons Henr. Sorbon, in 4:0. Lond. G. 1746. pp. 50.

Ldrda Tidn. 1746, n. 35.

615. Disquisit. Histor. Blekingiæ Par-Bibl. H. S. G. Del. I. P tem. B. I. C. 1. tem specialem adumbrans; de Nomarchia: Sv. Geogr. Orientali, Ostra Harad, Pr. S. Bring, Resp.-Blekinge. Adam Jul. KLING, in 4:0. Lond. G. 1746.

pp. 39.

Lárda Tidn. 1749, n. 95.

- 616. Disquisit. Histor. Blekingiæ Partem specialem adumbrans: de Nomarchia Medelstadii, Medelstad Hårad, Pr. S. Bring, Resp. Adam Jul. Kling, in 4:0. Lond. Goth. 1748. pp. 59.
- 617. Dissert. Blekingiæ Partem specialem adumbrans: de Territorio Bråkne. Pr. S. Bring, Resp. Petr. Mützell, in 4:0. Lond. G. 1747. pl. 63.
- 618. Dissert. Blekingiæ Partem specialem adumbrans: de Listria, Lister Hårad. Pr. S. Bring, Resp. Petr. Mützell, in 4.0. Lond. G. 1748. pp. 66.
- 619. Privilegier for Staden Carlscrona, af d. 10 Aug. 1680, in 4:0. Kgl. Tr. 1½ ark.

Och uti v. Stiernmans Saml. af Com. Stadgar, D. IV, f. 278-284.

620. Panegyris in laudes novæ urbis Carolicoroniæ, justu amplist. Facult. Philos. conscripta, & Festi Carolini feriato tertio in inclyta Gothor. Carolina — solenniter.

ter recitata ab Erico Borgh a. 1689, B. I. C. r. Sv. Geogra A.o. Malmogiæ, Haberegger. pl. 7.

Anmarkningar om Stadens Carlseronas Pela- i gemengenhet, Climat, Jord- och Berg-arter m. m. af Joh. Jac. FERBER, låsas i Kgl. Wet. Acad. Handl. 1771, 1 Qv. s. 75-88.

621. Dissert. de Carlshamnia, Urbe, Blekingiæ. Pr. S. Bring, Resp. Matth. F. HAMMAR, in 4:0. Lond. G. 1749. pl. 7½.

(C)

Norrlands Landskaper och Stader.

S. 1.

Norrland i gemen.

Nota: För detta utgjorde de sex Norrländske Provincerne tilsamman et enda Lån; men år 1762 blef, uppå R. Stånders Tilstyrkande, detta Landshösdingedome delt i tvenne Lån, på det sått: at Gåstrikland, Helsingland: och Herjedalen nu utgöra et sårskilt Lån, under tilsyn af Landshösd. i Geste; och Medelpad, Angermanland och Jemtland et annat Lån, som styres af sårskild Landshösding, hvilken intil år 1778 hade sit Residence i Sundsvall, men nu mera i Hernösand. Se Riksdags-Tidn. 1762: in. 130, och Kongl. Bresvet sid Kam Colleg. och Stats-Cont. af d. 29 Jun. 1762.

(Er. Jul. BIOERNER) Specim. Histor. Geogr. Descriptionem Gomnheimiz, seu Gigantearum Terrarym, que in Suethia borga-P 2 B.J. C. 1. li olim sitz sucrunt, succincte exhibens. Ma-Sy. Geogr. ximam partem excusum A. 1721, in 4:0. i genen. Stockh. 17:41.

> Mera om detta Arbete förekommer nedanföre :n. 1274-

622. Dissert. Academ. de Svedia Boreali. Pr. Joh. Hermansson, Resp. Er. Jul. BIOERNER, in 8:0. Ups. 1717. pp. 48.

Forra Delen handlar om Jättahem; senare Delen om Helsingland.

623. Dissert. de Quenlandia antiqua. Pr. J. Ihre, Resp. Ol. ENEROTH Olosson, in 4:0. Upsal. 1767. pp. 19.

Götting. Anzeig. 1769, p. 320.

Törfattaren föker bevifa, at med Qwenland förstås de Landikaper, som nu hos os kallas Norrland, och at deras åldsta Inbyggare burit namn af Qwener. Utur denna Disputat, har Schlözer tagit Artikeln om det gamla Qwenland, som står uti des Allgem. Nord. Geschichte, p. 483 - 490:

Uti en i Åbo, år 1772, under Prof. Bilmarks inseende, af Laur. PALANDER utgisven Disp. de Situ veteris Finlandiæ påstås, at i de faldsta tider Finnarne hast sina Såten i Ångermanland, Westerbotn, Lappmarken &c. Se hår nedansore n. 743.

624. MSC. Belkrifning öfver Norrlands Landskaper Helsingland, Medelpad, Ångermanland, Jemptland, och Härjedalen. Ibland Ibland Handskrifterne i Grafi. Bielkiska, nu B. I. Cri. mera Skog-Klosters Bibliothek, Miscellaneor. T. Sv. Geogr. VIII, p. 395.

Norrland i gemen.

Åfven dårstådes, Miscellaneor. T. III, p. 146, finnes: "En kort Geogr. Beskrifning ösver Stå"derne Geste, Söderhamn, Hudikswall, Sunds"wall och Hernösand, författad 1737".

Dessa Beskrifninger åro förmodligen på Gr. Carl Bielkes begåran upsatte, som då var Landshösding i Geste.

625. Abrah. Abr. Hülphers Samlingar til en Beskrifning öfver Norrland. I Saml. om Medelpad, in 8:0. Westerås, Horrn 1771. II Saml, om Jamtland, ib. 1775. III Saml. om Herjedalen, ibid. 1777. IV Saml. om Ångermanland, ibid. 1780.

Desse Samlinger uptages särskilt här nedenföre, hvardera på sie ställe.

626. Bij-Memorial öfver de Årender, som Kgl. Maj. nådigst hafver pålagt och befalt Secr. Dan. Behm i acht taga och sörråtta uti the Norländska Ståderne Söderhambn, Hudwigswald, Sundswald och Hernösand, om deras förbåtring och tilväxt. Dat. Stockh. d. 21 Aug. 1646.

Stiernman, Saml. of Com. Stadgar, T. II, f. 471.

627. Tankar om Norrlands råtta Up-P 3 odB.I. C. L'odlings-fatt af Hyper-Boreus, in 4:0. Stockh. Sv. Geogr. Kgl. Tr. 1767. 1 a.

Norrland i gemen.

Tillägningar stå i Inr. Tidn. 1765, n. 67.

628. Occonom. Anmärkningar öfver Wester - Norrland, eller Geste Hösdinge-dome.

Sv. Samlingar, i St. Wester's ; 1763, in 8:0.

629. Underdån. Beråttelse om Wester-Norrlands' Hösdingedome, til Riksdagen 1769, in 8:0. Stockh. K. Finska Tr. på 'Askergrens bekostnad, 1769. 96 sidd. jemte Tilskrift' til Hans Kgl. Maj. och 4 Tabeller. 1\(\frac{1}{2}\) a.

Larda Tidn. 1769, n. 73.

Ar underteknad d. 16 Mart. 1769 af då varande Landshofd. i Wester-Norrland, och Rid.
af Kgl. Nordst. Orden Pehr Abr. Örner 6 n.
Innehåller Beskrifning både om sjelsva Lånet och
dés Hushållning, samt hvad Landshofd. Örnskold bidragit til Landers uphjelpande. Medföljer en Skrift, kallad: "Anledning til Norrslåndska Åkerbrukets Forbåtring", 24 sidd.
in 810, som tilförene varit trykt, men nu å nyo
utgifves.

Wester - Norrlands Län säges vara ungefärligen lika folkrikt med Gesteborgs; innefatta öfver 600 qvadrat-mils rynd; samt föda inemot 66000 Själar. Det inbegriper Städerne Hernösand och Sundswall, samt på landet 2327

2 4

Gierde Mantal.

630. Ofor-

630. Oförgripeliga Anmärkningar vid B. I. C. 1. Landshöfd. och Ridd. — P. A. Örnskölds Sv. Geogr. ar 1769 genom trycket utgifne Beråttelse i gemen. ang. Wester-Norrlands Län, in 4:0. Stockh. K. Finska Boktryck. 1770. 15 sidd. omtr. ibid. in 8:0. 22 sidd.

De åro underteknade af Allmogens i Wåster-Norrland Riksdagsmån vid 1769 års, Riksdag; och synes dåraf, att Allmogen i Lånet icke hyser om stere af Landshöfd. Örnsköld dårstådes gjorde Occonomiske Inrattningar, sammas tanka som han.

Uti Memorial til Bonde-Ståndet af d. 5 Dec. 1769, påstå icke allenast fören. Riksdagsmån, at Allmogen icke committerat fine Riksdags-Fullmägtige vid 1762 års Riksdag, at soka någon delning af Länet, uran hemställa' också, om icke Wester-Norrlands, eller Sundswalls Lan, sedan Landshöfd. Örnsköld därifrån fåt Transport til et annat Lån, kunde indragas och arer sammanbindas med Gesteborgs Lan? hvilker val Bonde-Standet for sin del bifoll; men ej kom til verkstålligher: emedan Kgl. Maj. redan hade utnämnt och förordnat en annan Landshofding til oftanamnde W. Norrlands Lån. Desfe Handlingar, tillika med Kgl. Brefvet til Kammar-Collegium och Stats-Contoirer af d. 29 Junii 1762, ang. Gesteborgs Lans delning, are trykte i Stockh. hos Wennberg och Nordström, . 1770, in 4:0. 1 a.

631. Uplysning til de Anmarkningar, fom Riksdags Fullmägtige för det hedervår... P
de

B. I. C. 1. de Bonde-Ståndet af Wester-Norrlands Län Sv. Geogr. låtit utgå, rörande Landshösdingens — Herr Norrland i gemen.

P. A. Örnskölds, vid början af sidst hållne 1769 års Riksdag, til Hans Kgl. Maj. afgisna underdåniga Beråttelse om Wester-Norrlands Hösdingedöme, in 8:0. Stockh. 1770. 45 sidd.

Landsh. Örnskölds Anstalter och Inrättningar försvaras. Författaren kallar fig Joh. J. Wasell, och har underteknat fin Skrift, Hara i Jemteland, d. 14 Aug. 1770.

632. Utdrag af Herr Landshôfd. och Ridd. Germund Abr. FALKENGRÉNS år 1771 afgifne Riksdags - Relation, rörande Hemmans-håfden til Åker och Ång, Ödes-hemman, Gräsgälder &c. &c. uti Wester-Norrland. På Högl. Kammar-Oeconomie-Deputations befallning, tr. uti för detta Grefingska Tr. hos H. Fougt. Stockh. 1771. in 4:0. 1½ a.

·g. 2.

Gåstrikland.

633. Erici Alrot Dissertat, II. de Gestricia, in 40. Ups. 1720, 1722. pp. 84.

Atta Liter. Suec. 1723, p. 380.

634. Gåstrikelands i vissa delar goda och i andra åter förbåtring tarfvande Hushaldning, utgifven och til trycket befordrad af

af Pehr Schissler, Directeur, in 8:0. B. I. C. 1.
Norrköp. Blume, på Bokh. (iStockh.) Schind-Norrland
i gemen.

Lárda Tidn. 1771, n. 51.

635. Oecon. Beskrifning öfver Stapel-Staden Gesle, — under Pr. A. Berchs infeende — framstålt vid Academien i Upsala, af Magn. Örnberg, in 4:0. Stockh. Kgl. Tr. 1755. 33 sidd.

Ldrda Tidn. 1755, n. 68. Stockh. Hift. Bibl. f. 243.

En Beskrifning öfver Gesle Stad, har Borgmåst. och Råd dårst. lårit författa och tilsåndt Ass: Tuneld. Se Förtekn. framsör IV Upl. af hans Geographie.

636. K. Carl d. XI Opna Bref uppa Gefle Stads Seglations och förre Privilegiers Restitution. Dat. Stockh. d. 27 Jan. 1673.

Uti v. Stiernmans Saml. of Com. Studgar, D. IV, f. 1.

636 (a). Geste Stads Kiop-och Handels-Gillets Articlar, as d. 1 Febr. 1712. in 40. 3 2.

Omtr. uti v. Stiernmans Saml. af Com. Stadgar, D. VI, s. 91 folj.

§. 3.

HELSINGLAND,

637. De Helfingia antiqua, Dissertat.

P 5 Acad.

B. I. C. I. Acad. Pr. Ol. Cellius, Resp. Laur. ALTVIK, Sv. Geogr. in 8:3. Upsal. 1713. pp. 23.

Hellings.

638. MSC. D. Daniel DIURBERGIT Descriptio Hellingiæ antiquæ.

Citeras af A. Flodberg, i Foret. til sin år 1755 utgifne Disput. de Holsingia. Aberopas också af Tuneld: se, Fortekn. framsör IV Upl. af des Geographie.

639. De Hellingia Norlandica præftantiff. provincia, Oratio, quam — conscripsit & — Upsaliæ publicè declamavit Petr. L. Nersellius, in fol. Upsal. typis Wallianis, 1636. pl. 5.

Flodberg, 1. c. tror detta Tal icke vara trykt.

640. MSC. Olai Broma'n Glysisvallur, five Helfingia illustrata, in fol.

Detta Arbete tänkre Författaren gifva ut, såfom en Gradual Disputation; men det blef för
vidlyftigt, och ligger ånnu skrifvet uti tvenne
Flockar; se Larda Tidn. 1750, n. 83. Flodberg l. c. beråttar, at Handskriften förvaras uti
Helsinge-Nationens Bok-förråd i Upsala; Assetta. Asbete, bestående af 3 Band in fol. eges nu för
tiden af Författarens Dotterson, Gropman, Auscultant i Kgl. Svea Hofrått. Under namn af
Glysswallur, såger han, har Prosten Broman
samlat alt hvad han kunnat om Helsingland,
och tillika hvad han vetat om derifrån ursprungma Adeliga, eller Borgeliga slägter; hvadan det-

ta Arbete, til någen del, kan kallas Geneale-B.I. C. 1. giskt. Se Sv. Magaz. 1766, Oct. s. 729. Sv. Geogr.

Uti Fortekn. på Frih. von Nettelblads Biblio-Helsingl. thek, P. II, Francof. 1769, in 8:0, forekommer, p. 21, n. 25: Ol. J. BROMAN Oratio Historica de Hefingia, habita Upsaline, 1707, Msct.

Om Lector Jon. Sundströms mångåriga Samlingar til en Beskrifning öfver Gestrik- och Helsingland, famt deras öde, lås A. A. Hülphers Företal til Beskrifn. Öfver Medelpad och Ångermanland.

- 641. Specim. Acad. de Helfingia, P. I & II. Pr. El. Frondin, Resp. Sveno BEL-TER, in 4:0. Upsal. 1735, 1739, pp. 87.
- 642. Specim. Academ. de Helfingia, Continuatio I. Pr. P. Ekerman, Resp. And. FLODBERG, in 4:0. Upsal. 1755.

Larda Tidn. 1756, n. 28. År en Fortlåtning af Bålters Arbete, och går efter fidornas antal, ifrån p. 88 til p. 127.

643. Specim. Academ. de Helfingia, Cont. II. P. I, II. Pr. C. F. Georgii, Resp. Andr. DAHLEOM, in 4:0. Upsaliæ 1769, 1773.

Denha Rortsätnings första Stycke går ifrån p.
128 til p. 151, andra Stycket från p. 152 til
p. 169. De handla om Staden Söderhamn.

644. Specim. Academ. de Helfingia, Continuat. III. Pr. C. F. Georgii, Resp. Chphor. B.I. C. 1. Chphor. Justus, Fil. in 4:0. Upfal. 1772. Sv. Geogr. pp. 24.

Handlar om Skogs Sokn.

645. Monumenta Helsingica a Throne in Angedal, ante aliquot cent. annorum posita, in fol. pat. Stockh. 1624 pl. 1.

Om detta Főríðk lemnar Magn. Celsius i Oreades Helsing. rediviv. p. 36, 37, följande efterrättelser: "Joh. Bureus, regni hujus quondam "antiquarius diligentissimus, monumenta Helsingica magna cum industria a se delineata formis, ut vocant, ligneis incidi curavit. Qua re "adeo delestatus est Justinianus Heiner, natione Germanus, & Juris illo tempore in Reg. "hac Academia Professor, ut industriam Burei "nostri & publico programmate & carmine hamoravit, quo & illum, & alios antiquarum regrum studiosos ad lecturam indagandam incitany, vit, in hunc modum.

"Lestor, qui fueris primus Runæque latentis "Candidus interpres, Regia dona feras.

"Cujus distichi sensum idem Heiner rhytmis quo"que — Germanice expressit. A nemine ye"ro deinceps, quod sciam, hæc tentata res est,
"quod plerisque visa sit inexplicabilis" &c.

646. Magni Crisii P. F. de Runis Helsingicis Oratio, habita cum Rectoratum Academ. deponeret, a. 1675 d. 29 m. Jun. in 8:0. Upsal. pl. 1. Detta Tal har Sonen, Ol. Celsius, latit tryc-B. J. C. 1. Sv. Geogr. Ka, i Upsala, 1707.

Helfingl.

647. Oreades Helfingicæ redivivæ, in 80. Upfal. Werner, 1710. pp. 70.

År ocklå Magni Celsii Arbete, hvaraf, hos Wankif, redam 6 ark in fol. voro aftrykte, når Författaren afled 1679, och lemnade det ofulkomligt efter fig. Sonen, Ol. Celfius, har federmera å nyo låtit trycka det, famt uti tvenne Disputationer lemnat det Allmånheten i hånder, under ofvan utsatte Titul. Om första Upl. in fol. se Bresven uti Collectio Gjörwelliana, D. I, St. II. (Stockh. 1777, 8.) s. 126-131.

648. De Runis Hellingicis observationes quædam, sive ad Oreadas Helsingicas B. Profesioris Magni Celsii Supplementum Ol. Celsii Senioris, Theol. Prof. prim. & Archi-Præp. Upsal.

Uti Nov. Acf. R. Societ. Scientiar. Upsaliens. Vol. I. Ups. 1773, in 40, p. 1-21.

Til de nålt förut anteknade Oreadas Helsingicas, har Sonen Ol. Celfius fogat desse Anmärkningar, under namn af Supplement. Det består af tre Capirel: det första handlar om Helsinge-Runornes sigur och ställning; det andra om deras ålder; och i det tredje upgisvas och förklaras någre med dem ristade Stenar.

649. (Olai Celsii) de Runis Helfingicis, ad virum illustr. D. Ant. Magliabechium, S. M. D. Hetruriæ Bibliothecarium, toto

B. I. C. 1. toto orbe celeberrimum, Epistola, in 4:0. Sv.Geogr. Romæ, typis Barnabo, 1698.

Helfingl.

Denna Uplaga år ganska sålsynt: omtr. år Bresvet i W. E. Tentzels Monats. Unterred. 1698, p. 560-566.

650. Runic Characters of Helfingland, das ist: Erklärung der Runischen Schristen in Helsingland, wobey zugleich ein Monument mit dergl. Aufschrift vorgestellet und erkläret wird, aus dem Englischen in Teutsche übersetzt, in fol. Nürnb. bey Vict. Balth. Henning, 1753. 2 a.

Stenen år densamma, som sinnes afritad uti Nov. Ast. R. Sveiet. Scientiar. Upsal. Vol. I, Tab. 1. Förklaringen har And. Celsius, Astronom. Prof. i Upsala meddelt, och år taligen utur Philosophital Transactions för år 1737. Förläggaren i Nürnberg var sinnad styckevis gifva ut slere dylike gamla Skrifter och Monumenter, utur åtskillige Lånder, under Titel af Historische Merkwürdigkeiten; men om der blifvit verkstålt, år snig obekant.

651. Birgeri Regis Statutum pro Helfingis de corum decimis prædialibus &c. Dat. Holmiz, a. 1297.

Ibland gamla Stadgarne bakom Biôrkua - Rdtten, Stockh. 1687, in föl. p. 6.

652. Kon. Carl den XI Rescript til Landshofd. i Geste, Frih. Georg Sperling, om Finnarnas i Gestrike och Helsingland.

un-

undervisning i Svenska Språket, för kun-B.1. C.1... skapen i Christendomen: af d. 7 Dec. 1682. Heljingl. Uti Tidn. utgifne i Upfala 1774, n. 9.

653. Kongl. Maj:s Rescript til Arche-Bisk. Swebilius ang. anstalt til Undervisning i Christendomen for de Finnar, som bebodde Skogarne i Gestrik-och Helsingland, af d. 14 Dec. 1693.

. Nytt Forråd af åldre och nyare Handl (af B. Bergius) I St. Stockh. 1753, in 4:0, f. 42.

654. Hellinga Hushaldning i korthet forfattad af Pehr Schissler, in 8:0. Sth. Kgl. Tr. 1749. 74 fidd.

Lirda Tidn. 1754, n. 70.

655. Delsboa illustrata; eller. Delsbo
Sokn i Norra Helsingland, i sådan måtto ljusliga beskrefven, at de forelagde fyra och fyratio Frågor, dem framl. Högv. Dom-Probsten i Wågsjö, D. Sven Bælter, då han år 1736 ånnu var Philos. Candidat, åstun-dade så Svar uppå, hår varda besvarade, såsom de åsven samma året straxt besvarades, af Knut Nilsson Leneus, Pr. och Kyrkoh, uti Delsbo, in 8:0. Stockh. Nystrom och Stolpe 1764. 256 sidd. Dedicat. m. m. oberakn.

Medfolja en Charta ofver Soknen, samt en Afritning af Delsbo Runchall.

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Medelpad.

The gantka quick ock artig, men nog fatiriffe Grantkning af detta Arbete, låses uti Sv. Merde cur. Sept 1764, s. 708-736, omtr. med Tilökningar, samt en Försvars-skrift för Pr. Lemæus i Sv. Magazin. 1766, Jun. s. 395-440, Jul, s. 470-480. Prosten Lenæus asled, i en hög ålder, d. 28 Jan. 1776.

656. MSC. Nic. WETTERSTENS Beskrifning ofver Forssa Socken.

Åberopas af Pr. Lenæus, i fin Delsboa illafirata, s. 59. Forfattaren var Prost och Kyrkoherde i Forssa.

657. Jerlső Sokns i Helsingland Beskrifning, sa til thes Antiquitet, som Oeconomie, sörfattad af Pehr Schissler, in 8:0. Stockh. Kgl. Tr. 1753. 92 sidd.

Lärda Tidn. 1754, n. 70.

§. 4.

MEDELPAD.

657 (a). Exercit. Academ. de Medelpadia, Pr. J. Upmark, Resp. Matth. Non-DAL, in 8:0. Upsal. 1716. pp. 47.

"Nomen Medelpadiæ ex Finnico Mettola Pat"ti commodissime videtur deduci", heter det in
Thes. Mistellan. bakom M. F. Hammar Dissert.
de Carlshamnia, Lond. G. 1749, in 40. "Man
"skulle snart kunna tro", säger Lagerbring, S.
R. Hist. I D. s. 306, "at Medelpad intet var
"Svenskt, efter något dylikt ord intet igensin"nes i Svenska Språket. Strömmen Mistellan,

"som nederkommer från Norska Fjällen, och fly-B. I. C. i., ter emellan Ångermanland och Medelpad, samt Sv. Geogra, Ryska ordet *Piættin*, hvilket betyder Land, Medelpad, "kunna gisva en sannolik sammaniätning af nam"net" &c.

657 (b). Dissert. Acad. de Medelpadia antiqua & hodierna, P. I, II. Pr. Matth. Asp, Resp. Car. Jonæ Genberg, in 4:0. Upsal. 1734, 1737. pp. 89.

658. Abr. Abr:sson Hülphers Samling til en Beskrifning om Medelpad.

Ldrda Tidn. 1771, n. 68, 69. Gotting. An-

zeig. 1773, p. 324.

Ar Forsta Stycket af denne Forsattares: "Sam"lingar til en Beskrifning ösver Norrland",
Westerås 1771, in 8:0, 120 sidd. utom Præmissa, samt et "Kort Utdrag af Kyrkoh. i Grund"sunda, Hans Jon. Tunki Herdaminne eller
"Hernösands Stifts Pråst-Kronika" m.m. I St. om
Medelpad, 30 sidd. och tvenne Register, medföljer en liten Charta ösver Medelpad, ¾ ark.

659. Cippi Runici in Medelpadia, Sueciz Provincia borcali, delineati ab And. Celsio.

Acta Liter. Suec. 1725, p. 14.
Aret forut hade Farbrodren, D. Ol. Celsius, i samma Handlingar, p. 577 seq. beskrifvit och förklarat desse Runstenar: hår får man se dem afritade och stuckne i koppar. De gosvo anledning til en håstig Stridighet, emellan D. Ol. Celsius å ena, och Translat. i Ant. Archivo, Bibl. H. S. G. Del. 1.

Digitized by Google

B. S. C. 1., Er. Jul. Biorner à andra sidan. Den forra pastod, at de som for honom ritat af bem. Run-Medelad. Renar, hade begåt åtskillige fel, och låst orått; men at hans Ritningar vore aldeles riktige och tilforlåtelige: begge delarne bestridde Biorner. Forsta angrepet gjorde denne Antiquarien med foljande Skrift:

> 660. (Er. Jul. Biorner) De ætate, usu & genuina Explicatione Runarum quæ in Provinciis Svethiæ borealibus, Helfingia & Medelpadia, reperiuntur.

Denna Afhandling, i hvilken Forfattaren, på et ganika oanståndigt satt, anfaller, så vål D. Ol. Celsius, som des Brodersson, And. Celfins, år trykt bakom des: "Prodromus Tracta. , tuum de Geographia Scandinaviæ veterie &c. - Stockh. 1726; in 4:0, p. 29-48. (Se har nedanfore'n. 1265), och recens. i Acia Liter. Suec. 1726, p. 115.

Et bitande Svar folgde harpa, med Titel:

661. Runæ Medelpadicæ ab importuna crisi breviter vindicatæ, Auctore O. C. (Ol. Celsio). in 4:0. Upfal. 1726. pp. 36.

Det är stält i form af Bref och addresserat til Biorner ijelf, hvilken dåremot utgaf:

662. Er. Jul. Biorneri Epistola refponsoria ad Virum clarisf. D. Ol. Celsium, S. S. Theol. Doct. & Prof. publ. Lingg. Orient de ejusdem dubiis circa delineationem & ex& explicationem Runarum, in 410. 1726. B. i. C. it pp. 39.

Januarum, in 410. 1726. B. i. C. it Sv. Geogri.

Hvarpå folgde:

663. Olavi Celsti de Monumentis quibusdam Runicis Epittola ad Amicum, in 4:0. Upsal. 1727. pp. 16.

Och harmed andades Striden, som synes, icke til Biorners sommon. Las C. Netrelbladt Schwedische Bibliothek, I St. p. 226, och jo. Erichson, Bibl Runica, p 10 seq.

§. 5.

JåMTLAND.

664. Jemptelandz Beskrifning til sine Tingzlagh, Sochnar och Konungzgårdar &c. af Erasmo Ludwiksson, försattad år 1575, den tid han på Kongl. Maj:s af Sverige wägnar der uppe wistades.

Ibland Handlingarne, vid flutet af S. Oloff.
Saga, utgitven af J. Hadorph, Stockh. 1675...
in 8:0, f. 133-136.

Jämtlands gamla Wapn och Sigill finnes afritat och beskrisver uti Danske Magazin, VI B. f. 225. Afven Därstädes f. 226-235 får manigen någre Handlingar, rorande detta Landskap, under Danska Vålder, 1531-1571.

(65. Dissert. de Fatis Jerntiæ, Pr. Fab. Tærner, Resp. Joh. Sparkman Erichson, + in 8:0. Holm. Werner, 1722. pp. 27.

666. Abr.

B.I.C. 1. 666. Abr. Abr:ss. Hülphers Samling Sv. Geogratil en Beskrifning om Jämtland.

Nya Ldrda Tidn. 1775, n. 41, 42. Upfala Tidn. 1775, n. 37, 38.

År andra Stycket af denne Försattares "Sam"lingar til en Beskrifning öfver Norrland", Westerås, 1775, in 8:0, 272 sidd. utom præmissa,
samt et kort Utdrag af H. J. Tunæi Herdaminne &c. II St. om Jämtland, 33 sidd. utom
Registret. Medföljer en liten Charta öfver Jämtland, $\frac{\pi}{2}$ a.

667. Kort Beskrifning om Rodons Tingslag i Jemtland, under Pr. And. Berchs inseende, vid Acad. i Upsala, framståld af Jons Tideman, in 4:0. Stockh. Grefing, 1758. 20 sidd.

Lárda Tids. 1759, n. 93.

668. Adumbratio Alpium quas habet Jemtia (Dissert.) Pr. Har. Vallerius, Resp. Dan. Touscherus, in 80. Upsal. 1694. pp. 21.

669. Specim. Acad. de Lapide in Valli virente, Stenen i gronan Dal. Pr. Jo. Hermansson, Resp. Jon. Bidenius RENHORN, in 8:0. Upsal. 1733. pp. 24.

Stenen år afritad, så vål hos Rudbeck, ibland Figurerne til Atlanticæ I Del, Tab. 29, Fig. 96, som uti Svec. ant. E hod. T. II, n. 69; men riktigaste Astekningen år den, som Landshosd. hofd. Bar. Tilas bifogat sit Tal: Utkast til Sve-B. I. C. i. riges Mineral-Historia, Sth. 1765, in 8:0, s. 67. Harjedal.

670. Meteorologiska och Oeconomiska Anmärkningar, gjorde i Jämtland.

I K. Wet. Acad. Handl. 1767, I Quart. f. 1-11.

671. Jämtelands Afrads - land, under Prof. A. Berchs inseende, vid Acad. i Upsala ashandlade as *Henning* TIDEMAN, in 80. Stockh. Salvius, 1750. 43 sidd.

Larda Tidn. 1751, n. 11.

Uti Inr. Tidn. 1761, n. 57 beråttas, at år 1760 voro i Jåmtland 21352 Menniskor, unga och gamla, ibland hvilka voro 9503 af Manoch 11849 af Qvin-könet. Samma år föddes 672 Barn, af hvilka 346 voro Piltar och 326 Flickor. Föreslås en Stads anläggande på Frösson, hvilket contradiceras Lárda Tidn. 1761, n. 56.

672. Jänstelands Djur-fänge, under Pr. A. Berchs inseende, förestålt af Aeschil Nordholm, in 80. Ups. 1749. 60 sidd.

Larda Tidn. 1749 . n. 54.

§. 6.

Hår jedalen.

673. Anmärkningar, rorande Herjedalens och Jämtlands Gränts emot Norrige, gjorde vid Gränse-mätningen, åren Q 3 1758,

B.1, C. 1.1758, 1759, 1760, af Nils MARE-Liv. Geogr. LIUS. Hárjedal.

Kgl. Vet. Acad. Handl. 1763, IV Quart. f.

674. Haredals Beskrifning, af Erasm. LUDWIKSSON.

Ibland Handlingarne bakom S. Olofs Saga, f. 137,

675. Disser. Geogr. Herdaliæ descriptionem continens. Pr. A. Spole, Resp. Joh. O. Unæus, in 80. Ups, 1694. pp. 24

675 (a). Abr. Abr.s Hülphers Samling til en Beskrifning om Herjedalen.

Stockh. Larda Fidn. 1777, n. 27. Ups. Fidn. 1777, s. 100.

År Predje St. af denna Forfatteres "Samlin-"gar tif en Beskrifning öfver Norrland", Westerås, 1777, in 8:0, 124 sidd. utom præmissa. Utdraget af H. J. Tunks Herdeminne &c. III St. om Herjedalen, intager 8 sidd.

676. Herjeddahlens Hushallning författad, med Anmarkningar theröfver, gjorde på en Resa til Norrige 1750, och sedermera 1758 och 1760 på Schäfer-resor därstädes, af Pehr Schissler, Directeur, in 89. Norrköp. Blume, på Bokhandl. (i Stockh.) Schindlers Förlag, 1770. 47 sidd.

Länds Tide. 1771, n. 50.

En Critik öfver dette Arbete, lifes i Larda B. L. C. 13 Sv. Geogre, Tidn. 1772, n. 64.

§- 7-

Ångermanland.

- 677. De Angermannia, Exercit. Acad. Pr. H. Vallerius, Resp. Eric. M. STRÓM, in 40. Upsal. 1705. pp. 54.
- 678. Differt. Acad. de Facie Angermanniæ antiqua & nova. P. I, II. Pr. F. Torner, Resp. Jon. NGRLIN, in 8:0. Upf. 1728, 1731. pp. 89.
- 678 (a). Abrah. Abrisson Hülphers Samling til en Beskrifting om Ångermanland.

År Fjerde Stycket af denne Försattares, "Sam"lingar til en Beskrifning öfver Norrland",
Westerås, 1780, in 8.0, 392 sidd. præmiss oberåknade. Der tilhorande Stycket af H. J.
Tunes Herdaminne &c. med sit sårskista Register, intager 72 sidd. Vidfåstad ån en liten
Charta öfver Ångermanland, 3 a.

679. Beskrifning om Strömings-Fiskets beskaffenhet i Norrbottn, af Nils GISSLER.

Kgl. Sv. Wet. Acad. Handl. 1748, S. 1,07-

680. Ron om Laxens Natur och Fi-Q 4 skanB.I. C. t. skande i de Norrlandska Ålfvarne, samlade sv. Geogr. af Densamme.

dagerm: k

Ibid. 1751, **f.** 11, 91, 171, 268; 1752, **f.** 11, 93.

681. Anmärkningar om Sik-Fisket uti Norrlåndska Ålfvar och Skårgårdar, af Densamme.

Ibid. 1753, f. 195-209.

682. Specim. Acad. de novo in fluviis Norlandiarum pifcandi modo. Pr. And. Celfius, Resp. Andr. Hellant, in 4:0. Upsal. 1738. pp. 28.

Disputationen år skrifven på Latin och Svenska, af en snabb Physicus och Astronom.

- 683. Norrländska Boskaps skötseln, med några små Anmärkningar uti korthet sammansattad och beskrefven af Petr. H. WASSENIUS, in 8:0. Stockh. Kgl. Tryck. 1751. 127 sidd. utom Dedic. och Föret.
- 684. Ångermanna Hushollning Nordan Skogen, vid Academien i Upsala, under Pros. A. Berchs ofvervaro, framståld af Jon. Boding Danielsson. I St. in 8:0. Stockh. Salvius, 1747. 65 sidd.

Ldrda Tidn. 1747, n. 21, och 1750, n. 68, hvarest några små Råttelser låsas, dem Försattaren sjelf meddelat. Fortsåtningen af hans Arbete saknas.

685. Nå-

685. Nåtra Sokns Lin-såde i Ånger-B.I. C. r. manland, under Prof. A. Berchs styrelse, Waster-B. förestålt af Olof Törnstén, in 80. Ups. 1753. 33 sidd.

Lárda Tidn. 1753, n. 53.

686. Hernosands Stad i Angermanland, korteligen beskrifven af Joh. Otto HAGSTRÖM.

Sv. Mercur. April 1758, f. 1186-1190,

Hernôsands Stads belägenhet har Nils Schenmark genom Observationer bestämt: Kgl. Sv. Wet. Acad. Handl. 1754, s. 70-77.

§. 8. Wäster-Botn.

Nota. Låne-skilnaden emellan Wåster-Norrland och Wåster-Botn, til hvilkens underfökande och afdömande Kongl. Majt. år 1762 hade förordnat vissa Deputerade, fastskåstes af Riksens Stånder, vid Riksdagen 1766. Se Riksd. Tidn. n. 155, s. 62.

687. MSC. Eliæ Salin Otia canicularia, f. brevis Descriptio Westrobothniæ, patriæ suæ

Såges vara skrifven på Svenska, och finnes anteknad *Holmia Literata*, Edit. II, 1707, in 4:0, p. 41. Jag kånner den icke vidare.

688. Dissertat. de Westro-Botnia. Pr. Q 5 Fab.

B. I. C. I. Fab. Torner, Resp. Israel D. Steckse-Sv. Geogr. NIUS, in 4:0. Upsal. 1731. pp. 52.

> 689. Kongl. Maj:s Kundgörelse angående Ödeslands uptagande i Wåster-Botn, af d. 20 Nov. 1741, in 4:0.

> > Porsöket misslyckades.

689 (a). Tankar om Landet Wåsterbotn, in 4:0. Stockh. Kumblins Enka, 1778. 1 ark.

De angå Orsakerne til Upodsingens långsama gång i detta Land: förbåttringar föreslås.

En Critique ofver denna Skrift lases uti Stockholms Posten, 1779, n. 35 folj.

690. Om Pårlemuslor och Pårle-fiskerier, af Ol. MALMER.

Kgl. Sv. Wet. Acad. Handl. 1742, f. 214-225.

691. Om Norrlandska Pärle - fiske-rierne:

Lås Chr. Königs Lardoms-Öfning, VI Tom. Stockh. 1747, in 8:0, Cap. III, f. 43-53, och Nils Gisslers Afhandling i samma amné, uti K. Wet. Acad. Handl. 1762, f. 65.

"K. Maj:s Placat och Förordning om Pårle"filkerierne, af d. 29 Maji 1691", jämte Förklaringen i samma ämne, af d. 29 Jun. 1692,
och Kongl. Förordningen ang. Pårle-filkerierne
i Est-Lif-och Ingermanland, dat. d. 22 Dec.
1694,

1694, fås igen uti v. Stiernmans Saml. af Com. B. I. C. 1. Sv. Geogr. Stadgar, D. V, s. 241, 342 och 497.

Wåster-B.

692. Differt, de Urbe Uma & adjacentibus parœciis. Pr. F. Torner, Resp. Jon. El. Ask, in 4:0. Upsal. 1731. pp. 48.

693. Dissert de Urbe Pitovia & adjacentibus parœciis Pr. F. Torner, Resp. Petr. Stecksenius Graan, in 4:0. Upsal. 1731, pp. 30.

694. Tal om Landtmanna Nåringar i Wäster-botn, besymmerligen Skellesta Socken, hållit för K. Wet. Acad. vid Prassidii nedläggande, d. 1 Maji 1765, af Pehr Högström, in 8:0. Stockholm, Salvius, 1765. 24 sidd.

"Aumärkningar vid Folkökningen i Skellesta "Socken", af samma Fönfactare, kisas i K. So. Wet. Acad. Handl. 1755, & 170-176.

695. Differt. Hist. de Urbe Lula & adjacentibus parœciis. Pr. J. Hermansson, Resp. Nic, HACKZELL, in 4:0. Ups. 1731. Pp. 37.

696. Differt, de Urbe Torna, eique adjacentibus parœciis, Pr. Er. Alstrin, Resp. Er. + Brunnaus, in 4:0. Ups. 1731. pp. 50.

Longituden af Tornea, har And. Celsius determinerat i K. Sv. Wet. Acad. Handl. 1743, f. 153-157.

697. Be-

B. L. C. 1. 697. Beskrifning om Staden Torne, Sv. Geogr. och om Midnats-Solens lyfande därstädes, Lappland. samt Underrättelser for Sjofarande i Botniika Wiken.

> Ar inford i And, Hellants Calendarier, för åren 1744 och 1748, tr. i Stockh. hos Grefing. Se Bjornstjernas Fortekn. på Sv. Ca-

lendar, f. 78, 82. Uti K. Wet. Acad. Handl. 1774, f. 61-68, yttrar samma Forfattare sina "Tankar, huruvi-"da Byggnings-fattet hos det fattiga Folket i "Torne Stad och kringliggande Landsbygd kan "bidraga til Rot-feber och andra Sjukdomar".

(D.)

SVENSKA, LAPPLAND.

698. Dissert. Acad. de montibus Riphæis. Pr. F. Torner, Resp. Petr. En E-WALD, in 8:0. Upfal. 1720. pp. 28.

Författaren bestyrker Ol. Rudbecks mening, Atlant. T. I, C. XXV, påståendes: "Riphæos "montes in Septentrione esse, & - - - dorso per-"petuo, variis nominibus infignito, fines Sue-"ciæ & Norvegiæ, ut & Lapponiam percurre-"re, arque divisis Lapponibus Svionum & Mu-"scovitarum, per Finlandiam, Aboam versus sua "demittere juga" &c.

699. Fac. Ziegleri Descriptio Lapponiæ.

Uti des Schondia, fol. 94-96. Upl. af ar 1536. Se har ofvanfore n. 185.

Schef-

Scheffer anmärker, Lapponia p. 7, at Saxo B. I. C. I. Grammat. som sammanskrifvit sin Danska Hi-Sv. Geogr. storia, vid pass år 1190, år den åldste Skrift-Lappland. stållare, hos hvilken namnet Lappland sinnes; sedan förekommer det hos vår Ericus Olai, som lesde inemot 300 år ester Saxo.

Canc. Råd. Ihres Mening, om Ursprunget af namnet Lapp, kan låsas i en, under des inseende år 1767 hållen Disputat. de Quenlandia antiqua, p. 17; jämnför des Glossar. Svio - Goth. under ordet LAPP.

"Vocant vero Germani Lapones eos, qui pa-"rum idonea rei præsenti dicunt & faciunt, "quos Romana lingua dicet puto ineptos", sager Ziegler 1. c. och Damian a Goes: "Lappia "latino sermone interpretatur inepta, sive secors "provincia; nomen puto inditum inde, quod ex "nimio & intenso frigore solum, tanquam stu-"pidum, minime aptum sit, nec ad recipien-"dum, nec ad procreandum fruges".

700. Damiani a Goes Deploratio Lappianæ Gentis, & Ejusd. Lappiæ Descriptio.

År egentel. en Förestälning til Påfven, ang. Hedendomen, hvaruti Lapparne ånnu voro stadde, grundad uppå Johannis och Olai Magni muntelige men opålitelige Beråttelser, med hvilka Författaren haft tillfälle plåga förtroligt umgånge, först i Danzig, esteråt i Italien.

Skriften år daterad: ex Lovanio, Cal. Sept. 1540; följaktel. kan den icke första gången vara trykt i Geneve 1520, som Riddaren d'Oliveyra beråttar, Bibl. enr. hift. & crit. par D. Clement, T. IX, p. 208. Sårskilte Uplagor-

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Lappland. ne, som dår upråknas, har jag icke sedt; men vål den som står uti Samlingen de rebus Ockanicis, tr. i Coln, apud Gervinum Calenium Ef hæredes Quentelios, 15-4, in 8:0, p. 522-527. Samma Tractat låses också uti A. Schotti Hispan. illustr. T. II. Francos. 1603, in fol. p. 1313-1315.

Damian a Goes var en Portugisisk Adelsman, som gjorde vidlystiga resor, och brukades i åtskilliga utrikes årender. Hans Lesverne beskrisver Niceron, Memoires, T. XXVI: hvarmed kan jämnsöras d'Oliveyras Berättelse hos Clement 1. c. p. 205 seq.

701. MSC. Olaus TRESK de justis finibus Lapponiz Sueticz per quinas regiones suas a Danica & Russica discretz.

"Liber absolutus est Nycopiæ, d. 14 Mart. "a. 1640, & habetur in Bibliotheca Oxenstierni-"ana, ut indicio D. Norrmanni cognovi". Scheffer, Suec. Lit. p. 169.

Åfven dårstådes tilägnas bem. Cl. Trefk et annat arbete, innehållande Tabulas chorographicas totius Lapponiæ; hvilket också förvarades i Oxenstiernska Bibliotheket.

702. MSC. Olai Petri Niurenii Plantini Lapplandia, seu Descriptio orbis illius arctoi, quam in remotissima Scandiæ seu Sueciæ parte Lappi inhabitant.

Ibland Handskrifterne i Riks - Archivo och Upsala Bibliothek, samt på flere ställen.

Fårfamaren, Probit och Kyrkoh. i. Umeå, afled led 1645: fe Stiernman, Bibl. Sveo-Goth. T. B. I. C. 1.
II, p. 773. Scheffer citerar honom oftast.

Lappland.

703. MSC. Joh. Jonæ Tornær Beråttelse om Lappmarkerne och deras Til-Aånd:

Uti Ant. Archivo och Friherrliga Rålambska Bibliotheket. Autoren Pr. och Kyrkoh. i Tor-

neå, dödde år 1681.

Nåppeligen lårer någon förmodat, at denna Beråttelse, ester förlopp af et Seculum, skulle så skåda dagsljuset. Sådant har likvål håndt genom Amanuens. Historiogr. Hr Sam. Lænhoms försorg; och har han gifvit sin Uplaga följande Titul: "Prostens och Kyrko-herdens i Tormeå, Mag. Johan J. Tornael Beskrisning "ösver Tornå och Kemi Lappmarker. Försattad år 1672. Stockh. uti Kgl. Finska Boktr.

Tornæi Arbete intager 67 fidd. hvartil kommer Utgifvarens Foretal 1 ark, samt vid slutet (s. 68) en Anmärkning. I Foretalet upräknas de Skrifter, som handla om Lapparnes Seder, Språk, Omvändelse til Christna Religionen, Handel, Hughällning, Landets Läge,
m. m. neml. så många som Utgifvaren har kunnar erhålla kunskap om. Til slut nämnes något om Tornæi Lesverne och Skrifter. Larda

Tidn. 1772, n. 67-69.

Stiernman, l. c. p. 796, antorer et annat Torneri handskrifne Arbese, med Titul: Narsatiuntula de Lapponibus corumque moribus acindole, hvilket ulâsventyrs torde vara detsamma, som jeg sedt i Rålambska Bibliotheket, under

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Lappland.

der palkrift: Lapponia & Lapponum Descriptio a Joh. TORNAEO, och består uti et Bref til Frih. Gustaf Soop. Scheffer har nyttjat desse Handskrifter.

Eljest citerar v. Stiernman, i sin Adels - Matrikel, I Del. f. 639, en Beskrifning om Lappland, på Imlienika, af Jacob WATTRANG, dock utan at iaga, om, nar och hverast densamma blifvit trykt. Uti Fortekningen på de Autorer, som Scheffer nytjat, forekommer icke Wattrangs namn.

En Afhandling de Origine Lapponum, af Joh. RENHORN, som varit Prafetius Lapponum, åberopar sig Stecksenius, Dissert. de Westrobotnia, p. 21; men namner icke, om den ar trykt,

eller ej.

704. MSC. Sam. REHNS korta Relation om Lapparnas Lefverne och Seder, famt i många stycken grofva Vilfarelser. Ingifven til Riks-Cantzlern 1671, in 4:0. to bl. m. figg.

Medfoljer en Appendix af 12 Momenter.

Sådant år Exemplaret i Ant. Archivo, D. 65, 66. Afven darstades sorvaras et annat exemplar af denna Relation, in fol. teknat D. 67. Hufvud - texten och Momenterne fam-"mansmålte i en annan ordning. Hafver ock-"lå varit uti De la Gardiska Bibliotheket. Hår-"vid ligga: 1) Protocoller vid Extra-Ting, håll-"ne 1687 uti Lappmarkerne öfver en hop Vid-"skepeligherer. 2) Heerda Bref ifrån Th. von "Westen, Dansk Missionarius i Norska Lapp-"markerne, til Prasterskapet i Jamtland, om ge-"men"mensamt arbetande på detta Folks Önvåndel-B. L. C. 14. "se &c. 3) Anonymi Beskrifning om Lapp-Sv. Geogra, "Trumman. 4) Ritningar på Lapp-Trummor, Lapplande, "med Calendario perpetuo".

Flere Lapp-Trummor, af åtskillig storlek, somliga med, andra utan deras Hamrar, ligga i förvar uti Ant. Archivo. Åfven dårstådes framvises Stor-Junkarn, eller en Rot af tråd, som någorlunda liknar en sittande Figur och hvilken de hedniske Lappar fordom tilbedit; item en annan Lapsk Afgud, neml. en svart Sten, som har någon liknelse med et Örnehusvud.

705. Joan. SCHEFFERI, Argent. Lapponia, id est, Regionis Lapponum & Gentis nova & verissima descriptio. In qua multa de origine, superstitione, sacris magicis, victu, cultu, negotiis Lapponum, item animalium, metallorumque indole, quæ in tertis eorum proveniunt, hactenus incognita produntur & eiconibus adjectis cum cura illustrantur. in 4:0. Francos. ex officina Chr. Wolfii, typis Joan Andreæ, 1673. pp. 378 sine præmiss. Ind. Capp. & emendand.

Detta Arbete har långe, låsom det utsörligaste och tilsörlitligaste i sit åmne, ägt den lårda verldens bisall, och omtalas med beröm, så vål i Engelska Vetensk. Societetens Handlingar, som i Franska och Italienska Journalerne: se Corn. a Beughem Apparat. ad Histor. Liter. noviss. Consp. II, p. 365. Men sedan man, genom nårmare Undersökningar, blisvit i många mål Bibl. H. S. G. Del. 1. R

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Lappland. mer uplyst, har det småningom förlorat af sit vårde: det bör likvål icke helt och hållet å sido såttas, fastån dåruri åtskilligt sinnes, som dels icke åger grund, dels strider med de Nyares meningar.

Et Exemplar af denna Bok, med många Författarens egenhåndiga Tilökningar, skrifne i bråddarne och på inklistrade Lappar, förvaras i Kgl. Bibliotheker. Uti Svec. Liter. p. 300 beråttas vål, at Bokhandlaren Wolff i Naumburg skulle å nyo låta trycka Beskrifningen öfver Lappland, ansenligen tilökt; hvartil skulle komma: "Tuderi Commemoratio conversionis, quorundam pagorum Lapponicorum ad veram, pietatem Christianam", jämte en: "Descriptio, brevis Lapponicæ gentis, e Suetico versa in "Latinum", men sådant år icke skedt.

Besynnerligit nog år, at denna Bok, som blisvit på slere Språk ösversatt, aldrig på Svenska utkommit. På Tyska tryktes hon i Frankfurt, 1674, is 4:0. En Hollandsk Ösversåtning, tr. i Amsterdam, hos Jan ten Hoorn, 1682, in 4:0, har jag sunnit anteknad i en Auctions - Catalogue. En Engelsk Uplaga, som Scheffer sjelf ansörer Suec. Liter. p. 297, utkom i Oxford 1674 in sol, sörekommer Biblioth. Langebekiana, p. 384.

+

+/675

På Franfyska framtrådde Boken i Paris 1678, in 420 maj. och med Titul: "Histoire de la Lapponie, sa description, l'origine, les mœurs, "la manière de vivre de ses habitans, leur repligion, leur magie & les choses rares du "payis. Avec plusieurs additions & augmentations fort

"fort curieuses; qui jusqu'ici n'ont pas été im-B.I. C.I. "primées, traduites du Latin de M. Scheffer, Sv. Geogr. "par L. P. A. L. Geographe ord. de S. M. « Lappland. 408 fidd. Initial-Bokstafverne utmarka sasom Öfverlättare, Le Pere Augustin Lubin, fastan den bekante Pierre Richelet i borjan darvid lagt handen: se Nouv. Mem. d'Hift, de Crit. & de Literat.par l'Abbé d'Artigny, T. VI, p. 87. At denna Uplaga icke år allmån, intygar Niceron, Memoires, T. XXXI, p. 152. Hon fortjenar förerråde framför fjelfva Originalet, icke få mycket for Geogr. Chartans skul, den Ofversattaren bifogat, som i anseende til Anmarkningarne och Tillägningarne, som härrora af Forfattaren sjelf; och hvilka gå ifrån p. 358 til slut: Framfor dem lases foljande Averriffement: "Après l'édition de ce livre, l'auteur a "recouvré plusieurs mémoires du même païs, ,qu'il nous a envoié d'une manière très-obli-"geante, & nous avons crû être obligés d'en "faire part au public, qui n'y trouvera pas "moins de goût, qu'à la lestitre du reste de "l'ouvrage". Vid de slasse af desse Anmarkningar står i brådden namnet Nie. Lundius.

706. La Lapponia descritta da Francesco Negri, e data in luce da Giovanni Cinelli, in 8:0. Venezia 1785.

Boken har jag sjelf icke sedt, utan lånar Tituln utur Bibliotheca Selettissima, eller Förtekning på Herr von Schönbergs Bibliothek, som af S. Schouten och P. Mortier försåldes i Amsterdam 1743, T. II; p. 287. Finner oden också citerad uti J. A. Francici Salutaris: Lux R 2 P. J. C. 1. Sv. Geogr. Lappland. Evangelii &c. p. 469. Efter all liknelse år denna Beskrifning öfver Lappland, antingen et Utdrag, eller en Öfversåttning af Schefferi Lapponia, tilåsventyrs med några Försattarens egna Anmärkningar, ester han sjelf rest omkring i Lappmarkerne: se hår ofvansöre n. 248.

707. Het Vermaak der Tover-Hekzen van Lap-en Finland; met haar Tover-Trommeln, Wind-verkopen &c. als mede de generale Historie van Lapland, oste een Beschryving van't Klimaat en Aard des Lands, de Godsdienst, Speys en Dranck, de Jagt, t'Trouwen, t'Opvoeden harer Kinderen, Silverminen &c. Hier is bygevoegt de Beschryving van Ys- en Grænland, door — Dithmar Bleskenius. Den tweeden Druck, verziert met kopereplaten, in 8:0. Leeuwarden, Jan Klasen (1716).

Beskrifningen öfver Lapland intager 168 sidor, och är et Utdrag af Scheffer.

708. MSC. Historisk Beskrifning om Lapparnas Ursprung, Tungomål, Trolofningar och Gistermål, Föda och Klåder, vidskepeliga Gudstjensts-öfning, Warur och Handel, Skiuteri, Fiskeri, med hvad mera, som mårkvårdigt är. Författad af Olof GRAAN, Pr. och Kyrkoh. i Piteå.

Uti Catal. Libror. qui in Hist. & Antiquit. patr. sub imp. Caroli XI publicati sunt, p. 29, râknas detta Arbete til de "Werck, som utgångne

,,ne åro hår i Riket utom Colleg. Antiquitat. B. I. C. 1. Auctors Original, fom han hade til Riks-Cantz-Sv. Geogr. lern öfverlemnat, förvaras i Ant. Archivo.

Lappland.

709. Kurtze Beschreibung des Lapplandes von Nic. Örn, gebohrnen Lapplander, und der freyen Künste Beslissenen, in Teutscher Sprache entworssen; von einem Teutschen aber in bessere Ordnung und guth Teutsch gesetzet, in 12:0. Bremen, Saurman, 1707. 88 sidor utom Föret.

Af föga vårde. Nils. Örn, en Avanturier, fom i Holland och flerestådes gaf sig ut för Prins af Lappland, hårstammade från Birkarlarne, hvilka fordom hade satt sig neder uti. Luleå, Piteå och Torneå Lappmarker. Medelst handel voro de bragte til det anseende i Norrlanden, att Lapparne, i K. Gustafs tid, ansågo dem för sina Herrar och Regenter, hvarföre de åsven med möda ville erkånna den Svenska Konungens öfvervålde. Se Ol. Celsii

År 1708 låt bem. N. Örn, under sit namn, trycka et Bref, med titul: "Des grossen und weltberühmten Nordländers, Printz von Lappland genant (als des allerersten, welcher aus denen äusserst entlegenen mitternächtigen Ländern herumgereiset) Sendschreiben an seine Landsleute, auf dessen Peregrination", in 4:0. ½ ark. Daterat är detta Bref: "im Römischen Reich, an den Baltischen Meer-küsten, d. 27 Junii A. C. 1708".

K. Guft. d. I Hift. D. II, p. 217.

Uti Exemplaret af Örns Bok, som Landsh. R 3 Frih. B. I. C. 1. Sv. Geogr, Lappland,

Frih. Tilas ågde, år af en okånd hand inforde något, som stått i Örns Stambok, dat. Hanover 1706, afvensa Werwings Verser ofver samme Lapp, jamte foljande Anecdot, hvilken jag likvål icke annat kan, an hålla för aldeles ogrundad: "Denna Nicol. Orn engagerade fig med en Furstinna i Tyskland; men sedan hans ringa hårkomst blef bekant, blef han hemligen af daga tagen". Så mycket vet man, at han 1715 var i håkte i Astrakan, hvarest han då redan i fem år sutit fången; hvilket, jamte flere honom rorande omständigheter, han sjelf beråttar, i et Bref til Ke Georg d. I i England, Ikrifvet d. 30 Aug. foren. år, och som finnes trykt i Webers Verdndertes Russland, II Th. p. 165, Hanover 1739, in 4:0. Af samma Rålle ser man, at innan Konungens intercession, om hvilken han anhållit, kunde komma honom til godo, han redan från Astrakan var bortrymd,

Åt andra öfverlemnar jag at utreda, huru med det, som hår anfört år, den Beråttelsen om Nils Örn kan concilieras, som låses Saml. Russ. Geschichte, VII B. p. 100 följ. och hvarest hela hans Lesverne korteligen beskrifves, samt nog tydligen såges, at hin sört et ganska oordentligt Lesnads-sått, dagligen öfverlastat sig med starka drycker, och således, i sin blomstrande Ungdom, slutat sina dagar i Astrakan.

710. Dissertation sur la Lapponie, & sur le Gouvernement de ses peuples.

1 Fjerde Tomen af Atlas historique. Denna Af-

Afhandling år hel och hållen tagen utur Schef-B. I. C. 1. fers Lapponia. Sv.Geogr.

Lappland.

711. MSC. Gabr. GYLLENGRIPS Befkrifning om Lappland.

Åberopas af Tuneld, i Förtekn. framför IV Upl. af des Geographie. Författaren var Landshöfding i Wästerbotten.

712. Beskrifning öfver de til Sveriges Krona lydande Lappmarker, innehållande kort Underrättelse så väl om Landets belägenhet och beskaffenhet i gemen, som des Invånares Tilstånd och Huhållning, deras Seder, Manér och Lesnads-art, samt Laster och Vidskepelser m. m. framgisven af Mag. Pehr Högström, Missionar. och Kyrkoh. vid Gelliware, in 8:0. Stockh. Salvius (1746) 271 sidd. Ded. Föret. Reg. &c. oberåkn.

Bibl. Raisonnée, T. XL. P. II, p. 255.

Detta Verk år i sit åmne det första, som på vårt Tungomål, genom almånt Tryck utkommit. Försattaren har icke framgisvit annat, ån det han sjelf sedt och försarit; följaktligen har han på många stållen måst gå isrån så vål Schesfers, som andras Beråttelser och Meningar.

Boken år tvenne gånger öfversat på Tyska:
1) i Stockholm, af Templin, Notar, publ.
hvilken Uplaga, tr. i Leipz. på Lochners bekostnad, 1748, består af 328 sidor in 8:0; 2) i Köpenhamn, tillika med A. Ehrenmalms Resa til
Äsehle Lapmark. Denna Uplaga, tr. på Rothes
R 4

B. I. C. I. Sv. Geogr.
Lappland.

förlag, framtrådde ocklå 1748, och intager, utom Ehrenmalms Reia, 292 fidor in 8:0.

En Dansk Ösversåtning utgafs tillika i Köpenhamn samma år, också in 8:0.

713. Memoire sur la chasse, l'oeconomie & le commerce des Lappons, avec un état de l'agriculture des colonies Suédoises, qui sont établies parmi eux, par Mr de Juterbog.

Står i Journal Oeconomique 1751, Juin, p. 104-129, Juillet p. 122-140, på Engelska i Gentleman's Magazin 1753, May p. 214, och på Tyska uti Allgem. Magazin der Natur, Kunst u. Wissensch. XII Th. Leipz. 1767, in 8:0, pag. 280. Försattaren har nytjat Högströms Arbete.

714. Description de La Lapponie.

Lâses i et Verk, kallat: "Melanges interes"sans & curieux, ou Abregé d'Histoire natu"relle, morale, civile & politique de l'Asie,
"l'Afrique, l'Amerique & des Terres polaires,
"par M. R. D. S. Paris 1763, in 12:06 i andra Tomen.

Om Beskrisningen ofver Lappland i synnerhet, heter det, Journal des Sav. Janv. 1764, p. 66. Amst. Upl. "C'est de l'ouvrage de Scheffer que "l'on a tiré la plus grande partie de ce que "l'on dit ici sur la Lapponie. On a puisé en—core dans les Relations de Regnard, de la Mo—traye, de M. M. de Maupertuis & l'Abbé "Outhier, de même que dans l'ouvrage inti-

"tulé Flora Laponica de Mr Linnæus". Hår-B. 1. C. 1. af synes, at Författaren icke kånt, eller nytjat Sv. Geogr. Högströms Beskrifning: jämnför Götting. An-Lappland. zeig. 1764, p. 111.

715. Knud Leems, Prof. i det Lappiske Sprog, Beskrivelse over Finmarkens Lapper, deres Tungemaal, Levemaade og forrige Afgudsdyrkelse, oplyst med mange Kaaberstykker: med J. E. Gunner, Biskop over Tronhiems Stift, og S. S. Theolog. Doct. Anmærkninger; og E. J. Jessen's, Justitz-Raad, General-Kirke-Inspector og Cancellie-Secretaire, Afhandling om de Norske Finners og Lappers Hedenske Religion (Paa Dansk og Latin) in 4:0. Kiæbenhavn, 1767, 544 og 82 sidd.

Gotting. Anzeig. 1769, p. 793. Allgem.

histor. Bibl. XI E. p. 242.

Boken år trykt i två columner: bredvid Danskan står Latinska Ösversättningen, til större delen försattad af D. Eiler Hagerup; nederst, Gunneri Anmärkningar. Kopparsticken nog illa både teknade och stuckne, tjena föga til annat, ån at göra Boken dyr. Leems Arbete angår vål allenast de til Norrige hörande Lappmarker; men förtjenar med Schessers och Högströms Beskrifningar at jämnsöras. Om den förras Lapponia fäller Danska Försattaren et långt blidare omdöme ån våra egna Scribenter, hållandes söre, at den vål icke år fri från sel; men sinner därjämte det måsta vara med Sanpingen ösverensstämmande.

B. I. C. J. Sv. Geogr. Lappland.

En Tysk Öfversättning har D. VOLCKMAN i Leipzig låtit trycka, 1771 in 80; dock mycket afkortad, och utan de många vid Danska Uplagan befintlige Kopparstick; hvarmed Allmänheten icke torde vara missnöjd; men vål dårmed, at han jämvål uteslutit Just. Rådet Jessens Afhandling, som visserligen hade förtjent at bibehållas. Se N. Crit. Nachr. Greifsw. 1771, in 4:0, p. 41, och Betracht. über die neuesten histor. Schriften, II Th. p. 454.

716. Differt. hist. de Pygmæis. Pr. J. Esbergius, Resp. Dan. Hodell, in 8:0. Ups. 1703. pp. 37.

Författaren söker bevisa, at det som hos äldre Scribenter berättas om Pygmæer, eller Dvergar, i det nårmaste passar sig til Lapparne.

Någre critiske Anmärkningar, rörande Lappland och des Inbyggare, upsatte af Sam. Chyden sign sign vid slutet af Disput. de Askmannis, som han under Prof. Scarin försvarat 1747, och hår nedanföre, n. 1413, år anteknad.

717. Två Beråttelser om Lapparnas Omvåndelse isrån deras fordna Vidskeppelser och Afguderi, in 8:0. Stockh. K. Finska Tr. 1773. 72 sidd.

Lárda Tidn. 1773, n. 41.

Utgifvaren af desse Berättelser år Amanuensis Historiographi, Sam. Lændom.

Den forra, p. 9-62, är forfattad af Gabr. Tuderus, den eiden Comminister i Enara,

sedermera Kyrkoh. i Torneå, dod 1705. U-B. I. C. 1. tan tvisvel år denna Beråttelse densamma, som Sv. Geogr. i Latinsk Ösversåttning skulle bisogas Schefferi Lappland. Lapponia, i den tilämnade nya Uplagan, hvarom hår ofvansöre. Den senare Beråttelsen, p. 62-72, upsatt 1723 af Danska Missionarien til Lapmarken, Thomas von Westen, har blisvit inskickad til Superintend. Asp i Hernösand. Af den har också Danska Just. Rådet Jessen betjent sig, uti sin n. 715 ansörde Ashandling.

Uti sit Företal ökar Utgifvaren Förtekningen på Skrifter ang. Lappland, som han börjat i Företalet til Tornæi Beskrifning, se n. 703.

Et Petri Er. NORAEI Bref til då varande Superintend. i Hernosand, skrifvet den 24 Nov. 1686, angående Lapparnas Vidskeppelser och Afgudadyrkan, år infört uti Ups. Tidn. 1776, n. 18.

718. MSC. Lennart SIDENII Relation om de oomvånda Lappars Afguderi, 1726.

Uti Friherrl, Rålambska Bibliotheker. Åfven dårstådes förvaras tvenne andra dylika Beråttelser, den ena af Joh. Tornberg; den andra af Petr. Thurenius, hvilken senare i synnerhet beskrisver de uti Åhsele Lappmark bruklige Vidskepelser.

719. Bericht von der Lapplånder Wahrsager-Pauken und Hexereyen, aus Joh. Schefferi Lapponischer Beschreibung zusammengezogen (von Erasm. Francisci). in 4:0. Nürnb. 1674.

Omtr.

B.I.C. 1.
Sv. Geogr.
Lappland.

Cifci eller fom des râtta namn var, Erafm.
Finx, handlar Joh. Mollerus, Cimbr. Literata,
T. I, p. 178.

720. Dissertat. de Tympanis magicis. Pr. P. Laurbechius, Resp. Nic. L. Forze-Lius, in 4:0. Aboæ 1680. pl. 5.

Jamnfor Ol, Rudbecks Atlantica, Till.C. X,

och Hogstrom, C. XI.

Mem. de l'Acad. des Inscript. & Belles Lettres, T. IX p. 332, Amst. Upl. giss, at Figurerne på Lapp-Trummorne torde vara et slags hieroglyphisk Skrift.

721. Kort Beråttelse om Lapparnas Björna-sånge, samt deras dårvid brukade Widskeppelser, utgisven af Pehr Fjellström, Prost och Kyrkoh, i Lycksele, in 8:0. Stockholm, Wildiska Trycker. 1755. 32 sidd.

Larda Tidn. 1755, n. 100.

722. MSC. En kort Beskrifning om Kongl. Missions-Collegio i Danmark, om Missionen, Lapp-Scholorne, och Lapparnas faseliga Afguderi: försattad in Martio 1727, af Henric Forbus, Past. & Præp. Tornensi. Jämte Bref ifrån Svenska Missionarier, i samma ämne.

Ibland Handskrifterne uti Ant. Archivo, n. D. 68.

723.

723. En Contract och Förening, som B.I. C. 1. Sv. Geogr. Er gjort med Birkarlar om theras Skat: dat. Lappland. Upsala, d. 1 April 1528.

Uti v. Stiernmans Saml. of Com. Studg. T. I, p. 16. "Docet Hadorphius in praf. ad Lenges Birsenses, cos a Biark, mercatura, no-"men accepisse: sed veriorem appellationis rastionem tradit Schefferus in Lapponia p. 47, sfuisse nempe Globum hominum; qui ex Tavafliæ pagis Birkarla & Ringo oriundus, duce "Matthia Kurk, ad interiora Sinus Bothnici penetraverit, totamque Lapponiam sibi velliga-"lem reddiderit". Ihre, Glossar. S. G. T. I, col. 191. Hårvid förtjena Anmarkningarne om Lapparnes fordna Hemvister i Finland at lalas. som stå i Abo Tidn. 1778, n. 18 solj. och i hvilka Forfattaren, Pr. Lemquist, vil bevisa, at Lapparne, for K. Magnus Ladulas tid, innehaft hela ofre delen af Tavastland, en stor adel af Satakunda Hårad, och inre lands sidan "af Osterbotten, hvarifrån de af Birkala-boerne "blisvit bortdrifne".

724. Öppet Bref för de Birkarlar och Lands-Köpmån i Norre-bottn, at bruka Fiskeriet i Wester-hasvet: dat. Stockh. d. 20 Sept. 1551.

Uti v. Stiernmans Saml. af Com. Stadg. T. 1, p. 120.

725. Patent om Kyrkors och Marknaders inråttande i Lappmarken; dat. Stockh. d. 24 Sept. 1640.

Ibid. T. II, p. 297.

B. I. C. 1. 726. Kongl. Maj:ts Placat, angående Sv. Geogr. Lapparnes flytjande ifrån theras Hemvister: Lappland. dat. Stockh. d. 9 Maji 1671, in 4:0.

727. Placat om Lappmarkernas bebyggande och de Förmoner och Friheter, som de, hvilka sig där nedsätja, åtnjuta skola: af d. 3 Sept. 1695, in 4:0.

727 (a). Placat angående Lappmarkernas bebyggande af den 27 Sept. 1695, in 4:0.

En Kongl. Maj:ts Forordning, i samma åmne, var redan publicerad under d. 27 Septemb. 1673, och under d. 9 Aug. s. å. et Privilegium för dem, som un Lappmarken uptaga åtskilliga slags Metall-Bruk. Se von Stiernmans Saml. af Com. Stadg. T. IV, p. 26 och p. 33. Ibid. p. 661 står: "K. Maj:s Bref til Kammar-Collegium, ang, Lappmarkernes population och cul"stur, af d. 3 Maji 1686".

728. Tankar om Upodlings mojelighet i Lappmarkerne: under Pr. A. Berchs inseende, til almänt omprofvande yttrade af Carl P. FJELLSTRÓM, in 4:0. Upsala, 1760. 22 sidd.

729. Kort Försök af nårmare Kundskap och större Nytta utaf de ånnu ej upodlade Norre Landskaper af Sverige, med deras naturliga Beskaffenhet och Lågen; i synnerhet Lappmarken. Til högre estertan-

tanka, in 8:0. Stockholm, Salvius, 1771. B. I. C. 1.
Sv. Geogr.
Lappland.

Larda Tidn. 1771; n. 71.

730. Fridr. FRYXELL, om Wästerbotns och Lapmarkens Upodling.

Uti Sv. Patriot. Salskapets Handl. II St. I Afdeln, s. 1-28. Folknumern uti några Forsamlingar i Lapmarken hafva så vål Kyrkoh, i Lulea, Jon. Hollsten, som Prosten i Skelefta, D. Pehr Hogstrom utront: fe Kgl. .Wet. Acad. Handk 1777. Denna senare såger sig shafva mycken anledning at tro, at den "delen af Lappska Folkslaget, som har sit or-"denteliga hemvist i de under Sverige horanade Lapmarker, ingalunda år talrik, och at den "forut varit folkrikare, samt at frukta, det detata Folkslag jamval harefter måste småningom "aftaga. Deremot kan vål Nybyggarnes antal gefter hand tilvåxa; men knapt i den mån, at "deras tiltagande kan, i myckenhet och nytta "för Riket, erfätta afgången på Lapska Fol-"ket".

Uti foren. K. Wet. Acad. Handl. 1779, I Qvart. låses också et "Utdrag af Juckasjervi "Forsamlings Kyrko-Bocker och Folk-Tabeller, "för 50 år, ifrån 1725 til och med 1774, "med Anmärkningar, af Jac. Turpefjäll".

731. Car. LINNEI Tankar om nyttiga Våxters planterande på de Lapíka Fjållen.

Uti K. Sv. Wet. Acad. Handl. 1754, 1.182-189.

731 (a).

B.I. C. 1. 731 (a). Abrah. A. Hülphers BeSv. Geogr. skrifning om Åsele Lappmark.
Lappland.

×

Uti des Saml. til en Beskrifn. ösver Norrland, IV Saml. om Ångermanland, s. 320 - 334. Han anmärker, at sedan Ehrenmalms Resa (se n. 284), mycket dår i orten år förändrat.

732. Joh. Otto HAGSTRÖMS Anmarkningar öfver Jämtlands Lappmark.

De lasa i Larda, Tidn. 1750, n. 20, 21,

26, 27.

Jamnför Sam. Chydenii Anmarkn. ibid. n. 32, och M. N. Nordströms Paminnelse vid denna Anmarkning, ibid. n. 45.

- 733. Dissert. Acad. Statum Oeconomiæ, qui hodie obtinet in Lapponia Pitensi, leviter adumbrans. Pr. Joh. Bilmark, Resp. Carol. Gust. Bernh. Alenius, in 4:0. Aboæ, 1768. pp. 16.
- 734. Dissert. Acad. Statum Politices & Religionis in Lapponia Pitensi præsentem delineatura. Pr. Joh. Bilmark, Resp. Carol. Gust. Bernh. Alenius, in 4:0. Aboæ 1769. pp. 12.
- 755. Dissertat. Histor. Oeconom. de Arieplog, Parœcia Lapponiæ (Pitensis). Pr. Joh. Lostbom, Resp. Sam. Ohrling, in 4:0. Ups. 1773. pp. 16.

Upsala Tidn. 1773. n. 32, 33.

736.

736. Ol. RUDBECKII, Fil. Descriptio B. I. C. r. Sv. Geogra Cataractarum in Cascawari Lapponiæ.

Uti Aff. Lit. & Scient. Suec. 1734, p. 46-48.

Cascawari år et Berg i Lulea Lappmark.

737. Sjutton års Observationer på Sånings- och Skorde-tiden m. m. uti Qvickjocks och Jockmocks Forsamlingar i Luleå Lappmark, gjorde af Jonas Hollstén, Kyrkoh. därsammastådes.

I Kgl. Sv. Wet. Acad. Handl. 1768, 1. 76-82.

758. Kort Underråttelle om Utsjoki By i Torneå Lappmark, samt des Inbyggares Lefnadssått, Tilltånd, Wilkor, m. m.

År upfatt år 1751 af And. HELLANDER, då Capelan, sedan Kyrkoherde i Utsjocki, och tr. i Tidn. utgisne af et Sålskap i Åbo, 1772, n. 12-14.

739. Dissert. de Oeconomia & Moribus Incolarum Lapponiæ Kimiensis. Pr. S. Chydenius, Resp. Henr. WEGELIUS, in 4:0. Aboæ 1754. pp. 24.

Larda Tidu. 1754, n. 71.

740. Tanke-försök om Hushållningens Hinder och Hjelp i Kimi Lappmark, under Pr. P. Kalms inseende, til allmån gransk-Bibl. H. S. G. Del. 1. S ning B. I. C. 1. ning framstålte af Joh. WEGELIUS, in 4:0. Sv. Geogr. Abo, 1752. 12 sidd.

i gemen.

Lárda Tidn. 1759, n. 52.

741. Utdrag af en Beskrifning ôfver Kusamo Socken i Kimi Lappmark, fôrfattad af Mag:r Elias Lagus, Adjunct. Past. dårstådes.

Uti Kgl. Wet. Acad. Handl. 1772, f. 17-28, f. 222-235, £ 349-358, 1773, f. 76-90.

Áfven dårdådes 1776, f. 218 - 221 låses af samme Författare, en Beskrifning på Såttet at sånga Båsrar i Kusamo Socken.

(E)

Finlands Landskaper och Studer.

§. 1.

FINLAND i gemen.

742. Differt. Acad. de etymo Fenniæ. Pr. J. Bilmark, Resp. Isaac Nordlund, in 4:0. Aboæ 1771. pp. 16.

Sedan Försattaren uprepat slere lärde Mäns Meningar om detta namns Ursprung, framställer han sin egen, som är korteligen denna:

"Antiquissimis temporibus patriam nostram ha"bitarunt Vani s. Vanni, Scytharum progenies,
"ex quibus ipsa terra suit nuncupata Vanhem

"ex Vannema promiscue; & cum exteri audi"rent, majores nostros, Gothis in longinquis horum

"horum expeditionibus mixtos, sesse appellare B. I. C. 1.
"Vaner, Væner & Venno, hinc & populum Sv. Geogr.
"Vænnos seu Fennos, & patriam horum Fen- Finland
"niam appellarunt": hvilket han, bast han kan, i gemen.
söker bevisa.

743. Dissert. de situ veteris Finlandiæ. Pr. J. Bilmark, Resp. Laur. PALANDER, in 4:0. Aboæ, 1772, pp. 12.

Forfattaren ytrar sin mening med soljande ord: "Nisi - per omnia fallimur, tractus ille "terrarum, qui suo ambitu Angermanniam, "Westrobotniam & La: pmarkiam una cum monstibus Riphæis Norvegicis complectitur, & qui "per littora Sinus Botnici usque ad mare Al-"bum exporrigitur, suitu genuina ac primitiva "Fennorum patria, cujus Reges quondam cum "Regibus Succiæ ac Norvegiæ de principatu "contenderunt; quare etiam in Annalibus Norvegieis celebrantur.

Honom förekommer också troligt, at vårt nuvarande Finland icke fåt detta namn förån kort för Christendomens början, och af de gamla Finnar, fom trångde af Norrske Konungarne, i XI och XII Seculo, öfvergåsvo sina förra hemvist och flyttade til detta Land, hvilket eljest och alt intil den tid varit kallat Osterland, eller på Munk-Latin, Terra Orientalis.

744. Finnoniæ Elogia, Oratione comprehensa a Joh. Schæpero, in 4:0. Dorpati, 1650.

Schef-

B. I. C. 1. Schefferi Suee. Lit. p. 319. Stiernman Aboa Sv. Geogr. Liter. p. 43.

Finland
i gemen.

745. Dissert. Acad. de justo Fennorum in patriam amore, Præs. J. Bilmark, Resp. Carol. Joh. FAGERSTRÖM, in 4:0. Aboæ 1769. pp. 18.

746. Ja. Mart. CHLADENII Programma de Fennis, Auctore Tacito, votis opus non habentibus, in fol. Erlang. 1748. pl. 1.

År icke en historisk, utan moralisk Ashandling, til hvilken Taciti ord gisvit anledning: se Strodtmans Beytrage zur Hist. der Gelarth. III Th. Hamb. 1749, in 8:0, p. 203.

746 (a). Differt. de Fennis: Auctore Tacito, securis adversus homines, securis adversus Deos. Pr. J. Bilmark, Resp. Isaac. FLORIN, in 4:0. Abox 1776. pp. 14.

Denna Afhandling, hvartil nåstforegående Programma gifvit anledning, år historisk.

747. Vindiciæ Fennonum, Dissertatio, Pr. G. Justenius, Resp. Dan. Justenius, in 8:0. Aboæ 1703.

Omtr. i C. Nettelbladts Schwed. Bibliothek, I St. p. 116-156.

748. Magnus Principatus Finlandia, epico Carmine (Graco) depicta, & in—Academ. Upfal. publice decantata a Joh.

PAULINO, Finlando, in 4:0. Holmix, E-B.I. C. 1 Sv. Geogr Finland

Om Författaren, flutel. Grefve med namn i gemen. LILJENSTEDT, S. R. Råd och Præf. i Wismarske Tribunalet, död 1732, se v. Stiern-mans Adels-Matrikel, I D. s. 53.

749. Dissertat. situm & memorabilia quædam Finlandiæ exhibens. Pr. Nic. Stobæus, Resp. Gabr. Andr. HERKEPÆUS, in 4:0. Lond. G. 1741. pp. 27.

Geographiska Observationer gjorde i Finland, af And. PLANMAN, åro inryckte i K. Wet. Acad. Handl. 1767, I Quart. s. 11-20.

749 (a). Om Finlands fordna Borgar. Låses en Anmerkning uti Tidn. utgisne af et Sdlsk. i Abo 1776, n. 21, 22.

749 (b). MSC. Monumenta antiqua per Magnum Ducatum Finlandiæ in Templis, Arcibusque passim reperta, & singulari cura investigata, propriaque manu depicta ab El. Brenner, A. 1671 & 1672.

Arbetet inlemnades til Colleg. Antiquitatum, och kom sedermera til Antiquit. Archivum: se J. Schesseri Svec. Lit. pag. 323. Nårmare underråttelse meddelar Nils Husveds. Dal, Specim. Biograph. &c. in Memoria El. Brenneri, §. 7.

750. MSC. M. P. ZADELERI Aurora Finlandiæ, h. e. Liber historicus antiquum Fennorum originem, statum, mores S 3 & con-

B.I. C.I. & conditiones perspicue demonstrans; cum Ev. Geogr. ejusd. Auctoris Tractatu de prisca re litte-i gemen. raria in Fenningia,

Original - Handskriften ägde Kämnären Erik Ström se Förtekn. på des Bibliothek, som för-

saldes i Stockh. 1749, p. 242.

Marcus Pauli Zadelerus, Con-Rector först vid Björneborgs Schola, sedan vid Cathedral-Scholan i Åbo, förekommer vål i Stiernmans Aboa Liter. p. 38; men hans hår ansörde Arbete nåmnes icke.

I Tidn. utg. af et Sdisk, i Åbo, 1772, n. 16, p. 126, sages et MSC finnas ester honom, ang. Österbottens Håtder.

750 (a). De diversa origine Finlandorum & Lapponum Observationes Simon, LINDHEIM, Consil. Reg. Dicast. Aboens.

Uti Nova Asia R. Societ. Scientiar. Upfal. Val. II, p. 1-39.

Dessa Anmarkningar voro redan 1759 til K. Wet. Soc. inlemnade; kort derester asled Författaren. Han vederlägger i synnerhet dem, som hålla före Finnarna vara af samma ursprung, som Lapparne.

På Tyska låses denna Ashandling, i Sam-mandrag, uti S. Petersburg. Journal, Novemb. 1778.

751. Arved MOLLER om Est- och Listands Inbyggares, och deras med Finnar och Scandianer gemensama Scythiska Ursprung,

Se

Se denna Forfattares korta Beskrifning ofver B. I. C. 1. Est- och Listand m. m. tr. i Westerås 1756, Sv. Geogr. in 8:0.

Arved Moller, flutel. Professor i Lund, asled i gemen.

därstädes 1758, uppå sit 85 års ålder.

752. Olavi RUDBECK Fil. Epistolæ ad virum celeberr. Dn. Fabian. Tærner, Prof. Eloqv. Acad. Ups. de Esthonum, Fennonum Lapponumque origine.

Acta Liter. Suec. 1727, p. 300-306.

Författaren leder Finska Folkets ursprung ifrån Israditerna, som af K. Salmanassar bortfördes i Fångenskap til Assyrien, och hvilka sedan begisvit sig til de Nordiske Lånder.

753. Dissert. Acad. de origine ac religione Fennonum. Pr. Fab. Tærner, Resp. Gabr. ARCTOPOLITANUS, Greg. Fil. in 4:0. Upsal. 1728. pp. 60.

Den yngre Rudbecks nâst fôrut ansôrda Bref âr hâr, p. 13-23, helt och hållet intaget; och des mening, om Finska Folkets Ursprung, bestyrkes med slere skål.

"Profning af der skälet, som utur Esræ IV "Bok plägar hämtas, til bevis deraf, at Finnar-"ne skola härstamma af de tijo i Assyriska Fån-"gelset bortsorde Israëls Slägter", läses uti Tidning. utg. af et Sällskap i Åbo, 1771, n. 13; item Tvisvelsmäl emot Finnarnes så nåra Slägtskap med desse Israëliser, ibid. 1772, n. 19.

Uti samma Tidningar 1778, n. 13, anmärkes: at det som Arstopolitanus, med siere Scri-S 4 benB, I, C, 1, Sv. Geogr. Finland i gemen. benter, beråttar om Finnarnas hedniska Asgudadyrkan, år til större delen taget utur Michaël. Agricolæ Företal til Pjoltaren på Finska, tr. i Stockholm, hos Amund Larsson, 1551, in 40.

Latinska Verser, i hvilka Finlands sordna Afgudar beskrisvas, stå i Åbo Tidn. 1 78, n. 15. Utgisvaren sörmodar, dessa Verser vara desamme, som Wexionius, i sin Epitome Descript. Sacc. L. X, C. II, beråttar vara sörsattade af den bekante Siefr. Aronus Forsus ösver Finske Afgudarne; hånvisandes tillika Låsaren til Bisk. Agricolas Finska Verser i Föret. til des Ösversättning af Psaltaren, hvilka jåmvål ansöras af Bång, Hist. Eccles. L. VI, C. 6.

754. Eric Jul. BIÖRNERS Brev til Prof. i Upsala, M. Joh. Amnell, om Finnars, Lappars och Samojeders Ursprung av det andre och senare Folkslaget i Östra Scythia, de Veneder, eller Sarmater, det år, de Samaritanske Israeliter.

Det år trykt iåsom Bihang, bakom samma Författares Svea-Rikens Hövda-ålder m. m. Sth. 1748, in 4:0, om hvilken Bok mera hår nedanföre n. 1161.

Kanske det torde lona modan med Björners Bref jämnföra Ryska Etats - Rådet Klingstents Memoire sur les Samojedes & les Lappons, tr. i Königsberg, 1762, in 8:0. Lapparne skola, efter hans mening, härstamma irån Finnarne; men Samojederne vara et Tartariskt Folkslag. Af en annan tanka är Prof. Schlözer, som gor Samojederne til et Stamfolk, folk, el. til et fårskilt Folkslag: se des Allgem. B. I. C. I. Sv. Geogr. Nordisch. Geschichte, pag. 292 folj. Finland

755. Főrfők at igenfinna den Finska i gemen. Nationens och Språkets hårkomst: af Hans Excellence Riks-Rådet m. m. Grefve Guftaf BONDE.

Uti Kgl. Sv. Witterh. Acad. Handl. I Del.

Stockh. 1755, in 8:0, p. 78-104. På Tyska låses denna Ashandling uti: "Sam-"lung Histor. Schriften, zur Beforderung der "Geschichts-kunde". Rost. und Greifsw. 1763, in 4:0. I St. n. 2. Gotting. Anzeig. 1763, P. 713.

Schlözer fäger, Proben Russ. Annalen, p. 131: "Dieser Versuch ist mehr als Rudbeckisch; man "weis nicht, traumt man, oder wachet man, "wenn man ihn liest". Hans egna Tankar om Finska Folkets hårkomst låsas l. c. p. 76 seq.

756. Dissert. Hist. de Origine Fennorum. P. I, II. Pr. J. Bilmark, Resp. Frid. Collin, in 4:0. Abox, 1764, 1766. pp. 46.

Forfattaren antager, at Finska Folket hårstammar från Judarne; men tror, at deras Tåg til de Nordiske Lånder skedt på åtskillige tider, hvilket han bjuder til at utreda. Et stort skål, i hans tanke, år den nåra gemenskap, som Finska Språket åger med Hebraiskan; men denna gemenikap imellan bägge Språken, hafva långt for honom flere påyrkat. Se hår nedanfore B. V. C. II. §. 2,

B.I. C. 1. 757. Remarques fur les Finnois, ou Sv. Geogr. Finlandois.

Finland i gemen,

Journal. Encycloped. 1756, T. I, P. III, p. 31-39.

Desse Anmarkningar, sammanrassade af nagon Stympare, söretog sig Hessen-Casselska Hos-Rader och Bibliothecarien Arckenholtz at vederlägga, til Försvar af Finska Nationens heder. Han gjorde det i et Bref, som under söljande. Titel framtrådde:

758. Lettre aux Auteurs du Journal Encyclopedique de Liège, au sujet des Remarques sur l'es Finnois, ou Finlandois, où en reponse à ce, qu'ils y ont avancé, on tâche de mieux developer l'état ancien & moderne des habitans de la Finlande & de la Lapponie, in 8:0. Franks. & Leipz. 1756. pp. 56.

Gótting. Anzeig. 1756, p. 548.

Bresvet, skrisvet i April månad 1756 och underteknat J. A. F. (Jean ARCKENHOLTZ, Finnois) år trykt i Cassel. Journalisterne i Lüttich utgåsvo deremot:

759. Analise raisonnée & Reponse à la Lettre adressée aux Auteurs du Journal Encyclopedique, par le Gazettier litteraire de Gottingue, au sujet de quelques Remarques sur les Finnois, ou Finlandois, in 12:0. (Liège) 1756. pp. 48.

Och med en litet forändrad Titel, uti Journ.
En-

Encycloped. 1756, T. IV, P. III, p. 52-75, B. I. C. 10 och T. V, P. I, p. 55-77 (andra Upl.). For-Sv. Geogr. fattarne af Gótting. Lårda Tidn. som hår ofor- Finland skylt angripas, svarade i korther, Gótting. An- i gemen. zeig. 1756, p. 705-707; men et annat och långt skarpare Svar utkom, med påskrift:

760. Lettre à l'Auteur de la Reponfe aux Remarques sur les Finlandois, opposée à l'Analise raisonnée du Journaliste de Liège, in 80. pp. 16.

Götting. Anzeig. 1756, p. 917.

Det år underteknat C. G. W. och nederst på sista sidan står: "à Francsort & Leipzig, au "mois d' Août 1756". Orått hir det af en och annan blisvit mig tilägnat; men det år skrisvet i Amsterdam, af den bekanta Jean Rousset, och trykt i Cassel. Lüttichska Journalisterne replicerade i en Anmårkning, som låses i deras Journal, 1756, T. VII, P. I, p. 12-15; men singo osfordrojeligen til Svars:

761. Extrait d'une Lettre de Hambourg, au sujet d'une Note inserée dans le Journal Encyclopedique de Liège, pour le 1 d'Oct. 1756, in 80. pp. 4.

Omtr. år detta Brefs Utdrag, som sörmodligen också slutit utur Roussets penna, Biblioth, impartiale, T. XV, p. 298-301; och hårmed slutades en Controvers, af hvilken, i husvudåmnet, ingen sårdeles uplysning år at håmta.

762. Forfæg til de Nordiske Landes, sær-

Finland

B. I. C. I. færdeles Norges gamle Geographie, hvor-Sv. Geogr. ved Finmarkens og hosliggende Lapmarkers gamle Grendser og Strekning, Indbyggernes Oprindelse, Landenes Ælde, samt ani gemen. dre saa vel geographiske, som politiske Omstandigheder underlæges af Gerhard Schoe-NING, Rector i Trondhiems Skole, og Medlem i det Kongel, Danske Selskab til Hiftor. och Sprogets Forbedring, in 4:0. Kiæbenh. 1751, tr. paa det Kongel. Danske Selfkabs Bekoftning, hos C. G. Glafing, 144 sidd. utom præmissa.

> Forfattaren hyfer, om Finnarnes och Lapparnes ursprung, helt andra tankar, an våra Håfdeteknare, dem han i fynnerhet foker at vederlägga; men tyckes i sit foretagande icke varit ratt lycklig. Någre påminnelser emot des påstående, ar hela Finmarken, hvilken åstven inbegriper Lapland, af ålder hört til Norrige, och at Sverige aldrig stråkt sin Lagsagu öfver Lapparne for Unions-tiden, kunna lasas i Lagerbrings S. R. Hift. D. I, f. 315 folj.

> Hvad fom i fynnerhet des mening om Finska Folkets hårkomst beträffar, så fåller Prof. Schlozer, Proben Russ. Annal. p. 131, darom folj. Omdome: "Brauchbarer ist was - Schoe-"ning — von der alten Nordischen Geographie "gesamlet har, wenn er gleich in Bestimmung "des Ursprungs der Finnen, die er gleich an-"fangs S. 3. mit den Samojeden und Hunnen "vermenger, oben so unglücklich ist, als ande-"re, die sie von den 10 Stammen Israëls her-"leiten".

> > Det-

Detta ongrat, har Schlözer funnit Schænings B. I. C. 1. Afhandling lona modan at på Tyska ofversåttas, dock i Sammandrag, för at intaga et stålle uti des Allgem. Nord. Geschichte, Cap. V, p. 437-482. "Ich habe diese Schrift, säger han, wie alte Tressen ausgebrant. Aber was "davon übrig geblieben ist, bestehet in seltenen, "oder vielmehr ganz neuen Nachrichten von "dem Zustande der Welt im Norden, dies"und jenseits der Ostse, seit dem 9:ten Seneulos &c.

762 (a). Om Finnerne, deres ældste Sæde og Herkomst: af Pet. Fridr. Suhm.

Uti Kiæbenh. Sellskabs Skrifter, Del. X, p. 50-60.

Författaren menar, at alla Finska Slägter harstamma från Massagererne, och åro Broder med Hunnerne, Mungalerne och Calmuckerne: at de på deras Tag åt Norden fordelt fig i tvenne Flockar, hvaraf den ena, neml. Finnarne, med deras Slägtingar, Esther, Letter, Liver, Curlandare, Semgaller, Samogeter, Lithauer och Preuser, utbredt sig forst at Wester i Europa, och sedan flyttat långre åt Norr; hvaremot den andra Flocken, bestående af Lappar, Samojeder, Ostiaker, Biarmier, med kanske Quener och Careler, vål ocklå våndt fig åt Norr, foljandes Bergen och Floderne åt, intil Is-hafvet; men scdermera utbredt sig åt Wester; at Finnarne redan i Sjette Seculo bebodt det egenteligen iå kallade Finland, m. m.

763. Dissert. Acad. de Coloniis Sue-

CO-

B. I. C. 1. corum in Finlandiam deductis. Præs. Joh. Sv. Geogr. Bilmark, Resp. Carol. Can. WAHLBERG, Finland in 4:0. Aboæ, 1772. pp. 12.

Innehåller intet annat ån det som allmånt bekant år, neml. at K. Erik den Helige lemnade Svenska Åboer qvar i Finland, åt Hass-sidan, hvilka sedan förstårktes måst från Helsingland, och bebygde Lander, som nu kallas Nyland, m. m.

764. MSC. Sigfr. Aroni Forsii Finlåndska Kronika.

Messenius har ågt den; men lårer nu mera vara aldeles förkommen: se Forsii Lesvernesbeskrifn. af Lænbom, Stockh. 1772, in 8:0, Pag. 38.

765. Joh. MESSENII Berättelse om några gamla och mårkvårdiga Finlands Handlingar, hvilken innehåller en Kronika om Inbyggarenas Harkomst, Bedrifter, Gudstjenst, Konungar, Regenter och Biskopar, med Svenska Rim beskrifven, in 8:0. Åbo, Frenckel, 1774. 67 sidd.

Stockh. Ldrda Tidn. 1776, n. 3.

Utgifvaren har icke nåmnt sig, eller tillagt minsta Företal, så at man icke vet hvarisrån han fåt Handskriften, som han nyttjat. Åtminstone tyckes det icke varit den, som under n. D. 61 förvaras uti Ant. Archivo, och som redan 1637 var fårdig til Trycket; ty hvarken ståmma Titlarne sullkoml. öfverens, eller sinnas i trykta Uplagan Documenterne, som årfölja Hand-

Handskriften, och hvilka, som orden ljuda, vál B. I. C. I. Sv. Gcogr.

tjena til denna Krónikas förklaring.

Detta Messenii Arbete, churu af nog ringa Finland vårde, har v. Stiernman ofversat på Latin, och tillagt Anmärkningar: år 1728 voro redan två ark trykte; men dervid stannade det. Se Aminnelse-Talet ofver honom, f. 30 foli.

766. Dissert. Gradual. Animadversiones quasdam in Messenii Chronicon rhytmicum Finlandiæ continens: quam Pr. Joh. Bilmark, ad publicum defert examen Joh. Maac Ekegrén, in 4:0. Abox 1775. pp. 8.

Af desse Anmarkningar år rydligit, at Mes-Tenius, hvad de âldste tiders Historia vidkommer, troligen foljt Joh. Magnus.

767. Joh. MESSENII Chronologia de 🔞 rebus Venedorum borealium, ad Scondiam jure pertinentium, scilicet Finnonum, Livenum & Curlandorum, ab ipío ferme orbis diluvio ad an. Chr. 1628 gestis.

År tionde Tomen af des Scondia illustrata, Stockh. 1703, in fol. och af lika beskaffenhet, som de ôfrige Messenii historiska Arbeten.

763. Chronicon Finlandia, incerto auctore.

Hos Nettelbladt, Schwed. Biblioth. I St. p.

96 - 115.

Hår upråknas femton Konungar, som i de äldste tider såges hafva regerat öfver Finska Folket.

769.

B.I. C. 1. 769. Synopsis Chronologiæ Finnoni-Sv. Geogr. cæ rhytmica, in 8:0. Aboæ, Merckel, 1752. i gemen. 2 ark.

Lárda Tidn. 1752, n. 89.

Denna korta Krönika på Finsk Vers, om detta Landets öden och förnåmsta håndelser, samt Biskopar i bågge Stisten, har Laur. PETRI, Prost i Tamela, och Tamelinernas Stamfader, i förra Seculo försattat. Den hade förut varit trenne gånger trykt, neml. 1658, 1671 och 1695. Fortsåtningen, som Adjunsten i Ilmola, Carl Rein tillagt, går ånda til vår tid.

- 770. Undersökning om Lagskipningen uti Finland, i de åldre tider: under Pr. J. Bilmarks inseende, såsom et Academiskt Snille-prof, framgisven af Joh. Lizelius, in 40. Åbo, 1772. 15 sidd.
- 771. Dissert. Grad. Historiam Magnorum Ducum Finlandiæ leviter breviterque adumbrans. Pr. J. Bilmark, Resp. Johan. Henr. Kellgrén, in 40. Aboæ 1772. pp. 18.
- 772. Minne af Finlands Drottar, hvilka under namn af Hertigar, Gouverneurer och Gen. Gouverneurer hafva haft at befalla i Finland, alt fedan Christna Religion hår infördes och Finland lades under Sveriges Krona. Af Mag:r Lemovist, Kyrkoh. i Karislojo.

Uti

Uti Abo Tidningar, 1773, n. 1, 2, 4, 6, B. I. C. 1, 7, 8, 10, 14; 1774, n. 10, 11, 14, 15. Ut. Sv. Geogr. gitvarne hafva tillagt egne Anmarkning r. Finland i gemen.

773. Catalogus Gubernatorum Finlandiæ, inde a Regis Johannis III tempore (ad an. 1692.) Item, Catalogus Dynastarum in Dynast. Aboensi, Biærneb. & Alandensi

Bakom J. Flachsenii Chronolog. Sacra, i Bi-hanger.

774. MSC. Riksens Stånders öfver the Finske. Årender förordnade Deputations Betänkande, om Stor-Förstendömet Finlands Uprättelse och Förkosring: af d. 20 Januarii 1747.

Hårpå utnåmndes R. R. Frih. Gust. Fridr. von Rosen til General-Gouverneur ösver Finland, med Österbottn och Åland: den för honom utfårdade Instruction år dat. den 5 Maji 1747, och sinnes, tillika med osvannåmnde Bertånkande, bland mina handskrifne Samlingar.

Efter någre års förlopp, blef detta Gen. Gouvernemente åter indraget, som ses af Riksd. Tidn. 1756, n. 34, s. 134.

774 (a). Uberior messis quorundam fragmentorum Historiæ Fennicæ ac Helsingicæ. Viro clariss M. Dan. Justenio, Secretar. Acad. Aboens. oblata a Rich. von der Hardt, Auct. Reg. & Upsal. in 40. (1708) 1 ark.

Bibl. H. S. G. Del. 1.

T År.

B. I. C. 1. Sv.Geogr. Finland i gemen. År, for de många och grofva Tryckfelens skull, nåstan obrukbart.

775. K. Gustass opna Bref til menige Man i Finland, om then Wilsarelte the uti komne åre, utas Djesvulens inskiutelse, at the, sor hårda år skul, blisve Judar, och hålla Logerdagen helig, och intet vorde Sondagen. Dat. Westerås, den 7 Dec. an. 1554.

Uti Ol. O. Celsii Monum. Pelit. Ecclesiast. ex Archivo Palmsk. edit. p. 20-25.

776. Välmente Tankar om Landt-Hushållningens förbåttrande i Finland, under Pr. H. Hassels inseende, utgisne och til allmant prof ofverlåmnade af Joh. WELIN, in 4:0. Åbo, 1751. 44 sidd.

Lärda Tidn. 1751, n. 83.

777. Tankar om den Vanmagt, uti hvilken Finska Landtman sig besinner, yttrade af Joh. KRAFTMAN, in 8:0. Stockh. Salvius, 1761. 151 sidd.

Ldrda Tidn. 1761, n. 51.

Så framt Academiska Afhandlingar kunna bidraga til en practisk Hushålls-kunskaps införande i et Land, torde Finland snart nog derutinnan vinna företråde framför de stålta Svea-Rikes Landskaper. Uppå Disputationer i et så vigtigt åmne utgisne vid Academien i Åbo, har icke fattats; och som de til större delen åro krifne på Svenska, så kunna olärde, intet mindre

dre an larde, deraf hamta nytta. Alla aro valle. I. C. t. icke med lika flir, insigt och forgfällighet utar. Sv. Geogr. betade; men förtjena dock at ihagkommas: och för. Finland denskul vill jag har upgitva så manga, som tali gemen. lit mig i hånder: flere torde igenfinnas uti III Afdeln. af Prof. Lidens Catalog. Diputationum &c. Se har nedantöre n. 9226 (a).

Prof. Pehr Adr. GADD har yetrat fina Tanker om Jordens Svedande och Kyttande i Finland, i tvenne Afhandlingar, tr. 1753, 1754, och om Fin/ka Ang/köt/elens hinder och hjelp, 1757. Des Bevis til möjeligheten af Silkes-afvelens inforande i Finland, utkom 1760, och des Afhandl. om akta Sifran och des plantering, 1760: hvaremot likvál Paminnelfer góras, Gstting. Anzeig. 1770, pag. 1152. der des inseande, framgafvo, M. Engestrom, en Disput. om Schaferiernas uphjelpande i Finland, 1762; Ifr. Indreen, et Forfok och Anmarkningar om utlandske Sades - arter, i Finska Climatet, 1770; Gust. G. Lilius, en Afhandl. om rå Pottaske tilverkningens uphjelpande i Finland, 1774. For egen rakning borjade Prof. Gadd, år 1763, et Occonomiskt Arbete, kallat: Upmuntran och Underrattelse om nyttiga Plantagers vidtagande i Finland; hvaraf Sjette Stycket utkom 1768. Af des Rön och Anmirkningar om utlåndska Våxter, försökte i Finska Climatet, framtrådde St. II, III och IV år 1778.

Utaf Academ. Ashandlingar i Finska Hushallningen, som under Pros. Pehr Kalms ösvervaro äre utgisne, kan jag nämna söljande: Dan. Lithander, om nödvåndigheten af Skogarnes båttre vård och ans i Finland, 1753. Niel. Cru-T 2 sell, B. I. C. 1. Sv. Geogr. Finland i gemen.

sell, om Ek-Skogarnes båttre vård och ans, 1757. Ingev. Nordling, om vara Furu- och Gran-skogars ommare vård, 1757. Hinr. Lindsten, om mojeligheten och nyttan af Krydd- och Tragardars anlaggande, 1754. El. Nibling, om Frukttrans planterande, 1757. Abr. Paulin, om Tran, tjenliga til lefvande Håckar uti Kryddyårdar i Finland, 1775. Jac. Utter, om nodvándig-och möjeligheten af Betesmarkers förbåttring, 1759. Elai. Wegelius, om nödvåndigheten at utdika och upodla Kårr och Mossar i Finland, 1763. J.A. Nourgren, om Nyttan af Storskifte, 1760. Jac. Tengitrom, om Storskiftets nödudndighet, i anseende til Skogarnes battre vård, 1775. Gabr. Rein, om den skada kölden tilfogar Aker- och Trågårds-skötseln, 1768. Salom. Kreander, om möjeligheten ,sattet och nyttan, at utan angar sköta Landtbruket, II Del. 1775.

Hârtil konma: C. F. Leopold, Diss. possibilitatem varia vegetabilia exotica Fabricis nostris utilia in Finlandia colendi adstruens, 1754. Henr. Stjerna, de prarogotivis Finlandia, pracipue quoad plantas spontaneas in bellariis adhibitas, 1756. Jac. Gunnerus, om Sjö-Fogels vård och ans i Finska Skårgården, 1769. C. N. Hellenius, de Insestis, piscatoribus, in maritimis Finlandia oris, noxiis, 1769.

777 (a). Om Hushållningen i Finland och Nybyggens anläggande dårstades, iakttagit under Resor i Finland och Österbottn. Uplåst i K. Wet. Acad. d. 1 Sept. 1773, och inlämnad af Eric Juvelius, Re-

Rector Scholæ i Gamla Carleby, in 8.0. B. I. C. 1. Stockh. K. F. Tr. 1773. 24 fidd.

Lárda Tidn. 1773, n. 75.

Finland
i gemen.

778. Dissert. Mercaturam quæstuosam cum exteris exercendam proventibus Finlandiæ propriis ostendens. Præs. P. Kalm, Resp. Isaac. Ervast, in 4:0. Aboæ, 1760. pp. 20.

Ldrda Tidn. 1760, n. 96, 97. Götting. Anzeig. 1763, p. 206.

778 (a) Neueste Nachrichten von Finland.

De stå uti A. L. Schlözers Brieswethsel, XXVIII Hest. p. 228-265, och åre sammandragne af åtskillige trykte Skrister, hvartil Pros. Porthan sogat Anmärkningar.

779. Utdrag af et Bref, dat. Gunnarskog, i Warmeland, den 28 Febr. 1767, ang. Finnarnas Flyttning til Sverige, och som nedsat sig på Skogarne i Bergslagen, Dalarne och Warmeland.

Uti Inr. Tidn. 1767, n. 22. Lågg hårtil Anmärkn. ibid. n. 50, i hvilken påstås, at sådant skedt i anledning af det så kallade Klubbe-Kriget.

§. 2.

ÅBO och Biorneborgs-Lan.

780. Joh. D. RAUTHELII Encomium Aboæ, Oratio, in 4:0. Aboæ, 1657.

B. J. C. 1. Sv. Geogr. Abo och Bjørneb.L. Stiernman, Aboa Liter. p. 55.

Åbo Stads belågenhet, har Jac. GADOLIN beståmt genom Observationer: K. Wet. Acad. Handl. 1753, s. 266-272. Densumme hade redan förut asvågt Åbo Slotts belågenhet ösver Vattenbrynet, i anledning af Frågan om Vatrets astragande: se förenåmnde Handl. 1751, s. 219.

781. Oratio brevis de quibusdam antiquitatibus Abogicis, urbisque situatione, quam in Acad. Aboensi publice dixit Sam. E. JUSTANDER, in 4:0. Abox, 1679. pl. 2.

782. Aboa vetus & nova, Specim. Acad. Pr. Jo. B. Munster, Rosp. Dan. D. Juslenius, in 80. Abox 1700, pp. 102.

Nova Liter. Mar. Belth. 1701, p. 326.

En Fortekning på Borgmåstare och Rådmån i Åbo, ifrån är 1543 intil år 1696, står i Bihanget til J. Flachsenii Chronologia Sacra; och en Beråttelle om åtskillige Eldsvådor, som öfvergått Staden Åbo, i synnerhet den, som upkom d. 29 Maji 1681, och asbrånde sem sjette-delar af Staden, låses i Gabr. Wallenii korta Underrättelse om Vådeldars rätta ursprung &c. Åbo 1681, in 8:0.

En historisk Ashandling om Åbo Slott, af Slotts-Pastor. Mig. E. LENCQUIST, ansöres i Tidn. utgisne af et Sdllskap i Åbo, 1774, n. 16, och meddelas derutur en Anmärkning rörrande Åbo Stads ålder.

783. Oeconomisk Beskrifning öfver B. I. C. I. Abo Stad, under Præs. C. F. Mennan-Sv. Geogr. ders inseende, som et Academiskt prof, Björneb. L. framgisven, i Åbo, af Niclas Wasström, in 8:0. Stockh. Salvius, 1749, 50 sidd.

Larda Tidn. 1749, n. 88.

En Ashandling om Åbo Stifts Tilvåxt i Folkrikhet på 30 år, af Bisk. D. Mennander, står i K. Wet. Acad. Handl. 1769, III Quart. s. 197-209.

784. Beråttelse til 1771 års Riksdag ang. Åbo Stads nuvarande Tilstånd, Handel och Manufacturer m. m.

Uti Tidn. utgifne af et Sallskap i Åbo, 1773,

n. 23, 24; 1774, n. 2, 3, 4, 6, 7, 9.

Afven dårstådes får man igen årskillige Handlingar, tjenande til Uplysning om Stadens tilstånd och inråttningar, i åldre och nyare tider.

"Et Sammandrag af Åbo Magistrats Proto-"coller för aren 1710 och 1711, rörande den-"na Stads tilstånd den tiden", läses ibid. 1778, n. 4.

785. Tal om Luftens Beskaffenhet i Åbo, samt huru Politien, i samråd med Medicinen, bor sørekomma Sjukdomar; hållit i Åbo, vid Rectoratets aslåggande, af Joh. Leche, Med. Doct. och Pros. in 8:0. Stockh. Salvius, 1761. 48 sidd.

Larda Tids. 1761, n. 90.

786. Frijhet och Privilegier för Åbo T.4 Stad,

B.I. C.I. Stad, på deras Handel och Köpenskap. Dat. Sv. Geogr. Stockh. d. III dagh Pingesdaga, 1525. Abo och Bjorneb.L.

v. Stjernmans Saml. af Com. Stadgar, D. I, fid. 10.

787. Histor, och Oeconom. Beskrifning öfver Sagu Sochn i Åbo Låhn (Disput.) under Pr. P. Kalms inseende, utgifven af Christ. CAVANDER, in 4:0. Abo, 1753. 26 sidd.

Larda Tidn. 1754, p. 37. Götting. Auzeig. 1755, p. 596.

788. Dissert Acad. de Borea Fennia. P. I. Pr. H. Hassel, Resp. Matth. HALLE-NIUS, in 4:0 Aboæ, 1732. pp. 56.

Senare Delen är icke utkommen.

789. Greg. A. HALLENII Dissertat. II Wirmoensis in Finlandia Territorii memorabilia continentes, in 4:0. Abox, 1738, 1741. pp. 79, 18.

790. Oratiuncula Neostadii descriptionem veraque ac digna encomia repræsentans; in Acad. Aboensi proclamavit Gabr. Josephi Lepus, in 4:0. Abox, 1663. pl. 21.

791. Histor. och Oeconom. Beskrifning öfver Sjö-Staden Nystad, under Pr. P. Kalms infeende, til allman granskning framgifven af Ephr. Hoeckert, in 4:0. Abo, 1753. 33 fidd.

Götting. Anzeig. 1755, p. 596.

792.

792. Anmärkningar systande på Han-B. I. C. 1. delens Förbättrande i Sjö-Staden Nystad, Sv. Geogr. under Pr. P. Kalms inseende, försvarade af Abo och Jonath. Sundelin, in 4:0. Åbo, 1771. 16 sidd.

792 (a). Declamatio succincta Parœ-ciæ Lethala (quæ Comitatui Wazaborgh subjacet) encomia, ejusdemque periphrasin strictim exponens. Quam — a. 1664 d. 20 Nov. — enarrabat Gabr. Erici Leander, in 4:0. Aboæ. pl. 3.

793. Dissert de primis initiis Biœrneburgi, Præs. Joh. Hartman, Resp. Petr. Gabr. Fortelius, in 4:0. Aboæ, 1732. pp. 22.

En Beskrifning om Staden Björneborg, insånd af Borgmåst. dårstådes, Lars Sacklen, står uti Upf. Sålsk. Tidningar, 1782, n. 19, 20. Inbyggare voro, år 1781, 2315 personer.

794. Histor. Afhandling om Sjó-Staden Raumo, I, II D. under Prof. Bilmarks inseende, til allmån granskning öfverlåmnad af Sven Mellenius, in 4:0. Åbo, 1770, 1772. 32 sidd.

Ldrda Tidn. 1771, n. 48, 49. En Beskrifning öfver Raumo Kyrka, som tros vara en af de åldsta i Finland, står i Åbo Tidn. 1778, n. 23.

795. Differt. Hist. Occon. de Regia T 5 PiB. I. C. I. Piscatura Cumoensi, Pr. C. F. Mennander, Sv. Geogr. Resp. Fr. Reginald Brander, in 4:0. A-Abo och box, 1751. pp. 49.

Björneb.L.

Larda Tidn. 1751, n. 91.

796. Oecon. Afhandling om orsaker til Cumå Krono-Lax-och Sik-Fiskets förminskning, som ock de hjelpemedel som deremot kunna vidtagas, — utgifven af Carl Robert Gjers, samt försvarad af Is. M. Arenander, in 4:0- Åbo, 1771, 15 sidd.

797. Fórsók til en Oeconomisk Afhandling om Ström-rensningars nytta och nödvåndighet i Björneborgs Lån: under Pr. P. A. Gadds inseende, utgisvit af Gust. Nicl. I DMAN, in 4:0. Åbo, 1772.

Ldrda Tidn. 1773, n. 5. Götting. Anzeig. 1775, Zug. n. 16.

798. Observationes Physico-Oeconomicæ, in septentrionali prætura Territorii superioris Satagundiæ collectæ. Præs. C. F. Mennander, Resp. Petr. Adr. Gadd, in 4:0. Aboæ, 1747. pp. 35.

Ldrda Tidn. 1748 . n. 3.

799. Fórsók til en oeconomisk Beskrifning ófver Satacunda Håraders norra del, som innehåller Anmärkningar i Geographie, Antiquiteter, Physique, Historia naturali och Oeconomie &c. Jemte nödige Figurer. Framgifvit af Pehr Adr. GADD, Phil.

Phil. Mag. in 820. Stockh. Salvius, 1751.B. I. C. 1.
Sv. Geogr.
Abo och

Lârda Tidn. 1751, n. 58, 59, 61, 62. Bjórneb.L. Amnet år hår vidlyftigare utfort, ån i nåst förutgående Disputation.

800. Oförgripeliga Tankar om det så kallade gröna Linets plantering och skötsel i Orihwesi Sokn, under Pr. P. Kalms inseende, uti et Academiskt Försök utgisne af Sam. A. Salovius, in 4:0. Åbo, 1757. 23 sidd.

En "Jämnförelse imellan Åkerbruket och "Landthushällningen i Carislojo och Orihvest Soknar", läses uti Tidn. utg. of et Sällskap i Åbo, 1775, n. 23. 1776, n. 2, 5, 6, 7, 8.

800 (a). Anmärkningar om Keuru Sockens fordna och nu varande tilstånd: af Mag. Andr. IN DRENIUS.

Uti Tidn. utg. of et Sdllsk. i Åbo, 1776, n. 8, 9, 10, 20, 21.

"Om någre Forntidens Minnes - mårken i "Ruovesi Socken i Björneborgs Lån", handlar samma Förfættere, ibid. 1777, n. 3, 4.

. 801. Academ. Forsok til en Physico-Oeconomisk Beskrifning ofver Hvittis Socken, i Biorneborgs-Lan; under Pr. Gadds inseende, sasom et Acad. Snille-prof, utgifvit af Ephr. CARENIUS, in 4:0. Abo, 1759. 72 sidd.

B.I.C. 1. 801 (a). Beskrifning ofver Mouijer-Sv. Geogr. vi Socken i Åbo Lån.

Uti Tidn. utgifne af et Sallskap i Åbo, 1775, n. 24. 1776, n. 3. fólj.

Š. 3. Åland.

- 802. Oratiuncula, encomium Alandiæ simpliciter & succincte adumbrans, quam in Acad. Aboensi publice habuit Elias Petri HASSELGREN, in 4:0. Aboæ, 1662, pl. 2.
- 803. Oratiuncula, encomia & laudes districtus insularis maris Balthici, ejusque incolarum mores & descriptionem totius Alandiæ complectens, quam publice pronuntiavit Christiern. ALANDER, in 4:0. Aboæ, 1677.
- 804. De Alandia, Dissert. Acad. P. I, Geographica. Pr. A. A. Scarin, Resp. Laurent. O. Hallborg, in 8:0. Abox, 1730. pp. 92.

Et vackert Arbete; men senare Delen saknas.

805. Chphi Tarnstrom Dissert. II. de Alandia, maris Balthici insula, in 400. Upsal. 1739, 1745. pp 67.

Första Delen är topographisk. Försattaren råknar 8 Moder-Kyrkor, 7 Annexer, 3 Kongsgårdar och 73372 Hemman: Tuneld iåger 7522. Uti

Uti andra Delen, som år historisk, sörekom-B. I. C. r. mer något ang. Ålånningarnes Omvåndelse til Sv. Geogr. Christendomen, och den dår i Landet vanliga ÓsterBorn. Dialecten; hvarpå Djuren, Örterne och Mineralierne, som dår sinnas, upråknas. Sluteligen talas i korthet om Invånarnes Hushållning och någre Ålands Mårkvårdigheter.

805 (a), Sam. EHRENMALMS Berättelfe om Åland.

Denna Berättelse, af god hand, låses uti Hushdllnings - Journalen, 1781, Nov. s. 103-114.

Folknumern består af 11302 personer, hvaraf 6051 åro mantalsskrifne, och fullårige. Tabellerne, som medfölja, utvisa: 1) Spanmålsinkomsten och afgången i Åland; 2) Ålands Handels - Balance; 3) Et Hemmans årliga Inkomst och Utgist i Åland; 4) Kgl. Majets och Kronans Inkomster i Åland m. m. för år 1780.

§. 4. Öster-Botn.

806. Martin A. WARGII brevis & fuccincta Commendatio Bothniæ orientalis, in 4:0. Aboæ, 1643.

Stiernman, Aboa Liter. p. 21.

807. Julenii Carmine succincto recitata Oratio simplex in laudes Ostbothniacæ regionis amænæ &c. in 4:0. A. boæ 1686.

Idem, ibid. p. 121.

808,

B. I. C. I. 808. MSC. El. BRENNERS Beskrif-Sv. Geogr. ning om Oster-Botn.

Åberopas af Tuneld; jämnför N. Huf. Dals Speoim. biogr. de Antiquar. Suec. pl. K. 4.

809. Dissert. Geogr. de Ostro-Botnia. Pr. A. Grænwall, Reip. Petr. Nic. MATHESIUS, in 4:0. Upsal. 1734, pp. 117.

Af Foretalet synes, at Forfattaren ågt vidstråkta Samlingar, rorande detta Landskap; men at han dem icke alla nytjat; ej eller har han efterkommit sit löste at fortsåtta detta Arbete: det år likvål all heder vårdt.

809 (a). Eric TULINDBERGS Beskrifning öfver Uhleaborgs Höfdingedöme.

Uti Åbo Tidningar, 1782. Början står n. 15, s. 116. Författaren år Lands Kamererare därstådes.

Österbottens Höstdingedöme innesattade sör detta 8 Ståder, 5 Fögderier och 29 Soknar. År 1775 sördeltes detta vidstråkta Land, med tillåggning af några Soknar isrån nåstgrånsande Lån, imellan tvenne Landshösdingar, hvilkas Förvaltning med 1779 års början gick i verkställighet. Det ena Höstdingedömet kalias nu Wasa, det andra Uhledborgs-Lån, eller egenteligen Österbotten; har uti Låns-Sigillet sörra Österbothniska Vapnet, och består af Ståderne Uhleåborg, Brahestad och Cajana, 4 Fögderier eller Hårader, &c. som hår med noggranhet beskritvas. Folk-numern utsättes efter 1775 års Tabell-verk och 1776 års Jordebok.

810.

- 810. Tractat. de Phocis in Sinu Both-B.I. C. 1. nico capi solitis. Pr. T. Rudén, Resp. Jac. Sv. Geogr. WIJKAR, in 8:0. Abox, 1707. pp. 44.
- 811. Berättelse om Skål-sånget i Ö-ster-Botn, af Joh. Dan. CNEIFF.

Kgl. Sv. Vet. Acad. Handl. 1757, f. 177-

Åfven dårstådes står en Anmärkning vid denna Beråttelse, af J. G. Jåmnför Lårda Tidn. 1758, n. 2, 36, 44.

812. Specim. Acad. de arte adipem phocarum coquendi in Ostro-Bothnia. Pr. C. Fr. Mennander, Resp. Joh. Темсвтебм, in 4:0. Abox, 1747. pp. 23.

Larda Tidn. -1748, n. 6.

- 813. Tankar om möjeligheten och nyttan af beqvåmare Båtfarter i Kimi Elf uti Öster-Botn: under Pr. Kalms inseende, framstålte af *Henric* Wegellus, in 4:0. Åbo, 1755. 8 sidd.
- 814. Dissert. phys. de Salmonum natura, eorumque apud Ostro-Bothnienses piscatione. Pr. L. Roberg. Resp. Dan. Bonge, in 4:0. Upsal. 1730. pp. 27.
- 815. M. Eric Juvelli Beskrifning om Nejon - ôgons - Fisket i Österbottn, in 8:0. Stockh. Salvius, 1772. 8 sidd.

Var

B. I. C. 1. Sv. Geogr. Ofter-Boin. Var förut trykt i Åbo Tidningarne, 1772, n. 20, 21.

816. Berättelse om Salt i Öster-Botn, af Iproclis.

K. Sv. Wet. Acad. Handl. 1742, f. 184-187.

817. Om Pårle-Fiskeri i Öster-Botn; och om Pärle-fiskeriet i Sastmola Sokn, Björneb. Lån: af *Densamma*.

Ibid. 1742, s. 225-232.

818. Dissert. de arte picem destillandi in Ostro-Botnia. Pr. C. F. Mennander, Resp. Eric. Juvellus, in 4:0. Aboæ, 1747. pp. 31.

Larda Tidn. 1747, n. 30.

Denna Disput. år också öfversat på Svenska och tr. i Åbo. Ldrda Tidn. 1751, n. 24.

På Tyska, läses hon i D. G. Schrebers Neue Saml. verschiedener in die Cameral - Wissenschaft einschlag. Abhandl. IV Th. Bützov, 1763, in 8:0, p. 820.

819. Anmärkningar om Ång-och Å-ker-skotsel i Öster-Botn, under Pr. Mennanders inseende, som Academiskt profframstälte af *Matth.* PAZELIUS, in 4:0. Å-bo, 1751. 64 sidd.

Larda Tidn. 1-51, n. 62, 63.

820. Tankar huru en tilbörlig Landthushållning skyndsammast synes kunna uphjelhjelpas i Oster-Botn, vålment yppade af Joh. B. 1. C. 1. Dav. CNEIFF, Prov. Schäfer: och til tryc-Sv. Geogr. ket befordrade af R. H. St. Manufact. Con-Offer-Born toir, in 8:0. Linkop. 1757. 333 sidd. utom Dedicat. m. m.

Sv. Mercur. Aug. 1758, f. 245.

- 820 (a). Välmenta Anmårkningar fyftande på Landthushållningens förbättrande i Norra Delen af Österbotn: under Professor Kalms inseende, framgifne af Joh. SIME-LIUS, in 4:0. Abo, 1778. 11 a.
- 821. Aphorismi Oeconomici Commercia Ostrobotniensium spectantes. Pr. C. F. Mennander, Resp. Juc. CHYDENIUS, in 4:0. Abox, 1752. pp. 12.

Lärda Tidn. 1752, n. 91.

822. Histor. och Oecon. Beskrifning öfver Cajaneborgs-Lån, under Prof. Kalms inseende, til almänt omprofvande, framgifven af Eric CASTRÉN, in 4:0. Åbo, 1754. 78 fidd.

Larda Tidn. 1755, n. 10, 11. Götting.

Anzeig. 1755, p. 643.

Cajaneborgs Geographiska belägenhet har And. Planman bestämt: ie K. Sv. Wet. Acad. Handl. 1762, II Qvart. f. 132.

822 (a). Beråttelse om den första Visitation, som holls uti Paldamo Sokn, d. r Bibl. H. S. G. Dal. T. Febr. E.I. C. 1. Febr. 1663. Upsat af Probsten darstådes Sv. Geogr. Joh. CAJANUS.

Uti Tidn. utgifne af et Sdlskap i Åbo 1777, n. 16, 17, 18. Innehåller en Belkrifning ofver denna Socken. Forfattaren lefde til 1703.

823. Oförgripeliga Tankar om Landtbrukets uphjelpande uti Paldamo Sockn i Cajanaborgs Lån. I Del. under Pr. P. Kalms inseende utgisne och försvarade af Gustaf Reinh. Appelgen, in 4:0. Åbo, 1775.

Anmarkningar om Renskötslen i Paldamo Socken, kunna låsas uti Tidn. utgifne af et Sdlskap i Åbo, 1776, n. 3.

824. Dissert. de Urbe Uloa, P. I, II; Pr. A. Scarin & H. Hassel, Resp. Joh. J. Snellman, in 4:0. Abox, 1736, 1737, Pp. 73.

824 (a). Kort Beskrifning ofver Pudasjärvi Socken i Osterbotten, sorfattad af M. Eric Castrén, Kyrkoh. dårstådes.

Uti Tidn. utgifne af et Sdlskap i Åbo, 1776, n. 10-13.

825. Hushålds - Anmårkningar öfver Carlo Socken i Österbotten.

De stå i Tidn. utgifne of et Sålskap i Åbo, 1774, n. 13, och sågas vara utdragne af Landtmåraren C. F. STIERWALDS Geographiska Beskrisning ösper denna Socken, som består af en Ö uti norra delen af Bottniska Viken.

826. Om Gamle Carleby, forra och fe-

fenare Delen, utgifne af Jac. CHYDENIUS, B.I. C. 1.
in 4:0. Åbo, 1754. 36 och 44 fidd.

Lårda Tidn. 1754, n. 67.

827. Histor. och Oecon. Beskrifning öfver Calajocki Socken uti Österbotten, under Pr. Kalms inseende, som et Academiskt Försök, utgisven af Christiern SALMENIUS, in 4:0. Åbo, 1754. 56 sidd.

Ldrda Tidn. 1754, n. 43, 44. Götting. Anzeig. 1755, p. 597.

828. Korta Anmärkningar vid Inbyggarenas Näringar och Hushällning uti Calajocki Socken, i Österbotten, under Profest, Kalms inseende, af Gabr. Gabr. CALAMINIUS, in 4:0. Åbo, 1753. 10 sidd.

Larda Tidn. 1753, n. 93.

829. Histor. och Oecon. Beskrifning öfver Cronoby Socken uti Österbotten, I Del. under Pr. Kalms inseende framståld af Eric E. CAJANUS, in 4:0. Åbo, 1755.

829 (a). Anmärkning ang. Folkmångden i Lächteä Socken, i Österbotten.

Står uti Hushdllnings - Journalen 1781, Oct. f. 90. Folk - numern var 1750 2765 personer, men deremot 1780 4463; så at inom 30 år en tilokning skedt af 1698 personer.

830. Forsök til en Historisk, Geo-U 2 me-

Digitized by Google

B.I. C. 1. metrisk och Physico-Oeconomisk Beskrifning Sv. Geogr. öfver Pedersohre Sockn i Österbotn. I Del. öfver Sjöstaden Jacobsstad, uti en Disput. under Pr. Kalms inseende, utgisven af Hans Henr. Aspegren, in 4:0. Åbo, 1763. 36 sidd.

Ldrda Tidn. 1763, n. 61.

- - II eller Historiska Delen, in 4:0. Abo, 1766, s. 37-93.

Ldrda Tidn. 1766, n. 76, 77.

830 (a). Kongl. Majis Bref til Landshöfd. Frih. Didric Wrangel, at låta transportera Städerne Jacobsstad och Brahestad til de nåst kringliggande Ståder. Dat Stockh. d. 10 Dec. 1680.

Uti v. Stiernmans Saml. af Com. Stadg. D. IV, s. 296. Detta blef icke verkstält: se näst förutgående Disputation.

831. Oeconomiska Anmarkningar ofver Lappo Socken i Österbotten.

Uti Tidn. utgifne af et Sålskap i Åbo, 1774, D. 20, 21.

832. Korta Anmarkningar om Stor-Kyro Socken i Öfterbotten.

Uti Tidn. utgifne af et Sálfkap i Åbo, 1773.
n. 9-11.

852 (a). MSC. Jac. WIDMANS Beråt-

râttelse om Kyro Alf och de darvid boen-B.I. C. r. de Folk.

Försattaren har varit Råntmåstare i Wasa: et Stycke af denna hans Berättelse, som angår Klubbe-kriget uti Ilmola Socken, 1597, år inrykt uti Åbo Tidningar, 1778, n. 9.

833. Utdrag af Sokne-beskrifningen öfver Malax Moder-Kyrko-Lån, i Österbottn m. m.

Uti Tidn. utgisne af et Sdiskap i Åbo, 1771, n. 12, 14; 1772, n. 6, 7.

834. Beskrifning offver Laihela Sokn, i Osterbotn, af Ephr. Otto Runeberg.

Uti K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1758, f. 103-163. Åfven dårstådes 1759, f. 187-198, låses et Försök til en politisk vårdering på Land och Folk, i anledning af samma Socken.

835. MSC. Delineationem Parœciæ Nerpensis, tenui Orationis filo adumbrat, & sub examine vernali a. 1731, d. 1 Jun. in Schola Triviali Wasensi e memoria proclamabat *Martin* Gabr. Arenius, Scholæ ejusd. Qvart.

Ibland mina handikr. Samlingar.

§. 5.

TAWASTLAND.

836. Schediasm. Histor. de Tavastia, U 3 Cap.

B.I.C. 1. Cap. I, II. Pr. Hassel, Resp. Christ. Limby. Geogr. NELL, in 4:0. Abox, 1748. pp. 29, 47.

Underrättelse om några fordna Håsder i Tawastland, låses i Tidn. utgisne af et Sålskap i Åbo, 1775, n. 7, s. 54-56.

837. Specim. Acad. de Agricultura Tavastensium. Pr. J. Browallius. Resp. Henr. E. Carling, in 4:0. Abox, 1744. pp. 23.

838. Epistola ad--D. Joh. Peringskiöldium, — qua Johannis, Episc. Aboensis, Literæ verbum Maskoth explicantes, & Birgeri Suecor Regis Mandatum ad Nic. Anderson, Præsect. Finlandiæ, de sylvarum & prædiorum cultura in Tavastia non impedienda, nuper inventa, ex membrana exponuntur, & ab interitu nunc primum vindicantur a Rich. von der HARDT, in 40. st. l. v. a. pl 1.

Biskopens Bref år dat d. 17 Febr. 1370, och Konungens 1303, III Kalend Jun. Bågge åro de omtr. uti Austario Diplomatum &c. vid E. Lindenbrogii Scriptor. rer. Germ. Septentrional. edit. J. A. Fabricii, p. 187.

859. Tankar om Svedjande, och huruvida det tål inskränkning uti norra delen af Tawastland, Savolax och Karelen. Af J. K. in 8:0. Stockh. Lange, 1765. 40 sidd.

840. Histor. och Oecon. Beskrifning of-

ofver Hauho Sockn uti Tawastland, under B. I. C. 1. Pr. Kalms inseende, framstålt af Chph. Her. Tawastlid. KEPEUS, in 4:0. Åbo, 1756. 74 sidd.

Ldrda Tidn. 1757, n. 52, 54.

- 841. Histor. och Oeconom. Beskrifning öfver Somero Sockn, under Pr. Kalms inseende, til allmån granskning utgifven af Carl Peter BORENIUS, in 4:0, Åbo, 1774, 14 sidd.
- 842. Academ. Afhandling och Oeconomisk Beskrifning öfver Kulsiala Församling i Tavastehus-Lån, under Pr. Gadds anförande, utgisven af Lars PALANDER Gabr. S. in 4:0. Åbo, 1767, 20 sidd.

Götting. Anzeig. 1770, Zug. n. 21.

842 (a). Anmärkningar om Wiitasari Socken.

Uti Tidn. utgifne af et Salskap i Åbo, 1777, n. 9, 10, 12. Denna Socken horde tilforene til Tawastehus-Lån och öfre Såxmåki Hårad; men blef år 1775, genom den nya Låne-fördelningen, lagd til Wasa Lån, tillika med de nåstgrånsande Saarijärvi och Laukas Socknar.

842 (b). Beskrifning öfver de Forsar, och Strömmar, som sinnas inom Laukas Sockn, hvarigenom de tre stora Vattuleder, som komma ifrån Rautalambi, Wittasaari och Saagijärvi Socknar, sörenas, och änteligen utfalla uti stora Sjön Päjäne.

U 4

Uti

B. I. C. Y. Sv. Geogra
Nylanda

Uti Abo Tidningar, 1782, n. 11. Upsat af Capellanen i samma Socken, BORGSTEDT.

Tuneld uti sin Geographie, IV Upl. s. 5270 talar om en Båtleds inråttning, ifrån Rautalambi Kyrka til Sjön Påjåne, hvartil Utmåtningar och Cnartor blisvit författade.

§. 6.

NYLAND.

843. Specim. Acad. de Helfingforsia, celebri Nylandiæ emporio; P. I. Pr. A. A. Scarin, Resp. Henr. Forssius, in 4:0. Aboæ, 1755, p. 154.

Ldrda Tidn. 1756, n. 7, 8. Neueste Geschichte der Gelehrsamkeit in Schweden, III St.

P. 465.

844. Histor. och Oeconom. Beskrifning öfver Stapel-Staden Helsingfors uti Nyland, Senare Delen, under Pr. Kalms inseende utgisven af Henr. Forsstus, in 4:0. Åbo, 1757, p. 55-85.

Ldrda Tidn. 1757, n. 62. Neueste Geschichte &c. III St. p. 467.

845. Om Nylands och Tawastehus Hösdingedome, utur Svea och Götha Hösdingeminnes senare Del, i Manuscript, af And. Ant. v. STIERNMAN.

Sv. Mercur. Sept. 1757, f. 268-292.

Tjänar til uplysning och förbättring af näft förut anförde H. Forssii Disputationer om Staden Helsingfors.

846.

846. Histor. och Oeconom. Beskrif-B.I. C. I. ning öfver Sjö-Staden Ekenås, under Prof. Sv. Geogr. Kalms inseende, utgifven af Carl Bergman, in 4:0. Åbo, 1760, 58 sidd.

Lårda Tidn. 1760, n. 73. Gótting. Anz. 1763, p. 207.

347. Jämförelse emellan Carislojo Sockens Tilständ i det 15:de och i detta 18:de Seculo, til utronande af Folkmängden och Landets Upodling på desse särskilte Tider.

Står uti Tidn. utgifne af et Sdisk. i Åbo, 1775, n. 1, 6.

848. Beskrifning öfver Pernå Socken, belågen i Skårgården, vid Finska Viken, uti Nyland, och Degerby Höfdingedöme, ingifven af Jac. FAGGOT.

K. Sv. Wet. Acad. Handl. 1750, f. 257-268.

849. Bref om Staden Lovisa, upsat af Joël Jac. Petrejus, Adj. vid Stads-Forfaml. d. 2 Sept. 1758.

Sv. Mercur. Decemb. 1758, f. 279-290.

Staden, anlagd 1745 til en Grånse-Stad emot Ryska Gebieter, kallades tilförene *Degerby*; namnet *Lovisa*, efter Hen. Maj:t Drotningen, fick Staden 1752. Landshöfdingen öfver Savolax och Kymenegårds-Lån, hade förr hår sit Höfdinga-Såte.

849 (a). En historisk Beskrifning öfver

B. I. C. I. ver Stapel-Staden Lovisa, under Pr. J. Bil-Sv. Geogr. marks inseende, til almån granskning fram-Savolax, gisven af Henric BACKMAN, in 4:0. Åbo, Lin och 1776. 19 sidd. Carelen.

> 849 (b). Bróllops-Seder i våstra Delen af Nyland och de Finska Socknarne dårstådes.

De beskrifvas uti Åbo-Tidningar, 1778, n.

9. 7.

SAVOLAX, KYMMENEGårds-Lån och Carelen.

- 850. Dissert. Gradual. Descriptionem Parœciæ Cuopio continens: cujus Part. I. Pr. Jo. Bilmark, publico eruditor. examini subjicit Sigfr. Hen. PORTHAN, in 4:0. Aboæ, 1775. pp. 15.
- 851. Giftermåls- och Bröllops-seder hos Almogen i Savolax öfre Del.

Uti Tidn. utg. af et Sdlskap i Åbo, 1772, n. 1-4.

852. Kurtze Beschreibung der Kymmenegardischen Provintz in Finland, und der Lebensart der Finnen.

Uti A. F. Büschings Magazin für die neue Hist. und Geogr. IV Th. Hamb. 1770, in 4:0, P. 479-496.

X

Den-

Denna Belkrifning, upsat 1764, sträcker sig B. I. C. 1. ösver den delen af Kymmenegårds-Lån, som Sv. Geogr. genom Åboiska Freds-fördrager 1743 asstodax til Ryssland, och råknas nu til Wiborgiska Kymmeneg. Gouvernementet. Består af 16 Kyrk-Soknar, Carelen. jämte Ståderne Fredricshamn, Wilmanstrand och Nyslott; men emedan på åtskillige stållen Grånssskilnaden ånnu icke blisvit fullkomligen reglerad, ty sinnas stere Hemman, som altsedan Freden slöts, ingen Skatt betalt, hvarken til Sverige eller Ryssland. Alla Saker dömas ester Sveriges Lag, och vid Expeditionerna, som vid Lands-Cancelliet utsårdas, hvilket år i Wilmanstrand, brukas ånnu Svenska Språket, fastån så af Inbyggarne sörstå det; men så bör Landsbetjeningen vara bägge Språken mågtig.

853. Tankar om Hushållningens uphjelpande i Carelen, under Pr. Kraftmans inseende, yttrade af Joh. LAGUS, in 4:0. Åbo, 1756, 32 sidd.

Ldrda Tidn. 1756, n. 64. Neueste Geschichte der Gelehrs. in Schw. III St. p. 362.

I Svenska Carelen, bestående af 6 Socknar, vore år 1754 2214 Krono-och 226 Frålse-Hemman, samt Inbyggare ungefärligen 25000 Menniskor; Landets vidd år 200 Qvadrat-mil. Tuneld s. 550.

854. Oratio de celeberrima Carelorum civitate Wiburgo, quam in Reg. Acad. quæ Dorpati — est, habuit Georg. HA-

316 BIBLIOTH. HIST. Suco-Goth.

B.I. C.I. HAVEMAN, Henr. Fil. in 4:0. Dorpati, Sv. Geogr. 1694. pl. 4.

&c.

Den tiden hörde Staden Wiborg Sverige til; men afstods i Nystadska Freden 1721, jemro östra delen af Carelen, til Ryssland.

Register *).

cander, P. 481. Adamus (Bremensis), 183. Afzelius, A. A. 536 a. Alander, C. 803. Alenius, C. G. B. 733, 734 Algoet, L. 11. Alrot, E. 633. Alfing, J. G. 602. Amnel , J. J. 181. Ansgrius, F. 406. Anmarkninger engående Hushålningen på Oland, 498 b. — (Oecon.) öfver W. Norrland, 628. land, 670. - om Folkmangden i Lächtea Sokn, 829 a. – om Lappo Sokn, 831. - om Storkyro Sokn, 832. — om Wiitasari Sokn, 842 el - ofver Carislojo Sokn, Bagge, J. F. 396. 847. Annel, E. J. 333. Annotation ofver Norrko-Barchaus, A. G. 269. pings Stads Stroms Stad-Barfoth, I. E. 502. nande m. m. 449. Annotationes ex Scriptis Ka- Berch, C. R. 68. roli Ep. Arof. 351.

Antiquitas Civitatis Strengnenlis, 386. Sorundenses, Antiquitates 392 Bi - Wermdæenles, 330. Appelgren, G. R. 823. Arckenholtz, J. 758. Arctopolitanus, G. 753. Arenius, J. E. 340. J. 364. M. G. 835. Arfvidsen, J. 94 a. .rnerus, L. 444. Aronus, S. (Forfius), 764. Arrhenius, C. Se Örnhielm. - rorande Jamt-Aschaneus, M. L. 342. Ask, J. E. 692. Asp, M. S. 431. Aspegren, H. H. 830. Audifret, J. B. d' 204. Aurelius, A. V. 15. Avity, P. d' 192. Backman, H. 849 . Bahr, C. 548. Baltimore (Lord), 259 a. Barohn, O. A. 592. Berg, A. 188. Berg,

*) Detta Register är egenteligen et Nominal-Register, så vida görligt varit; men hvarest antingen Förfat ares, Granskares eller Utgifvares Namn aldeles saknas, har Saken måst uptagas, hvilka Artiklar åter utgöra Real-Registret: bägge äro dock scrbundne til et Register. Zifran betyder här ej Sidan, utan Artikelns Numer, h. ari. eller hvanunder Namnet eller baken bor fökas. Med et Adant Register, som detta, sönies hvar Del, men hela Verket åtföljer icke delto mindre til flut at General-Regitter.

Dann A C .060 .	1
Berg, O. E. 363.	1
Bergen, A. B. 574.	1
Bergen, A. B. 574. Bergius, A. 381 a.	1
P. J. 315.	l
P. J. 315. Bergman, C. F. 537. C. 846.	В
C. 846.	В
Bertius, P. 189.	~
	В
Berattelse om Finska Kyrkan	
i Stackholm, 323.	Bi
om Biorko, 337.	В
om Nykôping, med	Bi
tilhor. Handlingar, 379,	
380.	В
om Sárna, Hede o.	В
Idre, m. m. 428.	В
om Gotlands Upfin-	3
	В
ning, m. m. 501.	
om Wisbys forms	Be
Óden, 506.	B
om Runstenar vid	Bo
Krageholm', 588.	
om Abo Stads Til-	Bı
ftånd1771, 784.	
Beschreib. des Konigr.Schwe-	Bı
den, 206.	Br
von Schonen, Hal-	-
Von Schonen, Fisi-	Bı
land m. m. 575.	Bı
der Kymenegardi-	
schen Provintz, 852.	
Beskrifn. på de uti Arlenalen i	_
Stockh. varande Saker, 325.	
ôfver Skaraborgs Lan,	-
535.	1
- ofver Frakne Harad,	_
_	
567. öfver Helfingland,	_
Maladan me (a)	
Medelpad m. m. 624.	
ofver Mouhijervi Soc-	
ken, 801 s.	
- ofver Malax Sokn, 833.	-
Beskrivelse over Skanne, 573.	
Betankande af en Riksens	_

Stånders ofver de Finske Arenderne förordnad Deputation, om Finlands Upráttelse 1747, 774. ierkander, C. 544. irgeri Regis Statutum pro Helsingis 1297, 651. iurman, G. 80, 231. iorckbohm, A. 519 a. lörn, A. 317. iorner, E. J. 304, 621, 622,660,662,754. oding, J. D. 684. oehmius, A. G. 36 a. ionde, G. 755. onge, D. 814. onsdorff, P. 262. orenius, C. P. 841. orgh, E. 620. orgstedt - - (Capel. i Laukas Sokn) 842 b. rag, C. J. 523. rander, F. R. 795. rennius, J. W. 390. --- L. D. 382. raunius, G. 308. ref, rorande et Landskaps Beskrisning, 264. - om Plantagerne i Skåne, 585 a. - af K. Christiern II om Luntertun 1516, 608. - (oper) for Birkarlarne at bruka Fiskeri 1551,724. - af K. Gustaf I til menige Man i Finland, at deicke skola blisva Judar 1*554 > 775*• -- om Finnarnes Flytning til Sverige, 779. -- ifrån K. Carl XI om Ståder-

derne Jacobstads och Bra-|Busser, J. B. 360. hestads Flyttning 1680, Bang, J. 316. 830 . Brenn r E. 749 b, 828. Brietius, P. 195. Bring, E. 584. - O. 583. Bringander, J. N. 458. Brobergh, G. E. 369. Brocman, N. R. 282 , 446. Brodinus, A. 405. Brolin, J. 81, 85, 100, 101, 102, 121. Broman, O. J. 225, 640. Broocman, C. F. 439. --- C. G. 447. Browallius, J. 274. Brunnius, E. 696. Brusenius, D. 498 a. Brollopsieder i Nyland, 849 b. i Savolax, 851. Büsching, A. F. 215. Bureus, A. 16, 17, 18, Burman (Ingenieur-Capit.), 579∙ Bustaus, A. 238. Bussemecher, J. 14 1.

Balter, S. 641. Bockman, J. C. 223. Boker, L. 531.

Cajanus, E. 829. - - - J. 822 a. Calamnius, G. G. 828. Calvagen, E. 149, 150. Capel, S. 582. Carenius, E. 801. Carlander, A. O. 532. Carlgrund, E. 303. Carling, H. E. 837. Castrén, E. 822, 824 a. Catalogus Gubernatorum Finlandiæ, 773. Catonius, E. 471. Cavander, C. 787. Cederbourg, E. 527. - - - J. G. 526. Celfius, A. 650, 659. - - - M. 646, 647. - - O. Fadren, 648, 649, 661, 663. - - - O. Sonen, 361. Champigny, de, 2600 Charta *) Ofver de Nordiske Riken

1 Hvad Chartorne vidkommer, så äro uti Namn-Registret icke andre uptagne, än sådane som böra anses såsom Originaler, och vid hvilka Författarne utsatt sina Namn; deremot äro Anonymi, Copister eller Förläggare därifrån uteflutne, hvilka åter här under förettående Rubrik äro upförde. Til de begge fenare flagen räknas fåledes Blaeu, Janssonius, Valck, Visicher, Homan, Seuter, med flerc, som intet annat gjort än co-pierat Original-Chartor, stundom utan, stundom med någre små Förändringar och Tillägningar af en eller annan nästgränsande Province, andrat Scala och kormat m. m. Chartor, som stå antingen uti K. Vet. Academ.

Riken och Lånder i aldre Charta ofver Upland, i Jans-Tider, gemenligen karde torii Atlas, 63. - - af Waesberge och under Namn af Scandina-Pitt, 65. via, 4, 5, 6, 7, 13.- - - of Kongl. Landmá-Charta ofver Sverige, i Blaeus terie-Contoiret, 67. Atlas, 19, 48. - ôfver Stockholms-Skåren. ---- i anssonii Atlas, af Homan, 72. - ofver Stockholm, for-- - - af Kauffer, 23. - - - af Danckert, 24. fárdigad 1701, 75. af Homan, 76. - - - - of Valck, 25. - - - af Seuter, 77. - . - af Visscher, 25 a. .. - i Syecia antiqua & - - - af Kgl. Landmáterie-Contoiret, 79. hodierna, 28-. . . - - af de Fer, 30. - ofver Postvägen imellan . . - - - i Atlas Histor. 22, Stockholm och Abo, i Görenssons Sv. R. Kon. -- af Moll, 34. Hift. 89. - : - - af Senter, 35. - ofver Bjorko, i Svec. _ - - af Homan. 36, 55. ant. & hod. R4. ... af Weigel, 53. - - Ofver Sodermanland, af . . - i Staat van alle Vol-K. Landmát. Cont. \$6. - ofver Sjon Hjelmaren, i keren, 56. af Kgl. Sv. Land-K. Vet. Ac. Handl- 88 a. . Ofver Nerike, af Kongl. materie- Contoiret, 57. . . . - - med Miltalen, af Landtmat. Cont. 80. Dito, 58. · ofver Westmanland, af . . ofver Vagarne i Sveri-Dito, 90. ge, i Biurmans Vágvisare, - ofver Dalarne och West-56 4. manland, i Blacus Atlas, . . Ofver Sverige for fig fjelft, 91. - ofver Dalarne, af Visi Blacus Atlas, 50. - - ofver Upland, i Blacus icher, 92. - - uti Hülphers Re-Atlas, 62.

Handlingar, eller uti vissa Böcker och Disputationer, äro ock utur Namn-Registret uteslutne, emedan sjelsva Böckerne eller Afhandlingarne, til hvilka de höra, under Försattarnes Namn äro i Registret uptagne. Til de Chartor, som sinnas af K. Landtmäteri-Contoiret utgisne, räknar man här i Registret äsven dem, hvilka af Ambetsman vid samma Verk, dock sör enskylt räkning, sliedes icke uti Contoirets Namn, blisvit sörfärdigade och utgisne.

fa i Kopperberge Lan. 93.

Charta ofver Tuna Sokn, i Charta ofver Bohus-Lin och Sahlstedts Tuna - Minne, 94.

- - ôfver Gôtha Rike, i Blaeus

Atlas, 06.

- - ofver Motala-stroms Lopp, i Blocks Anmárkningar öf ver famma Strom, 99-

 öfver Haltorps och Woxtorps Sokner, i K. Vet. Acad. Handl. 103.

- . ôfver Tveta Hárad, i famma Handl. 104.

- - ôfver Grefikapet Wisingsborg, i Örnewinges Geneal. Brohen, 105.

- . ofver Oland, i Linnzi Ol. och Gothl. Resa, 106.

- - ôfver Gothland, i samma Resa och af J. Hus man, 107, 108.

- - ôfver Westergothland, i lansionii Atlas, 100.

- - ofver Wenerns Utlopp och Trollhattan, III.

. . ofver Kusten as Norrige til Gotheborg, af G. van Keulen, 115.

- - ofver Elfsborgs Hofdingedome, af K. Landmát. Contdiret, 117.

, ôfver Wáhne Hárad, i Carlanders Dist. de Sedibus Gentis Vanorum, 117 a.

- - ôfver Skaraborgs Lin, i Kgl. Vet. Acad. Handl. 118 a.

- - ôfver Kinne Harad, i Digelii Dist. de Husaby, 119.

- - ofyer Wadsbo Harad, il

Bergmans Belkr. of v. famma Harad, 120.

Dal, af Homan, 123.

- ofver Bohus, Marstrand och Gotheborg, 121.

- ofver Skåne, Halland och Blekingen, af Visscher, Husman, Pauli och Homan, 127, 129, 130 o. 131. - ôfver Skåne, i Blaeus Atlas, af Danckert och flere.

132, 133, 134. . ofyer Skane, i Linnzi Skanika Refa, 135.

- - - af K. Landmateries Cont. 136.

- ofver Sundet, af Homen,

139.

- ofver Hwen, i Blaeus Atlas , 140.

- ofver Halland, af Vis-Scher, 141.

- - - - i Richardsfons Hallandia , 112.

- ofver Norrland, i Blacus Atlas, 143.

- ofver Delsbo Sokn, i Lenæi Delsboe illustr. 147.

- ôfver Jerlso Sokn, i Schisslers Beskr. ofv. samma Sokn, 148.

- ofver Jamtland, i Kgl. Vet. Acad. Handl. 151.

- - i Hülphers Beskr. ofver Norrland, 152.

- ofver Angermanna-Elfven m. m. i Ehrenmalms Reia genom W. Norrland, 153.

- ofver Lapland, i Blaeus Atlas, 154.

Char-

Charts ofver Lapland, i At- Carmannus, I. P. 297. las Historique, 158. . . ofver Finland, i Blaeus Cluverius, P. 2, 194. Atlas , 150. af Seuter, 162. - af Kejs. Vet. Ac. Colliander, E. 484. i Petersburg, 165. - - ofver Granien imelian Sverige och Ryssland, i Saml. Ruff. Gesch. 164. - - Ofver de omkring Finika Contract med Birkarlarne ons Viken belägne Landikaper, ret, 166. - - ôfyer Vigarne i Finlan. och Norrland, i Biurmans Crælius, M. G. 475. Vágvitare, 166 a. - · ofver Forfvars - verken i Finska Viken, i Homans Atlas, 170. - - ôfver Aland, i Tárnstróms Dist. de Alandia, 171. . - ofver Friherreskapet Cajana , 172. - - ofver Laihela Sokn, i K. Vet. Acad. Handl. 174. - - ofver Ingermanland och Carelen, af Kejs. Vet. Acad. i Petersburg, 177. Homan, af 177 a. Charta (Sio-) ofver Ofterfjon och Kattegat, 38 -- 47. Chla lenius, J. M. 746. Christiernin, G. 424. Chronauder, J. P. 516. Chronicon Finlandia, 768. Chydenius, J. 821, 826. · · · S. 716, 732.

Chytraus, H. 586 a.

Claudius, A. 206. Caeiff, D. 811. - - J. D. 820. Collin, F. 756. Constitutio Regis Magni Ladulas de levandis Oclandorum oneribus 1281, 499. deres Skatt 1528, 723. af K. Landmar. Contoi-Copia af et Kon. Ingels Syningsbref, 514. Coyet, W. J. 604.

> Dahlberg, E. 207. Dahlbom, A. 643. Dahlijn, P. 432. Oal , N. H. 534. . Descr. Urbis Lidecopensis, 545. Description de la Lapponie, Digelius, S. J. 542. Dijkman, P. 356. Diploma, quo Monachi Wishyenfes -- teftantur &c. 5 12. Differt. fur la Lapponie, 710. Djurberg, D. 638. Donis, N. 1. Drysen, N. J. 550. Edström, J. 554. Eenberg, J. 359. Effen, J. van, 256. Ehrenmalm, A. 284. --- S. 805 a. Ekegren, J. I. 766.

Ekman, E. S. 557. Eldshref om Gotheborgs Olycka 1721, 528. Elfsten, G. 515. Elvius, O. 236. --- P. 116, 269. Eneberg, S. L. 377. Enebom, D. 365. Eneroth, O. 623. Enewald, P. 698. Enewall, J. 329. Enholm, J. E. 436. Ervast, I, 778. Pagerström, C. J. 745. Faggot, J. 263, 848. Fahlman, N. S. 419. Faickman, J. D. 384. Falkengren, G. A. 632. Fernow, E. 557 . 559. Fjellström, C. P. 728. - - P. 721. Finlandstordne Borgar,749 a. Finx, E. 719. Fischer, A. 579. - - D. 393. Fischerstrom, J. 611. Flodberg, A. 642. Floraus, J. 572. Florin, I. 746 a. Flygare, G. 408. Forbus, H. 722. Forelius, L. 586. Fornelius, L. J. 346, 362. Forssenius, A. C. 606 a. - - - A. H. 551. Forssius, H. 843, 844. Fortegnelse paa Gods i Skaane, 578. Fortelius, P. G. 793. Forzelius, N. L. 720. Francisci, E. 719.

Franciscus (Monachus Mechlinensis) 12. Fruntimrets (Svenska) uråldriga Berom, 485. Fryxell, F. 558, 780. Frolich, C. G. 519. Forening emellan Stora Kopparbergslagen och Fahlu Stad, 420-Förfök af nårmare Kunskap om de annu oupodiade Norre Landskaper, 729. Förtekn. på gamla Slott o. Fällningar i Sverige, 219. - - på Ambetsmån i Oftergothland, 432.

Gadd, P. A. 777, 798, 799. Gadolin, J. 780, 811. Gahm, S. L. 464, 498. Gallenius , A. S. 469. Gane, J. 504. Gaslander, G. 489. Gault, E. 193. Gedda, P. 42. Gemzæus, A. 594. Genberg, C. J. 657 b. Geyerstam, J. H. af, 559 b. Gezelius, G. 416. Gielberg, J. P. 570. Gjers, C. R. 796. Gilberg, J. 546. Gillberg, J. L. 137, 138, 591,601. Gissler, N. 679, 680, 681, 691. Gjoding, O. J. 318, 327. Goelgel, (Rådman) 209. Goës, D. a. 700. Gothenius, J. 569. Gotzigerodius, G. A. 197 &. X 4

Gragns

Grean, O. 708. • - • P. S. 693. Graffman, J. 388. Granberg, W. P. 460. Grau, O. 400. Grimbeck, J. G. 609. Gripenhielm, C. 66, 83. Grundel, A. J. 311. Grondal, P. 326. Gunnerus, J. E. 715. Gyllengrip, G. 711. Gyllenstolpe, M. O. 197, Hodell, D. 716. Gotlin, E. 339.

Hackzell, N. 695. Hadorph, J. 217 a, 341. Hagelberg, B. N. 487. Haglinius, J. L. 493. Hagstrom, J. O. 283, 435, Holmstrom, A. 607. 686, 732. Hehn, J. 47, 226. Hallborg, L. O. 804. Hallenius, G. A. 789. --- M. 788. Hallman, J. G. 394, 409. L. 383, 387. Halmæus, F. D. 295. Hasselbom, N. 227. Hasselgren, E. P. 802. --, L. N. 561. Haveman, G. 854. Hederstrom, H. 451. Hedin , G. 397. Heidenreich, C. 298. Helin , J. 492. Hellander, A. 738. Hellant, A. 682, 697.

Henel, A. J. von, 312. Herkepæus, C. 840. · · · G. A. 749. Hermanides, R. 205. Hermelin, O. 207, 224. Hesling, J. 300. Hierpe, J. 366. Hillerstrom, A. 403. Hindbeck, O. 585. Hist. om Warberg, 612. Hiarne, U. 281, 335. Hoeckert, E. 791. Hofften, E. 555. Hogenberg, F. 308. Holenius, Z. 415. Hollsten, J. 730, 737. Holm, E. J. 443. . - - Н. 586. Holmén, B. 232. Holstenius, J. 402. Hibner, J. 212. Hülphers, A. A. 221 a, 273, 319, 404, 625, 658, 666, 675 4 678 4, 731 4 Huctius, P. D. 245. Hult, E. A. 368. - - J. C. 424. Hammar, M. F. 621. Hardt, R. von der, 774 a. 838. Humble, N. 334. Harleman, C. 265, 266, 267. Högitröm, P. 694, 712, 730lars, G. 272. Ichsell, J. 590. Idman, G. N. 797. Jeffen, E. J. 715.

Jou-

Ihre, J. 353.

1 Jordan, C. 250.

Indrenius, A. 800 a.

Touvin, A. 249. Iproclis, 816, 817. Isenberg, N. P. 466. Isle, W. de, 29, 33. Julenius, J. 807. Julin, P. 401. Julinas, A. 270. - - , P. A. 381. Justander, S. E. 781. Justus, C. 644. Ju'erbog, - - 713. Juvelius, E. 777 a, 815, 818. Lepus, G. J. 790. Iversen, B. 309.

Kaarberg, L. 553. Kalm, P. 278, 564, 777. Katiman, P. J. 476. Keilender, N. 491. --, P. 461. Kellgren, J. H. 771. Ker, W. 252. Kiellin, N. G. 559 a. Rlein, C. E. 214. Kling, A. J. 615, 616. Klingstedt, T. M. von, 754. Knape, N. 125. Kongelf (om G. och N.) 565. Lithzenius, P. W. 445. Kraftman, J. 777. Krok, S. 480. Kungorelse om Ödes-land i Loccenius, J. 201, 207. Westerbotten, 689. Kylander, D. J. 430. - P. 409. König, C. 691.

Lagerbring, S. 589. Lagerlof, P. 207. Lagman (om de forste) i West. | - - , E. 371. Götland, 518. Lagus, E. 741.

Lagus, J. 853. Lang, L. L. 358. Langebek, J. 238. Lannér, I. 486. Laurenius, J. 454. Leander, G. E. 792 a. Leche, J. 785. Leem, K. 715. Justinius, D. D. 747, 782. Lemqvist, E. 723, 772, 782. Lenæus, K. N. 655. Leopold, J. F. 254. Lidbeck, E. G. 529, 583, 585. Lidholm, J. S. 544. Liewen, H. H. von, 606. Lilienstedt, J. 748. Lilonius, A. E. 292. Limnell, C. 836. Linda, L. de, 200. Lindohl, J. E. 462. Lindheim, S. 750 a. Lindwall, J. 483. Linnæus, S. 482. Linné, C. von, 261, 276, 277, **279**, 731. Lithou, G. 301. Liungman, C. F. 385. Lizelius, J. 770. Lohman, J. B. 411. Lomenius, L. H. 246. Lovén, N. H. 593 a. - - , P. 605. Lubin, A. 157, 705. Ludviksson, E. 664, 674. Lundström, C. J. 421. Luth, A. P. 538, 547. Lynar, R. F. von, 256 a.

Digitized by Google

Lôf-

· Lofman, A. 275 a. Lonbom, S. 703, 717. Mass, A. 163. Magnus, J. 186. --, O. 9, 186. Malmer, O. 690. Marelius, N. 37,71,972,982, 113,114,118,216,336, 673. Marin, G. 610 b. Marshall, J. 260. Marhefius, P. N. 809. Matthiæ, J. 441, 442. --, M. 576. Maupertuis, P. L. Moreau de, Maurier, L. Aubery du, 244. Mayer, T. 168. Mehmer, J. 338. Meldercreutz, J. 288. Mellenius, S. 794. Memoriel for D. Behm, om des Forratning i visse Norrláníke Stáder 1646, 626. Menschewer, A. A. 347. Mercator, G. I, 15. Messenius, J. 183, 222, 307, Ogerius, C. 242. 41**7**, 765, 767. Middagten, C. 43. Miller, J. 207. Modeer, A. 472. Moller, A. 751. Monum. Helfingica &c. 645. Morgonstierna, D. O. 199. Morin, B. M. 275 4. Morsberg, A. von, 241. Motraye, Aubry de la, 255. Münsterus, S. 10, 187. Mützell, P. 617, 618. Muhrbeck, L. 613. Munck, P. 603.

Murray, J. P. 184, 238. Musz itinerantes per Ostrogothiam, 275. Mansson, J. 226.

Nachrichten (Neueste) von Finland, 778 a. Negri, F. 248, 706. Nerbelius, P. L. 639. Nicander, P. M. 490. Nohrborg, D. 412, 414. Nohrfors, A. 413. Nolin, J. B. 31. Norzus, P. E. 717. Nordal, M. 657 a. Nordberg, J. 319. Nordencreutz, J. 70. Nordholm, Æ. 672. Nordlund, I. 742. Nordström, M. N. 732. Nordeling, G. B. B. 560. Norlin, J. 678. Nyman, A. 237. Násman, P. 473.

Odhelius, T. A. 536. Olai, E. 459. Ortelius, A. 14. Osbeck, P. 6104, 611. Other, 238. Outhier (Prastm.), 257. Oxelgren, M. 495.

Palander, L. 623, 743, 842: Palmqvist, F. 401. Patent til alt W.Gotland 1540. 521. , om Kyrkors inråttande

i Lappmarken 1610, 725. Patin,

Patin, C. 246. Paulin, B. 530. Paulinus, J. Se Lilienstedt. Payen, - - 243. Pezclius, M. 819. Peringskiold, J. 292, 319, 344, 345, 372. --, J. F. 183. Petrejus, J. J. 849. Petri, J. 429. --, L. 769. - - , O. 220. Pitt, M. 22, 161. Placat (Kgl.) om Lapparnes Flyttande 1671, 726. - - , om Lappmarkernes Bebyggande 1695, 727, 727a. Planman, A. 749. Plantinus, O. P. N. 702. Pontanus, J. I. 573 a. Pontinus, M. 322. Porath, N. 556. Porte, J. de la, 259. Porthan, S. 182. · · , S. H. 850. Privilegier for Calmar, 468. Malmo, 593. Landscrona, 598, 599. Helfingborg, 598 a. - - Carlscrona, 619. Gefle, 636, 636 a. -- Abo, 786. Prytz, L. 203. Ptolemaus, C. 1, 7.

Quirino, P. 239.

Kaab, A. J. 479. dingedome, 374.

Rauthelius, J. D. 780. Recels ang. Regementet i Skine 1662, 581. Reetzius, J. 452. Regements-Form i W. Goti. 1540, 520. Regnard, J. F. 251, 285. Rehn, S. 7:4. Rein, C. 769. - - , G. 777. Relat. de Laponie par des Mathematiciens François, 289. Relation om Själe - Filkeriet i Roslagen, 335. Remarques sur les Finnois, med tilhor. Stridikrifter, 757,758,759,760**,7**61. Renhorn, J. B. 669. ·· , J. 703. Rescript af Kon. Carl XI om Finnarnes i Norrland undervisning 1682, 1693, 652, 653. Refenberg, S. 418. Retzius, A. J. 581 a. Rhezelius, J. H. 496. Rhyzelius, A. O. 218. .., P. O. 541. Richardsson, J. 610. Riddermarck, L. 202. Rogberg, J. 488. - **-,** S. 463, 478. Ronander, P. 505. Rosenfeld, M. 178 6. Rosenfeldt, W. van, 42. Rosenhane, G. 389 a. · - , S. 310. Rouge, le, 167. Rousset, J. 760, 761. Rahn, J. 407.
Rapport om Nykôpings Hôf. Rudbeck, O. Fadren, 3, 69. !- - , O.Sonen, 286, 736, 752. Rud.

Rudheck, P. 465. Rydbeck, E. O. 437. Ridell, C. 539. Ryding, J. 453. Runeberg, E. F. 315. --, E. O. 834.

Sacklén, L. 793. Sahlmonius, E. 399. Schiffedt, M. A. 425. Salamontanus, E. A. 398. Salin, E. 687. - · , O. E. 395. Salmenius, C. 827. Salovius, S. A. 800. Salvius, L. 213, 294. Sanson, G. 26, 145. --, N. 21, 50, 52, 60, 98, 173, 175, 176. Schaperus, J. 744. Schefferus, J. 348, 349, 352 | Stierwald, C. F. 825. 353, 705. Scheller, J. G. 287. Schenberg, P. 580. Schenck; P. 207. Schissler, P. 634, 654, 657, Schlözer, A. L. 179, 773 a. Schmidt, J. 169. Schoumacher, J. 507. Schreber, J. C. D. 271. Schroderus, E. J. 291. Schultz, S. 258. Schultze, J. R. 423. - - , S. 422. Schweden (des erofnete Konigreich) 208. -Schoning , G. I. 5a, 179 Sundelin, J. 792. 179 4, 762.

Sepelius, L. 332. Serenius, J. 293, 376. Setthelius, H. E. 525. Sidenius, L. 718. Siljestrom, O. 4:6. Simelius, J. 820 a. Simmern, C. vor, 190. Simonis, J. 410. Sivers , H. J. 477. Slakovius, O. A. 435 a. letto-Gizzus, P. 457. Snellman, J. 824. sommelius, G. 595. orbon, J. H. 614. Sotberg, E. af, 382. Sparrinan, J. E. 665. Spegel, H. 503. Stadin, N. 391. Stalhof, G. 247. Stecksenius, I. D. 688. 110, 122, 126, 146, 155, Stiernman, A. A. von, 483, 845. Stjernsward, R. 581 a. Stobæus, K. 228, 583, 596, **597•**· Stockholms Historia, 314. - - Privilegier, 305. - Styrelie, 306. Storskifts - delningen i Skåne, 582. Strelow, H. N. 500. Strengnenfis, A. A. 392. Stricker, J. C. 319. Strom, E. M. 677. - - S. 56**6.** Stromcrons, N. 46. Stromwall, S. G. 213. Stahl, J. 491 a. Suhm, P. F. 762 a. Sundius, T. 250.

Sun-

Sundius, P. 600. Sundler, J. 378. Sundström, J. 640. Sycriges Namn och Indelning (om), 210. - - gamla ()rdning m. m. 357. | Turdefjáll, J. 730. Swebilius, A. D. 470. Sweden, J. 323. Sathe, C. A. 601. Sodermanlands Lands - Stat , | - , O. 685. Sodersten, M. S. 450. 1 acieus, C. C. 180. Tafla ofver Sverige, 211. Upodlings-latt, 627. - - , om Svedjande i Tavastland m. m. 839. Templin (Notar.), 712. Tengstrom, Jac. 777. --, Joh. 812. Terserus, D. P. 198. Tesauro, E. 6. Thim (Actuar.) 577. Thurenius, P. 718. Tiburtius, T. 433, 434, 455. Tideman, H. 671. - - , J. 667. Tidítrom, A. P. 549. Tilas, D. 68. Tilleus, P. 78. Torén, M. 568. Tornæus, J. J. 703. Tornberg, J. 713. Torslund, J. 95. Touscherus, D. 668. Tranander, E. B. 517. Travels through -- Sweden 253. Treik, O. 701.

Tuderus, G. 705, 717. Tulindberg, E. 809 a. Tunzus, H.J. 658, 666,675 ., 678 -Tuneld, E. 214. Tárnítröm, C. 805. Torner, F. 355. Tornsten, J. 149. Ugla, P. 424. -, S. 424. Ullenius, H., 522. Ungus, J. O. 675. Tankar om Norrlands ratta Underrattelle om Sodermanland, 370. - -, om Westerbottn, 689a. Utdrag af Norrkop. Stada Kyrkobocker, 448. Vatky, D. J. 233. Vellejus, A. S. 576. Verelius, O. 350, 351. Vermaak der Tover Hekzen van Lappland, 707. Vogelius, S. 73, 105. W seft , G.M. 299. Wahlberg, C. C. 763 a. - - S. 540. |Wahlman, A. 2172 Wahistrom, G. 87. Wallenius, A. 427. ··, G. 782. Wallensträle, M. G. 509, 524, -533 🏞 Wallerius, L. E. 456. Wallin, G. Sorien, 343, 467, 508, 509, 510. J. P. 302. Wallinus, N. O. 407. Wankif, P. 571. War-

Wargentin, P. 315, 556 e.' Wargius, M. A. 806. Warmholtz, C. G. 68. Warnmarck, P. O. 229. Waseil, J. J. 631. Wasenius, P. H. 683. Wassenius, T. 533. Wasström, N. 783. Wattrang, J. 703. Wegelius, H. 739, 813. - - , J. 740. Welin, J. 776. Wennerdahl, W. A. 440. Werner, A. 331. Wessman, N. 280, 590. Westen, T. von, 717. Westgotha Ramarken, 513. Westman, G. B. 68. Wetter, S. N. 494. Wettersten, N. 656. Wexionius, M. O. Se Gyl- Aminnelle af S. Mariz Maglenstolpe. Wiberg, E. 367. Wicander, L. 404 8-Widman , J. 832 a. Wijkar, J. 810. Wikstrom, A. 474. Wilde, J. 178. Williams, J. 260. Wimmannus, N.240. Wismenius, J. L. 552. Witt, F. de, 27, 51, 61, 64, 74, 97, 128, 144, 156, 16c. Witting, F. L. 320, 321. Wolff, J. L. 562. Wollenius, P. O. 405.

Wormius, O. 587. Wraxall, N. 260. Wulfstan, 238. Wagvisare ifrån Stockholm til åtskillige Orter, 230. - genom Stockholms Hofdingedome, 234. genom Sodermanlands Höfdingedome, 235. Watterhamn, L. Se Riddermarck.

Ladelerus, M. P. 750. Zeilerus, M. 21 a, 196. Zieglerus, J. 8, 185, 699.

Ahstrand, P. 498. Åkerman, A. 169. . • , I. 511. . dalenæ Brand i Stockholm, 328. Arre, O. 112.

Alfwik, L. 637.

Jdman, J. 563. Ohrling, S. 735. Örn, N. 709. Ornberg, M. 635. Ornhielm, C. Arrhenius, 207, 354• Ornskold, P. A. 375, 629,630, 631. Ofterplan, B. 543.

RATTELSER.

Sid. 4, rad. 21, lás: Eman. Tes Auro Bok: - 95, - 8, - l'Abbé de la Porte.
- 96, - 11, - Abbé de la Porte.
- 129, - 20, - Eric J. Annell.
- 197, - 11, - Er. Gust. Lidbecks Bref.
- 248, - 17, - Per. H. Wasenius.

- 292, - 28, - Mag. E. Lemquist, anfores ..

Flere Tryckfel torde finnas, och hvilka uti et på Namn och Artal få rikhaltigt Verk, som detta, kunnat unsalla, ehuru mycken Flit man ock anvant på en upmärksam Correctur; men som Utgifvaren ar sardeles angelagen, at vinna hogsta Sakerhet uti et for Lardoms - Historien 12 oumgangeligt Verk, som detta, och hvilket bor, utan vidare Granskning, åtminstone hvad Namn och Artal betráffar, kunns åberopas, och dymedelst blifva Classiskt i fin Sak, så anmodas, ja ombedes hvar upmarksam Lasare, at upgifva de Fel, som Minne eller Uga unsallit,

for at uti nástföljande Del anmárkas.

FÖR KÖPAREN.

Denne Förste Del af Bibliosbeca Historica Sveo-Gorbica, består af 24 Ark, som, beräknat å 1 ss arket, gör - 24 ss.

Prenumeration på Andre Delen, och iom vid des utgifning godtgöres, år - 16 -

Summa - 40 fs.

Om de for Koparen formanliga Vilkor, under hvilka detta Verk uplates til det Almannas Tjenst, kan lasas uti Utgifvarens Foresal, sid. 6.

> Denne Del slôts at tryckas i STOCKHOLM, D. 28 AUG. 1782.

BIBLIOTHECA HISTORICA SVEO-GOTHICA;

Eller

FÖRTEKNING

Uppå

Så väl trykte, som handskrifne Böcker, Træctater och Skrifter, hvilka handla om

Svenska Historien,

Eller därutinnan kunna gifva Ljus;

Med

Critiska och Historiska

Anmärkningar:

Αf

CARL GUST. WARMHOLTZ,

Andre Delen,

Som innehåller de Bocker och Skrifter, hvilka angå SVERIGES NATURAL-HISTORIA.

STOCKHOLM.

Trykt hos Anders Jac. Nordström, 1783.

Digitized by Google

FÓRTEKNING

På de HÖGE och RESPECTIVE

PRENUMERANTERNE

på

Bibliotheca Historica Sveo-Gothica.

Hans Majestät Konung GUSTAF III.

Hans Kongl. Höghet.
GUSTAF ADOLF
Svea Rikes Kron-Prins.

ACADEMIEN (Kongl. Svenska Vetenskaps) i Stock-holm.

ADELBORG (Joh. Aron) Hof-Rätts-Råd i K. Svea Hof-Rått.

ALGREN (Severin) Rådman i Stockholm.

ALSING (Joh. Diedr.) Kyrkoh. i Weinge uti Halland.

ALSTROM (D. Carl J.) Prost i Köping.

ALSTRÖMER (Bar. Clas) Canc.-Råd och Commend. af K. Wasa-Ord.

APELBLAD (Jon.) Lagman.

AROSENIUS (Pet.) Philos. Mogister.

AROSIEN (Guft.) Prost i Wester-Fernebo uti Westmanland.

AURINDER (Joh.) Past. vid Spinhuset i Stockh. Axelsson (Elies.) Prost i Kolbeck uti Westmanland.

Bab-

BALTHASAR (Augustin von) Vice-President uti Kongl. Tribunalet i Wismar och Rid. af Kongl. Nord-St. Ord.

BARKMAN (D. Carl G.) Prim. Theol. Lector i Strengnis.

BAUMAN (Hans) Affestor.

BENZELSTIERNA (D. Lars) Biskop i Westeras.

— — (Matth.) Stats-Secreterare och Com.

af K. Nord-St. Ord.

BERGIUS (Bengt) Banco-Commissarie.

BERGSTEN (Eric) Kyrkoh. i Warberg: 2 Exemplar.

BERTOUCH (Ernst Albr. von) Kongl. Dansk Kammarherre, Deputerad i Sjö-Commissariats Collegio och Rid. af S. Stanislai-Orden.

BIBLIOTEKET (Gymnafii) i Skara.

— — (Gymnafii) i Gotheborg.

— — (*Trivial-Skolans*) i Stockholm.

— — (Ofterbottens Nations) i Åbo.

BILMARK (Joh.) Hist. och Moral. Professor i Åbo.

BJORNSTJERNA (Joh.) Kongl. Bibliothecarie.

BLOMBERG (Carl Pet.) Kyrkoh. vid Fransyska Luth. Kyrkan i Stockholm.

BORG (And.) Kongl. Hof-Pradikant.

- (Er. Guft.) Hist. och Moral. Lector i Westeräs.

BRANDER (Uno) Prost i Norberg uti Westman-

BEANNIUS (Joh. Er.) Revisor vid Kongl. Brinneri-Directionen.

Brinckman Hans Guft. von) Studerande.

BURTZ (Gibr.) Banco-Commissarie.

Busching (D. Ant, Er.) Ofver - Consistorial-Rid i Berlin.

CANE.

CANZLER (Joh. Ge.) Kammar - Råd i Dresden.

CARLSTROM (Jon. Fr.) Philos. Magister.

CATEAU (Joh. Pet.) Pastor vid Frans. Reform. Kyrkan i Stockholm.

CELSE (Magn. von) Canc. Råd och Riks-Historiogr.

CELSIUS (D. Olof) Biskop i Lund.

CHRISTIANI (Wilh. Ernft) Justit. Råd och Histor. Prof. i Kiel.

CHRISTIERNIN (30h. D.) Hof-Kamererare och Rid. af Kongl. Wasa-Ord.

Düben (Gr. Carl Wilh. von) President i Kongl. Kammar-Revisionen och Commend, af K. N. O.

Duvaerus (Jac.) Bibliothecarius Lidénianus i Upsala,

EBELING (Christof. Dan.) Larare vid Handels-Acad. i Hamburg.

EBERHARDT (Joh. Hartman) Histor. och Moral. Lector i Hernösand.

EHRENBILL (Ulr.) Öfverste vid Arméens Flotta och Rid. af Kongl. Sv. Ord.

EHRLING (Jon.) Commin. vid Mar. Magd. Förf. i Stockholm.

EKEROM (Ad. Wilh.) Consist. Notarie i Görheborg. EKERMAN (Carl Fr.) Borgmastare och Præses uti

Sod. Forst, Kamnars - Ratten i Stockholm.

ENGESTROM (Jac. von) Cancellie-Råd och Rid. af Kgl. Nord-St. Ord.

ENNES (Carl Joh.) Rådman i Carlscrona.

FANT (Er. Mich.) Histor. Prof. i Upsala. FLINTENBERG (Joh. Dav.) Studerande.

FLODERUS (Matth.) Studerande.

Forssenius (A. C.) Philos. Magister.

FREDENHEIM (Carl Fr.) Expedit. Secreterare vid Utrikes Expeditionen, Cerem. Måstare och Kamererare vid de Kongl. Orden.

FRIETZCKY (Clas) Directeur.

FRONDIN (Berge B.) Studerande.

GADEBUSCH (Thom. Henr.) Prof. Jur. Publ. i Greifswald.

GAHN (Hans Jac.) Svensk Gen. Consul i Cadix.

GARDIE (Hans Exc. Grefve Pontus De LA) Gen. Lieut. och Commend. af Kongl. Sv. Ord.

GATTERER (Joh. Christof.) Hof-Råd och Hist. Prof. i Göttingen.

GEBHARDI (Lud. Alb.) Professor vid Riddar-Acad. i Lüneburg.

Géner (Carl) Chef de Bureau des Interprètes du Roi i Versailles.

Gothenius (D. Joh.) Prost i Skee uti Bohus - Lân.

GOTHER (Engelb.) Vice-Pastor i Wester-Fernebo uti Westmanland.

GOTTMARK (D. 30h.) Theol. Lector i Westerås.

GRANSKOG (Joh. Fred.) Lagman.

GRIPENBIELKE (Joh. Pet.) Lagman.

GROSKURD (Chrift. Henr.) Rector vid Gymnafium i Stralfund.

GYLLENHAHL (Joh. Adam) Directeur.

Gotlin (Eric) Vice-Bibliothecarie i Upsala.

HALBERG (Fred.) Handels - Bokhållare.

HALLANDER (Eric) Vice-Pastor i Ihrsta uti West-manland.

HALLMAN (Joh. Guft.) Kongl. Lif-Medicus.

HAMBRAEUS (Lars) Notarie vid Stadf, Confist.
i Stockholm.

HA-

HAZELIUS (Pehr) Studerande.

HEBBE (Joh. Fr.) Grosshandlare i Stockholm.

HEDENGRAN (Sven) Affesfor.

HELLENBERG (Magn.) Handelsman i Boras.

HELLSTENIUS (Mart.) Vice-Rector Sch. i Arboga.

HELLWIK (Jon.) Slottsfogde i Upfala.

HERLIN (Joh. Wilh.) Assessor i Kongl. Sves Hof - Ratt.

HOLMBERG (Joh. Christof.) Bokhandlare i Stockholm: 4 Exemplar.

Hülphers (Abr. A.) Directeur.

- (Lars Pet.) Rådman i Westerås.

Hydren (D. Lars) Domprost i Upsala.

HARDH (Gr. C. L.) Ofver Adjutant hos Hans Majeståt Konungen.

HAGER (Carl) Handels - Bokhållare.

HÖYER (Henr.) Prost i Kumbla uti Westmanland.

INSULIN (Nilr) Kyrkoh. i Bro uti Rollagen. JOHANSSON (Abr.) Kyrkoh. i Grytnås uti Dalarne.

JURINGIUS (Emund) V. D. M. JAGERSKÖLD (Carl Joh.) Capit. vid Artilleriet.

KEMPHEN (And von) Notarie.

KLINCKOWSTRÖM (Thure Leonh. von) President uti Kongl. Tribunalet i Wismar och Rid. af Kongl. Nord. St. Ord.

Knos Oiof A.) Mag. Docens och Amanuens vid Biblioteket i Upfala.

Koch (Christof. Wilh. von) Prof. Histor. i Strasburg.

KRAPT (Pehr) Consist. Notarie i Westeras: 5 Exemplar. L 4-

8 4

LAGERBRING (Sven) Cancellie - Råd och Histor. Prof. i Lund.

LANGE (Jac.) Secreter. vid Borgare - Ståndets Cancellie - Direction.

LEYONHUFWUD (Bar. Knut H.) Kammarherre och Rid. af Kongl. Sv. Ord.

Liden (Joh. Henr.) Professor.

LINDAHL (Joh. Nic.) Grosshandlare i Norr-köping.

LINDBLOM (Jac. Ax.) Prof. Eloq. och Polit. Skyttianus i Upsala.

Lüdeke (D. Christof. Wilh.) Pastor Primar. vid Tyska Kyrkan i Stockholm.

LUTH (Pet.) Histor. Lector i Skara.

MARELIUS (Nils) Öfver - Directeur.

MARKS VON WÜRTENBERG (Nils Wilh.)
Revisions - Secreterare.

MECKLIN (Joh. Ad.) Studerande.

MEDLING (Joh.) Grosshandlare i Stockholm.

MENNANDER (D. Carl Fred.) Svea-Rikes Arke-Bilkop.

MEU'SEL (Joh. Ge.) Hof-Råd och Hist. Prof. i Erlangen.

MURBERG (Joh.) Rector vid Trivial - Skolan i Stockholm.

Moller (Joh. Ge. Pet.) Prof. Histor. i Greifswald.

— — (Joh.) Kyrkoh. i Westerhaninge uti Södermanland.

NORDENCREUTZ (Fred. Jac.) Ofverste och Rid. af Kongl. Sv. Ord.

NORIN (Jac.) Fabriqueur i Stockholm.

O s-

OSBECK (D. Pehr) Prost i Hasslof uti Halland.

OKENSTIERNA (Bar. Carl) Ösver-Hof-Stalmästare hos Hennes Maj:t Drottningen och Commend, af Kongl. Wasa-Orden.

PETREJUS (D. Joël Jac.) Kyrkoh. vid Marise Magd. Församl, i Stockholm: 2 Exemplar, PORTHAN (Henr. Gabr.) Eloq. Prof. i Åbo.

QUIDING (Jóns) Advocat-Fisca! i Directionen ofver Arméens Pensions - Cassa.

RAMEL (Bar. Malte) Hof-Canceller och Commend. af Kongl. Nord-St. Orden.

RIBBING (Bar. Joh.) Hof-Marskalk.

Roman (Joh. Leonard) Bruks-Patron.

ROSENADLER (Carl Alb.) President och Rid. af Kongl. Nord-St. Ord.

ROSENHANE (Bar. Schering) Kongl. Secreterare.

ROSENTWIST (Hans Aug.) Controlleur vid Stora Sjö-Tullen.

Rudelius (Nils) Comminister i Wanga uti Ö-stergörland.

RUNEMARK (Henr. Guft.) Bokhandlare i Stockholm: 2 Exemplar.

RUTH (Joh.) Kyrkoh. i Wallentuna uti Upland.

SANDAHL () Bokhållare.

SANDSTROM (Er. Gottfr.) Kopparslagare i Gesle.

SCHEFFER (Hans Exc. Grefve CARL FR.) Riks - Råd, Rid. Commend. och Canceller af Kongl. Maj.ts Orden.

SCHINMEIER (D. Joh. Ad.) Superintendent: i' Lübeck.

SCHLAFF (Carl von) Referendar, uti Kongl. Hof-Råtten i Greifswald.

Schlo-

Schlözer (Aug. Lud.) Hof-Råd och Philos. Prof. i Göttingen.

Schroner (Eric) Banco-Secreterare.

SCHULTZBERG (Abr.) Kyrkoherde i Gunnilbo uti Westmanland.

Schönberg (And.) Canc. Råd, Riks-Historiograph och Rid. af Kongl. Nord-St, Ord.

SEGERSTROM (Lors) Justitiarie.

· SILFWERSTOLPE (Fred.) Banco - Commissarie.

SIMMINGSKÖLD (Joh.) Lagman och Historiograph vid de Kongl. Orden.

SPARRE (Hans Exc. Bar. FREDR.) Riks-Råd, Gouverneur for H. K. H. Kron-Prinsen, Rid. och Commend. af Kongl. Majets Orden.

STEENMAN Nils) Hof-Råtts-Råd i Kongl, Svea Hof-Rått.

STRANGH (Pet. El.) Gr. L. Lector i Westerås. STRICKER (D. Joh. Christof.) Prost i Carlshamn. STYFFE (Er. Gusl.) Controlleur vid Utgående Sjötulls - Kammaren i Stockholm.

SUHM (Pet. Fr.) Kongl. Dansk Kammarherre.
SUNDBERGER (And. Pet.) Assistent i Stockholm.
SWEDERUS (Georg) Krigs - Commissarie.
— — (Magn.) Bokhandlare i Upsala.

TAUBE (Bar. Carl Evert) Kongl. Öfver-Hof-Pradikant, Kyrkoherde i Stockholms Stor-Kyrka, samt Praeses i Kongl. Hof-och Stadsens Consistorier.

TENGSTRÖM (Jac.) Philos. Adjunct i Åbo: 2 Exemplar.

TIDGREN (Gabr.) Philos. Adjunct i Abo.

Totte (Ju. Johansson) Controlleur vid Tolagen i Geste.

Tår-

Tổrling (Joh. Fr.) Notarie i Kongl. Svea Hof-Râtt.

UGGLA (Carl Henr.) Kammarherre. UGLA (D. Pet.) Prost i Hedemora. UTFALL (Joh. von) Capit, vid Elfsb. Regem.

WALLENCREUTZ (Joh.) Stats-Secreterare och Rid. af Kongl. Nord-St. Orden.

WALLQUIST (Olof) Kyrkoh. i Alsheda uti Småland.

WALLWIK (Nils) Prost i Arboga.

WARGENTIN (Pehr) Secreterare i Kongl. Vet. Academien och Rid. af Kongl. Nordst. Orden.

WENNERSTIERNA (Pehr G.) Banco-Fiscal. Westen (Aron) Prost i Ramsberg uti Westman-

land. WICKSELL (Joh.) Prost i Munktorp uti West-

WINGARD (D. Joh.) Biskop i Gotheborg.

WRANGEL (D. Carl Magn.) Kongl. Ofver-Hof-Prådikant och Kyrkoh. i Sala.

ÅKERHIELM (Bar. Fred.) Öfverste - Lieut. och Rid. af Kongl. Sv. Ord.

ÖBERG (Ge. Ant.) Studerande.

manland.

utgifvarens FÖRETAL.

det år med et så mycket sanskyldigare noje, som jag nu til det Svenska Almånna öfverlemnar ANDRE Delen af detta Verk, som det rorer vår Historia så aldeles nåra, at den utan detsamma icke kan bestå, såsom en å sanskyldiga Grunder bygd Verenskap. Denne Del upgifver nu i ordningen alla de Kallor, som leda til Fåderneslandets Naturliga Kannedom, eller som beskrifva Sveriges Belågenhet, Climat, Jordman, Inbyggare, Djur, Vaxter, Mineralier och Metaller, Bergverk och Bruk, Mineral-Vatn och Hålfobrunnar m. m. famt handla om Solens Up-och Nedgång, Norrsken, Åskedunder, Jordbafningar, Vatnets Stigande och Fallande, Stromar och Sjoar, Sjukdomar och Pestilentia, Troldom och hvarjehanda Vidskepelser i Sverige. Den TREDJE Delen, som nu foljer at låggas under pressen, har Sveriges Antiquiteter til föremål.

Om detta Verks hela Beskaffenhet och Vårde år uti den Forste Delen tilråckråckligen förordat *); hvadan det ock icke kunde fela, det ju et sådant Arbete ofveralt, i synnerhet af Kånnare, med et utmärkt Bisall blef emottaget.

HANS

Får dock hår tillågga, at om detta Verk år det andra i Europa i anseende til Tiden, ty le Longs Bibliotek utkom 1719, år det dock ofelbart det första i anseende til Utarbetningen, hvilket jag nu med full visshet kan forsåkra, sedan jag i år utifrån, for Upfostrings - Salskapets Bibliotek, erhållit fören. le Longs Verk, nya Uplagan af Hr de Fontette, har saledes til fullo, jåmfort begge Verken; hvilket jag ej kunde, då jag skref Foretalet til Forste Delen af Warmholtzika Biblioteker, såsom jag då blott kånde de i Kongl. Biblioteket varande forste Delarne af le Longs senare Uplaga. Dennas fullståndige Titel år som följer: BIBLIOTHEQUE HISTO-RIQUE DE LA FRANCE, contenant le Catalogue des Ouvrages, imprimés & manuscrits, qui traitent de l'Histoire de ce Royaume, ou qui y ont rapport; avec des Notes critiques & historiques; par seu Jaques le Long, Prêtre de l'Oratoire, Bibliothécaire de la Maison de Paris, Nouvelle Edition, revue, corrigée & considérablement augmentée, par Fevret de Fontette, Conseiller au Parlement de Dijon de l'Acad. de cette Ville & de celle des Inscr. & Belles-Lettres. Tom. I - V. Paris, 1768 - 1778, fol. He Hof-Råder Warmholtz har nu ock vunnir fin önskan, at få gå igenom denna så vida tilökta Uplaga, och dymedeist riktat sit Verk med åtskillige hittils okånde Artiktar för vår Historia, i synnerhet rorande Sveriges Negotiationer med Frankrike. Digitized by Google HANS KONGL. MAJ:T, til Hvilken den Förste Delen genast och i underdånighet öfverlemnades, behagade Allernådigst förklara Sit Höga Vålbehag öfver et sådant Verks utgisvande; åsven som Des och Rikfens Höglost. Cancellie-Collegium, som har den nårmare Vården om Svenska Literaturen sig ombetrodd, medelst Extractum Protocolli af den 14 Oct. 1782, tåcktes om detsamma fålla det Yttrande: at det vore bedrande för Nationen och gagnande för In-och Utrikes Lårde, samt ganska nyttigt så för högre som lägre Åmbetsmån *).

Men så upmuntrande ock dessa Hoga och Gunstiga Försäkringar ofelbart åro för Utgisvaren, at med et så betydligt Verks framgisvande i dagen fortsara, så intråssar hår dock en icke mindre stor Angelågenhet, eller den at utsinna Medel til des försåggande. Jag för min del har icke kunnat gå långre, ån då jag tillöst mig hela Manuscriptet, och nu utgisver det på Trycket å ena sidan med al Typographisk Anståndighet, men icke des mindre å den andra til det lågsta Pris, som det, utan en calculerad skada, kan ut-

^{*)} Se vidare harom Upfostrings - Sdifkapets Tidningar, Ar 1783, sid. 683.

utgifvas, eller efter 1 sk. for det tryckte arket, och blott emot den ringa Prenumerationen af 16 sk. på hvarje Del. Så-ledes drifven af lika Ådelmod for Utgifvaren, som af nitfull Vålvilja för Sven-ska Historien, behagade Kongl. Ösver-Hof-Prådikanten, Kyrkoherden i Stock-holms Stads Storkyrka och Praeses uti begge hårvarande Consistorierne, Herr Baron Carl Evert TAUBE, at med sit både Förord och Åmbetes åtgård omfatta så vål denna Herr Hos-Rådet WARM-HOLTZ'S Bibliotheca Historica Sveo-Gothica, forn Herr Canc. Kådet Magn. von CELSE'S Apparatus ad Historiam Sveo Gothicam *), samt begge desse Verk, medelst Circulaire ifrån Hutvudstadens Högvördige Consistorium til de öfrige Högvördige Consistorierne i Riket, dat. Stockholm,

Des Titel år: Apparatus ad Historiam Sveo-Gothicam, quo Monumentorum & Scriptorum, præsertim antiquiorum, hanc illustrantium, Cognitio datur; hvars Första Section, som meddelar Innehållet af de Påsve-Bullor, hvilka röra Sverige, redan år tryckt, Stockh. 1782, 4; den Andra, som handlar om Jus Cinonicum och de Catholska Kyrkomöten i Sverige, år under trycket; och den Tredje, som beskrifver våra Helgon, år i MS mig sullståndig tilsståld: sammantaget år det saledes en af de sullståndigare Kållor sör vår Kyrko-Historia.

den 17 Dec. 1782, til en låttare affåtning recommendera få hos Stiftens
Pråsterskap, som hos de inom hvarje
Stift boende Herrskaper och Ståndspersoner *). En sådan Anstalt lårer ock
göra hos en så uplyst Nation, som vår,
al önsklig verkan; och åro redan Requisitioner ingångne från några Stift **).
De Resp. Prenumeranternes Antal i almånhet kan åter intagas af den hår framföre tryckte Förtekningen; hvilken ståndigt kommer i de följande Delarne at
fortsåttas.

Men et icke mindre angenamt ehuru blott literairt Understod år likaledes ingånget. Fastan Herr Hof-Rådet Warmholtz, medelst ensam Handlågning, lemnat et MS isrån sig, som innehåller en Upgist af minst 10,000 Artiklar ***) för Svenska Historien; så år det icke destomindre at förmoda, det andre Kånnare kun-

 $\mathsf{Digitized} \ \mathsf{by} \ Google$

^o) De hithorande Handlingar finnas uti Upfostrings-Sälskapets Tidningar, for år 1783, N:0 85 inforde.

markt sig, och redan requirerat 23 Exemplar af Bibliotheca Historica Sveo-Gothica.

når de öfveralt medelft Bokstafs-ökningen tilkomne Artiklar med de förre sammanslås, går Antalet visserligen öfver 10,000.

kunna hår och dår fylla uti med en eller annan for Herr Hof-Rådet okind Artikel; mer underbart, at en Man, uti så afsides Lugn, samt skild ifrån våra offentliga Biblioteker och Archiver, dock kunnat gå Fullståndigheten så nåra. Man anhåller fördenskull hos hvar Samlare uti och Ålskare af Svenska Historien, at til Underteknad antingen insånda alla de Artiklar, som aldeles saknas uti de af Trycket utgifne Delar, eller ock meddela de vidare Rattelser och Tilokningar, som visse redan i Trycket upgisne Artiklar sy-nas behosva; da ella sadana nya Hjelp. redor skola hvarje Del, under namn af TILLAGNINGAR, tilfogas på Sått, som redan skedt uti denne Andre Del. Sven-ska Historiens Ljus år det, som sökes; och ju klarare detta brinner, desto kårare: Syn for både Forfattaren och Utgifvaren af detta Verk.

Såsom detta Bibliotek opnas med Kartorne ofver Sverige, tog jag mig ock den friheten at vånda mig, til vinnende af denna Forteknings ytterligare Fullståndighet, til 2:ne Mån, som uti denne våg i synnerhet samlat, jag menar Kongl. Preussike Öfver-Consistorial-Rådet, Herr Doctor Ant. Fred. Büsching i Berlin, hvilken uti alt hvad Geographisk Kånneb

dom rorer år den forste i hela Europa, och som uti Karte-vågen nu, ester Herr d'Anvilles Dod i Paris, larer ibland Enskilde åga den talrikaste Samling; och Kongl. Bibliothecarien Herr Job. BJORN-STJERNA hår i Stockholm, hvilken vitre Man åter egenteligen och långe fam-lat Kartor, Planer och Prospecter rorande Sverige och des Städer. Begge hafva de ock med en ådel Beredvillighet op-nat sine Forrader och meddelat alla de Uplysningar, som man sinner uti Tillåg-ningarne til denne Delen, under sine hithorande Artiklar eller Numrer, inforde, och af hvilka de, som den senare meddelat, åro teknade til flut med et (B); afven som de med et (A) teknade utmårka, at de blifvit med lika Benågenhet lemnade af Herr Lagmannen Jon. APELBLAD *), hvilken i många år famlat til Kannedomen af Svenska Bocker, men i synnerhet ombeslitat sig at uptåcka våre Anonymer och Pseudonymer. At Herr Öfver-Directeuren Nils M A RELIUS och Herr Pro-

[&]quot;) Denne vårdige Man lefver nu också uti et lårdt Lugn på des Gård Åkerby i Sorunda uti Södermanland, icke långt ifrån Stockholm. Så vål om fören. des Verk, som om des Bibliotheca Illustris i synnerhet, se Upfostr. Salsk. Tidningar, År 1781, sid. 397. Måtte begge desse Verk åsven hos oss snart kunna skåda dagen.

Professoren Job. Henr. Liden likaledes meddelat hithorande Esterrättelser, kan åfven af Tillågningarne intagas.

Såsom Underteknad haft den hedern, at under en långvarig Foljd af År up-vagta Herr Hof-Rådet med åtskillige Nyheter, som rort Svenska Historien och gåt igenom mina hånder; så har jag ock funnit det nu mera för mig, såsom Verkets Utgisvare, vara en dubbel Pligt at åsven til des fullkomnande något bidraga, hålst des vordnadsvårde Forfattare, i anseende til hoga år och sjuklighet, lemnat mig det Tilståndet, at hådanester både insamla de Artiklar, som råkat ungå Des egen kånnedom, och at upsåtta samt på sina stållen infora alla nya eller hadanefter utkommande, samt hithorande Artiklar. Hårmed år nu ock redan en borjan gjord uti Tillågningar-ne til denne Del, hvar ock mine Artiklar åro teknade til flut med Bokstafven (G), och årnar jag hårmed fortfara, så långe den Nådige Guden besparar mig lisvet och hålsan. Hvad kunde vål ock vara för mig angenåmare, hålst vid den lyckliga Ledighet *), jag nu förskassat mig,

^{*)} Sedan HANS KONGL. MAJ: T' varit 'sa' Nådig och år 1781, ehuru på min egen underdåniga Ansökning, förunnat mig, ester 26 års Tjenst

til et mera oftordt nytjande och bruk af Tiden for Literaturen, i synnerhet Svenska

vid Des och Riksens Bibliotek, Frihet ifrån densamma, dock under Vilkor, at icke desto mindre anvånda den återstående Delen af min Lifstid for Svenska Literaturen, har jag ock sökt efter et Låge, at, mera skild ifrån Förstroeller och hindrande Goremål, kunna nåstan oafbrutet få upoffra de få återstående Åren til sådane Arbetens Utgifvande, hvilka uti Uppos TRINGS - SÅLSKAPETS Namn utg3. na Lycksalighet har ock en Mild Forsyn icke långeledan tildelat mig dymedelst, at jag nu mera bor afsides, eller uti et sarskildt och allena stående Hus, emellan Fredricshof och Djurgården belåger, samt saledes af de hårligaste, de täckaste Utsigter omgifvet, hvar ock Upfostrings - Salskapets Bibliotek nu afven ar upstäldt. I detta mit Lugn tilbringar jag dock aldeles ingen orklos Lefnad; tvårtom, jag arbetar dår liklom med en förnyad ifver, fålom det ock af de af Trycket utgående Arbeten nogfamt intagas skil, sa vida på mig ankommer. Detta Lugn var mig utomdes ian eende til år och aftagande hålfa å ena sidan et Behof, som å den. andra for sinnet en Tilfredsstållelse, hvilken jag ock nu med sull kånsla njuter. En skon Natur, et utvaldt Bibliotek, et godt Samvete: hvilka Kållor! Må jag då icke få i al Sanning tillagga; O quantum eft, quo possum æquo anime earere!

ska Historien, ån at oka så vål Antaler af de Bocker och Skrifter i Svenska Historien, hvilka redan finnas uti Upfostrings-Sålskapets Bibliotek, som Antalet af de Artiklar, hvilka tjena at åsven vidare complettera det ypperste dårvarande MS:tet eller ofta nåmnde Bibliotheca Historica Sveo - Gothica *). Svarade blott mina egna vilkor emot min innerliga Håg, at i någon måtto gagna det Svenika Almån-na, eller om jag alt framgent vinner den Låtnad uti Förlags-vågen, som jag af förenåmnde orsak icke kan umbåra, men jag alt vidare skal gora mig fortjent af at bibehålla, så vil jag ock icke misstrosta, hvarken om detta Verks sullståndiga Utgisvande srån trycket, eller om slera andras sogande til de redan utgisne. Tiden lårer emedlertid utvisa, hvad som sår hoppas å den ena, hvad som kan utråttas

*) Detta består af 15 handskrifne Band i Folio. Hvarje des Del lemnas, under det Verket nu efterhand utgår af Trycket, i Afskrift til Såttaren; men Correcturet låses dåremot altid efter sjelfva Originalet. Dymedelst förvaras ock altid detta dyrbara och nitida MS, både til Vedetmåle af sin Författares Hand, och til Bevis af Editionens Sansårdighet.

Foretal.

TIXX

tas å den andra sidan. Stockholm, den 6 Nov. 1783.

CARL CHRISTOFFER GJÖRWELL

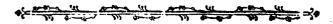
Kgl. Bibliothecarie och Upf. Sálík, Director,

BIBLIO-

BIBLIOTHECA HISTORICA

IDEO-GOTHICA.

Första Boken.

Almanna Forberedelser til Svenska. Historien.

Cap. II. Sveriges Natural-Hiftoria.

Sect. I.

Om de Nordiska Länders, och i synnerhet Sveriges Förmåner, i anseende til Belägenhet, Climat, Jordmån, Inbyggarnes Snille, m. m.

Pratio panegyr. de Hyperboreorum B. I. C. 2. Sveriges eminentia & Magnæ Scandinaviæ Nat. Hist. prærogativis, in — Acad. Witteberg. a Fac. Severo, Austro-Gothia Sueco — habita d. 28 Jul. a. 1691. in fol. Wittenb. Henckelius, 13½ a.

856. Dissert. de Præeminentia plagæ Septentrionalium; Pr. A. Riddermark, Resp. Petr. Norn. in 8:0. Lond. Goth. 1698. pp. 24.

Bibl. H. S. G. Del. 2.

A 257, Præ-

B. I. C. 2. 857. Prærogativæ & excellentia nostri Sveriges Nat. Hist. Septentrionis præ reliquis terris versus Meridiem, Disputatione breviter delineatæ, Pr. Har. Vallerius, Resp. Joach. C. WITTE. in 8:0. Upsal. 1699. pp. 43.

858. Otthon. Sperlings Boreas ejusque Laudes. in 8:0. Havniæ, ex Reg. Maj. & Univ. Typogr. 1707. pp. 264, fine Ded. ad R. Societ. Angl.

Nova liter. Mar. Balth. 1708. p. 53. J. Molleri Cimbr. Liter. T. II. p. 851.

Boken kommer hos ofs icke ofta före: hon är fördeld i VII Capitel af följande innehåll: 1. de divina natura Boreæ; 2. de Boreæ serenitate & puro aëre; 3. de Etessis; 4. de foecunditate Boreæ; 5. de Jotis, Jotunheimis, Jettis, quod sint veri Gothi; 6. de piscationibus Borealium & navigationibus a Borea; 7. de metallis Borealium.

Författaren, Kon. i Danmark Råd, var en lård, famt i Nordiska Historien och Antiqviteterne mycket förfaren, men dårjämte emot Svenska Nationen ganska ogin Man. Han lefde ifrån 1634 til 1715. Se mera om honom och hans Skrifter hos Moller l. c.

859. Dissert. de Prærogativis Rerumpublicarum ex situ, quam, Pr. A. Rydelio, publice ventilandam sistit Nic. Burenskiöld, L. B. in 4:0. Lond. Goth. 1715. pp. 52.

I Thef.

I Thef. 6 och 7 handlas i fynnerhet om vår B. I. C. 2. Nords formåner, i anseende til des naturli-Nat. Hist. ga låge.

860. Oratio de quibusdam Borealium Climatum Prærogativis in observandis naturæ miraculis & instituendis observationibus physicis &c. dicta a Ge. IVolfg. KRAFFT10. in 4:to. Tubingæ, Cotta, 1745. pp. 28.

Författaren hölt detta Tal, sedan han isrån Petersburg var återkommen til Tübingen, sör at där emottaga Physices och Math. Professionen uti Collegio illustri; hvilket ställe han beklädde, til år 1754, då han med döden asled.

861. Dissert. hist. geogr. Vindicias Septentrionis continens: Auctore Ant. Frid. Busching. in 4:0. Halæ Magdeb. (1754). pp. 16.

Nordiska Lånderne, som hår tagas i försvar, åro Danmark, Norrige, Sverige och Ryssland; lofvandes Försattaren, at vid annat tilfälle vidlöftigare utsöra detta åmne.

Gentis honori sacrum sit. Joh. Huguetan-Tius, J. C. Gallus, scripsit. in 8.0. (Holmix) 1629. 1 a.

Det år skrisvet i Sten-styl. En Pariser-Uplaga, 1629 in 4:0, citerar Arckenholtz, Liste A 2 alphaB. I. C. 2. alphabétique des Auteurs imprimés &c. vid flu-Sveriges Nat. Hitt. tet af Mémoires conc. la Reine Christine, T. II.

263. Oratio de Sueciæ, patriæ nostræ, dulcissimo amore, — in Academ. quæ Aboæ est — habita d. 28 Febr. a. 1647, ab Erico Chphri Myricio. in 4:0. Aboæ, Wald, 1647. 2³/₄ a.

864. Oratio in Laudem Sueciæ — d. 27 Jan. a. 1688 — in Gymnasio, quod Sedini est, — habita a Car. Gust. Herro, Holm. Sueco. in fol. Sedini, 1688. 7 a.

Heræus, född i Stockh. 1671, blef federmera en berömd Man: se J. Molleri Cimbr. Liter. T. II, p. 322, 323.

865. Joh. UPMARCK Oratio de Septentrionis nostri commodis, dotibus & prærogativis, qua cœlum, qua terram, qua gentem: habi a Upsaliæ a. 1710, in Actu Promotionis XXXVI virorum juvenum: edita 1729, in 4:0.

866. Dissert. Acad. de Præstantia Orbis Suio-Gothici, Part. I. Pr. P. Ekerman, publico examini submittit Carol. Renmark, Jac. Fil. in 4:0. Upsal. 1747, pp. 57.

Larda Tidn. 1747, n. 41.

Fortlättningen saknas.

867. An-

867. Anmärkningar om Svenska Cli-B. I. C. 2. Sveriges matet, af Pehr WARGENTIN. Nat. Hist.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1757, p. 245 ___ 263. En jåmnförelse emellan Svenska och Franska Climaterne, samt tvenne andra sydligare, af samme Försattare, låses ibid. 1758, p. 1 ___ 15, samt des ytterligare Anmärkningar om Svenska Climatet, hvad Varme och Köld angår, ibid. 1778, p. 3 __ 19.

868. Anmärkningar om Skåníka Climatet, af Er. Gust. Lidbeck.

869. Tal om Medelpads och Ångermanlands naturliga Lynne och Beskaffenhet, hållit för K. Sv. Vet. Acad. d. 20 Jul. 1751, af Nils GISSLER, Phys. och Med. Lector vid K. Gymnas. i Hernösand, då han första gången intog sit säte såsom Academiens Ledamot. in 8:0. Stockh. Salvius, 1752. 36 sidd.

Larda Tidn. 1752 n. 16. Götting. Zeit. von gel. Sachen 1752, p. 823.

870. Bevis på Climatets hålsosamma beskaffenhet i Norra Lapmarken, i anledning af Förtekningar på födde och döde, af And. Hellant.

) j. (31) **** B. I. C. 2. Uti K. Vet. Acad. Handl. 1760, p. 234 — Sveriges
Nat. Hift. 237.

871. Tal om Finska Climatet och des fölgder i Landets Hushållning, hållit för K. Vet. Acad. d. 14 Jan. 1761 af Pehr Adr. Gadd, Oecon. Direct. Chem. Phys. och Oecon. Prof. vid K. Academien i Åbo, då han dårstådes intog sit rum såsom Ledamot. in 8:0. Stockh. Salvius, 1761. 55 sidd.

Ldrda Tidn. 1761, n. 21, 22.

872. Några Anmårkningar upsatte i anledning af Hr Prof. Gadds hålna Tal på Vetensk. Academien, om Finska Climatet. in 8:0. Stockh. Ulff, 1761. 8 sidd.

873. Dissert. de Incrementis frigoris in terris borealibus annis proxime præterlapsis observatis. Pr. P. Kalm, Resp. Isac. NORDLUND. in 4:0. Aboæ, 1772. 1½ 2.

Götting, Anzeig. 1773, Zugabe n. 28.

874. Svar på Frågan, hvilka åro Svenska Climatets förmoner och olägenheter, i anseende til almånna och enskilda Hushålningen, i jämsförelse mot andra Länder? Hvilken Fråga af Kgl. Vet. Academien blef upgifven år 1764. in 8:0. Stockh. Salvius (1765). $4\frac{1}{2}$ a.

Lär-

Larda Tidn. 1765, n. 63.

B. I. C. 2. Sveriges

Utaf 5 inkomne Svar har Kgl. Vet. Acade-Nat. Hist. mien lâtit trycka tvenne: det förra har Commissarien i Manusactur-Contoiret, sedan Commerce-Rådet Joh. Fr. KRYGER gisvit in; Academien har prösvat det vara det grundeligaste, och dårföre tildelt Försattaren den utlosvade Belöningen. Autor til det andra Svaret år Prof. i Åbo, Pehr Adr. GADD: det år föga annat ån en Eloge ösver vårt Climat, och uplyser ej nog den framstålda Frågan.

875. Svar på Kgl. Vet. Academiens, för år 1764, upgifne Fråga: Hvilka åro Svenska Climatets förmoner och olägenheter &c. in 8:0 Stockh. Salvius, 1766. 48 sidd.

Det år underteknadt med orden: Do'g ingen Sanning for mig eller for Folket; Larda Tidn. 1766, n. 38; och tros vara uplatt af numera D. Änd. Chydbnius, Kyrkoherde i Gamla-Carleby.

875 (a). Tal, om några det Svenska Climatets Formåner och Olägenheter i anseende til Hålsan, hållet för K. Vet. Academien vid Præsidii nedläggande, d. 2 Maji 1777, af Nils Dalberg. in 8:0. Stockh. Lange 1777, 44 sidd.

Stockholms Lärda Tidn. 1777, n. 46. Götting. Anzeig. 1778, Zug. n. 54.

876. Salubritatis Sueciæ Sciagraphia, Specim. inaug. loco, pro Licentia — pro-

B. I. C. 2. posita a Mart. LITHENIO. in 4:0. Altorssii, Nat. Hist. 1735. pp. 28.

877. Dissert. de Fertilitate ac Prærogativis Regni Suio-Gothici naturalibus. Pr. J. G. Wallerius, Resp. Joh. Wingård. in 4:0. Upsal. 1763, pp. 29.

Något i detta åmne förekommer uti And. FELLENII Dissert. de Fertilitate Region. Europæarum, Ups. 1716, in 8:0, §. 13.

878. Upmuntring at ratt nyttja Landfens goda (et Academ. Arbete) under C. B.
TROZELII inseende, framgisvit. I. Del.
af Eric Hagelberg 1760. II. Del. af Olof
Cederlof 1764. in 4:0. Lund, 24 och 26
sidd.

Larda Tidn. 1761, n. 5.

- 879. Dissert. hist. de Multitudine Incolarum fundamento felicitatis civilis. Pr. Sv. Bring, Resp. Christ. HAGERMAN. in 4:0. Lond. Goth. 1751. pp. 31.
- 880. Specim. Acad. de limitata Regiminis Forma, incrementum civium promovente. Pr. P. Kalm, Resp. Joh. Strom. in 4:0. Abox, 1758. pp. 12.
 - 881. Tal om Folkhopens Tilvåxt, som Grunden til Rikets Näringars Upkomst, hållit

lit för K. Vet. Acad. vid Præsidii nedlåg-B.I. C. 2. gande, d. 2 Nov. 1765, af Carl Fr. Men-Nat. Hist. NANDER. in 8:0. Stockh. Salvius, "1766. 34 sidd.

882. Om Svea Rikes Folk-numer och naturliga Styrka, af Edv. Fr. RUNE-BERG.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1764, II Quart. p. 81 __ 115. Uppå Kgl. Maj:ts befallning kommer Commissionen öfver Tabel-Verket, at årligen i desse Handlingar insöralåta, alt hvad som i detta åmne til Allmanhetens uplysning tjenligt vara kan.

Fortsättningen läses ibidem. 1765. IV Quart. p. 274 — 289. 1767. III Quart. p. 209 — 244. 1770, II Quart. p. 130 — 151.

882 (a). Undersökning om Svea Rikes Folkmängd, af Adolph Moder.

Uti Kgl. Sv. Patriot. Sálfkap. Handl. III. St. 3 Afdeln. p. 267 — 331.

Författaren går ifrån de åldsta intil nårvarande tider: vid et och annat Historiskt Bevis torde dock något vara at påminna.

882 (b). P. WARGENTIN om Folknumern uti Sverige åren 1775 och 1780.

Uti Upfaftr. Sdlfn. Tidn. 1782, n. 49, 50.

Efter all Sannolikhet var hela Rikets Folknumer, år 1772, nåra, om icke öfver 2,700000;
A 5 och

Sveriges Nat. Hift.

B.·I. C. 2. och emedan det af Stifts - Tabellerne för åren 1775 och 1780 befinnes, at den på 5 år, endast uti 8 Stift, blifvit 89,000 ftorre; sa ar troligt, at den i 10 år, uti alla 14 Stiften, forókat sig ósver 200,000, och således nu lårer gå inemot 3 Millioner.

> 882 (c). Folkmångden uti hela Riket och uti hvart Höfdingedome, tillika med Hushållens Antal i Ståderne och på Landet, sådane som de af Tabel-verket befunnits Åren 1751 och 1772, med korta Anmårkningar, af Pehr WARGENTIN.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1782, III Quart. p. 236 __ 244. Hår utfores vidare, hvad i nast foreg. Art. finnes upgifvet, och vil man af Resultatet antora foljande. Af både rena Upgifter och Probabiliteter menar Hr W. Folkmångden öfver hela Riket nu vara 2,800000 Personer, utom den i Pommern. År 1751 var den 2,215,659, och 1772 åter var den 2,584,261; saledes Tilvaxten på 21 ar som 1000 til 1166. Hvart Lån har forkofrat sig, och de Finska måst, dårnåst Umeå - Calmaroch Gefleborgs - Lan, men Stockholms - Westerås - och Nykopings - minst, formodligen af den orsak, at de måste forskjuta til Hutvud-Huru mycket folk bor i Ståderne, kan man ej på annat lått finna, ån at man på de angifna Hushallen raknar 6 eller 7 Personer. Hushållen i Ståderne voro:

> 1751 - - - 34,585 1772 - - 42,070

> > Des-

Desse med 6½ multiplicerade gifva Stadsboer-B. I. C. 2.

Sveriges
Nat. Hift.

for 1751 - - - 224,802

1772 - - - 273,455;

och, når desse dragas ifrån hela Summan, återstå

Landsboer for 1751 - - - 1,990,837

1772 - - - 2,310,806:

Således var Borgerskapets antal til Landsboernes

1751 fom 1000 til 8855 1772 fom 1000 til 8450; hvaraf finnes, at Borgerskapet tiltagit starkare ån Landsfolket, och at Stads-nåringarne följakteligen åfven ökt sig.

883. Anmärkningar om Nyttan af årliga Förtekningar på födda och döda i et Land, af *Pehr* WARGENTIN.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1754, I, II. Quart. 1755, I _ IV. Quart.

884. Om Mortaliteten i Sverige, i anledning af Tabel-Verket, af Densamme.

Ibid. 1766. I Quart. p. 1 __ 25.

884(a). Vissa Vetenskapers Nodvåndighet för Tabel-Verket (en Academ. Afhandling) under Prof. And. Berchs inseende framståld af Matth. Sær. in 4:0. Ups. 1754. 20 sidd.

Ldrda Tidn. 1754, n. 46.

885. Dis-

B. I. C. 2. 885. Dissert. Acad. explicaturæ quesSveriges
Nat. Hist. tionem. An Suethia plures olim habuerit
incolas, quam nostro ævo? P. I, II, Pr. J.
Bilmark, publico examini subjicit Laur.
Christierni Björkgren. in 4:0. Aboæ,
1767, 1769. pp. 41.

Detta amne vidrorer också Canc. Rådet Sten RABBE, uti sit Tal, om Folkmangden i åldre och nyare Tider, hållet for K. Ver. Acad. d. 24 Oct. 1770. Stockh. 1771, in 8:0, p. 101 följ.

886. Svenska Folkbristens Orsaker och Botemedel, eller Svar på 29 Frågan i Stockh. Veckoblad för år 1752 af Carl Pehrsson. in 4:0. Stockh. Salvius, 1754. 2 a.

Ldrda Tidn. 1754, n. 51.

Anmarkningar harvid lass ibid. n. 75. Lägg härtil det som står i desse Tidningar 1755, n. 14, 20, 35, 36, 51.

887. Tankar om Svenska Folkbristen, under Prof. J. Krastmans inseende, til almän granskning framstålde af Joh. Browallius. in 4:0. Åbo, 1756. 50 sidd.

Larda Tidn. 1757, n. 15.

888. Tal om Folkbristens Orsaker, Verkan och Hjelp, hållit för Kgl. Vet. Acad. Acad. d. 10 Maji 1758, vid Præsidii af-B. I. C. 2. lägning, af Joh. Fr. KRYGER, Commiss. Nat. Hill. i R. St. Manus. Contoir. in 8:0. Stockh. Salvius, 1758. 23 a.

Lárda Tidn. 1758, n. 71.

889. Svar på den af Kgl. Vet. Acad. för år 1763 framstälde Frågan: Hvad kan vara Orsaken at sådan myckenhet svenskt Folk årligen slyttar ur Landet? Och genom hvilka Författningar kan det båst förekommas? Gifvit af Joh. Fr. Kryger. in 8:0. Stockh. Salvius, 1764. 47 sidd.

Detta Svar profivade Academien vara det båsta och grundeligaste; hvarföre också den utlofvade Belöningen Commiss. Kryger tilerkåndes; men som Academien tillika resolverade, at
ej utgisva detta Svar af trycket, ty vågrade
Författaren at emottaga belöningen. Se InrikesTidn. 1764, n. 37. Autoren har sedermera
för egen råkning låtit trycka sit Svar.

890. Svar på den af Kgl. Vet. Acad. för år 1762 framstålte Frågan: Högd kan vara Orsaken &c. inlemnat til Kgl. Vet. Acad. af And. Schönberg, Historiogr. Regni. in 8:0. Stockh. Salvius, 1764. 94 sidd.

391. Svar på den af Kgl. Vet. Acad. framstålde Frågan: Hvad kan vara Orfaken &c. inlemnat år 1763, men nu Allmänhetens

B. I. C. 2. tens granskning underkastat, af And. ChySveriges
Nat. Hist. DENIUS, Sacell. vid Nedervetil Capel, i
Gamla-Carleby Sokn. in 8:0. Stockh. Hesselberg, 1765. 104 sidd. utom Dedic. til Riks.
Stånder.

Lárda Tidn. 1765, n. 31, 32.

892. Bref til C. R. W. H. H. A. i anledning af __ Mag. Anders Chydenii af trycket utgifne Svar til Kgl. Vet. Academien, om Orfaken til Svenska Folkets Utflyttning. in 8:0. Stockh. Kgl Tr. 1765 143 sidd.

Sv. Magaz. 1766 Aug. p. 616.

Bresvet år dat. Åsberg d. 6 Jun. 1765, och underreknadt And. Schönberg, nu Canc. Råd och Riks-Historiograph.

893. Svar på den af Kgl. Vet. Acad. för år 1763 framstålte Frågan: Hvad kan vara Orsaken &c. Gifvit af en Gammal Svensk. in 8:0. Stockh. Salvius, 1765. 64 std.

Ldrda Tidn. 1765, n. 44, 45.

894. Skål och Orsaker til Svenska Folkets Utflyttning, i anledning af Kgl. Sv. Vet. Acad. upgifna Fråga och gillade Svar, öfverlemnade til Riks. Högl. Stånder, församfamlade vid Riksdagen 1765. in 8:0. Stockh. B. I. C. 2.
Sverices
Hesselberg, 1765. 169 sidd.
Nat. Hitt.

Sv. Mercur. 1765, Mart. p. 245.

Författaren är den för sins Conjuncturs-Skrifter bekante Med. Doct. Jac. Gabr. ROTHMAN.

895. Svar på den af Kgl. Vet. Acad. år 1763 framstålte Fråga: Hvad kan vara Orsaken &c. Gifvit af Er. Sefström, E. O. Notar. uti Kgl. Maj. och Riks. Svea Hosrått.

Står i Svenska Samlingarne, V St. Westerås, 1765, in 8:0, p. 187 — 242.

Ånnu et annat Svar på denna Fråga låses uti Vecko-Skriften Sanning och Nöje 1780, n. 35, 36.

- 396. Dissert. grad. de Amore Patriæ optimo Migrationum obice. Pr. Sv. Bring, Resp. Nic. Moberg. in 4:0. Lond. Goth. 1765. pp. 24.
- 896 (a). Pehr WARGENTINS Undersökning om Folk-Utslyttningen, så vål utur hela Riket, som utur hvart Hosdingedome färskildt, i anledning af Tabel-Verket for åren 1750 til och med 1773.

Uti K. Vet. Acad. Nya Handl. 1780, IV. Quart. p. 243 — 265.

En

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. En mårkvårdig Afhandling, uti hvilken bevises, at den så allmånt ösverklagade Folk-Utsslyttningen, hvilken ock K. Vet. Academien, vid sin år 1763 framstålte Fråga, tagit sör afgjord, ej på långt når år så stor, som man töregisvit och fruktat.

897. Svar på Kg!. Vet. Academiens Fråga: Huru Sveriges ringa Folkhop båft kan anvåndas? som vunnit den utsatta belöningen: ingisvit af And. Gust. BARCHÆUS, V. Notar. i Kgl. Svea Hosrätt. in 8:0. Stockh. Salvius, 1772. 42 sidd.

Ldrda Tidn. 1772, n. 20, 21. Se ock (3 n. 23, p. 88, 89.

898. Nic. Andreæ GRANII Oratio de Causis roboris ac indolis bellicosæ Gentium borealium.

Citeras af J. Mollerus, Hypomnem. ad J. Schefferi Suee. Liter. p. 390, och af Stiernman, Bibl. Sueo-Goth. T. II, p. 82.

Nils Andersson Gran, fódd i Strengnás, var Physices Prof. i Helmstedt i bőrjan af fórra Seculo.

899. Oratio de Præstantia & Virtutibus Gentis Suedicæ, habita in R. Acad. Upsal. a Georg. A. LYTHREO, d. 11 Jun. 1665. in fol. Upsal. Curio. 5 a.

900. Incomparabiles antiquissimæ atque fortissimæ Sueo-Gothorum Gentis Præroga-

rogativas, in Gustav. quod Revaliæ est Gy. B. I. C. 2. mnasio, Cal. Jul. a. 1674 — Carmine Epico Nat. Hist. venerari piè nitebar humillimus admirator Angelus HARTMANNUS, Holm. Suecus. in fol. Reval. Simonis. 6 a.

Om Författaren, adlad 1688 med namn Eh-RENTHAL, se v. Stiernmans Adels Matrikel, II D. p. 840.

901. Differt. Acad. de Felicitate Regni Suio-Gothici Arte magis quam Marte vel bello paranda. Pr. Sv. Bring, Resp. Joh. Casimir. FLEMING L. B. in 4:0. Lond. Goth. 1756. pp. 76.

Ldrda Tidn. 1756, n. 56, 57 4).

Sådane Scribenter, fom i fynnerhet handla om Svenfka Folkets Snille, Böjelse samt Skicklighet til Bokliga och andra Konster, upräknas uti Bok. V, Cap. I af detta Verk.

Sect. II.

Förtekningar och Beskrifningar öfver Djur, som sinnas i Sverige.

902. Caroli LINNEI, M. D. Animalia per Sueciam observata.

Uti Aff. Liter. & Scient. Suec. 1736, p. 97 __ 138, famt med Titel: Elenchus Ani-Bibl. H. S. G. Del. 2. B ma-

B. I. C. 2. Sveriges Nat, Hift. malium per Succiam observator. uti en Samling af åtskillige til Natural-Historien horande små Skrifter, af Linnæus, Browallius och Gesner, tr. i Leyden, 1743, in 8:0, p. 37 — 94.

903. Caroli LINNEI Fauna Suecica, sistens Animalia Sueciæ Regni, Quadrupedia, Aves, Amphibia, Pisces, Insecta, Vermes, distributa per Classes & Ordines, Genera & Species &c. in 8.0. Stockh. Salvius, & Lugd. Batav. Wisshof, 1746, pp. 411, sine Ded. Præf. rel.

Lárdo Tidn. 1746, n. 13.

En ny Uplaga, mycket tilokt, tryktes hos Salvius 1761, in 8:0.

904. Differt. med. Ursum breviter delineans, quam Pr. Laur. Roberg, publico examini submittit Jac. Sjöberg. in 4:0. Ups. 1702. pp. 33.

905. Differt. de Alce, Auctore Udalrico Heinsio. in 4:0. Jenæ 1681 rec. 1697. c. fig.

906. Differt. inaug. de Alce, Auctore Jo. Frid. LEOPOLD. in 4:0. Basil. 1700.

J. Molleri Cimbria liter. T. I, p. 342.

907. Exercitat. Acad. delineationem Rangiferi breviter exhibens; quam, Pr. Jul. MiMicrandro, publicæ censuræ sistit Petr. O. B. 1. C. 2. Sveriges GRAAN, V. D. Minister in Pitheä. in 4:0. Nat. Hist. Upsal. 1685. pp. 22.

908. Phil. a HULDEN Rangifer multifariæ utilitatis &c. in 4:0. Jenæ, 1696.

Titeln år tagen utur Biblioth. felectisf. (Theodor de Schænberg) Amst. 1743; in 8:0. T. I, p. 207.

909. Cervus Rheno, quem Dissert. Zoologica, sub præs. Car. Linnæi, naturæ curiosis ventilandum sistit Car. Frid. Hoffberg. in 4:0. Upsal. 1754. pp. 24.

Larda Tidn. 1755, n. 6, 7.

Om Renarnes Brömskulor, står en Observation af Linnæus, uti K. Vet. Acad. Handl. 1739, p. 119, med Anmärkningar i samma åmne, af M. Triewald, ibid. p. 130. Örter och Grås, som Renar åta vid Fjällen om Sommaren, upråknar J. O. Hagström, i bem. Handlingar, 1750, p. 95; och om en i Lappmarken gångbar Rensjukas kåmnande och bot, handlar Nils Gissler, ibid. 1759, p. 295.

910. Histoire naturelle des Rennes.

Denna Beskrifning, tagen utur en Tysk Journal, Dresdnisches Magazin, och ösversatt på Fransyska, står uti Journ. Encycloped. du 1 Sept. 1761, p. 98 ___ 111. Författaren följer Linnæus och Högström.

Digitized by Google

B. I. C. 2. 910 (a). Afhandling om Renen; af Nat. Hift. Jonas Hollstén.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1774, p. 124 ---

911. MSC. Collectio Avium sub boreali cœlo degentium, facta ab Ol. Rud-BECK, Fil.

Uti den yngre Ol. Rudbecks Lefverne, in Alt. Societ. Reg. Scient. Upfal. 1740, heter det om denna Samling: "Pari - industria Avirum sub boreali cœlo degentium fecerat (Rud-"beckius) fingulasque fua magnitudine suisque "coloribus, tum suo, tum imprimis ingeniosis-"simi Holtzbohmu penicillo, ita descripserat, ut "nihil supra. Elegantissimis hisce iconibus, tri-"bus Voluminibus comprehensis, Museum de "Geerianum ornatur. Hoc autem labore, quan-"topere, dum suis cum oculis dignaretur Au-"gustiss. Rex Carolus XI - delectarus sir, do-"cumento est, quod silvarum per Uplandiam "præfectis in mandatis dederit, ut nostro non "Solum, ubicunque liberet, venandi avesque "feriendi liberam copiam facerent, sed etiam, si "ipsi in rariora quapiam forte inciderent, illi "transmitterent".

912. Anmarkningar om Svenska Papegoian (Loxia, linea alarum duplici alba. Fauna Suec. n. 176) af And. Schoenberg Andersson.

Uti

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1757, p. 139—B. I. C. 2. Sveriges
Nat. Hilt.

913. Car. LINNEI Beskrifning på Sno-Sparsven.

Ibid. 1740, p. 362 - 368.

914. De Hirundine alba, Regi nostro Augustiss. Friderico I oblata anno 1727, brevis Dissertatio, Auctore Georg. WALLIN, Fil. in 4:0. Upsal. 1733. pp. 15.

Lases ocksa uti Att. Liter. & Scient. Svec. 1731, p. 98 — 111.

En Anmarkning om hvita Svalor står uti Tidn. utg. af et Sdl/kap i Åbo, 1773, n. 21, 1774, n. 19.

- 915. Descriptio abitus domiciliique hibernalis Hirundinum, Dissert. Acad. Pr. A. Goding, Resp. Er. Aurelius. in 8:0. Ups. 1702.
- 916. Dissert. Acad. de commoratione hybernali & peregrinationibus Hirundinum. Pr. J. Leche, Resp. Jo. Gryssellus. in 4:0. Abox 1764. pp. 34.
- 917. Car. LINNEI Beskrifning på Stormväders-Fogeln.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1745, p. 93

B₃ 918.

B.I. C. 2. 918. Dissert. med. phys. de Piscibus, Sveriges Nat. Hist. quam, Pr. L. Roberg, publico examini submittit Jo. Gabr. Geringius. in 4:0. Ups. 1727. pp. 26.

Fiskar, som sinnas i Sverige, upråknar Linnæus, Fauna, p. 98 — 127. Lås också Den Svenske Fiskaren, af S. T. S. Stockh. 1778, in 8:0, Capp. 4, 5.

M. Ol. Broman, Rector vid Trivial-Scholan i Hudviksvald, hade redan år 1723 fårdig til tryck en *Ichtyologia Helfingica*, se Asa Liter. Succ. 1723, p. 423.

Et Forsok til Ichtyologia Fennica är inford i Tidn. atg. af et Sallskap i Abo, 1771, n. 20, 21, 1772, n. 46, 47.

Utaf en, under Pr. Kalms inseende, af Gust. LINDBLAD i Åbo hållen Disputation: de causis diminutionis Piscium år I Delen utkommen 1757, in 4:0.

919. Memoires pour fervir à l'Hiftoire des Insectes par Charles DEGEER,
in 4:0. Stockh. T. I. 1752. T. II. P. I. II.
1771. T. III. 1773. T. IV. 1774. T. V.
1775. T. VI. 1776. T. VII. 1778. 7 Voll.
c. figg.

Första Bander är trykt hos Grefing, de följande hos Hesselberg. Nya Lärda Tidn. 1774, p. 21. Den siste utkom ester Försattarens död.

Detta Verk ôfversåttes på Tyska, af Past. Gætze i Quedlinburg, med Tilokningar och AnAnmärkningar, och tryckes i Leipzig, in 4:0 B. J. C. 2. Sveriges maj. Början är gjord 1774. Se Neueste Crit. Nat. Hist. Nachr. Greifsw. 1775, p. 311.

Eljest läses också, af Hosmarsk. Bar. de Geer, atskillige Observationer i detta ämne, uti K. Vet. Acad. Handl.; och uti C. Linnæi Amænitates Academicæ får man igen slere hithorande. Disputationer. Baron de Geer dog 1778.

920. Novæ Insectorum Species, quas, Dissert. Acad. loco, Pr. J. Leche, naturæ curiosis examinandas proponit Isaac. Uddan. in 4:0. Aboæ 1753. pp. 48. c. sigg.

Larda Tidn. 1753, n. 68.

Insecterne, som hår beskrisvas, åro måst up-sökte i Finland.

921. Svenska Spindlar, uti sina Hufvud-slägter indelte, samt under några och sextio serskilte Arter beskrifne, och med illuminerade sigurer uplyste. På Kongl. Vet. Societetens i Upsala besallning utgifne af des Ledamot Carl Clerck. in 4:0 maj. Stockh. Salvius 1757. 154 sidd. Ded. och Föret, oberåkn.

Larda Tidn. 1757, n. 61.

Boken är trykt på Svenska och Latin. Svenskan intager öfra hälfren af sidan, Latinska Öfversättningen den nedra.

B 4

Sect.

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift.

Sect. III.

Förtekningar och Beikrifningar öfver Gräs, Örter, Träd m. m. fom växa i Sverige och åtkillige des Landskaper.

922. M. Joh. FRANCK Speculum Botanicum, in quo, juxta Alphabeti ordinem, præcipuarum herbarum, arborum, fruticum & suffruticum Nomenclaturæ, s. appellationes, tam in Suetica, quam in Latina lingua ad lustrandum proponuntur: in gratiam Studiosorum Medicinæ aliorumque Philo-Botanicorum concinnatum, atque auctoris opera & impensis publici juris factum. in 4:0. Upsal. Esch. Matthiæ, 1638. 6 a.

Idem, renovatum, denuo revisum, pluribus plantarum speciebus auctum &c. in 4:0. Upsal. Joh. Pauli, 1659. pp. 40.

Joh. Franck, M. D. samt Anatom. & Botan. Prof. i Upsala, år den förste, som skrisvit om Tråd och Örter, hvilka finnas i Sverige, upråknandes tillika åtskilliga fråmmande Våxter.

923. Serta Florea Suecana; eller Svensk Örte-Krantz, af Joh. PALMBERG sammanslåtad &c. in 8:0. Strengnås 1648. 416 sidd. c. figg.

Densamma, å nyo uplagd och förbätrad, samt vid slutet försedd med en vacker . TilTilokning af många hårliga och hålsosam-B. I. C. 24 Sveriges ma Örter, af J. B. Steinmeyer. in 8:0. Nat. His. Stockh. Horrn 1738.

Denna Uplaga består af 282 sidd. Föret. en Latinsk Inscription, med fyra Register oberåknade. Figurerne åro bortsemnade; hvaremot et Bihang tilkommit, som upfyller 118 sidor.

Joh. Palmberg var Med. & Phys. Lector i Strengnås, och Joh. Bernh. Steinmeyer Rector vid Tyska Skolan i Stockholm; han asled 1738.

924. Car. LINNEI Flora Suecica, exhibens Plantas per Regnum Sueciæ crescentes, systematice cum differentiis Specierum, Synonymis Autorum, nominibus incolarum, solo locorum, usu pharmacopæorum. in 8:0. Stockh. Salvius, & Lugd. Batav. Wishof, 1745. pp. 419, except. præmiss.

Lárda Tidn. 1745, n. 40.

Eadem, Editio Secunda, aucta & emendata; in 8:0. Holm. Salvius 1755. pp. 464, fine Ded. Præf. rel.

Larda Tidn. 1755, n.º 83. Noueste Gesch. der Gelehrsamk. in Schwed. I St. p. 47.

924 (a). Floræ Scandinaviæ Prodromus; enumerans: Plantas Sueciæ, Lapponiæ, Finlandiæ, Pomeraniæ, Daniæ. Norvegiæ, Holfatiæ, Islandiæ & Grænlandiæ.

B 5 Au-

B. I. C. 2. Auctore Andr. Jahanne Retzio. P. I, H.
Sveriges
Nat. Hist. in 8:0. Holmix, Hesselberg, 1779. pp. 257,
except. præmiss. & Ind.

Stockholms Ldrda Tidn. 1779. Götting Anzeig. 1779, n. 159, 1780, n. 85. N. Crit. Nachr. 1780, p. 51.

Forfattaren är Professor och Botanices Demonstrator vid Academien i Lund.

925. Fasciculus Observationum Botanicarum, quem Pr. Andr. Jah. RETZIUS & Resp. Magn. Gust. Sahlstedt publico Botanophil. examini submittunt. in 4:0. Lond. Goth. 1774. 4 a.

N. Crit. Nachr. X B. 18 St. Greifsw. 1774, p. 142.

926. Plantarum circa Upfaliam sponte nascentium Catalogus. Avia Meleridum peragro IOCa.

Uti Act. Liter. & Scient. Suec. 1732, p. 9-44. Fortekningen år upsatt af Dompr. i Upsala, D. Olof Celsius.

927. Förtekning på någre Örter fundne i Upland, sedan Catalog. Plantar. Uplandicar. utgafs år 1732 (af Doct. Olof Celsius).

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1740, p. 299 — 303.

928. Herbationes Upsalienses (Dissert. B. I. C. 2. Sveriges Acad.) Pr. C. Linnæus, Resp. Andr. N. Nat. Hist. FORNANDER. in 4:0. Upsal. 1753. pp. 20.

Omtr. uti Linnæi Amanit. Acad. Vol. III. P. 425 — 445.

- 929. Catalogus Plantarum, tam exoticarum, quam indigenarum, quibus Hortum Academicum Upsaliensem primum instruxit An. 1657 Ol. Rudbeck. in 12:0. Upsal. 1658. pp. 43.
- 930. Hortus Upsaliensis Academiæ, ex auctoritate S. R. M. primum instructus A. 1657 ab. Ol. Rudbeck: Accedit Ejusd. Auctarium novissimum. in 12:0. Upsal. 1666. pp. 22.
- 931. Hortus Botanicus, variis exoticis indigenisque Plantis instructus, curante Ol. Rudbeckio. in 8:0. Upsal. Curio, 1685. pp. 120.

På ena sidan stå Latinska, på andra Svenska. Namnen.

932. Hortus Upsaliensis (Dissert.) Pr. Car. Linnæus, Resp. Sam. NAUCLÉR. in 4:0. Upsal. 1745. pp. 45.

Och uti C. Linnzi Amonit. Acad. Vol. I. p. 172 — 210-

B. I. C. 2. 933. Demonstrationes Plantarum ira Sveriges Nat. Hift. Horto Upsaliensi 1753. Pr. C. Linnæus, Resp. Jo. Chr. Höjer. in 4:0. Upsal. 1753. pp. 27.

> Uti denna Disput. omtr. uti C. Linnæi Amænit. Acad. Vol. III. p. 394 — 424, upråknas de Örter, som år 1753 upvistes i Acad. Trågården i Upsala.

934. Deliciæ Vallis Jacobeæ, s. Jacobs-Dal, Ser. Reg. Maj. Regnique Suec. Senat. & Cancell. — Comitis — Magni Gabr. De la Gardie — Prædii & Hortorum prope Stockholmiam, Elogium & Descriptio. in 12:0. Upsal. Curio, 1666.

Uppå en kort Beskrifning ösver Lust-Slotter Jacobsdal, nu Ulricsdal, med des Trägårdar på Latinsk Vers, af Joh. Loccenius, samt några andra små poëtiska Beskrifningar, af Chph. Gertnerus, tilsam. 9 sidd, följer en alphabet. Förtekning på de Örter och Växter, som den tiden sunnos uti fören. Trägård. Denna Förtekning upsatt af Ol. Rudbeck den åldre, intager 36 sidor. En liten, men mycket sälsynt Bok.

935. Joh. LINDERS (Lindestolpes)
Flora Wiksbergensis: eller et Register uppå
the Tråd, Buskar, Örter och Gräs, som
innom en fjerdings-våg kring Surbrunnen
Wiksberg, antingen på Åkrar sås, eller vilde
yåxa,

våxa, med theras brukeligaste Namn på B. I. C. 2. Latin och på Svenska. in 8:0. Stockh. J. G. Nat. Hist. Matthiæ Enkia, 1716, 42 sidd. omtr. 1728.

936. Flora Åkeroeensis (Dissert. Acad.) Pr. C. v. Linné, Resp. Joh. Luur. in 40, Ups. 1769.

Götting. Anzeig. 1771, Zug. n. 15.

937. Blomster-krans af de almånnaste och mårkvårdigaste, uti Neriket befintlige Växter hopslåtad. in 12:0. Örebro, Lindh, 1760. 5½ a.

Larda Tidn. 1760, n. 38.

Forfattaren, Abr. Samzelius, var då A-pologista vid Trivial-Scholan i Örebro: ibid. 1761, n. 89. blef sedan Pastor uti Bodarne, och asted 1773.

938. Car. LINNEI Samling af ethundrade Vaxter, upfundne på Gotland, Öland, öch Småland.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1741, p. 179

939. Chloris Gothica, s. Catalogus Stirpium circa Gothoburgum nascentium. In quo exhibentur quotquot hactenus inventæ sunt, quæ vel sponte proveniunt, vel in agris seruntur; una cum Synonimis selectioB. I. C. 2. chioribus, tam Latino quam Suecico idiomaSveriges
Nat. Hist. te, Botanicorumque præcipuorum nominibus & observationibus quibusdam non inutilibus. Auctore. Olao Bromelio, M. D.
& Phys. ord. Civit. Gothob. in 8:0. (Gothob.)
Rahm, 1694. pp. 124, fine Ded. Gratul.
& Catal. auctor. & libror. Botanicor.

940. P. KALMS Förtekning på några Örter, fundne i Bohus-Lån 1742.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1743, p. 105.

941. Joh. Leches Fortekning ofver de raraste Vaxter i Skane.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1742, p. 261 - 285.

942. Disp. medico-botan. exhibens Primitias Floræ Scanicæ, Pr. Jóh. Leche, Resp. Car. Jo. Ennes. in 4:0. Lond. Goth. 1744. pp. 58.

Larda Tidn. 1745, n. 4.

943. Eberh. Rosén, M. D. Coll. Med. Assess. & Med. pract. Prof. ord. Observationes Botanicæ circa Plantas quasdam Scaniæ non ubivis obvias, & partim quidem in Suecia hucusque non detectas. Quibus accessit brevis Disquisitio de Strage bovilla quot-

quotannis in pascuis Christianstadii observa-B. I. C. 2. Sveriges ta. in 4:0. Lond. Gothor. 1749. pp.89. Nat. Hist. Ldrda Tidn. 1749, n. 57.

944. Anmärkningar vid Skånes Ört-Historia, af And. Jah. RETZIUS.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1769, III Quart. p. 243 - 255.

945. Förtekning på de i Halland vildt våxande Örter, som åro sälfynte i Sverige, eller ock dår ej tilförene blifvit sundne, af Lars Montin, M. D. Prov. Med. i Halland.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1766, III Quart. p. 234 - 247.

946. Joh. Eberh. FERBER. Hortus Agerumensis, exhibens plantas saltem rariores exoticas & officinales, quas horto proprio intulit, secundum methodum Linnæi sexualem digestus. in 8 o. Holmiæ, Nyström, 1739. pp. 78.

Agerums Trägård år belägen en mil ifrån Carlscrona, och anlades af Aslessoren och Kongl. Amiralitets - Apothekaren därstådes, Joh. Hænr. (så var hans råtta Förnamn) Ferber, död 1781.

947. Index Plantarum præcipuarum, quas in itinere Lapponico an. 1695 observavit Ol. Rudbeck fil.

Uti Alf. Liter. Suec. 1720, p. 95 __ '100. 948.

B. I. C. 2. 948. Car. LINNEI Florula Lapponi-Sveriges Nat. Hift. ca, quæ continet brevem Catalogum Plantarum, quas per Provincias Lapponicas We-ster-Bothnienses, Umensem puta, Pithoensem, Lulensem & Tornensem observavit, in Itinere Lapponico, quod, Societ. Reg. Lit. & Scientiar. stipendio munitus, peregit 1732.

> Uti Aff. Liter. & Scient. Suec. 1732, p. 45-58; 1735, p. 12-23.

949. Car. LINNEI Flora Lapponica, exhibens Plantas per Lapponiam crescentes, fecundum Systema sexuale, collectas in Itinere, impensis Soc. Reg. Lit. & Scient. a. 1732 instituto. Additis Synonimis & locis natalibus omnium, descriptionibus & figuris rariorum, viribus medicatis & œconomicis plurimarum. in 8:0. Amstelod. Schouten, 1737.

Boken består af 372-sidor. Dedic, Prolegom. Browallii Discours, Regist. m. m. oberaknade.

950. Flora Alpina (Dissert.) Pr. C. Linnæus, Resp. Nic. N. Aman, in 4:0. Upsal. 1756. pp. 27.

Larda Tidn. 1756, n. 36.

951. MSC. Joh. BROWALLII Flora Finnica.

Den-

Denna Handskrift eiterar And. Collin, uti sin, B. I. C. 2. under Pr. Kalms inseende, hållne Disputation: Nat. Histo Fata Botanices in Finlandia, Ab. 1758, in 4:0.

952. Flora Fennica (Differt. Acad.) P. I. Pr. P. Kalm, Resp. With. GRAN-LUND. in 4:0. Aboæ, 1765.

Larda Tidn. 1767, n. 8.

Prof. Kalm har arbetat på en vidlystig Flora Femica; men förut ville han hår meddela en Förtekning på de Våxter, som han antingen sjelf, eller genom andra, hopsamlat, ester den af v. Linné vedertagne Method.

953. Genera compendiosa Nobil. von Linné Plantarum Fennicarum. (Dissert Acad.) P. I. Pr. P. Kalm, Resp. Joh. Hellentus. in 4:0. Aboæ 1771.

954. Catalogus Plantarum quæ prope Aboam, tam in excultis, quam incultis locis hucusque inventæ sunt &c. auctore Elia TIL-LANDz. in 8:0. Aboæ 1673.

Idem, auctior editus: Accessere præterea usitatiora Suetica atque Finnonica nomina, cum brevi virtutum recensione. in 8:0. Aboæ, Wallius, 1683. pp. 72.

955. Eliæ TIL·LANDZ Icones novæ in usum selectæ & Catalogo Plantarum pro-Bibl. II. S. G. Del. 2. C miB. I. C. 2. miscue appensa. Sumptibus Auctoris. in Sveriges Nat. Hist. 8:0. Abox, Wallius, 1683. pp. 160.

El. Til-Landz, M. D. och Prof. i Åbo, född i Småland 1640, lefde til 1692.

956. Beskrifning på Såltings-Gråset, af C. Linnæus.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1742, p. 146 - 151.

957. Diss. hist. phys. med. de Rubu humili, Fragariæ solio, fructu rubro, Åkerbår från Norrlanden: Pr. Ol. Rudbeck, Resp. Dan. Kellander. in 8:0. Upsal. 1716. pp. 50.

Åkerbärs-planteringen beskrifver LINNEUS, uti K. Vet. Acad. Handl. 1762, III Quart. p. 192.

958. Dissert. botan. de planta Sceptrum Carolinum dicta: Pr. L. Roberg, Resp. Joh. Ol. Rudbeck, Ol. Fil. in 40. Upsal. 1731. pp. 17.

959. Frutetum Suecicum (Dissert.) Pr. C. Linnæus, Resp. Dav. Magn. VIRGANDER. in 4:0. Upsal. 1758. pp. 26.

960. Oeconomisk Beskrifning ofver vår Svenska Hassel, under Pr. P. Kalms inscende, utgisven och sörsvarad af Carl Didr. RAHSE. in 4:0. Åbo, 1759. 20 sidd.

961. Oeconomisk Beskrifning öfver B. 1. C. 2. Sveriges Björkens egenskaper och nytta i den almån-Nat. Hist. na Hushålningen, under Pr. P. Kalms infeende, försvarad af Joh. GRUNDBERG. in 4:to. Åbo, 1759. 33 sidd.

Lárda Tidn. 1760, n. 66. Götting. Anzeig. 1763, p. 375.

962. Dissert botan. de Betula nana: Pr. C. Linnæus, Resp. Laur. Magn. Klase. in 4:0. Upsal. 1743. pp. 20.

Omtr. uti C. Linnæi Amænit. Academ. Vol. 1, n. 1.

- 963. Kort Beskrifning om Aspens egenskaper och nytta i den allmänna Hushållningen -- under Pr. P. Kalms inseende, uti et Academ. Försök framgisven af Arvid Mennander. in 40. Åbo, 1759. 18 sidd.
- 964. Vernatio Arborum (Dissert.) Pr. C. Linnæus, Resp. Harald. BARCK. in 4:0. Upsal. 1753. p. 20.

Lârda Tidn. 1753, n. 36. Omtr. uti C. Linnæi Amænit. Acad. Vol. III, p. 363 — 376.

965. Dissert. botan. sistens Stationes Plantarum: Pr. C. Linnæus, Resp. Andr. HEDENBERG. in 4:0. Upsal. 1754. pp. 23.

Lârda Tidn. 1755, p. 19.

B. I. C. 2 966. Dissert, botan. Calendarium Flo-Sveriges Nat. Hist. ræ: Pr. C. Linnæus, Resp. Alex. Malach. Berger. in 4:0. Upsal. 1756. pp. 24.

Ldrda Tidn. 1756, n. 53.

Denna Disputation har Författaren sjelf förfvenskat, och lätit trycka, Stockh. i Kgl. Tr. 1757, in 4:0. 3 2.

- 967. Enfaldige Tankar om nyttan och nödvåndigheten af våra inhemska Växters kånnande, under Pr. P. Kalms inseende, til allmån granskning framstälde af *Henr*. Enckell. in 4:0. Åbo 1760. 15 sidd.
- 968. Korta Frågor ang. Nyttan af våra inlåndíka Våxter, under Pr. P. Kalms infeende, fåsom et Academ. Prof, framgisne af Carl Fr. Leopold. in 40. Åbo 1753. 10 sidd.
- 969. Car. LINNÆI Upsats på de Medicinal-Våxter som i Apothequen bevaras, och hos os i Fåderneslandet våxa.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1741, p. 81 - 96.

970. Förtekning på Finska Medicinal-Våxter, til allmån granskning förestäld af Carl Niclas Hellenius, och Gust. Levin. in 40. Åbo 1773. 22 sidd.

971. Dissert, gradual. Vires medicas B. I. C. s. Sveriges Plantarum quarundam indigenarum sistens; Nat. Hista auctore Petro Hamnerin; Præs. L. Roberg. in 40. Upsal. 1737. pp. 16.

972. Dissert. Præstantiam plantarum indigenarum præ exoticis leviter adumbrans: Pr. P. Kalm, Resp. Hans Henr. Aspecarén. in 4:0. Aboæ 1762. pp. 44.

Larda Tidn. 1763, n. 62.

975. Plantæ esculentæ Patriæ (Dissert.) Pr. C. Linnæus, Resp. Joh. Hjorth. in 4:0. Upsal. 1752. pp. 29.

Ldrda Tidn. 1752, n. 25. Götting. Anzeig. 1753, p. 359.

Dispurat. år omtr. uti C. Linnzi Amanit. Asadem. Vol. III, p. 74 — 99. Hon finnes ock (å på Svenska öfversatt, med någon tillåggning, tr. i Stockholm, hos Salvius, in 8.0. Se Lårda Tidn. 1752, n. 58.

På Tyska låses hon, under Titel: Schwedisches Zarpath, uti C. E. Kleins Stockholm. Magazin, III Th. p. 197 — 244.

974. Carl LINNEI Berättelse om de inhemska Växter, som i brist af Såd, kunna anvåndas til Bröd-och Matredning. Efter Kgl. Maj:s allernåd. befallning, til Trycket befordrad af thes Collegio Medico. in 4:0. Stockh. Kgl. Tryck. 1757. I a.

B. I. C. 2. 975. Enfaldige Tankar om Caffé, och Sveriges Nat. Hift, de inhemíka Växter som plåga brukas i des stålle, under Pr. P. Kalms inseende, uti et Academ. Försök utgisne af Elias Gran-roth. in 4:0. Åbo, 1755. 18 sidd.

976. Flora economica (Dissert,) Pr. C. Linnaus, Resp. El. Aspelin. in 4:0. Upsal. 1748. pp. 30.

Och uti C. Linnxi Amænit, Academ. Vol. I. p. 509 — 539.

Denna Afhandling låses på Svenska, under följande Titel: Hushåls nyttan af de i Sverige vildt våxande Örter. Srockh. Salvius, 1749. in 8:0. Lårda Tidn. 1749, n. 51.

976 (a). Några vildt-våxande Svenska Örters Hushålls nytta; upgifven af Petr. Holmberger.

Uti K. Vet. Acad, Handl. 1774, p. 250 -

977. Förtekning på några inhemska Fårge-gräs, af P. Kalm.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1745, p. 243-253. Ibid. 1742, p. 20 — 28, står en Förtekning, af LINNBUS, på de Färge-gräs, som brukas på Gothland och Öland.

978. Differt. Acad, Pan Suecicus; Pr.

Pr. C. Linnæus, Resp. Nic. L. HESSEL-B. 1. C. 2.
Sveriges
GRÉN. in 4:0. Upsal. 1749. pp. 38.
Nat. Hist.

Larda Tidy. 1750, n. 6.

Omtr. uti C. Linnzi Amænit. Academ. Vol. II, p. 225 — 262.

Hår upråknas sådane Örter, som åtas af de sem i Sverige almänna Kreaturen, Kor, Getter, Får, Håstar och Svin.

979. Usus Plantarum quarundam indigenarum præ exoticis (Dissert. Acad.) Pr. Engelb. Jörlin, Resp. Joan. Utterbom. in 4:0. Lond. Goth. 1769. pp. 12.

Larda Tidn. 1769, n. 74.

Handlar om vissa inländska Växters större nytta i Ångskötseln, framför de utländskas.

Man kan hårvid jåmföra Banco-Commiss.

Bengt Bergii "Tal om Svenska Ångskötseln,
"och des fråmjande genom lönande Grås-sing,
"hållet för K. Vet. Acad. vid Præsidii nedlåg"gande, d. 26 April 1769", och tr. s. i.
Stockh. in 8:0., 100 sidd. Se Lärda Tidn.
1769, n. 54, 55.

980. Anmärkningar om förgistiga Växter i gemen, til en Academisk Låro-öfning, under Pr. P. A. Gadds inseende, utgisne och försvarade af Carl Gust. WALLENIUS. in 4:0. Åbo, 1773. 26 sidd.

C₄

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. Pag. 20 upråknas Svenska sörgiftiga Växter, p. 22 de som i mindre mån åro skadelige, och p. 24 de som misstånkas at vara något skadelige.

Sect. IV.

Beskrifningar öfver Bergarter, Mineralier och Metaller, item om Bergverk och Bruk, samt Mineral Vatten och Hälso-Brunnar i Sverige.

§. 1. .

Beskrisning ösver Bergarter, Mineralier m. m.

981. Sigfr. Aroni Forsii Minerographia, det är: Mineralers, åtskilliga Jordslags, Metallers, eller Malmers och ådla Stenars Beskrifvelse. in 8:0. Stockh. 1613.

Försattaren, Phys. Pros. i Upsala, mycket intagen sör Astrologien, därsöre och anklagad 1619, rättar sig måst ester de Grekers och Arabers lemnade Beskrifningar, och deras ansförde medicinaliska nyttigheter.

982. (Urban HIERNE) En kort Anledning til åtskillige Malm-och Bergarters, Mineraliers, Våxters och Jordeslags, samt slere sälsame tings efterspörjande och angifvande, efter Kongl. Maj:ts allernåd. behag, slält til alla uti Riket, som kunna hafva lust

lust at låta i dagsljuset komma hvad som B. I. C. 2. Sveriges i hvar och en ort kan finnas. in 8:0. Stockh. Nat. Hist. Wankis Enka, 1694. 31 sidd.

Tillika utgifven på Tyska, Stockh. f. å. in 8:0.

Omtr. på Svenska år denna lilla Tractat, dock mycket felaktigt, uti I Supplemen. til F. E. Bruckmans Magnalia Dei in locis subterran.

983. Den korta Anledningen til åtskillige Malm - och Bergarters, Mineraliers
och Jordeslags-esterspörjande och angisvande, besvarad och förklarad, jämte deras
natur, födelse och i Jorden tilvärkande,
samt uplösning och Anatomie, i görligaste
måtto beskrisven (af Urban HIERNE). I Flocken: om Wattn. II Fl. om Jord och Landskap i gemen. in 4:0. Stockh. Wankis Enka, 1702 och 1706. tilsam. 416 sidd. utom
Ded. och Föret.

984. Inledning til nodig Kundskap at igenkänna och upfinna allahanda Bergarter, Mineralier, Metaller samt Fossilier, och huru de måge til sin råtta nytta användas (af Magn. von BROMELL). in 80. Stockh. Horrn, 1730 och 1739.

Aff. Lit. & Scient. Suec. 1730, p. 111.

På Tyska är denne Tractat öfversatt af en som kallar sig Mikrander, och tr. i Leipzig 1740 in 8:0, 148 sidd. Öfversättarens rätta namn C 5

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. Carl Ernst Klein: han har tillagt så vål åtskillige Anmärkningar, som en af Assess. Colling honom meddelt Beråttelse om den i Sverige då nyligen upfundne Guld-malm.

985. Mineralogia, eller Mineral-Riket, indelt och beskrifyit af Joh. Gottsch. WALLERIUS; med Kprst. in 8:0. Stockh. Salvius, 1747. 479 sidd. förutan Föret. och Minnes-Taflan.

Lárda Tidn. 1747, n. 44.

En Tysk Öfversättn. af Jo. Dan. Denso, är tr. i Berlin 1750 in 8:0; en Franjysk, i Paris 1753, och en Rysk, af Hr von Schletter, Stats-Råd och Presid. i Bergs-Collegio, i S. Petersb. 1763, in 8:0.

J. G. Wallerius är den förste som beklädt den är 1750 i Upsala inrättade Chem. Metallurg. & Pharmaceut. Professionen. Tog assked 1767.

986. Försök til Mineralogie, eller Mineral-Rikets Upställning, in 8:0. Stockh. Wildiska Tr. 1758. 251 fidd. utoni Föret. och Invisningen.

Larda Tidn. 1758, n. 57.

Författaren var Bergmäst. Axel Fredr. CRONstept, död 1765.

Boken är öfversatt på Engelska, af nu Bergs-Rådet Gust. von Engeström, och tr. i London 1769 1769 in 870. Se The Critical Review, Vol. XXIX, B. I. C. 2. Sveriges
Januar. 1770, p. 37.
Nat. Hift,

987. Phœnomena & Experimenta, quæ in minerali regno perquirenda dedit monticolis Daniel TILAS: a Schedizfrate Suetico in Latin. transtulit Eberh. Rosén.

Uti Act. Lit. & Scient, Suec. 1739, p. 518-

På Svenska utkom Skriften i Åbo 1738, med Titel: "En Bergsmans Ron och Försök i Mineral-Riket". Jämnför Försattarens Tankar om Malmletande, i K. Vet. Acad. Handl. 1740, p. 190.

- 988. Några Kännemårken til nyttiga Mineraliers, eller Jord och Berg-arters upfinnande; under Pr. P. Kalms inseende, som et Academ. prof, framgisne af Erik HAEGGLUND. in 4:0. Åbo, 1756, $3\frac{1}{2}$ a.
- 989. Kort Afhandling om Malmgångars upfökande, under Pr. J. G. Wallerii inseende, framståld af Jac. Leonh. Roman. in 4:0. Ups. 1757. 19 sidd.
- 990. Stenrikets Historia, utford i det vid Præsidii aslåggande håldne Talet, infor K. Sv. Vet. Acad. af Dan.: Tilas. in 8:0. Stockh. Gressey, 1742. 32 sidd.

Förfat, handter i allmänhet om Tilständet af Jord-Klorets fastere del, hvarvid likväl åtskilligt B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. ligt forekommer om våra Berg och Stenar i s Sverige.

991. Excercit. Academ. leviter exhibens Montium differentiam. Pr. H. Vallerius, Resp. Widichind. HARKMAN in 80. Ups. 1702. pp. 25.

992. Utkast til Sveriges Mineral-Historia, framlagt uti det Tal, som vid Pressidii aslåggande holts, insör K. Sv. Vet. Acad. d. 6 Febr. 1765, as Dan. Tilas. in 80. Stockh. Salvius, 1765. 104 sidd.

Larda Tidn. 1765, n. 76, 77,

Öfversat på Tyska, af Göttingske Professora Joh. Beckman, och tr. i Leipz. 1767 in 8:0. Götting. Anzeig. 1767, p. 679.

993. MSC. Mineral-Historia ofver Dalarne, samlad til 1750 års slut af Axel Fr. CRONSTEDT.

Citeras af Frih. Tilas, uti des utkast &c. p. 27 i Anmarkn.

År formodel, samma Arbete, som, i Tysk Ösversättning, och med följande Titel, nyligen blisvit trykt: "Ax. Fr. von CRONSTBDT Mineral-"geschichte über. das Westmanländische und Da-"lekarlische Ertzgebirge, auf Beobachtungen und "Untersuchungen gegründet, nach dessen Hand-"fehrift aus dem Schwedischen übersetzt von J. "G. Georgi, zum Druck besördert von D. J. "C.

"C. D. Schreber; mit einer Kupferplatte. Nürn-B. I. C. 2. Sveriges berg, in der Grattenauerischen Buchhandlung, Nat. Hist. "1781", in 8:0. 216 sidd. Se Götting. Anzeig. 1782, Zugabe n. 38, p. 605.

994. Mineral-Historia öfver Osmunds-Berget uti Rättwiks Sokn och Österdalarne; af Dan TILAS.

Uti K. Sv. Vet. Accd. Handl. 1740, p 194.

995. Ron och Forsök, hörande til Mineral-Historien öfver Skaraborgs-Lån i Westergöthland, af Sam. Gust. HERMELIN.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1767, I Quart. p. 20 - 34.

Jamfor T. BERGMANS Anmärkninger om Westgöthe-Bergen, ibid. 1768, IV Quart. p. 324.

996. A. F. CRONSTEDTS Ron och Anmärkningar vid Jämtlands Mineral-Historia.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1763, IV Quart. p. 268 — 289.

997. Observationes mineralogicæ ad plagam occidentalem Sinus Bothnici factæ (Dissert. Acad.), Pr. J. G. Wallerius, Resp. Er. Hellberg. in 4:0. Upsal. 1752. pp. 13.

Ldrda Tidn. 1752, n. 81. Götting. Anzeig. 1753, P. 358.

B. I. C. 2. 998. Dissert. de Cultura Mineralium Sveriges Nat. Hist. in Lapponia Reipublicæ admodum profutura. Pr. J. Låstbohm, Resp. Nathan. FJELL-STRÓM, V. Div. Min. Lappo-Westrobothn. in 4:0. Upsal. 1770.

Larda Tidn. 1771, n. 44, 45.

999. Dissert. Acad. Indicia Mineralogia in Fennia sub gentilismo delineans, Pr. P. A. Gadd, Resp. Car. Rob. Giers. in 4:0. Abox 1767, pp. 14.

1000. Indicia Mineralogiæ Fennicæ ab ortu Christianismi, Dissert. Pr. P. A. Gadd, Resp. Dan. Hinn. in 4:0. Aboæ 1767.

Gôtting. Anzeig. 1770, Zugabe n. 21.

1001. Om Finska Mineral-Historiens Upkomst: Acad. Ashandl. under Pr. P. A. Gadds inseende, utgisven af Salom. SAVORIUS. in 4:0. Åbo 1767.

Gôtting Anzeig. 1. c.

1002. MSC. Mineral-Historia öfver Björneborgs Lån; författad åren 1737 och 1738 af Dan. TILAS.

"Forsattades under den påstående Durchsarts"Commissionen, ang. Communication emellan
"Påjånån och Hasvet, samt ingass, såsom Em"bets Beråttelse, til K. Bergs-Collegium. Lå"net

"net år Soknevis underføkt, och Arbetet med B. I. C. 2.
Sveriges
"åtskilliga Handritningar förklarat". Autor. Nat. List.

1003. MSC. Mineral-Historia Ofver Tavastehus-Lån, af Dan. TILAS. Uti K. Bergs-Collegio.

1004. Specimen. Geurgiæ Fennicæ, quod Pr. P. A. Gadd, publico naturæ curiosorum examini submittit Jac. MALEEN Fil. in 4:0. Aboæ 1768. pp. 30.

Anmarkningar ofver denna Disputation lasas i Inr. Tidn. 1768, n. 69.

1005. Dissert. Mineralog. Georg. de Marga, ejus historiam naturalem & usum occonomicum sistens. P. I, II. Pr. J. H. Burmester, Resp. Matth. Bobeck. in 4:0. Lond. Goth. 1754. pp. 57.

1006. Dissert. Chemico-Mineralog. de Lapide calcareo. P. Gust. Harmens, Resp. Dan. CRONBERG. in 4:0. Lond. Goth. 1751. pp. 12.

1007. Upgister i Lithologien, at rätt kunna känna och prostva kalkartige Stenarter: under Pr. P. A. Gadds inseende utgisne och sorsvarade af Gab. G. Aspegren. in 4:0. Åbo 1768. 25 sidd.

Götting. Anzeig. 1770, p. 1151.

B. I. C. 2. 1008. Mineralog. Afhandling om Fin-Sveriges Nat. Hist. ska Sjelffråtsten: under Pr P. A. Gadds inseende utgisven och försvarad af Joseph Mollis. in 4:0. Åbo 1768. 18 sidd.

Götting. Anzeig. 1770, p. 1152.

1009. Jo. Jac. Doebblit Observatio de Calcario Malmogiensi.

Nova Liter. Mar. Balth. 1706, p. 218.

1010. M. Henr. Jac. SIVERS korta Beråttelse om then Svenska Marmoren, hvilken vid then i gamla tider berömda Lacedemoniska Marmoren med råtta kan förliknas. Utur Tyskan på Svenska öfversatt in 8:0. Norköp. 1738. 14 sidd.

På Tyska år denna beråttelse trykt i Nürnberg, s. å. in 4:0. 2 a.

Om svart Marmor i Tomarp och Listarum i Skåne, låses en Beråttelse af Ryttmåst. Hans RAMEL, i K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1760, p. 72.

Uti Wisby på Gotland har Asser Camitz uptåkt et Marmor-brått, hvilket sedan 1762 uparbetas. Ester Ågarens beråttelse, skal denna Marmor icke allenast vara med stera och höga färgor af Naturen försedd, utan också vara den endaste åkta, som ånnu i Norden år upsunnen, emedan all annan förut hår i Norden uptagen Marmor ej år annan ån båtard. Se Inr. Tidn. 1763, n. 49.

1011. Kort Afhandl. om Gipsen, un-B. I. C. 2. der' Pr. P. Kalms inseende utgisven af Jo. Nat. trist. Fr. Müller. in 4:0. Åbo 1757. 14 sidd.

Larda Tida. 1757, n. 71.

Anmärkningar vid denna Disputation läsas N:o 72, 81.

1012. Kort Afhandl. om Takskifvers upletande, igenkånnande och nytta; under Pr. P. Kalms inseende utgisven af Jac. BENEDICTIUS. in 4:0. Åbo 1757 1\frac{1}{2} a.

Larda Tids. 1757, n. 65.

1013. Tak-skifver funnen i Helsingland: af *Henr*. KALMETER:

Uti K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1750, p. 305.

1013 (a). Academ. Afhandling om Finska Jaspis-arter och Agater: under Pr. P. A. Gadds inseende, utgisven och försvarad af Alexand. RAMSTADIUS. in 4:0. Åbo 1776, 18 sidd.

1014. Kort Afhandl. om Qvartz, under Pr. J. G. Wallerii inseende, vid Acad. i Upsala framståld af Abrah. HEDMAN. in 4:0. Stockh. Grefing 1753. 16 sidd.

Ldrda Tidn. 1753, n. 96.

1015. Anmärkning öfver den i Sahla Bibl. H. S. G. Dil. 2. D GrufB. I. C. 2. Grufva befintliga Serpentinsten: af S. Rin-Sveriges Nat. Hist. MAN.

Uti K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1746, p. 21 - 25.

1016. Handöhls Telgstensbrott i Åhre Socken och Jämteland, beskrifvit år 1741 af Dan. TILAS.

Uti K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1742, p. 199 — 201.

1017. Differt. mineralog. delineans Ollares in Fennia repertos. Pr. P. Kalm, Resp. 30. Fr. Mülle. in 4:0. Abox, 1756.3 a.

Ldrda Tidn. 1756, n. 61.

1018. Intrâdes-Tal uti K. Vet. Academ. om de i Hushållningen nyttige Svenske Sten-arter, hållit af Bergmäst. Sam. Gust. HERMELIN. in 8:0. Stockh. Salvius 1771. 38 sidd.

Ldrda Tidn. 1771, n. 93. Götting. Anzeig. 1773, Zugabe, 21 St.

1019. De Lapide Captivo, vulgo Fângesten, Dissert. Pr. Er. Alstrin, Resp. Florent. P. Scharf. in 8:0. Upsal. 1728. pp. 23.

Act. Liter. & Scient. Suec. 1735, p. 47.

Stenen år innessuten uti Saltmarsudds Berg på Oija eller Lands - ort.

1020. Georg. WENDII Examen Sue-B. I. C. 2. Sveriges cici lapidis, qui anno superiori miris super-Nat. Hist. bire figuris dicebatur. in 4:0. Thorun. 1702. pp. 16.

Nova Liter. mar. Balth. 1701, p. 378.

Stenen, som hår beskrisves, år densamma hvarom S. F. formåler uti sin Aussführl. Lebensbeschreib. Carl des XII, Th. I, p. 455, och som sinnes afritad i M. G. Blocks Anmärkn. öfver thesse tiders falska Prognostiquer m. m. Linkop. 1708, in 4:0. p. 74.

1021. Magni BROMELL Lithographiæ Suecanæ Specim. I & II, c. figg.

Detta Arbete år styckevis insort uti Ast. Liter. Suet. Början gjordes 1725, och continuerades til år 1730. Autorens Död sörhindrade Fortsättningen. Någre Exemplar blesvo också särskilt aftrykte, hvilka, efter v. Stierhmans intygande, skola vara mycket sälsynte: se Adelt-Matrikela, II Del. p. 1393.

1022. MSC. Kil. STOBET Hecatombe Gorgonica, seu succinctus Catalogus Fossilium Scanicorum, magno Boreali Æsculapio quondam oblatorum.

År en ansenlig Förtekning på åtskilliga Skånsska och några Danska Petrificater, som Stobæus skickat til Archer von Bromell. Se K. Stobæis Diss. Epist. de Nummulo Brattensburg. p. 5, i Anmarkn. Dedicationen, på Latinsk Vers, har D 2

B. I. C. 2. Prof. Bring latic trycka uti fin Saml. of atskill. Sveriges Nat. Hill. &c. I. D. Lund (1749) in 8:0, p. 42.

1023. Histor. natural. Dendritæ Lapidumque cognatorum, Dissertat. Pr. Kil. Stobæus, Resp. Nic. Retzius. in 4:0. Lond. Goth. 1734. pp. 36.

Omtr. ibland K. Stobæi Opuscula, Dantisci 1752, in 40, p. 73 — 112.

1024. Kil. Stobel Observatio de Dendrite Scanico.

Uti Ast. Liter. & Scient. Suec. 1730, p. 63 — 67.

1025. Ceraunii Betulique lapides, Difput. histor. illustrati a Kil. Stobeo, Resp. Joh. Stobeo. in 4:0. Lond. G. 1738. pp. 72.

Och ibland K. Stobæi Opuscula, p. 113-182.

1026. Kil. STOBEI Observatio de Nummulo Brattensburgensi.

Uti Aft. Liter. & Scient. Suec. 1731, p. 19 - 21.

1027. Dissert. Epist. ad __Theod. Wilh. Grothaus, Orphanotrophei, quod Hasniæ est, regii Medicum experientiss. & celeberr. de Nummulo Brattensburgensi, singulari illo in Scania fossili, nec non obiter de nonnullis aliis ad hanc historiæ natural. patriæ par-

partem pertinentibus, inprimis frondosis Cor-B.I. C. 2. nu Ammonis cujusdam majoris fragmentis; Nat. Hist. exarata a Kil. Stobbo, M. D. Hist. Prof. Soc. Ups. Membro. in 4:0. Lond. Goth. 1732. pp. 24.

Omtr. "Accessionibus nonnullis, cum ex hi"storia naturali, tum ex antiquitatibus patriis denuo illustrata". Uti K. Stobæi Opuscula, p. 1-30.

Commerc. Liter. phys. techn. medic. Norimb. a. 1733, p. 245. Brings Saml. of atskill. Handl. I D. p. 35.

1027 (a). MSC. Nic. RETZII Fosfilla montis Baldri, 1749.

Handskriften iger Sonen, Prof. A. J. Retzius. Med Mons Baldri förstås utan tvifvel Baldursberget vid Christianstad.

1028. Dissert. Acad. adumbrans colles ad Uddevalliam conchaceos. Pr. J. G. Wallerius, Resp. Ol. Bruhn. in 4:0. Ups. 1764. pp. 20.

1029. Dissert. Corallia Balthica adumbrans. Pr. C. Linnæus, Resp. Henr. Fougt. in 4:0. Ups. 1745. pp. 40.

Omtr. uti C. Linnæi Amanit. Acad. Vol. I, p. 74 — 106.

1030. De Re Metallica Sueo-Gothorum, Schediasma, Pr. P. Elvius, Resp. Laur.
D 3 BEN-

B. I. C. 2 BENZELLUS. in 8:0. Upfal, Werner, 1703. Sveriges Nat. Hist, pp. 36.

Omtr. i F. E. Bruckman Magnalia Dei &c. T. II, C. 12,

Innehåller Anmarkningar öfver VI Boken uni Ol. Magni Histor, de Gentib, Septentrional, som handlar; de Mineris & Metallis.

1031. Anmårkningar vid Bergs-handteringens åtskilliga Oden och Omvåxlingar; förestålde uti et Tal för K. Vet. Acad. vid Præsidii nedläggning _ af Detlof Heykensköld, Bergs-Råd, in 8:0. Stockh. 1768. 23 sidd.

1032, Berättelse om åtskilliga Malmoch Mineral-Upfinningar i Riket: af Lars Benzelstierna.

Uti K. Vet, Acad. Handl. 1741, p. 237

1032 (a). Tal om flere i senare tider skedde Forbåttringar uti Bergs-Vetenskapen och Handteringen i Riket; hållit for K. Vet, Academien, vid Præsidii nedläggande, d. 21 Febr. 1781, af ... Gr. Jean Georg Lillienberg, in 8:0, Stockh, 1781, 26 fidd.

Medföljer en Tabel ösver Svenska Metal-Utskepningen ifrån 1760 til 1779, och som, efter skålig uträkning och medium, finnes utgöra et Capital af 46,152,962 Rdlr 4 Skill, 4 rst. 1033.

1033. Dissert. de Vitriolo; Pr. Laur. B. I. C. 2. Roberg, Resp. Joh. Mor zus. in 4:0. Ups. Nat. Hist. 1703. pp. 22.

Vid sluret låses en "Kort Underråttelse, huru"ledes Svasset vid Dylta Svasvel-Bruk i Nerike
"tilverkas, samt huru Vitriol och Alun dåras
"sedan kokas och Fårgen brånnes".

1034. Dissert philos. de constitutione Aluminis mechanica & geometrica. Pr. A. Riddermark, Resp. Joh. Carlundh. in 4:0. Lond. Scan. 1695. pl. 2½.

1034 (a). Mineralogisk Beskrifning ofver Andrarums Alun-Skiffer-brott, af *Mich.* MALMSTROM, Inspector vid Andrarums Alun-Bruk.

Uti Physiogr. Salsk. Handl. ID. I St. p. 38-42.

1035. Disquisit. Chemica de consectione Aluminis, quam publico examini submittunt Torbern. BERGMAN & Guil. Suedelius. in 4:0. Ups. 1767. pp. 16.

Omtr, med många tillåggningar och förbåttringar, år denna Athandling, uti "T. Bergman "Opuscula physica & chemica", Vol. I. n. 9. Holm. Ups. & Ab. 1779. in 8:0.

I Sverige finnas nu för tiden följande Alunbruk i gång: 1) Andrarum i Skåne; 2) Låvert i Småland; 3) Oltorp, 4) Kafvelås, 5) Multorp D 4 B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. och 6) Hænsæter i Wester-Gothland; 7) Garphyttan i Nerike.

1056. Beskrifning på et Sal Natron, funnit i Sverike, och framgifvit af Jo. Jul. SALBERG.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1740, p. 237.

1037. Dissert. Oecon. de Muria, beneficio frigoris, ex aqua marina, litora borealia alluente, in rei familiaris commodum, paranda. Pr. Magn. Sommar, Resp. Petr. Cronholm. in 4:0. Lond. Goth. 1757. pp. 19.

1037 (a). Anmärkningar om Boserups Stenkols-Grufva, och de öfrige Stenkols-förtök uti Skåne, af Sam. Gust. HERMELIN.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1773, III Quart. p. 236 — 254.

1038. Erici ODELSTIERNE Epistola ad Urb. Hiærne de Mercurio virgineo, in fodina argentea Sahlbergensi detecto. in 40. s. a. 1 a.

Detta Bref, dat. Stockh. d. 10 Nov. 1698, har. D. Laur. Roberg, Med. Prof. i Upsala, latit trycka. Det står också uti Ast. Liter. Suec. 1720, p. 59 — 68, och uti F. E. Bruckmans Magnalia Dei &c. T. II, C. 12.

1039. Cobalti nova Species examina-B.I. C. 2.
Sveriges
ta & descripta a Georg. Brant. Nat. Histo

Uti Ast. Societ. Reg. Upsal. ad a. 1742, p. 33 — 41.

Ron och Anmärkningar ang. en besynnerlig Fårg-Cobolt, af *Densamme*, låsas i K. Vet. Acad. Handl. 1746, p. 119—130.

- 1040. Dissert. phys. Ferrum exhibens. Pr. A. Spole, Resp. Petr. Thalin. in 8:0. Upsal. 1698. pp. 59.
- 1041. Dissert. mechan. chym. de Ferri consectione ejusque usu vario. Pr. L. Roberg, Resp. Eric. Schepperus. in 4:0. Upsal. 1725. pp. 21.
- 1042. Dissert. de nobilitate Ferri, imprimis Suio-Gothici. Pr. J. G. Wallerius, Resp. Gust. Phil. MALMERFELT. in 4:0. Ups. 1763. pp. 13.

Götting. Anzeig. 1764, p. 848.

1043. Beantwortung der von der Kon. Groß-Britann. Geselschaft der Wissenschaften zu Göttingen im Jahr 1754 vorgelegten Frage: Worinnen der Vorzug des Schwedischen Eisens für andern bestehe?

Uti Dan. Gottfr. Schrebers Neue Samlung &c. I Th. p. 1 - 41.

B. L. C. 2. 1044. Dissert. hist. polit. de Ferro Sue-Sveriges Nat. Aist. cano Osmund. Pr. A. Grænwall, Resp. Petr. Saxholm. in 4:0. Ups. 1725. pp. 31.

1045. Dissert, Mineralog. de metallo Dannemorensi. Pr. L. Roberg, Resp. Magn. Haquin. Sunborg. in 4:0. Ups. 1716. pp. 20.

Tvenne Documenter rorande Dannemora Grufva, har Frih. Tilas låtit trycka, uti sit Tal. (n. 992) Utkast til Sv. Mineral - Hist. p. 11—13 i Anmärkn.

1046. Chemisk och mineralog. Afhandling om hvita Järn-malmer, under Pr. T. Bergmans inseende, utgisven af Pet. Jac. HIELM. in 4:0. Ups. 1774. 5\frac{2}{4} a.

Upf. Tidn. 1774, n. 32, 33.

1047. Exercit. Acad, prudentem ferrimonticolam Norebergensem leviter delineans. Pr. N. Celsius, Resp. Isaac. GRANAGRIUS, in 8:0. Ups. 1721. pp. 42.

1048. Dissert. de Ferro Tabergensi. Pr. G. Harmens, Resp. Leonh. Scheele. in 4:0. Lond. Goth. 1749. pp. 26.

Larda Tidn. 1750. Jamnfor Beskrifn, om Små- / land, p. 818.

Uti Engelska Philos. Transact. Vol. XLIX. P. I. n. 8, står en Beskrifn. på Tabergs Járnmalms-berg, författad af Petr. Ascanius,

en

en Dansk M. D. Likaledes i en Tysk Journal: B. I. C. 2. Nord. Beytrage zum Wachsthum der Naturkun- Nat. Hist. de, Altona 1756, in 8:0. 1 St.

1049. Tabergs Járnmalms-berg i Småland, beskrifvit af Dan. TILAS.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1760, p. 14-29.

Hår råttas den af D. Ascanius, til K. Engelika Vetensk, Societen upgifne Beskrifning.

1050. Eman. SWEDENBORGII Regnum Subterraneum, s. minerale de Ferro, deque modis liquationum ferri per Europam passim in usum receptis deque conversione ferri crudi in chalybem: de vena ferri & probatione ejus &c.

Denna Afhandling utgör andra Tomen af denne Författares Opera philosophica & mineralia, Dresdæ & Lipl. 1734, in fol. och år til en del öfversatt på Fransyska, af Mr Bouchu, PArt des Forges, IV Partie, Paris 1762, in fol.

1050 (a). Anledningar til Kunskap om den gröfre Jårn-och Stålforådlingen och des Forbåttrande, af Sven Rinman. in 8:0. Stock. H. Fougt, 1772. 368 sidd.

Nya Alm, Tidn, 1773, Del. 2, f. 202, 219 och 234.

1050 (b). Försök til Järnets Historia, med Tillåmpning sor Slögder och Handtverk, af Sven RINMAN. Band. 1 och 2. in 4:0. Stockh. P. Hesselberg, 1782. 1072 sidd.

B. I. C. 2. Sveriges: Nat. Hift. Upfostr. Sälsk. Tidn. 1782, n. 201; 1783, n. 3.

Författaren är Bergs-Råd, och bägge Verken höra tilhopa samt åro af et ypperligt vårde.

1051. Dissert. Metallurg. Latino-Suec. de Ustulatione mineræ ferreæ: Om Järnmalms Rästning. Pr. J. G. Wallerius, Resp. Dan. Thelaus. in 4:0. Upsal. 1757. p. 48.

Larda Tidn. 1757, n. 92.

1052. Anmärkningar vid Jernberedningen hår i Sverige; af Chphr. Polhem.

I K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1741, p. 28-36.

1053. Specim. Acad. de Officinis Ferrariis & Ferro in Suecia malleato. Pr. N. Celfius, Resp. Laur. Bóók. in 8:0. Upsal. 1722. pp. 46.

1054. Brevis mechanicæ ferrariæ in Suecia conspectus (Diss. Acad.). Pr. A. Grænwall, Resp. Laur. Book. in 80. Ups. 1728. pp. 56.

1055. Specim.' Acad. Historicam delineationem Officinarum ferrariarum in Magno Principatu Finlandiæ sistens. Pr. C. F. Mennander, Resp. Mich. GRUBB. in 4:0. Aboæ, 1748. pp. 84.

Larda Tidn. 1749, n. 20.

En '

En Fortekning på alla i Finland belågne Järn-B. I. C. 2. Bruk, nu varande Ågare, tillåtne Smide, Privi-Nat. Hift, legier, m. m. står i Tidn. utg. af et Sällskap i Åbo, 1772, n. 24.

1056. En Bruks-Patrons Egenskaper, under Pr. A. Berchs ansorande, vid Acad. i Upsala utgisne af Isaac Joh. Uhr. in 8:0. Stockh. Salvius 1750. 35 sidd.

Lárda Tidn. 1750, n. 52.

1057. Kort Ashandling om en Bruks-Patrons tilbörliga Upsigt i Hytta och Hammar vid Jernsmide: under Pr. J. G. Wallerii inseende framståld af Dan. Krapp. in 4:0. Ups. 1756. 26 sidd.

Larda Tidn. 1756, n; 86. "

På Tyska låses denna, jämte nåst söregående Ashandling, uti D. G. Schrebers Neue Samlungen &c. II Th. p. 360 — 412.

1057 (a). Academ. Afhandling __ in-nehållande Författningar vid Jernhyttor i Sverige; under C. Berchs insende __ fram-ståld af Eric SWARTZ. in 4:0. Ups. 1780. 24 sidd.

1057 (b). Anmärkningar om Författningar til befrämjande af god Hushålning vid Järnhyttor, under Pr. P. N. Christiernins B. 1. C. 2. nins' inseende, framgisne as Jan Gottlieb Sveriges Nat. Hist. GAHN. in 4:0. Ups. 1770. 6 a.

1058. Några Anmårkningar i Svenska Bergs-Lagfarenheten om Stångjårns-Verken, hvilka — under P. N. Christiernins inseende, til almånt ompröfvande framstålde åro af Carl And. Plomgren. in 4:0. Ups. 1769. 25 sidd.

Götting. Anzeig. 1771, Zugabe n. 15.

1058 (a). Acad. Afhandling __ rorande Forfattningarna vid Tysk och Vallon-Smidet i Sverige; under C. Berchs inseende til allmänt omprofvande framstäld af Carl Lundström. in 4:0. Upsal. 1780. 22 sidd.

1058 (b). Academ. Afhandling om Friheter och Utskylder, åtföljande Jern-til-verkningen och förådlingen i Sverige, under Prof. C. Berchs inseende, utgifven af Benjamin Sandels. in 40. Upsal. 1781.

Stotkh. Magazin 1781, IV Håft. p. 215. Upf. Sälfk. Tidn. 1782, s. 5 och 17.

1059. Tal om Svenska Järnbruks-Näringen, samt om Järn-Contoiren, hållit för K. Vet. Acad. vid Præsidii nedläggande, af Er. v. Stockenström. in 8:0. Stockh. Salvius, 1767. 38 sidd.

Larda Tidn. 1767 . n. 37.

1060. Tankar om den Svenska Jern-B.I. C. 2. handeln. in 4:0. Stockh. Grefing. Tr. 1770. Nat. Hist. $3\frac{1}{2}$ 2.

Denna Afhandling, fom tilågnas Commerce-Rådet Joh. Jac. WESTBERG år vål icke historisk; men fortjenar framfor alla andra Skrifter i detta amne, hvarpa var Tid varit sa ymnig, så mycket storre Upmarksamhet, som Forfattaren daruti bevisar, samt med riktiga Calculer bestyrker: 1) at Jernpriset reglerar Våxel-Courfen; 2) at Bruks-ågares forman krafver, at arbera på Järnets nedfättande til et lindrigt och stadigt pris; och 3) at såsom Ryssland icke allenast ansenligen okat sit Jern-smide, utan också verkeligen förbåtrat detsamma, och Ryska Jernet af lika godher som det Svenska forsåljes til båttre pris; ty bor for våre Bruks-ågare ingen ting vara så angelåget, som at tille huru vi med vår flitige Granne må kunna kålla marknad på utrikes orter.

En Academisk Afhandling, innehållande: "Förslag til Sveriges större nytta och inkomst "af Jernhandeln", har, under Pr. Christiernins inseende, Fr. Öhrström framgisvit, Ups. 1771, in 4:0, 35 sidd. Götting. Anzeig. 1773, Zugabe 17 St.

1061. Tal om Utligten för Svenska Bergs-handteringen i framtiden, hållit för K. Vet. Acad. vid Præsidii nedläggande, af Gust. Adph. Levonmarck. in 8:0. Stockh. Salvii Tr. 1775.

Stockh. Ldrda Tidn. 1776, n. 17.

B. I. C. 2. 1062. The Xalusgying, Differt. histor. Sveriges
Nat. Hist, philolog. Pr. L. Norman, Resp. Ol. Ernstein, in 8:0. Ups. 1691. pp. 49.

1063. Oratio, illius celeberrimæ fodinæ metallicæ prope Fahlunam, in Dalecarlia orientali, laudem ac descriptionem, rudi Minerva adumbratam, continens: in Acad. Aboensi publice pronuntiata a Bernh. Gerh. Lohrman. in fol. Aboæ, Hansonius, 1659.

8 a.

1064. Delineatio magnæ Fodinæ Cuprimontanæ (Dissertatio). Pr. P. Elvius, Resp. Ol. Nauclerus, Ol. sil. in 4:0. Ups. 1702. p. 1—70. Ejusd. Dissert. Pars posterior chalcurgica, sive Officina æraria cuprimontana. in 4:0. Ibid. 1703. p. 71—101.

1065. Constitutio R. Magni Smek, data cultoribus cuprimontanis Fahlunensibus, a. 1360 die ciner.

" Uti Aff. Liter. Suec. 1722, p. 254.

1066. Dissert, hist. de Cuprimontis Fahluna Oeconomia prisca metallica; Pr. J. G. Wallerius, Resp. Joh. E. MORENIUS. in 4:0. Ups. 1757. pp. 57.

Lárda Tidn. 1758, n. 41.

1067 Menige Bergsmännernes uti Sto- B. I. C. 2. Sveriges ra Kopparbergslagen underdån. Lyckonskan Nat. Hist til Hennes Kongl. Maj:t Ulrica Eleonora, ... vid Hennes Kongl. Maj:s — antrade til Regementet: jemte kort Beråttelse om Stora Kopparbergs-Grufva, Bergshandteringen, des forna Friheter och Verkets deraf flytande förkofring och vålgång, samt des nu varande beklagliga Tilstand. in 4:0 maj. Stockh. Horrn, 1719. 20 sidd.

År skrifven på Vers.

1068. Beskrifning om en ny Svensk Bergs-Medaille.

I Sv. Mercur. 1758, p. 1296.

År sligen på Stora Kopparbergslagens bekostnad, til ihågkomst af Deras Kongl. Maj:ters befok i Orten och nedergång i Grufvan d. 21 Jun. 1755: hvarom kan lasas Sv. Mercur. 1755, p. 87.

1069. Om Stora Kopparbergs-Grufvas forna och nuvarande Tilstånd, samt om nodvändigheten af någon formedling uti Afgifterne, som til Kronan af detta Verk varda erlagde: upgifvit vid Riksdagen år 1769. in 4:0. Stockh. 1769. 24 sidd.

Ldrda Tidn. 1769. n. 91.

Bibl. H. S. G. Del. 2.

An≤

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. Anmarkninger rorende Fahlu-Grufva, upsatte af Prof. Joh. Beckman i Göttingen, läses i Hansoverisches Magazin 1766, n. 103, 104.

- 1070. Kongl. Maj. och Riks. Bergs-Collegii Privilegium för Gustafsbergs Kopparverk i Jemtland (af d. 6 Oct. 1749) in 8:0. Stockh. Merckel 1½ a.
- 1071. Beskrifning öfver Åsa Rödbergs Kopparverk, jemte Invitation til Bolag 1761. in 4:0.
- 1072. (Herm. ODELBERGS) Histor. Berättelse om det gamla Larums och Hycklinge Kopparverk, i Dalhems och Losta Soknar. in 4:0 maj. s. a.

Bifogad Lottsedlarne.

1073. Om Åthvidabergs Kopparverk, ntij Åtveds Sokn, Bankekinds Hårad och Öster - Göthland. Sammandrag af de til Kongl. Maj:s och Riks. Bergs - Collegium ingisne Beråttelser, åren 1764 och 1765 (af Dan. TILAS). in 4:0. Stockh. Kgl. Tr. 1765. 44 sidd.

Larda Tidu, 1765, n. 100.

Medfölja: 1) Krigs-Råd. Adelfwärds Memorial af d. 5 Sept. 1764, om detta Verks uphjelpande; 2) En Grufve-Bygnads-och Arbets-plan. ibid. 18 fidd.

Redan 1763 utgafs: "Undersökning om Åt-B. I. C. s. veds Koppar-Verk i Åtveds Socken, hållen af Nat. Hist. Bergmåst. Frih. Alex. Funck, och tr. i Stockh. hos Hesselberg, in 4:0.

1074. Observationes mineralogico-metallurgicæ de Monte cuprisero Tilas-Wugri, quas, Pr. P. A. Gadd, publico examinis submittit Jac. MALLEEN, Fil. in 4:0. Abom 1769. pp. 12.

Ligger i Tawastland och Tamela Socken. Se

Tuneld, p. 527.

1075. Eman. SWEDENBORGII Regnum Subterraneum, s. Minerale, de Cupro & Orichalco, deque modis liquationum Cupri per Europam passim in usum receptis: de secretione ejus ab argento, de conversione in Orichalcum, inque metalla diversi generis &c.

Ar tredje Tomen af denne Forfattares Opera philos. & mineralia, Dr. & Lips. 1734. in fol.

1076. Tankar och Rön om Smålt-processen vid Koppar-Verken; af Gören WALLERIUS.

I K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1743 , p 257-270.

1077. Kort Afhandling om de vid Stora Kopparberget i Smält-processen fäfängt försökte förbättringar, under Pr J.G. E 2 WalB. L. C. 2-Wallerii inseende, utgisven af Isaac Mo-Sveriges in 40. Ups. 1762. 15 sidd.

· Edrda Tidn. 1762, n. 94.

1078. Ghem. metallurg. Afhandling om Koppar-Gårningen uti Avesta, til för-svarande utgifven af auctor Matth. Keventen och Sam. Ehrengren in 4:0. Ups. 1762.

42 sidd.

1079. Argentifodinæ ut & Urbis Salanæ succincta delineatio (Dissert. Acad.) Pr. A. Groenwall, Resp. Petr. O. WOLLE-MIUS. in 4:0. Ups. 1725. pp. 71.

Aff. Lit. Suec. 1726; p. 219.

Omtr. i F. E. Bruckmans Magnalia Dei &c. Se n. 1091. Några Sala Grufvas befynnerligaste märkvårdigheter; i anledning af en Medaille öfver Deras Kongl. Högis vistande vid denna Grufva 1750, beskrifver Ey. Ziervogel i sina Histor. Ashandi, om, Sv. Mynr och Medailler, n. 26, p. 201.

Anmarkninger, fom Prof. Beckman i Götingen under sin Resa i Sverige gjort öfver
-Sela Grufva, åro inryckte i Hannon. Magazin,
1767, n. 21.

Arliga Silfver-tilverkningen vid Sala Grufva ifrån år 1400 til år 1764 har A. A. Hülphers inpgifvit i: K. Vet. Acad. Handl. 1767, I Quart.

- p. 67 — 731 seh uti Sv. Saml. V St. p. 276

- 279 står en Förtekning på Silfver-tilverknin-

ningen, så vål vid Sala, som årskilliga andra B. I. C. z. Sveriges.
Silfver-verk, för någre de senare åren.
Nat. Hist.

1080. Kongl. Majs Opna Transport, hvarigenom Sala Silfver-verk framgent och evårdeligen, med vissa betingade vilkor och formaner, updrages til Sala Bergslag, samt thes Ledamoter och Interessenter. Stockh. d. 9 Sept. 1741, in 4:0. Kgl. Tr.

1081. (Mich. O. WEXIONII) Epiftola, deambulationem ad argentifodinas occidentaliores, ante annos XIII institutâm, breviter repotent. In 40. Abbut 16 vol. pp. 1002. der, Ram. Dan. Akite ...

1082. Dissert. History Metallurg, de monte argenteo occidentali, vulgo dicto Ve-ftra Silf-berget. Pr. J. G. Wallerius, Resp. Jac. Reinh Lund H. in 40 Holm, e Typogr. Reg. 1755. pp. 34% Cris 49 odel

Lardo Tida 11755 a p. 1990 and June di

Vestra Silfverbergets Mineral-Historia har Frihe Dan Tilas, forfattat år 1746. Se des Utkaft til So., Min. Hift., p. 28 i Anmarka.

1083. Lovisæbergs Silfver-och Roppar-Verks Bolags-plan, faint Invitation til deltagande uti famma Bolag. in 80. Stockh. Nystrom, 1749. 3 a.

Berättelsen om Grufvognas tilltand och föranlatande, ar uplatt af A. F. Cronftedt.

1084

Digitized by Google

1000

B. I. C. 2. 1084. Olavi Colling, R. Colleg. Sveriges Nat. Hist. Metall. Assest. Relatio de argento nativo in fodina ferrea Brattsfors Wermlandiæ a. 1726 reperto, una cum experimentis chemicis circa argenti matricem argillam, a D. Ge. Brandt institutis.

Står i Ast. Lit. & Scient. Suec. 1738, p. 426

— 427. En Skåde-penning, präglad af detta
Silfver, är afritad och beskrifven i K. Sv. Vet.
Acad. Handl. 1741, p. 242. Silfret hant ej
til at slå slere ån tolf exemplar.

1085. Dillert. philolog. de Auro e Septemuione. Job. XXXVII v. 22. Pr. C. F. Mennander, Resp. Dan. Ahlberg. in 4:0. Abox, 1748. pp. 21.

Larda Tidn. 1749, n. 20.

1086. MSC. Wic. GRIPENHIELM Relatio de auro Solfverbergenli.

Ibland Handikr. i Frih. Raiambika Bibliothe-

En Ducat, stagen af derta Guid ir 1695, beskrifver C. R. Barch, Beskrifn. bfver Sv. Mynt &c. p. 178. 179.

1087. Observationes, quibus aurum successione vindicavit Herm. Dider. Spoering.

Un Aft, Eren, & Seient. Subc. 1737, p. 211 — 220.

1088. Dissert. Histor. mineralog. de au-B. I. C. 2. rifodina Ædelfors. Pr. J. G. Wallerius, Resp. Nat. Hist. Foh. COLLIANDER. in 4:0. Ups. 1764. pp. 26.

Jamtor Beskrifn. om Småland, p. 754 seq.

De första hela och halfva Ducater, myntade af Småländska Guldet, äro afritade i K. Sv. Vet. Atad. Handl. 1741, p. 240. De äro nu för tiden mycket fälfynte.

Ducater af detta Guld, slagne 1743 och 1747, finnas afritade och beskrifne i Wöchentl. Hallische Anzeigen 1764, n. 1, 2: hvilken Ashandling Försattaren, Pr. Joh. Fr. Joachim, inyo lätit trycka i Saml. vermischter Anmerkungen &c. IV Th. p. 133 — 161. Halle 1764, in 8:0.

Denna Afhandling finnes på Fransyska ôsverfatt och intord uti G. Jars Voyages metallargiques, T. II. Se hår frammansore n. 272.

1089. Anmärkningar öfver Guli-gångarne vid Ådelfors i Småland, Jönköpings Lån, Öftra Hårad och Alsheda Pastorat, af Ant. Swab.

Uti K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1745, p. 117 — 136.

1090. Anledning til en Historie om de Norske Bergverkers Oprindelse og Fremvext: forfattet af Jac. LANGEBER.

Skrifter udi det Kicebenh. Selfkab af Laerdoms og Videnskabers Elskere fremlagte, VII Deel, E 4 KiceB. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift, Kiæbenh. 1758, in 4:0, p. 235 — 526. Någre exemplar åro ock fårskilt afdragne på 294 fidd.

Engod Del af i St. angår Svenska Bergverkenh, vilkas höga alder Författaren bestrider emot några våra Skribenter; meddelandes tillika slere tiltörne icke tryckte Handlingar och Documenter, rörande denne delen af vår Historia, enkannerligen under Unions tiden.

1091. Franc. Ern. BRUCKMANS Beschreibung der Bergwerke in Schweden.

Uti des "Magnalia Dei in locis subterraneis,
"oder Unterirdische Schatzkammeraller Königreiche und Länder, II Theile, nebst einem Supplement. Braunschw. 1727, 1730, in fol. Atskillige i Sverige utgisne Skrister, zörande vära Bergverk, äro här omtrykte.

1092. MSC. Kongl. Bergs-Collegii Relation afver Riksens Bergslager, dat. d. 8 Nov. 1666, men præsenterad for den Kongl. Regeringen d. 8 April 1667. in fol.

Upsatt af Presidenten Frih. Erik FLEMMING, hvilken isrån nederst i K. Bergs-Collegio upsteg til Presidant dårstådes; och år nog allmån.

1093. Kongl. Bergs-Collegii underdan, Relation om samtelige Bergslagernes i Riket, altsedan år 1666 varande beskaffenhet och tilstand; försattad d. 30 Sept. 1697.

Uti Lonboms Handl. til K. Carl d. XI Hift. hela XII Saml. och XIII Saml. p. 1—150.
1094.

1094. MSC. Kongl. Maj:s och Riksens B. I. C. i. Bergs-Collegii underdån. Memorial til Hans Nat. Aik. Kongl. Höghet, Hert. Adolph Friedrich, — om Bergvärken i Riket, 1744.

Kort och otilräckligt.

1095. Til Kongl. Maj. Thes och Rikfens Bergs-Collegii underdån. Beråttelle, om Bergslagernes och Bergverkens tilstånd: afgifven til 1769 års Riksdag. in 4:0. Stockh. Salvius, 1769. 139 sidd.

År, så mycket jag vet, den första Kongl. Bergs-Collegii Riksdags-Relation, som blifvit lagd Almanheten för ögon.

Et vidlystigt Utdrag dåraf på Tyska står uti A.F. Bülchings Magazin für die neus Historie und Geogr. IV Th. Hamb. 1770, in 4:0, p. 309—350.

1096. Til Kongl. Maj. Thes och Rikfens Bergs-Collegii underdån. Berättelse om Bergslagernes och Bergyerkens Tilstånd, afgisven til 1771 års Riksdag. in 4:0. Stockh. Fougt 1771, 68 sidd.

Gotting. Anzeig. 1773, p. 364.

ad rem in Sveonia metallicam pertinentibus. Pr. C. Lundius, Resp. Andr. Swab. in 8:0. Ups. 1704. pp. 95.

Novu Liter. mar. Bakh. 1706, p. 182. E 5 1098. B. 1. C. 2. 1098. Kongl. Stadgar, Förordningar, Sveriges Privilegier och Resolutioner, angående Justitien och Hushåldningen vid Bergverken och Bruken, med hvad som thertil hörer, både inom och utom Bergslagerne uti Sveriges Rike och thertinder lydande Provincier. Uppå Kong. Maj:s allernåd. befallning, til almån nytto och esterråttelse igenom trycket utgisne. in 4:0. Stockh, Schneider, 1736.

Kongl. Bergs-Collegium har gifvit ut denna Samling. Företalet intager 8 sidor, och Förtekningen på de Stadgar m. m. som sinnas i detta Verk, ifrån 1347 til och med 1735, 38 sidor. Sjelfva Samlingen, tillika med Bihanget, består af 878 och Registret af 182 sidor.

§. 2.

Beskrifningar ofver Mineral - Vatten och Halso-Brunnar.

1099. Den lilla Vattuprofvaren, hvarigenom de råtta och hålsosamma Suurbrunnar ifrån de falska, eller gemena Jern-vatten, som här och där i vårt K. Fådernesland finnes, igenkånnes och åtskiljes: til esterråttelse i ljuset bracht af Urban Hierne. in 8:0. Stockh. Keyser, 1683. 92 sidd. utom Föret. och Reg.

Atta Erudit. Lips. 1684, p. 79.

1100. Joh. LINDERS Tankar om Suurbrun-

brunnars Kraft och Verkan. in 8:0. Stockh. B. I. C. 2. Sveriges Keyfers Enka, 1712. 66 fidd.

Desamme, uplagde andra gangen och formerade in 8:0. Stockh. Horrn, 1718. 74 fidd.

1101. Kort Berättelse, med Förtekning uppå de vid närvarande tid i Sverige uptagne och mäst bekante Mineral-Brunnar, Landskapsvis ansörde, sammansattad af Abr. Abr: son Hülphers. in 40. Westerås, 1770, 48 sidd.

Larda Tidn. 1770, n. 50.

År bifogad des - "Fågne-Tal uppå — Kon.
"Adolph Friedrichs — Namnsdag, d. 23 Jun.
"1769, hållir för det Sålskap, som då var samlat vid Såtra Brunn" &c. ibid. 1770, in 4:0.

Innemot 350 Hållo-Brunnar och Mineral-Kållor upråknas, af hvilke likvål största delen åro föga kånde utom den Landsort, i hvilken de åro belägne; mindre hafva de til deras halt och egenskaper blifvit behörigen undersökte, eller beskrifne. Författaren har tillagt et Alphabetiskt Register öfver desse Brunnar.

1102. Vålmente Tankar om Dannemarks Hålso-brun, som år å mil Öster ut ifråst Upsala i Dannemarks Socken belågen, och nu i tre år brukader år til mångens nytto och hjelp, utgisne af Joh. Gottsch. Wallerius. in 8:0. Stockh. Kgl. Tr. 1737. 50 sidd. Dedid. och Föret. oberåkn.

Den-

. . . /:

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. Denne Trastat, öfversatt på Tyska, står bakom J. G. Wallerii Hydrologie, Tyska Uplagan, af Joh. Dan. Denso, Berlin 1751, in 8:0.

1103. Dissert. chem. de Fonte acidulari Dannemarkens: Pr. Torb. Bergman, Resp. C. H. WERTMÜLLER. in 40. Upsal. 1773.

... Upf. Tidn. 1774, n. 23, 24.

Omtr. uti: "T. Bergman Opuscula phys. & chem. collecta, revisa & aucta", Vol. I, Holm. U. & A. 1779, in 8:0, n. IV.

Uti denna Samling står också, under n. III, p. 149 följ, en Afhandling: de Aquis Upsaliensibus, at samma berömde Försattare, och uti
hvilken han bevisar, at Upsala Stad äger godt
vatten i öfverslöd.

1104. Et kort Samtal om the för någre år sedan upfundne Suur-brunnar vid Wijksberg i Upland och Salem Socken, hållet emellan Hydrophilus och Misocrenes, och i ljuset framgifvit af Sam. SKRAGGE, M. D. in 8:0 Stockh. Keyser, r688, 58 sidor, utom Föret.

Detlamma, in 810. Stockh, Werner 1708. 56 sidor.

Sam. Skragge foljde med Kon. Carl d. XII i falt, sasom Lif Medicus; var med i Turkiet, dodde i Hamburg 1718.

1105,

1105. Den nyss uptagne Warby Halso-B. I. C. a. Sveriges och Mineral-Brun, med sina anstälte rön och Nat. Hist. prof, samt des belägenhet, och för hvilka Sjukdomar den, så vål in-som utvårtes tjenlig sinnes, beskrisven och vålment framstäld af Joh. Chrph. Henne. in 12:0. Stockh. Laurelius, 1708. 52 sidor, utom Dedic. och TransSumpt af Arch. Hiærnes Bref til Landsh. Hans Clerk.

1106. Wårby Surbruns mårkvårdige Curer, som skedde och upteknades då den sörsta året 1708 bles uptagen och brukat. Jemte någredårvid satte och besvarade Frågor, med den mycket utropade och brukade Sympathie-Curen (af Joh. Chrph. Hevne) in 120. Stockh. J. G. Matthiæ, 1709. 100 sidor utom Föret.

Författaren, M. D. och Kongl. Lif-Medicus, adlad 1719 med namn Nordenheim, dödde 173-

1107. Underrättelse om Wärby Hälsobrun. in 4:0. 1725.

Förtekn. uppå Er. Hindrichson Stroms Bibliothec. Stockh. 1749, in 8:0, p. 121.

1108. Angående Surbrunnar. Hvarvid föreställes lärde Läkares utlätelser om desse Vattns art, kraft, bruk, nytta; kort ihopdragne, jemte Beskrifning om Norrby Surbrun i Södermanland, af en, som, nåst Guds hjelp,

B. I. C. 2 af des Vattns nytjande blifvit lyckel lindrad Sveriges Nat. Hist. AF SIN PLAGA. in 8:0. Stockh. 1741. 114. fidd. Föret. oberåkn.

Författaren är Prosten och Kyrkoherden i Nyköping M. Andr. Sam. Pijhl; hvilken, vid detta Arbetets sammanskrisvande, enkannerligen nytjat en Berättelse om Norby Hålsobrun i MSCt af D. Petr. Martin, först Provincial-Medicus i Södermanland, sedermera Adjunct. Facult. Med. i Upsala, död 1727. Prosten Pijhl asled 1752.

- 1109. En kort Berättelse om the nysupfundne Hälso-Kållor, på skilnaden emellan
 Fläckiebo och Kila Soknar i Wesmanland,
 hvad Mineralier de hålla, och emot hvilka
 Sjukdomar de båst kunna tjåna, med mera
 som thertil hörer, i största hast sammansattad af Sam. Skragge, M. D. och Med.
 Prov. Vesm. in 12:0. Stockh. Wankiss Enka,
 utan årtal, 4 ark.
- 1110. Sam. SKRAGGES Berättelse om några Curer vid Wesmanlands Hälso-Kållor. in 8:0. 1703.
- 1111. Pet ELFVINGS korta Anmärkningar öfver Kihla, eller Fläckebo Hälfobruns Curer. in 12:0. Stockh. Werner, utan artal.

Autoren, Medicinæ Professor i Åbo, asled 1726.

1112. Abr. Abr: son Hülphers An-B. I. C. 2 Markningar om Såtra Hälfobrun i Westman-Nat. Risk. land.

Vid des under N:0 1101 cherade Fagne-Tal, Westeras 1770, in 4:0.

1113. En kort Berättelse om den i Wårmeland och Grythytte Soknbelägna, och för några är sedan upfundna Looka Hålsobrun, med de omståndigheter och Anmärkningar, som af ersarenheten desse tvenne förledne åren kunnat inhåmtas, samt för hvilka Sjukdomar Vatnet förnåmligast tjänar &c. framgisven af Eric Victorin. in 8:0. Stockh. Werner, 1727. 71 sidd.

1114. Continuation af kort Berättelse om de Curer, som vid Looka Hålsobrun åren 1727 och 1728 åro gjorde: framgisven af Eric Victorin, M. D. R. Coll. Med. Membr. in 8:0. Stockh. Werner, 1729. 88 sidor.

Dr Erie Victorin dog 1756.

Om Looka Hålsobrum sås också Car. Linnæi Vast-Gotha Resa, p. 264, och Pet. Jon. Bergii, år 1763 för K. Vet. Acad vid Præsidii nedläggande, hållne Tal: om kalla Badi gemen, och Loka Badningar; i hvilket den namnkunnige Gytjans bruk och verkan beskrisvas. Jåmför Hülphers Förtekn. p. 12.

B. I. C. 2. 1115. Notification angående Sốt-Bruns-Syeriges Nat. Hist. Curen, vid S. Ragnilds Kálla i Sőderkőpings Stad. in 4:0. Stockh. 1718, item 1719. 1a.

Donna Notification har D. Magn. Gabr. BLOCK, Provincial-Medicus i Östergöthland, låtit trycka. Han asled 1722.

Åtskilligt angående denna Källa år infördt uti Inrikes Tidningurne 1764, n. 37, och 1768; n. 22.

1116. Kort Beråttelse om S. Ragnilds Källa vid Söderkoping. in 4:0. Stockh. 1766. ‡ ark.

1117. En utförlig Beråttelse om the nyss upsundne Suurbrunnar vid Medevi uti Öster-Göthland, huru the båst skola brukas, och på hvad sätt imedlertid Diæten anstålles; och huru man åtskillige tilsällen, som Brunsgåsterna under tiden vederfares, kan bäst sörekomma, therjämte någre nödvändige frågor; och ytterst några förledne års Curer upteknade af Urban Hierne. in 8:0. Stockh. Eberdt, 1680. 200 sidd. utom Föret.

Boken hade tilförne tvenne gånger varit trykt, neml. 1679 i Stockh. in 12:0, och samma år i Linköping. Uplaganaf 1680 år tilökt med en Beråttelle om de året förut vid Medevi skedde Curer.

- 1118. Kgl. Maj:s Placat, angående Me-B. I.C. 2. devij Surbrunn: Stockh. d. 6 Jun. 1681. Nat. Hift. in 4:0. K. Tr. 1 ark.
- 1118 (a). Kgl. Maj:s Råds. Förordning dem til råttelle och efterlefnad som vid Medevij Surbrunn sig uppehålla. Dat. Stockh. d. 15 Junii 1714.

Uti v. Stiernmans Saml. af Com. Stadgar, Del. VI, p 159. Lås Extra&et, vid flutet, p. 161.

1119. Grundelig Underrättelse, huru Mineral-Vatnet vid Medevij uti Öster-Göthland bäst skal brukas, och på hvad sätt Diæten skal hållas, hvarester ock de, som sig af de andra Brunnar i Sverige betjäna, kunna (med behörig Limitation) sig ställa och råtta. Nyligst uti största korthet sammandragen (af Urb. HIERNE). in 12:0. Stockh. 1702, item 1708. 60 sidd. Föret. jemte Placatet ang. Medevij Surbr. oberåkn.

Omtr. genom Kgl. Tr. i Nykôping 1760 in 12:0, $2\frac{1}{2}$ ark.

1119 (a). Underrättelse om Medevi Surbrunnar, af Torb. BERGMAN. in 80. Stockh. J. G. Lange, 1783. 13 sidd.

Forfattaren är Chem. Professor i Upsala.

1120. Medevij Surbrunnars mårkvärdiga Curer, på desse tre sidsta åren uti svåra och Bibl. H. S. G. Del. 2. F lång-

Digitized by Google

B. I. C. 2. långsamma Sjukdommar skjedde, anteknade Sveriges Nat. Hist. och fulfölgde af Joh. Gottschalk TRANEO D. in 8:0. Stockh. Keyser 1690. 86 sidd. utom Ded. och Föret.

> Forfattaren, fodd i Strengnas, var Ammiralitets-Medicus i Carlscrona, hvarest han annu lefde 1717.

1121. Kort Berättelse om några sårdeles Curer, som äro skedde vid Medevij Hålsobrun, upsatt och, ester Kgl. Colleg. Med. söregångne Censur, til Trycket befordrad af Const. Soem. in 8:0. Stockh. 1727. 32 sidd.

Författaren, M. D. och Stads-Physicus i Stockholm, asled år 1743.

1122. Mårkvårdiga Observationer ang. Jönköpings (Lindedahls) Surbruns-Curer, som ock en utförlig Relation, huru Surbrunnen aldraförst år kommen i bruk, och sedan alt mer årligen tiltagit igenom thes lyckeliga Verkan. Upteknat af Jac. Sjöberg, M. D. in 80. Jönköping, Falk. 2½ ark.

Lårer vara tryckt vid pass år 1733; men hvad Relationen til Kgl. Colleg. Medic. angår, så hade Försattaren den långt förut ingisvit.

Efter Hülphers's Beråttelse, i des Förtekning, p. 26, skal denne Trastat förste gången vara tryckt 1714, in 4:0. Han citerar också: Årestod öjver Hälsobrun Lindal, tr. 1713. 1 a.

1123. Kort Afhandling om den vid B.I. C. 2. Jönköping år 1763 uptagne Helsobrunnen, Nat. Hist. Mahredahls Helsobrun kallad. Efter Kgl. Coll. Med. genomseende och gifne Censur, til trycket låmnad af And. Mag. Wählin, M. D. Prov. och Hosräts-Medicus i Jönköp. in 8:0. Jönköping, Falk, 1764, 2 ark.

Ldrda Tidn. 1765, n. 50.

1124. Acidularum Gothoburgensium

a. 1688 in ipsa urbe exortarum, variisque probis tam theoreticis, quam practicis

examinatarum, Prodromus: ob commune bonum, officio id postulante, editus ab Abrah.

Bex, M. D. ac hujus loci Phys. ord. in 12:0. Gothob. Rahm, fine anno. pl. 2.

Denna Hålsobrun, belågen på den så kallade Köpmansgatan, har nu i många år varit öde och igenstoppad; se E. Cederbourgs Beskr. öfver Gótheb. p. 63. Doct. Abr. Bex dödde ung 1690.

Hülphers, i sin Förtekning, p. 23, eiterar en af Tyske Past. Mart. Fr. HERMANNUS hållen Predikan, tr. 1689, under titel: "Der süssqwellende Heylbrunn, bey dem für kurzer Zeit entsprungenen Saur-Brunnen in Gothenburg".

1125. Kort Berättelse om hålsosamma Mineral-Vatnet hår vid Götheborg, ute för Carlsport upsprungit, hvilken Kongl. Prov. Medicus, och denna Stads Phys. ordinar. And. Lundelius, M. D. framstält F 2 haf-

Digitized by Google

B. I. C. 2. hafver. 1713. in 8:0. Götheb. Hageman. Nat. Hist. 1 ark.

Denna Hålsobrun blef år 1711 upfunnen af D. Lundelius, död 1720. År 1728 förskaffade sig D. Jac. Boëthius Kgl. Maj:s Privilegium på samma Hålsobrun; se Cederbourg, l. c. p. 98.

D. Nauclér Bures Tankar om detta Bruns-vatten lasas uti Götheb. Magaz. 1760, n. 23, 25.

1126. Dan. KELLANDRI Epistola invitatoria ad Acidulas Gothoburgo propinquas. 1721.

Omtalas i Asia Liter. Suet. 1721, p. 244, fåsom en nyligen utkommen Skrist, hvilken innehåller åtskilligt mårkvårdigt ang. detta Mineral-Vatnets nytta och bruk. År skrisven på Svenska: se Hülphers's Förtekn. p. 29. Försattaren, M. D. och Stads-Phys. i Götheborg, lefde til år 1724.

1127. Beråttelse om Skara Hålsobrun, Skara-lisa kallad.

Uti Götheb. Magaz. 1761, n. 19.

1128. Kort Berättelse om Baggetosta Hålso-Kålla, vid Uddevalla, af Jac. Boe-Thius. in 8:0. Götheb. 1729.

Baggetofta Surbrun ligger I mil från Uddevalla; fe Linnæi Weft-Gotha-Refa, p. 204, och P. J. Bergii Tal om Stockholm för 200 år sedans &c. p. 202 i not.

D.

D. Boëthius, Stads-Phys. i Gotheborg, dod-B. s. C. 2. de 1748.

1129. Berättelse om Gillberga Brunn, af D. Dan. RUDBERG, 1764.

Citeras af Hülphers p. 35.

Gillberga Brun ar belägen 5 ½ mil ifrån Carlstad; har namn af Hårader och Soknen.

- 1130. Argumentum Relationis Doct. Doebelli de Acidulis Scanicis. in 4:0. (1707) pl. ½.
- 1131. Beskrifning om Ramlosa Hålsooch Surbruns upfinnande, des Belågenhet, Natur, Verkan och råtta Bruk. in 8:0. 1708. 24 sidd.

Är utgisven af nyssnämnde D. Joh. Jac. Doebelius, och trykt utan Ställets eller Boktryckarens Namn. Författaren var då Gouvernements Medicus i Skåne, blef sedermera M.d. Prosessor i Lund, adlades 1717 med namnet von Doebeln, och asted 1743.

Om Ramlosa Brun lås också Bar. Hårlemans Bref til Gr. Piper, och C. Linnæi Skånska Resa, p. 310. En Romantisk Beskrifning på denna Hålsobrunn står uti Lunds Veckoblad 1775, n. 34.

1131 (a). MSC. D. Nils RETZII Beskrifning öfver Åby Hålfobrun.

År i Sonens Prof. A. J. Retzii forvar.

Óm

B. I. C. 2 Om Åby Hålfobrun se Tuneld, Upl. 5. Nat. Hist. P. 358.

1131 (b). Kgl. Maj:s Råds Bref til Collegium Medicum, at den uti Gestrikeland och Björkeby upfundne Mineral-Brunnen skal njuta samma Friheter och Privilegier, som andra Hålsobrunnar här i Riket. Dat. Stockh. d. 15 Junii 1714.

Uti von Stiernmans Saml. of Comm. Stadgar, D. VI, p. 162. Skal blifvit probered och förfökt af D:r Carl Pelt, Prov. Medicus uti Gefleborg och Norrland.

1132. Examen Chymico-Medicum Fontis soterii Kuppisensis, Dissert. Acad. Pr. Herm. Didr. Spoering, Resp. Joh. Ekclund. in 4:0. Abox 1741. pp. 23.

Denna Hissbrun är belägen nära intil Staden Åbo. Jämför Pr. Haartmans Relation i de 1765 til K. Colleg. Med. inlemnade Berättelser, tr. samma är i Stockh. in 8:0, p. 43 seq. och Gust. Winquists "Hydrol. Försök om Reskaffenheten af Finlands Fjäll-och Kiäll-vatten", en under Professor Gadds inseende utgisven Disputation, Åbo 1772, in 4:0, i hvilken åtskillige i Finland upfundne Mineral-Källor namngisvas. Lårda Tidn. 1772, n. 87, 88.

Sect.

Sect. V.

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hist.

Berättelfer om åtskilliga Physicaliska Händelfer.

§. 1.

Om Solens Up - och Nedergång, Nordsken, Askedunder, Jordbafningar, m. m.

1133. Refractio Solis inoccidui, in Septentrionalibus oris, jussu Sereniss. ac Potentiss. Principis, Caroli XI _ circa Solstitium æstivum 1695 aliquot Observationibus Astronomicis detecta (Lat. & Suet.) in 4:0. Holmiæ, ex officina b. N. Wankisii. pp. 103. sine Ded. rel.

Act. Erudit. Lips. 1697, p. 91. Tentzel, Monatl. Unterred. 1698, p. 849.

Dedicationen år underteknad d. 29 Oct. 1695 af Joh. BILBERG; hvilken, under d. 27 Aug. s. å. hade får Konungens Befalning, at upsätta denna Befättelse: se Sam. Lænboms Handl. til K. Carl XI; Hift. VIII Saml. p. 219.

Omtrykt år Boken, dock på Latin allena, uti Ephemerid. Naturæ Curiosor. Append. An. IV, och af denna Uplaga åro Exemplar sårskist afdragne.

På Engelska har hon fåt följande Titel: "A Voyage of the late King of Sweden, and another of Mathematiciens fent by him: by John BILBERG". Lond. 1698, in 8:0.

F 4

Om

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift.

Om "Jo. Chr. Schulenburgs Ellipt. und "bey Nacht scheinende Sonne, nach Anlass des Königs in Schweden Carls des XI, zu Torneä in Lappland a. 1694 angestellt. Astronom. Observation. Bremen 1696, in 4:0, är en Tysk Ösversättning af Bilbergs Arbete, eller et Utdrag däraf, kan jag icke säga. Titeln är tagen utur Catal. Libror. Jac. Burckhardi, Halæ 1748 in 8:0, p. 122.

1134. Demonstratio mathemat. ostendens, Lucem inocciduam sub Polo boreali dari. Pr. A. Riddermark, Resp. Chph. BLANXIUS. in 8:0. Lond. Goth. 1701 pp. 48.

1135. Expositio Transformationis lacrymarum Heliadum in Electrum, Excercit. Academ. adumbrata, Pr. And. Prytz, Resp. Joh. Franseen. in 80. Aboæ 1708. Pr. 35.

Under denna Fabel, som låmpas på vår Nord, beskrisves Solens gång. Med Eridanus förstås Östersjön, Heliadrm Lacrymæ betyda Bernsten o. s. v. Jämför O. Rudbecks Atlant. T. I och II på slere ställen.

1136. CCCXVI Observationes de Lumine Boreali, ab a. 1716 ad ann. 1732, partim a se, partim ab aliis in Suecia habitas, collegit And. Celsius. in 4:0. Norimb. Endteri Hæred. 1733. pp. 48. sine Præfat.

Com-

Commerc. liter. phys. techn. med. Norimb. 1733, B. I. C. 1 p. 262.

Nat. Hift.

En Berättelse om Nordskenet, af P. WAR-GENTIN, står i K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1752, p. 161 — 171. Historien om Nordskenet, af Densamme, låses ibid. 1753, p. 81 - 93.

"Nordlysets Aelde, beviist med gamle Skri-"benters Vidnesbord, ved Gerh. Schoening", en vacker Ashandling, intager et Ställe uti Kiæbenhaunske Selskabeds Skrifter, VIII Deel. p. 197-316.

1137. Brontologia Theologico - Historica, thet är, enfaldig Lära och ianferdig Berettelse om Åskedunder, Blixt och Skott, bestående af Fyra Delar: I. En af Guds Ordoch andra Skrifter tagen Beskrifning om Askans dunder och blixt, eld och kraft. II, Gudfruktiga Menniskors christelige Tankar om then i Himmelens-sky dundrande och liungande Gudi. III. Suiogothia fulminibus & flammis punita, eller troverdiga Beråttelser om the mårkvårdigaste Åske-slag, Thoreldar, och andra stora Brandskador, som i forra och sednare tider, ifrån år 1000 intil thetta innevarande, på Städer, Slott, Kyr-kior och andra stora Hus sig tildragit hafva, inom Svea-och Gotha Rike. IV. Några få Boner m. m. _ fammanskrifven af Olav. RHYZELIO, W. G. in 4:0. Stockh. Horrn, 1721. 131 sidd. utom Dedicat. Foret. m. m.

AH.

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. Att. Liter. Suec. 1722, p. 345.

Til mit amne horer den Historiska Delen, hvilken, for nyare tider, ansenligen kunde forokas.

1138. Berättelser om några mårkvärdiga Åskeslag, af Nils Palmstierna...

Uti K. Sv. Vet. Acad. Handl. 1749, p. 115-128.

- 1139. Sanfärdig Beråttelse om thet svåra Åske-slag, som träffat och til en stor del förtårt Hosva Kyrka i Wåster-Göthland (d. 23 Jun. 1723). in 8:0. ½ 2.
- 1140. En kort, men sansärdig och omståndelig Berättelse, om den oformodeliga och förskråckliga Håndelte, som d. 19 Jul. 1728 timade sig på Diele Lond, Sundels Hårad, Frännesors Primas medelst et håstigt Thordöns slag &c. i penean settat af Kyrkioherden därsammastädes, M. Erland Rosell. in 4:0. Stockh. Kgl. 11. 1728. 1 ark.
- 1141. Kort och välment Påminnelse vid Guds hemsökande Dunderslag, som sig tildrog i Wåster-Göthland och Dala Giäld, år 1728, försattad af M. Andr. Silvio, P. &. P. Dalensi. in 8:0. Götheborg, Hagemans Enka, (1728). 34 sidd.

Om

Om Författaren, död 1746, lås Ldrda Tidn. B. I. C. 2.
Sveriges
Nat. Hifts

1142. Beskrifning om et Åske-slag i Alfva Sokne-Kyrka, på Gottland.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1753, p. 77 - 79.

1143. Om et Åskeslag uti Österwähla Soken och Wässmanlands Landshösdingedörme, af Dan. Tilas.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1742, p. 33-40.

1144. Animadversiones Chemicæ ad Istum Fulminis in Arce regia Upsaliensi, d. 24 Aug. 1760, quas, Pr. J. G. Wallerio, publice ventilandas exhibet Car. Petr. Wisom (Lat. & Suet.) in 4:0. Upsal. 1761, pp. 59.

1145. Om et mårkvårdigt Skydrag, vid Wreta Kloster, af T. TIBURTIUS.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1758, p. 39 - 42.

1146. Nicol. WALLERII brevis Hiftoria Glebarum, quæ propria quasi virtute
e terræ gremio, in patria nostra se elevasse
& ejecisse deprehensæ sunt.

Lises: Att. Lit. & Scient. Suec. 1737, p. 330 — 235.

1147. Differt. de Terræ Mota; Pr C. F.

B. I. C. 2. F. Mennander, Resp. Casp. BACK. in 4:0.

Nat. Hist. Aboæ 1747. 5 ½ a.

Larda Tidn. 1748, n. 1.

Anledning til detta åmne hafva tvenne Jordbåfningar gifvit, som 1737 och 1739 i Öster-Bottn blifvit mårkte. Messenius, i sin handskr-Krönika om Finland, beråttar jåmvål, at år 1626 en dylik håndelse, på detta stållet, sig tildragit.

Om Jordhafningar i Sverige, uti fordna och nyare tider, lås Götheb. Magazinet, 1760, n. 5.

En Obekants Bref, innehållande Anmärkningar ang. Jordbåfningar, eller något dylikt, i Öster-Dalarne, står i Ldrda Tidn. 1753, n. 44.

1148. Beskrifning om några Jordbäfningar, som tildragit sig i Wester-Norrland år 1752, af Nils Gissler.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1753, p. 67

Lågg hårtil: Henr. WEGELII Beråttelse om en Jordbåsning i Kimi Lapmark, ibid. 1759. p. 229 – 237.

1149. Samling af Berättelser om de ovanliga Rörelser i Vatnet, som på åtskilliga ställen hår i Riket blisvit mårkte d. 1 Nov. 1755.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1755, p. 314

1150. Samling af åtskillige Mårken, fom

fom Fiskare, Lotsar och annat Sjöfolk, dels B. I. C. 2. vid Östersjön, dels vid Vester-Hasvet, has-Nat. Hist. va 'til tilkommande Väderlek, af P. Kalm.

Uti Kgl. Vet. Acad. Handl. 1745, p. 102 - 114.

Hit hora tvenne Academ. Afhandlingar, den forra, af Jo. Hindr. LINDQUIST de Præsagiis pluviarum, Ab. 1769, och den andra af Mich. Polviander de Præsagiis tempestatis serenæ, ib. 1771, bågge in 4.0.

1151. Dissert. de Præsagiis Tempestatum in Carelia. Pr. C. F. Mennander, Resp. Fr. Aurenius. in 4:0. Aboæ 1752. 4 a. Larda Tidn. 1752, n. 28.

1152. Biskopens i Skara, D. Jesper Sweders Gudeliga Betänkande om then ovanliga Väderleken och thet stadiga Rengnandet, som synes villia fördärfva Säden och Gräset på Jorden m. m. skrifvit och utgifvit then 17 Julii år 1725. in 8:0. Skara, Möller, 24 sidd.

§. 2.

Om Vatnets Stigande och Fallande, samt om några märkvärdiga Strömar och Sjóar.

1153. Om Vatnens Högd och förra Verldens starka Ebb och Flod. Beviis utur Sverige. in 8:0. Stockh. Werner, 1719. 40 sidd.

Főr-

B. J. C. 2. Sceriges Nat. Hist. Författaren var Assessor i K. Bergs-Collegio, Eman. Swedenborg. Asta Liter. Suec. 1720, p. 5. J. Browallii Betank. om Vattumiskn. p. 9.

1153 (a). Eman. SWEDENBORGII Epist. ad Jac. a Melle (de Reliquiis Oceani in terris & montibus Sueciæ) scripta Holmiæ d. 21 Maji 1721.

Uti Aff. Lit. Suec. 2 1721, p. 192 - 196.

1154. Monumenta Diluvii universalis ex Historia profana civili, quæ, Pr. Joh. Engeström, publico examini submittit Resp. Jo. Henr. Burmester. in 4:0. Lond. Goth. 1740, pp. 48.

Emot slutet bevisar Författaren af Eddan, at vår Nords äldsta Inbyggare icke varit okunnige om Syndasloden.

1155. Monumenta Diluvii universalis ex Historia naturali, quæ, Pr. Kil. Stobæo, publico examini submittit Resp. Jo. Henr. Burmester. in 4:0. Lond. Goth. 1741.

Omtr. uti Kil. STOBEI Opuscula, Dant. 1752, in 4:0, p. 286 — 327.

1156. And. CELSII Anmärkning om Vatnets Forminskande, så i Östersjon, som Vesterhasvet.

Uti K. Sv. Vet. Acad, Handl. 1743, p.33-50.

Prof.

Prof. Celsius utgifver sina Tankar om Vatnets B. I. C. 2.
Förminskande som en sats, hvaras man kan Nat. Hist. draga åtskilliga nyttiga Slutsatser; han är jåmvål af den mening, at densamma kan hasva sin Nytta i anseende til en såker Tide-råkning uti Historien, nem!, så vida man kunde vara förssäkrad om Satsens enahanda Tillåmpelighet på förslutne Tider; hvilken Tillåmpelighet han likvål sjelf i tvisvel drager.

Denna Hypothese har sedermera vår vittre von Dalin icke allenast antagit, såsom en ostridig och på alla Tider tillåmpelig Grundsats i Historin, utan också dårpå byggt Tideråkningen uti sin Svea Rikes Historia, hvaraf Första Delen utkom 1747.

Vattuminsknings-Satsen har hast, och har ånnu, sine Förfäktare så vål som Motståndare. Til de förre räknas, utom Celsius och von Dassin, von Linné, Härleman, Kalm, Chydenius, Hasselquist med slere, och til de senare, jemte hela Svea Rikes Preste-Stånd, Bioerner, Wilde, Lagerbring, Richardson, Browallius och andre. De märkvårdigaste Skrifter, som i detta Tvistemål genom Trycket utkommit och fallit mig i hånder, åro i ordning följande.

1157. Caroli LINNÆI Oratio del Telluris habitabilis Incremento, habita in Acad. reg. Upsal. a. 1743, Apr. 12.

Uti C. LINNEI Amenit. Acad. Vol. II, p. 430—459.

En Svensk Ösversättning af detta Tal utkom i Stockh. 1776. in 8:0.

1158.

B. I. C. 2. 1158. Utdrag af et Bref til CammarSveriges
Nat. Hift. herren Grefve Thor Bonde, skrifvit in Julio 1747 af Herr Ass.n Bioerner, ang.
Oriktigheten af then nyligen påstådde Östersjö-högden, som skal, redan år 1100 efter
C. Börd, hafva stådt öfver thenne tids Vattenbryna til 16 alnar, samt alts merendels
öfver Stockholm och slera Sveriges StrandOrter af thylik högd.

Uti Stockholms Veckoblad 1748, n. 17, 18, 19. Lås ockfå hvad som vidare, i detta ämne, uti samma Veckoblad sinnes infort, n. 31, 32, 34.

1159. Beschwerden des Priester-Standes im Schwedischen Reiche, über des Königl. Bibliothecarii, Herrn Ol. Dalins, Schwedische Reichs-Historie.

Vti Marburg. Beytrage zur Gelehrsamk. V. St. Marb. 1750. in 8:0, p. 129-141.

Uti detta Pråste - Ståndets Betånkande, eller Protocolls-Utdrag af d. 12 Sept. 1747 (råttare d. 4 Dec.) ogillas Vattuminsknings-Satsen. Biskopen D. Rhyzeljus såges dårvid hasva fört pennan. Det bisölls jämvål af Borgare-Ståndet, hvilket Stånds Protocolls-Utdrag kan låsas ibid. p. 218.

Huru Hof-Rådet Sthlózer glosserar öfver dena Betänkande, i afligt at dåraf göra åtlöje, kan ses uti des Proben Rusfischer Annalen, Brem. u. Götting. 1768, in 8:0. p. 53 uti Anmärkn.

1160.

1160. Utdrag af et vidlystigt Bref til B. I. C. a. Sveriges Præsidenten __Grefve Carl Fredr Piper, isrån Nat. Hist. Hr Assessor Bioerner, ang. vidare Anmärkningar emot then stora Vattuminskningen, som någre thenne tid hasva påståt vara fordom skedder, och ånnu böra hållas före altjämt ske och framhärda. in 4:0. Stockh. Kgl. Tr. 1748. 1 a.

1161. Svea Rikens Håvda-Ålder, upvisader med en Sago-och Rono-Reda om Nordiske Lånders, så fornare, som senare Åboning, Strandvidd och Östersjö-högd, med tillökning av et Brev om Finnars, Lappars och Samojeders ursprung från Samaritanske Israeliter, af Erik Jul. BIOERNER. Hegesippus L. 3, C. 8. __ in 4:0. Stockh, Merckel, 1748. 210 sidd. utom Dedic. Föret. och Brefvet, tilsam. 32. sidd.

Et besynnerligt Skrifsått, ovanliga och icke almånt bekanta Ordfogningar, jåmte en sålsam Orthographie, göra detta Arbete för Låsare tungt och obehagligt; ehuru man för öfrigt icke nekar, det ju dåruti slere grundade och nyttige Anmårkningar förekomma.

1162. Jac. WILDE om Nordiska Historiens Pålitelighet och Tideräknings-grund.

År Bihanget til I Delen af des "Svenska Stats"Förfatningars, eller allmänneliga Rätts Historia,
"med Förklaringar och Päminnelser öfver Hr
Bibl. H. S. G. Del. 2.

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. "Ol. Dalins Svea Rikes Historia, af Latinska "Språket försvenskadt af And. Wilde. Stockh." "1749, in 4:0.

1163. Oförgripeliga Päminnelser om Vattuminskningen i Norden, huruvida deraf kan väntas någon Säkerhet om Sveriges Ålder: af Sven Bring.

Uti des Samling af åtskillige Handlingar, som förmodl. kunna gisva ljus i Sv. Historien, I Del. Lund (1749) in 8:0. n. XI, p. 137 — 177.

Påminnelserna bestrida Hypothesen om Vattuminskningen, samt v. Dalins dårpå grundade Tidrakning.

Denne senare sant icke sor godt, at vidlystigt inlåta sig i denna Stridighet; utan åtnöjde sig med, at uti Företalet til II Delen af sin Svea Rikes Historia, utgisven 1750, korteligen besvara et och annat af de honom gjorde inkast.

Nya Skål mot samma Hypothese framstiller Joh. Gothenius, uti II Del. af sin under Pr. Brings inseende 1754 håldne Disputation; de Fundamentis Chronologiæ Suio-Gothicæ, se n. 2463.

1164. Observationes de Decrementis Aquarum in Sinu Botnico, quas publice defendent Pr. Sam. Chydenius & Resp. Sam. Lacman, Ostrobotnienses. in 40. Ups. 1749. pp. 24.

Larda Tidn. 1750, n. 8, 9.

Cel-

Celsii Anmarkninger bestyrkes har med årskil-B. I. C. 2.
Sveriges
Nat. Hist.

1165. Historiola Controversiæ recens motæ de Antiquitate Regni Sveo-Gothici: cujus Specim. I Dissert. Academ. sistunt Carol. Frid. Georgii & Resp. Gabr. G. Tybelius in 4:0. Upsal. 1751. pp. 44.

Et afbrutet Arbete. Ånskont Forfattaren tyckes nog opartiskt recensera våra Håssdeteknares Sasser och Meningar sör och emot Vatnets Förminskande i Norden, samt det dårpå sig grundande Bevis om Sveriges Ålder, påminner likvål D. Browallius, uti sit Betankende, p. 13, at igenom denna Ashandling, "Minsknings Satsen synes mera hasva vunnit til antalet af Vidhangare, ån förlorat".

1166. Belkrifning om en Runsten vid Dromingholm, som kan tjena til Uplysning i Losvoiska Historien. in 4:0. 22 sidd. utom Dedic. och Föret.

Ånskont på Titel-bladet icke står utsatt, hvarest och når denna Skrist blisvit trykt, vet man dock, at hon lemnat pressen i Stockholm, uti Kongl. Tryckeriet, 1751.

Författaren kallar sig Olaus BIOERNERUS, Antiquarius Losvoensis; men är då varande Kgl. Bibliothecarien von Dalin. Åndamålet med denna skämtaktige Skrist är utan tvisvel, at göra åtlöje af våra stränga Häsdateknare, och i synnerhet af framl. Assessoren Er. Jul. Bioerner,

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift. kanske för det han vågat föra pennan emot Vatuminsknings - Satsen, hvarpå förmodl. syftas p. 15, dår det föregisves, at för Syndasloden Mälaren var en liten Rännel m. m.

Den som låst le Roman Comique af Scarros, och le Chef d'Oeuvre d'un Inconnu, lårer snart nog finna, huru vår von Dalin vetat at betjena sig af den förra, vid Ösverskristerne af Capitlen, och af den senare, uti sjelsva Ashandlingen. För ösrigt lårer denna Skrist med skål kunna råknas bland de sässyntaste Svenska Böcker, om så år, at icke slere ån 30 Exemplar dåraf blisvit trykte.

1167. Anmärkningar öfver de Skål, hvarmed Hr Ass: Richardson, uti I Delen af sin Hallands-Beskrifning, söker at förlägga Satsen om Vatnets årliga aftagande i Norden, gjorde af M. Sven Hedström, 1755.

De lasa i Larda Tidn. 1755, n. 34.

Svar på dessa Anmärkninger står i samma Tidningar, n. 43.

1168. Betänkande om Vattuminskningen, hvaruti denna Läran ester den H. Skrist, Naturens Lagar och Försarenheten prösvas, samt oriktig besinnes; af Joh. Browallius, S. S. Theol. Doctor och Biskop i Åbo. in 8:0. Stockh. Salvius 1755. 250 sidd utom Reg. jemte et Kpst.

Larda Tidn. 1755, n. 81. A. L. Schlözers NeusNeueste Geschichte der Gelehrsamkeit in Schweden, B. I. C. 2.
Sveriges
Nat. Hist.

Författarens död, som timade d. 25 Jul. 1755, just då Boken var under Pressen, hindrade at dårvid ej blef något Företal gjort, som nårmare kunnat gisva hans assigt vid handen. Uti början af sin Ashandling beråttar han likvål, huru som det af Pråste-Ståndet, vid 1747 års Riksdag, sörfattade Betånkande gisvit honom tilfålle, at taga denna Hypothese under nårmare prösning; sörmenandes sig i synnerhet kunna bevisa, at Pråste-Ståndet, i bemåste sit Betånkande, med all grund och skål sörklarat Vattuminskningen sör en obevist och opålitlig Sits, på hvilken icke något i Historien, eller annat mål, kunde byggas.

En Tylk Öfverlättning af denna Bok utkom i Leipzig, ånskont på Titel-bladet står Stockholm, 1756 in 8:0. Se Götting. Anzeig. 1757, p. 409. Öfverlättaren år M. Carl Ernst. Klein.

Om Ösversten C. F. Nordenschölds Anmärkningar, til vederläggning af Browallii Betänkande, lås B. Ferrners Tal, p. 49 sölj.

1169. Tynder HAKESONS Anmärkningar öfver Vattuminsknings-Satsens förhållande och beskaffenhet, i anseende til Uppenbarelsen, eller den H. Skrift.

De stå uti Sv. Mercur. 1756, Jul. p. 11—18, Sept. p. 129—134.

Författaren år nu varande Hof-Rådet och Professorn i Göttingen, Hr Aug. Lud. Schloe-G 3 ZER, B. J. C. 2. Sveriges Nat. Hist. ZER, som den tiden uppehölt sig i Sverige. Hatt uptäcker sig tjelf i sin Journal, kallad: Neueste Geschichte der Gelehrsamkeit in Schweden, V St. Rost. 1760, in 8:0, p. 828.

1170. Dissert. Examen animadversionum Pseudonymi cujusdam de Hypothess Diminitionis Aquarum sistens, cujus P. I. Pr. P. Kalm, publicæ disquisitioni submittit Joh. Browallius, J. F. in 4:0. Aboæ 1757. pp. 14.

Lárda Tidn. 1758, n. 75.

Författaren vederlägger Tynder Hakesons, det är Hr Schlæzers Anmärkningar. Orsaken, hvarföre denne lärde Utlänning icke svarat därpå, gifver han sjelf tilkänna uti nyssnämde Neueste Geschichte &c. l. c. i Anmärkn. Browallius har ej eller, så mycket jag vet, sortsatt sin Undersökning.

1171. (A. L. Schlözers) Geschichte der Streitigkeit, welche seit einigen Jahren in Schweden, über die Abnahme des Wasfers, geführet worden.

Uti des Neueste Geschichte der Gelehrsamkeit in Schweden, I St. Rost. 1756, in 8:0, p. 164-174.

Beråttelsen år til en god del tagen utur Browallii Betankande, hvarest ånnu slere Skrifter namngisvas, som vål höra til detta åmne och före 1755 utkommit; men hår icke kunna uptagas.

1172.

1172. And. WIJKSTRÓMS Anmark-B. I. C. 2. ningar angaende Hafvets stigande och fal-Nat. Hist. lande vid Calmare Strand.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1757, I Quart-P. 74; 1760, I Quart. p. 74.

1173. Disquisitio hist. mathem. An Diminutio Maris Balthici ex Situ Lundæ probari possit? quam Pr. L. Liedbeck, publico examini submittit Er. Joh. Angelinin 4:0. Lond. Goth. 1757. pp. 15.

Ldrda Tidn. 1758, n. 45.

Frågan besvarades med nej.

1174. Afnandling om Aspå Runsten, och des vitnande om en Vattuminskning i Mälaren, jämte Svar på Hr Canc. R. och Prof. Ihres deröfver gjorde Anmärkningar. Upsat af Erik Ekholm. in 8:0. Stockh. Grefing, 1758. 2½ a.

Sv. Mercur. 1758, Sept. fid. 366.

Författaren låges hafva stympat Canc. R. Ihres Anmarkningar.

1175. EUSEBII PHILALETHIS Bref, med Uttydning ofver Aspo Runsten.

Står i Sv. Mercur. 1759, Aug. p. 129-139.

Áfven dårstådes Sept. p. 257—262, får man igen Hr Екногмs Svar på detta Bref, samt Nov. G 4 p. 149

ţ

B. I. C. 2. Sveriges Wat. Hift. p. 149—154, des Kritiska Noter öfver Ensebst Philalethis Uttydning på Aspo Runsten.

En Anonymi Svar på Svaret på Enfebii Philelethis Bref &c., låses ibid. Nov. p. 154—156; och ibid. Dec. p. 321—334 står Hr Ekholms Vederlåggning emot denna Anonymi Critik.

1176. Historiska Vitnesbörd om Vatnets fordna Högd i Målaren, samlade af Er. Ekholm.

Uti des Krit. och Histor. Handlingar, I Saml. Stockh. 1760, in 8:0, p. 56—71, II Saml. p. 178—188.

1177. Historiska Vitnesbord om Vatnets fordna Hogd i Östersjön, af Densamme.

Uti foren. Krit. och Hift, Handl. III Saml. P. 246—253.

1178. (Peter Anstrands) of orgripelige Tankar om Vattuminskningen i Salthasvet vid Öland.

Uti des Beskrifning ofver Oland, utgifven af Hr Gahm, Ups. 1768, in 8:0, Cap. XV, p. 199-213.

Författeren tror fig hafva full anledning at därom vara förvillad, det Vattuminskning skedt och ännu sker, samt at Öland fordom helt och häller ståt under Vatten: håller likvål före, at den måttstock som Celsius och von Dalin utfat til 2\(\frac{2}{2}\) aln för hvart Seculum, är för dryg,

och medgifver fålunda allenast en alns minsk-B. I. C. 2.

Sveriges

Nat. Histo

1179. Dissert. de Decrementis Aquarum, quam in Acad. Upsal. Pr. J. G. Wallerio, publicæ disquisitioni offert Resp. Joh. Lundborg. in 4:0. Stockholmiæ, Nystróm & Stolpe, 1760, pp. 9.

Lárda Tidn. 1761, n. 67.

1180. Tvisten om Vattuminskningen, föreståld uti et Tal, för Kongl. Vetensk. Academien, af Bengt Ferner, då han d. 31 Jul. 1765 lade af sit dårstädes förda Præsidium. in 8:0. Stockh. Salvius. 56 sidd.

Ldrda Tidn. 1766, n 9.

1181. Anmärkningar om några Forändringar på Jord-ytan i allmånhet, och under de kalla Climat i synnerhet, af Ephr. Otto Runeberg.

Uti Kgl. Vet. Acad. Handl. 1765, II Quart. p. 81 — 115.

Affigten är at förklara och förena de Rön, fom blifvit anförde mot och med Vattuminskningen.

1182. Ytterligare Uplysning om Vattuminskningen, af Carl Fredr. NORDEN-SKÖLD.

Uni

S. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift.

Uti Kgl. Vet. Acad. Handl. 1769, II Quart. p. 127 — 146.

Författaren tager sig anledning af et och annat, som i nåst föregående Anmärkningar influtit, at stadga Vattuminskningen.

1183. Förklaring på några Omständigheter rörande Frågan om Vattuminskningen, af Ephr. Otto RUNEBERG.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1769, III Quart, p. 177 — 197.

Hår besvaras åtskillige af Vattuminsknings-Ålskare gjorde Inkast.

1184. Nils MARELII Tal om Mälarens Utlopp. 1771.

Detta Tal år vål redan under n. 336 uptaget, men nåmnes åter hår, salom hörande til Frågan om Vattuminskningen. Af de Anmärkningar, Författaren gjort, drages den Slutsats, at allmänne Vattuhögden i Österijön och Målaren, på 760 år, icke märkeligen blitvit hvarken ökad eller minskad.

1185. Anmärkningar ofver Motala Stromstadnande, så ock om thes råtta orsaker och betydelse, tillika med några mårkvårdigheter ang. Frostens och Isens natur och verkan; men i synnerhet then så kallade och hårtils obekanta Grund-och Kraflsens enskylte art och egenskap, af Magn. Gabr.

Gabr. Block. in 4:0. Stockh. Werner, 1708. B. I. C. 2.

114 fidd Ded Foret. och Reg. oberakn. Nat. Hist.
jemte et Landkort ofver Strommens lopp.

Denne Forfattares Ttterligare Anmarkningur öfver Motala Strömstadnande, Manuscript in folio, har jug sedt anteknat uti en i Stockh. tryckt Auctions Catalogue, af d. 2 Nov. 1761.

1186 De Fluminis Gotha Albis statione, quæ a. 1720 Decemb. mense contigit, exilitteris--Nic. HWALSTROM excerpta.

Uti Ad. Liter. Succ. 1721, Jul. p. 179.

1187. Berättelse om Stora eller Olussmässo-Floden i Öster-Göthland (1649).

Uti Sv. Mercur. 1758, Jul. p. 22 - 25.

1188. De celebribus utriusque Gothiæ lacubus Wennero, Wetteroque Observata quædam, ab eruditis viris per litteras transmissa. Ex Diss. msc. __ Eman. Swedensentis & decrementis Wenneri lacus, una cum ichnographica cataractarum Goth-Elbæ sluvii delineatione accurata.

Uti Act. Liter. Suec. 1720, p. 111-116.

1189. Birg. VASSENII Cogitationes de incremento & decremento lacus Wener.

Uti Ast. Liter. Suec. 1730. p. 16-22.

1190.

B. I. C. 2. 1190. Anmärkningar om Insjön We-Nat. Hist. nern, upsatte af M. Birg. VASSENIUS.

Uti Sv. Mercur. 1758, Bih. til Sept. p. 406-415.

1191. Utförlig Beskrifning öfver den stora Svea och Gjötha Sjön, Wätter, til des belågenhet, storlek och märkvårdiga egenskaper; samt Anmärkningar och Beråttelser om några uti och omkring Sjön belågne Öjar, Nåås, Berg och Strömmar m. m. som vårdt år at i akt tagas. Ester åtskilliga sörnåma Vånners åstundan sammansattad af Dan. Tiselio, Past. Hammarensi. in 4:0, Upsala, Werner, 1723. 125 sidd. utom Dedic. Föret. och Reg.

Alfa Liter. Suec. 1723, p. 471.

1192. Dan. Tiselli Ytterligare Förfök och Sjö-pröfver uti Wättern, i anledning af lårde Måns Anmärkningar och Påminnelser, visandes Vatnets nogare beskaffenhet af de Grundsatser, som i WåttersBeskrifningen äro införde. in 4:0. Stockh.
Gercken, 1730. 112 sidd. Dedic.m.m. oberåkn.

Acta Liter. Suec. 1734, p. 57.

Forfattaren lesde til d. 19 Jan. 1744. Se Orebro Vecko-Tidning 1777, n. 8.

> 1193. Fórsók til en hydrologisk Afhand

handling, om ursprunget och beskaffenheten B. I. C. 2. Sveriges af de största Vattudrag i Finland: under Nat. Hist. Pr. Gadds inseende, utgisven af Gabr. STAH-LE. in 4:0. Åbo, 1772. 16 sidd.

§. 3.

Om Sjukdomar och Pestilentia.

1194. Exercit. Acad. de communi ad Septentrionem per æstatem degentium malo, alvo adstricta. Pr. N. Rosén, Resp. Ol. Kalmeter. in 4:0. Upsal. 1737. pp. 12.

1195. Tvånne Svar på Frågan om Orsakerne, hvarsöre Gikt har i de senare åren blisvit en mera allmån Sjukdom hår i Landet, ån tilsörene? Samt hvilka åro de båsta Förvarings-och Bote-medel emot samma Sjukdom? Hvilken Fråga, år 1761, blef af Kgl. Vet. Academ. upgisven. in 8:0. Stockh. Salvius, 1762. 40 sidd.

Forsta Svaret år af Hr Prof Petr. Jon. Ber-Gius; det andra af HrAssel. Joh. Lor. Od Helius.

1196. Tal om Farsoter, som måst hårja ibland Rikets Allmoge; hållit sör K. Vet. Acad. vid Præsidii nedläggande, d. 25 Jul. 1764, af Abr. BACK. in 8:0. Stockh. Salvius, 1765. 52 sidd.

Ldrda Tidn. 1765, n. 37, 38. Götting. Anzeig. 1766, p. 327.

1196.

**Sveriges 1196 (a). Differt, qua demonstratur, Nat. Hist Scorbutum Svecis non esse endemium. Pr. J. J. von Dæbeln, Resp. Joh. Gottsch. Wallerius. in 4:0. Lond. Goth. 1735. 2 ark.

1197. Ron om Orfaken til Fallande Soten i Skåne och Werns-Härad, af Carl Linnæus.

Uti K. Vet. Acad. Handl. 1742, p. 279-284.

1198. Dissert. de Medicina Lapponum Pr. G. Harmens, Resp. Joh. FIELLSTROM. in 4:0. Lond. Goth 1734. pp. 31.

1199. Differt de Medicina Lapponum Lulensium, Pr. E. Rosen, Resp. Laur. Mon-TIN. in 4:0. Lond. Goth. 1751.

Götting. Zeit. zon gel. Sachen, 1752, p. 802. Nouv. Biblioth. Germanique, T. XI, P. 1, p. 223.

1200. Sanferdig Berettelse, huru en ung Piga i Skåne, Esther Jonsdotter, try mil isrån Malmö, uti Norra-Aby, hasver uti samselte Sex år lesvat utan mat. in 8:0. Skara, Kjellberg. ½ a.

Bilk. i Skara, D. Jesp. Swedberg har låtit trycka denna Beråttelse, dat. Bone Prästgård d. 28 Aug. 1710 och underskrisven af Petr. Gunhemius; B.I. C. 2.

Bref om samma sak til Consistorium i Lund, skrif-Nat. Hist.

vet i Sept. 1707.

1201. Sanferdig Berättelse, huru en ung Piga i Skåne, Esther Jons-dotter benämd, uti Norra Aby, i Sodre Abys Sokn, 3 mil isrån Malmo, hasver nu på sjunde året lesvat utan den aldraminsta mat eller dryck (af Eric ROLAND). in 12:0. Stockh. Kgl. Tryck. 1711. 1 a.

Omtr. uti Ledige Stunders Tidsfördrif, eller Hist. Skådeplatz, Stockh. Laurelius, 1711,in 8:0.

1202. Disquisitio judicialis super Estheræ Norre-Obyensis morbo, ob diuturnam inediam aliaque symptomata notabili, habita a judice territoriali D. Sven. HALLENBERG, & in Latinum sermonem translata a Joh. Jac. DOEBELIO. in 8:0. Lond. Goth. Haberegger 1714. pp. 46.

1203. Historia inediæ diuturnæ Estheræ Norre-Obyensis Scanicæ, conscripta a Joh. Jac. Doebello. in 8:0. ibid. 1715. pp. 39.

1204. Discursus Academ. de Estheræ Norre-Obyensis Angelo, Stella, Templo alto & Deliquiis, occasione quæstionis: An Estheræ inedia decennis ad morbos ab incantatione, vel ad miracula, vel ad res præter-

na-

B. I. C. 2 naturales referri debeat? conscriptus a Joh. Sveriges
Nat. Hist. Jac. Dosello. in 8:0. ibid. 1715. pp. 26.

Föregående trenne Skrifter åro också tilsammans trykte på Tyska, med Titel: "Joh. Jac." Dobbelli vollståndiger historischer Eericht "von einem Schwed. Frauenzimmer, nahmens "Esther Johannen, gebürtig von Norre-Oby, "und ihrem langweitigem zehnjährigen Fasten". Halle, Hendel, 1724, in 8:0.

1205. Magn. Gabr. BLOCKS Betankande om Esters Jonsdotters fastande in 80.1719.

1206. Berättelse om den olyckeliga Håndelse, som hår i Stockholm, uti S. Oloss Församling, på Badstugatan __sig tildrog--d. 14 Jun. 1707. in 4:0. ½ ark.

Angår någre, uti en nyfs uprånfad Brun, qvafde personer.

1207. Kort Förtekning uppå de namnkunnigaste Pestilents-tider i Sverige, af gamla och nya Skrister och Documenter sammansattad, af Elia Brenner, 1711.

Uti S. Lænboms Svenska Archivum, T. I, p. 113-123.

Skristen är upsattunder Peste-tiden, är 1711, och sörvaras in originali uti Ant. Archivo, Fasicic. Miscellaneor. D. 24, in 4:0. Trycktes är 1761 uti Götheb. Magazinet, n. 43, 44. Tilför-

förlåteligare och utförligare år åfvan utfatte Up. B. I. C. 2. laga, emedan Utgifvaren icke allenast jämnfört Nat. Fiist. sir med åtskilliga andra exemplar, utan också tillagt et och annat hörande til detta ämne, som Brenner förbigåt.

1208. Berättelse om Pestilentia i Sverige.

Hårom handlar Historice hela det 24 eller sidsta Capitlet, uti D. Jesper Swedbergs Gudeliga Döds-tankar, Skara 1711, in 8:0.

1209. Historisk Beskrifning om den grufveliga Pesten, Digerdoden, eller den stora och svarta Doden, hvilken uti det XIV Seculo grasserade öfver hela Verlden, och år 1350 härjade här i Svea Rike, i anledning af sansårdiga, så vål trykta, som skrefne Historier och Handlingar sörsattad af M. Henr. Jac. Sivers. in 4:0. Stockh. Salvius, 1751. 40 sidd.

Ldrda Tidn. 1751, n. 76.

Af det, som Hr Desguignes, utur Österländska Scribenter, i detta ämne samlat, synes at denna grusveliga Pest, som bortryckte sjette delen af den då kånde Verldens Inbyggare, tagit sin början i China, och utspridt sig genom alla de Länder och på samma Våg, som Österländska Handeln den tiden dress: se des Histoire des Huns, Paris, 1758, in 4:0, T. IV, p. 223 följ.

1210.

B. I. C. 2. 1210. Åtskillige Anmärkningar öfver Sveriges
Nat. Hist. närvarande Pestilentias beskassenhet, motande, botande och utrotande uti Norrköping,
— upteknade af Magn. Gabr. Block. in
4:0. Linköp. 1711. 122 sidd. utom Dedic.
m. m.

§. 4.

Om Troldom och allehanda Vidskepelser.

1211. Dissert Acad. de Magia Hyperboreorum veterum. Pr. O. Celsius, Resp. Ol. Hamnel. in 8:0. Upsal. 1709. pp. 54.

Trolkonsten har i vår Nord varit mycket gångse, och de, som dåruti voro måstare, blesvo sördenskul högt årade och vårderade. Se Er. Olai The Svensk. och Göth. Hist. I B. p. 17, Sv. Upl. 1678, in 4:0: jämnsor P. Bayle, Rep. aux Quest. d'un Provincial, T. I. p. 349 och p. 369.

1212. Nord-Schwedische Hexerey, oder Simia Dci, Gottes Affe; d. i aussührliche Beschreibung der schändlichen Versührungen des leidigen Satans, darin zu sehen Gottes erschröckliches Straffverhängen, wegen greulicher Sündenmengen. In einem Sendschreiben von Theophilo Sincero an Christ. Piandrum. in 40. 1677.

Orate

Oratt tilagnas denna Tractat den bekante B. I. C. 2. Erasmus Francisci, eller Finx; åtminstone år Sveriges den icke uptagen uti Fortekningen, som han låtit trycka på sina Skrister: se J. Molleri Cimbr. Liter. T. I, p. 184.

1213. MSC. Ol. Austrell Sammandrag af åtskillige förnäme och lärde Måns Betänkande öfver Truldoms-Våsendet 1676: jämvål Commissorial-Råttens Relation huru det blef stilladt, cum rationibus Sententiæ. Holmiæ, 168p. in 4:0.

Handskriften forvaras uti Frihertl. Rålambska Biblioteket, på Högsjö.

Berätteller om detta Ovåsende kunna låsas uti Diar. Europ. Tom. XXI, XXII. Se också J. W. Valvasors und Er. Francisci Ehre des Hertzogthums Crain, T. I. L. III, C. 12. Ansh. v. Zieglers Histor. Labyrinth der Zeit. Leipz. 1701, in fol. p. 749. Fr. Hutchinsons Historieal Essay concerning Witchcraft, Lond. 1718, in 8:0; hvilken Bok också sinnes på Tyska of versatt, med Chr. Thomasii Foretal, Leipz. 1726, in 40.

1214. Den af högstsal. Kon. Carl XI förordnade Kongl. Commissorial-Rättens i Stockholm Beråttelse om Troll-Våsendet dårstådes, år 1677 och de föregående åren. in 8:0. Stockh. Askergren, 1770. 73 sidd.

Ldrda Tidn. 1770, n. 55.

Pe∙

B. I. C. 2 Sveriges Nat. Hift. Boken är trykt i Gesle, hos E. P. Sundquist.

1215. Dissert. hist. phys. de Superstitione veterum Gothorum. Pr. Jo. Lud. HANNEMAN, Resp. Eric Notman. in 4:0. Kilon. 1707, pl. 8.

Nova Liter, Mar. Balth. 1707, p. 23.

1216. Meletema de Superstitionibus in Patria. Pr. J. Browallius, Resp. Laur. TROLLE. in 4:0. Abox. 1745. pp. 18.

1217. Jonæ Moman Dissert. I, II, de Superstitionibus hodiernis ex Gentilismo residuis. in 4:0. Upsal. 1750, 1752. pp. 88.

Lärda Tidn. 1750, n. 78; 1752; n. 39.

1218. Specim, Acad. de Effectibus falcino naturalibus. Pr. Jo. J. Thorwoste, Resp. Cabr. MAXENIUS, in 430. Abox 1733. pp. 28.

1219. Dissert de Unctione Lapidum apud Veteres. Pr. J. Hermanson, Resp. Andr. Synnessers. in 8:0. Upsal. 1725. pp. 36.

Åtskillige Stållen i Upland namngisvas, hvarest sa kallade Essguarnar sinnas, hvilka af gemene man smörjas och til allahanda Vidskepelser brukas.

ı I.

1220. Dissert. histor. de Diebus fastis & B. I. C. 2. nefastis ad mores veterum Svio-Gothorum. Pr. Nat. Hist. Sv. Bring, Resp. Lars ROGBERG Andersfon, in 4:0. Lond. Goth. 1764. pp. 37.

1221. Dissert de Ordaliis. Pr. J. A. Bellman, Resp. Frid: Anagrius. in &o. Upsal. 1709. pp. 32.

Jamfor Lagerbring, S. R. Hift. II Del. s. 25 főlj.

1221 (a). Chr. NETTELBLADT Theses inaug. de Probationibus: cujus Pars I de perantiquis veterum, tam Svecorum, quam Germanorum per Ordalia purgationibus, in 4:0. Groning. 1724.

1222. Purgationem per Ferrum candens, quæ olim facta est, breviter expositam, æquæ bonorum censuræ, Pr. M. Rydelio, offert Fonas Joh. RUTH. in 8:0. Lond. Goth. 1729. pp. 11.

1223. En kort Afhandling om några besynnerliga Bevis i Råttegången, under Pr. J. Bilmarks inseende utgifven och försvarad af Abrah. SALVIN. in 4:0. Abo, 1773.12 sidd. B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hill. Författaren talar om Envig, Järnbörd, Vatten-och Kors-Domen, Kors-Inidt med mera.

1224. Diss. de Judiciis Dei. Pr. Jo. Ihre, Resp. Carol. J. Wallin. in 4:0. Stockh. Grefing, 1752. pp. 22.

Larda Tidn. 1752, n. 43.

1225. Åtskillige Anmärkningar öfver thessa Tiders falska astrologiska, phantastiska och enthusiastiska Prognostiker, Spådomar och Prophetier, betråffande Menniskians väsende och vandel i gemen, men i synnerket Religions-och Stats-saker, förnämligast i the Nordiska Lånder, m. m. af Magn. Gabr. Block. in 4:0. Linköping 1708. 148 sidd.

Denne Tractat har den beromde Didr. von STADE ofversatt, och låtit trycka i Stade 1711 in 8:0.

J. F. Reimmans icke gunstiga Omdome, om detta Arbete, låles uti des Catal. Bibl. Theolog. Systemat. Crit. Hildes. 1731 in 8:0, p. 732.

1226. Biskopens i Skara, D. Jesper Swedbergs Bres, angående en forunderlig Syn, och betånkeligit Tal, som i Skara Domkyrkio, om nattetid, then 11 April år 1723 sig tildragit hasver. in 8:0. Skara 1725. ½2.

Kloe-

Klockaren i Skara, Hans Danielfon, var den B.I. C. 2. Sveriges fom hade Synen, och Biskopen en mycket låt-Nat. Hist. trogen Man.

1227. Laur. PAULINI, Gothi Suder-kopiens. Episc. Strengnens. Commonefactio de angelicis & pythonicis Adparitionibus; sigillatim vero de præstigiis Kumblæis in Neri-kia; habita Strengnesii in Synodo Aegidiana, d. 3 Sept. a. 1629 &c. in 4:0. Strengnesii, typis Paulinian. excudit J. Barkenius 1630. 7½a.

1228. Contra Luranum. in 4:0. 1. a.

Guil. Luranus låges hafva varit en Theol. Doctor i Poitiers, hvilken blifvit dömd til döden, år 1453, för det han nekat Andarnes tilhjelp i Troll-konsten m. m. Til bevis emot denne Mannen framgifves, uti desse på Svenska författade och sine die & consule trykte Blad, en Probstens Petri Simmings Relation om det, som håndt honom år 1660, då hans Hus och Egendom, som orden ljuda, af Satan och hans Anhang blifvit tilsatte. Man har icke svårt före se, det altsammans varit gyckleri, samt bedrägeri af en låttsårdig Tjenstepiga.

Huruvida följande Skrift hörer hit, vet jag icke; ty jag känner den allenast af Tidu. om Ldrda Saker 1769, II Del. p. 234: "Kort Be-"rättelse om Satans grufveliga grasserande uti en "Mans hus i Roslagen, som passerat är 1769, "samt Sättet huru Djesvulen blisvit utdrisven". Stockh. Hesselberg, 1769, in 8:0. 16 sidd.

Fle-

B. I. C. 2. Sveriges Nat. Hift.

e:

Flere Beråttelser och Ransakningar om Spökerier har jag sedt i Handskrift, åger ock sjelfåtskillige: öfverslödigt vore dock dem hår at upråkna; ty man vet åndå nogsamt, hvad arghetå den ena, och lättrogenhet å en annan sida, förmå åstadkomma.

TILLAGNINGAR

Til

BIBLIOTHECA HISTORICA

Sveo-Gothicas

N. 3. Tillägges i Anmarkningen.

Tillägningar-

Åfven dårstådes förekommer ibland Tabellerme, Tab. VI, en Charta öfver Sverige, Norige och en del af Danmark (B).

N. 15. Tillågges i Anmarkn.

Hr Ösver-Consistor. Rådet Doct. Büsching i Berlin anmärker i Wöchentl. Nachr. för 1783, 11. 10, p. 77, at G. MERCATOR gifvit ut både en större och en mindre Charta ösver Sverige och Norrige.

N. 21. Tillågges i Anmarkn.

Efter Hr Büschings upgist l. c. har N. SAN-SON jämväl, år 1654, låtit utgå på et ark, litet format, en Charta öfver Scandinavien, med Titel: Baltia, quæ et Scandia, Finningia, Cimbrica Chersonesus &c. jämte et annu mindre, på et halst ark, med årtal 1647.

N. 21. (b). Scandinavie, où sont les Etats de Danemarc, Suède &c. par N. Sanson, le fils.

Li-

Tilligningar. Liten Charta, star uti l'Europe en pluseurs Cartes par N. Sanson d'Abbeville. Paris. 1683. in 4:0. Efter Hr Büsching.

N. 21 (c). Suecia, Dania & Norvegia. Et flort Quart-blad horer til Cluverii Geographie.

N. 21 (d). Das Kænigreich Schweden und Norwegen verfertiget von Jo. George Schreibern, in Leipzig.

Charta på et stort Quartblad. Se Hr Büsching på anf. St.

N. 26. Tillågges i Anmarkn.

En Copia af William Berry, ock [å på 2 ark samt med Årtal 1684, namngifver Hr Busching l. c.

N. 27(a). Scandinavien, oder die Königr. Dänemark, Norwegen, Schweden und Lapland, nebenst denen darzu gehörigen Ländern und Insuln.

En liten Charta, med alla Svenska Province-Vapnen på fidorne. Hon hörer til en år 1697 trykt Tysk Öfversåttning af de la Croix utgifne Topographiska Arbeten, och år ganska oriktig. (B)

N. 31. Tillågges i Anmårkn.

Tillemonts Charta ofver Scandinavien skal, efter Hr Büschings Berättelse, utkommit i Paris ris 1749 (formodel. omstucken, eller allenast med nytt Årtal). Titeln år: "Les Royaumes de Suède, de Dannemark & de Norvege, divisés en plusieurs Provinces et Gouvernemens &c. selon les Memoires de Buræus, de Scheffer & de plusieurs autres, corrigez & augmentez par le Sr de Tillemont. à Paris, chès Janvier.

— Avec Privilege du Roi, 1749". I a.

N. 33 (a). Royaumes de Suede & de Norvege, par le Sr Robert, Geogr. ord. du Roi. Avec Privilege. 1748. chès le Rouge.

Charta på ½ a. Se Hr Büsching.

N. 34 (a). Seconde Partie de la Carte d'Europe contenant le Danemark, la Norvege, la Suede & la partie Européene de la Russie, à l'exception de l'Ukraine, par (Jean Bapt-Bourguignon) d'Anville. Paris, 1758. 2 a.

Sverige år aldeles gjordt efter den Charta, som K. Landmåt, Contoirets Betjening utgisvit 1747 (se n. 57); men med den sorbåttring, at Nordligaste Delen ej år afstympad, såsom Formatet ock år större. Alla Svenska Provincie-Chartor, som utkommit til år 1758, åro af d'Anville nytjade. Han var Kgl. Frans. Förste Geograph, och dog 1782. Hans Charta, stucken af G. de la Haye, år en af de båsta och vackraste. (B)

Tillägningar. N. 34 (b). Tabula geogr. regnorum Sueciæ, Daniæ & Norvegiæ, ad emendatiora exempla adhuc edita, jussu Acad. Reg. Scient. & Litt. eleg. Boruss. descripta.

Charta på ½ a. stucken af Sauerbrey: står uti Berlinska Skole-Atlassen. Se åter Hr Butching på anf. st.

N. 36 (b). Le Nord de l'Europe, contenant le Danemark, la Norvege, la Suede & la Laponie, avec la majeure partie de la Russie Européenne; par Mr Bonne, Ingenieur-Hydrographe de la Marine (1780).

Den år i afl. 4:0, och utgör N:0 21 uti den Atlas, fom hörer til den nya el. i Geneve 1780 ut-komna men i Frankrike och Sverige förbudna Up-lagan af Abbé Wilh. Th. Raynal's Histoire philojophique & politique des Etablissemens & du Commerce des Européens dans les deux Indes; Tom. I-IV, i 4:0, til hvilken Uplaga denne Atlas således utgör en Femte Tom. D'Anvilles fören. Karta ligger vål hår til grund, men Hr Bonne har icke gåt til någon Detail; icke eller var det hår nödigt, såsom Historiens Austor egent. hade begge Indierne til sit Föremål. (G)

N. 36 (c). Mappa Daniæ, Norvegiæ & Sueciæ, ex optimis mappis geogr. confecta & juxta recentiores observationes mathemat. delineata; Augustiss. Monarchæ Christiano VII. __ subjectissime dedicata a C. l. Ponteppidan.

Med-

Medföljer en Forklaring over Constructionen af Kortet over Seandinavien, som blisvit tvenne gånger tryckt: först 1781, 40 sidd i st. 8, och sedan, något afkortad, 1782, 24 sidd. i samma format. Chartan berömmes ganska mycket uti Kiæbenh. mye Esterretninger om Laerde Sager, 1782, n. 29. Jämnför likvål Büschings Wöchentl. Nachr. 1783, n. 11, p. 88, och Upf. Sälst. Tidn. 1783, n. 28, p. 221. Kartan utgör et ark, större än i vanligt Atlas-Format. Våra inhemske Kartor äro nytjade vid denna, som är med stor slit försårdigad, d'Anvilles är dock yida renare; årtalet står icke heller utsatt, lårer dock böra föras til 1789. Hr P. år Ritmästare vid Land-Cadet-Corpsen i Köpenhamn. (G)

N. 42. Tillågges i Anmårkn. straxt efter Orden: Denna Atlas består af 16 Chartor.

Exemplar finnas med Svenskt Titelblad: "Ge"neral Hydrographisk Chart-Book östver Öster"sjön och Kattegat — först af H. K. M:s til Sve"rige V. Amir. Hr Werner von Rosenfeldts
"i några åhr med flijt fattade Observationer, jäm"vål sedermera af åtskillige egne tijd ester annan
"gjorde special hydrograph. Chartor &c. afteck"nat anno 1694 aft Petter Gedda &c. Amsterd.

Tvenne år förut utkom en: "Hydrographisk" våxande Grad-Charta öfver Östersjön och Kat"tegatt, i lijten form sammandragen af W. v.
"Rosenfeldt, och P. Gedda, a. 1692";
hvilken sedan håfrades vid Rosenfelds Bok, med

Tillägningar. Titel: "Navigationen, eller Styrmans Konsten" &c. tr. i Stockh. 1693 in 40. (B)

Ibid. p. 16. Tillågges i Anmårkn. efter Citation af Saml. Russ Geschichte.

En Ryck Sjö-Atlas öfver Öster Sjön, med årtal 1757, bestående af 30 Chartor, utgisven i S. Petersburg, hvarest den ock sinnes til köps, åger Hr Büsching; se des Wöchents. Nachr. 1783, n. 10, p. 77.

N. 52 (a). Sueciæ magnæ, totius Orbis Regni antiquissimi hodierna in sex principales suas partes, Gothiam nempe, Sueciam propriam, s. stricte sumptam, Nordlandiam, Finniam, Ingriam, Livoniam, earundemque subdivisionem ac adjacentium Insularum geographica distinctio, ex optimis Auctorum descriptionibus collecta, per G. & L. VALK.

N. 53 (a). Sueciæ Tabula Geogr. milliariis per totum Regnum æqualibus, quorum 12 faciunt unum gradum. Ex formis Bened. Hook. Holmiæ 1703.

En liten Charta i Kopparstick, som for at vara gjord i början af detta Seculum, år tåmligen skicklig. (B)

N. 55(a). A new accurate Map of Sweden, drawn from the best authorities by P. KITCHIN, Geogr. Lond.

Char-

Charta på et stort Quartblad. Se Hr Bü- Tilligsching l. c.

N. 57 (a). Carte Physique du Royaume de Suède, par MENTELLE. Paris 1782.

Visar Sveriges Jordyta, Bergs-ryggar, Insjoar och Alfvar. Man finner dock icke på henne utsatt, hvilka Anledningar Hr Mentelle foljt vid denna Kartas updragande, i synnerhet hvad Bergs-ryggarne beträffar. Sådant lårer dock upgifvas uti den tilforvantade Beskrifningen.

La Suède Ancienne, af Densamme.

Foreställer det Forna Sverige, efter det ungefärliga Begrep man gor sig om Scandinavien, i anledning af de Berattelfer, som hårom finnas has Prolemæus, Tacitus och flere åldre dels Geographer, dels Historici.

La Suède Moderne, af Densamme.

En af de bâttre utländska Kartor, såsom ståld efter den i Stockholm 1747 utkomna (Se N:o 57) och sedan af d'Anville nytjade Karta öfver Sverige (Se N:0 34 a).

Desta 3 Kartor finnas uti den Atlas Nouveau, som Hr Mentelle, Historiographus hos Grefven af Artois (Konungens af Frankrike yngre Broder) borjade at utgisva i Paris 1782, och bora sökas uti Livrailon II, under N. 12, 13 och 14. Formatet år i liten Folio. Om Belkaffenheten of denne nye Atlas se vidare i Upfostr. Sdl/k. Tidn. år 1782. [. 149. (G)

Bill. H. S. G. Del. 2.

N. 63

Digitized by Google

Tillägningar. N. 63 (a). Charta öfver Upland, med nåstgrånsande.

Ibland Tabellerne til Atlantican, Tab. 43. (B)

N. 66. Tillågges i Anmarkningen.

Af denna Charta finnas tvenne Uplagor, af hvilka en år åndrad och förbåttrad. (B)

N. 98 (a). Tillågges följ. Anmårkn.

Uti Lidénska Biblioteket i Upsala forvaras et Arbete, som fortjenar at hår nåmnas; jag menar en: "Geometrisk Concept-Charta ofver Oster-'Gothland, jamte XXIV mindre Concept-Char-'tor, innehållande Måtningar ofver Granserne, "samt de storre Insjoar, allesamman forfattade "af Sal. Ingenieuren Pehr Winen". Denne snalle och arbetsamme Mannen, såger Hr Prof. Liden, uti et Bref til mig af d. 17 Oct. 1782, hade användt mångårig möda på denna Charta, som var bragt til den nårmaste fullståndighet, och ämnad til utgifvande, då Doden oformodligen flutade des dagar. Skada, at den vid Hr Marelii. Charta icke blifvit nytjad; anteligen har jag hast tilfalle at radda den, med sina Bilagor, fran den private papper merandels forestaende forodelfe.

N. 120 (a). Charta ofver Warmeland, eller Carlstads Hordingedöme. Med K. Mis nådigste Privilegio, af des Landtmåterie-Contoir utgifven 1783.

Carl-

Carlstads Höfdingedome fordelas uti Ostra- Tilläg-Syslet, Millan-Syslet och Vestra-Syslet. Carlsiko- ningar. ga Bergslag horer under Örebro Hofdingedome; men råknas til Wårmeland, efter det ligger på vestra sidan om Let-ålfven.

N. 132 (a). Scania, vulgo Schonen. Apud Janssonio-Waesbergios & Mosen Pitt.

N. 142 (a). Lapponiæ, Bothniæ, Cajaniæque, Regni Sueciæ Provinciarum Septentrionalium, nova Delineatio.

Sällsynt Charta på litet ark, vanl. Skrifpapper, utgifven af Andr. BUREUS; har vål inter årtal, men af Dedicationen til Gustaf Adolph, safom Kron-Prins, synes at den innan 1611 års flut, då han steg på Thronen, utkommit. Denne Artikel har Hr Ofver-Direct. N. Marelius benåget meddelat.

N. 169. Tillagges i Annarkn.

En Charta med Titel: La Côte de Finlande, depuis Wybourg jusq'à Helfingfors, namngifver Hr Busching i bein. Wochentl. Nachr. 1783; P. 78.

N. 179 (b). Memoires (I. II.) de Mr de KERALIO, lus dans l'Academie des Inscript. & Belles Lettres, sur la Connoissance que les anciens ont eue des Pays du Nord de l'Europe.

Tillag-

Jag kinner desse Ashandlingar endast af Yournal des Savans, 1781, Jun. Vol. 2, p. 419, Upl. in 4:0: något nytt, eller som förut icke varit sagt, tyckes de icke innehålla.

N. 264. Tillågges i Anmårkn.

Författaren är en Bruks-Patron i Westmanland, med namn Adolph Sam. Edman. (A)

278 (a). Joh. Christ. FABRICII Reise nach Norwegen, mit Eemerkungen aus der Natur-Historie und Oekonomie. in 8:0. Hamburg, Bohn, 1779, 388 sidd.

Hr Forf. år Hist. Nar. och Oecon. Prof. i Kiel; och beskrisver han, sidd. 7-65, Skåne, Halland, Götheborg och Bohus-Lån, hvilka Orter han besökte på Resan til Norrige, som anstäldes År 1778, ehuru det icke, men vål Dagtalet ösveralt, utsättes. Anmärkningarne som hår sinnas upgisne, behösva til en del råttas; andre torde åter Ecke behaga alla. (G)

N. 278 (b). Bemerkungen auf einer Reife durch einen Theil Schwedens im Jahr 1780, von Joh. Ge. Büsch. in 80. Hamburg, Bohn, 1783. 5\frac{1}{2} a.

Hr Büsch, Prof. Math. vid Gymnasium och Director vid Handels - Academien i Hamburg, besökte blott Rikets Södra Provincer, såsom hans Föremål var at låra känna Trollhåtte Slussverk och Dockan i Carlscrona, hvilka han ock hår förnåmligast beskrisver. Boken år helt nyss

Tillagningar.

utkommen, så at jag icke kånner den vidare, ån efter Recensionen uti Hr D. Büschings Wöchentl. Nachr. 1783, n. 36; men för at döma därefter, innehåller den Antekningar af en Kånnare. Desse Anmärkningar åro också trykte uti Neue Saml. von Reisebeschr. 5:ter Theil, Hamb. Bohn, 1783, in 8:0. (G.)

N. 284 (a). Anmärkningar under en Resa igenom Westerbotten; af Lor. W. ROTHOF.

De rora fornámligast Hushållningen i detta Landskap, och finnas först införde i Götheborgs Allehanda 1782, in. 75-80, och sedan uti Stockh. Dagel. Tidn. eller Dagligt Allehanda 1783, n. 184, 186, 187, 189, 190, 192, 194, 195, 196.

N. 376 (a). Abrah. A. Hülphers Beskrifningar öfver Städerne i Södermanland (med deras Vapen i Kopparstick).

År Andra Flocken af des "Samling til korta "Beskrifningar öfver Svenske Städer". Westerås, 1783, in 8:0. Se n. 221 (a).

N. 389 (b). Erinringar vid Södertelges Sluss-Bygnad.

Desse Erinringar, underteknade af L. W. R. och införde i Stockh. Posten är 1781, n. 21, 22 och 24, samt eftertrykte i Götheb. Allehanda sör samma är, n. 7 o. 9, visa Olägenheren sör Landet af denna Genomfarts inrättande med I 3 Sluss-

Tillägningar. Sluísverk; hvaremot det skulle vara nyttigare, at nediánka Málaren til samma Vattuhögd med Hasvet och genom Söder-Telje lemna et öpet Sund, som skulle göra Segelsarten mera beqvám, större Fartyg kunde segla up i Málaren, Fisken så frihet at stiga up ur Hasvet in uti Målaren, säkerhet vinnas sör Vattusloder och dåras timade olyckor, samt slutligen genom detta Målarens nedsånkande mycket Land vinnas. (G)

N. 392. Tillågges i Anmårkn.

En Beskrifning om Nåmdo Capell, i Österhaninge Pastorat, af Kyrkoh. Carl Wallin, står uti Upf. Sdlsh. Tidn. 1782, n. 130, 131.

N. 392 (b). Beskrifning om Ön Muskö i Södermanland.

Uti Upf. Sälsk. Tidn. 1782. n. 89.

N. 396 (a). Oeconomisk Berättelse om Askers Socken, i Neriket; af Joh. Gust. SANDAHL.

Står uti Hushålln. Journalen, 1782, Aug. Sept. Hemman råknas, efter Förmedlingen, 85 a och för år 1780 utlättes Folkmångden til 2136 personer,

N. 424. Tillågges:

Ejusd. Dissert, (de Præsestura Næsgardensi) Cont. IV, sistens Paræciam Grytmäs. Pr. E. M. Fant, Resp. Joh. Chph. Hult. in 4:0. Ups. 1782. P. 255-274. N. 424 (a). Beskrifn. om Krono-Koppar-Bruket Aswestad, as Jac. Prinz.

Tilläge ningare

Uti Upf. S. Tidn. 1782, p. 306.

Detta Bruk såldes, år 1777, af Kongl. Maj:t och Kronan til Stora Koppardergslagen.

N. 445. Tillågges i Anmårkn.

Författaren lesver ännu; och är P. och P. i Winnerstad och Motala. (A)

N. 449. Tillågges följ. Anmårkn.

Politie-Borgmästare i Norrköping, som afsattes isrån Syslan 1727, och dog år 1733- (A)

N. 453. Tillagges i Anmarkn. Den afbrots genom hans Dod. A

... N.; 470. Tillagges, i, Anmarkn.

Anmärkningar rörande Staden Calmar stå uti Upf. Sdifk. Tidn: 1782, p. 127. Åtven dårstådes p. 215 förekomma Anmärkningar rörande vissa Orter närn omkring denna Staden.

N. 527. (a). Beskrifning ofver Staden Gotheborg.

Uti Upf. S. Tidn. 1782, n. 93. 94

N. 528. Tillagges i Anmarkn.

Första Uplagen af detta Eldsbrefvet utkom i Götheborg, hos Zach: Hageman, utan årtal (1721). Författaren, Henr. Will. KRUSE, var Landmätare i Elfsborgs Länn kånd af åtskilliga andra ofmakliga anonyme Poesier. (A)

1.4 N. 529.

Tillägningar. N. 529. Tillagges i Anmarkn.

Om Görhehorgs Folknumer och Handel är 1781 lås Upf. Sålfk. Tidn. 1782, p. 188.

N. 550 (a). Brief; dat. Gotheborg, d. 3
Jan. 1783.

Finnes infordt uti Histor. Porteseuille, Febr. 1783, sid. 262-265; innehåller en Beskrifning om Staden Götheborg, och lärer vara upsatt af en Hollansk Handlande, Joh. Homelius, som vid samma tid besökte Götheborg; men som har sit Contoir i Amsterdam. (G)

N. 533 (b). Beskrifning om Staden Alingsås.

Uti Upf. S. Tidn. 1782, n. 75, 76.

Folknumern bestod, vid 1782 års början, af icke mer ån 745 Personer, och Manusacturie-Societetens enskilda Tilverkningar stego år 1781 blott til et vårde af ungefår 16,700 Rdlr Sp. hvaraf kan slutas til Rörelsens astagande.

N. 534 (a). Dissert, de Ulricæhamn, Vestrogothiæ Urbe, eique annexis Parœciis; quam — Præs. Er. M. Fant, pro gradu, publico examini subjicit Andr. Winsom. in 4:0. Upsal. 1782. pp. 32.

Medfölja tvenns Kopparstick, som föreställa, der eina Staden, der andra Kyrkan, jämte Stadens äkkre och nyare Sigiller,

N. 537

N. 537 (a). Disputat. gradual. de Parœcia Wæring ejque annexa Locketorp: Pr. J.
G. P. Mæller, Resp. Petr. Carlber's. in
4:0. Gryphiswald. 1783.

Består af 5½ ark, utom 3 Tabeller. På 80 år har de Lefvandes antal stigit til 514 personer. Se N. Crit. Nachr. 1783, p. 128. Upf. Sålfr. Tids. 1783. p. 292.

N. 567 (a). Fórsók til en Beskrifning ofver Fräkne Härad eller Forshälla Pastorat, i Bohus-Lån och Inland; af Magn. Torén.

Står uti K. Vet. och Vitterh. Samhdllets i Götheborg Handlingar, II St. n. 2, och i Sammandrag uti U. S. Tidn. 1782. p. 447.

N. 585 (a). Tillågges i Anmårkn.

Författaren är då varande Notarien i Com-Collegio, numera Borgmåst, i Halmstad, *Eric* Serström. (A)

N. 590 (a). Åtskillige Anmärkningar rörande Skåne, af A. J. RETZIUS, Prof. i Lund.

De åro trykte uti U. S. Tidn. 1782, n. 96, 97.

N. 601 (a). Differt. histor. de Villa nobili Tasterup. Pr. S. Bring, Resp. Sv. Ulr. Nidelstrom. in 4:0. Lond. Goth. 1763. pp. 28. Tillägningar. Tästerups Sätesgård, i Christianstads Lån och Ingelstads Hårad, et gammalt Brahe-Gods (Danske Brahernes), ågdes den tiden af Ösversten och Ridd. Rutger Barnekow.

N. 627. Tillågges i Anmarkn.

Denne Hyper-Boreus var en Borgare ifrån Hernöfand vid namn Petrus Sund, som dog i Stockholm d. 7 Dec. 1771. (A)

N. 635. Tillågges i Anmårkn.

Nyaste Beskrifningen öfver denne Stad, jämte några Anmärkningar rorande Gestrikeland, fås igen uti *U. S. Tidn.* 1782, n. 102, 103.

N. 773 (a). Svar ifrån Kongl. Förmyndare-Regeringen til Gr. Pehr Brahe, Riks-Råd och Gen. Gouverneur i Finland, angående Förbättring i visse Delar af den Landsortens Police och Hushållning, dat. Stockholm, d. 18 Oct. 1638.

Infort i Abo Tidningar, ar 1782, n. 2-5. (G)

N. 775 (a). Academ. Ashandl. om Finska Allmogens Nodbrod, under C. N. Hellenii inseende, utgisven af Joh. Fredr. WALLENIUS. in 4:0. Åbo, 1782. 42 a.

N. 777. Tillagges i Anmarkn. efter Orden: Frukttrans Planterande 1757.

An-

Anmarkning rorande Tragards-Skotselns i Finland nu varande Beskaffenhet.

Tillägningar.

Inford i Abo-Tian. Ar 1782, N:0 11. (G)

N. 778 (b). Om Finlands Belägenhet, Lån-Fördelning, Folk-Numer, nya Ståder, m. m. som til detta Landets Statistiska Kånnedom hörer; af Kammar-Rådet och Ös. Direct. Eric af Wetterstedt.

Uti U. S. Tidn. 1782, n. 110, 111.

Finlands hela Rymd år 2000 quadrat-mil, hvaraf inemot två tredjedelar kunna råknas för torrt och brukbart Land. Folknumern går til 623,000 personer.

N. 784 (a). Beskrifning om Staden År bo och des Hushålls-Inråttningar; af Prof. P. A. GADD.

U. S. Tidn. 1782, n. 178, 179, n. 192, 193, 1783, n. 38.

N. 784 (b). Beskrifning ofver Abo Stad.

Uti Ãbo Tids. 1782, n. 44, 45, 47, 48, 49; 1783, n. 1, 3, 4, 5, 7, 11, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 31, och följ.

Gårdar och Tomter skola gå til något öfver 1100, och hysa enligt 1780 års Tabell, 2048 fårskilta Matlag. Folk-numern steg 1780 til 9332 personer.

N. 824.

Tillägningar. N. 824(b). Beskrifning om Staden Brahestad, jämte Anmärkningar om Salo Härad; af Borgmåst. Carl Mentzer.

U. S. Tida. 1782, n. 150, 151.

Vid 1780 års flut steg Folknumern til 829, som sedermera något ökts.

N. 826 (a). Beskrifning ofver Staden Gamla-Carleby.

Uti Abo Tidn. 1782, n. 37.

Hir aro 224 Gardar, och ar 1780 var hela Folknumern 1256.

N. 829 (b). Beskrifning ofver Staden Jacobstad.

Uti Åbo Tidn. 1783, n. 28, 29, 32, och följ. Folknumern var 1750 blott 591 personer, men 1780 in alles 924. Tomter voro 184, och Matlag 200.

N. 834. Tillågges i Anmarkn.

En Beråttelse om de i Luihela Soken i Österbotten besintlige Sten-eller Attehöger af M. Chph. GANANDER, år inrykt i Åba Tidn. 1782, n. 28, p. 221 följ.

N. 836. Tillagges i Anmarkn.

I Abo Tidn. 1782, n. 33, får manigen Kon. Carl Knutsions Bref om Råskinnaden emellan Savolax och Tawastland; gifvet Stockh. år 1452. N. 239

N. 859 (a). Academ. Afhandl. om de Tillägallmännaste Djurfängen i Tavastland, under C. N. Hellenii inseende, utgifven af Gabr. Bonsdorf. in 40. Abo, 1782. 3 a.

N. 884(a) Anmärkning angående Mortaliteten uti Finland.

Uti Abo Tidn. 1783, n. 4.

N. 1193 (a). Anmärkningar öfver Vårfloderne uti Björneborgs-Lån. .

Uti Abo Tidn. 1782, n. 14, dår de tilegnas Hr Direct. JANSSON. (G)

N. 1217 (a). Christ. E. LENCQUIST Dispp. I. II. de Superstitione veterum Fennorum theoretica & practica. in 4:0. Abox 1782. 12 1 a.

Abe Tidn. 1782, n. 38.

Register *.

hlberg, D. 1085. Anagrius, F. 1221. Angelin, E. J. 1173. Anmärkningar om Trägårdsskötseln i Finland, 777 0. ----vid P. A. Gadds Tal om Finska Climatet, 872. - - - ang. Mortaliteten Finland, 884 a . Anville, J. B. B. d', 34 a .. Ascanius, P. 1048. Aspegren, G. C. 1007. ---, H. H. 972. Aspelin, E. 976. Atlas (Sjö-) öfver Östersjön, 42 °. Aurelius, E. 915. Aurenius F. 1151. Auftrell, O. 1213. Barchæus, A. G. 897. Barck, H. 964. Beantwortung der Frage: Worinnen d.r Vorzug Schwed. Eilens bestehe? 1043. Reckman, J. 992, 1009, 1079. Benedictius, J. 1012. Benzelius, L. Se Benzelstierna. Benzelstierna, L. 1030, 1032. Berger, A. M. 966.

Bergius, B. 979. --, P. J. 1114, 1195. Bergman, T. 995, 1035, 1103, 1119 4. Berättelse om Kopparbergs Grufva, 1067, 1069. - - om Lovifæbergs Silfvero. Koppar-Verk, 1083. -- (Kongl. Bergs-Collegii) om famtel. Bergslagernes Tilstånd år 1666, 10925 år 1697, 1093; år 1744, 1094; år 1769, 1095; och år 1771, 1096. - - om S. Ragnilds Källa, 1116. - - om Skara Hälfobrun, --- om Åikellaget i Hofva Kyrka år 1723, 1139. - - - om ovanliga Rörelser i Vatnet år 1755, 1149. - - om Olufsmesso-Floden i Ö-Göthland år 1640, 1187. --- om en olycklig Händelse i Stockholm år 1707, 1206. - - - (Kongl. Commissorial-Rättens) om Trollväsendet år 1677, 1214.

Detta Register är egenteligen et Nominal-Register, sa vida görligt varit; men hvarest antingen Försatiares, Granskares eller Utgisvares Namn aldeles saknas, där har Saken måst uptagas, hvilka Artiklar åter utgöra Real-Registret: bägge äro dock förbundne til et Register. Zisran betyder har ej Sidan, utan Artiklans Numer, hvari eller hvarunder Namnet eller Saken bör sökas, och hvar til Zisran sinnes sogad o, betyder det Hänvisning til Tilläggning arne. Med et sådant Register som detta, sörses hvar Del; men hela Verket sörses icke desto mindre til slut med et General-Register.

Be-

lins Schwed. Reichs Hiftorie, 1159. Beskrifning på en ny Svensk Bruhn, O. 1028. Bergs - Medaille, 1068. - - - öfver Åfa Rödbergs Kop-Büsching, A. F. 861, 1095. parverk, 1071. - - om Askeslaget uti Alf-Bureus, A. 142 a . - - cm Alingsås, 533 b . Eäck, A. 1196. - - om Gamla Carleby, 826 ao. Böök, L. 1053, 1054. - - - om Götheborg, 527 a c. -- om Jacobstad, \$29 b - - om Ön Mufkö, 392 b - - - om Abo, 784 b . Bex, A. 1124. Bilberg, J. 1133. Björkgren, L. C. 885. Biörner, E. J. 1158, 1160, 1161. Blanxius, C. 1134. Block, M. G. 1115, 1185, 1205, 1210, 1225. Pobeck, M. 1005. Boëthius, J. 1128. Bonne (Ingen. Hydrographe) 36 b °. Bonsdorf, G. 839 a Erant, G. 1039. Pref (Kgl. Maj.ts) om Björkeby Mineral - Prunnar år 1714, 1131. - af K. Carl Knutson om Råskilnaden emellan Savolax och Tavailland, är 1452,836 . Brenner, E. 1207. Bring, S. se Lagerbring. Broman, O. 018. Bromelius, O. 939.

Eeschwerden des Priester-Stan-Bromell, M. von, 984, 1021. des in Schweden über Da-Browallius, J. 887, 951, 1168. - - - -, J. Sonen, 1170. Bruckman, F. E. 1091. Büsch, J. G. 278 b *. Burenskiöld, N. 859. va Kyrka på Gotland, 1142. Burmester, J. H. 1154, 1155. ---, C. 1147: Carlberg, P. 537 a . Carllundh, J. 1034. Celfius, A. 1136, 1156. ---, O. Fadren, 926, 927. Charta *) öfver Scandinavia i Cluverii Geographie, 21c. - i de la Croix Topographie, 27 a °. i Berlinska Skole-Atlasfen 34 b *. - öfver Sverige, af B. Höök, - öfver Upland, ibl. Tabell. til Atlantican, 63 a ... öf. Wärmeland, af K. Landtmät. Cont. 120 a .. öf. Skåne, hos Jansson &c. 132 a Chydenius, A. 875, 891., S. 1164. Clerck, C. 921. Colliander, J. 1098. Colling, O. 1084. Constitutio Magni Smek Cultoribus Cuprimontanis Fahlunensibus data a. 1360, 1065.

*) Se Anmärknlingen til Art. Charta uti Regist, til Del. I.

Con-

Register.

Contra Luranum, 1228. Cronberg, D. 1006. Cronftedt, A. F. 986, 993,1 996, 1085. Dalberg, N. 875 a. Dalin, O. von, 1166. Denso, J. D. 985. Debeln, J. J. von, 1009 Graan, P. O. 907. 1130, 1131, 1202, 1203, 1204. Edman, A. S. 264 *. Ehrenthal, A. 900. Ekholm, E. 1174, 1176, 1177. Elfving, P. 1111. Enckell, H. 967. Engeström, G. von, 986. Erindringar vid Söderteljes Gyllenstolpe, M. O. 1081. Slufebygnad, 389 %. Emström, O. 1062. Habricius, J. C. 278 a Fellenius, A. 877. Ferner, B. 1180. Fjellitröm, J. 1198. - -, №. 998. Fleming, E. 1092. - •, J. C. 901. Fornander, A. N. 928. Forfius, S. A. 981. Fougt, H. 1029. Franc, J. 922. Franseen, J. 1135. Forfok til Ichtyologia Fenni-Hellenius, C. N 970. ca, 918. Gadd, P. A. 871, 874, ~84 a . Gahn, J. G. 1057 b. Ganand r, C. 834 .

Gedda, P. 42 .

Geer, C. de, 919. Georgi, J. G. 993. Georgii, C. F. 1165. Geringius, J. G. 918. Gertnerus, C. 934. Giers, C. R. 999. Gissler. N. 869, 909, 1148. |Gothenius, | 1163. Gran, N. A. 898. Granagrius, J. 1047. Granlund, W. 952. Granroth, E. 975. 1175, Gripenhielm, N. 1086. Grubb, M. 1055. Gru: dberg, J. 961. Gryselius, J. 916. Gudhemius, P. 1200. Hagerman, C. 879. Hagström, J. O. 909. Hakelon, T. Se Schlözer. Hallenberg, S. 1202. Hamnel, O. 1211. Hamnerin, P. 971. Harkman, W. 991. Harkman, A. Se Ehrenthal. Hedenberg, A. 965. Hedman , A. 1014. Hedström, S. 1167. Heinfius, H. 905. Hollant, A. 870. Hellberg, E. 997. • -, J. 953. Heræus, C. G. 864. Hermannus, M. F. 1124. Hermelin, S. G. 995, 1018, 1037 a. Heffelgren, N. L. 978. Hey.

Register.

Heykensköld, D. 1031. Heyne, J. C. 1105, 1106. Hielm, P. J. 1046. Hjorth, J. 973. Hirn, D. 1000. Hist. nat. des Rennes, 910. Hiarne, U. 982, 983, 1999, 1117, 1119. Hoffberg, C. F. 909. Hollstin, J. 910 a. Holmberger, P. 976 a. Homelius, J. 530 a . Hugu tantius, J. 862. Huld n, P. a, 908, Hülphers, A., A, 1112, 376 а % Hult, J. C. 424 . Hwalström, N. 1186. Hägglund, E. 988. Höjer, J. C. 933. Jansson (Directeur) 1193 at. Jars, G. 1083. Joachim, J. F. 1088. Johannæus, J. 1200. Jörlin 5 E. 979. Nalm, P. 940. Kalmeter, H. 1013. - --, O. 1194. Kellander D. 957. Keralio, de, (Led. af Fr. Vitt. Ac.) 179 Keventer, M. 1078. Kitchin, P. 55 a .. Klase, L. M. 962. Klein, C. E. 984, 1168. Krafft, G. W. 860. Krapp, D. 1057. Kruse, H. W. 528 *. Kryger, J. F. 874, 888 Mercator, G. 15 c. 889. ĸ

Lagerbring, S. 1163. Langebek, J. 1095. Leche, J. 941. Lemberg, O, 449 9. Lencquist, C. E. 1217 a . Leopold, C. F. 968. ..., J. F. 906. Leyonmarck, G. A. 1061. Lidbeck, E. G. 868. Lillienberg, J. G. 1032 a. Lindblad, G. 912. Linder, J. Se Lindettolpe. Lindestolpe, J. 935, 1100-Lindquist, J. H. 1150. Linne, C. von, Fadren, 902, 903, 909, 913, 917, 919, 924, 938, 948, 949, 956, 957, 969, 974, 977, 1157, 1197. Lithenius, M. 876. Loccenius , J. 934. Lohrman , B. G. 1063. Lundberg, J. 1179. Lundelius, A. 1125. Lundh, J. R. 1082. Lundström, C. 1058 a. Lunt, J. 936. Lythraus, G. A. 899. Malleen, J. 1004, 1074. Malmerselt, G. P. 10.12. Malmström, M. 1034 a. Marelius, N. 1184. Maxemius, G. 1218. Mennander, A. 963 - - -, C. F. 931. Mentelle, Historiograph, а °. Menzer, C. 824 a o. Moberg, N. 896.

Modeer, A. 892 a. Moliis, J. 1008. Moman, J. 1217. Montin, L. 945, 1199. Morænius, J. E. 1066. Moræus, I. 1077. **-** - -, J. 1033. Müller, J. F. 1011, 1017. Myricius, E. C. 863. Nauclir, S. 932. Nauclerus, O. 1064. Nettelbladt, C. 1221 a. Nidelström, S. U. 601 a . Nordensköld, C. F. 1168, 1182. Nordland, I. 873. Norn, P. 856. Idelberg, H. 1072. Odelstierna, E. 1038. Odhelius, J. L. 1195. Palmberg, J. 923. Palmftierna, N. 1138. Paulinus, L. 1227. PEhrsfon, C. 886. Philalethes, E. 1175. Pijhl, A. S. 11-8. Placat /Kgl. Maj:ts) om Medewij Surbrun år 1681,1118; år 1714, 1118, 2. Plomgren, C. A. 1058. Polhem, C. 1052. Polviander, M. 1150. Pontoppidan, C. I. 36 c Prinz, J. 424 a ... Privil. för Gustafsbergs Kopparverk, 1070. Kabbe, S. 885. Rahse, C. D. 960. Ramel, H. 1010.

Ramstadius, A. 1013 a. enmark, C. 866. lerzius, A. J. 924 a, 925:944, 590 a 4. N. 1023, 1027 a, 1131 a. Rhyzelius, A. O. 1137. Rinman, S. 1015, 1050 a, 1050 b. lobert (Geographus) 33. Rogberg, L. 1220. Ro and , E. 1201. Roman, J. L. 989. Rosell, E. 1140. Rosén, E. Se Rosenblad. Rosenblad, E. 943. Rofenfeldt, W. von, 42 v. Rothman, J. G. 894. Rothof, L. W. 284 ac. Rudbeck, J. O. 958. - -, O. Fadren, 929, 930, 931, 934. - -, O. Sonen , 911, 947. Rudberg, D. 1129. Runcherg, E. F. 382. ---, E. O. 1181, 1183. Ruth, J. J. 1222. Salberg, J. J. 1036. Salvin, A. 1223. Samzelius, A. 957. Sandahl, J. G. 395 á 🐔 Sandels, P. 1058 b. Sanfon, N. 21 6, 21 6. Savorius, S. 1001. Saxholm, P. 1044. Scharff, F. P. 1001. °cheele , L. 1048. chepperus, E. 1041. Schletter, von, (Stats-Råd) 985. Schlözer, A. L. 1169, 1171. Schreiber, J. G. 21 d . Schu-

Register.

Schulenburg, J. C. 1133. Schönberg, A. 890, 892. 912. Schöming, G. 1136. Sefftrom, A. 585 *, 895. Severus, J. 855. Silvius, A. 1141. Simming, P. 1229. Sincerus, T. 1212. Sivers, H. J. 1010, 1209. Sjoberg, J. 904, 1122. Skragge, S. 1104, 1109, HIG. Soem, C. 1121. Sommar, M. 1037. Sperling, O. 858. Spering, H. D. 1087, 1132. Stade, D. von, 1225. Stadgar (Kgl.) och Förordningar om Justitien och Hushålningen vid Bergyerken och Bruken i Riket, 1098. Steinmeyer, J. B. 923. Stobæus, K. 1022, 1024, 1035, 1026, 1027. Stockenstrom, E. von, 1059. Strom, J. 880. Stahle, G. 1193. Sunborg, M. H. 1045. Sund, P. 627 . Svar på Frågan: Hyad kan vara Orlaken til Utflyttningarde, 893. --- (Kgl. Reger.) rórande Finlands Police och Hushålning år 1638, 773 a ... Swab, And. 1097. --- Ant. 1089. Swartz, E. 1057 a. Swedberg, J. 1152, 1208, 1226.

Swedenborg, E 1050, 1075, 1153, 1153 2, 1188. Synnerberg , A. 1219. saf, M. 884 a. l ankar om Sv. Järnhandeln 1060. Thalin, P. 1040. Thelaus, D. 1051. Tiburtius, T. 1145. Tiles, D. 987, 990, 992, 994, 1002, 1003, 1016, 1049, 1073, 1082, 1143. Til-Landz, E. 954, 955. Tillemont, de, (Geographus) 3I 🔭 Tiselius, D. 1191, 1192. Torén, M. 567 a *. Tranzus, J. G. 1127. Transport of Sala Silfververk til Sala Bergslag, 1080. Triewald, M. 919. Trolle, L. 1216. Trozelius, C. B. 878. Uddman, I. 920. Uhr, I. J. 1056. Underratt. om Warby Halfobrun, 1107. Upmarck, J. 865. Valk, G. & L. 52 a *. Vallerius, B. 1189, 1190. Vi&prin, E. 1113, 1114. Virgander, D. M. 959. Wallenius, C. G. 980. --- J. F. 775 a °. Wallerius, G. 1076. G. 9851102, 1196 a. N. 1146. Wallin, C. 392 . Wal-I 2

Register.

Wallin, C. J. 1224. - -, G. Sonen, 914 Wargentin, P. 867, 882 b, Winbom, A. 534 a c. 882 c, 883, 884, 896 a, Wingard, J. 877. 1136. Wegelius, H. 1148. Wendius, G. 1020. Wertmüller, C. H. 1103. Westberg, J. J. 1060. Wetterstedt, E. af, 778 b . Wexionius, M. O. Se Gyl- Ahstrand, P. 1178. lenstolpe. Wibom, C. P. 1144. Widen, P. 98 .

Wijkstrom, A. 1172. Wilde, J. 1162. Winquist, G. 1132. Witte, J. C. 857. Wollenius, P. O. 1079. Wahlin, A. M. 1123. Ziervogel, E. 1079. Åman, N. N. 950. hrström, F. 1060.

RATTELSER.

Uti Forste Delen.

Foret, s. 9, r. 3, lås: Fabricii Confpettus - .

Inneh, s. 22, r. 24, — n. 9742 - 9744.

Sid. 44, rad. 29, — Excusta a Job. - .

— 45, — 29, — ante DXL (annos) elaborata; - .

— 140, — 14, — vivis exemerunt, - .

I Registret: Lemquist; lås: Lencquist, - .

Råttels. r. 8, går aldeles ut.

Uti Andre Delen.

Sid. 12, rad. 15, lds: PEHRSSON.

— 18, — 20, — 1681, rec.
— 47, — 8, — MALLEEN Fil.
— 89, — 28, — And. Olav.

— 112, — 2, — DOEBELIO -

FÓR KÓPAREN

FÖRSTE Delen af Bibliotheca Hiftorica Sveo-Gothica, beråknad efter I sarket, kostar - 24 sa Andre Delen, efter lika Beråknings-sått - 11 sa Prenumerationen på Tredje Delen, och som vid des Utgisning godtgöres - 16 sa Summa I Ridle 3 sa

Om de Vilkor, under hvilka detta Verk af tryckte utgisves, kan låsas i Utgisvarens Foretal til Del. I, s. 6.

Denne Del slöts at tryckas i STOCKHOLM D. 19 NOV. 1783.

BIBLIOTHE CA HISTORICA SVEO-GOTHICA,

Eller

FÖRTEKNING

Uppå

Så väl trykte, som handskrifne Böcker, Tractater och Skrifter, hvilka handla om

Svenska Historien,

Eller därutinnan kunna gifva Ljus;

Med

Critiska och Historiska

Anmärkningar:

Αf

CARL GUST. WARMHOLTZ,

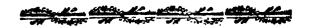
TREDJE DELEN,
Som innehåller de Böcker och Skrifter, hvilka angå
SVERIGES ANTIQUITETER.

STOCKHOLM,

Trykt hos Anders jac. Nordetrem, 1787.

ere greek it.

1.21 1.22 1.23

FÖRETAL

Hårmedelst har jag nu den stora Til-fredsstållelse, at kunna uti det Sven-SKA ALMANNAS Hand aflamna Tredie Delen af framlidne Hr Hof-Rådet Carl Gust. WARMHOLTZ's Bibliotheca Historica Sveo-Gothica: et Verk, hvars Beskaffenhet af de begge foregående Delarne år nogsamt känd, och til hvars Loford hår icke något behöfver fogas, sedan des Vårde af de uplystaste Samfund, af de ojafagtigaste Kannare blifvit offentligen medgifvet *); men det år dock icke nu mera mig, fom Almanheten har at tilskrifva Utgifningen af denne nye Del. Sedan jag År 1783 utgaf den Andre Delen, har visserligen icke min nittulla onskan for detta Verks utgående af Trycket aftagit, nej ingalunda! ty det år omöjeligt, at jag icke ville se et sådant Verk, som detta, annu mera af en sådan Kånnare och Granskare, som Sal. Hr Hof-Rådet WARM-HOLTZ, forfattadt, i almán dag och til almant bruk framlagdt - - - utan blott en

^{.0)} Man behagade hårom efterslå mina Företal til Förste och Andre Delarne af denna Biblioth, Hist.

en kådja af Hinder och Motgånger, hvilka sedan den tiden uti min Bok-Handels och Förlags-väg intråffat, har afhållit min hand ifrån Fortsätningens utgifvande; och visserligen hade hårmed ånnu kommit vidare at dröja, så framt ej Ceremoniemåstaren och Riddaren af Kongl. Nordstjerne-Orden Hr Carl Fr. FREDENHEIM ädelmodigt erbudit sig. at forskjuta Forlags-Kostnaden för detta Verk, saledes: at det kommer at ske forst med denne Del, och strax dårester åfven med den följande fåsom rorande Kyrko Historien, samt at, så snart detta Forskott genom Försåljningen kunnat af nig något nära ersåttas, på lika sått fortfara med de återstående Delar, hvar for sig, i den mån Förskottet for hvarje foregaende åter inflyter; hvarvid man endaft for deras skull, som icke vilja ombåra et så nyttigt Verk, får nåmna, at Uplagan, råttad efter de begge första-Delarnes Afgång, af denne Tredje år, och likaledes af de följande, blir mindre.

Ehuru således alt Förskott ifrån Almånhetens sida hårmedelst uphörer, så hålles icke desto mindre Arbetet det Almånna tilhanda til et ganska lindrige Pris, hvilket på sista sidan af denne Del sinnes utsatt.

Den

Den Vån af Vetenskaperne och deras Idkare, på hvars Kostnad denne Del nu år utgisven, har til vidare gagn för Svenska Historien äsven i Riket införskaffat slera betydliga Urkunder. Som en husvudsaklig Uplysning i Medeltidens Svenska Håsder både om Politiske och Ecclesiastique årender måste håmtas utur Pasvarnes Bref; så anmodade han Kongl. Svenske General-Agenten i Rom, Hr Frans Piranesi, hvilken därtil i Nåder förordnades i asseende på Konsterne, Antiquiteterne och hvad med Svenska Historien kunde åga gemenskap, at directe hos nuvar. Pasven Pius VI anhålla om Jåmsörandet af Hr Canc. Råd. Magn. von Celses Svenska Bullarium ") med sjelsva Vati-

Denna utförliga och critiska Recension af alla de af fören. Hr Canc. Rad kånde Bullor el. Påfve-Bref, Sverige rorande, finnes infö d uti des: Apparatus ad Historiam Sveo Gothicam, Sectio I; Stockholm 1782, 4. De begge återstående Schionerne af detta i sit slag också ypperliga Verk, och af hvilka Sectio II beskrifver våra Svenska Kyrkomöten, och Sectio III alla Svenska Helgon, begge i MS subordade, afvagta en lycklig Tid för dylike Arbetens utgisvande, så framt icke et nytt Vedermåle af någon Enskilds frikostighet åsven friar detta Verk isrån förmultning och slutelig

canske Archiverne; och detta hade den verkan, at Herr Ceremoniemåstaren redan 1783 tilsåndes icke mindre ån 183 Afskrifter af sådane Sverige angående gamle Handlingar, ifrån år 1198 til 1585, och hvilka förut varit för vår Historia forlorade, således icke heller kunnat uti Hr von Celses Bullarium uptagas, jemte Afskrifter af fyra ifrån Kon. Gustaf I och Svenska Rå-det til Påfven Adrian VI år' 1523 utfårdade Bref, angående Reformationen, neml. från Rådet af den 12 Junii och från Konungen af den 1() och 14 Septembris, samt 4 Octobris samma år; utom det nu på Hr Ceremoniemästarens bekostnad vidare Eftersökning i samma Archiver anstålles af sådane for Medeltidens Svenska Historia så mycket tjenande Urkunder. Likaledes forskaffade han sig i almanhet Fortekning på de skrifne Historiske Afhandlingar, som kunnat finnas angå Svenska Sakerne uti Drotning CHRISTINAS, samt de Palatinske, Ottoboniske, och Urbinske Bibliothekerne i Rom, hvilka storre och mindre Manuscripter nåstan alla hittils varit for of okande; och afven af dem, fom af desse enskilt angå eller tilhort Drom. Chri-

undergång: en Forlust, som visserl, icke lått, kanske ock aldrig ersåttes.

Christina, hafva ganska så varit Hr Joh. Arckenholtz meddelte, så at desse Upgifter leda til ersåttande af Förlusten af de med henne utur Riket gångna lärda Handskrifter. - - De Riks - Radet och Legaten, Friherre Job. ADLER SALVIUS *), fordom tilhorige Handskrifter, bestående uti des Concepter til Bref och andre Upsatser, til och med sjelfva de af honom utkastade Stycken af Westphaliska Freden, och uti en myckenher Originale Bref ifrån de hogite, hogre och lågre Personer i Kon. Gustaf Adolfs och des Doters tid, hade slutligen tilfallit Utrikes vistande Arfvingar, hvilka öfverlämnat dem til deras Slågtinge, den nyligen aflidne lärde Vice-Presidenten i Wismarske Tribunalet och Rid. af Kongl. Nordstjerne - Orden Hr Augustin von Balthasar **); och han å-ter asstod, genom formeligt Cessions Instrument, til Hr Ceremoniemästaren hela detta oskattbara Archiv, til et antal afc 2600 Manuscripter, på hvilka Hr Cere-

^{*)} Denne i vår Historia så märkvårdige och tillika ganska lårde Herre dog 1652.

dog i Wilmar d. 20 Jun. 1786 i des 86 år. Se om honom Upfoltr. Sällk. Tidningar for 1786, s. 133, 424 och 641.

remoniemästaren lätit forfatta en fullständig recenserande Fortekning, hvilkensaledes kan anses innehålla den store Svenske Legatens Memoirer uti det, som utgjordt hans eget Archivum. - . Härtil komma flere hundrade andra likaledes i ordning stålte, inbundne och med Innehâll registrerade Manuscripter, mast Bref i Svenska Historien, i synnerhet för den dåruti åfven hogst markvärdige Forste Fjerdedelen af detta Seculum. Alt detta finnes, genom Herr Ceremoniemastarens så fälfynta som högst lofvårda Omforg bragt til en fulkomlig Brukbarhet, uti Des utvalda Boksamling, som åfvent numera håmtat en betydelig Tilvåxt genom de Böcker och Manuscripter, hvilka Hr Ceremoniemästaren behåller efter fin Fader, Sal. Herr Arke-Biskopen Doctor Carl Fred. MENNANDER, med hvars dyrbara Bibliothek Des verksamma Kårlek for Vetenskaperne, Honom i Arf tilfallit *).

Jag

Herr Ārke-Bilkopen Doct. Mennander dog i Uplala den 22 Maj 1786. Han hade fedan 1757 varit Bilkop i Åbø, då han 1775 flytJag har så mycket mera trodt mig hår böra omnåmna alla dessa Vedermålen af den samma, som sjelsva detta Historiska Verks Befordran i dagsljuset år en srukt dåraf, och dessa oskatbara Samlingar äsven komma at dårvid med utmårkt förmån nyttjas.

En långvarig Sjukdom, hvarmed jag uti någre Månader varit besvårad, har också hindrat mig ifrån de Tillågningar, hvarmed jag eljest kunnat öka de redan urgisne Delar af detta Verk; men hvilka besparas til Fjerde Delen. Registret åger samma Fullståndighet och Brukbarhet, som de vid de föregående Delarne, äsven som Trycket och Paperet äro med de samme likstållige.

Nu äger Svenska Almanheten i de utkomne Trenne Delar af detta Verk, hela Anvisningen til de Bocker och Skrifter.

tades til Årke-Biskops-Såtet: hvars uplysta och nitsulla Förtjenster om Vetenskaperne, i synnerhet om Academien i Åbo, samt varma Vånskap för alla Lårdoms-idkare böra i alla Tider tjena til Esterdömen, och ofelbart blisva de beståndigt af taksamma Esterkommande, med sit så vålförtjenta Losord, uti Lårdoms-Annalerne förvarade. Af en sådan Fader år. Hr Ceremoniemästaren FREDENHEIM ende Son.

ter, som innehålla Forberedelserne til den Svenska Historien.

Måtte min Handlågning icke forr uphora ån med siste Delen af denna Bibliotheca Historica! en önskan så mycket mera listig och upriktig hos mig, som samme Del har Svenska Lårdoms-Hastorien til Foremål. Nog sagt.

Stockholm, den 27 Junii 1787.

CARL CHRISTOFFER GJÖRWELL.
Kongl Bibliothecarie.

BIBLIO.

BIBLIOTHECA HISTORICA

SVEO-GOTHICA.

Första Boken.

Almanna Forberedelser til Svenska Historien.

Cap. III.

Om de Nordifka Landers, i fynnerhet Sveriges Alder, forfta Inbyggare och åtfkillige Namn.

Sect. I.

Om Sveriges Alder, första Inbyggare och deras Ursprung.

heim, dedan Japhetz afkomne, de Antiquit. förnåmste Keyserlige och Kungelige Slechter ut till hela verlden, henne at styra utgångne åro, så och desse efterföljande Folck utogade, nembligen Skyttar, Borbarn, Asar, Jettar, Giotar, Phryger, Trojaner, Amaizor, Traser, Lyber, Maurer, Tussar, Kaller, Kiempar, Kimrar, Saxer, Germen, Swear, Longobarder, Wandaler, Herular, Gepar, Tyd-Bibl. H. S. G. Del. 3.

B. I. C. 3. skar, Anglar, Paiktar, Danar, Siókampar, Sveriges Antiquit. och slera de som i verket visas skola.

Olavi RUDBECKII Atlantica five Manheim, vera Japheti posterorum sedes ac patria, ex qua non tantum Monarchæ & Reges ad totum sere orbem reliquum regendum ac domandum, Stirpesque suas in eo condendas, sed etiam Scythæ, Barbari, Asæ, Gigantes, Gothi, Phryges, Trojani, Amazones, Thraces, Libyes, Mauri, Tusci, Galli, Cimbri, Cimmerii, Saxones, Germani, Svevi, Longobardi, Vandali, Heruli, Gepidæ, Teutones, Angli, Pictones, Dani, Sicambri, aliique virtute clari & celebres Populi olim exierunt. in solio. Upsalæ, Henr. Curio. A. 1675.

Olf Rudbecks Atlands eller Manheims Andra Deel, uti hvilken innehålles Solens, Månans och Jordennes Dyrkan, sampt huruledes den aldraförst är begynt långt uppe uthi Sverige hoos Kimmi-boerne, och sedan uthspridd vorden til störste delen af heela verlden; hvilket alt, så vål af the Fremmandes, som våre egnes Historier, i synnerheet af de gamble och underliga Gåtor, de der hår till dagz aldrig varit af någon rått sörklarade, beviisadt varder. Och dessutanat ester Solennes och Månans Lopp, Åretz råtteste omgång hår aldraförst achtad och uthråknad år, tillijka med monge andre mårkelige ting, som alt hårtill legat fördolde.

Olavi RUDBECKII Atlantice sive Manheimii Pars Sesunda, in qua Solis, Lune ac Terres cultus cultus describitur, omnisque adeo superstitionis B. I. C. 3.
hujusce origo parti Sveoniæ Septentrionali, Sveriges Antiquit.
Terræ puta Cimmeriorum vindicatur, ex qua deinæps in orbem reliquum divulgata est: Idque Scriptorum non tantum domesticorum, sed etiam externorum, maxime vero veterum arque dostissimarum sebularum side, quarum explicatio genuina nusquam ante hanc nostram in lucem prodiit. Accedunt demonstrationes certissimæ, quæ Septentrionales nostros, in maxime geminum Solis ac Lunæ morum, indeque pendentem accuratissimam temporum rationem, multo es prius & selicius, quam gentem aliam ullam olim penetrassa, ac etiam alia multa: ad hunc usque diem incognita declarant, in fusio. Upsalæ, Henr. Curio. 1689.

Olf RUDBACKS Atlands eller Manheims Tridie Del, uti hvilken beskrifves våra Fåders äldsta Skrifter på Stenar, Book och Näfver, och när de detta begynt at giora. Sedan Gyllende Talets bemarkelse för hvart år, våra Himmels-Teckns ursprung och betydning, och huru de äro komne til the Greker och Latiner. De sex sörsta Tider eller Aldrar efter Noe flod, och huru våra Atlanningars första Regements-skapnad varita hvad Uttåg och Krig åro skiedde under Satur, eller Bore och under hans sons Josurs eller Thors regemente, och om våras Scythers, Phenicers och Hamaifors uttäg under dem til Indo-Scythien och Phenicien, eller in i Çanaans och Juda-Land, forutan många artiga Gåtor uttydde, som härtils fordolgde legat.

A 2

Digitized by GOOGLE

BIBLIOTHECA HISTORICA

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit.

Olavi RUDBECKII Atlanticæ seu Manheimii Pars Tertia, in qua vetukishma Majorum nostrorum Atlantidum lapidibus, sago atque cortici Runas inas incidendi ratio, una cum tempore, quo illa primum cœperit, exponitur. Deinde Aurei Numeri singulis annis tributi, & Signorum cœlestium, que hinc ad Græcos & Latinos sunt translata, vera origo ac significatio Tum sex illæ a diluvio Noachi pro-· traditur. ximæ æmtes, atque in illis prima Atlantidum nostrorum reipubl. forma describuntur: quæ migrationes & bella sub Boreo seu Saturno ejusque filio Thoro scu Jove gesta sunt, recenfentur: & denique Seytharum, Phanicum & Amazonum his ducibus, in Indo-Scythiam & Phoniciam seu Palæstinam a Sveonia facta expeditiones enarrantur. Quibus omnibus Mythologiæ perplures, quarum tenfus in hunc usque diem incognitus heic demum detectus prodit, jucundæ sane & perquam utiles adjunguntur.

Photius ex Oratione Diogenis in quendam Cappadocem: "Non venit Scytha telo vectus "per Istrum aut Tanaim, sed in universam ter-"ram & mare," in folio. Upsalæ, Typis & Impensis Authoris. A. 1698.

Olf Rude Acks Atlands eller Man-heims Fjerde Del.

Olavi RUDBECKII Atlanticæ seu Manheimii Pars Quarta.

Billigt lemnas detta förträffeliga Verk, och hvarigenom Författaren hos efterverlden förvärfvat sig et odödeligt beröm, främsta stället bland de Böcker och Skrifter, som i detta och näst

nast pasoliande Capitel komma at upraknas, i B. I. C. 3. lynnerhet som Autoren med afven så stor in-Antiquit. figt, som ogemen slit och lårdom, utförer alla dessa åmnen. Jag vil fordenskul först beskrifva Arberet i gemen, och sedan under hvarje enskild Titel, efter min afdelning, anfora de ställen därutur, som enkannerligen hora under en sådan rubrique: hvarvid år at mårka, det Rudbeck uti III, IV, V och VI Capitlen i I Delen af Atlantica med flit undersöker: Ndr Sverige ar forst bebygt och af hvad Folk?

Boken år tryckt på Svenska och Latin i tvenne Columner, af hvilka den Latinska intager två tredjedelar af sidans bredd. Til Latinska Öfverlåtningen år Rudbeck sjelf icke Autor: hvilket han upriktigt vid handen gifver uti Dedicationen til Ol. Verelius, som ståt framför Atlanticæ I Del. Uti Joach. Fr. Felleri Otium Hanoveranum, Lipl. 1718, in 8:0, lales p. 146. n. XII: Rudbeckius curabat per Schefferum sua omnja verti Latine; non enim libenter hac lingua scribebat, Germanica libentius. Hvadan Leibnitz fåt denna Anecdoten, kan jag icke veta; Rudbeck nåmner ingen med namn, utan fåger allenast: "det han en god Van, på Verelii och "andras inrådande, vunnit hade, som största "omaket i tolkningen på sig tagit." Verelius och Rudbeck voro, fom nogsamt bekant år, icke Scheffers Vanner: utomdess, om också denne senare lagt handen vid Atlanticæ Ösversatning, kunde det endast hafva skedt med I Delen; ty Scheffer lesde ej långre ån til år 1679. Sannolikare år Er. Benzelii Berättelse, som uti en handskr. Anmärkning til Jo. Schefferi Suec Lit.

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit.

Lit. p. 226 tiligner Andr. Norcopensis (sedermera Nordenhielm) Latinika Ofversätningen af Atlanticæ I Del. Deremot fåger Ol. O. Celsius, Hift. Bibl. Upf. p. 116, at. Petr. Salan varit den gode Vånnen, som åtagit sig på Latin ofversätta Rudbecks Atlantica: hvilken morisjelse låttast torde kunna håtvas, om man antager, at A. Norcopensis utarbetat Ösversätningen af I Delen, och P. Salan den af de senare Delar. Atlanticæ I Del kom i dagsljuset forsta gången år 1675, andra gången 1679 samt, efter Mollers, Nicerons och Baumgartens intygande, tredje gången 1684. Denna sednare Uplagan har jag icke sedt; men vål en annan, på hvilkens Titelblad intet årtal står utlatt. Uplagorne af 1675 och 1670 har jag med hvarannan jämfört: men dem emellan ingen skilnad funnit, hvarken til tryck, paginer, innehåll eller annat, ehuru den fednare uttryckeligen kallas: Editio secunda multis in locis emendata & austa. Larde Mans Omdomen ofver Atlantica, som afven skulle följa med denna Uplaga, finnas icke uti mit exemplar. Det torde fordenskul Struve och Vogt icke hafva få oratt, når de påstå, at inter mera an blotta Titelblader ar vordet omtryckt. Se Biblioth. Histor. Struvio-Buder. T. II, p. 1602, och Jo. Vogt Catal. Libror, rarior. p. m. 500.

En annan Edition af Atlanticæ I Del, på Latin allena, utan Svenskan, tryckt förmodeligenicke i Sverige, utan någorstådes i Tyskland, 1696 in folio, och hvaruti på bråddarne sidorne af första Uplagan åro anmärkte, ansörer Baumgarten, Nachrichten von merkwurd. Buchern, Th. II,

Th. II, p. 323 (not. *). Denna Uplaga, hvil-B. I. C. 3 kens riktiga angifvande jag icke kan draga i Sveriges kuifvelsmål, har ej heller kommit mig under ögonen.

Första Delen, så vål af första, som af den så kallade andra Uplagan, har jag til hands: han består af 891 sidor, förutan Dedicationen til Verelius och Företalet, samt Figurerne, Geograph. och Chronolog. Tastorne, hvilka, i anseende til stora Formatet, plåga bindas i et sårskilt Band. De åtskillige Uplagor af denne Del har Notarien vid Stadsens Bok-Austion i Stockholm, Er. Ekholm, samlat, med hvarannan jämnsfört och beskrisvit, uti et Bref til Utgisvaren af Almanna Bibliotheket, St. X. för d. 15 Sept. 1776, p. 296-312. Denne Del recensera Bayle, Nouvelles de la Rep. des Lettres, Janv. & Fevr. 1685, och E. W. Tentzel, Monatl. Unterred. Febr. Mart. 1690.

Andra Delen, tr. 1689, består af 672 sidor, forutan Dedicationen til Kon. Carl XI, Foretalet, "til höglårde Mån och förnime Ledamöter uti åtskilliga Europæ Rikens delar," Emendanda, samt Registret ofver I och II Delen, som allena utgor 36 sidor. Framfor denna Del stå de ia kallade Judicia Virorum dosforum &c. 38 och 15 sidor. En liten Samling af sådane Omdomen hade Rudbeck redan år 1681 låtit trycka i Upsala. Samlingen oktes sedermera, och utgafs å nyo flere gånger, så vål särskilt, som tillika med Atlanticæ I och II Del. Fulkomligaste Samlingen är den Frankfurtiska, med Titel: "Judicia & Testimonia Illustrium atque Claris-"fimor. Virorum, de celeberrimi Sveonis Olavi "Rud-AA

"Rudbeckii (Senioris) Medicinæ Professoris Up-'salensis, Atlantica, aliisque incomparabilis In-"genii - Rudbeckiani monumentis, recusa Fran-"cof. juxta exemplar Upsalense, A. 1692," in fol. Uti Boktryckarens Avertissement heter det: "Que hic sequuntur judicia de labore Herculeo "Atlanticæ restitutæ, aliisque clarissimi Rudbeckii "meritis in Rempubl. Literariam collatis, per "amicum quendam veritatis in gratiam An-"tiquarii Hadorphii & aliorum quorundam "Nobiliss. Rudbeckiani nominis oforum atque "obtrectatorum Upfalæ Sveonum publicata funt" &c. Foretalet framfor sjelfva Samlingen år underteknat HZ. det ar Heitzig, Adjutant vid Kongl. Lifgarder, sedermera adlad, under namn af Ridderstierna. Se P. Solans Anmdrkn. til Eigil och Asmunds Saga, Ups. 1693, in 4:0, p. 160. Forenamde Atlanticæ Andra Del recentera Basnage, Hift. des Ouvrages des Savans, Dec. 1690, och E. W. Tentzel Monatl. Unterred. 1690. Begge forsta Tomerne beskrifver Theophilus Sincerus, det ar J. G. Schwindelius, Wochentl. Nachr. von alten und raren Büchern, 1747, p. 78.

Tredje Delen, som kom ut 1698, tryckt uti Försattarens eget Tryckeri och på des bekostnad, är dedicerad til Kon. Carl XII, och består af 762 sidor, Dedicat. Företal. och Regist. oberåknade. Innehållet upråknas i Nova Liter. Maris Balth. 1698, p. 236. Alla tre Delarne recenseras vidlystigt och nog opartiskt, uti S. J. Baumgartens Nachr. von merkwürd. Büchern, Th. II, p. 318.

Fjerde Tomen har intet Titelblad. Den lades B. I. C. 3under pressen är 1702; men Boktryckaren hant Antiquit. ej långre ån til tredje Arket i andra Alphabetet (p. 210) forr an de afdragne Arken, jemte Forfattarens Handskrift, samt en hop Exemplar af Tredje Tomen, som annu voro oforsalde, tillika med sjelfva Tryckeriet, blesvo af Elden fortarde i den stora Branden, som ofvergick Upiala Stad d. 16 Maji foren. År. Af de tryckta Arken Ikola nu for tiden icke finnas flere an 4 til 5 Exemplar; men i MSS ser man dem nog ofta, emedan åtskillige Bok-Samlare, bade in- och utom-lands, låtit dem efter något tryckt Exemplar afskrifva. Et sådant handskrifvet Exemplar var uti Hr. Joh. Diedr. von Schonbergs Bibliotheque, som såldes i Amsterdam 1743: ie Biblioth. Selectissima, Amstelodami, apud P. Mortier, 1743, in 8:0. T. II. p. 584, hvarest denna Atlanticæ IV Del oratteligen kallas inedita ac prelo parata: dersamma fåger ocklå Vogt, Catal. Libr. rarior. p. 500, citerandes bemålte Herr von Schonbergs Catalogue.

Uti denna Tomen handlar Rudbeck, Cap. I, II: "de consensu Sacri Codicis & Scriptorum "profanorum in rebus ultimæ antiquitatis; Cap. "III: de rebus ad A. M. 1800 pertinentibus, "& Cap. IV: de iis quæ Nachori, Tarachi atque "Manni & quæ proxima sequebatur ætate ad A. "M. 1900 illustriora habentur," hvilket Stycke likvål icke år fullståndigt. Hårtil hörer en ester Försattarens Systeme inråttad Chronologisk och Geographisk Tasta. Jämför Hamb. Beytrage 1741, P. 458.

Rudbecks Atlantica raknas med ratta bland rara Böcker, se Vogt p. 589, Theoph Sincerus och Baumgarten II. cc. men så år i almänhet Tredje Tomen nog salsyntare an de begge forsta, och den Fjerde, neml. iå mycket som dåraf finnes tryckt, aldrararast. Et fulkomligt och vackert Exemplar af hela Verket forvaras i Kongl. Bibliothequet i Stockholm. Et annar mindre vål conditionerat inropades 1761 påGrefl. Ehrenpreuliska Austionen i Stockholm, af då varande Hr Canc. Rådet nu Presidenten Rosenadler. for 1460 Dal. Kopp:mt,och forvaras nu uti K Vet. Academiens Bibliotheque. Uti en handler. Anm. til Schefferi Suec. Lit. p. 212, berattar Er. Benzelius, at ester Branden i Upsala priset på de tre Delarne varit 16 R:dal.; men at Forfattaren, medan han lefvat, forsålt dem til et koppar-runstycke arket, och at Exemplaren andå blifvit liggandes.

En Bokhandlare i Rotterdam, med namn Hofhout, foretog sig 1726 at å nyo uplägga Rudbecks Atlantica, dock på Latin allena, och de Tre forsta Tomerne, ty om den Fjerde ågde han ingen kunskap. Detta sit uplåt kungjorde hin Almanheten uti en Skrift med Titel: "Sciagraphia Atlanticæ, sive Manheimii Olavi Rudbeckii — Duo Volumina in folio, cum Tabulis varii generis, & Figuris innumeris, Antiquitatem tum Suevicam, tum Gothicam spectantibus. Ut & conditiones quæ elegantioris humanitatis cultoribus proponuntur, & ad quas de novo in publicum prodibit." Roterod. 1726, in 4:0, pp. Un France Literaire, Berlin in 8:0, tilegnas denna Skrift en med namn Cartier de S. Philippe; men projectet kom ej til Rånd.

Fjerde
Digitized by GOOGIC

Fjerde Tomen sårskilt var D. Ol. Rudbeck, B. I. C. 3. Sveriges Sonen, sinnad at å nyo låta trycka, se Asta Li-Antiquit. terar. Sueciæ 1720, p. 37; men det blef åsven så litet verkståldt, som D. Heubels Förslag, hvarom kan låsas et Jo. Chr. Wolsii Bref, uti Thesauro Epistol. Lacroziano, T. II, p. 182. Samma ode hade, på Bioerners tilstyrkande, Boktryckarens i Stockholm, Lars Solvii project år 1743. Ånteligen losvade Holstein-Gottorpske Cancelleren, Horr von Westphalen, at gora denna Del af Rudbecks arbete genom en ny Uplaga almännare; men antingen har han kommit på andra tankar, eller har genom hans död förslaget gåt til intet.

Atskillige lärde Mån, i synnerhet i Tyskland och Danmark, iasom Praschius, Leibnitz, Tentzel, Spener, Loescher, Keysler, Bayer, Wachter, Dithmar, Gundling, Grupen, Schlæzer, Bartholin, Moller, Sperling, Schæning och flere, hafva i fine Skrifter forebråt Rudbeck, at han af alt for mycken, samt en oforståndig kårlek til sit Fådernesland, lårit sig forleda, at tilegna Sverige sådane Formoner, som det aldrig agt. Detsamma pastar jamval Forfattaren til Anmarkningen de Incertitudine Historica, fom lases uti Addicamenta ad Observationes Halenses, T. XI, p. 156. Och år 1745 hade en vils Joh. Hinr. Chr. Hofer, Advocat uti Kgl. Sv. Pommerská Hof-Rätten, fårdigt at tryckas et Verk, som han utarbetat, och hvaruti Rudbecks Atlantica vederlägges på det sättet, at alt hvad Rudbeck dårun låmpar til Sverige skal, efter Hôfers mening, bora forstas om de Norra Lânder och Orter i Tyskland, som ligga vid Öfterfjon. Digitized by Google

Hans project, hvarvid det formodeligen stannat. lales i Larda Tidn. 1745, n. 10. ganze Rudbeckianismus, såger Schlözer, Algem. Nord. Gesch. p. 212, ruhet auf Paralogismen: da wo die Alten vom Norden, von Scythien und Gothien sprechen, schob Rudbeck und seine Gesellen Schweden ein, ohne sich zu befinnen, dis dieses vom besondern aufs allgemeine schliesen heisse'. Tydeliga Bevis på et vidrigt Sinnelag emot hela Svenska Nationen, i anledning af Rudbecks Verk, finner man uti Bref som Sperling tilskrifvit den beromde Gisbert Cuper, och hvilka Joh. Polenus låtit trycka i The faur. Novus Antiquitatum, Tom. IV, Venet. 1737 in fol. efter en Handskrift, som Etats-Radet Gram i Kopenhamn honom meddelat.

Blidare Omdomen om Rudbecks Arbete falla två lårde Fransoier: den ene år Mr Freret, och den andre l'Abbé Banier. Den forre sager: "Il faut convenir que Rudbeck a souvent été trop loin, par le désir d'illustrer son païs; mais toutes les conjectures ne sont pas à rejetter pour cela; il s'en trouve de très ingenieuses et quelques-unes même d'assés prohables". Se Memoires de Literat. de l'Acad. R. des Inscript, et Bel. Lettres, T. IX, p. 340. Edit. d' Amst. L'Abbé Banier år af den mening: "que peu de gens suivront le Systeme! de Rudbeck, Systeme, qui après tout se trouve soutenu de mne de conjectures, que si on n'est pas du sentiment de cet Auteur, on ne sauroit du moins lui refuser la gloire d'avoir employé l'erudition la plus recherchée pour illustrer sa Patrie". Melanges d'Hist. et de Literat, par M. de Vigneul-Marville.

ville, T. III, p. 5, Edit. de Paris de 1725. B. I. C. 3. Tag skrifver detta Omdome icke på Vigneul- Sverigea Marvilles eller, som des egentliga namn år, Antiquit. D. Bonaventure d'Argonnes, utan på l'Abbé Baniers råkning: emedan denne sistnåmnde år ratta Forfattaren af nastan hela III. Tomen: af :.. Vigneul-Marvilles Samling; hvilket också l'Abbe, d'Artigny intygar, Nouv. Memoires d'Hift, de Critique. &c. T. I, p. 312. I samma mening med Abbé Banier instâmmer en annan lârd Fransos, Mr de la Barre de Beaumarchais, Forfattare at det ar 1741 i Frankfurt trykta period. Arbeie, kalladr: "le Perroquer, ou Melange de diverses pieces interessantes pour l'esprit et pour le coeur". Se T. II, n. 40. p. 627. Likaledes en lard Engelsman och Leda. mot af the Society of Antiquaries i London, Franc. Wife, uti fin Tractat: 'Some Enquiries concerning the first Inhabitants, Language, Religion, Learning and Letters of Europe"; Oxford 1758, in 4:0. Hr Baillys Omdome om Rudbecks Atlantica forekommer liår nedanfore n. 1259 (a).

At upråkna alla inhemska. Scribenær, som med utmårkt beröm ihågkommik Rudbecks Verk. skulle vara et så vidlystigt, som onodigt arbete. Ibland de nyaste nåmner jag allenast Historiogr. Regni Wilde: se des Förberedelse til Anmarkn. öfver Pusendorfs Inledning, på slere stållen, samt sjelsva Anmärkningarne, p. 10. Assessor Er. Jul. Bioerner, hvilkens vålgrundade Omdome om Atlantican igensinnes uti des Inledning til de Tsverborna Götars gamla Hasfer der &c. Stockh. 1738, in fol. och sluteligen

Herr von Dalin. Denne senare, sastin ham på ganska många ställen aldeles går isrån Rudbeck, tilstår likvål i Företalet til I Delen af sira Svea Rikes Historia, at man ej kan låla denna lårda och sinrika Mannens Atlantica, utan förundran ösver Autorens Snille, samt at han gifuvit mycken uplysning i många sorna Sakers mörker.

Et Bref från Rudbeck til samtelige Rådet, af d. 12 Nov. 1677 angående åtskillige Skrifter, som han utarbetat; men i synnerhet detta hans historiska Verk, år trykt i Upsala Tidningar 1777, p. 193—198.

1230. De Antiquitate et Origine Gentis Sveo-Gothicæ.

Se Mich. O. WEXIONII (Gyllenstolpe) Epitome Description. Succiæ, Aboæ 1650, in 8:0, Lib. II.

1231. Dissert. Chronologico-Geographica, exhibens Originem Populi Sveo-Gothici et quæ ad eam spectant. Præs. Andr. Spole, Resp. Eric Runstben. in 4:0. Lond. Scan. Haberegger, 1675 pl. 5.

Forfattaren kallar sig: Univers. Gothorum Ca-rolinæ Depositor.

1232. De Antiquitate et Situ Gentis Sueonicz, Dissert. Academ, Pr. Petr. Lagerlof, Resp. Joh. M. Jager. in 8:0. Upsal. Keyser 1689. pp. 30.

1233. De Antiquitate Gentis (Svio-Go-B. I. C. 3. thicæ) et incolarum in has terras adventu. Sverigea Antiquit.

L'as (P. LAGERLÖF) Descript, Suecia antiqua et hodierua Cap. X.

1234. Methodus investigandi Origines Gentium ope instrumentorum ruralium; auctore Andrea Berch, Equit. Reg. Ord. de Wasa & Prof. Oecon. & Commerc. Ups.

Uti Nov. Act. R. Societ. Scientiar. Up/al. Vol. I, p. 32-37.

Som en vandrande eller syttande Folkhop, naturligit vis, med största sorgsällighet störer med sig de redskaper, som kunna tjenatil Uppehållets sörvårsvande, och Åkerbruketår ibland de åldsta Nårings-sång, så sörmodar Försattaren, at de Verktygs jämsörelse, som på sårskilde Orter hårtil nytjas, kunde gisva uplysning osta, då alla andra Monumenter tiga. De i Sverige bruklige Verktyg at köra jorden bringar han under syra Classer, af hvilka det sista slaget, som brukas inuti Finland, åsven nytjas i Ryssland, Sibisien, Tartariet, China och slerestådes, och gisven anledning at räkna Finnarnes hårkomst från någon af desse Orter &c. Se Nya Larda Tids. 1775, p. 5.

1235. Dissert. Academ. de Antiquitate Gentis Suio-Gothicæ, Pr. Fab. Torner, Resp. Job. Jac. Un Eus. in 8:0. Upsal. Werner, 1729. pp. 62.

B. I. C. 3. 1236. Ol. Rudbeckii de Gentium SeSveriges
Antiquit, ptentrionalium Antiquitate asserta, expensa
a Thorm. Torreo.

^

4.

Se Thorm. TORFEI Series Dynastarum et Regum Daniæ, Hasn. 1702, in 4:0, Cap. VII, VIII. Jämför samme Försattares Historia Rerum Norvegicar. P. I, L. III.

Torfæus söker hår kullkasta de af Rudbeck, til bevis sör Sveriges ålder, ansörde Skål. Des inkast har Wilde uptagit och vederlagt på slere ställen, så vål uti sin Almänneliga Råtts Historia, som uti Förberedelsen til Aumarka. öfver Pusendors. Se också sjelsva Anmarkningarne i Caphvarest i synnerhet handlas om Sveriges ålder.

De gloria Antiquitatis gentis temere non contemnenda, har And. B jörkström handlat uti en Disputation, hållen under Prof. Bilmarks inseende i Åbo, 1768, in 4:0.

1237. De primis Scandiæ Habitatoribus et quibusdam aliis eo pertinentibus, Dissert. Academ. Pr. Andr. Stobæus, Resp. Jonas Lybergh. in 4:0. Lond. Goth. Haberegger. 1706. pp. 16.

Nova Liter. Mar. Balth. 1707. p. 210. Rudbecks Mening fortvaras har emot Torfæus.

1238. Exercit. Acad. de Gothorum h. e. Japhetidarum in Scandiam primo accessu. Pr. Fab. Tærner, Resp. Andr. Drancest. in 8:0. Upsal. Werner 1706. pp. 50. Nova Liter. Mar. Balth. 1706, p. 337.

1239. MSC. Dissert. de Aboriginibus B. I. C. 3. Sveriges Hyperboreorum, auctore Er. Jul. BIOERNER. Antiquit.

Denna Handskrift eiterar Biærner på några stallen uti sin Svea Rikens Havda-alder, fasom p. 12, hvarest han beråttar, at han dåruti mfort alt det som om våra forsta Attsåder, några 100 år efter Floden, år til mårkandes. Uti fit Bref til Pr. Amnel fager han, at han i famma Bok" tillika äyrkt, at vi altfor oforfvarliga "låra ols förleda, enår vi de långt mindre be-"frågdade Gomeriers eller Cimmeriers magra "Sago-Datt och Atte-Fölgd antaga, men deie-"mot så godt som aldeles låmna våre egne, "lamt frågderikalte Ma-Gogiske, eller Ma-Go-"thiske Attlingar, de Kongl. Gothers eller "Scythers ömnige och tilräckelige Sagofråden" m. m. Jamior Rathlefs Gefch. jetzleb. Gelehrten, V. Th. p. 154, hvarest detta arbete kallas: Opusculum antiquarium, quo Aborigines Se indiæ Scythas, non Venedos five Fennos fuisse, adversus Conringium & Leibnitium monstratur. Emot den sednare hade Biærner redan gjort några påminneller emot flutet af sin Dissert. Epistol. de Stockholmiæ antiquæ situ, nomine &c. p. 18.

1240. Oratio de primis Scandiz inhabitatoribus, habita a Joh. Schrodero (Skytte). Marpurgi 1592. in 4:0.

Joh. Schefferi Svec. Liter. p. 46.

1241. Dissert. Hist. de Turcis, antiquissimis Scandiæ populis, Pr. J. Bilmark, Bibl. H. S.G. Del. 3. B Resp.

B. J. C. 3 Resp. Car. Gust. Broocman. in 4:0. A. Sveriges box 1766. pp. 27.

Ldrda Tidn. 1766, n. 96.

1242 Dissert. de priscis Scandiæ incolis Pr. Sv. Bring, Resp. Joh. Góransson. in 4:0. Lond. Goth. 1743. pl. 2½.

Larda Tidn. 1745, n. 45.

1243. Oratio Panegyr. de Hyperboreorum eminentia & Magnæ Scandinaviæ prærogativis, in Academ. Wittebergensi a Jac. Severo solenni ritu habita. in fol. Wittebergæ, Henckelius, 1691. pp. 54.

Författaren prifar Sverige enkannerligen för des ålders förmån.

1244. Potentiss. Suecorum Nationis Antiquitates & res magnifice gestæ, in alma Argentoratens. Universitate, d.Jul. a. 1720 solenniter investigatæ, deductæ & pronuntiatæ a Joh. Cph. d'Adlerflycht, Nob. Sueco. in fol. Argent. pl. 6.

1245. Pauli HACHENBERGII Origines Suedicæ.

Auctoren hade föresatt sig, at med slit undersöka alla Europæiska Folkslags uprinnelse; han höll ock verkeligen i detta åmne år 1679 åtskilliga Disputationer, hvaraf tvenne, den ena om Tyska, den andra om Svenska Folkets ursprung trycktes år 1682 med Titel: 'D. Pauli Hachenbergii Origines Germanorum & Suedorum, cum præsat. Henr. Gunth. Thulemarii lemarii, Heidelb. Ammonius, 1682", in 4:0. B. I. C. 3. Afhandlingen Origines Suedicæ bestär af 24 si-Antiquit. dor; och förtjenar söga upmärksamhet.

Paul. Hachenbergius, född 1642. var först Professor Historiar. & Eloquent, i Heidelberg, och sluteligen Churf. af Pfaltz Geheime-Råd; han asled 1680.

1246. Afnandling om de Norskes og endeel andre Nordiske Folkes Oprindelse, -- med et Anhang om Tideregningen i den gamle Nordiske Historie, -- ved Gerh. Schoening. in 4:0. Soræ, 1769. I A. 19. a. utom Bihanget, 12 a.

1247. Om de Nordiske Folks ældste Oprindelse udkastet af Pet. Fr. Suhm, in 4:0. Kioebenh. 1770, I A. 18 a.

Desse Ashandlingar åro nästan på en och samma tid af trycket utkomne. Försattaren til den sörra var Pros. i Soræ, den til den sednare år Kongl. Dansk Kammarherre: både två lårde Mån, och som i Nordiska Historien åga mycken styrka, hvarom åtskillige sörut tryckte Skrister båra vitnesbörd. Pros. Schoenings Ashandling kan anses såsom en Inledning til Norriges Historia: samma ändamås har också Kammarherren Suhm hast, i anseende til Danmark, varandes denne sednares Ashandling tillika en Fortsåtning af et Verk, om alla Folkslags Uprinnelse i gemen, hvilket han året tilsörne hade låtit utgå.

Begge Skrifterne recenseras nog utförligen Götting. Anzeigen 1770, n. 66, p. 577—584, n. 70, p. 609—616.

De

De innehålla vål oftast blotta gissningar och sannolikheter, hvilket också vid dylika undersökningar ej kan vara annorlunda; men derjämte mycket, som tilsörne icke varit påtänkt: sörtjena sålunda, icke allenast med hvarannan, utan ock med hvad Svenska Håssdateknare i det ämnet skrisvit, at jämnsöras. Lås likvål också Schlözers allgem. Nord. Geschichte, Halle, 1771, in 40, Andra Cap. von den Stamm Völkern der Europæischen Nordens, p. 263. sölj.

Sect. II.

Om Sveriges åtskilliga Namn.

§. 1.

Austorer som handla i gemen om Sveriges åtskilliga Namn.

1248. Exercit. Acad. de Polyonymia Scandiæ, Pr. Fab. Tærner, Resp. Matth. BERGSTEDT. in 8:0. Upsal. Werner, 1707. pp. 40.

1249. De vetustis quibusdam Vocabulis, quibus olim in Græcorum ac Romanorum Monumentis Septentrionales Terræ celebratæ sunt.

Se (Pet. LAGBRLÖF) Descript. Succ. ant. & hodiernæ, Cap. I—IV.

Jämför Ol. Verelii Nota in Herwar. Saga, p. 15—19.

1250. (Chr. NETTELBLADT) Vindi-B. I. C. 3. cation einiger Beynahmen des Reichs Schwe-Antiquit. den wieder Spenerum.

Forfattaren har lemnat denna Afhandling, som intager 61 sidor, framsta rumet uti sit Schwed. Bibliothek, 1 St. Stockh. 1728, in 4:0.

Han försvarar i synnerhet Svenska Namnets heder och värdighet emot Wittenbergske Professorn, Jac. Carl Spener, hvilken på flere ställen uti fin Notitia Germaniæ antiquæ, Halle 1717, in 4:0, med mycken haftighet forebrår våre Håfdateknare, enkannerligen den åldre Rudbeck, at, forledde genom en otidig Kårlek for Fåderneslandet, hafva tilegnat Sverige otrolige formoner, i anseende til des Ålder, åtskilliga Namn, forste Inbyggare m. m. I lynnerhet bevilar D. Nettelbladt, at genom Thule, Hyperboreorum Terra, Bafilia, Balthia, intet annat Land kan forstås ån Sverige; dock har han med detta sit arbete icke hunnit til flut.

Flere åldre och nyare Scribenters Vitneshörder i detta amne har Mag. Joh. Goransson samlat i andra Bihanget til fin Svea Rikes Konungars Historia och Attertal, Stockh. 1749, in 8:0, p. 313-391.

1251. Olavi Rudbeck, Filii, Atlantica illustrata, sive Illustrium, Nobilium, Principum atque Regum Infula, uti & prisci Hesperidum Horti. In 4:0. Uplalis, Werner, 1733. pp. 84. sine Dedic.

Detta Arbete vitnar om Forfattarens stora kunskap i Orientaliska Språken, uti hvilka han igenfinner ratta bemärkellen af alla de Namn, B 3

hvari-

hvarigenom hos de âldste Scribenter Sverige forstås. Alla dessa Namn betyda så mycket som de Adlas, Hjeltars, Magtigas, Furstars eller Konungars Hemvist. Horti Hesperidum leder han ifrån Kiriath Sepher, som betyder Losus Literarum, eller Academia. Igenom Hesperis forstis Sverige, och Horti Hesperidum voro belägne i Upland, utan tvifvel vid Upfala. "Uplandiam autem jam tum Hortis Helperidum, "h. e. Literarum fede locupletatam fuisse, co "probabilius affirmatur, quo certius constat, "hunc terræ nostræ tractum omnium primo in-'colarum frequentiam recepisse, pariter ac ma-"gnifico Deorum Templo, ad antiquam Upfali-"am sito, inclaruisse; sicuti hodienum ad novam "Upsaliam translata viget sedes Literarum. Et "mirari convenit, Persas, quibuscum nobis pro-"ximior variarum vocum affinitas adhuc inter-"cedit, hortos, Suet. Tragard, appellare Abjal, "quod literas radicales idem omnino ac nostrum "Upsal, Æssal, Arabice Scientia; Efzel, item "Arabice præstantissimus, dostissimus" &c. Utaf detta stället allena kan nogsamt slutas, huruvida Rudbeck går med sina gissningar, hvaruti han visserligen inter eftergifver Fadren, ehuru han in etymologicis viker aldeles ifrån honom.

At lika ljudande ord efter behag kunna våljas, och när påtrånger vridas, dårpå har Stiernhjelm gifvit prof i et Bref til Verelius, som sinnes uti Anmärkningarne öfver 10 Cap. Hervorar Saga, p. 117, och hvaruti han visar, at alla Nordiska och Occidentaliska Folkslag fådt namn af tiena. Herr Wilde tror, at Stiernhielm icke haft alfvar med denna mening, utan at det varit skåmt, se hans Förberedels.

P. 321.

§. 2. Atlantica.

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit.

1252. MSC. PLATONIS Critias Atlanticus: eller Samtal, om Atlands forna tilstånd, 400 år för Christi Födelse upskrifvit; yttermera, ester Platonis Gräkiska Text, och Marsilii Ficini Latinska Version öfversatt på Svenska (af Joh. Fr. Peringsköld) 1708. in folio.

På Gråkiska, Latin och Svenska. Hand-

skriften forvaras uti Kongl. Bibliotheket.

1253. Atlanticæ appellatio Sveoniæ tributa.

Harom handlar Ol. Rudbeck, Atlantica Tom. I. C. VII, VIII, sõkandes at bevisa, det Platonis Atlantica varit har i Norden, och at den igenfinnes uti det egenteligen så kallade Sverige. Nya bevis til bestyrkande af sin mening framställer han i I Cap. af Atlantica andra Del. Hos flere af våre lårde Mån har denna mening funnit bifall, hos andre icke. Ibland de förra råknas billigt Carl Lundius, som hårom vidlyftigen ytrat fig in Notis ad Leges Upland. p. 173. Wilde menar med naftan hela den lårda Verlden, at Plato sammandragit, så vål uti sina Bocker om Staten, som i sin Critia, Blom-sterverk utaf sin tids förnamsta Stater, hvilket Blomsterval han likvål tror icke hindra. at ju Platonis Critias forestaller en verkelig Mythologisk och Hieroglyphisk Historia m. m. Se Wildes Almannel. Ratts Hift. T. I. C. II. p. 34. (not.*) och jamfor des Forbered, til Anmärkn, ofver Pufendorf. S. 56. Herr von Dalin BA ytrar

ytrar sig hårom. i Foreralet til I Del. af sin Svea Rikes Historia, salunda: "Hvar Platonis" Atland legat, antingen i gamla Scythiod, eller "i Forlosvade Landet, eller i denna Philosophens "hiårna, eller ock om det redan drunknat i "Syndassoden, år och blisver i alla tider en o-"afgiord sak".

Emot sådane omdömen reser sig Bioerner i sin år 1748 utgisne Tractat, kallad Svea Ritens Hdvda-ålder, p. 34, försvarandes i synnerhet Rudbecks mening emot dem som genom Atland förstå Palæstina.

Utländske lärde Min hasva jämväl hast mycket at påminna emot Rudbecks mening, hvilket til ösverslöd kan inhämtas, så vål utas den af Joh. Mollerus, in Hypomnemat. ad Schesseri Suec. Literat. p. 419, ansörde Gripswalfska Prosessorens Tim. Dan. Colbergii Dissert. Ill de Sapientia veterum Hebraor. per ordem universum dissus, se Asta Eruditor. Lips. Supplem. T. II. p. 465, som utas en Ashandling de la Guerre des Atheniens contre les Peuples de l'Ile Atlantique, par M. BAUDELOT, hvilken läses uti Histoire de l'Asad R. des Inscript. Et Bel. Let. T. III. p. 69. Edit. d'Amst.

1254. De Atlantide, ad Timæum atque Critiam Platonis Dissertatio. Pr. Ge. Casp. Kirchmajer, Resp. Joh. Chr. Bock. in 4:0. Wittenbergæ, Schrödter, 1685. pp. 22.

Detta arbete har Piæles, icke Respondenten, sammanskrifvit. Hans mening år, ar med Atland ej bor forstås, hvarken America, såsom Petr. Laurenbergius och Jan. Bircherodius velat,

lat ; ej eller Sverige; som Rudbeck påstår, u.B. I. C. 3 tan en del af Africa; med mindre denna Ö Sveriges icke långesedan, ester Platonis egen beråttelse, drunknat i Hasvet.

Emot denna Disputation skref Fab. TOER-NER, sedermera Professor i Upsala, år 1699 en Ashandling, med Titel: Atlantis Platonica Rudbeckiana asserta adversus M. Jo. Chr. Bock; hvilken Ashandling nog ofta i Handskrift förekommer. At Toerner varit sinnad låta den, tillika med några andra arbeten, af trycket utgå, intygar Nettelbladt, Schwed. Bibl. 1. St. p. 8.

1255. Collatio Palæstinæ cum Atlantica Platonis, ad illustranda varia loca Sacri Codicis.

Uti Henr. SCHARBAU Observationes Sacræ, Lubecæ 1731—1733, in 4:0, P. II, n. XIII, XIV.

Försattaren, som var Pastor i Lübeck, söljer i det måsta, en på Fransyska trykt Skrist, med Titel: "Dissertation sur le Critias de Platon, "où l'on prouve, que l'Histoire de l'Isle Atlan-"tique n'est que l'Histoire des Juiss deguisée, "par Mr. (Claude Matthieu) Olivier, Avo-"cat; hvilken Skrist år inryckt uti Continuation "des Memoires de Literature & d'Histoire de Mr. 'de Salengre (par le P. Desmolets) T. I. P. 1. Paris, 1726, in 12:0.

1256. Atlantica Orientalis, eller At- + lands-Nås, til des råtta belågenhet beskrifvet för många år sedan af Mag. Joan. Eu-RENIUS, Probst och Kyrkoh. i Ängerman-B s land B. I. C. 3 land och Torsåker. Nu tillika med PlaSveriges tonis Beråttelse derom, på Svenska, och
Dom-Probstens Mr. Carl Fr. Liungbergs
Företal, uplagde—af O. Biden. Renhorn.
in 8:0. Strengnås, Collin, 1751. 140 sidd.
förutan Dedicat. och Föret. tilsam. 16 sidd.

Ldrda Tidn. 1752, n. 5. Gotting. Zeit. von

gel. Sach. 1752, p. 1163.

Bokens öden beikrifver Borgm. Renhorn uti fin Dedication, ikolandes, som han såger, Rudbecks öfveralt antagna mening om Atland, i några och tjugu år, hafva likasom hindrat hennes tryckande. Svårigheterne, som mött Författaren, uprepar han sjelf uti et Bref til Renhorn skrifvet den 18 Sept. 1744, och hvaraf et Utdrag åfven låses i fören. Dedication.

Pr. Eurenius söker bevisa, det igenom Atland sörstäs Förlofvade Landet; och hårleder Sviars och Göthars ursprung af Scytherna, eller de slygtiga Israels Barn. At Bioerner, i sin Svea Rikes Hävda älder, bjudit til förlägga denna mening, år allaredan pämint.

Eurenii Bok är ocklå öfversatt på Latis, med följande Titel: "Atlantica Orientalis, sive "Nyooo Atlantis, a multis retro annis a Paristore & Præposito in Torsaker Angermanniæ, "M. Joanne Eurenio, Suecanæ linguæ idiomate descripta, jam autem Latine versa. Berol. "Strals. & Lipsiæ, apud T. A. Langium, 1764", in 8:0,204 sidd. utom Dedicationerne och Föret.

Uti en ny Dedication til Reger. Rådet von Olthoff beråttar Renhorn, at Mr. Ephraim A-XELSSON, då varande Extraord. Cancellist (sedermera

dermera Commiss. Secreterare vid Berlinska Hof-B. I. C. 3. ver, dod 1769) åtagit sig denna ofversåtning. Sveriges Derpå foljer den forsta Dedication til åtskillige Herrar, samt Dom-Probsten Liungbergs Foretal, begge också tolkade på Latin. Utdraget af Platonis Critias har man i denna Öfversät. ning utelemnat. I des ställe åro nya Capitel tillagde, som Utgisvaren funnit skrifna på Latin, och hvilka formodligen gifvit anledning til denna Uplaga, såsom p. 125 - 171 de Argonautis, p. 172-188 de Minerva, p. 189___ 197 de Hercule, p. 198 ad fin. de Ophir. Alt låmpas på Ilraels Folk, deras Resa ifrån Egypren, genom Öknen, til Förlofvade Landet. Skeppet Argo, som man öfver land bar på axlarna, var Forbunds-Arken; Moplus Moses, Hercules Josus, o. s. v. Journal Encycloped. 1765, T. VI. P. I. p. 139. Kongl. Biblioth. Tidn. om Larda Saker 1767, p. 206.

1257. Atlas, five Israel, specimine academico leviter adumbratus, Pr. gabr. Mathesio, ab Andr. Schick. in 4:0. Upsal. 1744. Pp. 43.

NHEOE Atlantis, Differtatione graduali leviter delineata, Pr. Joh. Ihre, ab Andr. Schick. in 4:0. ibid. 1746. pp. 14.

Mag. Schick försvarar samma mening som Pr. Eurenius; hvilken åter uti sit föromtalte Bref til Borgm. Renhorn icke otydeligen beskyller Schick före at hasva plögt med hans Kalf. Renhorn går långre, låmpandes på honom stållet utur Horatius, Epist. L. 1; 3: Quid mihi Celsus agit? &c.

1258. Essai historique & critique sur B, I. C. 3. Sveriges Antiquit.

les Atlantiques, dans lequel on se propose de faire voir la conformité qu'il y a entre l'Histoire de ce Peuple & celle des Hebreux, par Fr. Charles BAER, Aumonier de la Chapelle royale de Suède à Pa-ris, Prof. dans l'Univ. de Strasbourg, Membre de l'Acad R. des Sciences de Suède & de celle des Belles-Lettres & Beaux Arts de Goettingen & d'Augsbourg, Corresp. de l' Acad. R. des Sciences de Paris. in 8:0. Paris, Lambert, 1762. pp. 116.

Journal des Savans, 1762, Sept. p. 73. Sv.

Mercur. 1763. p. 41.

Forfattaren soker med nya skål bestyrka Oliviers och Eurenii mening.

En Tysk Öfversättning af denna Skrift år trykt Franks. o. Leipzig, 1777, in 8:0 maj. 7 1 a. Se Busching , Wöchentl. Nachr. 1778, n. 6, P. 44.

Huru vida skild från denna mening år icke den bekante Hr. Engel i Bern, uti fin "Eslai "fur cette Question: Quand & comment l'Ame-"rique a t elle été peuplée d'hommes & d'animaux? "Amst. 1767", in 12:0, 5 Voll. Stället, som egentel. horer til vårt amne, lases T. I.

1259. Dissert. de Situ Atlanticæ Platonis, Pr. S. Bring, Resp. Petr. ANDRIN, in 4:3. Lond. Goth. 1752, pp. 12.

Fåsfängt sökes en Ö, säger Försattaren, som kanske aldrig varit til, och nu för tiden ingenstådes finnes.

Uti

Uti sin Samling af åt/kill. Handl. &c. II Del. p. B. I. C. 3.
140, ytrar sig Canc. Rådet Lagerbring sålunda: Antiquit.
"Den som behagar låsa Plato på sit eget språk, och åndå saller på den tankan, at söka des Atlantica i Sverige, måste hasva et underligt sätt at uttyda de gamla Auctorerna, ty Plato säger rent ut, at Landet år sörgånget genom Flod och Jordbåsning".

Detta har likvål icke förhindrat Bisk. D. Jóran Wallin, at i detta ämne göra et nytt försök, samt at lämpa til Gothland i synnerhet det som de gamle berätta om Atland. Han vil vål ingalunda förtaga vårt gamla Swithiod den förmon at kallas Atland; men tror därhos, at om Svea Rike varit det stora Atland, så kan på vist sått Gothland kallas det silla; likasom åtskilnad fordom varit gjord emellan Swithjod hin Mikla, och det Litla, större och mindre Scythien, Asien &c. Den som uti dylika undersökningar sinner nöje, kan läsa Ashandl. om Mindre Atland, uti Gothland. Saml. II Del, n, V.

1259 (a). Lettres sur l'Atlantide de PLATON & sur l'ancienne Histoire de l'Afie. Pour servir de suite aux Lettres sur l'Origine des Sciences, adressées à Mr. de Voltaire, par Mr BAILLY. in 8:0 maj. à Londres, chès Elmesey: & à Paris, chès les freres Debure, 1779. 480 sidd. utom et kort Fôret. och med en Landcharta.

Den, som låst Försettarens Histoire de l'Astronomie ancienne, och des hår nåmnde Bref sur l'Origine des Sciences, lärer lätteligen sinna hvad

hvad som gifvit honom anledning at anstålla denna Undersökning om Platos Atland, Sedon han vederlagt dem, som hålla fore Atland vara endera Canariska Oarne, eller America, eller ock Forlofvade Landet, samt bjudit til at utreda och forklara slere de åldste Tiders Fabler, Mythologier m.m. blifver Slutmeningen den, at med Atland intet annat Land kan forstås, ån en af de i Ishafvet belägne Oar. "Ces quatre Isles, "lager han p. 415, penvent être l'Islande, le "Groenland, le Spitzberg & la Nouvelle Zem-"ble, ou quelques isles inconnuës, plus avan-"cées & aujourd'hui inaccessibles par les glaces. "Les dix derniers degrés vers le pole n'ont "jamais été reconnus. Je me garderai bien de "faire un choix dans les Isles qui sublissent "encore & qui sont accessibles. On peut avoir "crû que l'ille Atlantide étoit abimée, ou per-"due dans la mer, seulement par ce qu'on a cessé "d'y aller, par ce que les glaces accumulées "ont effraié les navigateurs, peu hardis dans 'les commencemens. L'Atlantide n'est peut-"être que fermée par les glaces & defendue "par elles" &c.

Hypotheser, gissiningar och sannolikheter fattas icke; ösveralt framlyser en stor beläsenhet både i åldre och nyare Skrister. En anmärkning, rörande vår Rudbeck och des Atlantica, får jag skrisva af; den står pag. 419, 420. "Rudbeck, savant Suédois, avança, il y "a près d'un Siecle, que la Suède étoit l'At-"lantide de Platon. Il a même crû retrouver, "dans les environs de l'ancienne Upsal, la si-"tuation & les dimensions que Platon donne à "la Capitale de l'isse Atlantide. Je ne puis juger

"ce rapport local qu'il s'efforce d'établir. Mais B. I. C. 3. "son ouvrage est orné & de l'esprit du tems Antiquit.
"& de la plus prosonde crudition; on voit
"qu'il m'a beaucoup servi. Je lui rends le tri"but de reconnoissance que je lui dois. Si cet "ouvrage n'a pas' mieux réussi, c'est qu'il man-"quait de lecteurs, dont les esprits fussent "préparés. Cette idée des origines dans le Nord "n'était pas mûre, à peine l'est - elle aujour-"hui. Rudbeck a pû lui nuire en particulari-"sant trop cette origine, en l'attribuant à la "Suéde. Les choses antiques ne permettent "point ces details, ni des ressemblances si ca-"racterisées. D'ailleurs il s'est écarté de Platon: "la Suède n'est point une isse, l'Atlantide en "étoit une; c'est l'Ogygie, c'est l'Isle des Hy. "perboréens. Les suffrages de tous les anciens "se concilient, s'unissent ici; & Plutarque place "évidemment ce pais des Atlantes dans la mer "glaciale & dans une Isle. Les monumens de "l'Astronomie m'ont conduit; je suis defendu "par leur vieillesse & par leur authenticité: "c' est le premier de mes avantages. J'ai encore "le progrès des connoissances depuis Rudbeck "& surtout l'avantage de parler à des lecteurs "plus éclairés & plus philosophes". Boken recenseras i Esprit des Journaux, 1779, Juin, p. 172; Gotting. Anzeig. 1780. Zugabe n. 40, p. 632.

Det torde icke vara ur vågen, om jag också hår ansörer den för sina stora insigter i Natural-Historien allmänt kände Gr. Buffons Tankar om Atland; de sås igen uti des Bok: Les Epoques de la Nature, som recenseras i Journal de Literature, des Sciences & des Arts,

1779, n. 18: "L'Auteur, säger Journalisten, "présume, que l'Espagne a pû être jointe au Canaada, par les Bancs de Terre Neuve, les Aço-, res & les autres îles & hauts-fonds qui se "trouvent dans cet intervalle de mers, & qui n'emblent nous présenter encore les sommets "de terres affaissées. C'est dans cet endroit ,que l'Historien des Revolutions de la Nature "place l'ancienne Atlantide, cette region si "vaste, si populeuse, autrefois célébrée par Pla-"ton, & de nos jours devenue si fameuse par "les voyages aussi penibles qu'infructueuses "qu'a fait Mr. Bailly pour la decouvrir. Mr "de Buffon compte environ dix mille ans depuis "cette separation de l'Amerique & de l'Euprope, par l'affaissement & la disparition de ,l'Atlantide" &c.

§. 3.

Insula Hyperboreorum.

1260. Georg. STIERNHIELMII de Hyperboreis Dissertatio.

Bakom des Anti-Cluverius, Holm. 1685 in 8:0; hvilken bok Joh. Hadorph, efter Författarens död, af trycket utgifvit; fe hår nedanföre n. 1323.

Stiernhielm undersöker Hecatæi och andra äldre Scribenters Berättelser om Hyperboreerne, hvilka han i vår Nord igenfinner. Tiderna synas vara förblandade; men Fablerne sörklaras ester naturen och lämpas uppå Solen.

1261. De veteri quodam Sveoniz nomine, Infula Hyperboreorum.

Lis Ol. RUDBECKII Atlantica, T. I, C. B. I. C. 3. IX. Hans mining ar, at med de Yfverbornas Antiquit. O torstas Sverige.

"Rudbeck har val de Hyperboreers Bostallen ni Norden aldranarmast utvist, jamkandes med "Landsens belägenhet de utländske Berät eller "långt båttre ån någon annan; men vid denna "vakra Landbeskritning fattas historiska tilfor-"liteligheten, emedan des ogrundade Beskrif-"ning af de, efter hans mening, ratte och e-"genteligen så kallade Hyperboreer, 'utaf Ti-"derakningens oriktighet, och en ogonsken-"lig de geographiske Epoquers fürblandning "rojes och nog ikonjes. Ty Namnets forty-"delse tages icke allenast uraf samma Scythi-"ska Fabel om Bore-As, som Herodotum for-"ledt, utan fores och til vår Uplandska Bores "Soner, Odins Efterkommande, salom Ifir, eller Högborne Herrar', &c. Wilde, Forbered. §. 64, p. 166.

1262. Thorm. Torfaeus de Hyperboreis.

Se des Histor. rer. Norvegicar. L. I, C. IV.

Han erinrar emot Rudbeck, at namnet Hyperboreer icke bor ledas ifrån Bore, eller T-fir-borin, utan af Grækiska ordet Boreas, som betyder Verldens norrra del.

Skulle man vilja göræ sig underråttad om flere lårde Måns meningar i detta åmne, så kan man låsa: "Steph. CLERICI Quæstio Acad. de Campis Hyperboreis", vid slutet af des Orationes & Poëmata, Amst. 1687, in 8:vo, Bibl. H. S.G. Del. 3.

p. 330-337, samt trenne lårde Fransolers neml. Herrar Genorns, Baniers och Frerets Afhandlingar om Hyperboreerne, som stå, de tvenne forsta, un Memoires de . l'Acad. R. des Inscript. & Belles - Lettres , T. X, p. 176-236, och den sednare uti Hiftoire de l'Acad. &c. T. IX , p. 323-340, Edir. in 12:0. En belynnerlig mening har en annan Frank Auctor, Mr GIBERT, antagit, hållandes Hyperboreerne for Galliernes Druider: se des Memoires pour servir à l'Hift. des Gaules & de la France, Paris 1744, in 12:0; men lås också det iom en onåmd deremot pamint, Riblioth. Françoise, T. XL, P. II, p. 293 folj. At med Hyperboreernes O bor forstås Irland, söker en onamd Forfattare bevila, i en Tractat, med Titel: "An Examinaation of the Arguments contained in a late In-"troduction to the History of the Antient Irish "and Scots", Lond. 1772, in 4:0: se Critical Review , Vol. XXXIII, p. 235.

En Ashandling de Hyperboreis har också den lårde Petersburgiske Professorn, Theoph. Sigfr. BAYER, dod 1738, i Handskrift efter fig lâmnat, se Jochers Gelehrten Lexicon, T. I, col. 873; men fom den icke blifvit trykt. kan jag vidare ingen ting såga derom.

1263. Joh. Eberh. FISCHER von den Hyperboreern.

År IV Afhandlingen uti samma Forfattares Quæftiones Petropolitanæ, Gottingæ et Gothæ 1770, in 8:0, p. 97-119, om hvilken Bok narmare kunikap kan inhamtas af Götting. Digitized by Google

Anzeig. 1770, p. 985, och Neue Crit. Nach. B. I. C. 3. richt. VI. B. Greifsw. 1770, in 4:0, p. 297. Antiquit.

Författaren, som var Historiar. & Antiquitat. Professor i Petersburg, samt Ledamot af Vetenskaps-Acad. dårstådes, stannar i den mening, at intet sårskist Folkslag gisvits, som burit namn af Hyperboreer, utan at Grækerne, som i anseende til belägenheten kallat Thrasierne för Boreaner, hasva med namnet Hyperboreaner velat utmärka de Folkslag, som bodde utösver Thrasien.

Uti Historiska Journalen, Betrachtungen über die neuesten Histor. Schriften, anmärkes i I Th. III Abschn. p. 414, at Fischers mening år nåra öfverensstämmande med ofvannämde Mr Frerets i samma ämne yttrade Tankar. Det synes likvål icke, at Frerets Ashandling varit Fischer bekant.

S. 4. Scythia.

1264. De Scythia, genuino Sueoniæ nomine.

Se Ol. RUDBBCKII Atlant. T. I, C. X, hvarest med många Vitnesbord af de åidste Græ-kiske Scribenter bevises, at Sverige år den råtta Scythernas Ö, eller Scytherey.

De Svenskas afkomst från Scytherne har allaredan J. Messenius försvarat emot Perrum Parvum Rosefontanum, in Retorssone imposturatum, C. V. p. 27.

"Namnet Scyth tages af alla gamla Scriben"ter icke altid uti et och samma förstånd. I-

"bland bemärkes dermed i gemen alla det stora 'Swithiods, eller Norra Verldenes Inbyggare: "ibland, i synnerhet de af Plinio nâmde Swi-"ther, af hvilka Switzerne, eller vår tids Sweit-"zer tyckas vara komne: ibland, alla Magogæi-"Ike Scyther af Japhets Stam, til hvilka vål "de omtalte Swither hordt; men icke de Ara-"mæiske Scyther af Sems flagte, som eljest blif-"vit kallade Getar, hvilka sig aldraforst och 'langst i Norden utbredt, och i många Natio-'ner fordelt under åtskilliga Namn. Endteli-"gen hafva de Magogæiske, hvilka aldralångst "blifvit och forokt sig på de Berg dår Arken "stadnat, i brist af utrymme, trångt sig inpå "de Aramæiske Gåttar, såsom de dem kallat. "och kommit med Odin ända intil vårt Sveri-"ge, hvilket då egentl. blifvit kallat Swithiod". Wilde Alman, Ratts Hift. I D. 11 C. p. 55, not. (a). Lås ocklå hvad som på samma ståtle emot v. Dalin anmarkes. Jamnfor Wildes Præparat. hodeget. p. 156.

1265. Prodromus Tractatuum de Geographia Scandinayiæ veteris & Historiis Gothicis: exhibens succinctum judicium de Scythiæ, Suethiæ & Gothiæ etymo, ut & Runarum in Cippis Helsingicis ac Medelpadicis inventaru ætate, usu atque explicatione. Auctore Er. Jul. BIOERNER. in 4:0. Holmiæ, Horrn, 1726, pp. 48, sine Dedic. & Epist. C. Hagelberg & amici.

Acta Liter. Svec. 1726, p. 115.

Til förevarande ämne hörer egentel, förra

Afdelningen: den sednare år hår ofvanföre B. I. C: 3. Sveriges n. 660 uptagen. Antiquit.

1266. Theoph. Sigfr. BAYERUS, de origine & priscis Sedibus Scytharum: item de Scythiæ situ, sub ætatem Herodoti.

Uti Commentar. Acad. Scient. Imper. Petropolit. Tom. I, p. 385—424, och ibland des Opuscula, edita a C. A. Klotzio, Halæ 1770, in 8:0 maj. n. VI, VII.

Hvad Bayer menar med Scythiska Folkslagen, förklarar han ijelf salunda: "Ut omnes "intelligant jam inde a principio, quæ mea de "Scythicis gentibus opinio sit, ita prædico, me "nequaquam ex earum stirpe Sarmaticas, Russi"cas & Sclavonicas gentes, aut Hunnos veteres "nostrosque Hungaros, aut denique Tattaricos "Populos repetere; sed Lituanos & veteres Prus"siæ incolas; tum Curones, Livones, Æstios, "Fennos & Lappones & paucos alios" &c.

Ashandlingen de Scythiæ Situ läses uti Fransysk Ösversatning, i en Samling med Titel: "Memoires literaires sur differents sujets de "Physique, de Mathematique &c. traduits de "l'Anglois, par Mr Eldous". Amst. (Paris) 1750, in 12:0, p. 211; dock är Chartan, som följer med Latinska Originalet, här bortsämnad.

1267. Theoph. Sigfr. BAYERI Chronologia Scythica Vetus; item, Ejusd. Memoriæ Scythicæ ad Alexandrum magnum.

Commentar. &c. Tom. III, p. 295 — 388. Opuscula, n. X.

B. I. C. 3. 1268. Theoph. Sigfr. BAYER' Con-Autiquit. versiones rerum Scythicarum temporibus Mithridatis magni & paulo post Mithridatem.

Commentar. &c. Tom. V, p. 297—360. Opuscula, n. XII.

Denna Ashandling innesattar Historien om Odins Nordiska Fård, som Bayer sätter under Mishridate Eupatore.

"Bayer, som Swithiod med en sardeles flit "beskrifvit, sorkastar aldeles vår Fabeltids Land-'hetkrifning, och forebrår Sturlesson sjelf en "Fabelaktigher, samt våra beromligaste Scriben-"ter, såsom Stiernhielm, Verelius, Rudbeck, och "Aere, en alt for stor Karlek til deras Fåder-"nesland, for det de Sverige tilägnat afkomsten "utaf de gamla Scyther, hvilket han funnit o-"rimeligit, fornamligast i anseende til Hero-"dotum, den han forklarat och efterfölgt". Huru Wilde uptagit och vederlagt Bayers inkast, kan ses uti Forbered. til Anmarkn. ofver Pufendorf på många ställen. Jämnför sjelfva Anmärkn. Cap. 1. Lågg hårtil Arv. Mollers Afhandling om Scythernes Ur/prung, uti des Beskrifn. ofver Est-och Listand, p. 96-123.

Enny Undersökning om Scythernes Ursprung och Såten, i anledning af Herodoti Beråtteller, har Prof. Jo. Chph. Gatterer anstålt, och inlemnat den til Historiska Institutet i Göttingen. Denna Afhandling år vål ånnu otrykt; men et Utdrag dåraf kan låsas uti des Einseit. in die Synchronistische Universal-Historie, Götting. 1771, in 8:0, D. II, p. 149 följ. Alla Finska Folkslag anser Författaren såsom qvarlesvor af de gam-

gamla Scyther; hvarjamte Bayer ofta veder-B. I. C. 3.
Sveriges
Antiquit.

1269. De confinibus Scythis Getisque Herodoti Dissert. Acad. Pr. J. J. Amnel, Resp. Mart. Georg. WALLENSTRALL. in 4:0. Ups. 1757. pp. 64.

Sv. Mercur. 1757, Sept. p. 364.

S. 5. Bofilia & Balthia

1270. De Sveoniæ nomine Basilia, item Balthia.

Lås Ol. Rudbeckii Atlantica, T. I, C. XI, XII. och Petr. Lagerlof Descript. Succ. ant. & hod. C. II, III. Jämnfor Thorm. Torixi Hift. rer. Norveg. L. I, C. III.

1271. Tentamen historicum de Insula Glessaria; Pr. Sv. Bring, Resp. Isaac TRAGARDH. in 4:0. Lond. Goth. 1752. Pp. 15.

Man kan hârvid se ester Ol. Verelii Notæ in Hervorar Saga, p. 19.

Hvad Hannoverska Consistorial-Råder C. U. Grupen, i detta åmne, emot store, så vål Tysska, som Svenska Scribenter, och ibland de senare i synnerhet den åldre Rudbeck, funnit at päminna, låses i des "Origines Germaniæ, oder das ålteste Teutschland" &c. P. I. Obs. VIII-XIII, p. 319 — 416, Lemgo, 1764, in 4:0.

40

B.I. C. 3. Sveriges Antiquit. S. 6.

Manheimia & Gotunheimia.

1272 De Banomanna (Manheim) veteri Sveoniæ titulo.

Lás Ol, Rudbeckii Atlant. T. I. C. XIII.

Namnet Banomanna, Manheim, leder han ifrån Mannus, den Tacitus låger hafva varit dyrkad af Germanerne med Loflånger, och honom tilågnar Rudbeck ej allenast våra Grafhögar, Manne-Kullar, utan ock ljelfva Manheim. Jämnför harmed vår lårde Ihres Ytrande, Glossar. Sviogoth. T. I, col. 133, under ordet Bannomanna.

"I Odins tid, hafva under Manheim, utan "tvisvel varit begrepne alla de Folkslag i Nord-"och Vester-Länderne, som des Fabel-lära an-"tagit, och vår lårde Rudbeck samt andra se-"nare tids Scribenter, i anledning af Plinii o-"rediga berattelse om Bannomanna, asven icke "hift skål at tiligni detta Namn Sverige alkena, "med alla andra Länders uteslutande, for det "de omkring Upland liggande Landskaper, So-"dermanland, Vestmanland, Norr-eller Norr-"manland, uttryckeligen aro namde utaf Mou, "och at dår i storre myckenhet an annorstådes "funnits Manne-Kullar; mycket mindre, at go-"ra desse Lånders Inbyggare til Herrar, och "alle andre til Poikar, Pack, Drangar och Tra-"lar, igenom deras, måst ester den då vanliga "Vidskepelsen, utaf Gudarne sjelstagne Namns "vridande på någre lika ljudande Ords bemår-"keller" m. m. Wilde, Forbered. St 90, p. 276.

Uti sin Almän. Ratts Hift. C. II, S. 32, läg- B. I. C 3. Sveriges ger han hårtil, det vara troligt, at Rikets In- Antiquit. delning i Gudheim, Manheim och Jotunheim, det år, Gudarnas, Mannernes och Jattarnes hemvist, haft sit forsta uphof af Odin, som, · utaf en sårdeles Statsklokhet, kallat sit Asiatiska Fådernesland Gudarnas Såre, Månnernes Sverige, och Jotunheim, eller Jettaheim, Landet som låg långre up i Norr, och hvilket Gylfe Han håller jamval fore, at hvem ock · Monnus må lågas hafva varit, så beteknar han likvål ingen annan, ån antingen Odin sjelf, eller ock någon som år yngre ån han. Vid detta tilfälle vederlägges ock (å von Dalin, som menar at Svithiods Vestra delar kallades Manheim, det år, den nya Jord som var uptagen, och i hvilken Sveriges Grundvalar åro lagde: fe des S. R. Hift. I D. p. 55.

1273. Tentamen historicum Banomannam, sive Manheim expendens; Pr. Nic. Stobæus, Resp. Andr. Gudhemius. in 4:0. Lond. Goth. 1741, pp. 14.

Forfattaren håller sig vid Rudbecks mening.

1274. Specimen historico-geographicum, descriptionem Gotunheimiæ seu Gigantearum terrarum, quæ in Svethia boreali olim sitæ suerunt, succincte exhibens. Maximam partem excusum a. 1721, in 4:0. Stockh. Vidua Merckel. 1741. pp. 96. except. Dedicat.

Detta Assessorens, Er. Jul. Bionners, Arbete var redan år 1721 til större delen aftrykt;

men igenom en olyeklig Eldsvåda, som timade i Stockholm 1727, gingo sleste exemplaren af de sårdigt trykte Arken, tillika med Försattarens Handskrift, förlorade. Dåraf kommer, at denna Tractat blisvit mycket sålsynt, ånskönt icke så oåndeligen rar, som Pastor Erichson menar, och ester honom D. Clement, Bibl. cur. hist. Es erit. T. IV, p. 251.

Biærner beskrifver hår de Scandiska Landskap som blisvit tillagde Jorunheimerne; hvilka Landikap han tror hafva legat vid Gandwik och Elivågorne. Dock lynes, som hade han icke varit nogd med detta fit erbete; ty nederst på sidsta sidan af 12 arket, hvilket Ark, tillika med Dedicationen, formodel. år trykt 1741, sager han: "Monendus est B. L. nos "non tantum sententiam nostram mutasse de Lin-"guarum Gothicæ & Fennicæ magna conveni-"entia; item, p. 43, de Vandaliæ, Vinlandiæ "& Finlandiæ homonymia, sed et fatali igne "opellæ hujus coronidem a. 1727 consumente. "omnia quæ heic deproperavimus, melius & "prolixius deduxisse ac descripsisse in Geogr. "histor. opere manuscripto de Scandinavia" &c.

Anmarkningar emot Biærner kunna lålas hos Lagerbring, Svea Rikes Hift. I D. 7 Cap. §, 14, 15.

Jo. Messenius, Scondia illustr. T. I, p. 4, tror at Jattarne blisvit drifne utur förlorvade Landet, dragit sig hit til Norden, som då af många Tåg varit utblottadt, och upbrukat detta Land, så at man beqvämligen kunde bo och bygga dår. Isländaren Arngrimus Jonæ, Primord. Island. C. IV vil at Jättarne varit första Nordens

dens Inbyggare; af samma tanka år Torsæus, B. I. C. 3. Histor. rer. Norvag. P. I, L. III, C. IV. Jåmn-Antiquit. sor Ol. Verelii Notæ in Hervorar Saga, p. 11. Huru O. Sperlingius sortvarar sin mening de Jotis, Jotunheimis, Jettis, quod sint veri Gothi, derom kan låsas V Cap. uti des hår osvansöre n. 858 ansörde Tractat de Borea ejusque Laudibus.

Wilde, Alman. Ratts Hift. C. II, §§ 15, 33, håller före, at Landet i Norr, som Gylse behåll, blisvit af Odin kalladt Jotunheim, eller Jettaheim, det år Jättarnas, Resarnas, eller Barbarernas hemvist: det synes ock, at i Odins tid Jotunheim beteknat de första Stamfådernas hemvist, och Jotun, eller Jätte, de Norrskas Stamfådrar, som bebodde det Land, hvari de blisvit födde.

1275. Disp. philo-mytholog. de Gigantibus. Pr. J. Columbus, Resp. Andr. Bellander. in 4:0. Ups. 1678. pp. 31.

1276. Dissert. philosoph. de Gigantibus hyperboreis. Pr. Laur. Norrman, Resp. Joh. BROWALLIUS. in 8:0. Upsal. 1688. pp. 28.

1277. Gigantomachia, Specimine academico enucleata, Pr. Torst. Rudeen, Resp. Dan. Stecksenio. in 8:0. Aboæ 1700. pp. 90.

Se i synnerhet Membri I Thes. IV, V, VI, p. 14 folj.

Åt-

B. I. C. 3. Sveriges

Antiquit.

Atskilligt hit horande sås också igen uti en af Petr. M. STRÖM, under H. Valerius, utgisven Disput. de varia Hominum forma externa, Upl. 1705. in 4:0.

1278. Dissert. grad. de Gigantibus. Pr. M. Rydelius, Resp. Zach. BLACKSTA-DIUS. in 4:0. Lond. Goth. 1731. pp. 32.

1279. Dissert. de Gigantibus. Pr. Sv. Bring, Resp. Joh. HALL. in 4:0. Lond. Goth. 1752. pp. 21.

1280. Ossa Gigantum (Disput. Acad.) Pr. A. A. Scarin, Resp. Joh. M. GRA. in 8:0. Abox 1729. pp. 45.

Uti denna Academ. Afhandling bevises forst, at Jättar varit til, och at de hår i Norden hast sit hemvist; sedan undersökes, om Ben af ovanlig Storlek, sundne på åtskilliga stållen i Jorden, verkeligen åro Jätte-ben, eller ej, hvarpå skåligen tvissas.

En Disp. de reliquiis Gigantum har, under J. G. Wallerii inseende, Wish. ZETTERBERG försvarat i Upsala 1763, hvarvid likvål Anmärkningen bör låsas, som står i Sv. Mercur. för Jun. 1764, p. 424 följ.

T. TIBURTII Berättelle om ovanligit stora Memisko - ben, som blisvit sundne på Wreta Klosters Kyrkogård, år inryckt uti K. Vet. Atad. Handl. 1765, IV Quart. p. 317, tillika med en Prof. R. MARTINS Anmärkning vid samma Berättelse. Angående de så kallade Jette - grytor, haf-B. 1. C. 3. Sveriges Antiquit. sannolikast år vål den som Canc. R. Ihre hyser, Glossar. S. siogoth. T. I, col. 983: -- "in ejus-, modi cavaris petris, pistillo olim comminuta, suisse frumenta, dum adhuc rarior erat mo-, larum usus." Detta har Mag. Petr. Bo-LING med slere skål bestyrkt, i en. Disputation, de antiquissima molendi ratione, Ups. 1775, in 4:0.

9. 7.

Scandia & Scandinavia.

1281. De Scandia, sive Scandinavia, indubitatis apud omnes Sveoniæ nominibus.

Se Ol. Rudbeckii Atlantica, T. I, C. XVI.

Lås också P. Lagerlof Descript. Suec. ant. & hod. C. I samt Wildes Forberedelse S. 96, hvarest vises: "at ehuruväl Ptolemæi, Plinii , och Jornandis Beskrifningar om Scandia, el., sler Scandinavia, icke åsven så noga ösverens, komma, år dock ingen tvisvel om, at det ju , år Svea och Gotha Rikets enskilta Namn, ic., ke ens hos dem, som gerna ville neka, och , mycket illa vid sig taga, då Götherne såges , hasva kommit isrån Skantsien".

1282. Mart. Rosenfeld Scandinavia veterum. In 4:0. Wittebergæ 1680.

År redan hår ofvanföre upragen, n. 178 a).

46 - BIBLIOTHECA HISTORICA

Sveriges
Antiquit. dinavia, Differtatio brevis & polyhistorica, quam secuturæ ulteriori disquisitioni de Scandia minore -- præmittendam, sub Præs.

Andr. Stobael, publico eruditorum examini submittit Dan. Broome. in 4:0. Lond. Goth. sine anno pl. 3.

1284. Thorm. TORFARUS de Scandinaviæ etymologia, situ, magnitudine & synonimis.

Se des Histor. rer. Norveg. L. I. C. I-III. Han underlöker jämväl våre lärde Mäns meningar om Scandinavien, des Belägenhet, åtskillige Namn, m. m.

§ 8. Thule.

1285. Dissertatio, qua statuitur Thulen esse Scandiam: in Gymnasio Stockholmensi ad d. 21 Mart. a. 1646 habita. Præs. Erico M. (Malmogio) Roslagio, Histor. & Poes. Pros. Resp. Laur. Burgero. in 8:0. Stockh. Meurer 1646. pp. 12.

Disservatio II de Thule, ubi Arctoi Orbis Geographia ex C. Tacito & C. Plinio S. ubertim declaratur. Quam in Gylmnas. Stockh. ad d. 15 Mart. a. 1648 habebat Ericus Malmogius, - - Resp. Andr. Joh. Meleman. in 8:0. Stockh. Keyser. pp. 18.

Som desse Disputationer blisvit mycket sal. B. I. C. 3. synte, foll Pastor Erichson på den tankan, at Antiquit. å nyo låta trycka dem, jåmte åtskillige andre Skrister i samma åmne; men i brist af For-låggare har det icke kommit dertil.

1286. Differtatio de antiquis celebrata Thule Infula, auctore Isaac. Thilo. in 4:0. Lips. 1660.

Titeln har jag lånt utur en Bok-Catalog: utaf Jochers Gelehrten - Lexicon finner jag, at Ifaac Thilo, en Philosophus i Leipzig, lefvat i sednare hälften af XVII Seculum.

1287. De Thule Veterum Dissertatio. Pr. Magnus Celsius, Resp. Sven Karlstróm. in 8:0. Upsal. 1673. pp. 128.

Författaren handlar i I Cap. om namnet Thule; uti det II upråknas de gamlas meningar om detta Land; uti det III vises, at med Thule bör förstås Scandinavien; uti det IV vederläggas de som åro af annan mening; och uti det V beskrifvas Hyperboreerne. En vacker Ashandling, som vål förtjente at å nye upläggas.

1288. De Veterum Thule.

Las Ol. Rudbeckii Atlantica T. I, C. XIX.

Se också P. Lagerlof Descript- Succ. ant. & hod. C. IV, hvarest i synnerhet undersökes, "om PYTHEAE Massiliensis Resa til desse Nor-"diske Orter, och hans Berättelsers trovårdig-"het; samt om det i gamla tider namnkunnige "Lag-

"Lander Thules ratts belägenhet, samt bety'delse och ursprung'. Pytheas, hvilkens Beratteller af mange, ia val aldre iom nyare Scribenter hållas for ofanne och ogrundade, tages hår i forsvar. Detsamma gör också en lard Francos, Bougainville, uti en Afhandling fom under Titel: "Eclaircissement "sur la vie & sur les ouvrages de Pytheas de "Marseille", lasses i Memoires de l'Acad. des Inscript. & Belles Lettres, T. XXX, p. 280-319, Edit. in 12:0. Jamnfor G. Schonings Afhandl. om de gamle Grækers og Romeres Kundskab om de Nordiske Lande, Cap. I och Cap. VI, S. 14, och Götting. Anzeig. 1775, n. 118, p. 1009. följ. hverest et Utdrag läses ur en Ashandling om Pytheas Massiliensis, som Prof. Joh. Phil. Murray, til K. Vetenskaps-Societeien därstådes inlamnat, och hvilken se-dermera år vorden trykt uti Novi Commentarii Societ. Reg. Gotting. T. VI, p. 59. Hit torde ockiå hora den berömda Franska Geographen d'Anvilles "Memoire sur la Navigation de Pythéas à Thule, & Observations geographi-"ques sur l'Illande", som står uti nyssnämnde Mem. de l'Acad. des Inscr. & B. L. T. XXXVII. Edit. in 4:0; men den har jag annu icke fatt se.

Det år nogsamt bekant, at hos de Lårde ånnu icke år afgjort, om med Thule förstås Scandinavien, eller Island, eller Hitland, eller ock, som en onåmd påstår, Irland; uti en Trastat med Titel: "An Essay on the Antiquity of the Irish Language" &c. Lond. 1773, in 8:0; se Critical Review 1773, p. 240, och Götting. Anxig. 1774, p. 43: hvilken mening Kgl. Franska Sjö-Lieutenanten Kerguelen

:

len de Tremarec ockiå hyser uti Beskrifnin B. I. C. 3. gen osver sin, åren 1767 och 1768, til Norr- Sveriges ijon anstälde Resa, som af Recensionen af denna Bok, uti Fortgesetzte Betrachtungen über die neuesten histor. Schriften, 1 Th. 2 Abschn. p. 47 folj kan inhamtas. De fleste af vare Håfdateknare forklara fig for Scandinavien; daremot palla Adamus Bremensis, Zieglerus, Cluverius, Pontanus, Thorlacius och månge andre, at det, som de åldre Scribenter berätta om Thule, bast passar sig på Island; se Theod. Thorlacii Differt. de Islandia, Witteb. 1666, in 4:0. Af helt andra tankar år Arngrimus Jonæ; hvarom kan lälas hans Crymogaa, samt des Spetimen Islandia historicum hvilken senare Tractar, tr. i Amsterdam 1643, in 4:0 ar stald enkannerligen emot Pontanus. Om Thule handlar ockiå Thorm. Torfæus, Hift, rer. Norveg. L. I. C. V. Han tror: "Thules nomen, si Pytheam sequimur, "potius Mandie, quam Scandinavie competere, "licet its eas notis depinxerit , quæ simul neustri, separatim utrique competere". Presidenten de Brosses, Ledamot af Franska Vitterhers-Academien, formenar åter sig hafva til sullo bevist, men hvarest vet jag icke: "que Thule "n'est ni l'Isle d'Islande, ni les Orcades; mais "la partie meridionale de Norvège encore au-"jourd'hui appellée Thale-mark (Thilemark) ou Marche de Thule, dans le Gouvernement "d'Agerhus, par le travers le 60:e degré de l'atitude". Se des Hist. des Navigations aux Terres auftrales, Paris 1756 in 4.0, T. I, p. 83. Denna mening är likvål icke ny; sannohkast tyckes vara, at de Gamle med namnet Thu-Bibl. H. S.G. Del. 3.

Thule utmärkt det Land ytterst i Norden, em hvilket de ågde kunskap.

S. 9. Svecia, eller Sverige.

1289. De Suevia, Patriz nostrz nomine maxime solenni.

Läs Ol. Rudbeckii Atlantica, T. I. C. XXIV.

"Namnet Svea Rike, såger han, år det sed"naste som Landet och des Folk år gisvit, ty
"uti de Grekers och andra gamlas Skrifter
"nåmnes intet Svear eller Svearike, för ån e"mot vår Frålsares J. C. tid; och hasver det"ta namnet sedan nåstan såsom utplånat alla de
"andra gamla namnen, och således detta nu
"allenast blisvit behåslit",

1290. Differt. de vero Etymo Sveciæ, Pr. Sv. Bring, Resp. Nic. Rubenius. in 4:0. Lond. Goth. Berling, 1745. pp. 22.

Om detta Namms uprinnelse finnas många gissningar, hvilka Försattaren korteligen upråknar och skärskådar; han tror, at det först i Odins tid upkommit, och at Sverige af honom år kallat Svithiod, til åminnelse af des förra hemvist, Svithiod det stora, eller Scythia, hvarisrån han var kommen.

Om namnet Svithiod, Svialand, lås Ol. Verelii Anmarku, öfver Göthriks och Rolfs Saga, p. 9; C. Lundii Zamolxis, Upial. 1687, in 4:0, och Wildes Förberedelse &c. §. 100, p. 315. Jämnför Ihres Glossar. orden Swiar och Sweriks, col. 838 följ.

At Svithiad, Svithia, Scythia, ar et och sam- B. 1. C. 3. ma namn, bjuder Bioerner til at bevisa i sin Sveriges Antiquit. Prodromus Trassatuum de Geographia Scandinavia veteri.

Cap. IV.

Om Svea-Sôthiska Folkets Migrationer och nya Såten i fråmmande Lånder.

Sect. I.

Om Svea-Göthiska Folkets Migrationer i gemen.

1291. Migrationum causæ præcipuæ, ex L. Ann. Senecæ Consol. ad Helviam C. VI erutæ, et (duabus Dissertat.) expositæ ab Andr. Hedenio. in 8:0. Upsal. Curio, 1684, 1685, pp. 68.

Orlakerne til boflyttande, dem Författaren, i anledning af Senecæ ord, upgifver, åro: "nimia superfluentis populi frequentia; excidia "urbium et hostilium armorum suga; domestisa "seditio; pestilentia; terræ motus; intoleranda "infelicis soli vitia; felicis oræ sama": hvarvid åtskilligt utur Svenska Historien til bevis anföres.

W. E. Tentzel såger med råtta, Monathl. Unterred. 1694, p. 422: "Denen Gelehrten "ist genugsam bekant, das kein Stück der "Historien so mangelhaft und intricat, als die "Historia migrationis gentium, und das nicht "die geringste Ursach daher entspringe, weil Da" "wir

"wir von der wenigsten Völcker Wanderschaf"ten bey denen alten Scribenten erwas zuver"låssiges und aussfürliches finden, sondern es
"find zum öftern nur Fragmenta und wenig
"Worte, so von denen neuern Gelehrten, wie
"die wächsernen Nasen, bald zu dieser, bald
"zu jener Hypothesi gedrehet werden".

Uti en Athandling sur les Cimmerions, af Hr Freret, Memoires de l'Acad. des In/eriptions & Belles Lettres, T. XXXII, heter det p. 270 om Folkflyttningar i gemen; "Les "plus grandes difficultés qui arrêtent les cririques lors qu'ils traitent des migrations des nanciens peuples, viennent de ce qu'ils n'ont "pas fait asses de reflexion aux ligues, dans lesquelles plusieurs peuples differens prenoient un nom commun, qui faisoit disparoître les "noms particuliers; lorsque la ligue venoit à "se detruire, alors le nom général cessoir d'ê-"tre employé, et les differens peuples paroisfoient sous leur nom particulier, ou prenoient "celui de la nouvelle ligue, lorsqu'il s'en formoit une. C'étoit cependant toujours la mê-"me nation qui occupoir le même pays: c'est nainsi que les noms des Marcomans & des Quades l'éteignit lorsqu'ils entrèrent dans la "ligue des Goths, & que ceux des Gepides, , des Vandales & des Lombards commencérent "de devenir célébres, lorsque la ligue des Goths "ayant été détruite par l'invasion des Huns, "les peuples qui en avoient fait partie forme-"rent des Cités particulieres, & se firent con-"noître fous leurs propres noms".

1292. Cogitationes subitaneze circa Migrationes Gentium, quatenus Div. providena

dentiæ fatisque Rerumpublicarum illustran- B. I. C. 3. dis inserviunt (Dissert, Acad.). Pr. Alg. A. Antiquit. Scarin, Resp. Jac. HAARTMAN, Joh. fil. in 4:0. Aboæ, Kampe, 1741- pp. 57.

1295. De Gentium aliquot Migrationibus, sedibus fixis, reliquiis, linguarumque initiis et immutationibus ac dia-lectis Libri XII. In quibus, præter cæteros Populos, Françorum, Alemannorum, Suevorum, Marcomannorum, Boiorum, Carnorum, Tauriscorum, Celtarumque atque Gallo-Græcorum tribus, primordia et po-steritas singulorum, quæque ex his insignio-res Principum Comitumque ac Nobilitatis totius pæne Germaniæ Latlique et Galliæ Stirpes procetlerunt, diligenti examine Historiæ, denique Auctorum Annaliumque cum lectione, tum collatione traduntur atque explicantur: Auctore Wolfgango LAz10, Viennensi Austriaco, Med. et Invictiss. Rom, Regis Ferdinandi Historico. A mendis quamplurimis hac editione secunda purgati. in fol. Francof. ap. A. Wechelii Haredes, Claud. Marnium et Joan. Aubrium, 1600, pp. 675, sine Ind.

Ehuru på Titelbladet står, at detta år Andra Uplagan, intyga likvål Lenglet du Fresnoy, Catal. des principaux Historiens &c. T. III. p. 70, och Niceron, Momoires, T. XXXI, p. 375, at Boken första gången år trykt i Basel 1557 in fol. och sedan dårsammastådes och i D. 2

iamma format år 1572. Häruppå nämner Lenglet du Fresnoy Frankfurtska Uplagan af år 1600, och sluteligen en annan Uplaga, sum aliis ejusd. Autor. Operibus, Frf. 1698, im fol. 2 Voll. Däremot anmärker Niceron allenast trenne editioner; den sidsta rubriceras sälunda: ex Bibliotheca Herm. Conringii, Frf. 1600, in fol. Detta år et Skrif - eller Tryck-fel; ty år 1600 var Herm. Conringius ännu icke född, och uti Förtekningen på hans Skrifter har jag ej heller funnit, at han någonsin låtit å nyo uplägga Lazii arbete.

Det år fullt med många och grofva fel. Til bevis kan tjena, utan at gå tilbakars til åldre tider, Beskrifningen öfver Svea och Götha Riken, som låses p. m. 573. Aldrig har någon lård Man röjt större okunnighet i Sveriges Geographie, ån Lazius gör: dock nekas ej, at ju hår och dår, uti et så vidlystigt Arbete, någon Sanning framlyser, hvaraf man sig, til bevis för Nordiska Folkens uttåg til fråmmande Lånder, om så nödigt vore, betjena kunde. Detta har ock redan Peringsköld gjort uti Anmårkningarne til Jo. Cochlæi Vita Theodorici, R. O. Stockh. 1699, in 4:0.

Wolfg. Lazius asled 1565. Hans Lefverne beskriever Niceron, Memoires, T. XXXI. p. 363. Et vål grundadt omdome om hans åfvan anförde Arbete kan låsas hos J. F. Reimman, Biblioth, Histor. Literar. Hildes. 1743, in 8:0, p. 53.1

1294. Charta Gothica, Auctore O-

År en Fortekning på alla de Folkslag, som B. I. C. 3. formenas hafva gadt utur Scandien, och under Antiquit. ätskillige Namn fästat sig i andra Länder. Når, och hvarest Olaus Magnus forst gifvit ut denna så kallade Charta Gothica, vet jag icke. J. Peringskold, uti Anmarkn. til J. Cochlæi Vita Theodorici R. O. kallar henne Scriptum percelebre & eximiæ raritatis, och har fordenskuld inryckt henne hel och hållen uti bem. Anmårkn. p. 422. Hon integer allenast en enda sida; vid hvart Folkslags Namn, som i denna Fortekning forekommer, citeras de Scribenter, som intyga om des afkomst från Scandien; men huru litet Forfattarens pastaende, at bringa sa många Folkslag til en gemensam Förvantskap, ager grund, visar Lagerbring, S. R. Hift. 1 D. p. 542 folj.

1295. Dissertation de Migrationibus Populorum, et in specie Gothorum Sueonumque, eorumque propagatione, fortuna & rebus gestis apud exteros, auctore 30. Loccenso. in 8:0 Upsal. 1628.

J. Schefferi Suec. lit. p. 276. Jo. Molleri Cimbr, liter. T. I, p. 357.

Olf RUDBECKS, Atland, eller Manheim m, m.

Detta Verk ansöres här å nyo, af orsak at dåruti Svearnes och Göthernes Uttåg och Migrationer utsörligen beskrisvas. Det första Uttäg, ester Rudbecks mening, år Gudarnas vandring, hvilken, ehuru han hemödar sig den på historiskt sått at uttyda, likvåt icke tyckes

D a

vara grundad uppå annat, än den hedniska Cosmogonien. Der andra stora Uttäger tilskrifver han Kallerne, eller Gallierne, T. I, C. XXXV följ. Uti senare Delarne af sin Atlantica handlar han, dock på åtskillige ställen, om de Kidmpars, Göthers, Germaners och många andra Folkslags Migrationer utur Sveriget.

mena de initiis & migrationibus Gentium Scando-Gothicarum.

Framför Tractaten med Titel: "Cogitatio"nes critico-philologicæ, de Orthographia Lin"guæ Svio-Goth. Stockh. 1742, in 40". Författaren stadsåster Rudbecks mening om Folkens äldsta Flyttningar.

1297. Brevis disquisitio, utros incolarum Germaniæ citerioris aut Scandicæ ex alteris initio profectos verisimilius sit judicandum, Auctore Gothofr. Guiliel. Leib-NITIO, 1697.

Uti Joach. Fr. Felleri Monum. varia inedita, Jenæ, 1714-1717, in 4:0, Trim. III, pag. 132-141.

Leibnitz tager Ol. Rudbecks amne, at naftan alla Folkslag skola haft sin uprinnelse utur Sverige, och i ställe för at tadla, eller förlägga sådant, gisver han hår et prof på et slikt amne för sit Fådernesland, til at bevisa, det de Nordiske dårisrån kommit.

1298. Dissert. de Gothorum e Scan- Sveriges dia primis expeditionibus. Pr. Fab. Toerner, Resp. Petr. ECKMAN. in 8:0. Upsal, 1708. pp. 114.

Består af fyra Capitel. Det I handlar om Sverige och des äldsta Inbyggare; det II om Scytherne; det III om Atlanterne, och det IV om Amazonerne; måst i Rudbecks smak.

1299. Schediasma histor. probans Scandinaviam vere fuisse vaginam gentium (in Acad. Upsal.): sub præsid. Laur. Arrhenii, publico examini subjicit Paul. O. RHYZELIUS. in 8:0. Holmiz 1728. pp. 18.

1300. Schediasma histor, de Scandinavia ut gentium vagina considerata; Pr. Sv. Bring, eruditorum examini submittit Andr. P. STOBAEUS. in 4:0. Lond. Goth. 1751. pp. 25.

Jornandis Berätteller om de ifrån Scandinavien gjorde Tåg underlokas och forsvaras.

Efter Prof. Schlözers mening, Probe Rusfifeher Annalen, Brem. o. Gott. 1768, in 8:0, p. 44, kan Ryssland med mera fog, an Sverige, tiligna fig namnet Vagina gentium. Stållet år långt; men förtjenar at helt och hållet affkrifvas.

"Diesen Namen (Vagina gentium & Officina nationum) hat sich Schweden, seit Jornandis Zeiten, se ausschluss-weile zugeeignet, dass ieh

•

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit,

ich einer Rechtfertigung nothig habe, wenn ich ihn von dar weg und auf Ruisland ziehe. Man darf mich keiner · Parteilichkeit verdächtig halten; denn ich gestehe es, ich habe dieien Satz aus Schweden selbst bekommen. steher in einer im J. 1764 zu Upsala gedruckten, aber noch nicht publicirten Disputation. Der Ritter von Linné glaubt, die Gothen waren hinten aus Russland, besonders aus der Ukraine, hergekommen, weil um die Zeit der Volkerwanderungen so viele Küchengewächse in Europa bekant worden die nur dort wild wüchlen. Er gehet noch weiter, und ist geneigt das südliche Sibirien für die Wiege des gantzen menschlichen Geschlechts zu halten, weil daselbst allein das Getreide wild wüchse. Die eine Stelle ist p. 18, S. 11: Humulus lupulus, Spinacia oleracea, Atriplex hortensis, Artemisia dracunculus cat. qua hodie frequentissima funt in macellis Europaorum, ut ignotæ fuerunt veteribus & introductæ sæcusis barbaris, dum Gothi occupabant Italiam, qui fine dubio secum attulere in Italiam plantas suas oleraceas & culinares, ita a Botanicis Ruspicis spontaneæ nascentes lestæ sunt Siberisis in oris. Die zweite Stelle findet fich p. 19, 6: 12. Hinc observationem mecum dijudicando, incidi in novam quandam conjecturam, paradoxam forte, sed quam tamen ulteriori lectoris examini subdere Scilicet frustra quæritur regio illa a do-Etis, quæ prima post diluvium inhabitata fuerit. Primos homines creatos fuisse inter tropicos, etiams tacente ipsa Scriptura Sacra, satis evincunt hominum corpora nuda, cum pleraque animalia Indica pellibus deftituta prognascantur, estutpote elephantes, rhinocerotes, canes, fues & B. I. C. 3. reliqua ibi plurima occurrentia. In hisce terris Antiquit, palmeta primarium hominibus porrigunt eibum; ut semper virentes, semper florentes, semperque fructum naturalissimum homini victum ferentes, arbores mittam. At vero destructis hominibus diluvio illo Noachi, arcam confictisse in summo monte alpino Ararat, sacra pagina docet. Ab hoc monte catena montium facile ducit versus regiones inter Sibiriam Tartariamque fitas, quæ omnium altissimæ sunt; unde etiam ex hisce fluvii originem ducunt, qui decurrunt in mare glaciale, in queanum orientalem, in mare Caspium, imo ad omnes circumjacentes terras. Inde sequitur, ut, dum cessaret diluvium, prima & aptisfima continens fuerit in prædiktis hisce regionibus, quam deberent necessario quærere mortales. superstites multiplicandi. "Ut in hi/ce se suftentarent, ille qui prævidit omnia, seruit frumenta, frequentissimum mortalium alimentum extra tropicos, quæ, quantum botanicis notum, non nif in histe Russicis spontanea inveniantur oris. Ita Heinzelmannus (in Flora Samarensi Msta) invenit, in campis Baschkirorum, Triticum æftivum & Hordeum diftichum, fponte erefcentia. Secale cereale spontaneum Sibirienses coquant in panem. Videtur mihi itaque posse concludi, Sibiriam fieffe eam, ex qua forte omnes pof diluvium extere mortales & late disperf funt, quoniam his in regionibus extra tropicos primaria inveniuntur hominum alimenta". Der Gedancke ist neu, und auch desswegen schon, weil er den Nutzen der Naturgeschichte in der Volkerhistorie durch ein unerwartetes Beispiel zeigt" &c.

Disputationen, uti hvilken desse ställen 1åsas, känner jag icke; torde ej eller blisvit utgisven. Tankan är kanske ny, men om den
egenteligen tilhörer vår von Linné, och huruvida den är grundad, blisver en annan Fräga.
Flere betydelige Inkast kunde göras håremot:
något i detta åmne påminner, uti sin vidlystiga recension af Schlözers Bok, Prof. Gatterer,
Allgem. Hist. Bibl. X B. p. 253, 254.

1301. Historie om de fra Norden udvandrede Folk. Forfattet af Peter Fr. Suhm. in 4:0. Kioebenhavn, I B. 1772, 630 sidd. II B. ibid. 1773, 159 sidd. utom præmissa och et Register på 180 sidd.

Uti första Bandet, som recent. Götting. Anzeig. 1772, p. 1202, Ldrda Tidn. 1773, n. 32, handlar Försat. i tre Böcker, 1) om Götherne; 2) om de Folkslag, som, ester hans mening, höra til Götherne, neml. Gepiderne, Herulerne, med slere; och 3) om Longobarderne. Uti andra Bandet, eller 4) Roken, förekomma åtskilliga andra Folkslag, såsom Anglerne, Friserne, Sueverne, Alemannerne, Juthungerne och Thüringerne. Medfölja tvenne små geogr. Chartor, den ena: over Europæ soerste Bebyggelse for Christi Foedsel; den andra: over Folkenes Wandringer ester Christi Foedsel, i de 8 soerste Seculis.

Registret sträcker sig icke allenast ösver detta Arbete, utan ock ösver tre Band, som sörutgådt, och hos mig, under n. 1247 och n. 1451 åro upreknade. Råttelser och Tilläggningar stå uti denne Försattares Critiske Historie of Danmark, B. II. 1301. a). M. Joh. Thunmans, ord. Sveriges Lehrers der Berediamkeit und der Philo-Antiquit. sophie auf der Univ. zu Halle, Untersuchungen über die alte Geschichte einiger Nordischen Völker. Mit einer Vorrede herausgegeben von D. Ant. Fr. Büsching. in 8:0. Berlin, im Verlag der Buchhandl. der Realschule, 1772. 323 sidd. utom D. Büschings Företal 36 sidd.

Företalet är egenteligen et Utdrag af sjelfva Boken: lås också Büschings Wöchentl. Nachr. 1773, P. 4.

Genom detta Arbete har Forfattaren hos

Kånnare förvårfvat sig mycken aktning, se Hr Suhms Företal framtör II B. af des Hist. om de fra Norden udvandrede Folk: hos Prof. Schlözer dåremot råkade han i stor ogunst, för det han vågat granska och motsäga en och annan mening, som denne senare, uti sin så kallade Allgem. Nord. Geschichte, vidtagit. Denna Stridighet, såsom mindre upbyggelig, gås hår förbi; jag anmärker allenast, at, ester Büschings beråttelse, l. c. p. 246 och p. 392, skal Thunman både fortsat,

Sect. II.

icke fåt skåda dagsljuset,

samt okat och förbättrat sina undersökningar: skada at de, för des tidiga frånfälles skuld.

Om Cimmerierne och Cimbrerne.

1302. De Cimbrica Chersoneso, vera Suconum sede.

Hand-Digitized by Google

Handlar Ol. RUDBECK, Atlantica, T. I. C. XXI, hvarmed kunna jämnföras flere Allen i III Tom, som vidröra samma ämne.

Forfattaren rattar och jamkar Ptolemæum hvilkens anleende bragt storre delen af de Larde at tro, det Kimbernas ar Jutland; han anforer, i synnerhet emot Danska Scribenterne. en deras egen Landsman och Historicus, med namn Venusius, hvilken uti en handskrifven Tractat, som funnits uti Stephanii Bibliothek afven varit af den mening, at igenom Prolemæi Cimbrica Cherjonefus ingalunda kan forstås Jutland. Rudbeck fatter fordenskul Cimbrernes aldsta Boning emellan Tornes och Kimi flod, intil Nort-Kim. Denna Boning, ehuru han sokt densamma med de aldsta Scribenters intygande at bestyrka, har ådragit honom många både genfägelser och förviteller, så vål utaf Tyska, som Danska Håfdateknare. Mollerus och Torfæus häremot hafva at påminna, kan låsas uti den förras Isagoge ad Histor. Cherson. Cimbr. p. 46, och uti den fenares Histor. rer. Norveg. P. I. L. III. C. VI. Om Petersb. Professoren Bayers beskylningar kommer nedanfore at talas.

Jo. Ge. Eccard, uti sin Trastat: de Origine Germanorum, hvilken Chr. Ludv. Scheidius lâtit trycka i Göttingen, 1750, in 40, läger L. I. §. 79. p. 168: "quæ hanc in rem Rudbeckius nimis anxie conquisivit, ut Cimbros ex sua Scandinavia ortos persuaderet, longius nimis petita, aut dubiæ sunt sidei"; och sedan han ogillat deras mening, som leda Cimbrernes Namn isrån ordet Kämpe, gisver han en ny Gissning vid handen, den jag för des be-

besynnerlighets skuld, med Försattarens egna B. I. C. & Sveriges ord vil ansöra: "Cimbrorum appellatio non Ger-Antiquit, "manica, sed Gallica est; & examini illi Bar-"barorum, quod Gallis Ambronibus, Tiguri. "nis et Tugenis conjunctum ac fociatum, tandem I-"taliæ aditum quælivit, ab amicis istis Gallis indita "est. Teutones & Cimbri se Fratrum; Galli ve-"ro isti Cimbris conjuncti eosdem Sociorum & *Cognatorum nomine compellabant. Tam in "lingua Wallonum & Cambrorum, quæ veteris "Celticæ pars est, restat ad huc Cymmar, sive 'ut nobis enuntiandum est, Cymmer, & focium, "fodalem, aut comparem designat, unde Cimbrorum vocabulum sponte & aptissime emanat "id quod me primum hic ostendisse non piger". Han tilftår likvål, at det annu år tvifvelagtigt, huruledes Cimbrerne blisvit af Tyskarne kallade; men håller för troligt, at Cimber beteknat en Rofvare, eller Warg; hvarpa han framlågger en hop gissningar, som likväl icke synas aga mera grund, an den han tager af Walliska Språket.

Hvad som, i detta ämne, Herr von Westphalen, så vål emot Rudbeck, som emot Eccard, har at päminna, kan läsas i Företalet til Tom. I af des Monumenta insäita rer. Germanisarum. Lips. 1739, in fol. p. 10. följ.

1303. Dissert. Histor. de priscis sedibus Cimbrorum. Pr. Sv. Bring, Resp. Joh. STRUTZ. in 4:0 Lond. Goth. 1746, pp. 26.

Lårda Tidn. 1747, n. 27.

Författaren är i hufvudiaken af enahanda mening med Rudbeck; men ogillar åtikillige

af honom anförda skäl och bevis: han tror at i följe af Plinii Berättelse, Hist. Nat. L. IV. C. XIV, de Cimbrer, som af honom kallas en del af Ingevonerne, böra skiljas isrån de andra, som han på samma ställe utmärker med namn Cimbri mediterranei. För öfrigt menar han, at antingen Cimmerii och Cimbri åro enahanda, eller åtskilte Folkslag, sådant ingen åndring gör i det, som Cimbrernes hårkomst beträssar.

1304. Joh. Dan. MAJORIS Vratislav. Prodromus Atlanticæ, vel Regnorum Septentrionalium in Achate albo expressorum Declaratio præliminaris Chorographica, in fol. Kiliæ Holsator. Reumannus, 1691. pp. 38.

1305. Bevolkertes Cimbrien, oder die zwischen der Ost - und West-See gelegene Halb-Insul Deutschlandes, nebst dero ersten Einwohnern und ihrer eigentlichen durch viel und grosse Umwege geschehenen Ankunst, sumarischer weise vorgestellet von J. D. M. D. (Joh. Dan. Major) in folzu Ploen gedruckt 1692.

W. E. Tentzels Monatl. Unterred. 1695, p.

930.

Uti begge desse Skrifter, som nu för tiden icke åro allmänne, följer Försattaren, hvad Cimbrernes Uprinnelse, åldsta Såten och Flytningar vidkommer, til större delen, vår Rudbecks mening. Så snart hans Prodromus Atlanticæ var af trycket utkommen, vardt han dårföre håstigt angripen af den bekante Joh. Mollerus,

Hagoge ad Histor. Cherson. Cimbr. P. IV, p. B. 1. C. 9. Sveriges 642. Major svarade med lika håstighet uti Antiquit. sin Tyska Bok, dock utan at nåmna sin vederpart. Tråtan gick så långt, at Mollerus var nödsakad hos Kon. i Danmark ingisva en Apologie for några af honom brukade utlåtelser, som i Sverige illa uptagits, hvarom, med mera, som denna stridighet angår, kan låsas Joh. Molleri Hypomnemata ad Schesseri Svee. liter. p. 419, och huns Cimbria Lit. T. II, P. 514, 517.

Joh. Dan. Major, född i Breslau 1634, var Doctor Medicinæ och Protessor i Kiel, famt Hertigens af Holstein. Gottorp förste Lif-Medicus; han assed i Stockholm 1693. Se mera om honom uti nyssnämnde Joh. Molle-

ri Cimbr. Liter. l. c. p. 504.

1506. Th. Sigfr. BAYERUS de Cimmeriis.

Se Commentar. Academ. Scient. Imp. Petropolit. T. II, p. 419—433, och des Opujtula edita a C. A. Klotzio, n. IX.

Utlånningar göra af Cimmerierne och Cimbrerne tvenne färskilte Folkslag; hvaremot våre Håfdateknare försvara deras skyldskap och enshanda ursprung. Bayer vil svärja dåruppå, at de Cimmeriers Namn antingen är utaf Gomer, eller ock des ursprung aldeles obekant och obegripeligt; hvarjemte Stiernhielm, Verelius och Rudbeck beskyllas för at hasva, utaf en otrolig kårlek til sit Fädernesland, förmörkat Sanningen, eller ock skrisvit emot båttre vett, och det de sjelsve ej ment.

Wil

Wilde, uri fin Forberedelfe &c. §§ 73 . 74, og tager icke allenast våra Scribenter i förfvar mot en sådan upsåtelig Falskhets foreviran-de, utan visar också, "at meningen om de Cimmeriers och Cimbrers skyldskap år utaf Posidonio, Diodoro Siculo, Strabone och Plutarcho, for manga hundrade ar utford, och utaf Sheringham i sidstforflorde Seculo forfvarad, hvilka alla icke varit Svenske. Kumi heter en hydda, och hårutaf hafva både Folk och Land fåt sit namn, hvilket ock de Kimboer med deras vanlige hyddor följt på deras Tåg. Dock har en stor del af dem fat namn af deras stora Karr och Enara Trasket, hvaromkring de bodt, samt hetat Kiärrboer, hvilket til afventyrs dem kunnat foljt, men på Mæotiske Trasket igenom handelse passar". Jamfor Wildes Alman, Ratts Hift, darest han på flere stållen i Anmarkningarne bevisar at Cimbrerne, de âldsta Nordens och Sveriges Inbyggare, hora til Aramæi/ke och ej Magogæiske Scyrherne; ar de blifvit kallade Thussar och Rhymthusar, hasva forst bodt kring Floden Tira m. m. Eljest fäller om ofvananforde Bayeri arbere Forfattaren af den i Lund haldne Disputation de priseis Sedibus Cimbrorum, p. 2, et så kort som obehagligt omdo-me, sägandes: in hae Dissertatiuneula jastantur quidem multa, sed nihil omnino dicitur.

"Memoire sur les Cimmeriens, & principalement sur la partie de cette nation qui habitoit au Nord du Danube, & à l'occident du Pont-Euxin, par Mr FRERET', ar Titeln pa en Afhandling, som lases: Mem. de l'Acad. des Inscriptions & Belles-Lettres, T. XXXII. p. 171-272. Forfattæren antager Posidonii B. I. C. 3. Sveriges mening om Cimmeriernes och Cimbrernes ena- Antiquit. handa Ursprung, finnandes emor Rudbeck och Verelius, dem han ock citerar, ingen ting at påminna.

1307. Cimbrorum & Gothorum Origines, Migrationes, Bella atque Coloniæ, Libris duobus a M. Nicolao Petreto recensitæ, nunc vero primum in lucem editæ. in 8:0. Lipsiæ, Liebe, 1695. pp. 116.

Alfa Eruditor. Lips. 1695, p. 432.

Nicol. Petreius, en Dansk Prastman, Superintendent i Öster-Jutland, sammanskref derta Arbete vid país år 1570; dock skal största delen deraf annu vara otrykt. At det finnes ofversatt, så vål på Danska, som på Tyska, +
intygar N. P. Sibbern, Bibliotheca Historica Da. no. Norveg. Hamb. 1716, 8:0, p. 47.

Om Petreius sjelf diktat de så kallade Monumenta Gothlandica, hvarpå han grundar sig angående Cimbrernes och Gothernes hårkomst, eller om han tagit dem af någon annan, lårer icke med vissher kunna sågas; men det fynes klarligen, såsom Verelius ytrar sig uti Anmarkningarne til Gothriks och Rolfs Saga, p. 8, "fætum hunc ideo in lucem protrosum. ut Gothorum origines in Scandia aliquando convelleret, et quæ foris patraverunt Cimbris adfererer".

Atskillige Danske Scribenter, på det de matte tilegna sig Gothland (å väl som Gothanamnet, hafva icke allenast antagit Petreii o-

grundade Satser, utan också gjort fig mycken möda dem at forsvara. Sådane åro Claud. Christoph. Lyschander, den yngre Swaning och Jo. Nicol. Strelow. Daremot hafva Svenske Scribenterne, i synnerhet Ol. Verelius uti foren. Anmarkningar ofver Gothriks och Rolfs Saga, och Joh. Hadorph uti Foretalet til Gothlands - Lagen, forkastat och med kraftiga skål vederlagt desse dikter. Ibland de Danske hafva Willichius Westhovius, Jo. Mollerus och Torfæus gjort detlamma. Se J. Molleri Isagog. in Histor. Chersones. Cimbr. P. I, p. 39, och Torfæi Series Regum Dan. L. I, C. VIII. p. 66. 'Eviluerunt nunc illa penitus, neque unquam apud nos commentitiæ istæ fabulæ gravibus et emunctæ naris hominibus imposuerunt, prius etiam explosæ, quam futilitatem carum, sive Ol. Verelius, sive Thorm. Torfæus, ut de Joh. Mollero __ nihil dicam, demonstrarunt; qui sane pluribus, quam necesse erat ad rem adeo putidam ac spernendam, argumentis usi" &c. Denna Etats - Rådet Grams utlåtelse får man igen uti Foretalet, som han lagt til Nic. Cragii Annales Christiani III, R. D. Hafniæ 1737, in fol. p. 33. Jamfor Mallet Introd. à l'Hift. de Dannemarc, Copenh. 1755, in 4:0, L. I, p. 26, och L. A. Gebhardi, Ge/chichte des Konigr. Danemark, Foretal p. 29.

1308. Petri Fr. ARPI J. C. Themis Cimbrica, sive de Cimbrorum et vicinarum Gentium antiquissimis institutis Commentarius. in 4:0. Hamb. Kænig, 1737, pp. 272. except. Præsat. & Ind.

Docta

Detta Arbere år fördelt i IV Delar: den I B. I. C. 3. Sveriges handlar "de origine et migrationibus gentium, Antiquit. nec non antiquissimis institutis": den II "de Peninsulæ Cimbricæ Incolarum moribus et institutis antiquissimis in genere"; den III "de Chersonesi Incolis in specie", hvarest tillika handlas om Teutonerne, Götherne, Danskarne, Friserne, Sueverne, Anglerne, Varinerne, Saxerne, Vandalerne och Venderne. Uti IV Delen beskrifvas: "Chersonesi accolæ et vicinæ gentes", hvartil råknas Longobardi, Heruli, Burgundiones, Franci, Alemanni, Bojari och Normanni.

Et så vidstråkt ämne ashandlas i 40 paragrapher, eller korta satser, hvilka sedan med Anmarkningar, som stå under hvar §, illustreras och vidare utföras. Sluter år: "Sie Cimbria nostra Legum Europæ promus condus et celebris nutricula, si non mater merito audit".

Författaren soker i synnerhet jäfva våra gamla Skrifter, hvilkas sanning han under åtskilligt foregifvande i tvifvelsmål drager. Nordilka Historien skal, efter hans foregifvande, ifrån Odin hafva fin begynnelse och varit upodlad af Islandarne. Både i Scandien . och Cimbrien finnas Göther och delle hafva ifrån båda ställen gjort uttåg; Domrarne i Jutland forgiommas icke; åtskillige Folkslags namn missbrukas och blandas, och når han i de åldre Handlingar ingen kunskap får om dessa Folkslag, satter han dem i krigstjenst hos de bekanta, sasom de under deras namn vifat fin tapperhet. D:se och slere orimligheter har M. Jones Forœus anmarkt uti fin få kallade "Appendix Anti - Arpiana, eller Bihang Εą om

om P. F. Arpi orâtmâtiga omdome om the Scandiska Antiquiteter", som år trykt bakom hans Flores Antiquitatis Scanica. Gotheborg 1743, in 80. Se n. 572.

Skrifter, som handla om Cimbrernes Krig emot de Romare, gås hår aldeles forbi.

Sect. III.

Om Amazonerne.

1309. Petri PETREII Ubsalensis Crönika om the Amazoniske Qvinnors bedref, hvar the haffva bodt och regerat, hvadan the åre uthgångne, och huru långe theras Regemente varade.

År tredie Boken af P. PETREII korta och nyttighe Crönika om alla Sverikis och Gothis Konungar. Stockh. 1611 och 1614 in 4:0, och äfven dårstådes 1656 in 8:0. Han har lånt af Johannes Magnus alt der han beråttar om Amazonerne.

1310. Exercit. Academ. de Patria Amazonum. Pr. Fab. Toerner, Resp. Andr. Sundius. in 8:0. Upsal. Werner, 1716. pp. 38.

Författaren är af enahanda mening med Ol. Rudbeck, som sätter Amazonernes boning uti Jotunheim, emellan Yma-fiell och de Riphæiske Bergen, ibland Cimmerna, intil Granviken och Gorgonäs, Atlant. T. III, p. 499. Lägg härtil des ytterligare beskrifning om Amazonerne eller, som han dem kallar, Hamaizorne och

och deras färder, som räknas ibland de aldra-B. I. C. 2. Sveriges äldste slytningar, ibid. p. 606. Jämför Car. Antiquit. Lundii Notæ in Jus W. Gothor. p. 100.

Den larde Sheringham, Discept. de Anglorum Gentis origine, p. 380, vil val tro at ba-.. de uti Afien- och Europa funnits Amazoner, . men håller icke for sannolikt, at de lesvat .. aldeles fondrade ifrån manner, famt utan deras tilhjelp kunnat fora Krig, bruka Jorden, drifva Handel m. m. Herr Wilde åter menar. - at fådant på vist sitt varit möjligt, tror ock-- få at Herodoti och pågra andra Grækiska Scribenters Halysonier val konnat vara Amazonernas Mån och Grannar; hvarom den långa Anmarkningen uti hans Præparat, hodegetica, p. 241, kan lalas. Jamfor des aitman. Rátts Hift. T. I, p. 1'25' (not.), dar han forebrar von Dalin, at han pa flora ftaffen uti fin Sven Rites Historia utan skal menar Amazonerne vara updiktade. Af denna mening hafva allaredan Strabo', Plutarchus, Palæfatus och flere gamle Scribenter varit. Hvad Mr de Pouilly emot Strabo i detta amne paminner, har mycken sannolikhet: se Memoires de l'Acad, 'des Infer. & Belles Lettres, T. VIII, p. 148, Ed. d'Amft. Alt det som eljest om dessa strid. bara Qvinnor hos Grækiske Scribenterne finnes, "hofva Pierre Petit och l'Abbé Guyon med mycken flit samlat, den forre uti sin Differtatio de Amozonibus, Paris 1685 & Amst. 1687 in 12:0, den sednare uti sin Histoire des Amazones, Paris 1740 in 12:0 och Bruxelles 1741 in 8:0; hvartil kunna låggas: Steph. Clerici Quæft. Academica de Amazonibus, trykt tillika Eι

med Dav. Clerici Orationes &c. Amst. 1697, in 8:0, och Observations fur l'Histoire des Amazones par Mr Freret, i Mem. de l'Acad. des Inscript. & Belles Lettres, T. XXXVI, pag. 172—194.

Von dem Teutschen Ursprunge derer Amazoninnen handlar Nic. Hier. Gundling, Gundlinggiana, P. III, p. 273: han försvarar sin unening ibid. P. VII, p. 122.

1311. Disputat, de Imperio Amazonum. Pr. Joh. Columbus, Resp. Henr. Kolthoff. in 8:0. Upsal. 1678. pp. 39.

Författaren håller Amazonerne för at vara af Poëterne updiktade, nekar ex mulieribus meris Rempublicam confisere posse, och visar at Scythiska Qvinnornas tapperhet i gemen gisvit Grækerne anledning at vidtaga denna Fabel, som af Johanne och Olao Magno blisvit låmpad til Götherne. Han tror också, at Fåderneslandets Historia derigenom ingen ting förlorar, at man anser såsom en dikt alt det, som om Amazonernes Rike och Vålde beråttas.

1312. Dissert. Histor. polit. de Republica Amazonum. Pr. Joh. Hermansson, Resp. Petr. O. Wollenius. in 8:0. Ups. Werner, 1721, pp. 43.

Hår handlas först om Amszonerne i gemen och derss afkomst ifrån de åldste vår Nords Inbyggare; sedan undersökes derss Regeringsfärt, hvilket förmenes hasva varit en Respublica irregularis.

1313. Dissert. gradual. de Amazoni-B. I. C. & Sveriges bus. Pr. Magnus Rydelius, Resp. P. A. Antiquit. WAHLIN. in 4:0. Lond. Goth. Decreaux, 1734, pp. 24.

Vid detta Arbetes sammanskrifvande hafva utländske Scribenter mera brukats än våra inländske.

En Dan. Guil. MOLLERI Disp. de Amazosibus, Altd. 1692 in 4:0, har jag funnit citerad; men sjelf icke sedt den.

Sect. IV.

Om Gotherne.

5. 1.

Om Göthernes Ursprung och Harkomst.

1314. De Gothia, sive Codanonia, uno ex illustribus Sveoniæ nominibus.

Lås Ol. Rudbeckii Atlantica, T. I, Cap. XVII. Jämför III Tomen, hvarest på många ställen handlas både om Göthernas Såten i Sverige, och deras Tåg, samt utomlands förde Krig.

Om de åtskillige Lånder, både inom och utom Sverige, som såt namn af Götherne, samt om detta Namns ursprung m. m. se Ihre, Glossar. S. G. under ordet Goeter, T. I, col. 709 följ.

1315. Dissert. de Gothorum Ortu. Pr. Georg. Schubart, Resp. Matth. Gytherus. in 4:0. Jenæ 1676.

E 5

Detta

7

Detta är en början til et större Verk, som Auroren sörehade at skrisva, under Titel: Descriptio Reipublicæ Suecicæ: se Biblioth. Hi-stor. Struvio - Buder. T. I, p. 744.

"Uti denna Disputation visas kort, dock med flit och grundeligen, i synnerhet af Abydeni Vitnesbord hos Eusebium, men enkannerligen hos Munken Georgium, den Constantinopolit. Patriarchens Tarasii Syncellum, Canceler eller Archivarius, at de Svenske med Scytherne äro et Folk. Här undersökes ock, om de Svenske med Asiatiske Scytherne hårstamma af Gemel, Arphaxads Son och Sems Son Son, eller med de Europeiske af Magog, Japhets Son och Noachs Son-Son". Wilde Alman. Ratts Hist. T. I, C. II p. 32.

Georg Schubart, Eloquent, & Histor, Professor i Jena, dödde 1701. Des Lesvernes-beskrifning står uti Joh. Fr. Juglers Beyträge zur Juristischen Biographie, II B. 1 St. p. 199.

1316. Dissert. de Gothis, Græciæ Aboriginibus. Pr. Joh. Ihre, Resp. Andr. Esse. in 4:0. Upsal. 1767. pp. 9.

Recenseras med kritiske Anmarkningar, uti J. C. Gatterers Allgem, Histor, Bibliothek, VII B. p. 15-32.

1317. Res Sveo-Gothicæ (Dissert. Academ.) Pr. Conr. Sam. Schurtzfleisch, Resp. Joh. Bering. in 4:0, Witteb. Schrödeter, 1678. pl. 5.

Ar omtrykt uti C. S. SCHURTZFLEISCHII B.L.C. Sveriges Opera Historico-Politica, Berolini 1699, in Antiquit. 4:0, n. XXIII, p. 389-406.

Huru Autoren förblandar tid och namn, samt i följe deraf, om Göthernes och de Svenskas borgerliga Samhålle gör en oredig berärtelse, visar Wilde, Histor. Pragm. Succ. Cap. II, §. 6.

Conr. Sam. Schurtzsleisch-, en berömd Professor i Wittenberg, assed 1708: hans Lesverne beskrifter Niceron, Memoires, T. 1 och T. 10.

1318. De Origine Gothorum Dissertatio. Pr. Laur. Norrman, Resp. Benj. Berg, in 8:0. Holmiæ, Eberdt, 1687. Pp. 72.

Disputationen är hållen i Upfala. I Cap. handlar om Göthernas urfprung; II Cap. om deras Uttåg utur Scandien.

1319. Exercit. Academ. qua quæritur, an nomine Gog et Magog, Ezech. XXXVIII, XXXIX et Apoc. XX, Svio-Gothi nostri intelliguntur? Pr. Ol. Celsius, Resp. Ol. Nohrborg. in 8:0. Upsal. Werner, 1721. pp. 28.

Försattaren nekar emot Hieronymum, Zacuthum, Phil. Nicolai, Hulsemannum, Grotium och Messenium, at igenom Gog och Magog förstås Svear och Göther.

1320. Oratio de Suecorum Gothorumque vetustate et fortitudine, habita Marpurgi B. I. C. 8. purgi A. 1599 a Johanne Schrodero, SKYT-Sverigen purgi A. 1599 a Holmiæ, Gutterwitz, 1604.

Eadem, Svethice: En Oration om the Svenskes och Göthers första Ursprung och Mandom i Krig m. m. in 8:0. Stockholm, Amund Olai, 1604. omtr. i Stockh. hos Wankif 1678 och i Norrköp. 1724. in 8:0.

Eadem, Germanice, Stockh. 1609, in 40.

Förtekn. på Kämn. Er. Stroms Bibliothek, p. 130.

Författarens mening om Göthernes ursprung från Magog har långesedan utur vår Historia blisvit utmönstrad.

1321. Panegyricus de fortitudine bellica Gothorum, cumprimis veterum et in terras exteras moventium, dictus. ab Henr. LANTZENFÄLT. in fol. Aboæ, Hansonius, 1664. pl. 11.

1322. De Gothonibus, qui et Gotones et Gutones et Guttones et Gythones, Gothi et Gotthi, item de Gepidis.

Harom handlar Phil. Cluverius, Germania Antiqua, Lugd. Bat. 1616. in fol. Lib. III. C. 34.

Cluverius år utan tvifvet den förste, som sökt tilegna sit Fådernesland, Preussen och Cassuben, Götha-namnet, täget och håren. I mening, at han det sulkomligen bevist, fågnar han han sig högligen därösver, med lyckönskan til B. I. C 3sit Fådernesland, åt hvilket han säger sig has Sveriges
va återbragt, sine i några hundrade år ashånde, eller sör Svenske ansedde Göthær: se Germ.
Ant. l. c. p. m. 136.

Samma mening bar Christoph. HART-KNOCH vedertagit och vidlyftigt forfvarat både emot de Svenska och Polika Scribenters pastaende, sa val uti sit Verk Altes und Neues Preussen, Frankf. 1684 in fol. som uti en Dispuration de Originibus Pomeranicis, vid slutet af sin Bok de Republica Polonica, Lips. 1687. in 8:0, jamval Th. Sigfr. BAYER, hvilken uti sin Skrift de Cimeriis, som står uti Petersb. Ver. Acad. Handlingar, beskyller Stiernhielm, Verelius och Rudbeck, för at hafva, "i anledning af Jornandis för gamle Gothiske utgifne dikter och andre Beråttelser, som dock inter vitsord aga, utoft ofver hela verlden, faiom en Vattuflod, den falska mening om de Gothers och andre Tåg utur Sverige, och antingen Sanningen, utaf alt for stor karlek til sit Fådernesland, formorkat, eller emot båtre Vetikap ikrifyit".

Med Cluverius instâmmer också Kgl. Preusfiske Stats-Ministern, Hr von Hertzberg, uti
en Ashandling med Titel: "Dissertation, tendant à expliquer les causes de la Supériorité
des Germains sur les Romains, & à prouver
que le Nord de la Germanie ou Teutonie, entre le Rhin & la Vistule, & principalement la
présente Monarchie Prussienne est la Patrie originaire de ces Nations herosques, qui dans
la fameuse migration des Peuples ont detruit
l'Em-

l'Empire Romain, & qui ont fondé & peuplé les principales Monarchies de l'Europe. Luë dans l'Assemblée publique de l'Acad. des Sciences & Belles-Lettres de Berlin, le 27 Janvier 1780 &c. Berlin, Decker", (1780) in 410 pp. 35.

Deremot hafva åtskillige lårde Mån i Tyskland och annorstådes förkastat Cluverii ogrundade Sats, samt straffat honom for en alt for stor diershet. Sådane åro Conringius, de Orig. Jur. German. C. V. och Conjectura de antiquiss. fatu Helmstadii p. 65. Schubart Dissert. de Origine Gothor, Schurtzfleisch de Reb. Sveo-Goth. §. 6. Hugon. Grotii Tankar om Cluverius, hvilken han likvål icke nåmner med namn. men nog tydeligen beskrifver, kallandes honom "intrepidum omnium que ipsi collibita funt asseveratorem, et sub Antique Germanie, titulo novatorem maximum", kunna lafas uti hans Prolegomena ad Histor. Gothor. p. 7 och p. 13, hvartil kan låggas Jo. Fr. Gronovius, om hvilkens Skrift straxt kommer at talas. Dock har ibland utländske Scribenterne ingen grundeligare vederlagt honom an Sheringham uti sin Tractat de Origine Gentis Anglorum; se har nedanfore n. 1327.

Detsamma hasva också våre inhemske Scribenter gjort, förnämligen Stiernhielm, uti sin Anti-Clavorius, hvarom uti nåst påsöljande numer, Rudbeck på åsskilliga ställen uti sin Atlantica, Car. Lundius in Zamolxi, C. II. Peringsköld uti Anmärkningarne til Jo. Cochlæi Vita Theodorici, igenom den vidlystiga Samling af Vitnesbörder, som alla intyga at Götherne

therne tågat urur Scandien, och af hvilken B. I. C. 3. Samling M:r Göransson gjort et Utdrag, som Sveriges Antiquit. år trykt i andra Bihanget til hans S. R. Konungars Historia, p. 344 sqq. Biörner in Prodr. Tradat. de Geographia Scandinav. veteri p. 24. och sluteligen Historiogr. Regni, Wilde, både uti sin Histor. Pragm. Suec. C. II. S. 35, och uti sin Præparat. hodeget. S. 91. hvarest förnåmligast Bayers skål och beskylningar emot våra berömlige Håsdateknare vederläggas, samt tillika grundeligen bevises, i hvad tid både Cimbrer och Göther tågat isrån Norden, med den olika vågen de tagit.

Philip Clüver, född i Dantzig 1580, dödde i Leyden 1623. Des Lefverne finnes beskrifvet hos Niceron, Memoires, T. XXI, p. 346.

1323. Ge. STIERNHIELMII Anti-Cluverius, five Scriptum breve, Johanni Cluverio, Dantisco-Borusso, oppositum: Gentis Gothicæ originem et antiquissimam in Scandia, vel Scandinavia, sedem vindicans, ut et Ejusdem de Hyperboreis Dissertatio brevis. Opuscula posthuma Indice austa. in 8:0. Holmiæ, Keyser, 1685. pp. 169. sine Dedicat. & Ind.

Acta Eruditor. Lipf. 1686. p. 32.

Detta Arbete kom icke i dagsljuset förrån ester Försattarens död. Joh. Hadorph låt trycka det med en Dedication til Gr. Bengt Oxenstierna. Et sel år begånget på Titel-bladet, hvarest Cluverius med förnamnet orätteligen kallas Johannes, i stället för Philippus.

Adrien
Digitized by GOOGLE

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit. Adrien Baillet, som skrisvit Traité Historique des Satyres personelles, qui portent le Titre d'Anti, Paris 1689, 2 Voll. in 12:0, och sedermera rilsamman med des Jugemens des Savans, Amst. 1725 in 4:0 & in 12:0, har icke kånt Anti-Cluverius, ej heller Prosp. Marchand, hvilken eljest ansenligen tilokt Baillets Förtekning, Distionnaire Historique &c. Art. Anti-Garasse, T. I, p. 25—58, och Additions T. II. p. 318—320.

1324. Joan. Freder. GRONOVII Disfertatio de Gothorum sede originaria, adversus Philip. Cluverium, eorundemque in Imperium Romanum irruptionibus.

Denna Ashandling står fråmst uti en Samling af åtskilliga små Skrifter, som Abraham Gronovius låtit trycka, under Titel: Varia Geographica &c. Lugd. Bat. apud Cornel. Haak 1739, in 8:0.

Autoren bevisar emot Clüver, at Götherne, som Jornandes påstår, icke allenast kommit ifrån Scandien; utan också derifrån med sig fört namnen Ost- och West- Göthar.

1325. G. G. L. (Godofr. Guil. Letenitii) brevis designatio meditationum de Originibus Gentium, ductis potissimum ex indicio Linguarum.

Se Miscellanea Berolinensia, T. I. Berol, 1710, in 4:0 p. 1-16.

Leibnitz forklarar sig för Cluverius och emot Stiernhielm, angående Göthernes Ursprung

m. m. Han nekar åfvenvål Asarnas Tåg til B. I. C. 3. Sveriges, hållandes det som Nordiska Scriben-Antiquit, terne dårom beråtta för en i sednare tider upspunnen Fabel.

1326. Specim. Acad. de justo Sueonum in patriam amore; Pr. Arv. Moller, Resp. Harald. Brisman. in 4:0. Lond. Goth. Decreaux, 1732. pp. 35.

Författaren undersoker hvaruti råtta Kårleken til Fåderneslandet består, och visar emot några Tyska Scribenter, i synnerhet Cosp. Abel, at de Svenske utan skål sågas vara utaf en blind kårlek til Fåderneslandet intagne, för det de försvara des ålders förmån, samt tilegna sig Götha-namnet som dem tilkommer.

Emedan Casp. Abel fornámligast aberopar sig de skål som Conring, uti sin Tractat de antiquissimo statu Helmstadii, tr. 1665 in 4:0, til bevis anforer, at Scandien fatt, fina Inbyggare ifrån Tyskland, så vederlågges denna mening, och viles at Conringii Gisningar ingen grund aga. Det tyckes, som kunde Tyskarne med Conringii utlåtande vara nogde, likvål beskylles han utaf Joh. Ge. Eccard, de origine Germanor. p. 49 for at vara Suecis non fine causa faventior, formodeligen af orsak at han ogillat Cluverii och foljakteligen Eccards mening, om Gothernes ursprung ifrån Preussen, och för det han ej, sasom Leibnitz och flere, bjudit til at aldeles afskåra Sverige sin ålders forman: jamtor Arv. Mollers Beskrifn. ofver Est-och Lifland, Westeras 1756, in 8:0, straxt i borjan.

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit. Man torde icke heller gora illa, at jamfora en, under Prof. Ekermans ofvervaro, af Jon. Er. Sundström utgifven Disputation: de Patridomania Eruditorum, Upsal. 1753, in 4:0, se Ldrda Tidn. 1754, n. 30.

1327. De Anglorum Gentis Origine Disceptatio: quâ eorum migrationes, variæ sedes et ex parte res gestæ, a consusione linguarum et dispersione gentium, usque ad adventum eorum in Britanniam, investigantur: quædam de veterum Anglorum religione, Deorum cultu, eorumque opinionibus de statu animæ post hanc vitam explicantur; quâ etiam de veterum Britannorum origine aliquoties disceptatur. In annotationibus, difficilia explicantur, et e re nata varia dubia Philologica discutiuntur. Autore Roberto Sheringhamo, Cantabrigiensi, Collegii Gonvili & Caii Socio. in 8:0. Cantabrig. 1670. pp. 488. except. Dedic. Præf. Elench. Capit. & Ind.

Detta Arbete kan med skål sågas hasva vunnit den lårda verldens synnerliga bisall; men som det nu sör tiden år nog sållsynt, se Vogt Catal. sibror. rarior. p. 625, vil jag hår korteligen ansöra des sörnamsta innehåll.

Uti Företalet, som består af 18 sidor, beråttar Författaren hvad som gifvit honom ans ledning til at sammanskrifva detta Verk, och at han dåruti undersöker sin Nations Ursprung i anledning af 1. Cognatione Linguarum, 2. antiquis Historicis, och 3. cognatis Moribus. Sjelf-

va Ashandlingen är fördeld i XVII Cap. Det B. I. C. g. Sveriges I handlar om Britanniens Läge, Landets För-Antiquit. måner, Invånarnes Seder m. m. Det II om Saxernes, Anglernes och Geternes ankomst til Britannien, samt deras emot de Inhemska forde Krig. Uti det III hevises, at desse Folkslagen varit Cimbrer, hvilkas namn forklaras. Uti det IV vederlägges Taciti Gissning om Germaniens Inbyggare, dem han trodt varit infodde. Der V undersoker Dikten om Tuisco och några andra Fabler om Saxernes och Cimbrernes hårkomst. Det VI handlar om desfe Folks ursprung ifrån Trojanerne och Phrygerne. Det VII om Gegernes forsta ankomst til Oarne uti Ostersjon samt til Jutland och dåromkring. Det VIII om Geternes ofvergång til Cimmerien och Scythien, samt om åtskillige deras Saten. Uti IX, X, XI Cap. bevises, at Getæ och Gothi varit enahanda Folk och detsamma som Scytherne. XII, XIII, XIV Capp. handla om Geternes Återkomst til Tyskland under Odins anforande, om hvilkens person åtskillige Scribenters meningar undersökas. Uti det XV framstållas Bevis emot Cluverius och Versteganus, at Gotherne gatt ifran Scandien til Tyskland. Uti det XVI undersokes, hvilkendera af Noachs Söner är Stamfader til Gotherne, och visas at det varit Sem. Sidsta Cap. handlar om Göthernes Seder, Tapperher, Magt, Segervinningar, Lefnadslatt, Konster, Vetenskaper, Snille, m. m.

Robert Sheringham var född i Cambridge. Under Cromwells Regering uppehöll han fig i Holland; men gick, fedan K. Garl II var F 2 komB. I. C. 3. kommen på Thronen, til England tilbaka;
Sveriges
Antiquit. han afled 1677.

1328. Elenchus Antiquitatum Albionensium, Britannorum, Scotorum, Danorum, Anglo-Saxonum &c. Origines et Gesta usque ad an. 449, quo Angli in Britanniam immigrarunt, explicans. Una cum brevi Regum Priticorum Chronico. Per Daniel. LANGHORNIUM, S. T. B. in 8:0. Londini, typis B. G. impensis B. Took, 1673. pp. 348. sine Dedic. rel.

L'Abbé Lenglet du Fresnoy, Catal. des principaux Historiens (Methode T. IV. p. 293), sătter denna Bok, hvilken han săger vara curieux, ibland Danska Historie - Scribenterne. Hos oss ăr hon inter mindre an alman.

Thorm. Torfæus, Series Dynast. et Regum Daniæ, Lib. II. C. VI, handlar utförligen om den mening, som Langhornius hyser angående Odins ankomst til de Nordiske Lånder, och hvilken han utsätter til vid pass 190 år före C. F. Stållet, hvarest han detta såger och hvilket Torfæus vederlågger, skal stå in Appendice p. 18, 19; men uti mit Exemplar sinnes ingen sådan Appendix.

Huru Anglo-Saxiske Konungarne afstamma från Odin, visar den Genealogiska Förtekning, åt hvilken Jac. Langebek låmnat et stålle, Scriptor. Rer. Danie. Medii ævi, T. I, p. 6 — 9.

Om Dan. Langhornius har jag mig ingen ting vidare bekant, in at han varit Theologiae BasBaccalaureus, och at han, utom denna hår anförde Trastat, låtit trycka et Chronicon Regum Antiquit.

Anglorum circa a. 449 usque ad Heptarchiæ finem a. 819. Om hans insigt uti gamla Nordiska Hiltorien vitnar Jac. Serenius, uti Afhandlingen de Veterum Sueo-Gothorum cum Anglis Usu et Commerciis, som står framför hans Distionar. Anglo-Suetico-Latinum, Hamb.

1734, in 4:0, p. 18.

1329. Orbis Gothicus: id est Historica narratio, omnium fere Gothici nominis Populorum Origines, Sedes, Linguas, Regimen, Reges, Mores, Ritus varios, Conversionem ad fidem &c. exhibens. Qua fimul victricem olim tot Gentium Gothiam. productis ultra Europæ Asiæque terminos în Africam armis, Gothiæ Sarmaticæ, scilicet Patriz ac Imperio Sereniss. ac Invietiss. Johannis III, auspicatissimi Poloniarum Monarchæ, Potentissimi exercituum Imperatoris, Patris Patriæ clementiss. acceptam debere originem, deducitur argumentis, auctorum testimonio comprobatur: Opera et studio Matthæi PRAETORII, Præpos. Waiheropolitani, Historiogr. ac Secretar. S. R. Maj. Poloniar. Anno supremi gentium terrarumque Principis 1688. in folio. Typis Monast. Olivensis S. Ord. Cisterciensis imprimebat Jo. Jac. Textor, Factor. pp. 121. fine Dedic. et Indd.
Orbis Gothici Liber II, exhibens ori-

Orbis Gothici Liber II, exhibens origines, terras, fedes antiquas, migrationes F 2 belli-

B. I. C. 3-bellicas, Reges, Principes, conversionem Sveriges and fidem &c. variorum Slavo-Gothici nominis Populorum, videlicet Russorum, Polonorum, Prussorum, Livonum, Alanorum, Bastarnorum, Hunnorum &c. aliarumque Gentium, Gothiæ Sarmaticæ vindicatarum -- Per Matth. Praetorium -- in folio. ibid. 1689. pp. 232. except. Syllab. contentor. et errat.

Orbis Gothici Liber HI. id est: Narratio Historica variorum Gothici nominis Populorum, videlicet: Vandalorum, Gepidarum, Burgundionum, Hærulorum, Longobardorum, Rugiorum, Marcomannorum, Quadorum et aliarum gentium Origines, sedes, migrationes, Reges &c. exhibens. Omnes Gothiæ Sarmaticæ - vindicatas. Opera et studio Matth. Praetorii - in folio. ibid. 1689. pp. 68. sine syllab. content.

Orbis Gothici Liber IV et ultimus, exhibens præcipuorum Gothici nominis Populorum Res œconomicas, sacras, politicas eorumque ritus varios. Ut et Catalogum Regum Gothicorum, variis in Europæ Regnis celebratissimorum ex Gothia Sarmatica olim oriundorum. Ex classibus (classicis) vet. Autoribus conscriptus, auctore Matth. Praetorio -- in folio. ibid. 1689. pp. 44. sine Dedic.

Asia Eruditor. Lips. Supplem. T. II. p. r. Len-

Lenglet du Fresnoy, Catalogue des princis B. I. C. 3.
Sveriges paux Hiftoriens (Methode T. IV. p. 284) rak. Antiquit. nar detta Verk ibland rara Bocker, och dåruti har han icke oråt; men såger visserligen for mycket, når han berommer det fåsom et Arbete, "où il y a beaucoup de recherches sur l'origine de tous les Peuples du Nord, et où l'on trouve même beaucoup de choses utiles pour l'Histoire des autres Royaumes de l'Europe." Prætorii fornamste affikt vid detta Verks sammanskrifvande var at flattera Polniska Nationen: men så har han icke varit den första som smickrat Polackarne med deras afkomst ifrån Gotherne: ty redan långt fore honom hafva Sarnicius, Piasecky och slere Polniske Historie - skrifvare forsvarat samma mening; jamvål Casp, Dankwerth, uti sin Beskrifning ofver Schleswig och Holstein, tr. 1650 in folio; men hvarken denna eller de forre hafva hos den larda verlden funnit mera medhall an Prætorius, hvilkens drommar och gissningar man nappeligen trodt vara modan varde at vederlågga. Se Jo, Peringskiöld Annotat, in Vit. Theodoriei R. O. p. 453. Ja Leibnitz säger uti et Bref til Er. Benzelius, som kan låsas uti C. C. Gjörwells Svenska Bibliothek, Del. IV. p. 280: "Prætorius, Orbis Gothici Scriptor, qui multum se Piasecii testimonio jactar, Sclavosque Gothos fuisse contendit, mihi de hoe

Matthæus Prætorius, född i Memel, var först Luthersk Pråst; men antog år 1684 den Påstviska Låran; han dödde 1707. Lås om honom och hans Skrifter D. Braunii de Scriptor. F 4

argumento mifere scripfisse videtur."

Sveriges Antiquit.

B. I. C. 3. Polon. et Pruss. virtutibus & vitiis Judicium. Ged. 1739, in 4:0, p. 98 fq. lågg hårtil Anmårkningen p. 27 fq.

> 1330. Mars Gothicus, id est, Tractatus Historicus exhibens veterum Gothorum militiam, potentiam, arma, machinas, exercitationes bellicas, acies, castrametationes, leges, stipendia pænasque militares &c. ex variis chassicisque plerumque autoribus deductus. Opera et studio Matthæi PRAE-TORII, Præpositi et Parochi Starogardiensis, Weieropoliensis, Gorensis &c. S. R. M. Pol. Historici et Secretarii, in folio, Typis monasterii Olivensis &c. 1691. pp. 92. sine Dedicat. rel.

Acta Eruditor. Lips. Supplem. T. II. pag. 165.

Detta Arbete kan anses sasom et Supplement til samma Forfattares Orbis Gothicus.

1331. Pro veris et antiquis Gentis Gothicæ Sedibus asserendis, Dissertat. Academ. Pr. Petr. Lagerlof, Resp. Petr. S A-LANUS. in 8:0. Upfal. 1691. pp. 64.

Autoren vederlägger i synnerhet M. Prætorium, visandes med många goda Skål, at Götherne kommit ifrån Scandien, och at deras äldsta Såten där böra sökas.

1332. De Gothorum ex Scanzia in Scandinaviam aliasque terras migrationibus (Programma) Adolphi Gid. BARTHOLD L. in in 4:0. Sundii, typis Schindlerianis, 1743. B. I. C. 3.
Sveriges
pl. 2.
Antiquit.

Försattaren var Rector vid Gymnasium i Stralsund; han gas ut detta Programma vid tilsälle as en Asus Oratorius, som hölts i bemälte Gymnasio d. 24 och 25 Oct. 1743, til underdånig sågnads betygelse ösver den med Ryssland slutne Freden, samt H. K. Höghets Hert. Adolph Fredrics Val til Estertrådare uppå Kongl. Svenska Thronen.

Med Scanzia förstås Sjökanten eller Kusten af Österijön; Göthernas Såten hafva fördenskull varit uti Pomern och Preussen, hvarifrån de gått öfver til Sverige. Autoren lårer förmodeligen erkånna antingen Pomern eller Preussen för sit Fådernesland; ty Polack år han ej, emedan han vederlågger Prætorium: se Hamb. Beytrage 1743, p. 730.

§. 2.

Samlingar af Grekiska och Latinska Scribenter, angdende Gothernes Bedrifter utrikes.

de rebus Gothorum, Persarum ac Vandalorum Lib. VII una cum aliis mediorum temporum Historicis, quorum Catalogum sequens indicabit pagina. His omnibus accessit rerum copiosissimus Index. in fol. Bafileæ, ex officina Joan. Hervagii, mense Septembri 1531.

Beatus Rhenanus har gifvit ut denna Samling; des Foretal til Bonifacium Amerbach, F 5 hvarB. I. C. 3. hvaruti handlas om Göthernes hårkomst, för-Sveriges Antiquit, tjenar upmärksamhet.

Om jag icke bedrager mig, få har Ge. Schubart å nyo låtit trycka dena Foretal, under Titel: B. Rhenani Origines Gothica, uti en Samling af flere imå Træctater, i Jona, 1684, in 8:0. Se J. F. Juglers Beytr. zur Jurift. Biogr. II B. 1. St. p. 209.

1334. ZOSIMI Comit. et Exadvocati Fisci Historiæ novæ Lib. VI. - - quibus addiræ sunt Historiæ Procopii Cæsar. A-GATHIAE Myrrinæi, JORNANDIS Alani. Ex edit. Leunclavii: adjecti sunt Leon. A-RETINI rerum Gothicarum Commentarii de Græcis exscripti. in fol. Basileæ ex officina P. Pernæ 1576.

1335. Justiniani Aug. Historia, in qua bellum Persicum in Asia, Vandalicum in Africa, Gothicum in Europa, clarissimorum Ducum, Belisarii præsertim Narsetisque prudentia et fortitudine ductum atque seliciter absolutum, opera autem, et studio Procofii Cæsar. Agathiae Myrrinæi, Jornandis Alani, Libris XIII suculenter descriptum continetur. Quibus subjuncti sunt Procofii de Justiniani Aedisiciis L. VI, et Jornandis de Regnorum et Temporum successione Liber &c. in 8:0. Lugduni (Genevæ) apud Fr. le Preux 1594.

1336. JORNANDES Ep. Raven. de Getarum sive Gothorum Origine et rebus

gestis. Isidori Chronicon Gothorum, Van-B. I. C. 3. Sveriges dalorum, Suevorum et Wisi-Gothorum. Antiquit. PROCOPII Fragmentum de priscis sedibus et migrationibus Gothorum Gr. et Lat. Accessit JORNANDES de regnorum et temporum successione. Omnia ex recognitione et cum notis Bonavent. Vulcanii, Brugensis. in 8:0. Lugd. Bat. ex officina Plantiniana, apud Fr. Raphelengium 1597. pp: 14. 264. 191.

Samlingen består af tvenne Delar: sidsta Srycket i andra Delen ar en Tractat, med Titel: "De Literis et Lingua Getarum five Gothorum, Item de notis Lombardicis. Quibus accesserunt specimina variarum linguarum, quarum indicem pagina quæ præfationem sequitur ostendit. Editore Bon. Vulcanio, Brugensi." pp. 109. fine Dedic.

Utaf denna Samling finnes en Uplaga, som har foljande Titel: "Gothicarum et Longobardicarum rerum Scriptores aliquot veteres, ex Bibliotheca Vulcanii et aliorum." in 8:0. Lugd. Bat. apud Joh. Maire, På en del exemplar +1617 står årtalet 1617, på andra 1618. Vid jamforandet har jag funnit, at det ar en och samma Uplaga, som den af år 1597, dock med foljande Forandringar: 1. Titeln år åndrad; 2. Foretalet omtrykt, jamte Fortekningen på de stycken som finnas uti denna Samling; 3. har le Maire tillagt WARNEFRIDUM de gestis Longobardorum, hvilken tilokning år an-· senlig nog, emedan densamma, Noterne och Registret inberåknade, består af 330 sidor;

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit.

XX

dertil med har han supprimerat (3 vil Tirelbladet som Dedicationen framför Trastaten de Literis et Lingua Gothorum, men sör öfrigt lämnat alt det andra som det var 1597.

Bonav. Vulcanius, Grzcz Linguz Professor i Leyden, dödde 1614. Se Niceron, Memoi-

1337. Diversarum Gentium Historiæ antiquæ Scriptores tres: JORNANDES Ep. de Regnorum ac temporum successionibus. Ejusdem Historia de origine Gothorum. Isidorus Hispalensis de Gothis, Wandalis et Suevis. Ejusdem Chronicon Regum Wisi-Gothorum. PAULI Warnefridi F. Diac. de Gestis Longobardorum Lib. VI. Frider. Lindenbrogius recensuit et observationibus illustravit. in 4:0. Hamburgi, Hering, 1611. pp. 379. except. Præmiss.

Joh. Molleri Cimbria Literata, T. III. p. 421. Freder. Lindenbrogius afled 1648.

1338. Historia Gothorum, Vandalorum et Langobardorum, ab Hugone Grotio partim versa, partim in ordinem digesta: præmissa sunt Ejusdem Prolegomena, ubi Regum Gothorum Ordo et Chronologia cum Elogiis. Accedunt nomina appellativa et verba Gothica, Vandalica, Langobardica, cum explicatione: auctorum omnium ordinem Tabula contentorum indicat. in 8:0. Amstelod. Lud. Elzevir 1655. pp. 148. 932. sine Præf. Typogr. et Ind.

Hugo

Hugo Grotius afled 1645, foljakteligen år B. I. C. 3. denna Samling 10 år efter des dod utkommen: Antiquit. Burigny, Vie de Grotius, T. II. p. 89-96. Hon hålles for vara nog sälsynt, ie Vogt Catal. Libror rar. pag. 317 och F. G. Freytag Analesta Literar. p. 399.

Uti Foretalet handlar Grotius i synnerhet om Gothiska Folkens afkomst och tåg utur Scandien: Fortekningen på West-Gothernes Konungar i Spanien star p. 47 och Elogia Veterum de Svedia, Sveonibus, populisque e Svedia ortis p. 71-148. Detta Arbete har fa vål i Sverige, som annorstådes, sunnit mycket bifall, och citeras med berom af de lardaste Man; likval ar Etats-Radet Gram af annan mening, sagandes, Scriptis Societ. Hafniens. P. II. p. 313. Per ne quid dissimulem, inter omnia summi hujus viri (Grotii) scripta, Prolegomena ejus ad Historiam Gothorum minimam ei pariunt apud veros rerum æstimatores laudem." Uti samma mening instamma slere nyare Danska Scribenter.

Et Utdrag af detta Foretal, naml. så vida det angår de gamla Nordiska Folkens Lagar, har någon fårskilt låtit trycka, under Titel: Hug. Grotii de veteri Jure Germanico & Suecico Commentariolus." Marburgi 1746. in 4:0. Se nedanfore B. IV. C. 7, Sect. 1.

Grotii Prolegomena allena finnas på Svenska öfversatte och trykte framför Konunga - Sagorne, uplagde på Wisingsborg 1670. in fol. men icke hela Grotii Samling, Iom F. G. Freyrag oratt berattar l. c. Jamfor Dav. Clement, Bibliotheque our. hift, et erst. &c. T. IX. p. 284.

1338 a).

B. I. C. 🕰 Sveriges

1338 a). Memoriæ Populorum, olim Antiquit ad Danubium, Pontum Euxinum, Paludem Mæotidem, Caucasum, Mare Caspium, & inde magis ad Septentriones incolentium, e Scriptoribus Historiæ Byzantinæ erutæ & digestà a Joanne Gotthilf STRITTERO, Gymnasii Academiæ Scient. Imp. Petropol. Conrectore. Tomus I. Gothica, Vandalica, Gepædica, Longobardica, Herulica, Hunnica & Avarica complectens. in 4:0. Petropoli, impensis Acad. Scient. 1771. pp. 760. sine Præfat. pp. 40.

> Man finner har på et stalle sammandraget, och uti chronologisk ordning utfordt, alt det som uti de sa kallade Scriptores Historiæ Byzantinæ finnes, rorande de på Titelbladet nåmnde Folkslag och deras Bedrifter.

Inrattningen af detta modolama, men i flere: hånseenden nymiga Arbete kan bäst inhåmtas af Bacmeisters Russische Bibliothen, I B. p. · 185 följ.

Om Gotherns i Dacien, Thracien, Pannonien, Mæsien och Italien.

1339. Olavi VERELII Epitome Historiæ Gothorum extra Patriam.

Denna Historia om Gotherne utom Sverige år trykt vid fluter af Ol. VERELII Epitome Historia Svio-Gothica, utgifven af Petr. Schenberg, Stockh. 1730. in 4:0, p. 199 - 267. ech

och är fördeld i två Böcker. Uti den första B. I. C. 3. Sveriges handlas om Göthernes härkomst och Tåg i-Antiquit. från Scandien, deras Såten i Thracien och Mæssen, Krig emot de Romare, öfvergång til Spanien m. m. Uti andra Boken beskrifvas Ost-Göthernes Rike i Italien, och West-Göthernes i Spanien.

Vidlystigen, men icke tilsörlåteligen, handlar om Göthernes bedrister utrikes Joh. Magnus, Histor. de Gothorum Sveonumque Regibus Lib. IX. sqq. och ester honom Petr. Petrejus uti II Boken at sin Chronica om alla Swerikis och Göthis Konungar. Med mera nytta kan läss det, som Försattarne af den i England utgisna aldre tiders Universal-Historia med mycken slit och lärdom i detta ämne samlat, och insört uti IV Boken af detta vackra Arbete.

1340. Dissert. circumlata per Græciam Gothorum arma captasque ab his Athenas exhibens. Præs. Joh. J. Amnel, Resp. Andr. LITHZENIUS. in 4:0. Upsal. 1752. pp. 18.

Här vises, emot Grekiske Historie Scribentens Zosimi intygande, at Staden Athen verkeligen blisvit af Götherne intagen.

Om Zosimi Historia, uti hvilken mycker sinnes, som angår Göthernes Krig emot de Romare, in til dess Staden Rom år 410 vardt af Alarico intagen, se Jo. Alb. Fabricii Bibliothesa Graca, Lib. V. C. 5. p. 605.

B. I. C. 9. 1341. Dissert. de Arianismo Gotho-Sveriges Antiquit. rum, Pr. Ol. O. Celsius, Resp. Jac. Wall-Man, in 4:0. Upsal. 1749. pp. 29.

Lárda Tidn. 1749. n. 68.

Författaren är af den mening, at Götherne, som tägat utur Scandien, ej förr än vid slutet af III eller i början af IV Sec. blifvit til Christna Läran omvände; at deras första Biskop Theophilus varit närvarande uti Nicæniska Mötet och underskrifvit des Beslut, samt at Ulphila, hans esterträdare, varit besmittad af Arianska Vilsaressene, och dem utspridt ibland sine Landsmän. Han tilstär likväl, at de icke bekänt sig til den grofva Arianismum, utan fast mera varit Semi-Ariani.

1342. Ulphilas Gothorum Episcopus (Dissert. Acad.) Pr. Joh. Esbergius, Resp. Andr. Söderman, Matth. fil. in 80. Holmiz, Enzus, 1700. pp. 94.

Disputationen är hållen i Upsale. En ny Upsaga har D. Büsching föranstaktat, uti Samlingen som han gisvit ut, med Titel: "Jok. ab Ihre Scripta Versionem Ulphilanam & Linguam Mæsogothicam illustrantia &c. Berol. 1773". in 40. Se här nedansöre n. 8932.

Autoren handlar först om Ulphilæ namn, och beskrifver des Bild som förvaras i Vatiganska Bibliothequet; han visar sedermera, at Ulphilas varit af Göthisk ätt, en låtd-och råtssinnig Man, samt Göthernes Biskop, som bodt uti Dacien, Thracien och Mæsien, och hvilka af honom blisvit omvände. Han storerade under

under Kaifar Valens vid pass år 370 c. C. F.B. I. C. g. bidrog mycket til fina Landsmans forkofring Sveriges Antiquit. i goda Seder, gaf dem egna Bokstafver, som han sjelf påfunnit, och osversatte på deras Språk den Heliga Skrift, hvaraf likval nu for tiden allenast de syra Evangelister, dock sche fullkomlige, aro i behåll. Sluteligen talas om Ulphilæ Legationer och hans affall til Arianernes Vilfarelfer.

1343. Dissert. Histor. Philolog. de Ulphila, seu Versione IV Evangelistarum Gothica. Pr. Ge. Frid. HEUPELIUS, Resp. Ge. Guil. Kirchmajer. in 4:0. Witteberga, Hakius, 1693. pl. 4.

Denna Afhandling syster sornamligast på Gothiska Spraket och Ulphilæ Öfversätning af Evangelisterne, hvarom på annat ställe. Se n. 8923 4).

1344. Exercit. Histor. de Gentibus quibusdam, quæ Sec. V. et VI. Italiam invalerunt, P. I. et II. Pr. M. Rydelius, Resp. Sveno DALIN. in 8:0. Lond. Goth. 1722, 1723. pp. 59. 63.

Uti Forsta Delen beskrifvas Gotherne, uti den andra Gepiderne, Longobarderne, Vandalerne, Alanerne &c. hvilka Folkslags hårkomst ifrån Scandien med många Vitnesborder bestyrkas.

1345. Dissert. Hypothesin Historicam de causis Gothicarum in Rom. Imperium Expeditionum sistens. Pr. Car. Fr. Georgii, Resp.

Bibl. H. S. G. Del. 3.

B. I. C. g. Resp. Franc. WESTERDAHL. in 4:0. Hol-Sveriges niæ, Hesselberg, 1761. pp. 14.

Larda Tidn. 1762, n. 56.

1346. I Goti illustrati, overo Istoria de' Goti antichi, con varie digressioni in materie parimente antiche e singolari, da DIDYMO ROPALIGERO LIVIANO; infertavi l'Apologia per F. Gio. Annio Viterbese. in fol. In Verona 1677. pp. 294.

Forfattarens ratta Namn ar Thomas MAZZA, en Dominicaner-Munk och General-Inquisitor uti Lombardiet. Hans fornamsta goromal i denna Bok är at försvara Jo. Annium Viterbiensem, och de af honom utgifne, nog bekante och ofta anfäktade, oåkta gamla Skrifter. Han råkade håröfver uti en håftig strid med Franc. Sparaveri, hvarom kan lalas Niceron, Memoires, T. XI. p. 9. Jämför Bayle, Diet. Lift. et Crit. Art. NANNIUS (Not. C. hvilken likvål icke vetat at Tom. Mazza gómt sig under namn af Didymus Ropaligerus Livianus. Et ställe utur Thom. Mazzæ Bok, angående Gothernes hårkomst ifrån Scandien, har Joh. Peringskold inryckt uti Anmarkningarne ad Jo. Cochlæi Vitam Theodorisi p. 328.

1347. Dell' Origine de' Barbari, che distrussero per tutto il mondo l'Imperio di Roma; ond' ebbe principio la Città di Venezia, Libri XI in 4:0, in Venezia 1557. et in 8:0. ibid. 1558.

Boken hålles for mycket fálfynt, se Nic. B. I. C. & Sveriges Haym Notizia de' Libri rari, in Londra 1726, Antiquit, in 8:0, p. 47.

Lenglet du Fresnoy, Catalogue des princis paux Historiens (Methode, T. III. p. 206) kallar Förtattaren Franc. Marcolini, och fäger: "que ce Livre est curieux et savant; mais qu'il "l'appuye un peu trop sur le faux Berose pour "l'origine des Nations Barbares". Marcolini är likväl icke Autor af Boken, utan allenast Editor; se Gust. Peringeri Lilieblad Ecloga, sadauxit J. G. Sparsvenselt, Holm. 1706, in 470, p. 62. Peringsköld, Annotat. ad Vitam Theodorici, p. 285, antôrer derutur et märkvärdigt ställe, angående Göthernes Regenter af Amaloniska och Balthiska Atterne.

1348. Dissert. Histor. Polit. de Regno Ostro-Gothorum in Italia. Pr. El. Obrecht, Resp. Carol. Gyllenborg, Com. in Lund et Jälla. in 4:0. Upsal. 1697. pp. 53.

1349. De Ostro-Gothorum Regno in Italia.

Se Jo. Nie. HERTIUS de veteris Germaniæ Populis, Part. III. C. VIII. in Commentation. atque Cpusculorum Vol. II. Frf. ad Man. 1713, in 4:0.

1350. Vita Theodorici Regis OftroGothorum et Italiæ, Autore Joanne Cochiaeo, Germano. Cum additamentis
G 2

B.I.C.3 et annotationibus, quæ Sveo-Gothorum ex Antiquir. Scandia Expeditiones et Commercia illufrant; opera Johan. Peringskiöld. in 4:0. Stockholmiæ, literis Enæanis, 1699. pp. 662. except. præmis.

Jo. Cochlæi Vita Theodorici tryktes förste gången uti Ingolstad 1544. in 4:0, hvilken Uplaga nu för tiden år ogement rar. Man kan aldeles umbåra henne, sedan Joh. Peringsköld å nyo gifvit ut detta Arbeie. Vid sin Uplaga har han icke allenast följt et trykt exemplar: utan också nytjat en Handskrift, hvilken Ösver-Ceremonie-måstaren Sparsvenfelt hade skånkt til Antiquitets-Archivum; men det som såtter största vårde på denna Edition åro Anmårkningarne.

Uppå Dedicationen, hvilken intager 14 sider, foljer p. 1-170 Cochlei Vita Theodorici; p. 171-184 lases en annan Lesvernes-Beskrifning ofver samme Konung, med Titel: "Vita Theodorici Gothorum Regis, ex Cod. "MS, membranæ in folio antiquistimo characte-"re, incerti Auctoris, in Bibliotheca S. R. M. "Christinæ Alexandræ, Romæ, sub N:0 315". Vidare p. 185-192: "Historia Theodorici "Regis Gothorum, ex MSC. antiquissimo Ri-"cobaldi Ferrariensis Chron. fol. N:0 5989"; p. 193_200. "De Theodorico Rege Gothorum, "ex MSC. auctoris ignoti, et excerpto Henr. "Valesii, ad Ammianum Marcellinum in Edi-"tione Parisiensi A. 1636, p. 477; p. 201-232. "Ennodit, Episc. Ticin. Panegyricus, di-'Aus Regi Theodorico". Peringikolds Annotationes gå ifrån p. 233 til p. 604, hvarpå fől-

foljer: "Mantissa, continens Jac. Sirmondi et B. L.C. 3. Sveriges "And. Schotti "Commentationes super Panegy- Antiquit. "ricum Ennodii", och Addenda til Peringskolds Anmärkningar. Til flut stå några Chronologiska Fortekningar öfver Göthilke Konungar i foljande Ord-"ning: 1) Dynastia Regum Scytho-Gothicorum in "Phrygia, Teucria s. Troja, atque Mæsia, Dacia "et Thracia; 2) Reges Ostro-Gothorum et De-'structores Italiæ; 3) Dynastiæ Regum Ostro-"Gothicorum in Italia; 4) Dynastiæ Regum Lon-"gobardicorum in Germania et Panonia; "Dynastiæ Regum Longobardicorum in Italia; '6) Dynastiæ Regum Wisi-Gothicorum in Hi-"spania". Et godt Register hade gjort detta Arbete fullkomligare och af beqvåmare bruk, i synnerhet i anseende til Anmarkningarne, hvilka innefatta en hop vigtiga bevis om Go-thernes Ursprung, Afkomst ifrån Scandien, åtskilliga Tåg och Flyttningar m. m. samlade få vål utur Grekiske och Latinske, som Italienske, Spanske, Fransyske, Tyske och andre Scribenter, och bestyrkte med egne och inhemske Vitnesborder. At Sparfvenfelt til detta Arbete mycket bidragit, erkanner Peringsköld med tacksamhet; des Collectanea i detta amne aro ockia annu i behall uti Kongl. Bibliotheket; men ar den sednare, sasom af en och annan föregifvas vil, skulle hafva tagit detmasta och fornämsta uti sina Anmarkningar utaf Joh. Messenii Scandiæ Illustratæ XIV:e Tome, hvilken han efteråt skal hafva supprimerat och for forlorad utgifvit, dertil finner jag' for min del ingen grund, utan är i detta mål af enahanda tanka med Ol. Celsius, Differt. de meritis & fatis Meffeniorum, Upsal. 1753, in Joh, . 4:0, p. 30.

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit,

Joh. Cochlæi råtta namn var Dobnek; han var född uti en ort i Franken, kallad Wendelstein, hvaraf han tillade sig namnet Cochlæus. Med hvad bitterhet han satte sig emot Lutherum och Reformations-verket, dårom vitna hans mångsaldiga och håstiga Stridskrifter. Theodorici Lesverne sammanskref han i Breslau år 1542, då han var sinnad at resa til Sverige; han hade jämvål söresatt sig at beskrifva Göthiske Konungens Tottilæ Lesverne; alt detta beråttar han uti sit Föresal. Cochlæus asled år 1552. Se mer om honom uti Pauli Freheri Theatr. Viror. erudit. clar. p. 156, Eloges de Mr de Thou, par Ant. Teissier, Seckendorf Histor, Lutheranismi.

Angående Jo. Peringskolds Uplaga af Cochlæi Arbete, kan man låsa Nova Liter. Mar.
Balth. 1699, p. 41, Hamb. Biblioth. Histor.
Cent. II. p. 47., F. G. Freytag, Analest. Liter.
p. 257, S. J. Baumgartens Nachr. von merkw.
Büchern XXII St. p. 306, Dav. Clement Biblioth. eur. hift. & erit. T. VII. p. 203.

1351. Theodoricus Ostro-Gothus, Italiæ Rex. (Dissert, Academ.) Pr. Joh. Henr. BOECLERUS, Resp. Jo. Fr. Scultetus. in 40. Argentorati, Pickel, 1661. pp. 30.

1352. Wilkina Saga, eller Historien om Konung Thiderich af Bern och hans Kämpar; fämt Niflunga-Sagan, innehållandes några Göthiska Konungars och Hieltars forna Bedrifter i Ryssland, Polen, Ungern, Italien, Burgundien och Spanien &c.

Historia Wilkinensium, Theodorici B. I. C. g. Sveriges Veronensis ac Nitlungorum; continens Re- Antiquit. gum atque Heroum quorundam Gothicorum res gestas, per Russiam, Poloniam, Hungariam, Italiam, Burgundiam atque Hispaniam &c. Ex MSS. Codicibus linguæ veteris Scandicæ, in hodiernam Suecicam atque Latinam translata, opera Joh. P.E. RINGSKIÖLD. in folio. Stockholmis 1715.

Peringskolds Foretal til Kongl. Maj:ts af . Sverige Kampar består af 4, och Sagans Formale eller Procemium af 8 fidor. Wilkina - Sagan, fordeld i 318 Capitel, gar ifrån p. 1 til p. 433; hvarpå foljer p. 434-522, el. Cap. : 319 - 382, Niflunga Sagan. Sedan komma VIII St. Slagt-Linier ofver Aumlunga, Wilkina, Hernius, Nors, Attilas, Wolsunga och _ Sigurd Svens Atter, som Peringskold sammanfat, och sluteligen er godt Register. Bredvid , Islandskan står Svenska, och nederst på sidan Latiníka Öfvertátningen.

Wilkina - Sagan hasva Joh. Buræus, Axehielm och den yngre Hadorph forsvenskat; deras 'Arbeto har Peringskold med Originalet jamfort och forbatrat, samt med en Latinik Ofversätning forokat; men Nislunge-Sagan, som år et anhörigt Sammanhang til detta Verk, har, han sjelf öfversat.

Uti sit Foreral berättar han, at "Wilkina Sa-"gan innehailer dels sanfärdiga, dels trolòsa Berattelfer. Hon at utomlands forst samman-"Iktesven, sedan hit til Norlanden inkommen. " 'dår Nordmån något tilflickat hafva, dels utaf G 4

Sceriges Antiquit,

B. I. C. 3. Tylka Visor, dels ester åtskilliga Måns Be-Fratteller i Bremen och Monster, fom Historiens Sammanskrifvare, både i sit Foretal, och "i der 367 Cap. formåler. Han har begynt "thenna Sagan med des handelfer efter Keyfa-"rens Constantini Magni dod, år 337 e. C. f. "då Moessen, Thracien och Dacien, samt Lan. "derne vi i Svarta och Grekiska Hasver behår-"Ikades af de utgångne Gother, som voro "Forfader åt den store Konung Thiderik af Bern, eller Theodorik af Verona, eller Be-"rone i Italien, som blef död 526. Men e-"ineflan detta årtal, til des yngre, eller senare "Konung Tithrik af Bern, eller Svitzerland, " "lefde, uti den ättahundrade åldren, vid pals A. C. 730, an en stor brift i thenna Histo-"Brien, och the aldres bedrifter blandade med "the senare Konungars och Hjeltare lika haf-""vande namn". Med få ord hade kunnar fågas, at denna Historia, fastan Joh. Magnus - den for god antagit, ar magta fabelaktig; och "at den ingen trovårdighet åger, undantagandes på någre stållen, dår Förfanaren foljer fornandes

> 1353. Dissert, Histor. Politica de Amalasventha Regina. Pr. El. Obrecht, Resp. Laur. Sitjestrom. in 4:0. Uplal. Curio, i689" pp. 16.

Amalasventha, Theodorici, Öst-Göthe Konungens, Dotter och Athalarici Moder, var gift forst med Eutharicus och sedan, ester Sonens dod, med Theodahatos, hvilken, efter Jorpandis Berättelle, låt strangulera henne medan hon

hon var i bad. Jämför Peringsköld Autotat. B. I. C. 3.

sveriges
in Vitam Theodorici, p. 506.

Antiquit.

1354. JORNANDES Episc. Raven. de Getarum, sive Gothorum Origine et Rebus gestis.

Det vore for vidlyfrigt at upråkna alla E-ditioner af denna Historia; hon finnes uti åt-- skilliga Samlingar, så väl af Romerska och Gothilka, som andra Historie-Scribenter. Nyas ste och båsta Uplagan år den, som Lud. Ant. MURATORIUS gifvit ut med bifogade Handfkrifters skiljagtigheter. Hon har fåt et stålle ibland Scriptores Rerum Italicarum, Tom. I. Mediolani 1723, in fol. och har foljande Titel: "Jordanis sive Jornandis Historia de Getarum, sive Gothorum origine et rebus gestis, a P. Joanne Garetio, Monach. Ord. S. . Bened. e Congr. S. Mauri, cum Cassiodori - Qperibus, Rotomagi 1679 fol. edita er notis - illustrata: mune vero ad fidem antiquiss. Codi-· leis MSC. Biblioth, Ambrofianæ accuratissime - collata arque emendata, cura et studio Joseph. Ant. Saini, ejusd. Biblioth, Præfecti". Et prof af Bokstatverne, hvarmed denna Handskrift år skrifven, finnes i Kopparstick tillagt. J. le Clerc, Bibl. anc. & mod. T. XXI. p. 439. Många fel, som igenom Skrisvarnes o-... vårdighet och okunnighet insmygt sig, åro råttade; men få hafva Editorerne, for det de icke forttåt Gothiska Språket, ej kunnat dem alla forbățra.

på Svenska öfversat, och skit trycka med Titel:

G 5

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit.

Beskrifning om Göthernas Ursprung och Bedrifter, vid år Christi 552, nu sör 1167 år sedan sörfattad, af Latinen på Svenska ösversat af Joh. Fr. Peringsköld, in 40, Stockh. Werner 1719, 148 sidor, sörutan Peringskölds och Jornandis Företal. Se Asta Liter. Suec. 1720, p. 106. Åsven därstådes berättas, at en af våre lärde Mån losvat gisva ut Jornandes på Latin, långt sulkomligare än alla de sörra Uplagor, simt illustrerad med Göthiska Konungarnas Mynt i Italien och Spanien. Med denne lärde Man sörstås utan tvisvel framl, Archi-Bisk. D Eric Benzelius den Yngre; men om detta varit hans Upsåt, har det icke blisvit verkståldt, ehuru Joh. Alb. Fabricius, Bibl. Lat., med. et insim. ætat. T. IV. p. 522, dertil sökt upmuntra honom.

Om Fransyska Ösversätningen af Jornandes, tr. i Pasis 1703 m 12.0, hvukens Autor kallar sig Dronet de Maupertuic, see Fabricii Biblioth. Lat. T. III. p. 255, hvarest, i anledning af Memoires de Trevoux, ratteligen påminnes, at Ösversättaren ofte bortbytt Folks och Städers Name.

Jornandes begynner sin Historia med en Beskrifning om Jordenes Krets, och sedan han
handlat om Öens Scanziæ belägenher, Göthernes Ursprung, strikillige Såren, Lagars och
Regements stiftande i de måst aflågine Lånder, forname Herrars Slågt-Register, Krig emot de Romare m. m. hvilket at han samlat
af de förkomna Dicentei, Zamblati, Deusippi,
Ablabii och Cassibdori Skrister, slutar han sit
arbe-

arbete vid år 1300, sedan Staden Rom bles B. I. C. 3. Sveriges

bygd, eller A. C. 548, då Götherne blesvo Antiquit.

at Belisarius öfvervundne och Vitiges förd til

Constantinopel.

Detta hans Arbete har varit hvarjehanda omdomen underkastadt, och des Trovårdighet ofta dragen i tvifvelsmål. Visst år det, at han år otydelig, och at hans Beråttelser icke altid tyckas vara pålitlige; men så kan man ock med skål tro, at hans Historia mycket forlorat genom Afskrifvarnes forfeelser, och om Forfattaren åter kunde få lif igen och se sit Arbete, sådant som det nu for ogonen ligger, han kanske icke torde kanna det igen. Huru Historiogr. Regni, Wilde, så lärdt som grundeligen torsvarat honom emot Torfæus, och efter Jornandis Attartal bestyrkt Tidrakningen, famt visat i hvad tid Gotherne tågat ifrån Norden, sådant kan ses uti hans Præparat. hodee getica, 6. 93 sequ. Las ocksa Andr. P. Stobæi Schediasma de Scandinavia, Vagina Gentium, Lond. Goth. 1751, p. 11; och G. B. Schirach, Historische Briefe, Helmst, 1770, in Denne sednare Forfattare sörsvarar icke allenast Jornandis Trovardighet, utan visar också, emot de fleste Scribenter, at Gotherne icke varit et vildt, grymt och barbariskt Folkflag.

Jornandes florerade i VI Seculo e. C. f.
Han var de uti Italien regerande Göthiske Konungars Secreterare, och sedermera Biskop i
Ravenna. Uti sin Historia, Cap. L. upråknar
han sin Slågt af den Amaloniske Srammen, Se
mera om honom hos Gerh. Joh. Vossius de

B. I. C. 3. Sveriges; Antiquit. Historicis Lat. L. II. Dan. Wilh. Moller Difput. de Jornande, Akors. 1690, in 4:0, Jo. Alb. Fabricius Biblioth. Lat. T. I. p. 660, och T. III. p. 251; jämför samme Försattares Biblioth. Lat. med. et ins. ætat. T. IV. p. 521-

1355. Historia Gothica AENEAE SYLVII, hucusque inedita, et inter ejus scripta numquam commemorata. In lucem protulit A. R. D. Raym. Duellius, Can. Regul. & Bibl. Hyppolypolit.

Denna Aeneæ Sylvii Göthiska Historia år intet annat ån et Utdrag af Jornandes. Duellius låt trycka henne tillika med W. Lazii Chorogrophia Austriæ, under Titel: Biga Librorum rariorum &c. Frf. et Lips. 1730, in sol. Uti denna Edition intager hon 20 sidor. Handskristen hade han sått af Kejserlige Poëten och Historiographen i Venedig, Apostolo Zeno.

Samma år 1730 utkom en annan Uplaga af denna Historia med Titel: "Cl. V. AEN. Sylvii, qui, postea Summus Pontisex, Pii II nomen obtinuit, Historia Gothorum, palmaria Gentis monumenta complectens, quæ in hunc diem numquam suit edita et inter ejus scripta nusquam repetta, cum luculenta præsatione Joh. Car. Neweni, Colon. Cæs. Aul. Poët. Laur." in 4:0, Frs. et Lips. 1730, pp. 40 since præs. Begge Uplagorne beskrifvas uti Biblioth. Histor. Struvio-Buder. p. 162 sälunda: "Aeneas quoque Sylvius Historiam Gothicam componere voluit, quæ non niss Epitome est Jornandis, ex Cod. Monasterii Gottvicens. a Sylvio excerpta. Hanc in Biga Libror. rarior.

primus edidit Raym. Duellius, in fol. atque B. I. C. 3 codem fere tempore editor quidam plagiarius, Antiquit, in 4:0, qui falso se primum hune sœtum produxisse scribit".

Aeneas Sylvius, Picolomini, uphojdes år 1458 på Påfviske Stolen med namn af Pius II. och dödde 1464.

1356. MAGNI AURELII CASSIO-DORI Senatoris Variarum Epistolarum Libri XII.

Desse Bref gisva mycken uplysning om Öst-Göthernes Regemente uti Italien. De V första Böcker innehålla Bref och Påbud, skrifne i Kon. Theodorici namn; den VI och VII Formulas Dignitatum et Magistratuum in Rep. Romana, och de tre derpå följande Athalarici, Amalasventhæ, Theobaldi och Vitigis Bref och Befallningar. Uti begge sidsta Böckerne sinnas åtskilliga af Cassiodori egna Rescripter.

Desse Bref åro en eller annan gång sårskilt trykte, men ganska ofta tilsammans med andra Cassiodori öfverblefne Skrifter; hvarom kan låsas Jo. Alb. Fabricii Biblioth. Latina, T. I. p. 651 och T. III. p. 218. Båsta Uplagan af Cassiodori samtelige Verk år den, som Joh. Garettius, en Bened. Munk, gifvit ut i Rouen, 1679, in fol. 2 Voll.

Vid de flesta Uplagor af Cassiodori Arbeten finnes också Edistum Theodorici Regis Italiæ, samt C. Sollii Apollinaris de Theodorico Rege Epistola. Det forra Stycket hade Petr.

B. I. C 3. Sveriges Antiquit. Petr. Pithœus, tillika med Vest-Gotha-Lagen, lâtit trycka i Paris 1579. Det står också uti Lindenbrogii Codice Legum antiquar. och uti P. Georgisch Corpus Juris Germ. antiqu. Halæ 1738 in 4:0.

Ibland Cassiodori Skrifter, som åro förkomne, saknas billigt hans XII Böcker om Göthernas Bedrifter. Uti Ast. Liter. Suec. 1720, p. 107, säges vål, at detta Arbete ånnu skal vara i behåll uti något Bibliothek i Frankrike, men med hvad grund kan jag icke veta. At Jornandes, vid sin Historias sammanskrifvande, i synnerhet följt Cassiodorum, år allaredan påmint.

Magnus Autelius Cassiodorus Senator store-rade uti VI Seculo. Han stod i besynnerlig gunst hos Göthiske Konungarne, ifrån Theodoricus och til Vitiges, så at han ock A. C. 513 blef Romersk Borgmåstare: ledsen omsider vid Hof-och Stads-Lesverne, begaf han sig uti et Kloster i Calabrien, hvilket han sjelf låtit bygga, och slöt dår sina dagar, uti en ganska hög ålder. Se mera om honom uti G. J. Vossii de Histor. Lat. L. II. C. 19; lås ock så Dan. Wilh. Molleri Dissert. de Cassiodoro, Altors. 1686 in 4:0, och Histoire de Cassiodore, par le P. de Sainte Marthe, Paris 1694, in 12:0.

1357. PROCOPII Casariensis de Bello Gothico Libri IV.

Procopii Historia om Kriget emot Gotherne begynner med Theodorici Expedition, år 487, och går til år 554, då Teja, Gothernes Kopung, blef slagen. DetDetta Arbete har slere gånger blisvit trykt, B. I. C. 3. både på Grekiska och I atin, dock oftare på Antiquit. detta senare Språk; bästa Uplagorne åro Hug. Grotii på Latin, och Jesuitens Claudii Maltreti, på Grekiska och Latin, ibland Scriptores Historiæ Byzantinæ, Paris 1662 in fol. hvilkens Latinska Ösversätning, tillika med Grotii Explicatio Nominum et Verborum Gothicorum, Vandalicorum et Longobardicorum, Lud. Ant. Muratorius å nyo låtit trycka ibland Scriptores Rer. Italicar. Tom, I. J. le Clerc Bibl. anc. et mod. T. XXI. p. 440.

Om Procopius och hans Skrifter handlar Jo. Alb. Fabricius Biblioth. Graca, T. VI. p. 248; hvarvid bor paminnas, at Presidenten Cousin dem allesamman på Fransyska ofversat, samt lämnat dem sorsta rumet uti sin Histoire de Constantinople, Paris 1672, in 40, 8 Voll.

Procopius lesde i VI Sec. han var isrån Cafarea i Palassina, och bekånde sig til de Christnas låra. Uti Anastasii tid kom han til Constantinopel, blef Kejserlige Fåltherrens Belisarii
Secreterare och följde honom i Fålt emot Persianerne, Vandalerne och Götherne: omsider
blef han Kejserlig Rådsherre och Gouverneur
af Staden Constantinopel. Han berömmes
meråndels såsom en god, tilsörlitelig och grundelig Historie-skrisvare.

1358. Excerpta ex Arcana Procopri Historia ad res Vandalicas et Gothicas pertinentia.

Angående Procopii Historia Arcana, den Nicol. Allemannus första gången låt trycka i Lyon 1624,

B. I. C. 3. Sveriges, Antiquit. 1624, se Jo. Alb. Fabricii Biblioth. Graca, T. VI. p. 253. Urdraget, som Hugo Grotius författat, står uti hans Samling, p. 519-528.

1359. Leomardi Aretini de Bello 1359. Italico adversus Gothos. - Fulginei 1470. in fol.

Detta år första Uplagan af denna Bok; slere editioner får man igen hos Dav. Clement, Biblioth. cur. histor. et crit. T. II. p. 26. Hon sinnes också ösversat på Italienska och Fransyska.

Aretini Arbete år intet annat ån en Copia eller Paraphrasis utas Procopii Historia de Bello Gothico, hvilken likvål Aretinus ingenstådes nåmner; man har fördenskull i alla tider ansedt honom såsom en Plagiarius; hvilket omdöme likvål torde blisva något mildare, eller aldeles försvinna, om man låser det som Laur. Mehus, in Vita L. Aretini Bruni, sramsöre nya Uplagan af des Latinska Bref, Florentz 1741 in 80, til hans Försvar ansörer, se också Clement l. c. p. 28.

Leonard Bruni, kallad Aretinus efter fin Födelse-ort Arezzo, asled 1444 i Florentz, hvarest han var Republiquens Secreterare. Se G. J. Vossius de Historic. Latin. L. III. J. A. Fabricii Biblioth. Graca, T. VI. p. 251. Niceron Memoires, T. XXV.

1360. Excerpta ex AGATHIAE Historia, a fine Procopii, ad Gothos pertinentia, Hugone Grotio interprete.

Se Hug. Grotii Historia, Gothorum Vanda-B. I. C. 3. Sveriges forum &c. p. 529-573. Antiquit.

Agathias kallas Scholasticus, det är Advocat; han var isrån Myrina, en Stad uti Mindre Assen, och lesde i Constantinopel, hvarest han sammanskref sem Böcker om Kejsar Justiniani Lesverne och Regemente, begynnandes hvarest Procopius slutar. Hans arbete innesattar icke mera ån Historien sör sem år, neml, isrån 554 til 559.

Nârmare underrattelse om hans Person och Skrister gisver Jo. Alb. Fabricius, Biblioth. Græca, T. VI. p. 260. Presidenten Cousin har också öfversat Agathiæ Historia på Fransyska.

1361. Monumenta post Gothicas Romanorum victorias, Exercitio Academico leviter adumbrata. Pr. Ol. Celsius, Resp. Petr. FAGGOT. in 8:0. Upsal. Werner 1716. pp. 41.

Författaren handlar först om tilnamner Gothicus, hvilket åtskillige Romerske Kejsare sig
tilägnat; sedan om Inscriptioner och Mynt,
hvarigenom Åminnelsen af de Romares Segervinningar öfver Götherne kommit til efterverlden; och sluteligen om Ludi Gothici, eller
Lust-spelen, som Segervinnaren til åra vid
Triumpher blisvit hållne. Arbetet år ofullkomligt, och kunde ansenligen förökas.

1362. Dissertatio de moderatione veterum Gothorum circa victorias. Pr. Fab. Bibl. H. S. G. Del. 3. H Tœr-

B. I. C. 3 Toerner, Resp. Petr. EKERMAN. in 8:0. Antiquit. Upsal. Werner 1720. pp. 42.

Autoren bevisar sin Sats sonnamligast med Theodorici, Ataulphi, Alarici och slere Gothiske Konungars exempel.

1363. Del Regno d'Italia fotto i Barbari Epitome del Conte e Cavalier Gran Croce D. Emanuel Tesauro, con le Annotationi dell'Abbate D. Valeriano Castiglione. in fol. in Torino, Zappata, 1664.

Il medesimo, in 8:0. in Venetia, Gio. Giac. Hertz, 1672. pp. 768 senza la Ded. et l'Ind.

Första Uplagan är icke almän; vid begge sinnas Konungarnes Portraiter i Kopparstick, jemte en Geographisk Charta ösver Scandien; dock åro de uti mindre sormat allenast Copier af de in solio. Arbetet år sördeldt i tre Böcker: den I handlar om Göthernes Rike uti Italien, den II om Longobardernes, och den III om Italienska Riket, under åtskillige Göthiske och andre Herrar. Eman. Tesauro, Gresve och Riddare af Stora S. Mauritii och S. Lazari Orden, dödde 1678.

Uti en liten Tractat, som Angelius Aprosius, under namn af Petr. Joe. Villanius, lâtit trycka i Parma 1689 in 12:0, och hvilken han kallar la Visiera Alzata, beråttas p. 102: at icke Eman. Tesauro, utan Gresve Philip & Martino d'Aglie sammanskrisvit Boken del Regno d'Italia sotto i Barbari. Som jag icke å-

ger

CA

N. #

n.ig&

Acre i

otto:

lier .

сÜ

ger Villanii Tractat, vil jag utur Act. Erudit. B. I. C. 3. Sveriges Lips. A. 1690, p. 363, anfora Stället som Antiquit. angår fören. Historiska Verk: "Memorabile vel maxime videtur, quod præter expectationem de Eman. Tesauro refert Villanius, Historiam nempe Italiæ sub Barbaris, utut ejus nomen, tam in editione Taurinensi, -- quam Venetapræferat, non ejus sed Phil. Com. S. Martini d'Aglie opus esse; in cujus fidem ad locum orationis a Franc. Amadeo Ormeno, Presb. Congreg. Orator. in exfequiis Philippi istius d. 8 Aug. 1667 habitæ provocat. Asleverat vicissim Tesaurum autorem else Annotationum ad Historiam illam Italiæ, licet Valeriani Castilionæi Mediolanensis nomen fronti earum præfigatur. Memorat etiam, opinionem in universo Pedemontio invaluisse, nonnisi Caroli Emanuelis I Sabaudiæ Ducis fententias iis contineri."

Ornhielm, Historiogr. Regni, var sinnad & nyo låta rrycka detta Arbete, så vål på Italienska, som på Latin, Svenska och Tyska, med fina egna Anmarkningar och utziradt med Portraiter och Kopparstick; hartil skulle komma Eginhardi Vita Caroli Magni, afven med en Svensk Öfversätning och Anmarkningar. Verket var aldeles utarbetadt och Tryckaren Se Jo. Schefferi Suec. Liter. p. 256 och p. 435. Catal. Libror. qui in Histor. et Antiquitat. Patriæ sub Imp. Caroli XI publicati funt, p. 15, och Kongl. Maj:ts Privilegium framfor Ornhielms Historia Ecclesiastica; Hindr. Keyser gjorde också verkeligen år 1692 borjan med de 2 forsta Arkens aftryckande i med. fol. likvål afstannade Arbetet, och Örnhielms H 2 Micr

ان

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit.

Msct fants icke igen forr in Ofverstens Eric Gyllengrips Böcker blefvo genom Austion torsalde i Stockholm d. 25 Febr. 1737. fores uti Fortekningen på dessa Bocker p. 183. n. 70, 71, under foljande Titel: "Regni Italici sub Gothis et Longobardis Epitome Comitis et Magnæ Crucis Equitis, Eman. Thesauri, cum Annot. Abbatis Valeriani Castilionis Italice scripta, nunc vero mandato Illustr. Regni Cancell. Com. M. G. de la Gardie Latino Gothicoque sermone reddits, Observationibus insuper et Indicibus necessariis aucta, fide et diligentia Cl. Arrhenii Ornhielm. - Eman. Thefauri Epitome Regni Italici sub Gothis et Longobardis, cum Annotat. Val. Castilionis et Cl. Arrhenii Örnhielm, Vol. II." Handskriften finnes nu uti Kongl. Bibliotheket: afven darstades forvaras Platarne til Portraiterne, undantagande en enda, som år förkommen. De åro de samme som stå uti stora Italienska Uplagan, och låra förmodeligen af Spartvenfelt blisvit hit inforskaffade; ty at denne Herren afvenval på Svenska öfversat Tesauri Historia, intygar Joh. Peringsköld uti Fortekningen på de Bocker, som Sparfvenselt hade skankt til Antiquitets - Archivum och hvilken år trykt vid slutet af G. Per. Liljeblads Ecloga; orden p. 79 lyda således: "hanc Historiam (Eman. Tesauri) ex Italico in Sveo-Gothicum sermonem eleganter transtulit Dom. Spartvenfeldius, mihique infra scripto commista aliquando edendam.

1364. Utdrag at Grefvens och Riddarens Eman. The Aure Historia om Göther-

thernas och Longobardernas Regemente B. I. C. 3. Sveriges uti Italien, jemförd mot andre Autorer. Antiquit. Med Italienska Kopparstycken. In fol. Stockholm, Kgl. Tr. 1747. 56 sidor.

Larda Tidn. 1748, n. 10.

Detta Utdrag år lika som Italienska Boken trykt i stor fol. och med Latinska Caracterer. Directeuren af Kgl. Tr. P. Momma har icke kunnat lågga up slere ån 31 Exemplar, hvaraf 16 innehålla 57 och 15 allenast 56 Portraiter; felar altså uti en del examplar et, och uti de andra två Portraiter, hvaraf jag slutar, at desse Portraiter åro afdragne af Koppar-Plåtarne, som förvaras uti Kongl. Bibliotheket, och hvaraf, som sagt år, en år förkommen.

1365. De migrationibus Populorum Septentrionalium, post devictos a Mario Cimbros, et de ruina Imperii Romani Liber. Factus ex Italico Sermone Latinus. Per Hicronymum Turlerum, J. U. D. cum Indice. in 8:0. Francof. ap. Hær. Chr. Egen 1564. foll. 93. fine Ind.

Boken år omtrykt i Hanau 1601 in 8:0 pp. 145. Hon innehåller intet annat ån en Latinsk Öfversåtning af Nic. Machiavelli's förfta Bok delle Historie Florentine, hvilken handlar om Göthernes Vålde uti Italien och om Romerska Rikets Undergång.

Uti Dedicationen til Churf. af Sachsen 'talar Turlerus vidlyftigt om Orsakerne til Rikens och Staters Undergång, hvilken, efter H 3 hans

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit, hans mening, altid forut bådas genom Formorkelfer, Jordbåfningar, Cometer och andra Jårteken. Hier. Turlerus dödde 1602.

1366. Car. SIGONII Historiarum de Occidentali Imperio Libri XX.

Detta Verk innesattar Occidentaliska Kejsaredömets Historia, isrån Diocletianus intil Justiniani Död, det år isrån år 284 til år 565. Det har slere gånger blisvit tryckt, såsom i Basel 1579 in 4:0, i Franks. 1593 och i Hanan 1609, 1613 och 1618 in fol. Båsta Uplagan år den, hvarvid Jinuarii Sulinas Anmärkningar sinnas; hon står uti II Tomen af Sigonii samtelige Verk, utgisne af Phil. Argelats i Mayland 1732 och följande åren, in fol. 6 Voll.

Om man hårtil lågger Car. Sigonii Historiarum de Regno Italia Libri XX; så har man en sulkomlig Historia om Göthernes och Longobardernes Riken uti Italien. Fulkomligaste Uplagan af detta senare Arbete bor åstvenvål sökas uti nyssnåmde Samling af Sigonii Skrifter.

Uti samma Åmne kan med nytta låsas den delen af Lud. Ant. MURATORI Annali d'Italia dal principio dell' era volgare, sia all' anno 1500. In Milano 1744 sqq. in 4:to, 9 Voll. som hörer til detta Tidhvars. Bemälte Muratoris Arbete sinnes också på Tyska ösversatt, och med Anmärkningar, samt Företal af Chr. Gottl. Jöcher, utgisvet i Leipzig 1745-1750, in 4:0.

Flere Scribeater, som handla om Götherne uti Italien samt Romerska Rikers undergång; men

men dem jag, til at icke blifva för vidlyftig, B.I. C. 3. måste gå sörbi, upråkna Chr. Gottl. Buder, Antiquit. Biblioth. Histor. Struvio-Buder. Jenæ 1740, in 8:0, Cap. VIII och XXVII. och Lenglet du Fresnoy, Catalogue des principaux Historiens (Methode, Tom. III. Art. 40, p. 205); hvarvid också Jo. Alb. Fabricii Conspess. Thefauri Liter. Italiæ, Hamb. 1730, in 8:0, kan göra tjenst.

1366 a). De Nummis Gothorum extra Svio-Gothiam. Auctore Carolo Renaldo Berch, Reg. Cancell. Confiliario, Equit. R. Ord. de Stell. pol.

Står uti Nova Asta R. Societ. Scientiar. Upfal. Vol. II. p. 40—78. Någre få Exemplar af denna Athandling åro också sårskilt afdragne.

S. 4.

Om Gotherne uti Gallien och Spanien.

1367. De Visigothorum Regno in Gallia et Hispania.

Se Jo. Nic. HERTII Notitia veter. Germaniæ Populor. P. III. C. VII. in Commentation. atque Opusculor. Vol. II. Frf. 1713, in 4:0.

1368. Les Limites de la France et de la Gothie par Mr de MANDAJOR.

Se Memoires de l'Acad. des Inscript. et Bel. Lett. T. XII. p. 90. Edit. d'Amst. B. I. C 3. Sveriges

1369. Dissert, Histor. Polit. de Re-Antiquit, gno Westro-Gothorum in Hispania. Pr. Jo. Arn, Bellman, Resp. Carol. ISERHIELM. in 8:0. Upfal. Werner, 1705. pp. 126.

> Nova Liter. Mar. Balth. 1705, p. 314. Hamburg. Biblioth. Histor. Cent. II. p. 115.

1370. Dissert. de Attaulfo, Westro-Gothorum in Hispania primo Rege, Pars I. Pr. Alg. A. Scarin, Resp. And. EDBLAD, in 4:0, Aboæ 1753. pl. 4½.

Larda Tidn. 1753, n. 63.

1371. Roderici XIMENIS Historia Ostro-Gothorum, Hunnorum, Vandalorum et Suevorum, Alanorum ac Silingorum.

Arbetet år ganska kort; det finnes trykt ibland Rob. Bell Scriptores rerum Hi/panicar. Frf. 1579, in fol. T. I. n. 3; och uti And. SCHOTTI Hispania illustrata, T. II. Frankf. 1603, in fol. p. 148.

En Handskrift med Titel: "Roderici Toletani Historia Gothorum Regum in Hispania", , forvaras uti Kongl. Bibliotheket ibland de af Sparfvenfelt ditskänkte Böcker; se G. Pering. Lilieblads Ecloga, p. 84.

Rodericus Ximenes, också kullad Toletanus. Archi-Biskop i Toledo, lefde til år 1245.

1372. Beati Isidori, Archiep. Hispalens. Gothorum, Vandalorum et Suevorum in Hispania Chronicon.

Gå.

Göthiska Konungarnes Chrönika, börjandes B. I. C. 3. med år e. C. F. 176 går til år 628. Hon år Sveriges Antiquit. vorden åtskillige gånger omtrykt. Hugonis Grotii Edition, Historia Gothorum, Vandalorum &c. p. 707—740, hålles före vara den båsta och fulkomligaste. Denna Chrönika har jämvål fått er ställe uti P. PITHOEI Cod. Legum Wistgothor. Paris, 1579, in fol. Andr. Schotti Hispania illustrata, T. III. Phil. Labbei Biblioth. nova Mstorum, samt uti Cardinalens d'Aguirre Samling af Spanska Concilier, T. II. Isidori Skrister åro tilsammans trykte i Paris 1580, Madrid 1599, åter i Paris 1601, och i Cöln 1617.

En Handskrift af Isidorus har Sparsvenselt skänkt til Kongl. Bibliotheket, se G. Pering. Lilieblads *Esloga*, p. 7.

Isidorus, af Gothisk Ått, Archi-Biskop i Sevilla (på Latin Hispalis), asled 636. Hans Lesverne, beskrisvet at Lucas Tudensis, låses uti Astis Sanstor. Antwerp. April, T. I. och uti Mabillons Astis Sanstor. Ord. S. Rened. Sec. II.

1373. Chronicon Regum Wisi - Go-thorum.

Denna Fortekning uppå West-Göthernas Konungar isrån Athanaric til Ervigius, hvilken kom på Thronen 680, sås igen uti Bonav. Vulcanii och Fr. Lindenbrogii Samlingar, som tilågna den Archi-Bisk. Isidorus; jämför J. A. Fabricii Biblioth. Lat. med. et inf. ætat. T. IV. p. 548, 556.

1374. Dynastiæ Regum Wisi-Gothorum in Hispania, H. 5. År

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit. Ar också en Fortekning på West-Göthernas Konungar i Spanien; hon står uti Peringskolds Uplaga af Jo. Cochizi Vita Theodorici, pag 648.

1375. Regum Hispaniæ Gothorum Series historica; ex Commentariis Alfonsi Villadiegii &c.

Se A. S. Peregrini (And. Schotti) Bibliotheca Hispania, Frf. 1603 in 477, T. I. p. 146 — 179.

1376. Corona Gothica, Castellana y Austriaca, politicamente illustrada, Parte primera, dedicada al Principe de las Espannas, nuestro Sennor, por Don Diego SAAVEDRA FAXARDO, Cavallero de la Orden de Santiago, del Consejo de Su Magestad en el supremo de las Indias, y Su Plenipotençiario para la Paz universal, in 4:0, en Munster, en casa de Juan Jansonio 1646. pp. 514.

Detta Verk skulle bestå af tre Delar; men Försattarens Dödssall hindrade Fortsåtningen deraf. Första Delen år trykt 1646, icke i Münster, som på Titelbladet står, utan i Amsterdam hos Joh. Janssonius; han tryktes om uti Antwerpen 1658 hos Hieron. och Jo. Bapt. Verdussen, också in 4:0. Desse Uplagor åro icke almänne, se Biblioth. Histor. Stravio-Buder. p. 265, och Vogt, Catal. Libr. rar. p. 594. Madridska Uplagan af år 1658, som

fom ibland finnes citerad, ar densamma som B. I. C. 3. Sveriges den Antwerpiska, dock med annat Titelblad. Antiquit.

At Sparfvenfelt redan år 1699 hade på Svenska ofversat Sanvedras Corona Gothica och då var i begrep densamma at låta trycka, samt tillågga Gothiska Konungarnas Portraiter, stuckne i koppar i Rom, beråttar Joh. Peringskiold, Annotat. ad Vitam Theodorici, p. 648. Utaf denna Öfversätning, dedicerad til Kon. Carl den XII, hafva också några Ark blifvit trykte, hvilka, efter Ol. Celsii intygande, Hiforia Bibliotheca Upfalienfis, Upfal. 1745, in 8:0, p. 50 (not. 35), tillika med Sparfvenfelts MS förvaras uti Acad. Bibliotheket i Upfala. En Afskrift finnes uti Friherrl. Rålambska Bibliotheket på Hogsjo. Ösversättaren har tillagt, såsom Supplement til Grotii Samling, hvarom har ofvanfore, Judicia Scriptorum exoticorum de rebus Gothorum veterum apud exteros, hvaraf likväl Peringskiold fått tilstånd infora storre delen uti sina Annotationes ad Vitam Theodorici.

Saavedra begynner sin Historia med Alaric, och slutar henne med Roderic, den 35:te Göthernes Konung i Spanien. Arbetet har hos den lårda Verlden funnit nog bifall, och blisvit, i synnerhet i Sverige, ganska vål uptaget. Det år dock ej utan fel, som Cancelleren von Ludwig i Halle råtteligen påminner, sågandes. Catal. Biblioth. Ludevigiana, Halæ 1745, in 80, P. III. p. 931: "Auctor Coronæ Gothicæ clarum nomen habet: describit hic veteres Gothorum Reges ab a. 382 ad a. 716, multo quidem et longo rerum auctorumque adparatu,

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit. verum selectu non adeo magno. Nam laudar in rebus vetustissimis scriptores recentiores, quibus parum inest sidei et autoritatis, præteritis marmoribus, lapidibus, numis, quibus Hispania, etiam Gothica, non caret. Interim Scriptor caro pretio æstimatur, quia raro invenitur."

Gerh. Ern. de Franckenau, Biblioth. Hispan. Histor. Genealog. Lips. 1724, in 4:0, p. 13, beråttar, at en Spansk Historie-skrifvare, med namn Alphonso Nunnez de Castro fortsat Sauvedras Historia, hvarat några delar sinnas trykte, men at de icke komma up emot första Försattarens Arbete.

Don Diego Saavedra Faxardo, Riddare af S. Jacobi Orden, Konungens i Spanien Råd och Plenipotentiarius vid Freds-Congressen i Münster, asled i Madrid 1648. Om hans Lesverne och Skrister handlar utsörligast J. E. Kappe uti Företalet framsör Tyska Ösversätningen af Saavedras Respublica Literaria, Leipzig 1748, in 8:0; hvarvid jag ej bör underlåta påminna, at Prof. Kappe selar, når han p. 50, 51, tillågger Sparsvenselt Gresve-Titeln.

1377. Chroniques de Espanya, que tracta dels nobles e invictissims Reys de Gots y gestes de aquells, y dells Condes de Barcelona e Reys de Aragon; compilada por *Pere Miquel* Carbonell, Escriva y Archives de Rey &c. in fol. en Barcelona 1536, e novament imprimada 1547.

Se G. E. de Franckenau, Biblioth. Hispan. B. I. C. 3. Histor. Genealog. Herald. p. 346, Lenglet du Antiquit. Fresnoy, Catalogue des principaux Historiens (Methode, T. IV. p. 267), Peringskiold Annotat. in Vitam Theodorici, p. 322.

1378. Historia de los Reyes Godos que vinieron de la Scythia de Europa contra el Imperio Romano; y a Espanna con Succession dellos, hasta los Catolicos Reyes Don Fernando y Donna Isabel: por Julian del Castillo. Proseguida desde su principio, con adiciones copiosas de todos tempos, hasta el del Catolico Dom Filippe IV. - y annadidas muchas Familias illustres tocantes à la Historia: por el Maestro Fray Geronimo de Castro y Castillo, hijo del Autor &c. in fol. en Madrid, por Luis Sanchez, 1624. pp. 461.

Detta Arbete, som tryktes första gången i Burgos, 1582, in fol. berömmes icke sårdeles; se G. E. de Franckenau, Biblioth. Hispan, p. 183, p. 272. Hamb. Beytrage 1743, p. 251. Dav. Clement, Biblioth. cur. hist. et crit. T. VI. p. 392.

Flere Spanke och Portugisiske Scribenter, som vitna om Göthernes hårkomst ifrån Scandien, ansörer Joh. Peringskiöld, Annotat. ad Vitam Theodorici.

1379. Godicis Legum Wisi-Gothorum Libri XII.

B. I. C. g. Sveriges Antiquit,

200

Denna West-Göthernas beskrifna Lag gisver mycket Ljus uti Gothilka Konungarnas Hiftoria i Spanien. Man har af den flere Uplagor på Latin. Petr. Pithoeus, eller Pithou, gaf ut Leges Wifi-Gothorum, tillika med Isidori Chronicon, i Paris 1579, in fol. Fr. Lindenbrogius låt å nyo trycka dem; de stå uti den af honom utgifne Codex Legum antiquarum, Frf. 1613, in fol. En dylik Samling af Lagar var den bekante Jo. Ge. Eccard sinnad at gifva ut, som kan fes af Conspettus, som itar uti Jo. Alb. Fabricii Biblioth. Latina, T. III. p. 832. Men han fullfoljde icke fit upfat; utan i des ställe låt en Doctor Juris i Halle, med namn Petr. Georgisch, år 1738 trycka et Corpus Juris Germanici antiqui, hvaruri Le. ges Wifi-Gothorum afven aro intagne.

Om Alphonsi de Villadiego Commentar. in Forum Gothicum, eller Fuero Juzgo, som desse Lagar kallas på Spanska, se G. E. Franckenau Themid. Hispan. Arcan. Hanov. 1703, Sest. I. S. 18, och Sest. V. S. 19, samt G. Pering. Lilieblads Ecloga p. 10, 39, 95.

West-Göthernas beskrifna Lag, författad af Euricus år 466, förbätrades ansenligen af åtskiltige påföljande Konungar, och ehuruvål West-Göthernes Regemente uti Spanien år 715 tog en ånda, så bibehölts dock deras Lag intil XII Sec. då den af Kon. Alphonsus aldeles afskaffades.

At West-Gothernes Lag uti Spanien i manga mål kommer ösverens med vår gamla West-Gotha Lag, påstå Bureus, Descript. Regni Succ. p. 20, Stiernhielm, uti Företalet til West Gotha tha Lagen, Lundius, Prolegom, ad Jus We.B. I. C. 3. firo-Gothorum och Jac. Wilde uti sin Historia Sveriges Antiquit. om Sveriges Lagar, p. 38: hvilken senare likvål år af den mening, at Göthernes Lagar utom Sverige icke utaf våra egenteligen så kallade beskrifne Lagar, utan af Præjudicater åro tagne, emedan de uti V Sec. e. C. F. således vid 200 år förut redan hos dem varit uti en beskrifven Lags form ihopdragne och försattade. Jämsör Kort Samling om Ursprung til åtskillige Folks Lagar, Stockh. 1746, in 8:0, pag. 36.

En "Upsatz angående Concordantien emillan "then utlåndska Wåster-Götha Lagen, och vår "Landz-och Stadz-Lagh", står framför Norlandz-Chrönikan, Wisingsborg, 1670, in sol. pag. 108.

1380. En kort Historisk Beskrifning, om the rätta Orsakerne til Göthiska Rikets Undergång i Spanien och thet nårvarandes tilstånd. Skrifvit 1733. in 8:0. Stockh. Kgl. Tr. 1743. 207 sidor.

Herr Anders Bachmansson, forst Svensk Agent i Portugal, sedermera Commerce Råd, samt
uphojd i Adels-Stånd, med namn Nordencrantz, år denna Boks Forsattare. Uti et
Kort Föreral beråttas, at hon år et stycke af
et storre Verk, som ånnu icke år uppenbart.

Göthiska Rikets Undergång i Spanien, samt det nårvarandes svaga tilstånd tilskrisves enkannerligen Biskoparnes unsångne magt uti verldsliga Regeringen, Pråsternes och Munkarnes

B. I. C. 3. Sveriges Antiquit. egennytts och girighet, med et ord, det Andeliga Ständets aktör stora Välde.

En alman sågen år, at Försattaren endast uti den assigt såtit trycka denna Bok, at derigenom oroa Sveriges Pråsterskap, emot hvikket han vid Riksdagen 1743 hade sattat något missnöje; men at han för någon del skulle hasva ernåt sit åndamål, derpå har man skälligen orsak at tvissa.

En Tysk Ösversätning af denna Bok är trykt i Köpenhamn, hos G. C. Rothe, 1748, in 8:0.

1380 a). Medallas de las Colonias, Municipios y Pueblos antiguos de Espanna, hasta hoy no publicadas; con las de los Reyos Godos. Parte tercera, por el R. P. Mro Fr. Henrique Flores, Doctor Theologo Complutense, Exassistente general de la provincias de Espanna, Orden de S. Agustin in 4:0. en Madrid 1773.

De begge forste Delarne åro trykte 1758. Om senare Delen, som innesattar Gothiska Konungarnes Mynt, lås Canc. R. Berehs Ashandling de Nummis Gothor. extra Svio-Goth. p. 24 solj.

Sect. V.

Om Longobarderne.

1381. Dynastiæ Regum Longobardicorum in Germania et Pannonia, item in Italia.

Se

Se Joh. Peringskiöld Annotat. ad Vitam B. I. C. 4. Sveriges Antiquit.

1382. Thom. BARTHOLINI Differtatio de Langobardis. in 4:0. Hafnize 1676.

Hr Suhm påminner, Hist. om de fra Norden udvandrede Folk, B. 1. p. 625, at Bartholin sammanskrifvit denna Ashandling i sina yngre år, och innan han ågde den insigt, som han sedermera förvårsvat sig.

1383. Dissert. Histor. Polit. de Regno Longobardorum in Italia, Pr. Fab. Törner, Resp. Carol. WATTRANGH. in 8:0. Upsal. Werner 1709. pp. 114.

Författaren visar med många Vitnesbörder, at Longobarderne kommit ifrån Sverige; slere dylike Vitnesbörder har Peringskiöld samlat, Annotat. ad Vitam Theodorici, p. 433 seqq. Jämför Ol. Rudbeckii Atlantica, T. I, C. XXIV.

1584. De Longobardorum Regno in Italia.

Se Jo. Nic. Hertii Notitia Veter. German. Populorum, C. IX.

1585. PAULI WARNEFRIDI Langobardi Filii, Diaconi Foroiuliensis, de gestis Langobardorum Libri VI.

Äldsta Uplagen af denna Historia, som jag har mig bekant, år trykt, tillika med Jornandes, i Augsburg, 1515 in fol. se Niceron, Bibl. H. S.G. Del. 3.

B. I. C. 4. Sveriges Antiquit.

Memoires, T. XIII. p. 341. Jag gar alla andra Editioner forbi, och nåmner hår allenast trenne, som fortjens upmärksamhet. Den ena år Fr. Lindenbrogii af år 1611, uti des hår åfvanför anförde Samling, och hvarvid finnes et Supplement til Warnefridus, som Marquardus Freherus dragit fram i dagsljuset utur Heidelbergika Bibliotheket; den andra ar Hug. Grotii, uti des Historia Gothor. Vandalor. Langobardurum &c. p. 741-932, dock Supplementer utlamnadt; nyaste och fullkomligaste Uplagan är den, som Lud. Ant. Muratorius latit trycka, och fått et stalle ibland Scriptores rerum Italicarum, Tom. L. P. 1. Mediol. 1723 in fol. Titeln ar: "Pauli WARNEFRIDI - de gestis Langobardorum Libr. VI ad MSS. et veterum Codicum fidem editi a Fr. Lindenbrogio Hamb. quibus in hac editione additæ sunt variæ Lectiones pervetusti Codicis Ambrosiani et alterius Modoëriensis, nec non adnotationes novæ anteaque ineditæ Horatii Blanci Romani". Tom. I, P. 2, p. 183 står "Fragmentum Langobardicæ Historice Paulo Diacono attributum, ex edit. Marqu. Freheri". Se le Clerc, Bibl. anc. & mod. T. XXI. p. 441.

Pauli Disconi Historia sinnes också ösversat på Italienska af Ludovico Domenichi, hvilken Version tr. i Venedig 1548 in 8:0, hålles för vara vål gjord, och berömmes af Lenglet du Fresnoy, Catal. des princ. Histor. (Methode,

T. III. p. 206).

En Svensk Version, af Joh. Fr. Pering skild, annu orrykt, forvaras bland Handskrifterne uti

Kongl. Bibliotheker.

Historien begynner med Longobardiska Na. B. I. C. 4. Sveriges tionens Ursprung och lyktar vid år 744. Det Antiquit, af Frehero utgifne Supplement intager icke mera ån et enda blad, men går til år 773.

Paulus Warnefridi Son, af Longobardisk Att. lefde uti VIII och intil borjan af IX Seculum. Han var fodd i Staden Caftrum Foroiuliense var Diaconus Ecclefia Aquilegiensis, och Deliderii, sidste Longobardilke Konungens, Canceller i Italien, hvadan kommer at han ofta finnes anford under namn af Paulus Diaconus, eller ock Paulus Cancellarius. Sedan detta Rike var af Carolo Magno forstördt, kom Paulus til Frankrike, hvarest han en tid stod i stort anseende hos Kejsaren, men skal sedermera af honom blifvit forfånd i exilium. Sluteligen her han gjort sig til Munk uti Klostret uppa Berget Cassino uti Konungariket Neapel. Se Dan. Wilhelm Molleri Disput. de Pauto Diacono, Altorf. 1686 in 4:0 och Jo. Alb. Fabricii Biblioth. Latin. med. et inf. atat. Vol. V. p. 620.

1386. Origines Langobardicæ, e Membrana pervetusta edidit et Commentarium adjecit Joh. Frid. Christius, accessit Conradi a Lichtenau Historia Langobardorum, et ex aliis excerpta quædam. in 4:0. Halæ Magdeb. Krebs, fol. 38, sine præjat.

Detta Fragment år, ehvad Editoren behager såge, intet annat ån et Stycke af Pauli Diaconi *Historia Langobardorum*, som antingen igenom Skrisvarens oaktsamhet, eller ock af

B. I. C. 4. Sveriges Antiquit. någon annan orsak, på somliga stållen kommit at åndras. Det låses också uti 26. Eruditor. Lips. 1729, p. 332.

Conr. a Lichtenau Histor. Langubard. år et Utdrag af denne Abbotens mycket bekanta Chronika, hvartil Christius lagt några Testimonia e libris antiquis de nomine Langubardico, och sluteligen et extrast utur Saxonis Gram. Histor. Dan. Lib. VIII.

Jo. Fr. Christius, Poëseos Professor i Leipzig, asted 1756.

1387. Joh. Fr. Christii de rebus Langobardicis Commentariorum Liber unus, quo migrationes et bella ejus Populi ante expeditionem in Italiam continentur. in 4:0. Lipsiæ, Langenheim, 1730. pp. 60. sine Dedic.

Försattaren håller Longobarderne för Tyskar, Detsamma gör också - - - Schmidt, Dissert. de Langobardis, Jenæ 1748 in 40, hvilken Ashandling jag vål icke sedt, men sunnit med beröm citerad af Hr Suhm, ånskönt han rått ofta med denne Försattare icke år af enahanda mening, se des Hist. om de fra Norden udvandrede Folk, B. I, p. 623 sölj.

1388. L'Historia di Theodelinda Reyna de' Longobardi, da Bartol. Zucchi, in 4:0, in Milano 1613.

Theodelinda var Longobardiske Konungarnes Antharii och Agilulfi Gemål, samt Adalvaldi Moder. Hon asled 628. På hvad sett

hon kungjort Agilulf, at hon utvalt honom Sveriges til sin Gemål och Konung öfver Longobarder Antiquit. ne, beråttar Paulus Warnefridi med ganska artiga omständigheter L. III, C. 36.

1389. Historia Principum Langobardorum: sive vetera Opuscula de rebus Longobardorum, Beneventanæ olim Provinciæ, quæ modo Regnum sere est Neapolitanum -- recensita et illustrata a Camillo Peregrino, Alex. silio, Campano. Tomi II. in 4:0, Neapoli 1643.

Denna Samling år omtrykt uti J. G. Grævii et P. Burmanni Thefaurus Scriptor. Ital. T. IX. P. I. och ibland Lud. Ant. Muratorii Scriptores rerum Italicar. Tom. II. En ny och vida tilokt Uplaga utgaf Frans Mar. Pratillus, Neapel, 1749—54, 4. En Fortekning på de Skrifter, som sinnas uti Peregrini Samling, låses uti Jo. Alb. Fabricii Conspest. Thesam. Liter. Ital. p. 119. Jämnför le Clerc, Bibl. anc. & mod. T. XXI, p. 449 följ.

1590. Lud. Ant. MURAT OR 11 de Corona ferrea, qua Romanorum Imperatores in Insubribus coronari solent, Commentarius,

Denna Afhandling står uti L. A. Mura-Torii Anecdotor. Latinor. Tom. II. Mediol. 1698, in 4:0. Omtryktes, tillika med Fontanini Dissertatio, hvarom uti nåstpåföljånde numer, uti Leipzig 1719 in 8:0 och uti Thesauro Scriptor. Italic. T. IV. P. II. n. 1.

1591. Justi Fontanini, a Cubiculo honorario Pontific. Max. Clementis XI, I 3

B. I. C. 4 Differtatio de Corona ferrea Langobardo-Sveriges Antiquit, rum. in 8:0. Romæ 1717.

Omtrykt, tillika med Muratorii Tractat de Corona ferrea, i Leipzig, 1719 in 8:0, och uti Thesaur. Scriptor. Italia, T. IV. P. II. B. 2.

Kronan beskrifver Muratorius på följande sätt: "Est Circulus aureus perquam latus et gemmulis non levis pretii exteriori parte circumornatus. Introrsus lamina serrea inserta est; nullæ heic pinnæ aut radii" &c. Hon sinnes asriend på Titelbladet af Fontanini Tractat, och hos Peringskiöld, Annotat, ad Vitam Theodorici, p. 573; dock åro desse Ritningar sins emellan nog olike. Til mit amne hörer ej at vidlystigt beskrifva den emellan Muratori och Fontanini upkomne tvist angående denna Krona, vid hvad tid hon kommit i bruk, om Longobardernes Konungar, samt hvilka af dem, dermed blisvit krönte, om sådant skedt i Mayland, eller Monza m. m.

1392. Leges Langobardicæ, secundum ordinem, quo singulæ prodierunt, digestæ, et post Venetas 1537 et 1621 celebresque Jo. Heroldi, Basil. 1557, Fr. Lindenbrogii, in Codd. Legg. Antiquar. Francos. 1613, et Melchi. Goldasti, ibid. 1613 et 1674, et Steph. Baluzii in Capitularibus Regum Francorum, Paris. 1677, editiones, ad Codd. Msctos Mutinensis et Ambrosianæ Bibliothecæ diligenter exactæ et emendatæ, quorum Specimina characterum etiam

iam in Tabula ænea præmittuntar. Acce-B. h. C. 4 dunt nunc primigeniæ ad easdem præfa Antiquittiones, tum aliquot Leges et Formulæ veteres non antea editæ, una cum variis lectionibus et notis Lud. Ant. MURATORII.

Ibland Scriptores Rerum Italicar. Tom. II. P. 2. och å nyo uti P. Georgisch Corpus Jur. German, antiq. Halæ 1738, in 4:0.

Sect. VI.

Om Vandalerne.

1393. Dissert. Histor, de Vandalis. Pr. Jac, Arrhenius, Resp. Andr. Hesselius. in 4:0. Upsal. Keyser 1698. pp. 42.

Detra Arbete år fördelt i IV Capitel: det första handlar om åtskillige Folkslags Tåg utur Scandien; det andra om Vandalernas gemensamma Ursprung med Gåtherne; det tredje om åtskilnaden emellan Vandali och Venedi; hvarpå sluteligen Vandalernas Såten beskrisvas, så vål uti Gallien och Spanien, som uti Åsrica, samt deras undergång.

Krantzius, uti sin Vandalia, och slere Scribenter med honom, hasva förblandat Vandalimed Venedi, tvenne aldeles olika Folkslag. Åtskilnaden emellan dem har hos oss ingen bättre och utförligare ådagalagt, än Andr. Goening Andersson, uti en, under Profess. Upmarks inseende i Upsala hållen Disputation, med Titel: Historia prisca gentis Venedorum, Upsal. 1700, in 420.

For sannolike anser Profess Gatterer, at Ta-

B. I. C. 4. Sveriges Antiquit.

Taciti Voneder och Plinis Vindeler eller Vanda'er aro er och samma Folk, Tyskar, icke Wender af Slavisk Stam: Skålen, som söransåtit honom af sasta denna mening upgisver han uti sin Einseit. in die sanchronist. Universalhist.

B. II. p. 823.

1394. Vandalorum in Africa Imperium - Differentione brevissime expositum. Pr. Petr. Lagerlöt, Resp. Ingem. Broms. in 8:0. Upsal. 1697. pp. 32.

1395. Gizerici, Regis Vandalorum, in Gracos expeditio (Differt. Academ.), Pr. Joh. J. Armell, Resp. Laur. Schillegren. in 4:0. Upsal. Hoyer, 1755. p. 17.

Larda Tidn. 1755. p. 101.

Vandalicæ Lib. H.

ftoria, om Kriget emor Vandslerne i Africa, börjar med år 395, då Alaric forsta gangen anfoll Italien, och slutar med år 545.

Roderici Ximenis och Isidori Historier om Vandalerne uti Spanien åro här åfvanföre anförde.

Sect. VII.

Om Hunnerne.

1397. Dissert de Hannis, Pr. Fab. Toerner, Resp. Abr. Fougrain 8:0. Up-sal: Werner, 1709. pp. 22.

För-

Författaren är af enahanda mening med Ol. B. I. C. 4. Sveriges Rudbeck, som håller före, at Herodoti så Antiquit. kallade Cynessi och Hunnerne äro enahanda Folkslag. Se Atlant. Tom. I, p. 58, och T. II, p. 533. Lägg härtil C. Lundii Notæ in Jus Westro-Goth. p. 143, och Joh. Fr. Peringskiölds Anndrkn. til Asmunds Kappabanes Saga, Stockh. 1722; in fol. p. 25. Om Hunnerne handlar också Lagerbring, Svea Rikes Hist. I Del. C. 7, §. 16.

1398. JUVENCI COELII CALANI, Dalmatæ, Vita Attilæ, Hunnorum Ducis, in 4:0. Ingolftad. 1608.

Denna Bok råknades ibland de fälfyntaste tryckte Skrister, innan Matth. Belius å nyo låt trycka henne uti sin Apparatus ad Historiam Hungariæ, Decad. I. Monument. III. Posonii 1736, in fol. se Vogt Catal. Libr. rar. p. 376.

At framl. Archi-Bisk, D. Eric Benzelius varit sinnad ibland Scriptores Septentrionales, dem han årnade til Trycket befordra, åsven å nyo gisva ut Juvenci Attila, intygar Jo. Alb. Fabricius, Biblioth. Latin. med. et inf. ætat. T. IV. p. 629. På samma stålle sinner man också om Juvenci Arbere nödig uplysning. Jåmför Joh. Dav. Köhlers Histor. Münz-Belustigung. T. II. p. 320.

ENTIS Attila. in 4:0. Hagenow, 1531. item in 8:0. Francof. 1581.

Denna korta Historia om Attilas Bedrifter har också fått et ställe uti Ant. Bonfinit I 5 P. I. C. 4. Sveriges . Antiquit, Historia rerum Hungaricarum, Frf. 1581 et 1606. item Coloniæ 1690. in fol. jamval uti Phil. Loniceri Chronicor. Turcicor. Tom. II. Frf. 1578 in fol.

Phil. Callimachus Experiens, en Florentinsre, dodde i Cracau, ar 1496.

1400 Nic. OLAHI Attila.

Står uti nyssnåmnde Uplagor af Ant. Bonfinii Historia rerum Hungaricar. Försattaren var Archi-Biskop i Gran och Primas Regni.

1401. Dissert. de Attila, Hunnorum Rege, auctore Rud. Eberh. Roth. in 4:0. Jenæ 1671. et auctior ibid. 1679.

Lås Biblioth. Histor. Struvio-Buder. p. 167. Hvad J. D. Köhler, i anledning af en östver Attila uti nyare tider försärdigad Skådepenning, vid denna Disputation har at päminna, sås igen uti des Histor. Münz-Belust. Tom. II. pag. 313.

1402. Dissert. Histor. Polit. Attilæ Regis, Gentisque Hunnorum vindicias continens. Pr. A. A. Scarin, Resp. Joh. WELINUS. in 8:0. Aboæ, 1729. pp. 74.

Försattaren beskrifter Hunnerne med deres Konung Attila, så vål Historice, som Politice, försvarandes både honom och hans Folk emot ogrundade beskylningar.

Sect. VIII.

B. I. C. 4. Sveriges Antiquit.

Om Normannerne:

1403. Rerum Normannicarum Initia (Dissert. Academ.), Pr. Ol. Celsius, Resp. Eric. P. Kirlin. in 80. Upsal. Werner 1719. pp. 32.

Författaten visar, med slere Scribenters inrygande, at de Svenske åtven så vål som de
Danske och Norrske varit delagtige uti Normånnernes både namn och bedrifter. Sådane
Vitnesbörder hade redan Hugo Grotius samlat
in Prolegomenis ad Histor. Gothor. och långt
slere kunde sammanhämtas, om man ville gifva sig mödan dem at framleta utur Fransyska,
Engelska, Nederlåndska och andra Scribenter,
som handla om Normånnerne. En vidlystig
Förtekning på sådane Historie-Skrisvare sinner
man hos le Long, Bibliotheque Historique de
la France, L. IV. C. I. Art. IV.

1404. Vindiciæ veræ patriæ Normannorum (Differt. Acad.) Pr. Sv. Bring, Resp. Andr. Lidholm, in 40. Lond. Gothor. Berling, 1745, pp. 18.

Uti denna Disputation vederlägges Eric Pontoppidan, hvilken uti sit Verk, Gesta et Vestigia Danorum extra Daniam, Hasnix 1740, 1741, in 8:0 3 Voll. tilägnar sina Landsmän allena Normännernes namn och bedrister. Författaren tror, at det är en ringa heder at kunna räkna ibland sina Försåder Sjörösvare och Mordbrännare; han visar likvål, at de Svenske

#. I. C. 4. Sveriges Antiquit.

ske uti alt detta åsven varit delagtige, hvilket, ehuru det icke lånder oss til sårdeles heder, dock för Historiens skull intet kan förbigås. Sluteligen handlar han om den namnkunnige Rollonis expedition och framter bevis, at denne Rollo, som sick Konungens i Frankrike Caroli Simplicis Dotter til ågta, icke varit isrån Dannemark, såsom Pontoppidan menar, icke heller, ester Torsæi påstående, isrån Norrige, utan isrån Skåne eller Halland.

Uti denna Academiska Afhandling äger förmodeligen Canc. Råd. Bring större andel ån Refpondenten, åfvenså uti en annan Disputation, den jag tror vid detta tilsålle kunna nåmna, och bvilken handlar de Origine Francorum, Resp. Joh. Roth, Lond. Goth. 1743, in 4:0, pp. 16. Författaren stöder sig på Freculphæroch Nigellus, som bestyrka at Frankerne hårstamma srån Scandien; med desse jämsörer han Geographi Ravenuatis utsätelser, hvilka på helt annat satt förklaras ån af Leibnitz och Gundling. Frankernes Såten igensinnas uti vårt så kallade Alshem. Lårda Tidn. 1749, n. 26. Jåmsör Lagerbrings Svea Rikes Hist. 1 Del. C. 17. S. 16 seq. och § 20. seq.

1405. Dissert. Histor. de Regno Normannorum in Sicilia. P. I. Pr. Joh. Bilmark, Resp. Andr. BERGMARK. in 4:0. Abox, 1766. pp. 16.

Sedan Författaren undersökt detta Folks ursprung, och med åldre och nyare Scribenters vitnesbörd bevist, at ibland Normannerne åfven funnits Svenskar, beskrifver han i korthet het deras Fårder til Vestra Lånderne i Europa, B. I. C 4. sveriges famt huru de ånteligen i XI Sec. kommit til Antiquit. Sicilien. Arbetet afbrytes hår: om det blifvit fortsatt, år mig obekant.

Sect. IX.

Om Varegerne.

1406. De Infula Vergion, Warg-Côn.

Hårom handlar Ol. Rudbeck, Atlant. Tom. I. C. XX. visandes, at med namnet Vergion, Warg-Öön, förstås Sverige, och at de Svenske, för Sjöröfverier de förde, kallades Wargar, hvilket namn icke varit vanhederligt: jåmför Wilde, Præparat. hodeget. §. 75. Densamme anmärker också, Alman. Rats Hist. I Del. p. 252 (not.) at våre så kallade Wargar, ehuru olagligt deras göromål varit, likvål hast sina Lagar, hålst i sednare tider. Om detta Ords dubbla bemärkelse lås Ihre, Glossar. S. G. T. II. col. 1047.

1407. Dissert. de Varegia (Wargon) Pr. Arvid. Moller, Resp. Sv. Th. Elgh. in 4:0. Lundæ Goth. 1731. pp. 30.

Är Præsidis Arbete: man kan hårvid jämföra Anmärkningen p. 18 seqq. uti samme Försattares Korta Beskrifning ösver Est- och Listand, Westerås, 1756, in 8:0.

Omtrykt år denna Disputation i Wittenberg 1734. se Biblioth. German. T. XXXI. p. 230. samt uti Jo. Christoph. MARTINI Thesaurus Di-

 $\mathsf{Digitized} \ \mathsf{by} \ Google$

B. I. C. 4. Sveriges Antiquit.

٠ ۴.

Disputationum, T. III. P. II. Norimb. 1768, in 8:0, p. 13-48.

1408. Dissert Histor. de Originibus priscæ gentis Varegorum. Pr. Alg. A. Scarin, Resp. Joh. G. Helsingius. in 4.0. Aboæ, Kiampe, 1734 pp. 84.

Asia Liter. et Scient. Suec. 1738, p. 409.

De Svenske åro af Ryssarne kallade Varegi, det år Wargar.

Tre Broder isrån Waregien, eller Scandien, Rorae, Trygwar och Siniautr, togos til Regenter ösver Ryssland, hvilket synes vara skedt vid pass midt i det IX Sec. De hade sit Site uti Naugarden. Jämför Gerh. Fr. Müllers Samlung Russischer Geschichte, S. Petersb. 1732 sqq. in 80. och, om man så behagar, des Tal, uti hvilket han beskrisver Origines gentis & nominis Russorum, hållet 1749 och tr. på Latin uti Allgemeine historische Bibliothek, herausgegeb. von J. C. Gatterer, V Band, p. 283—340.

1409. Joh. BILMARK Meletema Historicum de Holmgardia, P. I-IV. in 4:0. Aboæ, Kåmpe, 1750-1759. pp. 27, 44, 32, 34.

Larda Tidn. 1759, 1760. Gótting. Anzeig. 1763, p. 485.

Holmgardia kallas Ryssland. Detta Rike har i åldre tider varit fördeldt i många små Riken, hvaraf åtskillige erkänt Sveriges ösvervälde. Ryss-

Ryssland har ock ifrån Scandien fått både In-B. I. C. 4. Sveriges Antiquit.

Fortsat har Försattaren detta Arbete under Titel: "Historia Regum Holmgardicorum, a Rureco usque ad Imperii hujus mutationem seculo XIII sastam", i tvenne Afdelningar, tr. 1764, 1766, tilsam. 62 ark.

1410. Dissert. Histor. de Origine et Nomine Gentis Russorum, Pr. Sv. Bring, Resp. Jon. Wiselgren. in 4:0. Lond. Goth. Berling, 1754. pp. 20.

Sverige har i alla tider af Finnarne kallats, och kallas ån i dag Ruotzi. "Quid igitur mirum, heter det p. 14, si Varagi vel Sueci, Russorum Reipublicæ statores et auctores, nomen priscæ Patriæ in novo imperio reviviscere voluerint, licet, vitandæ invidiæ ergo, apud Russos suos Varegiæ nomen, ipsis magis cognitum, prætermiserint, et alterum posius, Finnico sermone tritum, retinuerint".

1411. Theoph. Sigfr. BAYERUS de Varagis

Se Commentar. Acad. Scientiar. Imper. Petropolit. T. IV. p. 275-311, och des Opufeula edita a C. A. Klotzio, n. XV.

Bayer medgifver, at Varegi eller, fom han dem kallar, Varagi kommit ifrån Scandien; tror likvål, at Ryssarne icke sjelfve påfunnit detta namn, ehuruvål de sedermera tillagt det alla Nordiska Folkslag i gemen; hvarvid han synes förblanda Varegi med Varingi. Detsam.

B. I. C. 4. Sveriges Antiquit.

144.

samma gör också J. G. Eccard, de Origine Girmanor. p. 170, menandes at med Varegia törstås Wagrien, af hvilken tanka slere för honom varit, men utan grund, som E. J. von Westphalen klarligen visar uti Företalet framföre I Tomen af sina Monumenta inedita rerum Germanicarum, p. 14; se också Företalet framsöre III Tomen, p. 21.

1412. Schediasma Histor. Geographicum de Varegis, Heroibus Scandianis et primis Russiæ Dynastis, quo licuit studio exhibitum ab Er. Jul. BIOERNER. in 4:0. Stockh. Salvius 1743. pp. 179. except. præmiss.

Förfåttarens göromål år icke få mycket at bevisa, det Ryslarnes Regenter hast sit ursprung isrån Varegerne, det år Svea och Götha Kampar, som at med Ryslarnes Traditioner jämsöra våra Sagor, och derutas utleta hvilka de Kämpar varit som regerat ösver Rysland. Odde den Vidsarne, en stor Avanturier, har i synnerhet ådragit sig Biærners upmärksamhet. Til bevis at denne Odde åger mycken likhet med en af de Varegiske Regenterne, om hvilken Ryska Krönikan sörmåler, har Biærner vid slutet af sin Trastar, p. 153 sqq. låtit trycka en, ester söregisvande, af Odde sjelf sörsattad Visa, hvaruti han beskrisver sit lesverne. Visan har Biærner ösversat både på Svenska och Latin.

For ofrigt är til märkandes, at Forfattaren ingalunda vill medgifva, at Varegi fätt namn af Wargar, hvilker, efter des mening, i alla sider

tider varit nesligt, och icke beteknat en Sjö-B.T.C. 4.
wan en Strdtrosvare; han tror fördenskull, at Sveriges
detta namnets ursprung ligger i orden Barda,
Berja, Varda, Varja, förblandandes således
Varegt med Vaeringi. Hvad Wilde härtil svarat, kan läsas uti hans Anndrkninger öf er Pufendorfs Inledning, p. 415. Jämför des Alman. Ratts Histor. Tom. I. p. 157 (not.) och
flere ställen.

Omer. år Biærners Schediasma uti J. Oelrichs Dan. & Svee, Liter. Opascula, Tom IL Bremæ, 1776, in 80, p. 453-675,

Sect. X.

Om Askmännerne.

1413. Dissert. Histor. de Askmannis, ultima in exteros Scandianorum Colenia; Pars I. Pr. A. A. Scarin, Resp. Sam. Ch., denius. in 4:0. Aboæ, Kämpe, 1747, pp. 33.

. Ldrda Tidn. 1747, n. 38, ...

Denna Afhandling bor sattas på Præsidis, ic, ke Respondentens, råkning. Uri Föreral t veg derlåggas någre utlåndske Scribenter; och Norddiske Coloniernes Tåg från Scandien bestyrkes. Uti Etymologien af ordet Askman år Forfartaren nog vidlystig; han visar också, at de förssta Migrationer hit til Norden, efter Syndelssta Migrationer, och ansörer hvad som i synnerhet hos Adamus Bremensis om dem sinnes förmält. Sluteligen, undersöker han, om desse Askmån åro til at Bibl. H.S.G. Del. 3.

B. J. C.5. Sveriges Antiquit. anse sor Sjöröfvare eller Fribytare: den senare meningen antager han, och losvar den, i återstående Delen af sir Arbete, utsörligen at bekräfta; hvarmed denna Ashandling afbrytes, utan at Fortstningen sölge. Jämsör Ihre, Glosfar. & G. under ordet Ask, T. I. col. 116.

Cap. V.

Om de Swears och Gothers Religion och Guda-Cara under Hedendomen, Dygder, Jeder, Lefnadssatt, m. m.

Sect. I.

Scribenter, som handla i gemen om de Svears och Göthers Religion, Dygder, Seder, och

1414. Historia de Gentibus Septentrionalibus, earumque diversis statibus, conditionibus, montibus, raibus, superstitionibus, disciplinis, exercitiis, regimine, victu, bellis, structuris, instrumentis ac mineris metallicis, et rebus mirabilibus, nec non universis pene animalibus in Septentrione degentibus, eorumque natura. Opus ut varium, plurimarumque rerum cognitione refertum, atque cum exemplis externis, tum expressis rerum internarum picturis illustratum, ita delectatione sucunditateque lenum, maxima lectoris animum voluptate

te facile persundens. Autore OLAO MA- B. I. C. 5. Sveriges GNO Gotho, Archiepiscopo Upsalensi, Sue- Antiquit. tiæ et Gothiæ Primate. Cum Indice locupletissimo. Cautum est Privilegio Julii III. Pont. Max. ne quis ad decennium imprimat. in folio. Romæ 1555.

Detta är första Uplagan af Ol. Magni almänt bekanta Arbete. Hon hålles med rätta för vara nog sälsynt; se Biblioth. Histor. Struvio Buder. T. II. p. 1607. Lenglet du Fresnoy, Catalogue des principanx Historiens (Methode, T. IV. p. 285), Vogt, Catal. Libr. rar. p. 430, Hamb. Beytråge, 1742, p. 499.

Boken ar tilagnad Churfursten af Coln, Adolph von Schauenburg, och Dedicationen daterad Romæ IV Non. Januar. 1555. Hårpå foljer Registret, hvilket intager 79 opaginerade sidor. Sjelfva Verket består af 814 sidor, Ol. Magni Foretal, Taflan öfver de Nordiske Lander, Appendix quorundam Vocabulorum offinitatem cum Latino et Italico sermone habentium, Errata, Elenchus Regnorum, Provinciarum, Regionum - in Septentrione confistentium, quarum in hoc opere - falfa est mentio, med inberåknade. Vid flutet står: "Impressum Romæ apud Jo. Mariam de Viottis, Parmensem, in Aedibus Divæ Birgittæ, nationis Suecorum et Gothorum, anno a Christo nato MDLV. mense Januario, sedente Julio III. Pont. Max. Pontificatus vero ejusdem anno quinto". På sidsta sidan (p. 815) ser man et Trastick: ofverst Ol. Magni Vapn, inunder Bektryckarens Jo. Mar. de Viottis Teken. Fi-K 2

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit. gurerne hela Boken igenom åro skurne i Trå; de sleste åro litet ösver 2 tum höge och 4 tum brede.

1.2324

Andra Uplagan af Ol. Magni Historia år tryckt i Basel, hvarest hon framtrådde ex Officina Henric-Petrina 1567, in 10l. 854 sidd. præmissa och Registret oberåknade. Denna Edition år icke heller almån: hon beskrisves, til sit Innehåll, Hamb. Biblioth. Histor. Cent. VII. pag. 77.

Flere gånger år Ol. Magni Arbete, 12 mycket mig vetterligt år, icke omtrykt, nemligen helt och hållet, och sådant som det på Original - språket flutit utur Forfattarens penna; varandes alla de ôfriga Uplagor på Latin, som jag ôfverkommit, allenast Utdrag hvaraf någre åro mera, andre mindre vidlyftige, famt til Skriffättet forbättrade. Detta Arbete finnes ocksa på åtskillige Språk öfversatt; men allenast en enda gång helt och hållet, nåml. på Italienska, som hår nedanföre kommer at anmärkas. För mera redighets skull, vill jag först upråkna de så kallade Utdragen på Latin, och sedermera Ofverschningarne, naml. sa manga af det ena och det andra flaget, som jag med vissher kan namngifva.

UTDRAG, Den första, som föll på den tankan, at uti et kort begrep sammandraga Olai Magni vidlystiga Arbete, var Cornelius Scribonius Grapheus, eller Schryver, Stads-Secreterare i Antwerpen, om hvilken kan låsas Jo. Fr. Foppens Bibliotheca Belgica, Bruxell. 1739, in 4:0, T. I p. 201, ehuru därstädes ibland des trykta Skrifter Utdraget af Olaus Magnus är

år aldeles förbigånget: en efterlåtenhet, til B. I. G. 5. hvilken Niceron, Memoires, T. XL. p. 262, Antiquit. icke gjort sig skyldig. Det gafs ut första gangen, i Antwerpen, ex Officina Plantiniana, Jones 1558, in 8:0. Denna Uplaga har jag sjelf icke sedt, men funnit henne ofta citerad. Titeln lases uti Biblioth, Fr. Car. Conradi, Helmst. 1920 1749, in 8:0, Tom. I, p. 493, uti Biblioth. Emtinckiana, Amst. 1753, 8, T. III. p. 384, och uti slere tilforlitelige Bok Cataloguer.

Andra Uplagan af Scribonii Utdrag finnes uti mit Bok-forråd; hon har foljande Titel: "Historia de Gentibus Septentrionalibus, Autore Olao Magno Gotho — 2 Cornelio Scribonio Grapheo, præelaræ urbi Antwerpianæ a strange lan fecretis, sie in Epitomen redacta, ut non minus clare quam breviter quicquid apud Septentrionales scitu dignum est, comple&atur. Antwerpiæ, apud Joan. Bellerum, sub insigni Falconis, 1562". in 8:0, 192 Blad, sorutan Dedicationen och Innehållet, tilsammans 7 Blad. Boken, år utzirad med små Figurer, skurne i trå. Christoph. Plantini Dedication til Viglius Zuichem ar har ock(a bibehallen; hon har inset datum; men som man derutaf kan inhåmta hvaruti Scribonii Arbete egenteligen består, vil jag afskrifva en eller annan Mening i begynnelsen af denna Dedication. "Oblata est mihi nuper a D. Cornelio Scribonio Grapheo, præclaræ hujus urbis a secretis, vero antiquo-rum monumentorum peritissimo, Historiæ rerum Septentrionalium ab Olavo Magno Gotho, Archiep. Upsal. conscriptæ, Romæ circa An. Dom. MDLV satis incommodo volumine excuie, magnoque ab omnibus propter inauditam K 2

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit.

variarum rerum novitatem applaulu excepta, Epitome non minus fidelis, quod ne verbo quidem a suo prototypo differat (ne sit in quo injuriam sibi ullam Auctor in oratione factam esse queri possie) quam gravi judicio facta, quod et omnia, et sola ea, quæ ad Septentrionalium rerum cognitionem faciebant, magno compendio complectatur, sublatis summa modestia iis, quas aliunde citat, historiis, fabulosis narrationibus; et veris quidem illis, sed tritis, arque adeo otiosie, Physicis, Geometricis, Astrologicis, Meteorologicis, 2c nonnunquam Theologicis rationibus, tum superfluis quorundam Autorum citationibus, et aliquot non admodum necessariis ipsius Auctoris præfationibus, præterea ritibus, moribus, consuetudinibus non Septentrionalibus modo, sed et aliis gentibus plerisque communibus" &c.

Om man kan satta tro til Bibliotheca Hulfiana, Hagæ - Comit. 1730, in 8:0, T. III. p. 346, och til Bibliotheca Breitenaviana, Lubecæ 1747, in 4:0, T. II. p. 372, år Scribonii Utdrag tredie gången trykt i Antwerpen, in 8:0, utan Artal. At en sådan Antwerpilk Uplaga, utan Artal, dock i mindre format, naml. in 12:0, verkeligen existerar, kan jag med vissher beråtta; men som jag allenast öfverkommit Titelblader, år mig obekant, om hon innehåller mer eller mindre an Antwerpi-Ika Uplagorne af åren 1558 och 1562. teln år foljande: "Historiæ de Gentibus Septentrionalibus, auctore Olao Magno - a Cornelio Scribonio Graphæo in epitomen redactæ Libri XXII. adjecto duplici Capitum & Materiariarum Indice. Antverpiæ apud Joan. Billerum". Niceron anförer vål, Memoires, Tom. XXXV, p. 321, en Antwerpikk Uplaga af år
1586, in 16:0, åfvenså von Stiernman, Tal
om de lårda Vetenskapers tilstånd &c. p. 53;
men jag håller den för så mycket mindre pålitelig, som uti Hamb. Biblioth. Histor. samma Uplaga såges vara af trycket utkommen i
Amsterdam. Jag kan ej heller gilla Uplagan,
hvilken, efter von Stiernmans Beråttelse, skal
vara trykt i London 1568, in 8:0: förmodeligen år detta et misstag, hvartil Engelska Öfversåtningen, tr. i nyssnåmnde Stad 1658, in
folio, och in 8:0, torde hasva gisvit anledning,

Ambergiska Uplagan, ex Typographeio Forfieriano, 1599, in 12:0, har fin rigtighet; hon ligger mig för ögonen, och består af 592 sidor. Vid jämförandet finner jag, at det år Scribonii Utdrag, hvartil man lagt: Judicium Joh. Bodini de hac Ol. Magni Historia — ex Methodo ad facilem Historiarum cognitionem descriptum.

Som denna Uplaga icke lårer hafva funnit - & månge Köpare, ty har Förlåggaren, i hopp at så mycket snarare så debitera de ösverblesne Exemplaren, sallit på det rådet, at med en Trastat af Alexander Sardus, den han också på sin bekostnad hade låtit trycka, sammansoga Ol. Magni Historia, och under söljande general-Titel gisva ut desse begge Arbeten: "De Moribus & Ritibus Gentium Libri Alexandri Sardi, Ferrariensis, & Olai Magni, Gothi. Ambergæ, ex Ossicina Forsteriana, 1662, in 12:0.

+1912-461/4 - MPJ. I. C. 5. crizes

At denna Uplaga med den af år 1599 år enahanda, faller straxt i ögonen, änskönt Förläggaren supprimerat så vål särskilta Titelbladet framsör Ol. Magnus, jämte Bodini Judicium och Argumenta Capitum, som sidsta Bladet, på hvilket, under Boktryckare - Teknet och Orden: Ex officina typographica Michaelis Forsteri, årtalet MDXCIX var utsatt. Utan tvisvel år denna Uplaga densamma, som von Stiernman söregisver vara trykt i Amberg 1672.

Uti Frankfurtska Uplagan at år 1618 år vål Scribonii Utdrag både til Ordning och Methode bibehallet, men Editoren, som utmårker fig med Bokstafverne F. A. D. C. F. S. T. D. har trodt utur Hulvudikriften bora tillagga åtskilliga ställen, dem han ansedt for vigtige: fom han uti fit val icke varit lycklig, ager hans arbete framför Scribonii ingen annan förmån, ån at det onödigt vis blifvit vidlyftigare. Denna Uplaga gafs ut, filom lagt ar, i Frankfurt: hon ar trykt Typis Joh. Fr. Weisfii, sumptibus vero Joh. Schmidlini Bibliop. 1618, in 8:0, 461 fidor, Föret. och Reg. oberåkna-Denna Uplaga menar von Stiernman vara omtrykt i Frankfurt 1622; jag har också funnit henne citerad Bibliotheea M. Richeii, Hamb. 1762, in 8:0, P. III. p. 443, men håller fore, at hon år enahanda med den af år 1618. dock med annat Titelblad och nytt Årml.

+1622 -46/2-Llaboron -) index 14/20. -

Jag kommer nu til Hollandska Uplagorne, af hvilka jag med såkerhet icke vet at upgifva flere ån, fyra; nåml. en trykt i Amsterdam, utan årtel, ganska nitide; hon citeras Hamb. Bibliothe Histor. Cent. VII, p. 79. En annan, utgif-

urgifven i Leiden 1645: hon har twenne Tit-B. I. & 5. lar, en stucken i Koppar, och en annan trykt; Antiquit. denna sednare lyder salunda: "Olai Magni Gothi - Historiæ Septentrionalium Gentium Breviarium. Libri XXII, Editio nova et ex prioribus emendatissima. Lugd. Batav. apud Adr. Wyngaerde et Francisc. Moiardum 1645". 589sidor, utom Foretal m. m. Det är Scribonii Arbere, dock til Skriffattet forbattradt, och man har tillagt, utur Olai Magni stora Verk, 12 val "Elenchus Regnorum, Provinciarum &c. in Septentrione degentium", fom "Catalogus Gothorum Sveonumque Regum tam externorum, quam internorum"; hvilka Fortekningar icke stå uti Antwerpiska Editionerne. Tredje Hol-låndska Uplagan år också trykt i Leiden, hos Adrian Wyngaerden allena, 1652: hon intager 611' fidor, Företalet m. m. oberaknadt. Fjerde Uplagan, utgifven i Amsterdam, hos Joh. van Ravesteyn, 1669, består af 492 sidor, och innehåller for ofrigt alt detsamma som Leidenika Editionerne af åren 1645 och 1652. Jag åger dem alla tre. Alla dessa Uplagor åro in 12:0, nitide, men icke frie från Tryckfel. Canc. Råd. von Stiernman såger vål at han sedt ånnu flere Uplagor, och deribland tvenne trykte i Amsterdam, den ena 1665, den andra 1689, men jag bekånner uprigtigt, at jag om dem ingen kundskap åger, eller kunnat erhålla, hvarken hos någon Bibliograph, eller uti de många goda och stora Bok-Cataloguer, som gått mig genom hånderne; ty til små Auctions-Cataloguer, som meråndels af olårde och okunnige personer sammanrassas, kan och bör jag icke latta tro.

ÖPVBR-Digitized by Google B. 1. C. 5. Sveriges Antiquit. OFVERSATNENGAR. 1:0 På Italienska. På detta Språk tryktes Olai Magni Historia forsta gången under Titel: "Storia d'Olao Magno — de' Costumi de' Popoli Settentrionali, tràdotta per M. Remigio Fiorentino. Dovel'ha piena notitia delle Genti della Gottia, della Norvegia, della Suecia, e di quelle che vivono sotto la Tramontana. Con due Tavole, l'una de' Capitoli, l'altra delle Cose notabili. Con Privilegio. In Vinegia, appresso Francesco Bindoni 1561", in 8:0, 511 sidor, utom Dedicat, och Reg. Osversattaren, Remigio Fiorentino, soljer ord srån ord Scribonii Utdrag; sigurerne har han lämnat borta.

Andra Öfversätningen har följande Påskrift: Hiltoria delle Genti e della Natura delle cose Settentrionali, da Olao, Magno, Gotho - descritta in XXII Libri, nuovamente tradotta in lingua Tofcana. Opera molto diletteuole per le varie & mirabili cose, moho diverse dalle nostre, che in essa si leggono. Con una Tauqla copiosissima delle cose piu notabili in quella contenute. Con Privilegio dell' illustriss. Senato Veneto. In Vinegia, appresso i Giunti 1565'. in fol. 286 blad, Autorens Foretal och Registret, tilsammans 24 Blad, oberåknade. Vid flutet star: "In Venetia, nella Stamperia di Domenico Nicolini; alle spese de gli Heredi di Luc Antonio Giunti MDLXV". Uti denna Öfverfätning saknas af Olai Magni Arbete inter annat an Dedicationen til Churf. af Coln och Appendices, som stå uti Romerska Uplagan p. 803 til flut; alt det ôfriga år utur Originalet troget ofversatt. Figurerne aro, om icke

icke aldeles desamme, som tjent vid första La-B.I. C. 5: tinska Editionen, dock i det nogaste efter des- Antiquit. se copierade.

Haym, Notizia de Libri rari, in Londra 1726, in 8:0, p. 82, tilagnar ocksa Remigio Fiorentino denna feduare Ofverlätning; derfamma gor Forfattaren af Catal. Libror. Italicorum &c. tr. i Livorno 1756, in 8:0, p. 366; men uti Exemplaret af denna Version, som jag har i hander, finnes dertil intet spår: Ösverfättaren har ingenstädes utsatt fit namn, icke heller tillagt något Forespråk, eller gjort redo for sit Arbete, och vid jämforandet af begge Italienska Uttolkningarne forekommer det mig. som de icke flutit utur en och samma penna. Utomdels finner jag uti Bibliotheca Smithiana Venet. 1755, in 4:0, p. CCLXXXV uttryckeligen anmärkt, at Öfversättarens namn af Italienska Uplagan 1565 in fol. år obekant, han namngifves icke heller Bibliotheca Christia, Lips. 1757, in 8:0, p. 755: hvaraf jag tror med skål kunna sluta, at Italienska Utdraget af Olaus Magnus allenast år Remigii Fiorentini Arbete; men at någon annan lagt handen vid den fednare Öfversätningen. Öfverstödigt torde vara at anmarka, at begge desse Italienske Uplagor åro ganska sälsynte, och at utom Italien man icke ofta lårer hafva tilfålle dem med hvarannan at jamfora,

2:0. På Franfyska: "Histoire des Païs Septentrionaux, par Olaus le Grand, Goth. Anvers 1561", in 8:0. Se Catalog. Libror. Illustrium quorundam Virorum &c. eller Förtekningen på Oxenstiernska Bibliothequet, Stockh. 1732, in

B.I. C. 5. Sveriges Antiquit. in 8:0, p. 324, n. 145. Utaf årtalet och stället tyckes med skäl kunna slutas, at det år en Version af Scribonii Utdrag.

3:0. På Engelska: Hon år trykt i London 1658, så vål in fol. som in 8:0. Titeln på Uplagan in fol. sår man igen uti Biblioth. Harleiana, Lond. 1743, in 8:0, T. II. p. 568: "Olaus Magnus's Compendious History of the Goths, Swedes and Vandals and other Northern Nations, London 1658", in fol. Af ordet Compendious synes klarligen at detta år et Utdrag. Uplagan in 8:0 ansåres af Joh. Mollerus, Hypomnem. ad J. Schefferi Svec. Liter. p. 369, och uti Hamb. Biblioth. Histor. J. c.

4:0. På Ty/ka finnes af Olai Magni Historia tvenne Öfversätningar, som på särskilte ställen utkommit, men åro trykte uti et och samma år, nåml. 1567; jag åger dem begge. Den ena har foljande Titel: "Olai Magni Historien der mittnachtigen Länder, von allerley Thun, Wesens, Condicion, Sitten, Gebreuchen, Aberglauben, Underweisung, Uebung, Regiment, Narung, Kriegssrüstung &c. - ins Hochteutsch gebracht, und mit fleis transferiert durch 30han Baptisten Ficklern, von Weyl, vor dem Schwartzwald, der Rechten Doctor, und dieser Zeit des Hochwürdigst. Fürsten und Herrn, Herrn Johan Jacoben, Ertzbischoffen zu Saltzburg, des Stuls zu Rom Legaten, Rhat und Dienern. Getruckt zu Basel, mit Rom. Key. Maj. Freyheit und Privilegien". in fol. 624 fidor, utom Foret. m. m. Öfversättaren har dedicerat sit arbete til Archi-Bilk. i Saltzburg, d. 18 Jan. 1567.

Til bevis, at denna Ötversätning icke heller B. J. C. 5. annat ar an et Utdrag, fastan et af de vidlyf- Antiquit. tigaste, tjenar foljande ställe utur Dedicationen: - - - "Und ist solche Beschreibung von mir in einem kurrzen begryff, weder die der Autor erstlich beschryben, zusammen gezogen, mit abschneidung etlicher unnothigen weitschweiffiger digressionen und argumenten auss den Physicis, Geometris, Metheorologis, Astrologis und etlichen Theologis, sompt andern Scribenten, so zur Sachen wenig gehörig, und allein bey dem Context der pur lautern Mittnächtigen Hystorien blyben, auff dass der Lefer auss so viel eingemischter Materi dest weniger im lesen verdruss empfinge'. D. Fickler har likvål icke foljt Scribonii Utdrag, churu han deraf hast Antverp. Uplagan af år 1562 for ogonen, hvarfore han också tillågger: "Doch hab ich mein Version nicht so gar in die enge gezogen, sonder an etlichen, und den notwendigsten orten, die Gleichnussen und schon Exempel, so auss andern Hystorien genommen, an seiner stell, von wegen mehrerer declaration und erleuterung der principal Hystorien, bleiben lassen'. Vid denna Uplaga finnas figurer i tra skurne.

Titeln af andra Tyska Öfversätningen är: "Beschreibung allerley Gelegenheyte, Sitten, Gebräuchen und Gewonheyten der mitnächtigen Volcker in Sueden, Ost-und West-Gothen, Norwegen und andern, gegen dem eussersten Meer daselbst hinein weiter gelegenen Landen: Erstlich in Lateinischer Sprache beschriben durch Olaum Magnum — jetz erst von wegen der grossen

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit. grossen Wunder, und zuvor unerhörten Historien ins Teutsch bracht, durch Israelem Achatium _ Gedruckt zu Strassburg, durch Theodos. Rihel?. in 8:0, 337 Blad, Dedicar. och Reg. oberåknade. Dedicationen, eller Företalet, som Försattaren det kallar, stäldt til Pfaltz-Gresven Georg Johan, och Christopher Margresve af Baden, Konung Gustats Måg, är underteknadt den i Sept. 1567 i Weissenburg, vid Rhen-strömen, hvarest Israel Achatius var Kyrkoherde. Han har uti det nogaste följt Seribonii Urdrag, samt äsven lätit copiera Figurerne, som sionas uti Antwerp. Uplagorne.

5:0. På Holldndska: "De Wonderlyke Historie van de Noordersche Landen, door __ Olaus de Groote, Antverpen __ by M. Willem Silvius, 1562", in 8:0. Denna Ösversärning åger jag; hon år blott en Version af Scribonii Utdrag, och har samma Figurer, som Latinska Uplagan, tr. i Antwerpen samma år in 8:0.

En nyare Öfversätning, hvarvid likvål den föregående blifvit nytjad, har får följande Titel: "Tooneel der Noordsche Landen, daerop in it kort en klarelijck al de wonderen en vreendigheden, die men in die Landen vindt, vertoont worden. Int 't Latijn beschreven door __ Olaus de Groot __ Met een korte en klare beschryving van Yslandt en Groenlandt, door Dichmar. Bleskenius, beyde uyt het Latijn vertaelt. Hier is noch voor bygewoegt een kort en beknopt vertoogh van de Noordsche Gewerten, met verscheyde Kaerten, die grootelijks tot verlichtingh van dit werek dienen. i' Amsterdam, by Nicol. van Ravesteyn,

steyn, 1652". in 8:0, 563 sidor, Inledningen, B. I. C. 5. Registret och Bletkenii arbete oberåknade. Of-Antiquit. versåtningen är gjord ester et af de i Holland på Latin trykte Utdrag. Om hon, som von Stiernman beråttar, blisvit omtrykt i Amsterdam 1665, vet jag ej.

Befynnerligt år, at Olai Magni Arbete, som iå nåra angår Sverige, och hvilket da mäst uplyste Folkslag i Europa kunna låsa på deras Språk, icke sinnes verteradt på Svenska.

Atskillige Larde Mans Omdomen om detta Arbete har Joh. Mollerus samlat Hypomnemat. ad Jo. Schefferi Suec. Liter. p. 369. At Joh. Messehius det i sin tid ia mycket uphojde, se des Scondia Illustr. T. V. p. 109, 110, undrar man icke på; men falfamt vore, om i vår tid, och med de framsleg man gjort i Philosophien, Physiken och Geographien, famt Sveriges sa val Natural - som Civil-Historie, någon med Messenius skulle vara af enahanda tanke. Såkrast torde vura at hålla sig vid Mag. Nobergs utlatande, Differt, de meritis et fatis Jo. et Ol. Magnorum, P. II. Upsal. 1743, in 4:0, p. 50: 'Si quid res est dicamus, dubitari vix poterit, quin in tradenda naturali Septentrionalium regnorum historia, anilibus fabulis, ut erat Papizamium ejus ævi sacrificulorum cœca supersticio, nimis credulus noster Olaus, prodigiis rebusque portentosis utramque paginam impleverit. In politica historia vix quisquam adcuratior annalium Suco-Gothicorum indagator ad nostri auctoritatem hodie provocare audet". Man finner derfore icke, at denna Bok på inemot 100 år år vorden å nyo trykt; och ja**z**

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit. jag har all anledning at tro, at henne denna heder icke heller i tilkommande tider få lättoligen lärer vederfaras.

Ol. Magnus var Domprost i Strengnas, när han vid Religions foråndringen reste utrikes med fin Broder, Johannes Magnus, den han var foljaktig ialom hans Secreterare.. Efter Brodrens dod umamndes han af Pafven Pau us III til Titulair Archi-Biskop i Upsala d. 16 Oct. 1544, i hvilken qualiter han ockia, ru ar derefter, affärdades til Kyrkomotet i Trident. Han assed i Rom d. 1 Aug. 1558, och ligger begrafven jemte sin Broder i Vatican-Kyrkan. Se Joh, Messenii Chronicon Episcopor. Stockh. 1611, in 8:0, p. 44. Joh. Peringskiöld Monument. Ullerakerens, p. 174. Niceron, Memoires, T. XXXV, p. 319, och And. Noberg Dissert. II de meritis et fatis Joh. et Olai Magnorum, Upfal. 1741, 1743, in 4:0.

(Uppå en Vans begåren, är denne Artikel til storre delen trykr, uti Svenska Mereur. 1764, Jun p. 407...421).

1415. Dissertationes dux: I. de Scythis veteribus, eorumque ortu, propagatione, Reip. forma, moribus ac fortitudine in genere; II. de Suecis ac Gothis separatim, eorumque politix vel regni constitutione, institutis civilibus, moribus ac fortitudine militari. Autore Foanne Loccento. in 8:0. Upsal. Eschil. Matthix, 1628. pl. 6.

Igenom detta Arbete lade Loscenius grunden til

ril sina Antiquitates Sueo-Gothice, hvarom uti B. S. G. s. Sveriges nast parolli jande numer. Antiquit.

1416. Johan. LOCCENII Antiquitatum Sueo Gothicarum, cum hujus ævi moribus, institutis ac ritibus indigenis, pro renata comparatarum Libri III. In 12:0. Holmiæ, Keyser, 1647. pp. 372. sine Ded. ad Regin. Christ. Præf. et Append.

Andra Uplagan, af detta Arbete, tilokt och forbättradt, gafs ut 1654, tillika med "Joh. Loccenii Historia Rerum Suecisar, Holmiæ ex Andra Officina Joh. Janssonii", 1654, in 8:0.

Tredje gången tryktes det fårskildt, i Upsida, 1670, in 8:0; och fjerde gången i Frankfurt > 1676 bakom samme Försarræs "Historiæ
Suddanæ Libri IX. Erf. et Lips; apud Vid, et
Historia. Joach. Wildii 1676", in 2:0.

Titel: "Svenske och Göthiske gante Handlingar. Stockh. Schneider, 1728", in 8:0, 358 sidor, Dedicat. Stallgarne, Anvisn. m. m. oberåknade. Öfversågarne är Nils. Husvesson Dal. Näst efter Dedicationerne til Hennes Maj. Drotm. Ulrica Eleonora, åtskellige af Herrar Riksens Råd och andra Ambetsmån, står "Några Stalgar angående Riksens gamla Handlingat", och vid slutet af Boken: "en Anvisning til Böcker och Skrifter, hvarutur Loccenii Verk råttas och förökas må". Denna Anvisning är hvarken redig eller fullståndig.

1417. Theatridium Sueo-Gothicarum Antiquitatum, textum a Mich. Joh. WAT-BUI. H. S.G. Del. 3.

B. I. C. 5. TRANGIO. in 8:0. Ubsaliæ, Eschil. Mat-Sveriges thiæ (1647) pp. 64. except. Dedicat. et Præfat.

> Boken år dedicerad til Pfaltzgrefven, seder. mera Kon, Carl Gustaf, och består af 10 Capitel, hvilkas Innehall ar följande: "1. de prima hominum post diluvium habitatione; 2. de distributione terrarum orbis inter tres Noëi filios; 3. de migratione Magogæorum in Scandinaviam; 4. de primævo Scandianæ Reipubliez statu; 5. de Sueo-Gothicarum Legum primordiis; 6. de Magogetharum priscorum Religione; 7. de antiquo rumulandi more apud Sveones Gothosque, 8. de prifca Suco Gothorum lingua", hvareft Sven kan med Hebrailka Spraket jamfores; "9. de Literis S. G. antiquis, five Runis; 10 de Eigentibus". Harmed flutar Forfattaren forsta Delen af sit Arbeie. Om och når det ôfriga utkommit, kan jag icke sagas ej heller meddelar Jo. Schesserus, Suec. lit. p. 199, derom någon underråttelse.

Wattrangii Trastat år icke almån; men man kan utan affaknad vara honom förutan.

1418. De genio et moribus Populi Sueo-Gorhici et Fennici.

Se Mith. WEXIONII (Gyllenstolpe) Epitome Descript. Suecia &c. Abox, 1650, in 8:0, Lib. IV.

1419. MSC. Scandia antiqua, autore Joh. HADORPH, Joh. fil.

Utaf detta vidlyftiga Verk, fordelt i 38 Capitel,

pitel, åro ännu någre Collestanea i behåll, he-B. I. C. 5. stålende af Urdrag utur Sagorne. De förvaras Antiquit. nti Kongl. Bibliotheket. Utkaster år trykt, och låses uti en Skrist utan Årtal, Stålles eller Boktryekares namn, med Titel: "Förtekning uppå någre Verk, som Johan Johansson Hadorph, för detta Actuarius Collegii Antiquitatum, deels efter Embetes plicht, dels derutom försårdigat, och nylig företagit at beskrisva". Et ark in 4:0. Den yngre Hadorph assed kort etter Fadren, år 1693.

1420. MSC. Schagraphia Antiquitatum rerumque Svio-Gothicarum, Capp. XII comprehensa, & cum auditoribus communicata a Fab. TOERNER, in Collegio ejus privato 1704:

Består af 12 til 14 ark, och förekommer icke sållan. År allenast en kort Upränning; har ingen ting mårkvårdigt, och som icke sinnes båttre hos Loccenius, Wexionius och stere,

Med icke mindre noje in nytta kan läsas det som von Dalin, och ester honom Mallet, samlat angående Nordiska Folkens Guda Lära, Lagar, Vetenskaper, Seder, Lesnadssätt m. m. Se den förres Sven Rikes Historia, z. Del. Stockh. 1747, in 4:0, och den sednares Introdustion a t Hist. de Dannemare, Copenh. 1755, in 4:0.

1421. Amiquitates selectæ Septentrionales et Celticæ, quibus plurima loca Conciliorum et Capitularium explanantur, Dog-

B. I. C. 5 mata Theologiæ Ethnicæ Celtarum GenAntiquit. tiumque Septentrionalium cum moribus et
institutis majorum nostrorum circa Idola,
Aras, Oracula, Templa, Lucos, Sacerdotes, Regum electiones, Comitia et Monumenta sepulchralia, una cum reliquiis Gentilismi in Coetibus Christianorum ex monumentis potissemum hactenus ineditis suse
perquiruntur. Cum sigg. æri inciss. Auctore Joh. Georg. Keysler S. R. Lond.
Soc. in 8:0. Hanoveræ, Foerster, 1720.
pp. 590. sine Præsat.

Asia Eruditor. Lips. 1721, p. 162.

At denna i slere asseenden vackra Samling lämnas billigt hår et ställe, emedan deruti mycket sörekommer som angår de Nordiska, och i synnerhet våra Antiquiteter. Dock vederlägger Försattaren också som oftast våre Håsdeteknare. Rudbeck är i hans ögon: "Vir egregiæ diligentiæ ac sæcundissimi ingenii, sed cæco patriæ amore en usque abreptus, ut judicium in pluribus, in potissimis sidem etiam desideres". Och om Atlantica såger han: "Augiæ stabulum purgare "tentaret qui justum operis examen vellet inite". Frågås hvad grunden är til et så omildt omdöme? kan jag dertil intet annat svara, än at Rudbeck var Svensk och Keysler Tysk.

Denne sednare, en lärd och berest man, afled är 1743. Hans Lesverne beskrisver des store tilbedjare Prof. Gotter. Schütze, uti Foretalet, som står framför Keyslers Resebeskrif-B. I. C. 5. Sveriges ning, andra gangen trykt i Hannover 1751, Antiquit, in 4:0.

1422. Jo. Phil. MURRAY Antiquitates Septentrionales & Britannicæ atque Hibernicæ inter se comparatæ.

Uti Nov. Commentar. Soc. Reg. Scient. Goetting. Första Stycket, de Religione, T. IV. p. 89—118. Andra Stycket, de Imperio civis Studiisque humanitatis, T. V. p. 53—90. Jämnför Götting. Anzeig. 1772, n. 135, p. 1145-1150. 1774, n. 138, p. 1177—1182. På Svenska läses et Utdrag häraf uti Nya Almanna Tidn. 1773, I D. n. 25, 27, 28.

Flere år, innan Prof. Murray foretog fig, at med hvarannan jämnföra de Nordiske och Brittiske Antiquiteterne, hade da varande Profess, i Åbo, sedermera Bisk. i Linkoping, D. Petr. N. Filenius, til en del afhandlat samma åmne uti en vidlyftig Skrift, som vål icke blifvit trykt (af hvad orfak vet man ej), men ånnu år i behåll, och om Forfattarens Språkkunskap och Belåsenhet låmnar nog fordelagtigt begrep. Upsätet utvisar Titeln, och derfore vill jag skrifva af den hel och hållen: "Mythologia Arctoa illustrata, sive Conspectus generalis priscæ Theologiæ Gentilis Gothorum & Britannorum, quo summa ejus Capita, prima Druidum sedes & origo juxta utriusque Gentis, ad monumenta linguarum & antiquitatum, que exstant, præcipus examinantur. Præmissa de Nummis Runicis, qui occasionem præbuere tentaminis — Luntis & Odin, in Sve-

L₃

Sveriges Antiquit.

B. I. C. g. cia, juxta plurimos Anglicanos nuperrime effossis, Conjectura Petri Nicolai FILENII, ' LL. OO. Prof. Reg. & Ord. Acad. Aboens. in Finlandia, Regalis & Antiqu. Societatum Londinens. Sodelis".

> i Manuscripter består af 43 Ark, som i vanligt tryck låtteligen torde utgora inemot I Alphab.

1423. Die genaue Verwandschaft der Deutlichen und Nordischen Alterthümer: von M. J. G. WELLERN, Predig. in Zwickau.

Lifes mi Samlung einiger ausgesuchten Stüche der Gefellsehast der freyen Künste zu Leipzig, 1 Th. Leipz. 1754, in 8.0, p. 55-71.

Sect. II.

Om de Swears och Göthers Religion och Guda - Lára.

6. 1.

Om deras Religion och Guda-Lara.

1494. Dissert. Academ. de Religione veterum Gothorum. Pr. El. Obrecht, Resp. Dan. D. SOLANDER. in 8:0. Upsal. Keyser, 1697. pp. 20.

Om Svearnes och Göthernes Religion under Hedendomen handlar också Andr. Båld, uti 1 Del af sin, ar 1700, i Upsala utgifne Di-Spuration, Fata Religionis in Scandia in 8:0, P. 19-87.

1425.

1425. Dissert, Inaugur. de Sacris an Sveriges tiquorum Hyperboreorum, Pr. Torstan, Antiquit. Rudeen, Resp. Nic. Hahn. in 8:0. Abox, Winter, 1703. pp. 80.

Arbetet år fördeldt i III Cop.; det första handlar om Sveriges Inbyggares ursprung och ålder; uti det andra beskrifves deras Religion och Guda-Låra; uti det tredje Finnarnas Religion och Asgudar.

1426. Dissert. Acad. de Sacris Sveo-Gothorum sub Paganismo. Pr. Matth. Asp. Resp. Petr. Ekman. in 8:0. Upsal. 1730. Pp. 39.

1427. Beweiß, daß die alten Nordischen und Deutschen Volcker weit vernünstigere Grundsätze in der Religion gehabt haben, als die Griechen und Römer.

Se Gottfr. Schütze Schutzschriften für die alten Nordischen und Deutschen Völcker, II Band, 1 Saml. Leipz. 1752, in 8:0, n. 1.

1428. M. Trogilli ARNKIELS Cimbrisfishe Heyden-Religion, was unfere Vorfahren Cimbrischer Nation, die Sachsen, Guten, Wenden und Fresen, nebst ihren Religions-verwandten, den Teutschen und Mitternächtigen Volckern, für Götter, Opfer, Götzendienst, Gebet, Festtage, Altäre, Haine, Kirchen, Priester, Obrigkeit, Ehestand, Schulen, Zaubereyen, Weissagungen, L 4

168

B. 1. C. 5. Oraculen, Taufe, Leichbegangnisse und Be-Antiquit. grabnisse gehabt: Desgleichen, was sie von der Welt Schopfung und Regierung, von guten und bosen Engeln, von Landstrafen und Trubsalen, vom Tode und der Seelen Unsterblichkeit, von Auserstehung der Todten, der Welt Untergange, der ewi-gen Seligkeit und Verdamnis geglaubet, beschrieben, überall mit Zeugnissen bewährter Autorum beleuchtiget, und mit Kupfern der Heidnischen Götzen gezieret. in 4:0. Hamburg, Wiering, 1691.

> W. E. Tentzel, Monatl. Unterred. 1691. A-Sta Eruditor. Lips. 1704.

> Arnkiels Arbete år omtrykt, och har fåt framsta ställer uti des sa kallade Ausführliche Eröfnung von der Mitterndehtischen Völcker Leben, Thasen und Bekehrung, Hamb. 1703, in 4:0.

> Författaren fortjenar, i anseende til sin slit och åtskilliga nyttiga anmärkningar, som finnas uti hans Skrifter, at med beröm ihågkommas, ehuru man icke altid kan vara med honom of enahanda mening. Han var Proft och Pastor i Apenrade, och asted 1713. Joh. Molleri Cimbria Liter. T. I, p. 22.

1429. Philosophia antiquissima Norvego-Danica, dicta Wolufpa, quæ est pars Eddæ Sæmundi, Edda Snorronis non brevi antiquioris, Islandice et Latine publici Juris primum facta a Petro Joh. Resento. SercSereniss. Daniæ et Norvegiæ Principi Hæ-B. I. C. 5. Sveriges reditar. Christiano, Principum gloriæ, di-Antiquit. cata. in 4:0. Havniæ, Gödianus, 1665. pl. $4\frac{\pi}{2}$.

Uppå Dedicationen följer sjelsva Woluspa, först på Islåndska, sedan på Latin, ester Islåndarens Stephani Olai Uttolkning; slutet göra någre en annan Islåndares, nåml. Gudmundi Olai, Anmårkningar.

År 1673 låt Resenius å nyo trycka Woluspa, under Titel: "Philosophia antiquissima Norwego-Danica, dicta Woluspa, alias Edda Sæmundi. Ex Bibliothece P. J. Resenii. Hafniæ 1673". in 4:0., Denna Uplaga består af 104 sidor, Foretalen och Registret på Islandska Orden oberåknade. Uti forsta Præfationen under Boktryckarens namn berattas, at Gndmundus Andrea, hvilken ocksa sammanskrifvit · et Lexicon Islandicum, ar Uphofsman til denna Woluspis Latinska Ösversatning, jamte de darvid fogade Anmarkninger, som til större delen allenast angå Språker; hvarpå denne Mannens Leiverne korteligen belkrifves. Han dödde i Kopenhamn år 1654 af pesten. Uti denna Uplaga, hvilken år fällyntare ån den förra af år 1665, raknas, i stallet for 50, 64 Stropher.

"De âldsta Sagoliod som man hasver sinnes i den Oddiska Pråstens från Island, Sæmundr Sigsussons Samling, under Titul af Edda, det år Inledning til den gamla Poësien, hvilken år af elste Seculo. Det åldsta håribland år uti des första Capitel, Woluspa, eller Spåqvinnans Låra, eljest Sibylle Spådom kallad. Denna bet L 5

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit. fir af 59 Stropher, och heter Stemre, det år mindre Woluspa, i anseende til Meira, eller den större, utaf hvilken allenast någre af andra anforde ställen finnas. Det är ovist, om den forra varit et kort begrep, eller Utdrag af den sednare, eller denna en tilbkning och förklaring af den mindre; ty uti hufvudsaken finnes någon likhet. Denna år Hedningarnas Troslara, och den därtil hörande Berättelsen om alla Tings ursprung, art, forderf, undergång och tilkommande förnyelse, samt himmelen och des salighet, sasom ock helvetit och des plaga. - Petr. Resenius har latit trycka den lilla Woluspa, eller Sibylle Wisheren, med Anmårkningar och en Latinsk Öfversätning, hvarvid doch uti de efteråt bifogade Islandarens Gudmund Anderssons noter ganska mycker år pamint, och afven som ef E/chenbach öfver Orphei Dickter bewiist, at det mast ar en Theologia Naturalis, och Naturens Beskrifning den râtta Kârnan som i det Mythologiska skalet blifvir förborgad. Nu vore til onskandes, at desse Noter voro utförligare och gingo öfver hela verker, heilker, så vål for det gamla Språket, som de djupsinniga infall och förblomerade Talesatt ar mycket morkt, sa at man har mycker svårt ar komma til denna Kårnan". J. Wilde Anmarkn. öbrer Pufend. Inledn. p. 15.

At P. Denis, en Jesuit i Wien, uti sine så kallade Lieder Sineds des Barden (en Samling af Poësier), trykt dårstådes 1772 in 8:0, jämte åtskilliga gamla Nordiska Skalde-digter, åsven på Tysk vers ösversatt Wolsspa, såsom en Insedning til den åldsta vår Nords Mythologie,

logie, berattas Götting. Anzig. 1773, 139 St. B. I. C. s. Sveriges
pag. 1181. Antiquit.

1429 a). Die Islandische Edda. Das ist: die geheime Gotteslehre der ältesten Hyperborzer, - - enthaltend I. das sibyllische Karmen, die Voluspäh genant: - - II. des Odins Sittenlehre: - - III. Drey und dreyssig Dæmosagen, oder Fabeln. - - Im Jahr 1070. biss 1075. aus alten Runischen Schriften ediret von Sæmund Froden; hiernächst im Jahre 1664. von Resen, - - und nun in die hochteussche Sprache, mit einen Versuch zur rechten Erklärung übersetzt und ediret von Jacob Schimmelmann, Kön. Consistorial-Rath. in 4:0. Stettin, Struk, 1776. 66 Ark.

Öfversättarens Förespråk på 6 Ark vitnar om den mäst otyglade enthousiasme sör detta Ålderdomens minnesmärke, som, ester des påstående, innehåller en gudomelig Uppenbarelse, ingisven på samma sått sör de gamla Nordiska Folkslagen, som vår H. Bibel sör de Österlåndske; hvartil han tror sig sinna skäl i Sakens natur, i Bokens innehåll, i Stilen och i des höga Ålder, med mera. Se Upsala Tidn. 1777, p. 211. och Neuests erit. Nachr. 1777 XXX St. p. 234. Jämnsör C. L. Lieberkühn Miscellanien, II St. p. 66; men lås i synnerhet Götting. Anzeig. 1778, Zugabe XV St. p. 225, hvarest denna Ösversättning med mycken insigt och estertanka granskas. Vore någon hågad at låsa en Fransysk Recension af Schimmel-

Sveriges

B. I. C. 5 melmans Arbeite, sa kan han sla up l'Esprit des Antiquit, Journaux, 1777, Juin, p. 69.

> 1430. De Yfverborna Atlingars, eller Svio-Göthars ok Nordmånners Patriarkaliíka Låra, eller fådan hon var före Odhin II:s tid; af SAEMUND hin Frode, på' Island, ester gamla Runobocker, Ar Chr. 1090. afskrefven; men nu efter trenne Kongl. Antiquit. Archivet tillhorige Gothiska Handskrifter, med Svensk Öfversättning utgifven af Johan Göransson. in 4:0. Stockh. Merkel, 1750. 28 sid.

> > Larda Tidn. 1750, n. 96.

Med Patriarkaliska Låran förstår M. Göransson Forsts Delen af Sæmunders Edda, kallad Woluspa. Resenii Uplaga, som nåst sorut år antecknad, har allenast 59, men Goranssons 67 Stropher. Med Islandska Texten foljer en Svensk Öfversattning; uti bradden finnes meningen med korta ord foreståld, och nederst på sidorne stå Öfversättarens Förklaringar öfver de moika rummen. Vid flutet lifes Titeln af et annat stycke af Sæmunders Edda, kalladt: Wafdrutnis Mat, det ar Drotternes Wijshets Wdf. Som af detta Arbete icke flere ån 200 Exemplar, på Utgifvarens bekostnad, åro uplagde, torde det innan kort blifva nog fällfynt.

At Biærner, i sin tid, varit på vågen gifva ut Sæmunders Edda, med en Latinsk Uttolkning, beråttas uti des Lefverne, hos Rathlef, Gesch. jetzleb. Gel. V. Th. p. 155.

1430 ah

1450 a). Uasihrudnismal, sive Oda-B.I. C. 5. Sveriges rum Eddæ SAEMUNDIANAE una. Qvam Antiquit. ex Cod. membr. Biblioth. regiæ versione latina, varietate lectionum, notis philologico-criticis, indiceque vocum, pro stipendio Communitatis regiæ, opponentium examini sistit Grimus Johannis Thorkelin, defendente - Thorkel. Sigv. Lilliendahl. in 4:0. Hasniæ, Stein 1779. pp. 67.

Nye K. it. Journal, 1779, n. 24. Gotting, Anzeig. 1780. n. 77.

Detta Stycke af Sæmunders Edda, var Görransson sinnad låta trycka, men det har icke skedt. Han kallade det Drotternes Wijshets-Waf. Vild sin Uplaga, har Hr Thorkelin, bland andra Codices, nyttjat en som Langebeck hade fort med sig från Sverige.

1431. Ethica Odini, pars Eddæ SAE-MUNDI Vocata Haavamaal, una cum ejusdem Appendice appellato Runa Capitule, a multis exoptata, nunc tandem Islandice & Latine in lucem producta est per Petr. Joh. Resentum. Ad Serenis. Princip. Georgium &c. in 4:0. Havniæ, Godeanus. 1665.

Haavamaal och Rund-Capitule are tvenne flycken af Sæmunders Edda, hvilkas innehåll Refenius korteligen falunda befkrifver. Haavamaal continet præcepta ethica & sana confilia, præferrim circa divertentium hospitia, ubi Odinus etiam suum iter, uti successerit, obli-

B. I. C. 5. Svetiges Antiquit. que enarrat & historiæ partem immiscer. Eddæ hujus (Sæmundi) Caput terrium appellatur Runa-Capitule, quod est de Magia Odini, in qua octodecim enumerantur genera Runarum magicarum, quarum mirandi quoque recensentur effectus." Resenius namngisver vidare XVI andra Capitel af Sæmunders Edda; annu siere apriknar Goransson, vid slutet af sin Patriar-haliska Ldra.

1432. Edda Islandorum A. C. 1215. Islandice conscriptaper Snokronem Stur-LAE, Islandiæ Nomophylacem, nunc primum Islandice, Danice & Latine, ex antt. Codd. Msctis Bibliothecæ Régis & aliorum in sucem prodit, opera & studio Petr. Joh. Resenti &c. in 4:0. Havniæ, Godianus. 1665. 48 Å.

Eddorne, som Resenius lårit trycka, råknas nu Ibland Iillynne Bocker: se Vogt, Catal. libror. rår. p. 577, Freyrag, Annless. liter. p. 765. De boskrifvan utförligen un S. J. Baumgartens Nache. von merkwird. Bitch. III B. p. 497, och med kritiska Annatkninger, af Schlözer, Island, Literatur und Geschichte, I Th. p. 14 följ.

Uti sit Företal namngisver Resenius Handskristerne, som han nyttjar. Latinska Ösversättningen har Islandska Presken Magnets Olai, förfårdigat är 1629, hvarjennte Resenius likväl betjent sig af en annan Latinsk Ösversättning, hvilkens Försattare är Stophanus Clai. Danska Ösversättaren är obehant.

"Sturlesons Edda ar af det XII el. XIII Se-B. I., C. 5. culo, emedan Lagmannen Snorre Sturleson i Antiquit. bågge lefvat, och innehåller ej allenast et Utdrag af Mythologier utur de âldsta Sagoliod, men uti Fabeltidens vidskepeliga forstånd, tillika med et Anhang om den tidens Skaldequaden, eller Poetiska Berattelser, utan ock en Samling af de hos Skalderne brukelige Namn och Biord til deras forklarande, Edda fjelf synes vara skrifven forr an des Prologus och Epilogus, som åro af en annan Autor, fastån man gemenligen tilskrifver Sturleson det ena med det andra, sasom ock den i Prologo inforda meningen, at Odin tagit Mythologierne och Namnen af Trojanerne och uttydt på sig. Wilde, Anmarkn. ofver Pufend. Inlean. p. 17.

Efter Rudbecks mening, Atlant. T. I. p. 207 och p. 540, skal Sturleson icke i alt hafva väl fattat Skaldernes art, eller är han af någon förvärrad; ty i många stycken visar hans egen Edda det, som är emot hans Krönika.

Peter Hanssen Resenius, Juris Prof, sedermera Borgmästare i Köpenhamn, och slutel. Kongl. Justitz- och Erats-Räd, asled är 1688. Des Lesverne, intil är 1684, står framför Förtekn. på de Böcker som han skänkt til Köpenhamns Academia, och hvilken är tryckt 1685, in 40.

1435. De yfverborna Atlingars, eller + Svio-Gothars ok Nordmanners Edda, det ar Stam-modren for deras, uti Hedendomen, bade Andliga och Werdsliga Wishet; nu första gången på Svensko öfversatt, med

B. I. C. 5 Latinsk Uttolkning försed, jämte et FöreSveriges
Antiquit tal om Eddans ålder och innehåll m. m.
samt om de åldsta ok rätta Skythar, Getar,
Götar, Kåmpar, Arlingar, Yfverborna, Karlar, och alla dessa Stamfader Gomar: Utgifven efter en urgammal ok ganska fullkomlig Upsala Academia tilhörig på Götisko handskrefven Permebok.

Hyperboreorum Atlantiorum, seu Svio-Gothorum & Nordmannorum Edda, hoc est atavia, seu sons gentilis illorum & Theologia & Philosophia: jam demum versione Svionica donata, accedente Latina; una cum Præsamine de Eddæ antiquitate & indole &c. ut & de antiquissimis & genuinis Skythis, Getis, Gotis, Atlantiis, Hyperboreis, Cimbris, Gallis, eorumque satcre Gomero; ad Manuscriptum quod possidet Biblioteca Upsalensis antiquissimum, correctissimum & quidem membranaceum, Goticum, in sucem prodit opera & studio Joh. Got ansson, Phil. Mag. in 4:0. Trykt i Upsala, as H. Hecht, (1746), 94 sid. forutan Dedie, och Föret.

Ldrda Tidn. 1747. n. 22. Hambi Berichte, 1749. n. 28. Erlang. Gel. Anmerk. 1749. p. 298. Uti detta Stycket af Édda, fórekomma, utom Sturlesens Fóretal, 26 Dant-Sagor: fóga happ år at det öfriga blifver tryckt. Omstrykt år Latinska Versionen allena, bakom Engelska Öfversåren at Mallets Introd. à l'Hist.

de Dannem. Lond. 1770, in 8:0. Vol. II. p. B. I. C. 5.
Syerigea
Antiquit.

Goranssons Foreral består af 37 fid. Hand-Skriften, som han folgt, är den som Riks-Cancelleren, Gr. Magn. Gabr. de la Gardie skanke til Upsala Academie, och hvilken år nog skiljaktig ifrån de Manuscripter som Resenius, vid fin Uplaga af Sturlesons Edda, brukat. Denna skiljaktighet hade redan Rudbeck anmärkt, Atlant. T. I. p. 540. Men Goransson går vidare, pastaendes, ar den handskrifna Boken han folgt år skrifven vid Sturlesons tid; at Gothiskan uti detta och Resenii Manuscripter aro ganska olika; och at denna sednares Bocker åro uti språket mycket lika Islandskan, men uti de la Gardiska Boken enahanda med det hår i Riket, på gamla Runstenar förvarade Språket. Fordenskul vil han, at man icke skal såga, det Edda år skrisven på Islåndska, utan på Gothiska; och at hon bor heta, icke Islandares, utan Svio-Gotars och Nordmanners Edda. Han är ock af den mening, at Snorre Stur-·leson sjelf giordt Gothiska Foretalet til Eddan. Demisagorne komma icke ofverens, til tal, med Resenii Uplaga; utan aro raknade ester den ordning, som Upsala Mscpt hasver.

Detta Mscpt beskrisver J. B. Busser, Utkast til Beskrisa. om Upsala, II D. p. 57. Huru oaktsamt Göransson förfarit vid sin Upsaga, och huru han ostast läst orätt, samt selat om Autors mening, derpå lännar Canc. R. Ihre slere Bevis, uti sir Bref til Canc. Råd. Lagerbring, hvarom straxt nedansöre.

B. I. C. 5.

Sveriges
Antiquit. & de la Poësse des Celtes & particulierement des anciens Scandinaves, pour servir de Supplement & de Preuves à l'Introduction à l'Histoire de Dannemark. Par Mr Mallet, Prof. Royal en Belles Lettres Françoises, de l'Acad R. d'Upsal. & de celle de Lyon. in 40. Copenhague, Philibert, 1756. pp. 178. sans l'Avant-propos & la Table.

Bibl. des St. & des Reaux Arts T. VI. P. II. p. 285. Bibl. Impart. T. XIV. P. I. p. 82. Merc. de France, 1759. Juill. Vol. II. p. 123.

Mallet gas ut sin Introduction à l'Histoire de Dannemark, où son traite de la Religion, des Loix, des Moeurs, & des Usages des anciens Danois, i Köpenhamn, 1755. in 4:0. hvarps fölgde det här uptagne Supplement, kallat: Monumens de la Mythologie & de la Poësse des Celtes, och hvilker egentel. är en Ösversätning af en god del af Edda, med Anmärkningar.

Detta Arbete låses också på Engelska, under Titel: "Northern Antiquities: or a Description of the manners, customs, Religion and Laws of the ancient Danes, and other northern Nations; including those of our own Sexon Ancestors. With a Translation of the Edda, or System of Runic Mythology, and other pieces, from the ancient Islandic Tongue. — Translated from M. MALLET'S Introduction &c. With additional Notes by the English

Translator, and GORANSSON'S Latin Version B. I. C. 5. of the Edda". London, 1770. in 8:0. 2 Voll. Antiquit.

Til denna Öfversttning har den okånde Utgisvaren lagt, utom egna Anmårkningar, et vidlystnigt Foretal, hvaruti han bemödar sig bevisa, at Göther och Celter åro tvenne aldeles åtskilde Folkslag. Aldramåst utbreder han sig öfver Språkens olikhet. Vår Ihres Glossarium har han icke kånt.

1435. Joh. ERICHSONS Verzeichnis von den Spuren Göttlicher Wahrheiten, die sich in der Edda Islandorum finden.

Lases uti Hamb. Beytrage, 1741. p. 710-

1436. Dissert. de Eddis Islandicis, seu Veterum Septentrionalium Mythologiis. Pars I. Pr. Magn. Beronius, Resp. Ol. O. NORDING. in 4:0. Ups. 1735. pp. 54.

Sedan Författaren handlat om Edda i gemen, des namn, årskilnad emellan Edda och Stalda, beskrifver han den åldre, eller Saemunders Edda, samt den delen deraf som kallas Voluspa. Långre har han icke kommit, likvål har Prof. Oelrichs i Bremen, å nyo låtit trycka denna Afhandling, och lemnat den tredje stållet uti I. Tom. af Samlingen, kallad: "Daniæ & Sveciæ litteratæ Opuscola hist. philolog. theol." Bremæ 1774. in 8:0. Se Nya Lårda Tidn. 1775. p. 14.

1437. (Canc. Rådet Joh. IHRES) Bref til Hr Canc. Rådet Sven Lagerbring, M 2 roranB. I. C. 5-rórande then Islandska Edda, och egente-Sveriges
Antiquit. ligen then Handskrift theraf, som på Kg!.

Bibliotheket i Upsala förvaras. in 8:0. Ups.

Edman. 1772. 43 sid.

Ldrda Tidn. 1772. n. 26—28. N. Crit. Nachr. 1773. p. 315. Gótting. Anzeig. 1773. p. 1234. J. C. Gatterers Histor, Journal, II Th. p. 178.

Handskriften af Edda, som Upsala Bibliothek åger, anser Canc. Råd. Ihre såsom en åkta Afskrift af Sturlesons Original: ty at denna namnkunniga Islåndare år Autor til vår Edda, och at någon åldre af Sæmunder aldrig existerat, det tror han sig hasva til sullo bevist.

Hvad Sturleson velat skrifva, och hvad vi efter honom hasva, säger han, är intet annar än en Introdustio in Artem Poëticam Islandicam; och har altsä Austors husvudsakeligaste Föresats icke varit at i System bringa then Hedniska Theologien, utan allenast at anföra hvad Skalderne singerat, och egenteligen hvad som gifvit anledning til deras sörblomerade Talesatt m. m.

Många nya och grundeliga Anmärkningar förekomma i detta Bref, jämväl åtskillige gisningar, hvilka, änsköne de icke alla skulle vinna bifall, likvål vittna om Försattarens lyckliga Snille och vidsträkta Kunskap i vår Nords äldsta Historia och Literatur.

På Tyska, låses Canc. Råd. Ihres Bref, til des våsenteliga Innehåll, och med Anmärkninger, uti z Del. af Schlözers Islåndische Literatur

ratur und Gefchichte; Gotting. u. Gotha: 1773, B.I. C. 5. Sveriges in 8:0. Dock likval gar Schlözer daruti lan Antiquit. gre an Ihro; at han icke en gang vil medgifva Sturleson varà Forfattare af Edda. Se N. Crit. * Nachr. 1774. P. 251. fahi::::::

Prof. Schlözers Inkast och Tvifvelsmål har Canc. Rådet Ihre besvarat uti et Bref til Kgl. Ofver-Hafpradik. Uno von Troil, dat. Upsala, d. 21 Och 1776 och trykt mot flutet af v. Troils Bref, rorande en Resa til Island. (Stockh.) 1777. in 810. p. 191-311.

En annan vederlägning af Prof. Schlözers Tankar, rorande Islandska Spraket och Litteraturen, Sagornas trovärdighet med mera-läses mi Foreteler framför: "Sagan af Gunnlaugi Ormstungu ok Skalld-Rafni, f. Gunnlaugi Vermilingvis & Rafois Poetæ Vita. Ex Metis Legati Magnæani, Hafnite 1775." in 4:0.

1458. Gottfr. Schütze Nachricht von einem Unachten Nordischen Gelehrten, dem Edda.

Denna Afhandling, som förnt varit tryckt uti de så kallade Hollstein. Anzeigan, 1751. n. 38. läses nu uti Gotter. Schutze Schutz - schriften für die alten Nord. und Dentsch. Volker. II B. 1. Saml. p. 83-90.

At åtskillige lärde Mån misstagit sig, och rrodt at med Edda forstods någon gammal Scribent, det hafva Mollerus, Keysler, Mælman och flere pamint, samt derpa foretedt exempel, hvilka Prof. Schütze har famlat. Hans Afhandling har likvål icke förhindrat, at ju För-M 3 fatta-

112

B. I. C. 50 futures of Bibl, Germanique begit famuna fel. Aut mit. T. IX. P. II. p. 448 hvarest Guranssons Pa-. triorhalifia Lara falunda belkrifves: "C est un Recueil de Vers sur Dieu, ses persections, la Trinité, la Creation &c., qu'on auribue à Edds & Voluspo, qui florissoient quelques Siecles vent la Reformation".

> 1A39, Is ATLINGA, det ar: de for-na Goters hur uti Svea Rike Bokstafver och Salighets-Lära, tvåtusend tvåhundrad filir före Christum, utspridde i all Land; igenfunden af Jon. Góransson. in 4:0. Stockli, Salvius 1747. 180 fid. Dedicat. til R. Stånd och Innehåll oberåknade.

Ldrda Tlan. 1747. n. 50.

Forfatteren fer uti Runorne, deres ordoing, antal och sammansättning, sådane Hemligherer, fom fore honom ingen blifvit varse. At var Norde aldste Inbyggere egt någon kunskap om den sanna Guden och des Dyrkan, är bevilligt; men at de afven vetat om en til-kammande Fralfere, des kors och dod m. m. låver vål ingen ero. _ Er nyt infall är likval icke det, at Poëren Virgilius ralat om Fral-faren; ty linge fore Goranston hade den, for sin upeldade Inbilnings-giffia och fina besynnerliga oden, bekanta Abbe Foydit pastat dezsamme, Ja, denne mannen går in lingre; ty han igenfinner afven hos Virgilius, icke allenath Trefaldigheren, wan och Bevis for Skieselden, emot Proteilanterne.

1440. Jo. Chphi. CLEFFELII Præ- B. I. C. 5. Sveriges cognita Theologiæ veterum Germanorum. Antiquit.

Se denna Forfattares: "Antiquitates Germanor. ponissimum Septentrionalium selectie", Frf. & Lips. 1733. in 8:0, p. 419 - 479. Denna Athandling tarfvar likvål många både tilokningar och förbättringar.

- 1441. Disput. Philos. de Polytheïa Ethnicorum, Pr. Laur. Normannus, Resp. Petr. Gust. Liungberg. in 80. Upsal. 1642.

Har atlkilligt, som, i synneshet angår Nor, diika Folkens Afguda-dyrkan,

1442. De Heliolatria, Geolatria, & Selenolatria Septentrionalium.

Lis Ol. Rudbecks Atlantita, T. II, C. 5, 6, -8, hvarest vises pat var Nordan Inbyggare dyrkat få väl Solen; som Jorden och Mänan; same at derma Dyrkan, til de andra Delar i Verlden, har ifrån Norden kommen är.

1443. Jo. Ge. KEYSTERI Dissert. de Cultu Solis, Freti & Othlinf. -

Se "El. Schenius de Diis Germanis, cum notis & observat. Jo. Jarkii, Halæ, ex officina Crugiana, 1728, in 8:0 p. 759 - 771. Bibl. Raisonnée T. L.

1444. Christ. NETTELBLADT Distertatio de Heliolatria Veterum. in 4:0. Gryphiswald. 1734. 1445. M 4

the put the antiquistic Critics Lunion religions in Operation private excisens across in Critical Private excisens across in Private P

Om de Nort ke Follons under vid pilles monde Formbrkeiser i Minn, handler G. Schlese, Schutz-Schriften der II & 3 St. n. 2

1446. Dissert. de Fichtiis Upsalicafium Numinibus eorumque Cuku. Pr. Jul. Micrander, Resp. Martin. WRETMAN. in 8 o. Upsal. 1683. pp. 48.

Hir belkrifvas Thor, Oden och Frigga, fans Afguda dyrken med offrande af Djur och Mennilkor.

Om Nordiska, Folkens Afgudar talar Adamus Brem. ap, Lindenbgogium, p. 61, 62. Atlkilligt i detta imne har Steph. Joh. Stephanius semlat uti Anmarkningarna öfver Saxonis Grammet. Danika Historia p. 139; likaledes OL Verelius, uti Anmarkningarna til Göthriks och Roles Saga: p. 33. Jämnfor Ol. Rudbeckii At-lantica, på flure ställen; Jo. Schefferi Upfal. Antiqua C. XII. Lis ockia E. J. von Weitphalens Foretal, framfor IV Tomen af des Monumenta inedita rer. Germanicar, hvarest han, anledning at Thom. Brod. BIRCHERODIZ Tourns Sacer, den han til trycket befordrat, vidlystigen beskrifver elle de Nordiska Folkslagana Afgudar, hvilkas Belfren i Kopparstick bifogas. Bircherodii Afhandling har foljande TiTitel: "Taurus seer, seu cultus & idololatriz B. L. C. s.

Everiges
Tauri, apud plures Gentes, præcipus Aegyptantiquit.

tios, Phonices, Græcos, Romanos, Sinemes,
Indos, Septentrionales, populos, speciation antiques Gothos & Cimbros, Historia."

1447. Joach. WIEDANDT Differtate.
1. II. de Thoro, principe Veterum Septentrionalium Idolo. in 4:0. Haffnix. 1709,

Jämnfor Jo. Schefferi Upfal. Ant. Q. VI. p. 49—67. och Ihre Gloffar. S. Gath. under order Tor. Tom: II. col. 925.

Cafp. Springerius, Amiquite regni Thueing.
L. I. C. I. mon 12. leder Thueingiska Landers
och Folkers Numn från Afguden Thora-Cerfamme gon W. E. Tentzel, Monati. Unterred.
57.1689. p. 378. och in ytterligare, 1694. pag.
412.

Vidiskingen bevises et med Thos forstas Romarenas Jupiter tonons. Forsattaren feles icke beläsenhet; men af Nordiska Scribenterne, med dem han bordt rådfora sig, känner han nande sanska så.

Thor war, seinem Ursprunge nach, keine Germanische, sondern eine Rinnische Gotthem Auch haben keine andere Germanische Stämme, als die in Skandinavien sitzen, wo vor ihnen schon Finnen gewohnt haben, mit denen sie M 5 ver-

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit. vermischet worden, diese Gottheit angebetet. Der Name Thor bedeutet einen Gott in dem allgemeinen Verstande des Worts &c. Thunman, Unterfach. p. 271. följ.

1449. Gottfr. Schütze Beweis dass die Statue des Abgotts Thor zu Upsal in Schweden eine unächte gelehrte Reliquie sey.

Uti denna Försattares Schutz - Schriften für die alten Nord. und Dentsch. Völker, IL. B. i Saml. p. 9144981

Det stympade Trabelate, som förvaras uti Sakristian i Upsala Domkyrka, och hvilket sinnes afragit Suer. Ant. & Hest. T. I. Tab. 61 sägud utan grand vara Afguden Thors Bild. Detta har Jo. Peringsköld til ösverslöd bevist, och är utom des sä silmänt bekant, at det söga lönte mödan, sör denna, sä kallade oäkta Reliquie, varna den lärda verlden,

1450. Differt, de Marte Hyperboreo, Pr. Fab. Toerner, Resp. Nicol. Passenus. in 8:0. Upsal, 1707. pp. 42.

Met Mari Hypwborous forlis Oden; se Jo. Schefferi Upsal. Ant. och ihre Giosar. SucoGiothe under order Oden. T. II. col. 272.

1451. Om Odin, og den Hedniske Gudelære og Gudstieneste udi Norden, af Peter Frid. Summin 420. Kiöbenh. 1771. 382 stat utom præmissa.

Götting. Anzeig. 1772. p. 209. Uti N. Crit. Nachr. IX. B. Greifsw. 1773. in 420. p. 56

Mythologie so guth behandelt und aus ein an Antiquit, der gesetzt worden, als in diesem Buche, obgleich freilich nicht alles auf Gewissheir, sondern verschiedenes noch auf Hypothesen gebauet werden müssen." Vidlystigen är Boken recenterad uti J. C. Gatterers Histor. Journal, II Th. p. 140—161.

1452. Exercit. Academ. de Rhea Gothica. Pr. Fab. Tærner, Resp. Ol. Henzig. in 8:0. Upsal. 1716. pp. 33.

Rhea Gothica betyder Freya, eller Frigga,
Alskogs, Ymnighets och Fredens Gudinna.
Jo. Schefferi Upsal, Ant. C. VIII. p. 95-116.
Ihre Giassar. S. Goth. under order Frigga,
T. I. col., 599. E. J. de Westphalen, Prafat.
ad Tom, I. Monumentor, ineditor. rer. Germanicar. p. 57.

1453. De Minoribus Upfaliæ Diis.

Las Jo. Schefferi Upsalia Antiq. C. IX. pag. 116—128.

1454. Dissert. de Mercurio ejusque cultu. Pr. Nic. Stobæus, Resp. Petr. Lid-Holm. in 420, Lond. Goth. Berling 1745. pp. 16.

Författaren år, hvad Merkur, famt des namn, göremål m. m. vidkommer, af enahanda mening med Ol. Rudbeck, Atlantica, Tomo L Cap. 32.

B. i. C. 3: 11. 1455. Aegeria Nympha, Atlantica, Sveriger from Romana (Differt, Acad.) Pr. Andr. Goding, Resp. Petr. Salanus. in 8:0. Holmiz 1694. pp. 10.

de Fanin, ad Clar. Dom. Ol. Rudbeckium, Med. Prof.

Se Ol. Verelii Auflar. Notar. ad Hervorar Saga, Uplat. 1674. in ful. p. 23-35. For-thattatens mening ar, at Gotherne med ordet m. Fassis, velat bemärka den fanna Guden; men läs också Ihre, Glossar. S. G. T. I. col. 425.

manga andra Scribenter, Herth. Ulr. von Lingen, Kleine Teutsche Schriften, Wittenb. 1730. in 8:0. I Th. p. 24. med paminnelser emot acskillige sa val Tyska som Svepska Austorer.

1457. Differt de Creatione Mundi ad doctrinam Hyperboreorum. Pr. Sv. Bring, Resp. Nicol. Dahlman, in 4:0, Lundæ Goth. 1752. pp. 14.

1458. Differt. Problemat. an Trinitas personarum in Deo gentibus sit cognita? Pr. Sv. Bring, Resp. Laur. Joh. Bo-RABUS. in 40. Lundæ Gothor. Berling, 1749- ipp, 21. iii (**)

Författuren bekänner, at han icke förstär Mag. Göranssons sublima meningar uti Is Atlinga, til-

tiltror sig likvål hafva bevist, at Hedningarne B. I. C. 5.
Sveriges
långt fore Christi Fodelse hafva vetat af Tre-Antiquit.
faldigheten.

Om Talet tre gånger tre, som hosts för heligt, se Car. Lundii lårda Anmårkning, Notæ ad LL. Westrogoth. p. 104.

1459. Gottfr. Schütze, Lehrsätze der Alten Nordischen und Deutschen Völker von der Versöhnung mit Gott.

Uti des Schutz-Schriften, II B. 3 Saml. n. 1.

1460. Gottfr. Schütze Beweis, dass die Lehre von den Engeln, den Alten Nordischen und Deutschen Völckern nicht unbekant gewesen.

Se samma Forfattares Schutz-Schriften, l. c. n. 2.

1461. Joh. Erici, in Acad. Equ. Sorana Prof. Juris, Observationum ad Antiquitates Septentrionales pertinentium Specimen. in 8:0. Haffniæ, ap. Heinek & Faber, 1769, pp. 191.

Författaren handlar, Observat. I. "de Somniis ex doctrina veterum Septentrional. p. 9-148, och Observat. II. de Geniis Hominum & Familiarum tutelaribus in specie, ex doctrina Boreal. p. 149—191. Et vålgrundat omdome om denna Bok låses Allgem. Histor. Biblioth. XIII. B. p. 125.

B. I. C. 5. 1462. Exercit. Acad. de Lucis HeSveriges
Antiquit. bræorum & veterum gentilium. Pr. Joh.
Palmrooth, Resp. Bened. Lund. in 8:0. Upsal.
Wankis. 1699. pp. 38.

Uti detta Arbete namnes nagot om vara sa kallade helga Lundar: jamfor Jo. Loccenii Antiquit. Sveogoth. L. I. C. 3.

1463. Disp. Acad. de Gallorum veterum Druidibus, Pr. P. Lagerlos, Resp. Jac. J. Waldius. in 8:0. Upsal. 1689. pp. 104.

Emellan Odins Drottar och Gallernes Druider finner Författaren nog likhet.

1464. Differt. gradual. de Gallorum Druidis cum Gothorum Drottis collatis. Pr. Sv. Bring, Resp. Nicol. Smedberg. in 4:0. Lond. Goth. Berling, 1758. pp. 27.

Ldrda Tidn. 1759. n. 63.

1464 a). Dissert. gradual. Vindicias veterum Druidum Hyperboreorum sistens, quam, Pr. Joh. Bilmark, publice defendet Jonas Kiellgen. in 4:0. Abox, 1769. pp. 18.

Ganska litet förekommer hår om de gam'a Nordiska Druider, eller Drottar, hvilka Författaren allenast betraktar såfom Åmbetsmån; tagandes dem i försvar emot en Anonyme, som fålt et ganska omildt och ogrundat omdöme, icke allenast om desse, utan ock alla andra åldre och nyare tiders Åmbetsmån i Riket. B. I. C. 5.
Sveriges
Skriften, som vederlägges, namngisves icke.
Antiquit.

1465. Dissert. Histor. de Templo Upsala, Idololatriæ quondam per Septentrionem sede. Pr. Jac. Arrhenius, Resp. Petr. Hesselius. in 4:0. Upsal. Keyser, 1698, pp. 52.

Detta vackra Arbete anföres här, så vida det handlar om de Svears och Göthers Religion och Guda-lära under Hedendomen, samt det namnkunniga Upsala Tempel.

Huru Författaren recenseradt våre lärde Måns skiljaktige Meningar om gamla Upsalas belägenher, år hår ofvanföre anmärkt.

Upsala Afguda-Tempel beskrisves vidlystigen af Ol. Rudbeck, Atlant. T. I. C. 7, och i korthet af M. Eenberg mi des Berdttelse om Upsala Stad, Cap. II. p. 94. Se också Joh. Peringsköld Monumentor. Sveogoricor. Lib. I. Uplandiæ partem primariam, Thiundiam, continens, Sect. I. Cap. II.

1466. Dissert. Histor. de priscis per Sueciam Asylis. Pr. S. Lagerbring, Resp. Olav. AGRELL. in 4:0. Lond. Goth. 1775. Pp. 39.

1467. Disputat. Histor. Philolog. de Andronoduria, maxime Hyperboreorum in paganismo. P. Andr. Norcopensis, Resp. Sam. Terserus. in 8:0. Upsal. Keyser, 1686. pp. 38.

Men-

Menniskor hafva i Norden blifvit offrade til Afgudarne, in fjelfva Regenterne offrades för årsväxten, hvilker beråttas om Domalder, de Svenskas, och Olof Tråtelja, Wermelands Konung, at förtiga det fom såges om Aune, den där skal hafva offrat nio sina söner för at verhålla långt lif.

1468. Gottfr. Schützii de cruentis Germanorum gentilium victimis humanis, Commentatio, in 4:0. Lipliæ, Langenheim, 1741.

Denna Tractat har Forfattaren, år 1743, å nyo gifvit ut med tilokningar, och under följande Titel: "De cruentis Germanorum Gentilium victimis Liber unus. Lipliæ, Langenheim, 1743." in 4:0. 124 sid sorutan Dedicat. Foretal och Reg.

Gotting. Gel. Zeit. 1743, p. 526.

1469. Dissert. Histor. Polit. de Devotis pro Patria, Pr. Joh. Hermansson, Resp. Joh. Sparrman, Erichson. in 8.0. Upsal. Werner, 1720. pp. 40.

Författaren kallar; "Devotos pro patria eos, qui pro communi falute, necessitate id exigente, atque dum vident, vel saltem opinantur se sua morte, patriæ commoda maxime promovere posse, gravissima adeunt discrimina, ac cum inimicorum strage gloriosissime occumbunt, vel etiam ultroneæ morti, sese ramquam victimas publicas, offerunt; " hvarpå han framter åldre och nyare bevis, så vål utas våre som fråmmande Historier, dock altsamman nog superficielt. 1470.

1470. Otthon. Sperling II J. C. & B. I. C. 5. Sveriges Consil. Reg. de Baptismo Ethnicorum Dis-Antiquit. sertatio.. in 8:0. Havniæ, ex Typogr. Reg. 1700. pp. 211, sine Ded. Præf. & Ind.

Nova Litter, Mar. Balth. 1700. p. 85. Jo. Molleri Cimbr. Liter. Tom. II, p. 852.

Jämsor Er. Walls Differt. de ritibus Baptismi Veter. Sveon. Upsal. 1729, in 8:0. §. 2. 3.

1471. Thom. BARTHOLINI, Thom. Fil. Antiquitatum Danicarum de causis contemptæ a Danis, adhuc gentilibus, mortis, Libri III. ex vetustis codicibus & monumentis hactenus ineditis congesti, in 4:0, Hasniæ, Bockenhofer, 1689 pp. 702. except. Ded. Præf. Gratulat. Elencho Capparaque Ind. Auctor. & Mscptor.

Atia Eruditor. Lips. 1689, 1690. J. Le Clerc. Biblioth. Univers. T. AV. p. 380.

Författaren har genom mångfaldiga digresfioner gjort sit Arbete vidlystigt och ibland
oredigt. Det kan likvål med nytta brukas,
ty Bartholinus ågde mycken insigt uti de åldita Nordiska Hindlingar: at han uphöjer sin
Nation framför alla andra Folkslag, samt ofta
med håssighet angriper våra Historie-Scribenter, det måste man hålla honom til goda.

Thom. Bartholinus, Son af den namhkunnige Lakaren som ågde samma namn, var Historiar: Professor i Kopenhamn och Kongl. Antiquarius; han assed in emot slutet af år 1690. B. I. C. 5. 1472. Exercit. Academ. de Rupe Sveriges Antiquit. Gentilitie. Pr. Fab. Torner, Resp. Georg. WALLMAN, in 8:0. Upsal Werner. 1716. pp. 35.

Præcipitium Attestupa, Attestorta vel Attestapul (in W. Gorhia), unde olim se dejiciebant, qui tædio vitæ & intempestivo desiderio ad sedem beatorum in Glyssiswall, Wallhall, &c. citius veniendi agebantur", år afritad Svec. Aut. & hod. Tom. III. Tab. 49.

Om Walshall, eller de Saligas Boning, kunna i synnerhet Keysler Antiquit. Septentr. & Celt. och P. F. Suhm, om Odin, med nytta esterses.

1473. Meletema Philos. Histor. de Immortalitate mentis ad doctrinam Hyperboreorum. Pr. Sv. Bring. Resp. Nils Hollston. in 4:0. Lond. Goth. Berling, 1748. pp. 36.

Ldrda Tidn. 1749, B. 56.

1474. Specim. Academ. de Staty defunctorum secundum. Fabularum veterum doctrinam. Præs. Laur. Hydrén. Resp. Car. Joh. Alstrom. in 4:0. Upsal. 1753. pp. 22.

Lárda Tidu. 1753. n. 55.

1475. Der Lehrbegrif der alten Deutschen und Nordischen Völcker von dem Zustande der Seelen nach dem Tode überûberhaupt, und von dem Himmel und der R. I. C. S. Hölle ins besondere, entworsten von M. Ansiquit. Gottfr. Schütze. in 8:0. Leipzig, Langenheim, 1750. 370 Seiten ohne dem Reg.

1476. Gottfr. Schütze Abhandlung von den Freidenkern, oder so genanten starken Geistern, Esprits forts, unter den alten Deutschen und Nordischen Völckern. in 8:0. Leipz. Langenheim, 1748, 86 Scit.

1477. Gottfr. Schütze Vergleichung zwischen den Freydenkern des Nordischen und Teutschen Alterthums, und zwischen den starken Geistern der neuern Zeiten.

Se: Schutz-Schriften für die alten Nord. und Deutsch. Völcker, II B. 2 Saml. n. 1. Denna Afhandling är och 2 öfversatt på Fransyska och tryckt i Brüssel 1755 in 8:0. Se Büschings Nachr. von dem Zustande der Wissensch. und Künste in den Kön. Dän. Reichen und Land. II Th. p. 424.

§. 2.

Om Soeurnes och Gothernes Tiderdkning och Fester.

1478. Jone GAM Schediasma de ratione Anni solaris, secundum rudem observationem veterum paganorum in Islandia, ex Solis motu restituti, reserente Ara Froda (vulgo Multiscio) Cap. IV. Schedar. cujus Textus Islandicus ad verbum Latine redditus in notis additis e mente Auctoris exponitur. N 2

Afhandlingen är trykt bakom Arii Schedæ, feu Libellus de Islandia, edit. ab Andr. Bussæo, Havniæ 1733, in 40. p. 81. Uti andra Sction handlar Författaren de Annorum initio apud Veteres.

1479. Adami Henr. LACKMANNI de Computatione annorum per hiemes, priscis gentibus Hyperboreis usitata, Disputatio Chronol. Histor. in 40, Kilonii, Bartschius, 1744. pp. 60, sine Dedicat.

1480. Specim. Academ. de Initio Anni veterum Svio-Gothorum. Pr. And. Celsius, Resp. Ifaac WALLERIUS Goranson, in 4:0. Upsal. 1741. pp. 23.

Tidn. om the Lard. Arbeten 1742. p. 117.

Författaren bevisar, at våre gamle Förfäder i Sverige började året vid Vinter-Solsfånder, och at de vid samma tid sirade deras Jule-Högtid.

Hårom handlar med mera Ol. Rudbeck, Atlantica, Tom. I. C. 5. Eljest finnas angående vår Tideråkning många vackra och nyttiga Anmärkningar uti Magn. Celest Computus Ecclesiasticus, Ups. 1673. in 8:0, jämväl uti Andr. Spoles Comput. Ecclesiast. ibid. 1693.

1481. Oropadiora Dierum hebdomades Svio-Gothica (Differt. Acad.) Pr. And. Celsius, Resp. Edv. J. Amnell, in 4:0, Upsal. 1743. pp. 27:

Man

Man kan hårvid jämföra Thom. Mareschalli B. I. C. 5. Sveriges Observationes in Version. Anglo-Saxonicam, bak-Antiquit. om Franc. Junii Uplaga af Codex Argenteus, Dordr. 1665. in 4:0. p. 511 sqq.

1482. De Fastis Runicis.

Lås Ol. Rudbecks Atlantica Tom. II. C. IX. Åfven dårstådes p. 160 sqq. visar han Runstafvens påfinnare vara Kon. Atle, samt at Runstafven aldraförst blifvit skuren af Kimiboarna.

1483. Fasti Danici, universum tempora computandi rationem antiquitus in Dania et vicinis Regionibus observatam, libris tribus exhibentes. Ex variis Patriæ Antiquitatibus & Autoribus fide dignis eruti, ac in lucem emissi ab Olao Worm, D. Med. in Acad. Hafn. Prof. Publ. in fol. Hafniæ, Sartorius, 1633. pp. 148. except. Dedic. Præf. rel.

Detta Arbete beskrisver N. P. Sibbern, Biblioth. Histor. Dan. Norveg, p. 329.

1484. Tractatus brevis de Tempore, quem vulgo Computum nominant, ubi agitur de variarum Gentium annis & menfibus, item septimanis, diebus & horis: ubi etiam de dierum ac noctium quantitate, horaq. ortus & occasus Solis. Item de anni characteribus, nec non incensione & aetate Lunx, ad singulos dies mensis, & a quo mense Lunatio denominanda sit.

B.I. C. 5 Irem de Festis Anni, nec non Kalendario beriges Irem de Festis Anni, nec non Kalendario Antiquit. Chirometrico, Juliano atque Runico &c. collectus studio Simon. Kexleri, Mathem. Prof. in 410. Aboæ, Petr. Hansonius, s. a. pl. 18.

Dedicationen är underteknad d. 18 Januar. 1661.

1485. Idea Scipionis Runici (Dissert. Grad.) Pr. Petr. Elvius, Resp. Frider. Swab. in 8:0. Upsal. Werner, 1708. pp. 54. c. Tub. æri inc.

Forfattaren håller fig vid Rudbeck, och p. 10 beråttar han at Joh. Thomæ Buræus år 1599 låtit urgå en Tafla med Titel: Runa Kidnslones Ldrospån, hvorpå några Runstasvar finnas aftagne, se Schefferi Suee. Lit. p. 49.

Uti Kongl. Antiquitets-Archivo forvaras en myckenhet Runstafvar, af hvilka åtskillige blifvit aftagne och stuckne i tråd, tillika med en varj balja (af trad) som Buræns skurit och gitvit Kon. Gustaf Adolph, 1 Ark in fol. Desutom finnas på samma ställe afritade och stuckne, en Calender på et Yxelkaft, en annan på et Pilkelkaft, åter en annan på en Somlåda; delslikes ock en Finsk Rune-Almanach, på flere tilsamman-håftade Benskifvor. Formodeligen år det denna senare, som Assessoren Er. Jul. Bioerner belkrifvit under Titel: Uttydning på Finska Tidastasven, le Foreralet til Nordiska Kämpadaterne p. 36, hvilken Belkrifning likvål icke lårer vara af trycket utgifven; men i Mic. finnes den i Friherl. Ralambike Bibliotheket. E۵

En Runstaf, som förvaras uti Råds-Biblio-B. I. C. 5.
Sveriges
thequet i Leipzig, beskrifver och förklarar Antiquit.
Prof. A. G. Kæstner, Samlung einiger ausges.
Stücke der Geselschaft der freyen Kunste zu
Leipzig, III Th. Leipz. 1756. in 8:0. p. 390409.

1486. Dissert. Grad. de Antiquitate Calendarii Runici, Pr. Bened. Ferner, Resp. Erland. FRYKSELL. in 4:0. Holmiz, Salvius, 1758. pp. 42.

Disputationen år hållen i Upsala.

1487. Swenskt och Runskt Calendarium, som wilar Nytånningen in til året e. C. Börd 1840 och innehåller et Swenskt Cisiojan, samt en kort Pörklaring öfver Runstafven och des Figurer, jemte de gamlas sätt at upfinna de rörliga Fester. (af Sam. Krook) in 12:0. Upsala 1690, pp. 34.

1488. Tabula Runica, comprehendens perpetuum Calendarium, 1 Julianum, 2 Gregorianum, 3 Leopoldinum, 4 Romanum; 5 Græcum, 6 Hebræum, 7 Runicum. Amstelod. ap. Jac. de Veer. 1697. Fol. pat.

Detra Calendarium skall tillika vara utgisvet på Hollandska. Fårsattaren år Andr. Lunpelius, M. D. och Stads-Physicus i Götheborg, dåd 1720. Se Asta Liter. Suec. 1722. P. 301. Sveriges

B. I. C. 5. 1489. Msc. Calendarium Runicum, det Antiquit. år: Svea och Gotha Tiderakning, af hedenhôs, och ån af Allmogen brukelig, med alla sina requisitis eller sullfang, af manga Runestafvar sammanskrefven och noterad. A. 1634 af J. H. R. (Jona Haqvini Rhezelio) men år 1699 i Stockholm afritad och noga affatt, med figurer i bråddarne på Högtidsdagarne, efter Runastafven, som han finnes på gamla Pergamenter, af Jona Petri Nybelio, Smolando, in 4:0.

> Denna Handikrift forvaras uti Friherrl. Rålambika Bibliotheket, på Hogfjo.

En annan Copia finnes uti Antiq. Archivo, hvarvid ligga; "Carl HAGELBERGS Samlingar .. om åtskillige mårken på Runstatven; item des afritning på Gr. Bondes Primstaf, med Odens, Thors och Friggas Bilder,"

1490. Msc. Aldur Handinga fornum Gautskum Runa Staufum: Kort Historisk Beikrifning och Sammanhang om de forna Giothers Tijderåkning och gamla Runstafvar, och theras åtskilnad, af Clas Johansson PRYTZ. in fol. med fig.

Msctet forvaras uti nyssnämde Friherrl. Rilambika Bibliotheket.

1491. Petri ELVII Undervisning om Run - eller Primstafven, huru man den rätt förstå och bruka skal. Utgifven i Upsala 1715. in 4:0. 2 ark.

1492.

1492. Msc. Den en rund tid ur vå-B.I. C. 5. Sveriges gen lagde gamla Svenska Runstafven, up-Antiquit. letad och i liuset framted genom des Beskrifning, af Carl Ludv. von Schantz. Stockholm, 1721. in 4:0. 20 Ark.

Ibland Handskrifterne uti Ant. Archivo.

1493. Kort och tydelig Undervifning, huru man skal förstå och bruka Runstafven, in 12:0. Upsala 1742.

Tidning, om the Ldrd. Arbeten, 1742, p. 30.

Denna lilla Tractat, försattad af Carl Carleson, sluteligen Stats-Secret. vid Krigs-Expeditionen, tryktes om i Upsala, 1743, in 12:0. 32 sid. En ny Upsaga, med "åtskillige Anmarkningar, samt et vackert Kopparst. tilokt," utkom genom Prof. Mårten Strömers föranstaltande, åsvendårstådes 1748, in 12:0. 2 Ark.

Redan år 1723 hade And. Celsius, i sin Almanach for det Året, tr. i Stockh. hos Horrn, infort en "Förklaring olver Helgedagarnes mårken på Runstafven,"

1494. Den gamla Svenska Hushålds-Almanachan, Runstafven; innehåller fordna och merendels ännu i behåld, våra Förfåders Seder, utmerkte med sina Tecken; Helgedagarne äro utsatte med sådane mårken, hvilka af bilda de Öden, H. Martyrer, måste utstå, för Christi Namns bekännelse, til hvilkas åminnelse, samma dangar

B.I. C.5. gar firas; dels ock, äro Tecken, som gifSveriges
Sveriges
Antiquit. va tilkånna de Hushålds-Syslor den tid på
åhret, bora forråttas, til esterråttelse for
gode Landt-Hushållare, som uti rättan tid
vilja Landt-bruket skota. in fol. pat. Sthm.
Wennberg. 1775. i Å.

1494 a). Runstafven förnyad, samt des Beskrifning och Bruk, af Abr. M SARL-STEDT. in 80. Sthm. Pteisfer. 1776. 36. fid. jemte et Kpstick.

Som Runstafven kommit ur bruk, såger Författaren, och han tror orsaken dertil vara, at Runorne åro så aldeles okånde Bokståfver; ty har han fallit på den tankan, at, i stållet för Runor, nyttja andra bekanta Bokståfver. En sådan af honom sammansatt Staf meddelas i Kopparstick, jemte Beskrifning och Bruk.

1495. Dissert. Gradual. de Veterum Sveo-Gothorum hiemali Festo Juliorum. Pr. Petr. Elvius, Resp. Andr. Dahlbom. in 8:0. Holm, 1703. pp. 48.

Disputationen är hållen i Upsala,

1496. Otthon. SPERLINGII Dissert de Nomine & Festo Juel, tam antiquorum, quam hodiernorum Septentrionalium. in 8.2. Haffin. ex Typogr. Reg. (1711).

Om detta Arbeta kan lässa N. P. Sibbern Biblioth. Histor. Dan. Norveg. p. 290 och E. J. v. Westphalens Foretal framför I Tem. af hans

hans Monument. inedit. Rer. German. pag. 17. B.I. C. 5. not. (0). Det ar nu for tiden, i sjelfva Dan-Antiquit. mark, nog sålfynt.

1497. Exercit. Academ. Saturnalia Scytho-Romana exhibens. Pr. Fab. Torner, Resp. Jac. Enewald. in 8:0. Upsal. Werner, 1716, pp. 34.

Är foga annat än et sammandrag af det, som Ol. Rudbeck skrisvit i detta ämne uti sin Atlantica.

Om ursprunget af order Jul, se i synnerhet Ihre, Glossar. Sviogoth. T. I. col. 1002. folj.

1498. Dissert. Gradual. de Festo Juul. Pr. Magn. Rydelius, Resp. Andr. Tulin, in 4:0. Lond. Goth. Decreaux, 1734. pp. 18.

1499. Differt. Histor. de Festo Julio Hyperboreorum antiquo. Pr. Henr. Hassel, Resp. Dan. Penzin, in 4:0, Abox, Kampe, 1748. pp. 17.

1500. Abhandlung von dem Nordischen Juelseste der Alten: von M. Chr. Aug. KRIEGELN.

Lisses uti Samlung einiger ausgesuchten Stücke der Gesellsch. der Fr. Künste zu Leipz, II. Th. P. 482-494.

1501. Jani Burcheronii Palæstra Antiquaria, Disquisitionum curiosarum in Academ x Hasniensis, Collegio Regio publice B. I. C. 5. blice propositarum centuriam exhibens, in Antiquit. 8:0. Hasn. 1688. pp. 254.

Jean le Clerc, Biblioth. Univers. T. XV. p. 198. N. P. Sibbern, Supplem ad Biblioth. Hiftor. Dano Norveg. in E. J. de Westphalen Monument. inedit. Rer. Germ. T. IV. col. 1569.

De tio Ashandlingar, som uti detta Stycke af Bircherodii Arbete sorekomma, handla allesamman om Jule-Festen, och de vid detta tilfälle brukeliga Lekar.

D. Janus Bircherodius, Professor i Kopenhamn, sedermera Biskop i Aalborg, asled 1708.

1502. De Solemnibus Juliis disserit, atque ad pie celebranda natalitia sacra Servatoris, cives Academicos, pro officii ratione, hortatur Acad. Gryphisw. Rector, Joan. Georg. Pet. Moeller. Hist. Pros. Reg. & ordin. h. t. Com. Palat. Cæs. in 4:0. (Gryphisw.) Literis Rosenianis, 1769. pp. 22.

Neue Crit. Nachr. Greifsw. 1769. in 4:0, V. B. p. 416.

1503. Dissert. Academ. de Festo veterum Svio-Gothorum Disano. Pr. Andr. Celsius, Resp. Joh. Bened. Norlin. in 4:0. Upsal. 1742. pp. 18.

Tidn. om the Ldrd. Arbeten. 1742. p. 120.

Om Disa handlar utsörligen Ol. Rudbeck, Atlantica Tom. I och II. på stere ställen, som fås igen efter Registret. Hvad Jac. Wilde e.B. I. C. 5. mot von Dalin, angående denna Gudinna på-Antiquit. minner, kan låsas uti des Alm. Råtts Histor. T. I, C. II. p. 131. not.

Sagan om Drott. Disa, quæ Fabula Messenio non est antiquior såger Ihre, Glossar. S. G. T. I. col. 330, sinnes stucken i koppar af Eimert i Nürnberg, ester Klöker Ehrenstrahls ritningar: se Hamb. Beytr. 1742. p. 501.

Joh. Messenius har betjent sig af detta amne til en Comædia, hvilken han låtit trycka under Titel: "Disa, thet är en lustigh Comædia om then förståndige och högsberömde Drottningh, Fru Disa, hvilken sanferdeligen utsat och hållen ähr i Upsala marknad", Stockholm, A. Olossons Arsvingar, 1611 in 4:0, isem Stockh. Meurer 1635, item ibid. 1648, 1691, in 8:0.

Uti Fortekn. på Kamn. Erie Stroms Bibliothek, som forsåldes i Stockh. 1749, forekommer p. 131: En Italiensk Opera, med Titel: La Disa Regina di Svetia; Tryckstället och årtalet utsättas icke.

1504. Dissert. Grad. de Luna Disana. Pr. Er. Burman, Resp. Ol. S. Lidnorg, in 8:0. Upsal Werner 1729. pp. 20. cum Tab. Novilan. & Plenilun. Jul. & Disan.

1505. Dissert. de Nundinis Disanis. Pr. Petr. Elvius, Resp. Wilh. STRANG, in 8:0. Upsal. Werner. 1712. pp. 58.

Sect.

B. I. C. 5. Sveriges

Sect. III.

Antiquit. Om Swearnes och Göthernes Dygder, Seder, Lefnadslätt na. m.

§. 1. Om deras Dygder.

1506. Parodia, qua Landes Sveonum ex lib. 7. Eneid. carptim memorantur, in Collegio Stockholmenfi, ad II diem Martii anni 1646 recitata a Petro J. Bellingio. in 8:0. Stockh. typis Medrerianis 1646. i Ark.

1506 a). Differt. Acad de pracipuis veterum Sveo-Gothorum Vintutibus. Pr. Joh. Hermansfon, Rusp. Joh. Gust. HALEMAN, Gust. Fil. in 8:01 Upsal: Wetner 1751. pp. 80.

Våra gamla Förfåders förnamste Dygder voro Tapperher, Måtteligher, Frikottigher, Ädelmodigher, Mildher, Sedigher, Råttrådigher, Gudsfruktan, m. m. Deras Hjekemod beikrif-

ves utforligalt.

De aldraaldsta Beskrifningar om Svea-Gothiska Folkets Dygder, tagne utur Tacisus, Jul. Cassar, Salviatius och stere ansören Joh: Görn Ansson, Sven Rikes Kon. I istoria p. 405. sap. Jämkör J. A. Rosinir Dissert de immutabili Gentium genio, Lond. G. 1756. in 4:0. § 10.

1507. Spezim. Acath de Hospitalitate Sveo-Gothorum. Pr. Laur. Arrhenius, Resp. Eric. N. SPARRMAN. in 8:0. Upsal. Werner, 1728. pp. 28.

1508.

1508. Differt, grad, de Amicitia de-BA. C. 5. vota veterum Hyperboreorum vulgo Fost-Antiquit. brodralag. Pr. Joh. Hermansson, Resp. E-ric. HIELM. in 8:0. Upsal. Werner, 1721.

PP- 34-

1509. Dissert. Histor. de Symbolis veterum Scandianorum Civilibus, P. I. II. Pr. Joh. Bilmark, Resp. Carol. Sedenius, in 40, Aboæ 1764, 1766. pp. 40.

1510. Joh. SCHEFFERI Argentorat. Memorabilium Sveticæ Gentis Exemplorum Liber fingularis, in 80. Hamburgi, Schultze, 1671.

Boken år omtrykt: "Hamb. & Holmiæ, apud G. Liebezeit, typis Nicol. Spieringii 1687", in 8:0. pp. 211. Föreralet m. m. oberäknat. Detta Arbete kan med råtta kallas en Svensk Valerius Maximus. Det består af 37 Capitel, uti hvilka inga andra ån Svenska Exempel förestållas af Dygder, manliga Gerningar, iluga Utlåtelser m. m.

Det sinnes också på Svenska ösversat med Titel: Svenska Folkets Åro-minne, Stockholm, Schneidler, 1733. in 8:0. 288 sidor, utom Dedicat. och Inledningen. Ösversättgren är Nils Husvedson Dal. Uti Inledningen upraknar han någre af våre förnämste Historie-skristvare, dock ganska kort och ofulkomligen; berättendes tillika, at Regem. Adjutanten vid R. Lif Gardet til sot, Riddenstierna, och Secret. vid Riks-Archivum, El. Palmskold, haft äsven

äfven slika Samlings - Arbeten for sig, som detta Schefferi år.

Hvad den förra vidkommer, så hade han vål mycken håg, men hant ej långt: Palmfehölds Samlingar, i detta åmne, torde finnas uti Upsala Bibliothek.

Eljest år också nyssnämde N. H. Dals Inledning sårskilt trykt på Latin, med Titel: "In Joan. Scheffeti Argentorat. Memorabilia Sveticæ Gentis exempla, Isagoge." Utan stållets eller Tryckares namn, in 8:0, 1 ark; men kommer icke ofta söre.

£ 2.

Om Svearnes och Göthernes Vishet och Lärdom.

Se hår nedanfore V Boken, som handlar om Bokeliga Konsterr- och Ldrdome Historien i Sverige: de tilhorande Skrifter upråknas i III Cap.

· S- 3•

Om Svearnes och Gathernes Lefnads/ått och Nérings - fång.

1511. Meletem. histor. Aboriginum Scandianorum præcipuos vicæ sustinendæ modos sistens P. I. Pr. A. A. Scarin, Resp. Jac. Starkov. in 4:0. Aboæ. 1740. Pp. 48.

Vår Nords åldsta Inbyggare lesde af Jagt, Fiskeri, Härnad, Boskaps-skötsel, och Åkerbruk, och desse Nåringssång beskrisvas här. Fortsåtningen saknas,

1511 a).

1511 a). Differt. de Agricultura ve-B.I.C. 5. Sveriges terum Sveo-Gothorum. Pr. P. Kalm, Resp. Antiquit. Fols. Aren Lus. in 4:0. Abox 1778. 14
Ark.

1511 b). Samlingar til Svenska Åkerbruks- och Sädes-Historien; af Engelbert Jörlin, Mag. Docens i Nat. Hist. vid K. Acad. i Lund.

'Uti K. Sv. Patriot, Sdiftap. Handl. V. St. 2. 3. Afdel.

Går ilrån de äldsta intil nårvarande tider. Et Utdrag låses uti Stockh. lårda Tidn. 1786. n. 4. 5.

1512. (Carl Reinh BERCH) Afhandling om de gamla Svenskas Hus, til Bygnadstätt och Inredning; samt borjan til Byars och Städers anläggande.

Uti Nya Sv. Biblioth. II. B. 2 St. p. 51-74.

1513. Korta Anmärkningar vid Svio-Göthernas fordna Hushäldsvett, til almänt ompröfvande (i Upfala) framstålte af Claes Blechert Trotzellus, och Edv. Ulr. v. Hauswolff. in 4:0. Stockh. 1752. 50 sid.

Larda Tidn. 1752. n. 60.

1514. Tal vid Præsidii asläggande, om Sverige i sin amne och Sverige i sin upodling, hållit i K. Sv. Vet. Acad. den 29 Apr. 1749, as Ol. Dalin. in 80. Stockh. Salvius. 24 sid.

Lárda Tidn. 1749, n. 41.

På Tyska läses detta Tal uti C. E. Klein Stockholm. Magazin, III. Th. p. 171-196.

Emot detta Tal. har Er. Jul. Bioerner skrifvit en Declamation, som i Handskr. sörvaras uti Ant. Archivo.

1515. Handlingar til Uplyfning om Forntidens Seder och Hushållning.

De hora til XVI Sec. och stå uti Nya Sv. Bibl. II. B. 6. St. p. 339-359.

1516. Om Handtverkeriernes Ålder, i Sverige, af Carl Reinh. BERCH.

Denna Afhandling står i Samlaren, V. Del. n. 65. 66. 1774.

1517. Ortus & progressus veteris Navigationis (Dissert. Acad.) Pr. P. Lagerlöf, Resp. Joh. Petre. in 8:0. Ups. Keyfer. 1687. pp. 62.

Til vårt ämne hörer i synnerhet III Cap. hvarest undersökes: quando primum & quomodo antiquitus in Septentrione nostro navigatum est.

1517 a). Oratio de re maritima prifcorum Sveonum, quam in illustri Collegio Stockholmensi, d. 25 Nov. a. 1646, ex memoria proclamabat *Petr.* J. Belingius, in 4:0. Stockh. typis Selovianis. pl. 1³/₄. 1518. Dissert. Açad. de Scandiano-B. I. C. s. Sveriges rum rebus maritimis. Pr. P. Lagerlof, Resp. Antiquit. Arvid Boroenius. in 8:0. Holmiæ, Eberdt. 1690. pp. 96.

Disputationen är hällen i Upsala, och en af våra goda Academiska Athandlingar.

1519. Afhandling om Nordiska Folkets fordna Sióväsende, så vål til Handel, som Örlog, uplåst för K. Ver. Acad. af Carl Reinh. Berch, då han dår nedlade sit præsidium. in 8:0. Stockh. Salvius, 1766. 3 Ark.

Lárda Tidn. 1766. n. 51.

1520. Joh. Phil. Murray, de re navali veterum Septentrionalium, Commentatio.

Uri Nov. Commentar. Soc. R. Scient. Gætting. T. IV. p. 119—136. Innehållet uprepas vidlyfrigt Gétting. Anzeig. 1773. pag. 1137—1142. Jämnför Nya Larda Tidn. 1774. n. 15.

1521. Tal om Sveník Siómagt; hållit för K. Vet. Acad. vid Præsidii nedläggande, af Aug. Ehrenswärd. in 8:0. Stockh. Salvius. 1767. 31 sid.

Larda Tidn. 1767. n. 45.

Om Sjömagternas, men i synnerhet den Svenskas Öden, höll Mårten Eklund, d. 28 Jan. 1754. som år Hert. Carls Namnsdag, et Svenskt O 2 Tal. Sveriges

B.I. C. 5. Tal, i Upsala, til hvilker Cane, R. Ihre utgaf et Antiquit. Latinskt Programma, hvaruti han bevisar, den tron vara falik, at vårs gamla Fåder ej haft andra Fartyg an små Fiskare båtar. Lärda Tidn. 1754. n. 15. 16.

> 1522. Joh. Cph. Kleffel Abhandlung (I. II.) von den Vorzugen der alten Nordischen Seekunst vor den Romern und Griechen in 4:0. Kiel, 1753, 1754, 1755. 113 Ark.

A. F. Busching Nachr. von dem Zuft. der Wissensch. u. Kunfte in den Kön. Dan. Reich. u. Ldnd. I. B. p. 73. p. 587.

Författaren var Rector i Tonningen: hans Lefverne, jemte en Fortekning på des Skrifter, lases i foren. Journal, II. B. p. 531.

1523. Dissert. de Piratica. Pr. F. Torner, Resp. Magn. Thelaus. in 8:0. Upsal. 1716. pp. 51.

Forfattaren har nog litet om detta Nåringsfång, hvilket fordom i vår Nord ansågs for så hederligt: se J. Thomasii Observat. I. II. de latrocinio gentis in gentem, uni Observation. se'actar. ad rem litterar. spectant. T. VII. pag. . 150-205. Halæ 1703. in 8:0.

1524. Specim. Acad. de Vikingis veterum Hyperboreorum. P. I. II. Auct. & Resp. Petr. Ubstron. in 4:0, Upsal. 1730, 1734. pp. 96.

Wilde håller före at Vikingarne voro van B. I. C. 5. Sveriges hederlige, och at man icke bör förblanda dem Antiquit: med Wargar, Sið- och Hårnads-Konungar: fe des Alm. Rätts Hift. C. II. p. 254. i Anmårkn, och jämnför hvad fom hår ofvanföre fagt är n. 1406, samt Ihres Glossar. S. G. T. II. col. 2012.

De Vocibus VIKINGR & VIKING, läses en Anmarkning bakom Sagan af Gunnlangi Ormstungu ok Skald-Rassni, Kopenh. 1775. in 4:0. p. 293-306. uti hvilken Försattaren med exempel bevisar, at med VIKINGR oftast förstås, icke en Sjörösvare i synnerhet, utan en Rösvare i allmänhet, och at man i början med detta ord utmärkt en Stridsman, ledandes det från WIG, bellum, eller rättare, från WIK eller WIG, mansio, statio, propugnaculum m. m.

1525. Differt. de Scandianorum pri-Icorum in commercia & navigationem meritis. Pr. S. Bring, Resp. Jons Stenbeck. in 4:0. Lond. Goth. 1752. pp. 24.

Man kan, om man så behagar, hårmed jåmsöta: "Pet. Fr. Sunm Forsoeg til en Ashandling om de Danskes og Norskes Handel og
Seilads i den Hedenske Tid", som står uti
Kidbenhavnske Selskabes Skrister, VIII. Del. p.
19—84.

1526. Jac. SERENII de veterum Sveo-Gothorum cum Anglis usu & commercio, Dissertatio.

FramDigitized by Google

Framfor des Dictionar. Anglo-Svet. Latin. Hamb. 1734 in 4:0. p. 13-35.

1527. Disp. Acad. sistens peregrinationes gentium Septentrional. in Graciam. P. I. Pr. J. Ihre, Resp. Magn. Ol. BERONIUS. in 40, Upsal. 1758. pp. 48.

Lärda Tidn. 1759. n. 2. Götting. Anzeig. 1760. p. 417.

Skada, at detta arbete icke blifvit, fortsatt. På Tyska, men af korrat, låses det uti Schlözers Allgem. Nord. Gelchichte, p. 541—556.

1528. Differt. Hist. polit. de adscitis ab aquilone Imperatorum Romanorum Armigeris. Pr. A. A. Scarin, Resp. Sigfr. PORTHAN. in 4:0. Abox. 1756. 72 A.

Larda Tidn. 1757, n. 29.

Om bemärkelsen af Namnet Waringar, lås Ihres Glossar. T. II. col. 1069.

1529. De Barangis in Aula Byzantina militantibus Disputatio, quam, Pr. C. A. Klotzio, defendet Auctor Abrah. Jac. Penzel. in 4:0. Halæ, litteris Hundtianis. 1771. Pp. 33.

N. Crit. Nachr. VII. B. p. 383. Greifsw. 1771. in 4:0.

Uri denna Afhandling söker Försattaren, ibland annat, bevisa, at de så kallade Barnagi, eller Vareger, som af Orientaliska Kejsarne brukades til Lisvakt, voro Svenske, och icke

Francker, som Prof. Reiske nyligen pastadt, B. I. C. 5. Sveriges ej eller, som andre foregitvit; ifrån Britannien, Antiquit. Danmark, Ryssland eller Preussen.

1530 Jani Jac. BIRCHERODII Arctos Alexandriæ, sive de priscorum Septentrionalium in urbe illa mercatu. in 4:0. Hasn. 1685.

1531. Iter in Americam (Dissert. Acad.) Pr. Ol. Celsius, Resp. Jac. J. Wahlstedt. in 8:0. Upsal. 1725. pp. 48.

Författarens göromål år at bevila, det Scandianerne icke allenast haft kundskap om America, utan också verkeligen gjort resor til denna Verldenes del, i synnerhet til Norra America; hvarjemte han framståller någre Americanske Folkslags seder och bruk, som ågalikhet med sådane som fordom i vår Nord varit vedertagne. Jämför C. Lundii Zamolxii, C. II. §. 20, 21. p. 53. sqq.

1532. Itinera priscorum Scandianorum in Americam, Dissert. Graduali leviter adumbrata. Pr. P. Kalm, Resp. Georg. A. WESTMAN. in 4:0. 1757. 3\frac{1}{4} Ark.

Kan anses 13 som et Supplement til nåst förei gående Ashandling.

Las ocksa Joh. Thunman von der Entdeckung Amerikens, uti Hallische Anzeigen, 1776. n. 51.

B. I. C. 6 ... 1553 *). Oragio de Nundinis Sveo-Sveriges Antiquit. Gothorum, & emendi vendendique veteri ratione, quam in regia ad Salam Academia pronuntiavit Laur. Ingew. ELINGIUS. in fol. Upfal: Curio. 1667.

> . 1554 Carl Reinh, BERCH, Tal om Svenska Myntets ålder. in 80. Sth. 1753.

Se har nedanfore B. IV. C. V. S. 5. hv irest de Skrifter, som hora til Sv. Myntkunskapen, aro uptagne : har anteknas endast fadane, som handla om gamla Mynt, uptagne utur jor-"deng eller eijelbetundne i Sverige.

1555. Ele. B B ENNER de Thefaurisg leu Variis vettostorum Nummorum cumolis, passim per Syeoniam fortuito casu repertis: 4 3 mic

Uti des Thefaur. Nummor. Sveo Goth. edit. 1731. p. 264-270.

Er Supplement, ifrån 1718 intil nårvarande vild, forfattat al G. R. Berch, focvaras uti Ant. - Archivo.

På lamma ställe upvisas åtskilliga Suiter af gamla Tylka, Engelika och Arabilka Penningar i tagne utur de Skatter som tid efter annan blifvit upgråfne, och intyga med hvad Myat-

9) Har har Sal. Hr Hof Rådet Warmholiz mussikrifvir fig på Numertolet, el. gåt ifrån 1532 til 1553, som dock blott annärkes men icke råttas, i anseende til de beständige Hänvisninger, Hr Forfatteren bade reden gjordt och videre gjor, til efterfoljande Artiklar uti detta Bibliographiska . Velk. _ Urgifvaren.

Mynesorter Handeln fordomdags, isrdeles i det B. I. C. 5. XI och XII See., hår i Landet fornåmligast va- Antiquit, rit drifven.

1556. Msc. Magn. v. Bromell Berättelse om några Myntskatter af Urgamla obekanta små håliga Svenska Silsver-mynt, som på åtskillige tider, hår uti Riket, och åtskillige stållen fundne åro, och nu uti des Sv. Mynt-Cabinet förvaras. Upsatt 1731.

' Uti Ant. Archivo, och en Afskrift bland mina Samlingar.

1557. De Argento, Runis, seu literis Gothicis insignito, quod delineatum in Camdeni Britannia, Anglice nunc loquente & ampliata, literato exhibetur orbi, sententia Nic. Kederi, Reg. Antiquit. Colleg. quod Holmia est Assessor. in 4:0. Lips. Gleditsch. 1703. 2½ ark.

Alfa Erudit. Lipf. 1703. p. 417.

1558. Runæ in Numis vetustis diu quæsitæ, tandernque ibidem seliciter inventæ. Seu de Numis Runicis Commentatio Niç. Kederi. in 4:0. Lips. Gleditsch. 1704. 4 Ark.

: Afia Erudit. Lips. 1705. p. 36.

1559. Nummi Runici D. Car. En-L'ENPREUS brevi Commentario illustrati.

Uti Acia Lit. & Scient. Svet. 1733. p. 26-30.

Uti sit "Tal om den formon och nytta, som fria Konster och Handaslögder tilskyndas af Historien, hållet för K. Vet. Acad. d. 23 Apr. 1748" beskrisver denne Herre tvenne Hålmynt med Runor, som tilegnas Olos Trätelja: de skola, som man tror, bevisa, 1:0 at Olos Tråtelja i sin tid redan fört tre Kronor (således Svea Rikes ojäsaktiga urminnes håsd til detta Rikes Vapen); 2:0 at våra Försåder uti Hedendomen utan motsågelse ågt Runeskristen.

1560. Clavis Numophylacii Runici, five ratio, qua intelligi possit Numorum Runicorum scriptura, imo ætas locusque, quibus cusi olim suerint, si non ubique verissima, admodum tamen probabilis, aliorum quidem, si placet limis perpolienda, at casu in rudetis Gothlandensibus inventa a Georg. Wallin. in 4:0. Holm. Grefing. 1743. 2 Ark.

Är en kort Beskrifning på alla intil den tiden bekanta Runemynt: fullståndigare år Förtekningen på dessa Mynt, som står uti C. R. Berchs Beskrifning öfver Svenska Mynt &c. pag. 6. följ.

En Afhandling om Runemynt i gemen, och tvenne sådane Danske Mynt i synnerhet, låses uti J. H. Schlegels Samlung zur Dånischen Geschichte, Müntzkentnis &c. II B. 2 St. p. 16—31.

1561. Dissert. Acad. de Nummis A-rabicis in patria repertis, P. I. Pr. Car. Abr.

Abr. CLEWBERG, Resp. Mart. Lundbeck. B.I. C. 5. Sveriges Antiquit.

Lärda Tidn. 1756. n. 1.

Fortsättningen saknas, och lårer förmodel. icke följa, sedan Prof. Clewberg är 1765 med döden aslidit.

"En kort Beråttelse om Arabiska Mynt, på många stållen hittade i Svensk jord, upsat as M. v. Bromell", förvaras uti Ant. Archivo, likaledes ibland mina Samlingar. Man kan deraf inhåmta, at denna Myntsort varit gångse, nedre isrån Skåne, ånda up til Dalarne, samt i Finland och Estland.

Arabiska Mynt, fundne i Sverige, och som nu sörvaras i Kongl. Franska Mynt-Cabinetter, nämner Abbé Barthelemy, uti sin Ashandling sur les Medailles Arabes, i Mem. de l'Acad. Royale des Inscript. & Bel. Let. T. XLV. p. 168, hållandes söre, desse Mynt vara til de Nordiske Lånder komne genom Mogoliske Tartarerne, den tid de innehade Lithauen med nåstgrånsande Landskaper.

1561 a). De Nummis Arabicis in Sviogothia repertis, Disquisitio Caroli Aurivilli, Prof. Lingvar. Orient. Upsal.

Uti No. a Asia R. Societat. Upfalienf. Vol.
II. p. 79-107.

Författaren anförer slere skäl, som leda honom til den mening, at desse Mynt kommit ifrån Caspiske Hasvet och genom Ryssland, til Gothland; och det i XIII och XIV Sec. då Handeln i Wisby var som måst blomstrande.

Af nastan enahanda mening är Prof. Tyckfen, i sin Ashandling: von dem so häusigen alten Archischen Silbergelde am Balthischen Meere,
som står uti Repertorium für Biblische u. Morgonländische Litteratur, Leipz. 1780. in 8:0.
VI Th. n. 7. Se Götting. Anzeig. 1781.
pag. 55.

1562. Åtskilligt gammalt och Utlåndskt Gullmynt i Sverige fordom gångbart. in 8:0. 1 Ark.

Ut in årtal, stålles eller Boktryckares namn. Mynten til antalet 46 törestållas i trå skurne, men utan någon Beskrifning. De sleste äro slagne i Tyska Riket, vid slutet af XV eller i början af XVI Sec.

1563. Åtskilligt gammalt och Utländskt Guldmynt i Sverige fordom gångbart. in 4:0. 1. Ark.

Också utan årtal, stålles eller Boktryckares namn, samt af enahanda beskaffenhet med den nåstföreg. Samling. Gullmynten, 52 til antalet, intiga de 5 törsta sidorna: följer p. 6, 7. "Gammalt Utländskt Paymynt, fordom i Sverige sörbudit," 15 st.

Troligen har någon af våra Antiquarier i förra Sec., på befallning, gifvir ut desse Samlingar; och låra formerne som dertil nytjats, til en del, ånnu vara i Ant. Archivi gommor förvarade.

1564. Dissert. Acad. de Nummis quibusdam antiquis in Finlandia haud ita pridem

dem repertis. Pr. Joh. Bilmark, Resp. Ar. B. I. C. 5. Sveriges vid. PAULIN. in 4:0, Aboæ 1769. pp. 21. Antiquit.

Gammalt Mynt är i Finland ofta utur jorden uptaget. Af tolf st. som funnits i Nousis Socken, beskrifvas hår sju: de sleste åre Engelske, ur X och XI Sec.

§. 4.

Om Svearnes och Gothernes Krigs-vdsende.

1565. Dissert. hist. de Militia veterum Gothorum. Pr. Jac. Arrhenius, Resp. Sam. Elewing, Sam. Fil. in 8:0. Upsal. 1698. pp. 56.

Åtskilligt i detta åmne kan lålas, uti en, under Ol. Åkermans inseende, af Laur. Wadensten hållen Disp. de Jure Militari, Ups. 1673. in 8:0 samt uti Joh. Rödbeck Dissert. in Legem VI Charondæ de militia afslissa resituenda. Holm. 1678. in 8:0 som år den sjette af de, utaf sårskilte Författare, isrån 1666 til 1686 i Upsala utgisne Dispp. in Leges Charondæ.

1566. Histor. Undersökning om Krigs-Konstens Tilstånd i Sverige, i Kon. Gustaf den I tid: som vunnit priset i Kgl. Vitterh. Academiens Sammankomst, d. 24 Jul. 1755. af Jac. Röding.

Uti Kgl. Sv. Vitterh. Acad. Handl. 1 Del. P. 131-245.

1567. Carl Reinle. BERCHS Afhandling om fordna Svenska Stridsvapen.

Uti Nya Sv. Bibl. II B. 5 St. p. 274—330 samt sedermera, med tilokningar och sobatringar, framsör II Del. af Kongt. Stadgar, Förordningar & c. ang. Svea Rikes Land-Milice, hopsamlade af S. L. Gahm Persson, Sthm. 1765. in 4:0. Se Ldrda Tidn. 1765. n. 39, 40.

Uti K. Ant. Archivi gommor ligga i forvar en top gamla Stridsvapen, såsom Svård, Koppar-klingor, Strids-hamrar af Sten och Jern, Spjut, Bogar, Armborst, Pilar, Harnesk, Hjelmar, m. m.

1568. Gladius Scythicus, quem, Disfert. Philolog. sub præsid. A. Goeding, exhibet auctor *Nicol*. N. SALANUS. in 8:0. Upsal. 1691. pp. 79.

Den åldre Rudbecks Bref til Författaren vitnar om Arbeters vårde; och i sanning år det en af de båsta Ashandlingar som någon tid vid våra Högskolar utgisvits. — Hon år icke almån, i synnerhet exemplar med et i koppar stucket Titelblad.

"Abrah. Sahlstedts Anmärkningar om de gamlas Strids - Vapen", uti Lårda Tidn. 1773. n. 40—43 åro til större delen tagne utur denna Disputation.

1569. De Gladiis veterum, imprimis Danorum, Schediasma. Autore Tychone Rothe, in 8:0. Hasn. 1752, pp. 93. sine Ded. & Præf.

Och uti Jo. OBERICHS Donia & Sveria literata Opuscul, hist. philolog. theolog. T. I.

Bremæ, 1774, in 8:0. n. 4. Se Nya Ldrda B. I. C. 5. Tidn. 1775, P. 14.

Götting. Anzeig. 1753. p. 1123. A. F. Büschings Nachricht. II. B. p. 327.

Om de gamla Nordiska Folkens Strids-Vapen, Krigs-Konst. &c. handlar vidlyfrigen, men med foga insikt och granskning, en annan Dansk man, C. Thestrup, i et Verk, med Titel: "Danmarks og Noriges Krigs-Armatur i de ældste, mellemste og sidste tider" &c. Kiöbenh. 1756. in 4:0. Se Fortgef. Nachr. von dem Zuft. der Wiffenf. u. Kunfte, &c. I. B. pag. 479.

1570. Dissert. de Religione Armorum apud Svio-Gothos. Pr. J. Ihre, Resp. Frider. Mozellus. in 4:0, Upsal. 1752. pp. 28.

Lärda Tidn. 1752. n. 83..

1571. Dissert. Acad. de Scandianorum prisca religione Signorum Militarium P. I. Pr. A. A. Scarin, Resp. Gerh. Joh. SNELL-MAN. in 4:0. Abox, 1746. pp. 16.

Larda Tidn. 1747. n. 39.

1572. Dissert. Gradual. Scandianorum sequioris ævi religionem Signorum Militarium leviter adumbrans. Pr. A. A. Scarin, Resp. Petr. L. Sundberg. in 40. Aboæ, 1751. pp. 39.

Lärda Tidn. 1751. n. 70. År en Fortlatning af nast forutgående Afhandling.

B. I. C. 5.
Sveriges

Antiquit. Clitate vexillari. Pr. L. J. Colling, Resp.

Christ. Zimmerberg. in 4:0. Loud. Goth.

1755. pp. 22.

1574. Dissert. hist. de Baculis nuntiis, vulgo Bodkaflar. P. I. Pr. Bened. BERGIUS. Resp. Erl. Dryselius. in 4:0. Lond. Goth. 1748. pp. 24-

Fortsätningen saknas, men lås Ihre, Glossar. S. G. under ordet Budkafle, T. I. col. 288.

1575. Differt. de Angaris. Pr. H. Forelius, Resp. Brynolph. TEGMAN. in 4:0. Upsal. Keyser. 1697. pp. 5:3.

1576. Joh. TILLANDER Dissert. A-cadem. I. II. de Angaris. in 4:0. Abox, 1732. Pp. 77.

1577. Dissert. de Monomachia veterum Hyperboreorum. Pr. T. Rudéen, Resp. Joh. TALPO, S. F. in 8:0. Abox. 1703. pp. 22.

Om våra Förfäders Enviges-Kamp (eller rättare Envig, som Ihre påmirner, Glossar. S. G. T. I. col. 403.) handlar P. Salan, uti.anmärkn. til Eigles och Afmunds Soga, Upsal. 1693. in 4:0 pag. 116. sqq. Nägot i samma ämne lätes uti Er. Knörrel Differt. de Diellis. Ups. 1705. in 8:0, Andr. Wings Disfert. de vera Fortitudine militari, ibid. 1725 in 8:0, Joh. Ohnstinom Diffett. de Duellis legitimis, Lond. Galifoc. in 4:0.

Directaf at Envig, ifrån åldsta riderne, varit B. I. C. f. Sveriges i var Nord brukelig, har den lärde Italiena- kaciquitaren Scipio Massei kommit på den tankan, at ifrån Scandiens Inbyggare leda uprinnellen til det östver hela Europa gångse, så kallade Duellerande. Se des Scienza Cavallerasen, in Vecnet, 1716. in 8:0. L. II. C. 1.

1578. Specim, hist. geogr. de Sams Idea, Monomachia veterum Scandianorum celebri insula. Pr. Joh. Bilmark, Resp. Andr. BJÖRKSTRÖM. in 4:0, Aboæ 1765. pp. 19.

I anledning af Hervarar-Saga vilar Forfatturen, at denna i de âldsta tider sa namnkunniga Ö icke bor sokas, hvarken i Danmark,
eller Norrige, utan Oster ut ifrån Sverige, och
således i Finland; hvarest han tror sig hasva
igensumst den, uti en af de uti Sjön Saimen
belägne Öar, icke sångt ifrån den stora och
håssigt brusande Alsven Woxen, som taller in
i Ladoga-Sjön, Sluteligen beskrifves, dock
nög kort, de gamla Svio-Göthers Envig, til
des förnamste omståndigheter.

1579. Frid. Lysnorm de Furore Gigantum Septemulonalium Berserks gangur dicto. in 40, Hasniz 1710.

Trielh ar ingen utur Biblioth. Breitethau.
Tubec. 1747. in 4:0. T. II. p. 416.

1580. Berlerkus, Furorque Berlerkieus, Specim. 'Acad. sub præs. L. Arrhenii, publico 'examini 'fubjectus ab Er'. RAME-110. in 8:0. Ups. 1725. pp. 26.

1 Dill. H. S.G. Del. 31

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit.

Berlerkar höllos för menniskor af en förskräckelig styrka, då raseri föll på dem. Wilde anmärker, Hift. Svec. pragm. C. III. §. 10. at Berserkar, i senare tider, bemärkt Kämpar och Konungarnas Lisvakt. Jämf. des Alm. Rätts Hift. II. Cap. p. 165, 166 i Anmärkn.

En Afhandling i detta amne står bakom: "Krisini Saga, s. Historia Relig. Christ. in Islandiam introductæ," Hasniæ 1773. in 8:0. p. 142—163, hvilken Bok beskrisves Larda Tidn. 1773. n. 90. Götting. Anzeig. 1774. n. 9.

S. 5.

Om Svearnes och Göthernes Klddebonad, Prydnader, Prakt, Sider vid Brollop, Barnsol, Göstebud, Begrafningar.

1581. Otthon. SPERLINGII de Vestitu Danorum (& cæterorum Septentrionalium) veteri, Commentatiuncula.

Uti Nov. Liter. Mar. Balth. 1698 p. 204-212. Med ratta förkastas Cluverii mening, Germ. Ant. L. I. C. XVI. angående Germanernas och Nordiska Folkslagens Klådedrägt.

Åtskilligt i detta smne förekommer hos Ol. Magnus, på slere ställen. Jämnsör J. Loccenii Antiquit. Svio-Goth. L. II. C. 20. O. Sperlingii Notæ ad Test. Absolonis Archiep. Lund. p. 105. och E. J. von Westphalens Företal til I Tom. af Monum. ined. Rer. Germ. p. 18. Läs också K. Carl Knutsons Testamente af är 1470, uti, hvilket åtskilliga Prydnader nämnas, som store Herrar den tiden brukade.

'Alla våra Fåder'' fåger Rudbeck, Arl. T. III, B. I. C. .;
p. 573, "hafva gådt fordom uti Skinklåden, Antiquit, och våndt det ludna ut, fåfom ån alla Lappar i Norden göra, hvilka veta af intet Linne-och Bomuls-lårft." Huruvida G. C. Fleischer, de pelliceo veterum Danorum vessitu, Hasn.
1707 eller 1710 in 4:0, härmed instånimer, vet jag icke, ty denna Ashandling år mig blott til Titeln bekant; men saken i sig sjels tarsvar inga vidlystiga bevis.

At redan i de âldsta tider den blâ fårgen til klådedrågt for de förnåmare, hår i Sverige, varit måst brukelig, bevises med många stållen utur Sagorne, uti en, under Sv. Brings inseende, af Jöns Lind, utgisven Disputat. de Colore tærulev, tessera Gentis Svio-Goth. Lond. G. 1747. in 40. pp. 30.

Någre i vår tid, uti åtskillige Sveriges Landskaper, ibland Almogen, brukelige Klådedrågter beskrifver v. Linné, uti sina Resor genom Öland, Gothland, Westergöthland och Skånc. Om Lapparnes klådebonad handlar Scheffer, C. XVII. p. 204, och Högström, C. VIII p. 145.

1581 a). Beskrifning om Svenska Almogens Sinnelag, Seder, vid de årliga Högtider, Frierier, Bröllop, Barndop, Begrafningar, Vidskeppelser, Lefnadssått i mat och dryck, Klädedrågt, Sjukdomar och Låkemedel, Orternas låge och beskaftenhet m. m. in 4:0. Stockh. Wennberg 1774. 60 sid. förutan Utgifvarens Föret. och et Konst.

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit. År början til en Beskrisning om Sv. Allmogen, et arbete hvarmed då varande Hosmästaren för Kongl. Pagerne, numera Acad. Räntmästaren i Upsala, Frans Westerdahl, länge systelsatt sig. Detta prossitycke handlar om Wassbo Härad i Småland, Jönköpings Lån, och år upsatt af Gust. Gaslander, Kyrkoh. i Burseryd, Wexjö Stift. Se hår ofvansöre n. 489.

1582. Samtal om gamla Svenskars Klåder och Seder. in 8:0. Götheb. 1712.

Titeln år tagen utur Förtekn, på C. F. Ecklefs Bok - Saml. Stockh. 1769. in 8:0. p. 150. Til åfventyrs torde denna Tractat vara mera moralisk, än historisk.

1583. Carl Reinh. BERCH'S Afhandling om Svenska Fruentimrets Klådebonad i äldre tider.

Uti Nya Sv. Biblioth. I. B. Sen. Del. Sth. 1762. in 8:0. p. 194—210. Omtr. med Tilokningar, 1773 uti Samlaren, III. D. n. 39, 40, 41.

1584. Carl Reinh. Bekens Afhandling om gamla Svenska Mansklåder.

Uti Gjörwells Alman. Magazin, I. B. n. 20, 21, 22. samt tillika särskilt utgitven, 1771. in 40, 3. A. Omer. med nya Tilläggningar, 1774 uti Samlaren, IV. Del. n. 50. följ.

Uti Kgl. Bibl. Fidningar om ideda Soker, 1767.

II D. p. 81_87, står en "Fortekning på Kliden.

den, som voro brukelige i Sverige under Me- B. I. C.5. Sveriges deltiden", formodel. af samma Forfattare. Antiquit.

1585. De annulorum, armillarum & torquium apud veteres, præfertim nostrates, usu multiplici

Handlar Jo. Fr. PERINGSRÖLD, uti anmärkningarna öfver Asmunds Kappahanes Saga. Stockh. 1722. in fol. p. 26. sqq. De Antiquor. Torquibus, i gemen, deras uphof, utseende, storkek, vårde, bruk hos åtskilliga Folkslag, m. m. har J. Schesserus sammanskrifvit en liten Tractat, tr. första gången, i Stockh. 1656 och sedan, med Jo. Nicolai Anmärkningar, i Himb. 1707, in 8:0. Han har också tätt et ställe uti J. G. Grævii Thesaur. Antiquit. Romanar. T. XII.

1586. Torques aurel, in Nericia e terra eruti, A. 1722.

Africade och beskrifne uti Aff. Liter, Spec. 1724. p. 599-593.

1587. Nordisk Hjälta-prydnad as Guldringar, dem man fordom burit, så vål på Armar och Händer, som Fingrar; jämte bisogade Figurer, i möjeligaste korthet beskretven as Erik Jul. BIOERNER. in 4:0. Stockh. Horrn, 1739. 76 sid. utom Dcd. och Föret.

Det syngs annu icke vara afgjort, hvartil desla Ringar, dem Biærner gifvit namn af Nordisk Hjälta-prydnad, kunnat varit brukade. Canc. P 2 Råd. F. I. C. 5. criges A stiquit. Råd. Berch, uti sit Tol om Sv. Myntets ålder, p. 9. ytrar sig derom sålunda: "Man vil icke just upvåcka et nytt tvisvelsmål om de store och dervid hångande smårre Guldringar i Ant. Archivo, såsom hade de kunnat vara at resa på marknad med, och ester nödtorsten af hugga större eller mindre stycken; men så kan man dock i bem. Archivo upvisa 12 små stycken af Gulltenar, upsundne 1705 i Westmanland (och afritade hos Biærner, p. 70), hvilka nåppeligen kunna hasva varit brukade på annat sått, än i handel: såsom ock Peringsköld låtit våga dem, och funnit at sördelningen år i det nårmasse proportionerad" &c.

Biærners Bok gaf anledning til några små Skrister, som i följande ordning framtrådde. Til at, på våra strånga Fornålskares bekostnad, roa sig och almänheten, utgaf den vittre von Dalin en satyrisk Skrist, under Titel: "Visdoms-prof, eller Herr Arngrim Berserks sörträssliga Tankar ösver et Fynd i Jorden, intet längt isrån Stockholm, utgi ne 1739." Stockhott. på Schneiderska Boktr. in 4:0, 3 A. Det föregisna Fyndet, som hår sinnes afritat, och i koppar stuckit, var en gammal sönderbruten Koppar-kittel, hvilken ester många raisonnementer, sluteligen påstods vara en Hjälm.

Biærner fann sig träffad, och låt til sit sörsvar trycka: "Alfvarsamma Frågo-tankar om en
publik Satyrist, särdeles om billigt Svar til Austorn af Arngrims Vishets-prof." Schiffbeck
(Stockh.) 1739. in 4:0. 3 A. hvilken Skrist
likvål straxt supprimerades.

Hårpå fölgde: "Ein Madrigal, welches zwar B. I. C. 5. Sveriges ehemals verfertiget, nun aber bey Gelegenheit Antiquit. erwas verändert, appliciret worden auf Ulle Berierks - Unge. Zu finden bey Kol Diegerkrop, in Freystadt." (Stockh.) in 4:0. 7 Ark. En gammal Tysk Student, med namn Pos-SELT, flutel. Noter. vid Bok - Austions - Kammaren i Stockh. och Biærners vån, var Fader för detta milsfödsel. De tvenne sidsta Skrifter hafva ingen annan merite, an den, at de nu for tiden are mycket salifynte: von Dalins Satire, som i alla tider med noje lises, var ej eller allman, innan den a nyo uplades uti II B. af des Vitterhets-Arbeten. Stockh. 1767. in 8:0.

1588. Foan. SCHEFFERI de Orbibus tribus aureis nuper in Seania erutis e terra, Disquisitio antiquaria. in 8:0 Holmiæ, Wankif, 1675. pp. 132. except. præmiss. & addend.

Guldstyckens fom har beskrifvas, och Scheffer latit afrita, och skara i tra, forvaras uti Ant. Archivo.

År 1695 fans et nåstan dylikt Guldstycke icke långt ifrån Alingsås. Detta jamte de foregaende afritade El. Brenner på det nogaste, och låt sticka dem i koppar, 1696, på halft ark, med foljande korta Beskrifning. "Quatuor hi aurei Orhes ex eo sunt genere, quales Ethnici quondam Reges & Heroes in his Regnis Septentrio sal. partim tamquam infignia dignitatis ac virtutis, partim etiam Amuletorum loco e collo gesserunt pendulos, qui postmodum

Antiquit.

dum una cum corum osabus & quibus in vita usi erant armis, aggella humo, sunt contumulati. Ex his Orbibus tres priores simul cum nonaulis enlibus ac telis ferrugine corrolis, A. 1674 apud Scanos in Waa, qui locus a Christianstadio dimidio distat milliari, a rustico quodem inver erendum funt reperti, atq. anno feq. a Cl. V. Jo. Scheffero, peculiari ac erudito Commentario descripti & illustrati, Quartus, qui etiam ex auro confectus probiore, & ab ævi injuria integrior est prioribus, sed quod ad impressas aminer figuras, quam proxime ad eos accedit, pondere continet Ducatos sex, cum quinque partibus octavis, estque a milite gregario e terra erutus, A. 1695 haud procul ab Oppido Alingsasia, in Gothia Occidentali, qui orbis nune, nec non cæreri tres, in Reg. An-Istis Orbibus adtiquit. Archivo asservantur. didi Argenteum ex Gothicis meis Nummum, sub Gothorum Rege quodam in Italia percusium, qui cum easdem propemodum figures esdem simplicitate & sculpendi ruditate ac Orbes isti Aquilonares exhibeat, haud obscure docet, quam nostrates olim earum, quas in patria exercuerant, artium, etiam apud exteros fuerint tenaces." Platen til detta kopparstick åger Ant. Archivum.

Dylika guldstycken åro också fundne i Danmark: de beskrisvas af Thom. Bartholinus, den yngre, Antiquit. Dan. p. 460 sqq.

1589. Kort Utkast til Historien om Prakten i Syerlge; under Pr. A. Berchs in seende, vid Hogskolan i Upsala, utgisvit af Carl With. STRANG: I Del in 4:0. B. L. C. 5. Sverigen Antiquit.

Larda Fidn. 1754. n. 82; Stockh, Hift. Bibl. p. 226. Neuella Gesch, der Gelehrsamk in Schwed. II. St. p. 245. Fortiatningen saknas.

1590. Differt. Grad. fiftens Hypomnemata historica de Luxu Sviogothorum antiquo. Pr. Sv. Bring. Resp. Joh. Fred. Quist. in 4:0. Lond. Goth. 1765. pp. 26.

1591. Tal om den Omforg våra Förfäder användt til öfverflöds afkaffande, hållet för K. Vet Acad, vid Præsidii nedlåggande, den 29 Jan. 1757, af Hen. Adolph Gyllenborg, Kgl. Maj:ts och R. Råd m. m. in 80. Stockh, Salvius, 1757. 11 Ark.

Larda Tidn. 1757. n. 20.

1592. Carl Reinh. BERCHS Afhandling om Lekar och Tidsfördrif.

Uti Samluren, VII. Del. p. 41_53.

1595. Chr. Rosneck Diatr. philolog, de Πενλάδλον, seu certaminum gymnicorum apud Græcos origine, cum applicatione ad ses patrias. P. I. II. in 4:0. Ups. 1748, 1751. pp. 28, 54.

Lärda Tidn. 1749. n. 8.

Löpande, hoppande, kastande, brottande, och sägtande, äre da sein Kämpesärr, som här P 5

B. I. C. 5. beskrifvas; de voro Herda-Lesnaden tilhöriga Ösningar, och vid Högtider mycket brukade.

1594. Joh. Erici Isl. Disquisit. de Philippia, s. amoris equini, apud priscos Boreales, causis.

Tr. tilsamman med denna Forsattares Disquis. de veterum Septentrional peregrinationibus. Lips. 1755. in 8:0. Se n. 2450.

1595. Dissert. Acad. de ritibus Nuptiarum apud veteres Sveo-Gothos. P. I. Pr. J. Hermanson, Resp. Joh. Lucæ Kammecker, in 4:0. Ups. 1726. pp. 41.

Fortsatningen saknas.

Om de Gamlas Frierier och Giftermål har Ev. Ziervogel samlat et och annat utur Stiernhök, Loccenius, Dikman och slere, samt infört det uti sina Histor. Ashandl. om Sv. Mynt och Med. Stockh. 1755. in 40. n. 25.

Atskilligt ang. de i Sverige, vid Brollop, brukelige Sedvenor, lâses uti Jo. SANDMAN Disp. de ritibus Nuptiar. veterum. Upl. 1695. in 4:0. Om de hos os brukelige Hemgasvor, handlar Br. TEGMAN, Dissert. de Apophoretis. ibid. 1700. in 8:0.

1596. Nils Wessman, om de gamlas Sedvänjor vid deras Brollop.

Uti des Skânska Handl. 1755. I Qvert. n. 5. p. 41-50.

"Råtter, fordom brukelige uppå Kongl. Tafel,

fel, vid Bröllop och andra Solenniteter," up. B. I. C. 5. råknas i et Document hos Lænbom, Uplyja. Antiquit. i Sv. Hift. IV. D. p. 99—103.

"Förtekning på de Råtter, som en Vecka äro anrättade på K. Gust. Adolphs Bord, an. 1623", stån i Nya Sv. Bibl. I B. Sen. Del. p. 101—108.

Huru man har i Sverige, vid Reformationstiden, tracterade sina Gaster, både i hvardagslag och Gastebud, kan någorlunda inhamtas af et Köks-Calendarium, tagit utur en handskr. Bok i Linköp: Bibliothek, och tr. i Götheb. Magazin. 1761. n. 13. n. 21.

1597. Carl Reinh. BERCHS Anmarkningar rorande vara Forfaders Madagning och Gastabud.

Uti Abnen.: Tidn. 1772. p. 189 och på slere ställen, ester Registrer.

1597 a). Carl Reinh. Berchs Afhandling om de äldre Svenskars Drycker, Dryckes-käril och Dryckes-Lagar.

Uti Sv. Magazin. 1766. Januar. p. 12-29. Febr. p. 80. — 86. Artiga Anmarkningar: de Septentrional. more strmandi sidem per pocula, lasa uti E. J. v. Westphalens Foretal til Monum. inedit. Rer. Germanicar. T. IV. p. 3. not. a).

1598. Differt. de Cornibus, in veterum Epulis frequentatis. Pr. P. Ekerman, Resp.

B.I.C. Relp. Sven A. WENNERGREN, in 4:6. Antiquis Upfal. 1764. pp. 9.

En mager-Afhandling,

Uti Am.: Archivo forvaras stikillige Dryckeshorn, och deribland et, som nog liknar det, som Fr. Drake lätit afrika uti sin History and Antiquities of York. Lond. 1736. in fol. pag. 481.

1599. Antiquitates Germanorum, potissimum Septentrionalium selectæ, quibus multa ad rem sacram & domesticam spectantia illustrantur acque explicantur. Autore Jo. Cph. CLEFFELIO. in 8:0. Frf. & Lips. 1733, pp. 479. sine præsat.

Beytr. zur crit. Hist, der Deutschen Sprache, XXVIII, St. p. 605.

Forfattaren handlare i tio Cipitel: "de matrimonio Germanor. Seprentrional, de puerperio veterum, de educatione liberorum, de domigiliis & vestitu veterum", &c.

1599 a). Gottfr. Schutzschrift für die Weiber der alten Deutschen.

Uti des Schutzschriften für die alten Nord, und Deutsch. Volker I. B. III. Saml p. 3.

Denna Afhandling har Forfattaren sedermera, med amenliga både tilökningar och förbåtringar, å nyo utgifvit och låtit sårskilt trycka, med Titel: "Lobschrift auf die Weiber der alten deutschen und nordischen Volker." Hamb, 1276. in 2:0 14½ ark. Se Büschings Wohrens. Nochr. Nachr. 1776. n. 46. p. 373; men las ockia B. 1. C. 5. Sveriges Teut/cher Mercur, 1776. Dec. p. 279. Antiquit.

1600. Míc. Onomasticon Gothicum, seu Nomina viris sominisque propria, ex monument. vet. selecta, cum illorum significatione. in fol.

Samlade af Joh. PERINGEROLD: Medfoljer: "Metronymica", eller Fortekning på Man, som fordom nåmur sig efter deras Modrar, uti Tilnamn." Flandskr. forvaras i Ant. Archivo.

1601. Tentamen Philolog. Antiquar. quo Nomina propria & cognomina veterum Septentrionalium, monumentorum Antiquorum, imprimis Illandoumh, opé breviter illustrantur per 70%. Ek 161, Ill. in 8:0; Havii. Pelt. 1773. pp. 122.

1602. Priendinina Side Gothica: Dhet fir en Samling och Upflitt af allesfanda och hår til kunnige Dope hållilli, föll en fun tild hafva varit och annu kunna vasa i Sveriges Rijke och dels underliggjande Provincier brukelige, med deras förmenta grund och uthiprung, sammanhemptade och efter Alphabetet i ordning Råsie af Ohr. L. Grubb. in 8:0: Link. 1674. E ark.

Uti Foretalet, beststende af 8 sid. aro Tecknen uttolkade, som i ställe sor noter stå vid de slåste Namnen; neml. at B betyder Biblisum, D Danskt, T Tyst &c. B. I. C. 5. Sveriges Antiquit.

- -

Under hvar och en Bokstaf anföras först Mansnamnen, sedan Qvinnornas.

1603. Gottfr. Schütze Beurtheilung einer den alten Nordischen und Deutschen Völkern angedichteten und unnatürlichen Grausamkeit gegen ihre Kinder.

Uti den Schutz-Schriften für die alten Nord. und Deutsch, Volker, II B. 3 Saml. n. 3.

1603 a). De Expositione Infantum apud veteres septentrionales ejusque causic.

Denna Afhandling är trykt bakom: "Sagan af Gunnlaugi Ormstungu ok Skald-Rafni, s. Gunnlaugi vermilinguis & Rafnis Poëtæ vita;

ex Mítis Legeti Magnæasi. Hafniæ 1775",
in 4:0, p. 194—219. Författaren namngifves
icke; dock beråttas i Företalet, pag. XX, at
denna lilla Traftat redan en gång varit trykt;
men som den blifvit ganska sållynt, låter man
den å nyo hår framtråda, förhåttrad, tilökt
och aldeles omarbetad.

1604. Differt. de supremo humanitatis officio. Pr. P. Lagerlof, Resp. Joh. Thingwall. in 8:0. Upsal, 1691. pl. 4.

1605. Sepultura Sveo-Gothorum (Disfert. Acad.) P. I. Pr. J. Upmark, Resp. Andr. O. Rhyzelius. in 8:0. Upsal. 1707. pp. 106.

Nova Liter, mar. Bulth. 1707. p. 374.

Sepul-

Sepulturæ Sveo-Gothicæ P. II. de Ex. B. I. C. 5. Sveriges fequiis Christianis. Pr. Andr. O. Rhy-Antiquit. Zelius. Resp. Nic. O. Hwalberg. in 8:0. Ups. 1709. pp. 95.

Bågge desse Disputationer singo 1709 söljande nya Titelblad: "Andr. Ol. RHYZELII, Vestro-Gothi, de Sepultura Sveo Gothorum Ethnica & Christiana, Liber singularia, partibus duabus absolutus, An. Chr. 1703. Upsalis, typis Wernerianis." Lidén Catalog. Disputat. Sect. I. p. 391.

Detta Arbere hade förtjänt, at å nyo upläggas, i fall Autoren, som uti våra gamla Handlingar ägde så mycken insigt, behagat dertil lämna de ytterligare anmärkningar han i detta ämne författat.

At Bicerner varit sinnad gisva ut Antiquitates Scandianorum sepulcrales, berättas i hans Lesverne, hos Rathles Gesch. jetzleb. Gelehrten, V Th. p. 155.

De variis sepeliendi ritibus apud Septentrionales usitatis, handlar Steph. Joh. Stephanius, i Anmarkn. til Sano Gram. p. 90. Jamnsor Renhielms Noter bakom Ol. Tryggmassons Saga. p. 17—27.

1606. Theses de variis mortuos sepeliendi modis apud Sviones et Urnis Sepulcralibus in Pomerania Svetica, a 1727 inventis. Nunc primum, ne memoria rei tam notabilis prorsus intercidat, sed aliquale hujus inventi apud posteros exstet monumentum, in publicum emisit Christian. B.I. C. 5 NETTELBLADT. In 410, Rostochii', Adle Sveriges Antiquit 1729. pp. 36. sine Ded. & Praf.

1607. Disput. philos. de Jure Sc pulturæ. Pr A. A. Scarin, Resp. Joh. N FRIBERG. in 8:0. Abox, 1732. pp. 44

Det sielle Begrefnings-fattet har værit at up branna de dodas kroppar; det vær i de äldste tider, och forr in Grekerne det begynte, har i Norden brukeligt, och strider icke emot menniskans natur och egenskaper.

1608. El. E. Nibelli Dissert. Acad. Funebres Ritus Gracorum aliqua ex parte cum Svio-Gothicis collatos exhibens. Sect. I. II. III. in 4:0. Upfal. 1753—1756. pp. 58.

Lärda Tidu. 1753. n. 52. 1755. n. 99.

1609. Schedialma de laudatione su nebri, Pr. Is. Biorklund, Resp. Gust. Nic. Polviander, in 8:0, Abox 1793, pp. 46.

Til Forevarande anne hover VI. V. de cura Gothorum in ornandis extequitis singulari, dock hade långt mera hårom kunnat lågas.

1610. Car. Ludov. von Schantz, Coll. Antiquit. Aff. Narratio accinata & fuccincta, de perfosfibhe tumuli tepilicalis in Uplandia, rerritorio Simminghundrenii, paroecia Orkesta & prædio Wakuna.

Un Att. Liter. Solt. 1725. p. 34-56.

1611.

1611. Berättelse om några nyligen i ^{B. I.} C. 5. Tryserums Socken, Tiust Hårad och Cal-Antiquit. mare Lån opnade hedniska Grafhogar, och the theruti sundne Saker, framgisven af Henr. Jac. Sivers, S. Th. Doct.

Uti Gjörwells Sv. Bibl. II Del. p. 328___

1612. Differt. de Urnis veterum sepulchralibus, Pr. Ol. Celsius, Resp. Joh. Kempe, in 8:0, Upsal. 1706, pp. 34.

En urna af koppar, funnen på Hesselby, R. R. Gr. Gust. Bondes Såtesgård, item slere Urnor, fundne uti åtskillige Sveriges Landskaper, förvaras uti Ant. Archivo. Åfven dårstådes får man se åtskillige Saker, fundne i Åttehögar, såsom Lumpor af klåder, brånde Benknotor, Håst-tånder, asbrott af Metal-arbeten, sammanrunnet Bly, Christaller, dels slipade, dels rå, Stenar af sammanrunne metaller &c.

"Monumenta Antiqua, argentea & ærea, ex ethnicis Urnis sepulcralibus, in Svecia e terra eruta, jam in rarioribus El. Brenneri asservata, & hic ab eodem secundum magnitudinem veram & genuinam delineata 1714" år et kopparstick på ½ ark. Någre af desse så kallade monumenter åro til anseende icke olika Sadel-knappar, andre åter synas hasva varit zirater på Betsel-tyg.

1613. Tib. TIBURTII Berättelse om en Urna, eller kjäril med Aska och små brånda Ben, sunnen vid Kungsbro (i Ostergöthland).

Bibl. H. S. G. Del. 3.

B. L. C. 5. Sveriges Antiquit.

Uti Sr. Magazin. 1766. Nov. p. S.1.
1614. Joseph. Harten. Mülle Evangel. Pred. zu Lützu im Hertzogreh.
burg, Versuch einer Abhandlung vollenen der alten Deutschen und Nord
Völker. Mit einer Vorrede - Schützens. in 8 o. Altona u. Flensburg,
1756. 170 fid. utom Feret. och Res

Gótting. Anzeig. 1756, p. 637-

Författaren afled i början af år 1777. Austorer som beskriivit Grafkrusker, ne uti åtskilliga Landskaper i Tyskeland räknar J. A. Fabricius, Bibliogr. Austign dit. III. Hamb. 1760. in 40; och J. Keysler, Autignit. jel. Septentrional. El Hanov. 1720. in 80. p. 110—114.

1615. Cimbrische Heyden Bei nisse: wie unsere Vorsahren Cimbrischer tion, die Sachsen, Guten, Wenden Fresen und die von denselben herstamt de Mitternächtige Völcker, I ihre Bez niss-Gebräuche, II ihre Todten-gräber, ihre Grab-kruge, IV ihre Grabschristen und eingerichtet, erklärer, und mit vie Kupserstücken beieuchtiget von M. I gillo Arnkiel. in 4:0. Hamb. 171418 sid. utom Feret. och Reg.

Detra Arbeite ungör egentel. III Deles denne Författares "Ausfürliche Eröfnung "der Mitternächungen Völcker Leben, The und Bekehrung &c." Hamb. 1703, is 4th.
J. Molleri Cmbr. Liter. T. I. p. 23.

1616. Cimbrisch-Hollsteinische Anti-B.I. C. 5. Sveriges Exquitæten Remarques, oder accurate und Antiquit. 1 == umbständliche Beschreibung derer in denen Grabhûgeln derer alten heydnischen-Holl-Teiner der gegend Hamburg gefundenen Reliquien, als Urnen, Wehr und Waffen, Frazieraten, Ringe, Armbander &c. Welche durch häuffige Untersuchung und Aufgrabung derer Tumulorum aus selbigen her-vorgesuchet worden: durch - Chr. Detl.
RHODE, Præp. und Insp. derer Kirchen
auf der Insul Femern, wie auch Past. prim. And. Alb. RHODE, Pastor von welchen felbige so viel möglich aufs accurateste nicht --- allein abgezeichner, und der Riss eines je-Hez den Stücks denen Bogen vorgesetzet, sondern auch illustriret worden. z, 13 sind beygefüget verschiedene zu dieser Materie gehörende, und bisher noch ungedr. Briefe Otton. Sperlingii und anderer berühmten Antiquariorum, wie auch ein volständig Register. Nebst einer Vorrede D. Joh. Alb. Fabricii. — in 4:0. Hamb. Liebezeit u. Felginer. 1720. 443 sid. utom Foret. och Reg.

Deutsche Asia Erudit. LXXI Th. p. 1014. Utaf detta Arbete utgafs, år 1719 och alt intil d. 23 Jan. 1720 hvarje vecka, et ark; hvartil sedermera lades den hår utsatte vidlystiga Titeln. Exemplar sinnas med et nyt Titelblad, och årtal 1728.

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit. Atskillige i Danmark, Jutland och Holssein, uti Grashögar fundne Saker, åro afritade vid "Thom. Brod. BIRCHERODII, de deperditis Septentrionalium Antiquitatibus & maxime Gotho-Cimbricis, Epistola ad Amicum" som står uti E. J. de Westphalen Monum. inedit. rer. Germanicar. &c. T. III. col. 686—710.

1617. Tumbæ veterum ac nuperorum apud Sveones Gothosque Regum, Reginarum, Ducum aliorumque Heroum &
Heroidum, nunc ex vetustatis crypta, in
gratiam superstitum consanguineorum, &
antiquitatis amantium oblectamentum erutæ, atque publico conspectui consecratæ a
Joh. Messenio. in 8:0. Holm. Reusner.
1611. pp. 64, sine Ded.

Et ofulkomligt och felaktigt Arbete.

Uti Catal. Libror. qui in Hist. & Antiquit. patrice sub imp. Caroli XI publicati sunt, berattas p. 19, at Joh. Hadorph arnade et Verk til trycket befordra med Titel: "Liber de Sepultura veterum Sueo-Gothorum, cum Monumentis sepulcralibus Regum & illustrium Virorum, juxta seriem qua J. Messenius in Tumbis suis est usus," men at dericke blisvit sulbordat, intygar Nils H. Dal, Vita Hadorphii pag. 26.

1618. Gottl. SLEVOGTII Recensio Regum Sveciæ, in Monasteriis & Templis sepultorum.

Uti des "Schediasma de Sepulturis Imperator. Regum & S. R. I. Elector. in Monasteriis & TemTemplis, cum præfat. B. G. Struvii, Jenæ B. I. C. 5. 1722. in 8:0, Sect. VIII. p. 175—184, hvil-Antiquit. ken Bok korteligen beskrifves Biblioth. Raison.
T. III. P. I. p. 115.

Författaren börjar med Biörn III, och flannar vid K. Carl XII. Krantzius och Loccenius äro de ende Svenske Häfdateknare han nyttjat.

1619. Dissert. hist. Conditoria Regum Sveo-Gothorum breviter recensens. Pr. C. F. Georgii, Resp. Sv. Sandmark. in 4:0, Upsal. 1758. pp. 20.

Går ifrån Oden til K. Fredrich.

1620. Svenska Konungars Olyks-Öden, Krops-skador, Sinnes- och Krops-skal-ning, Sjukdom, Död, Balsamering och Begrafning, i korthet beskrifne; beledsagade med en föregående Afhandling om Balsameringar och utgisne af H. (Herman). Schutzercrantz, M. D. Kgl. Arch. och Lif-Med. Led. af K. S. Vet. och Kejs. Nat. Curios. Academier, in 8:0. Stockh. Fougt, 1775. 271 sid.

Nya Larda Tidn. 1775, n. 21, 23, 27, 28, 31. Upfala Tidn. 1775, n. 26—29.

1621. En kort Beskrifning om den store och oförliknelige Svea Rikes Konungs, Kon. Gustaf Adolphs Grifte-Chor, uti Riddareholms Kyrkan, i Stockholm, och de dåruti nedsatta Kongl. och Furstel. Lik-Ki-O 2 stor.

B. I. C. 5 stor; stuckna i Koppar med deras InscriSveriges ptioner. Framst for verket sees högbern.

Konungs och des Gemåls, Dr. Mariæ Eleonoræ Mynd och Afbilder. in fol. Sth.

Salvius, 1762, 6 ark jamte 5 hela och 2
halfva ark Kpst.

Beskrifningen har Ritaren vid Ant. Archiv. Jac. WENDELIUS upsat, och Canc. R. von Stiernman: tillagt et Förespråk. Kopparsticken äro af Bergquist illa gjorde, och hela verket föga upmärksamhet värdt.

1622. Míc. Kort Beskrifning på then Kongl. Grafven (samt Pfalzíska och Gyllenhielmska Grafvarne) uti Strengnäs Domkyrka.

En Afskrift bland mina Samlingar. Beskrifningen tros vara författad af Lars HALLMAN, Kyrkoherde i Blacksta och Wasbro, år til äfventyrs et stycke af des Gamla och Nya Strengnds, hvarom hår ofvansöre n. 387.

1622 a). Msc. Beråttelse om Sture-Choret (numera Stenbockiska Grafven) i Strengnås Domkyrka.

År upfat af Bilk. D. Jac. SERENIUS och förvaras ibland mina handikr. Samlingar.

Uti detta Chor voro begrafne Sten Sture den äldres Forfåder, Gustaf med sin Fru, samt Algoth Sture. År 1577 nedsattes där också Riks-Foreståndarens, Hr Sten Stures och des Frus, Fru Ingeborgs, Qvarlesvor, som

fom ditflyttades från Kårnbo Kyrka. Sedan 1714 B. I. C. 5. Benen blifvit upragne, och lagde i en ny bråd-Antiquit. låda, nedfattes de på annat fårskilt ställe.

S. 6.

Monumenta Runica.

1623. Monumenta Sveo-Gothica hactenus exsculpta.

Under denna Påskrift sinnas 48 Runstenar aftrykte: de åro skurne i trå, och utgifne utan årtal, stålles eller Editoris namn.

År 1664 låt Boktr. Henric Curio dem å nyo utgå, dock i en annan ordning, och med Titel: Monumenta Lapidum aliquot Runicorum, samt et kort Förespråk til Läsaren. Runeskriftens Uttolkning intager 7 sid. hvaruppå följer Isländarens, Jon. Rugmans, Drottequide, och sedan Runstenarne: de sinnas gemenligen bakom Götriks och Rolfs Saga, Ups. 1664 in 8:0.

Någre af dessa Runstenar, copierade i större format, åro införde uti P. Bång Hist. Eccles. Ab. 1675 in 4:0 med denna Anmärkn. "Has icones sculpsit, & pro suo arbitrio ex 48 Bureanis electas, adposuit Resp. Jac. Lybeck", hvilken också lårer hasva särskilt gisvit ut dem, och under Titel: "De Svio-Gothis Sec. IV. Christianis, ex Lapidibus Runicis"; denna Titel förekommer uti Cederhamns Catalog, p. 190.

Joh. Thomæ Bureus var den förste, som, på K. Gust. Ad. befallning, år 1630 började afrita våra Rumstenar: des handskr. Collesianea Q 4

B. L. C. 5. Sveriges Antiquit. forvaras annu uti Ant. Archivo; han kom ock så vida dårmed, at någre hundrade blefvo, efter hans Afritning, stuckne i koppar, utan at man nu mera vet hvarest desse kopparplåtar tagit vågen, dock år skadan drågelig, emedan Ritningarne icke voro accurate. Et Exemplar af kopparsticken förvaras uti Ant. Archivo, et annat åger Hr Stats-Secret. M. Benzelstierna.

År 1667 fingo Hadorph och Verelius befallning at afrita Runstenarne här i Riket. Den förra gjorde til den ändan, uti 10 til 12 års tid, åtskillige Resor genom Sveriges Landskaper, och hant änteligen förån han dödde, låta i trå inskåra ösver tusen af dessa Stenar. Joh. Peringsköld fortsatte Arbetet, och tänkte gisva ut dem på sått som han begynt uti Monum. Upland. dårest icke döden kommit imellan. Sonen, Joh. Fr. Peringsköld, har ock varit hågad at gisva ut dessa Stenar under namn af Sten-Krönikor; men hans lisstid var före slutad än Arbetet begynt. Se Göranssons Underretttelse tramsfor Bautis.

1624. Bautil, det är: alle Svea och Gotha Rikens Runstenar, upreste isrån versdenes år 2000 til Christi år 1000, för detta, efter glorw. i åminnelse K. Gustaf Adolphs och K. Carl den XI befallning, aftitade och til största delen uti former inskurne; men nu ester vår allernåd. Kon. Friedrich den I befallning och Riks. Högl. Ständers begäran, med några anmårkningar utgisne af Joh. Göransson, in fol. Stockh.

Stockh. Salvius 1750, 320 fid. utom Un-B. I. C. 5. Sveriges Antiquit.

Larda Tidn. 1750. n. 101.

År 1747 anmålte hos Konungen, Riksens Stånder, Mag. Göransson til detta Arbete. Författaren började det i en utförlig plan, som ies af de tvenne prof-arken vid sluter; men nödgades åndra sit upsåt, så vida han sjelf måste sörja för hela kostnaden vid tryckandet.

Runstenarne, i tråd utskurne, utgöra tilsamman 1173 St. neml. i Upland 662, i Södermanland 171, i Öster-Götland 101, i Wester-Götland 77, i Gestrikland 12, i Medelpad 9, Jämtland 1, hvartil kommir en Tilökning isrån ätskillige Landsorter, såsom i Upland 26, i Sömanland 11, i Öst. Götland 6. Sist sölja Skånska Runstenarne, dem Austor på egen kostnad låtit utskåra, ester den Afritning som sinnes uti Ant. Archivo, 20 til antalet.

Skånska Runstenarne hade Ol. Wormius gisvit ut. Se des Monum. Danica, Hasn. 1643 in fol. L. III. p. 139—237 och additam. ad Monum. Danica, ibid. 1650 in fol. p. 9. sqq. men Nils Wessman, uti berättelsen om sin Ressa genom Blekingen och Skåne, som står i Sc. Mercur. Maj 1758, p. 1310, anmärker, at Wormius antingen blisvit bedragen, eller, ester någon förut lagd plan, illa afritat och sörvänt meningen af Skånska Runstenarne, hvaremot han berömmer Rönnov sör at hasva varit ganska accurat.

Mans - och Qvinno-namn, som igenfinnas på en del Runstenar, item Runa-ristares, eller Q 5 Runa-

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit. Runa-stenhuggares namn, har Os. Verelius samlat, vid slutet af Herrauds och Rosa Saga p. 113—122.

1625. Historiske Anmärkningar öfver och af en dehl Runstenar i Sverige, ang. dhe urgamla Swiar och Giothars Kyrkieoch werdzliga Wasende uti athskilliga mahl, hvaraf man har at finna något ej så förr kunnige; om deras Religion och Evangeliska Larans hijt uti Sverige inkomst, Tungomahls art, Runska Bokstafvers nampn och tahl, Krijgz uttogh, Commercier och andra Resor har ifrån Swea och Göthaland til the uti Africa, Asien och i Europen belägne Orter, med hwad mera, man · så vål af Ritningarne, som Ordesåtten och Stafvelserne, formedelst Stenarnes jämförelse har kunnat inhämpta, forfattat uthaf Petter Dijkman, den aldre, ar Christi 1708 in 4:0. Stockh. Merkel 1723, 183 fidor utom Ded. och Foret.

Acta Liter. Suec. 1723, p. 442.

Författaren, Assessor i Kgl. Götha Hosrätt, assed 1718. Denna Bok är altså slere är ester, des död i dagsljuset framgisven: en Latinsk Ösversättning ägde i Handskr. Ass. Chr. von Nettelbla; se Förtekn. på hans Bokförråd, P. II. p. 46. n. 26. Om Arbetet kan i allmänhet sägas, at däruti Bevis saknas på många ställen.

1626. Msc. Harda Gudir Trigiar auk B. I. C. 5. miuk Gudir Thiægnar; det år Hårli goda Antiquit. drängiar, eller stridbara hiåltar och mycket förnäma tjänare, uti sit Nordiska Atland, Swealoch Götha Rike, från förndelsens mörker upväkte och framkallade af Joh. Peringsköld. in fol.

"En pråktig Titel på en oduglig Deduction, skrisven med mycken håstighet emot Rudbeck, som annorledes uttydde tre gamla ord, hvilka plåga ofta förekomma på Runstenar. Cancellie-Collegium måste bilågga tråtan, och befalla Peringsköld at resa til Upsala, och i godo förlika sig med Rudbeck om uttydningen på dessa Ord". Catal. Missor. in Arch. Antiquit. n. F. h. 28.

1627. Monumenta quædam Sveo-Gothica, suis temporibus reddita, autore O. C.

Desse Ashandlingar XIII til antalet, har Försattaren, D. Ol. Celsius, den åldre, låtit inrycka uti Ast. Liter. Suec. isrån 1726 til 1734. De åro i ordning följande: "I. Monumin quibus manisesta sunt vestigia invocationis papisticæ Sanctorum, cumprimis B. Virg. Mariæ, ut & precum pro desunctis, stabilito in hisce terris Papismo, posita esse demonstratur. II. Sanctiss. Salvatoris, Jesu & Christi nomina, nisi post Christianismum introductum, Lapidibus Runicis insculpi non potusse ostenditur. III. Ethnicorum in monumentis Runicis mentio probrosa arguit, eadem a Christianis esse

B. I. C. 5. Sveriges Antiquit.

confecta. IV. Que crucis figuram iniculptam ostendent, Christianor, haud dubie sunt monumenta. V. Lapides in quibus, pro animarum solatio, facti leguntur pontes, Christianorum Papizantium funt monumenta, VI. Monum, in quibus ex Sacris Scripturis vel a sanctis hominibus desumta nomina occurrunt, ad Christianos pertinent. VII. Demonstratur, eos, quos in Græciam abiisse Lapides commemorant Runici, expeditiones illas suscepisse, postquam majores nostri Christianam sidem profiteri corperant. VIII. De nostrorum prosectionibus ad Longobardos. IX. Lapides in quibus occurrunt precandi formulæ: Gud hialpi Siæl, vel Ant hans, Deus juvet animam vel spiritum ejus, Gud gifvi miskum, Deus misereatur, & hisce similes, ad Gentiles referri non possunt. X. Thirum & Bali, Runographorum præstantissimos, Christianæ fidei addictos fuisse ostenditur. XI. Lapides positi illis, qui in Hvitavadum occubuerant, ad tempora Christiana pertinent, XII. Monum. Runica, in quibus mentio habetur Hierofolymæ, ad Christianos sunt referenda. XIII. Alas, & ma-. jores nostros, qui ad illos profecti in monumentis Runicis leguntur, Christianos fuisse."

Runstenar, afskrifne, med D. Ol. Celsi, den âldres, crisi, in 8:0. 2 Band, forvaras uti Ant. Archivo: en curieux Samling, hvilken Sonen, Canc. R. Magn. v. Celse, som sådt den ester sin Fader, dijt forårat.

1628. Bewis, at Ogs Runsten (i Wallentuna Sokn, i Upland, som blisvit hållen sor en ibland de aldsta, år ristad i senare tider. Af Erik Ekholm.

Uti des Krit. och Hift. Handl. III Saml. p. B. I. C. 5. Sveriges
234-245. Antiquit.

1629. Dissert. excutions notam Christianismi ambiguam, Crucom. Pr. Sv. Bring, Resp Car. - Magn. Montin, Georgian. in 4:0. Lond. Goth. 1745. pl. 2.

Larda Tidn. 1745., n. 47.

Jamfor Ol. Celsii Fjerde Ashandling in Monum. Runicis. Montins mening går därhån, at Korsmärket på våra Stenar ofta inter annat betyder, än et visst instrument som kunde kastas med bägge hånder; men at det också ofta bemärkt Upsala Asgudar, så vål som det bekanta Thors-märke, eller sådane Ålderdoms-Vapen, som varit korssormige.

Thorshammar kallar Canc. R. Berch, uti fit Tal om Sv. Mynt. ålder, p. 23. "en Undflykt, som våra tiders Antiquitets beifrare lyckligen hatva betjent sig utaf, at giora det til offgammalt hedniskt, som år ifrån de nyare och Christna tiderna; då likvål dem åligger at först visa, at Thorshammar varit et almänt vedertagit mårke, hvarmed Hedningarne signat sig" &c.

1630. Specim. Acad. de signo Crucis in Cippis Runicis, ambigua Christianismi nota. Pr. J. Ihre, Resp. Jahan Graffman. in 4:0. Upsal. 1770. pp. 14.

Götting. Anzeig. 1771, n. 10. Ldrda Tidn. 1772. n. 98, 99.

Til åsventyrs, torde Brings Anmarkning, Svea Rikes Hift. I Del. p. 454, gisvit anledning til denna Ashandling. 1631.

254 BIBLIOTH. HIST. Sueo-Gothica.

B. I. C.5. 1631. Differt. de Mortuis in Hvita-Sveriges Agriquit. vadum. Pr. J. Ihre, Resp. Andr. Esse. in 4:0. Upsal. 1766. pp. 17.

Lärda Tidn. 1766. n. 94.

Hår visas at Hvitavadum icke betyder någon viss ort, som så varit kallad, utan den Christnings drägt som påklåddes de ny-döpte straxt de kommo utur vatnet, och hos Latinerne kallades Vestis alba. Jämför Ihre, Glossar. Svio-Goth. under ordet Wad, T. II. col. 1020.

REGISTER *).

Adlerflycht, J. C. d', 1244.
Agathias Myrinzus, 1334,
1335, 1360.
Agrell, O. 1466.
Alftröm, C. A. 1474.
Amnell, E. J. 1481.
Andrin, P. 1259.
Arenius, J. 1511 s.
Aretinus, L. 1334, 1359.
Arnkiel, T. 1428, 1615.
Arpe, P. F. 1308.
Aurivillius, C. 1551 s.
Axelsíon, E. 1256.

Bachmansson, se Nordencrantz.
Baer, F. C. 1258.
Bailly, J. S. 1259 a.
Banier, A. 1262.
Bartholdi, A. G. 1332.
Bartholinus, T. 1382.
T.Th.F.1471.
Baudelot, C. C. 1253.
Bayer, T. S. 1262, 1266, 1267, 1268, 1306, 1322, 1411.
Belingius, P.J. 1506, 1517 a.
Bellander, A. 1275.

Berch, A. 1234. , C. R. 1366 a, 1512, 1516, 1519, 1554, 1567, 1583, 1584, 1592, 1597 4. Berg, B. 1318. Bergius, B. 1574. Bergmark, A. 1405. Bergstedt, M. 1248. Beronius, M. O. 1527. Bilmark, J. 1409. Bircherodius, J. 1501. , J. J. 1530. Björkström, A. 1236, 1578. Biorner, E. J. 1239, 1265, 1274, 1296, 1412, 1587. Blackstadius, Z. 1278. Boeclerus, J. H. 1351. Boræus, L. J. 1458. Borcenius, A. 1518. Bougainville, J. P. de, 1288. Brennerus, E. 1555. Brisman, H. 1326. Bromell, M. von, 1556. Broocman, C. G. 1241. Browallius, J. 1276. Broms, I. 1394.

Callimachus Experiens, P.

*) Detta Register är egentligen et Nominal-Register, så vida görligt varit; men hvarest antingen Försattares. Granskares eller Utgisvares Namn aldeles saknas, där har Saken måst uptagas, hvilka Artiklar åter utgöra Real-Registret: bägge äro dock förbundne til et Register. Zisran betyder här ej Sidan, utan Artikelns Numer. hvari eller hvanunder Namnet eller Saken bör sökas. Med et sådant Register, som detta, förses hvar Del; men hela Verket åtsöljer icke destomindre sil slut et General-Register.

Carbonell, M. 1377. Carleson, C. 1493. Cassiodorus, M. A. 1356. Castillo, J. del, 1378. Celfius, M. 1480. - - -, O. Fadren, 1627. Christius, J. F. 1386, 1387. Chronicon Regum Wiligothorum, 1373. Cleffelius, afven Kleffel, J. C. 1440, 1522, 1599. Clericus, S. 1262. Clewberg, C. A. 1561. Cluverius, P. 1322. Cochlaus, J. 1350. Codex Legum Wisigothorum, 1379.

Dahlbom, A. 1495.
Dahlman, N. 1457.
Dalin, O. von, 1514, 1587.
-, S. 1344.
Desmolets, P. N. 1255.
Didymo Ropaligero Liviano, ie Mazza.
Dijkman, P. 1625.
Drangel, A. 1238.
Dynastiæ Regum Longobardicorum, 1381.
- Wisigothorum in Hispania, 1374.

Eckman, P. 1298. Edblad, A. 1370. Ehrenpreus, C. 1559. Ehreniward, A. 1521. Ekerman, P. 1362. Ekholm, E. 1628. Eklund, M. 1521. Ekman, P. 1426. Elfwing, S. 1565.
Elingius, L, I. 1553.
Elvius, P. 1491.
Enewald, J. 1497.
Erichson, J. 1435.
Erici, eller Erichsen, J. 1461.
1594, 1601, 1603 a.
Este, A. 1316, 1631.
Eurenius, J. 1256.

Faggot, P. 1361.
Fischer, J. E. 1263.
Flores, H. 1380 a.
Fontanini, J. 1391.
Fougt, A. 1397.
Freret, N. 1262, 1306.
Friberg, J. N. 1607.
Fryksell, E. 1486.

Gam, J. 1478. Gallander, G. 1581 a. Gedoyn, N. 1262. Graffinan, J. 1630. Gronovius, J. F. 1324. Grotius, H. 1338. Grubb, C. L. 1602. Grå, J. M. 1280. Gudhemius, A. 1273. Guldmynt, gammalt, utländikt och fordom i Sverige gangbart, 1562, 1563. Gyllenborg, C. 1348. - , H. A. 1591. Gyllenstolpe, M. O. 1230, 1418. Göding, A. 1393. Goransson, J. 1242, 1430, 1433, 1434, 1439, 1624.

Haart-

Haartman, J. 1292.
Hachenberg, P. 1245.
Hadorph, J. 1419.
Hagelberg, C. 1489.
Hahn, N. 1425.
Hall, J. 1279.
Hallman, J. G. 1506 a.

J. 1622.
Handlingar om Forntidens
Seder och Hushälning,
1515.
Harknoch, C. 1322.
Hedenius, A. 1291.
Hellman, P. 1445.
Helfingius, J. G. 1408.

1384. Heffelius, A. 1393. - - - , P. 1465. Heupelius, G. F. 1343. Hielm, E. 1508. Holistrom, N. 1473.

Hertius, J. N. 1349, 1367,

Henzig, O. 1452.

Ihre, J. 1437.
Jornandes, 1334, 1335, 1336,
1337, 1354.
Iferhielm, C. 1369.
Ifidorus Hifpalenfis, 1336,
1337, 1372.
Juvencus Cœlius Calanus,
1398.
Jáger, J. M. 1232.
Jórlin, E. 1511 b.

Kemmecker, J. L. 1595. Karlström, S. 1287. Keder, N. 1557, 1558. Kempe, J. 1612. Rexlerus, S. 1484. Keysler, J. G. 1421, 1443. Kiellgren, J. 1464 a. Kiellin, E. P. 1403. Kirchmejer, G. C. 1254. Kleffel, ie Cleffelius. Knoppel, E. 1577. Kolthoff, H. 1311. Kriegel, C. A. 1500. Krook, S. 1437.

Lackman, A. H. 1479. Lagerlof, P. 1233, 1249. Langhorn, D. 1328. Lantzonfest, H. 1321. Lazius, W. 1293. Leges Langoberdice, 1392. Leibnitz, G. W. von, 1297, 1325. Lichtenau, C. a, 1386. Lidborg, O. S. 1504. Lidholm, A. 1404. • , P, 1454. Lind, J. 1581. Lithzenius, A. 1340. Liungberg, P. G. 1441. Loccenius, J. 1295, 14152 1416. Lund, B. 1462. Lundelius, A. 1488. Lysholm, F. 1579.

Magnus, O. 1294, 1414. Major, J. D. 1304, 1305. Mallet, P. H. de, 1434. Malmogius, E. M. 1285. Mandajors, P. de, 1368. Martin, R. 1280. Mazza, T. 1346. Messenius, J. 1617. Moller, A. 1407.

Mollerus, D. W. 1315. Montin, C. M. 1629. Monumenta Syco - Gothica bectenus extoulpte, 1623. Mozelius, F. 1570. Müller, J. H. 1614. Muratori, L. A. 1354, 1366, 1390, 1392. Murray, J. P. 1422, 1520. Moller, J. G. P. 1502.

Nettelbla, C. von, 1250, 1444, 1606. Nibelius, E. E. 1608. Nohrborg, O. 1319. Nordencrantz, A. 1380. Nording , O. O. 1436. Norlin, J. B. 1503. Nybelius, J. P. 1489.

Ulahus, N. 1400. Olivier, C. M. 1255, Origine (dell') do' Barbari, .13474

Passenius, N. 1450. Paulin, A. 1564. Penzel, A. J. 1529. Penzin, D. 1499. Peregrino, C. 1389. Peringskold, J. 1350, 1352, 1600, 1626. - , J. F. 1252 , 1354: 1585. Pette, J. 1517.

Petreius, N. 1307. - -, P. 1309. Plato, 1252.

Polviander, G. N. 1609.

Porthen, S. 1528.

Posselt, C. J. 1587. ٠.: Pratorius, M. 1329, 1330.! Procopius Czfarienfis, 1333,: 1334, 1335, 1336, 1357, 1358, 1396. Prytz, C. J. 1490. Pytheas, 1288.

Quist, J. F. 1590.

Kamelius, E. 1580. Refenius, P. J. 1429, 1431, 1432. Rhedanus, B. 1333. Rhode, C. D. 1616. Rhyzelius, A. O. 1605. . , P. O. 1299. Rosbeck, C. 1593. Rosenfeld, M. 1282. Roth; R. E. 1401. Rothe, T. 1569. Rubenius, N. 1290. Rudbeck, O. Fadren, 1229, 1253, 1261, 1264, 1270, 1272, 1281, 1288, 1289, 1295, 1302, 1314, 1406, 1442, 1482. - , O. Sonen, 1251. Runstafven, den gamla Sv. Hush. Almanachan, 1494. Runsteen, E. 1231.

Daavedra Faxardo, D. 13761 Sahlstedt, A. M. 1494 a. Salanus, N. N. 1568. -, P. 1331,: 1455. Samtal om gamla Sv. Rlader och Seder, 1582. Send.

Rodbeck, J. 1565.

Roding, J. 1566.

Digitized by GOOGLE

Sandman, J. 1595. Sandmark, S. 1619. Scarin, A. A. 1413. Sebantz, C. L. von, 1492, 1610. Scharbau, H. 1255. Schefferus, J. 1453, 1510, 1588-Schick, A. 1257. Schillgren, L. 1395. Schimmelman, J. 1429 . Schoening, G. 1246. Schroderus, J. ie Skytte. Schubart, G. 1315. Schurtzsteisch, C. S. 1317. Schlitze, G. 1427, 1438, 1449, 1459, 1460, 1468, 1475, 1476, 1477, 1599 % 1603. Schützererantz, H. 1620. Schwabe, J. G. S. 1448. Sedenius, C. 1509. Serenius, J. 1526, 1622 a. Series Regum Hilpaniz Gothorum, 1375. Severas, J. 1243. Sheringham, R. 1327. Sigonius, C. 1366. Siljestrom, L. 1353. Sivers, H. J. 1611. Skytte, J. 1240, 1320. Slevogz, G. 1618. Smedberg, N. 1464. Snellman, G. J. 1571. Solander, D. D. 1421. Sparrman, E. N. 1507. , J. 1469. Sperling, O. 1470, 1496, 1581. Spole, A. 1480. Starkou, J. 1511. Stocksenius, D. 1277. Stenbeck, J. 1525.

Stiernhielm, S. 1260, 1323. Stobæus, A. 1237, 1283. - - , A. P. 1300. Strang, C. W. 1589. , W. 1505. Stritter, J. G. 1338 .. Strutz, J. 1303. Strom, P. M. 1277. Sturleson, S. 1432. Suhm, P. F. 1247, 1301, 1451, 1525. Sundberg, P. L. 1572. Sundius, A. 1310. Sundström, J. E. 1326. Sweb, F. 1485. Sylvius, Æ. 1355. Sæmund Sigfusson, 1429, 1430, 1430 4. 1431 5 1430• Söderman, A. 1342.

Tegman, B. 1575, 1595, Terferus, S. 1467. Terfauro, E. 1363, 1364. Thelaus, M. 1523. Theftrup, C. 1569. Thilo, I. 1286. Thingwall, J. 1604. Thorkelin, G. J. 1430 a. Thunman, J. 1301 a. Tiburtius, T. 1280, 1613. Tillander, J. 1576. Torfæus, T. 1236, 1262 a. 1284. Torques aurol in Nericia a terra eruti, 1586. Trozelius, C. B. 1513. Trägård, I. 1274. Tulin, A. 1498. Turlerus, H. 1365.

TII.

Tálpo, J. 1577. Tórner, F. 1254, 1420.

Ubström, P. 1524. Unzus, J. 1235.

Verelius, O. 1339, 1436. Vulcanius, B. 1336.

Wadenster, L. 1565.
Wahlstedt, J. J. 1531.
Waldius, J. J. 1463.
Wallenstrale, M. G. 1269.
Wallerius, I. 1480.
Wallin, G. Sones, 1259.
1560.
Wallinen, G. 1472.

J. 1341.
Warnefridus, P. 1336, 1337.
1385.
Wattrang, M. J. 1417.
Wattrangh, C. 1383.
Welinus, J. 1402.

Weller, J. G. 1423.

Wendelius, J. 1621. nn
Wennergren, Sc A. 1598.
Wefsman, N. 1596. n
Wefterdahl, R. 1345.15812.
Westendahl, R. 1345.15812.
Westendahl, M. O. fe Gylkenstolpe,
Wielandt, J. 1447.
Wilkina Saga, 1352.
Winge, A. 1577.
Wileigren, J. 1410.
Wollenius, P. O. 1312.
Wolufpa, 1423. 1430.
Worm, O. 1483.
Worman, M. 1446.
Wählin, P. A. 1313.

Ximenes, R. 1371.

Zetterberg, W. 1280; Zimmerberg, C. 1573. Zofimus, 1334. Zucchi, B. 1388.

Ohrstrom, 1, 1577e

RATTELSER.

Uti denne Tredje Del bor i Marginalen, Sidd, 52-128, Cap. 3 rattas til Cap. 4.

Vidare rattas i denne Del:

```
Sid. 24, rad. 29; ids: Mr (Charles Cefar) BAUDE-
LOT -

25; — 28; Uss: le P. Pierre Nic. Desmolets-
29, — 27; ids: Mr (Jean Silvan) BAILLY -

34, — 2; ids: Hrar Nic. Gedovns, Ans. Banillas och Nic. Farretz Afhandlingar-

48, — 6; ids: Franfos, Job. Pes. de Bougainville, thi -

119, — 265 ids: Mr (Pierne) de Mandajors.

124, — 30; ids: per Mr (P. H. de) Mallet, -

231, — 6; ids: namn Carl Job. Posselt, -

250, — 19; ids: Pester Dijeman, -
```

FÖR KÖPAREN.

Förste Delen kostar	af 1	3ibliotb		Historica	Spee	• G	osbic o Kille
ANDRE Delen		٠, ٠,	٠	•	•	12	
Tetoja Delen	٠.	•	•			20	. •

Denne Tredje Del slots at tryckas i Stockholm
den 12 Julii 17874